
LIBRARIES SMITHSONIAN INSTITUTION
SMITHSONIAN INSTITUTION WASHINGTON DC

LIBRARIES SMITHSONIAN INSTITUTION

Jordfundne og nulevende Gumlere

(Edentata)

fra

Lagoa Santa, Minas Geraes, Brasilien.

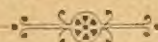
Med Udsigt over Gumlernes indbyrdes Slægtskab.

Af

Herluf Winge.

Aftryk af »E Museo Lundii«,
en Samling af Afhandlinger om de i Brasiliens Knoglehuler af Professor Dr. P. V. Lund udgravede Dyre- og Menneskeknogler.
Paa Carlsbergfondets Bekostning udgivet af Professor Dr. Hector F. E. Jungersen.

Med 42 Tavler.

Kjøbenhavn.
Bianco Lunos Bogtrykkeri.
Trykt 1915.

SMITHSONIAN
JAN 22 1957
LIBRARY

E MUSEO LUNDII.

En Samling af Afhandlinger

om

de i det indre Brasiliens Kalkstenshuler af Professor Dr. **Peter Vilhelm Lund** udgravede og i den Lundske palæontologiske Afdeling af Kjøbenhavns Universitets zoologiske Museum opbevarede Dyre- og Menneskeknogler.

Tredie Bind. Andet Halvbind.

Indeholdende en Afhandling af H. Winge.

Med 42 Tavler.

Paa Carlsbergfondets Bekostning

udgivet af

Dr. Hector F. E. Jungersen,

Professor i Zoologi ved Kjøbenhavns Universitet og Bestyrer af det zoologiske Museums Hvirveldyr-Afdeling og den derunder indbefattede palæontologiske Afdeling.

Kjøbenhavn.

H. Hagerups Boghandel.

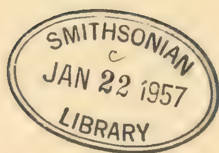
Bianco Lunos Bogtrykkeri.

1915.

SMITHSONIAN
JAN 22 1957
LIBRARY

INDHOLD.

Særtrykkene af Afhandlingen stilledes til Forfatterens Raadighed i April 1915. — Haandskriftet modtaget i Trykkeriet 16de Juli 1914. Trykningen færdig 15de April 1915.

SMITHSONIAN
JAN 22 1957
LIBRARY

Jordfundne og nulevende Gumlere (*Edentata*)

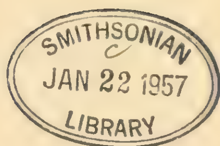
fra

Lagoa Santa, Minas Geraes, Brasilien.

Med Udsigt over Gumlernes indbyrdes Slægtskab.

Af

Herluf Winge.

Fra Egnen om Lagoa Santa i Minas Geraes, Brasilien, gjemmes i Kjobenhavns zoologiske Museum følgende Gumlere, jordfundne og nulevende, de jordfundne hørende til Lund's Samling af Knogler fra Huler, de nulevende hjembragte af Lund og Reinhardt[1]):

		Jordfundne.		Nulevende.
1.	1.	Euphractus sexcinctus (L.).	1.	Euphractus sexcinctus.
2.	2.	Xenurus duodecimcinctus (Schr.).	2.	Xenurus duodecimcinctus.
3.	3.	Xenurus sqvamicaudis Lund.	3.	Xenurus sqvamicaudis.
4.	4.	Dasypus hybridus Desm.	4.	Dasypus hybridus.
5.	5.	Dasypus novemcinctus L.	5.	Dasypus novemcinctus.
6.	6.	Dasypus punctatus Lund.		
7.	7.	Dasypus sulcatus Lund.		
8.	8.	Chlamydotherium majus Lund.		
9.	9.	Hoplophorus euphractus Lund.		
10.	10.	Glyptodon clavipes Owen.		
11.	11.	Tamandua tetradactyla (L.).	6.	Tamandua tetradactyla.
12.	12.	Myrmecophaga jubata L.	7.	Myrmecophaga jubata.
13.	13.	Coelodon maquinensis Lund.		
14.	14.	Megatherium americanum Blumenb.		
15.	15.	Mylodon robustus Owen.		
16.	16.	Catonyx giganteus (Lund).		
17.	17.	Scelidotherium magnum Bravard, Burm.[2]).		

I Jordlagene i de enkelte Huler er der fundet:

Lapa do Bahu Nr. 1.

Xenurus duodecimcinctus.
Dasypus hybridus.
Dasypus novemcinctus.
Dasypus punctatus.

[1]) Anmærkningerne findes sidst i Afhandlingen.

Dasypus sulcatus.
Chlamydotherium majus.
Hoplophorus euphractus.
Glyptodon clavipes?

Tamandua tetradactyla.
Mylodon robustus.
Catonyx giganteus.
Scelidotherium magnum.

Lapa do Bahu Nr. 2.

Dasypus sulcatus.

Lapa do Bahu Nr. 3.

Catonyx giganteus.

Lapa do Bahu, Hullet.

Euphractus sexcinctus.
Xenurus duodecimcinctus.

Scelidotherium magnum.

Hule ved Bahu.

Scelidotherium magnum.

Lapa do Camelo.

Scelidotherium magnum.

Lapa do Capão Secco.

Dasypus hybridus.

Scelidotherium magnum?

Lapa da Cerca Grande.

Dasypus punctatus.
Myrmecophaga jubata.

Scelidotherium magnum.

Lapa da Cerca Grande, Rancho.

Dasypus punctatus.

Lapa das Correas.

Scelidotherium magnum.

Lapa dos Coxos.

Catonyx giganteus.

Lapa da Escrivania Nr. 1.

Dasypus hybridus.
Dasypus punctatus.
Chlamydotherium majus.
Myrmecophaga jubata.

Mylodon robustus.
Catonyx giganteus.
Scelidotherium magnum.

Lapa da Escrivania Nr. 2.

Scelidotherium magnum.

Lapa da Escrivania Nr. 4.

Catonyx giganteus.

Scelidotherium magnum.

Lapa da Escrivania Nr. 5.

Xenurus sqvamicaudis.
Dasypus hybridus.
Dasypus novemcinctus.
Dasypus punctatus.
Dasypus sulcatus.
Glyptodon clavipes.
Myrmecophaga jubata.
Coelodon maquinensis.
Mylodon robustus?
Catonyx giganteus.
Scelidotherium magnum.

Lapa da Escrivania Nr. 6.

Xenurus duodecimcinctus.

Lapa da Escrivania Nr. 7.

Dasypus sulcatus.

Lapa da Escrivania Nr. 9.

Xenurus duodecimcinctus.
Dasypus hybridus.
Dasypus novemcinctus.

Lapa da Escrivania Nr. 11.

Dasypus punctatus.
Dasypus sulcatus.
Chlamydotherium majus.
Glyptodon clavipes?
Myrmecophaga jubata.
Scelidotherium magnum.

Hule ved Escrivania.

Catonyx giganteus.

Lapa Grande de Genette.

Scelidotherium magnum.

Lapa da Lagoa do Sumidouro.

Euphractus sexcinctus.
Dasypus hybridus.
Dasypus novemcinctus.
Dasypus sulcatus.
Chlamydotherium majus.
Catonyx giganteus.
Scelidotherium magnum.

Hule ved Sumidouro.

Scelidotherium magnum.

Lapa do Marinho Nr. 1.

Catonyx giganteus.
Scelidotherium magnum.

Lapa do Marinho Nr. 2.

Xenurus duodecimcinctus.
Catonyx giganteus.

Lapa Nova de Maquiné.

Coelodon maquinensis.

Lapa de Oco de Pau.

Scelidotherium magnum.

Lapa da Onça.

Hoplophorus euphractus.

Lapa da Pedra dos Indios Nr. 1.

Dasypus punctatus.
Chlamydotherium majus.
Mylodon robustus?
Scelidotherium magnum.

Lapa da Pedra dos Indios Nr. 4.

Dasypus punctatus.
Scelidotherium magnum.

Lapa de Periperi Nr. 1.

Xenurus duodecimcinctus.
Dasypus novemcinctus.
Dasypus punctatus.
Chlamydotherium majus.
Catonyx giganteus.
Scelidotherium magnum.

Lapa de Periperi Nr. 2.

Scelidotherium magnum.

Lapa da Quebra Chavelha.

Dasypus punctatus.

Lapa do Rasguão do Azude.

Scelidotherium magnum.

Lapa da Serra das Abelhas.

Dasypus punctatus.
Catonyx giganteus.

Lapa da Serra da Anta Nr. 1.

Megatherium americanum.
Scelidotherium magnum?

Lapa da Serra da Anta Nr. 2.

Scelidotherium magnum.

Lapa da Serra do Taquaral Nr. 1.

Scelidotherium magnum.

Lapa da Serra do Taquaral Nr. 2.

Scelidotherium magnum.

Lapa da Serra do Taquaral Nr. 3.

Catonyx giganteus.
Scelidotherium magnum.

Lapa da Serra do Taquaral Nr. 4.

Catonyx giganteus.

Lapa de Soares.

Glyptodon clavipes.

Lapa dos Tatus.

Xenurus duodecimcinctus. Dasypus sulcatus.
Dasypus hybridus. Myrmecophaga jubata.
Dasypus novemcinctus. Catonyx giganteus.
Dasypus punctatus. Scelidotherium magnum.

Lapa da Vargem Formosa.

Scelidotherium magnum?

Lapa Vermelha Nr. 1.

Xenurus duodecimcinctus. Coelodon maquinensis.
Chlamydotherium majus. Megatherium americanum.
Myrmecophaga jubata. Scelidotherium magnum.

Lapa Vermelha Nr. 2.

Catonyx giganteus.

«Forskjellige Huler».

Euphractus sexcinctus. Dasypus sulcatus.
Xenurus duodecimcinctus. Chlamydotherium majus.
Dasypus hybridus. Mylodon robustus?
Dasypus novemcinctus. Catonyx giganteus.
Dasypus punctatus. Scelidotherium magnum.

Enkelte ubestemmelige Gumler-Levninger haves endnu fra Hulerne, blandt dem to Tænder, der synes at maatte være af en *Megalonyx* eller en nærstaaende Slægtning. Den ene er fra Lapa do Bahu Nr. 1, den anden fra Lapa dos Tatus.

Af de 17 Arter Gumlere, der ere fundne ved Lagoa Santa, ere de 10 uddøde. De 7, der endnu leve i Egnen, have ogsaa været der i Fortiden sammen med de uddøde og have ligeledes efterladt deres Knogler i Hulerne. Alle 17 Arter ere af indbyrdes nærstaaende Familier, der ere ejendommelige for Syd-Amerika. Alle, eller dog de allerfleste, høre til de øverste Former, som de amerikanske Gumlere have frembragt, og alle de uddøde ere blandt de senest uddøde.

---

1. ***Euphractus sexcinctus*** (L.). (Pl. I, II.)

Nulevende ved Lagoa Santa (hjembragt er 4 Skind, 8 Skjolde, 15 Skeletter, tildels ufuldstændige, nogle af dem vist hørende til de nævnte Skjolde, 2 Hovedskaller).

I Aflejringer fra nyere Tid i unævnte Huler er fundet: adskillige, sikkert sammenhørende Knogler af et ungt Skelet og et Albueben af et andet.

(*Euphractus sexcinctus.*)

Jordfunden i Lapa do Bahu, Hullet (en Tand), i Lapa da Lagoa do Sumidouro (et Par Smaaplader af Skjoldet) og i unævnte Huler (et Kloled af 3dje Finger og et Laarben).

De faa jordfundne Levninger stemme ganske med tilsvarende Dele af Dyr fra Nutiden.

Af de fire ægte Beltedyr-Slægter, der kjendes fra Lagoa Santa, *Euphractus, Xenurus, Dasypus* og *Chlamydotherium*, er *Euphractus* den oprindeligste, den der mest minder om Beltedyrenes fjerne Stamfædre, Insektæderne; kun i enkelte Henseender staar den paa et højere Trin end en og anden af de andre: Pandeskjoldet har ophørt at slutte tæt om Hovedets Form og har faaet fremstaaende Bagrand; Plade-Rækkernes Tal i Skulderskjoldet er mere indskrænket, end det fra første Færd har været, og Rygskjoldets Inddeling i forskjellige Afsnit er mere skarp end hos enkelte andre; den forreste øvre Kindtand er indrykket i Mellemkjæbebenet, vistnok trængt frem af de følgende Tænder (en Egenhed der dog kun gjelder nogle af Slægtens Arter); Trommebenet har mistet Ringformen og faaet Skaalform og veludviklet ydre Øregang; øverste Afsnit af de fleste Ryghvirvlers *Foramina intervertebralia* ere delvis blevne indesluttede i Hvirvelbuerne; *Multangulum majus* og *M. minus* ere sammensmeltede; en og anden af Haandens og Fodens Knogler har faaet noget sære Former som Følge af Omdannelsen af Haand og Fod til Grave-Redskaber. De andre Slægter have uddannet sig mere ensidig.

Xenurus har sit Udspring fra et noget lavere Trin end *Euphractus*; det godtgjøres af, at Tallet af Plade-Rækker i Skulderskjoldet er mindre indskrænket, at Rygskjoldets Inddeling i Afsnit er mindre skarp, at ingen af dens Kindtænder er skudt ind i Mellemkjæben, at Trommebenet er simpelt ringformet, og at *Multangulum majus* og *M. minus* ere indbyrdes frie. Men i Lemmernes Udvikling som Grave-Redskaber er den naaet langt videre end *Euphractus*, netop væsenligst i den Retning, hvortil *Euphractus* viser Begyndelsen: den har faaet endnu større Spinkelhed i 1ste og 2den Finger, endnu større Sværhed i de andre, o. s. v.; en Særhed har den faaet i Adskillelsen mellem *Lunatum* og *Cuneiforme*, vel fremkommen ved Haandens større Udfladning; en Følge af dens mere underjordiske Liv er vist ogsaa Vanslægtningen af Halens Skælklædning. Tænder og Tyggemuskler ere langt mere indskrænkede end hos *Euphractus*, vel i Overensstemmelse med, at den endnu mere end *Euphractus* har vænnet sig til Føde, der kun kræver ringe Tygning, og dens Hovedskal præges derefter; Tungen er tagen mere i Brug og har virket mere paa Hovedskallen; og Lugtesandsen er mere øvet, Sibenet mægtigere, mere formende sine Omgivelser.

Ogsaa *Dasypus* har sit Udspring fra et lavere Trin end *Euphractus*; den har endnu beholdt oprindelige Egenskaber, som *Euphractus* har forladt: dens Pandeskjold har ingen fremstaaende Bagrand, Plade-Rækkernes Tal i Skulderskjoldet er ikke indskrænket, ingen af Kindtænderne er skudt ind i Mellemkjæbebenet, Trommebenet er ringformet, øvre Afsnit af Ryghvirvlernes *Foramina intervertebralia* er ikke indesluttet i Hvirvelbuerne, *Multangulum*

majus og *M. minus* ere indbyrdes frie, og flere af Haandens og Fodens Knogler have en lidt mindre sær Form. Som Graver er ogsaa den uddannet videre end *Euphractus*, men i en anden Retning end baade *Euphractus* og *Xenurus*. Hos disse to Slægter er det de tre yderste Fingre, der ere tagne i Brug som Grave-Redskaber; deres Kløer ere blevne mægtige, sammentrykte, buede, formede nærmest som Hakker, og de andre Fingerled ere korte og sammenskudte, svære; 1ste og 2den Finger derimod have beholdt deres oprindelige Spinkelhed eller ere blevne endnu spinklere. Stamformerne til *Dasypus* have været noget fremme ad den samme Vej; Modsætningen mellem de tre svære ydre Fingre med de korte Led og de to spinkle indre med de ikke forkortede Led er endnu netop til at skimte hos *Dasypus*; men 2den Finger er igjen tagen saaledes i Brug, at den har faaet samme Styrke som 3dje, medens 5te Finger er sat helt ud af Brug og er forsvunden; og Kløerne ere noget anderledes formede, mere lige og fladtrykte, mindende mere om Muldvarpens; Ledforbindelsen mellem 1ste og 2det Led i de fleste Fingre og Tæer er bleven endnu mere fast, idet den paa ejendommeligste Maade gjentager Formen af Leddet mellem de tilsvarende Mellemhaands- eller Mellemfodsben og de 1ste Finger- eller Taaled. Som hos *Xenurus* ere Tænder og Tyggemuskler mere indskrænkede end hos *Euphractus*, Tunge og Lugteredskab mere øvede, men alt har i Hovedskallen givet sig Udtryk paa noget anden Maade end hos *Xenurus*; Tænder og Kjæber ere blevne endnu svagere; Ansigtet og Ganen ere endnu mere formede af Tungen, ogsaa Vingebenet har faaet Ganeflade; Sibenet er anderledes formet. I Rygskjoldet er der opstaaet den Egenhed, at Hornplader og Benplader for største Delen ere ophørte at svare til hverandre, idet den Hornplade, der oprindelig dækker hver Benplade, har opløst sig helt i et Midtfeldt og flere eller færre Randfelter (en Deling der kun er paabegyndt hos *Euphractus* og *Xenurus*), og Randfelterne ere smeltede sammen med de tilstødende Randfelter over de tilgrændsende Benplader, og de sammensmeltede Randfelter dække over de Sømme, hvori Benpladernes Rande støde til hverandre. Lignende Egenheder ere fremkomne i den inderste Del af Halens Pandser.

Chlamydotherium er ogsaa udgaaet fra et noget lavere Trin end det, hvorpaa *Euphractus* staar; Plade-Rækkerne i Skulderskjoldet synes ikke at være indskrænkede i Tal; Trommebenet er sikkert ringformet; *Multangulum majus* og *M. minus* ere frie. Hvad der udmærker den overfor baade *Euphractus* og de andre egenlige Beltedyr-Slægter fra Lagoa Santa, er dens Omdannelse til Plante-Æder. Kindtænderne ere i høj Grad udvidede og foldede paalangs, og de have skudt deres Grund højt op i Overkjæben, helt op i Panden, og dybt ned i Underkjæben, og to af de øvre Kindtænder ere trængte frem i Mellemkjæbebenet, ikke kun én, som det kan findes hos *Euphractus*; Kjæberne ere formede efter Tænderne. Tyggemusklerne ere blevne mægtige, især Kindmusklen, der har faaet Kindbuen til at voxe i Sværhed og, i Forening med en af Vingemusklerne, har faaet Underkjæbens *Prc. angularis* til at brede sig; Vingemusklerne fremkalde en knoldformet Udvæxt fra Ganebenet bag Over-

kjæbebenets bageste Ende. I Kindbuens Grund er der dannet stor *Sinus maxillaris*, der trykker Øjehulens Forrand tilbage; store *Sinus frontales* brede sig ogsaa i Hovedskallens Overside. Haanden er noget mere uddannet til Gravning end hos *Euphractus*; nogle af Fingrenes Kløer ere blevne sværere, og i nogle af Fingrene ere Leddene mere sammenskudte og have tildels faaet ejendommelige Ledflader, mindende lidt om Leddene hos *Dasypus*; men Forskjellen mellem de to indre spinkle Fingre og de tre ydre svære er bleven mindre, vistnok fordi ogsaa de indre have maattet hjelpe at bære den mere tunge Krop og ere blevne stærkere; i Haandroden er der fremkommet en Lighed med *Xenurus*, i den ejendommelige Adskillelse mellem *Lunatum* og *Cuneiforme*. Foden er iøjnefaldende ændret efter dens Tjeneste som væsenligste Støtte for den tunge Planteæder-Krop; den er bleven sværere bygget; Kloleddene have næsten faaet Form som Hove. Et Tegn paa Kroppens større Stivhed under Skjoldet er det, at nogle af de forreste Brysthvirvler ere smeltede sammen indbyrdes.

Forholdet mellem Slægterne fra Lagoa Santa er nærmest følgende:

I. Insektædende, nærmest. Tænderne smaa, i Tværsnit nærmest kredsformede, uden stor Indflydelse paa Hovedskallen. Kindbuen forholdsvis svag, Underkjæbens *Prc. angularis* ligeledes. Fodens Kløer ret svage. Alle Brysthvirvler frie.

- **A.** 2den Finger tydelig spinklere end 3dje. Ledforbindelsen mellem 1ste og 2det Led i de stærkeste Fingre og Tæer formet som sædvanlig. Vingebenet uden Ganeflade. Rygskjoldets Hornplader og Benplader svare til hinanden.
  1. 2den og 3dje Finger forholdsvis ligelig udviklede. Fingrenes Gravekløer ikke paafaldende svære. Tænderne forholdsvis stærke; Underkjæben ret stærk. Næsehulen kun lidt udvidet af Sibenet.
     Euphractus.
  2. 2den Finger meget spinklere end 3dje. Fingrenes Gravekløer paafaldende svære. Tænderne ret svage; Underkjæben spinkel. Næsehulen stærkt udposet af Sibenet.
     Xenurus.
- **B.** 2den Finger lige saa stærk som 3dje. Ledforbindelsen mellem 1ste og 2det Led i de stærkeste Fingre og Tæer særegen, mindende om Leddene mellem Mellemhaandsben og 1ste Fingerled. Vingebenet med Ganeflade. Rygskjoldets Hornplader kun delvis svarende til Benpladerne.
  Dasypus.

II. Planteædende. Tænderne store, i Tværsnit formede som 8-Tal eller 6-Tal, med stor Indflydelse paa Hovedskallen. Kindbuen stærk, Underkjæbens *Prc. angularis* vidt udbredt. Fodens Kløer svære, hovformede. De forreste Brysthvirvler indbyrdes sammensmeltede.
Chlamydotherium.

Til Forskjel fra den ene eller den anden af de andre ægte Beltedyr fra Lagoa Santa udmærker *Euphractus sexcinctus* sig ved følgende:

Ydre. I Størrelse hører den til de større af Gruppens nulevende Medlemmer; i Forhold til flere af de uddøde er den kun en Dverg. Hovedet er bredt, dog med ret spids Snude, dets Overside flad. Kinden ret høj. Øret lille, baade kort og smalt, ved hele Pandens Brede skilt fra det tilsvarende paa modsatte Side. Kroppen kort og bred, ret

flad. Halen ret kort, omtrent halvt saa lang som Hoved og Krop tilsammen. Lemmerne korte.

Haanden er en bred Gravepote med 5 forholdsvis lange og ret frie Fingre. Skjønt 2den Finger er den spinkleste næst efter 1ste, er det den af Fingrene, hvis bløde Fingerspids naar længst frem og bærer den anseligste Trædepude. 3dje Finger er, bortset fra Kloen, betydelig kortere end 2den, 4de endnu betydelig kortere, 5te igjen betydelig kortere; 1ste er i Længde mellem 4de og 5te. — Af Haandens Kløer ere 1ste og 2den svage, noget vanslægtede, især 1ste; 3dje, 4de og 5te ere stærke Gravekløer. Ingen af Kløerne er i sig selv symmetrisk; Haandens Symmetriplan ligger mellem 2den og 3dje Finger; dog ere alle Kløerne saa uens, at ingen af dem ere ret symmetriske indbyrdes. 1ste Klo er lille og spinkel, langstrakt, men ellers af ret sædvanlig Form, svagt buet, lidt sammentrykt, dog uden skarp Ryg, kun i ringe Grad skjæv, med Yderfladen lidt mindre end Inderfladen, saa at Kloens Ryg ligger nærmest Yderranden; den ender ret spidst. 2den Klo er anselig, formet paa lignende Maade som 1ste. 3dje Klo er den største af Kløerne, lang, meget længere end 2den, men paa Grund af Fingerens Korthed neppe nok naaende saa langt frem som 2den, ret stærkt buet og skjævt sammentrykt, saa at Inderfladen er betydelig mindre end Yderfladen, og Saalen danner en stump Vinkel med Inderfladen; den ender ret spidst. 4de Klo er næsten ganske som 3dje, kun lidt mindre. 5te Klo har ogsaa væsenlig samme Form, men er meget mindre og har lidt mere lige Ryg; den er kortere end 2den Klo.

Ogsaa Foden er en bred Gravepote, dog meget svagere end Haanden. 2den og 3dje Taa ere omtrent lige lange, bortset fra Kløerne; 4de er betydelig kortere, 5te igjen meget kortere; 1ste er i Længde mellem 4de og 5te. — Fodens Kløer ere alle ret smaa og ensartede, af ret oprindelig Form. Ingen af dem er i sig selv symmetrisk; Fodens Symmetriplan ligger mellem 2den og 3dje Taa, hvis Kløer ere nogenlunde symmetriske. 3dje Klo er den største; 2den er kun lidt mindre; 4de har omtrent samme Størrelse som 2den; 5te er betydelig mindre; 1ste igjen lidt mindre. Alle Kløerne ere svagt buede, lidt sammentrykte, dog uden skarp Ryg, endende ret spidst; 1ste og 2den Klo have lidt fladere Ryg end de andre. Alle ere de lidt skjæve: paa 1ste og 2den Klo er Yderfladen mindre end Inderfladen, saa at Kloens Ryg ligger nærmest Yderranden; paa 3dje, 4de og 5te Klo er, omvendt, Kloens Ryg nærmest Inderranden.

Pandeskjoldet stort, især bredt, fladt, dets Siderand og Bagrand noget frit fremstaaende, Randene til alle Sider undtagen forrest skarpt afgrændsede fra Omgivelserne; en halvkredsformet Indbugtning findes i Sideranden over Øjet; en svag Indbugtning findes ligeledes over Øret; Bagranden er næsten lige tværgaaende, kun svagt buet tilbage. Den bageste Række af Smaaplader i Pandeskjoldet mellem Ørene er noget bevægelig mod den foran liggende Del af Skjoldet, og Smaapladerne i Rækken ere i Form næsten som Smaa-

pladerne i Skulderskjoldets Forrand, mere langstrakte og regelmæssig firkantede end de andre Smaaplader i Pandens Skjold. Hornplader og Benplader i Pandeskjoldet svare til hverandre; men de større af Hornpladerne synes ifærd med at dele sig; ret dybe Furer dele hver Hornplade saaledes, at der fremkommer et større Midtfelt, liggende nærmest Bagranden eller Yderranden, omgivet af en Kreds eller Halvkreds af Randfelter; paa Benpladernes Overflade kan en tilsvarende Tegning spores, mere eller mindre tydelig; paa Benpladerne forrest i Pandeskjoldet er enten ingen Tegning at finde eller kun en svag Antydning af Midtfelt. Smaapladerne i Pandeskjoldet ere tæt sammenstødende, mest af anselig Størrelse, men meget vexlende baade i Størrelse og Omrids, firkantede, fem- eller sexkantede. Benpladernes Overflade er grynet og poret; i deres Bagrande og Siderande findes Rækker af talrige, anselige Haargruber.

Halsskjold findes som en enkelt Tværrække af ret store Smaaplader bag Pandeskjoldets Bagrand, formede ganske som Smaapladerne i Skulderskjoldets Forrand, men skilte ved blød Hud fra baade Pandeskjold og Skulderskjold. Til Halsskjoldet maa vel ogsaa regnes en lille Gruppe af Smaaplader, fordelte i to eller tre Rækker, der ligger paa Siden af Halsen under Øret, nær sluttende sig til Forranden af Skulderskjoldet, mod hvilken den dog er bevægelig.

Rygskjoldet er kort, bredt, fladt, kun lidt buet ned om Kroppens Sider, med kun lidt fremstaaende Hjørner forneden forrest og bagest, dets Siderand ret stærkt frit fremstaaende. Inddelingen i Skulderskjold, Belter og Lendeskjold er ret iøjnefaldende. Overalt svare Hornplader og Benplader til hverandre; men de fleste af Hornpladerne ere delte, mere eller mindre dybt; kun Randpladerne ere udelte.

Skulderskjoldet er paafaldende kort; i Ryggens Midtlinie tælles kun 4 eller 5 Tværrækker af Smaaplader, nærmest Sideranden 6—8. Smaapladerne i dets For- og Bagrand ere ordnede i regelmæssige Tværrader, fast forenede med de andre Smaaplader i Skulderskjoldet, og regelmæssig formede, mest langstrakt firkantede, eller femkantede, hvad de ere, naar henholdsvis deres Bagrand eller Forrand kan skyde sig ind mellem de tilgrændsende Smaaplader. Smaapladerne i Sideranden ere langstrakte, med jevnt afglattet Yderrand, stillede i Længderække, næsten ikke fremstaaende. De andre Smaaplader i Skulderskjoldet ere noget uregelmæssig stillede og formede, mest sexkantede, men ogsaa firkantede, femkantede eller syvkantede, de fleste omtrent lige saa brede som lange, af anselig Størrelse. Hornpladerne, undtagen paa Smaapladerne i Sideranden, ere ved Furer delte i et langstrakt tenformet Midtfelt, der oftest naar ud til Pladens Bagrand, og en Kreds af mere eller mindre skarpt afgrændsede, afrundede Randfelter i forskjelligt Tal, oftest 5—6—7. Benpladerne vise en tilsvarende Tegning: et langstrakt tenformet Midtfelt omsluttet af en svag Fure, fra hvilken der udgaar korte Sidegrene, der oftest ikke naa ud til Pladens Rand og derfor kun ufuldstændig, mere ufuldstændig end i Hornpladerne, afgrændse Randfelter. Felterne

ere ret stærkt pudeformet opstaaende. Benpladernes Overflade er fint kornet og poret; i Bagranden af hver Smaaplade findes oftest flere, 1—5, store Haargruber; i Siderandene findes Rækker af mindre Haargruber, og i Furen mellem Midtfelt og Randfelter findes Rækker af endnu finere »Haargruber« (der ikke indeholde Haar og maaske snarest burde kaldes Kirtelgruber), oftest indtil 5 paa hver Side. (Spor af lignende Rækker af »Haargruber« omkring Midtfeltet kan findes ogsaa paa Pandeskjoldets Benplader.)

De helt frie Belters Tal er 6 eller 7; men i begge Tilfælde kunne forreste eller de to forreste af Lendeskjoldets Tværrækker af Smaaplader nærmest Sideranden være noget forskydelige. Tallet af Smaaplader i 4de Belte er 31—36. De mellemste Belter naa fuldt saa langt ud til Siden som de andre. — Hornpladerne i Belterne ere næsten alle, undtagen Randpladerne, regelmæssig firkantede, ret langstrakte, oftest henved dobbelt saa lange som brede, med et langstrakt tenformet Midtfelt, der strækker sig helt eller næsten helt fra Forrand til Bagrand, paa hver Side omgivet af et især bagtil ikke skarpt afgrændset Randfelt, der har nogen Tilbøjelighed til at dele sig i en Længderad af mindre Felter. Hver Randplade har nærmest Form som en ligebenet Trekant med Toppen rettet fremad, med Yderranden halvmaaneformet udbuet, med Yder- og Bagranden frit fremstaaende; Pladen er uden Tegning. — Benpladerne i Belterne ere ret langstrakte og smalle. Glidefladen paa hver Plade er kort, meget kortere end den hornklædte Del, i hvilken den gaar ret jevnt over gjennem et lille længdefoldet-rynket Mellemrum. Paa den hornklædte Del af Benpladen sees, ligesom paa Hornpladen, et smalt tenformet Midtfelt, der naar til Pladens Bagrand og kun ved en grund, ikke skarpt afgrændset Fure paa hver Side er skilt fra to lange smalle Randfelter, der omtrent have samme Brede som Midtfeltet og mere eller mindre utydelig ere delte i en Længderad af mindre Felter. Felterne ere ret stærkt pudeformet opstaaende, med ru, finporet Overflade. 2—5 store Haargruber findes i hver Plades Bagrand, stillede samlede eller spredte paa forskjellig Maade; flere eller færre kunne ogsaa findes i dens Siderande. Nogle ganske fine »Haargruber« (uden Haar) findes ogsaa i Furerne mellem Midtfelt og Randfelter, fra 0—9 paa hver Side, oftest omkring 5. De mange fine Aare-Porer synes at staa uden Orden paa Felterne og i Furerne; dog kan der paa Midtfeltet spores nogen Tilbøjelighed til Ordning i to Længderader; grenede Indtryk af Aarer sees ikke eller neppe. Benpladerne i Skjoldets Siderand ere formede som de tilsvarende Hornplader.

Lendeskjoldet er ret kort, dannet af 9—10 regelmæssige Tværrækker af Smaaplader; en mere eller mindre ufuldstændig Tværrække kan desuden ligge bagest. Skjoldets bageste Del skraaner jevnt nedad, er ikke stærkt buet. Bagrandens Udsnit for Halen er anseligt. Smaapladerne, baade Hornplader og Benplader, ere af anselig Størrelse, formede som i Skulderskjoldet, oftest som de regelmæssigste, langstrakt-firkantede, femkantede eller sexkantede. Paa midterste Smaaplade i hver af de tre eller fire midterste Tværrækker findes paa Midten en stor Kirtelgrube.

(Euphractus sexcinctus.)

Halen er klædt med et sammenhængende, men noget svagt Pandser af noget løst sammenføjede Smaaplader, inderst ordnede i 5—7 Ringe, der dog paa Halens Underside tildels ere utydelige; en Pladerække findes i hver Ring paa Halens Overside for de første 2 eller 3 Ringes Vedkommende, to Pladerækker for de næste 3 eller 4 Ringe, med Ringenes Smaaplader stillede i Skifte eller mere eller mindre lige bag hverandre; paa Oversiden af Halens Spids og paa det meste af Halens Underside ere Skællene uregelmæssig stillede. Indenfor den inderste Ring findes en mere eller mindre ufuldstændig Ring af vantrevne Smaaplader. Overalt svare Hornplader og Benplader til hverandre. Ingen af Hornpladerne har nogen Længdekam. I Ringene inderst paa Halens Overside ere Smaapladerne formede paa lignende Maade som i Rygskjoldet, nærmest som i dets Belter, dog lidt simplere; saaledes findes ikke Rækker af »Haargruber« langs Midtfeltet; kort Glideflade findes paa de forreste Plader i Ringene. Længere ude og paa Halens Underside tabe Smaapladerne deres Præg og blive til smaa mere eller mindre kredsformede eller kantede Plader uden Tegning.

Paa Kinden under Øjet findes en skarpt afgrændset halvmaaneformet Gruppe af Skæl, ellers paa Kinderne kun spredte smaa Skæl. Oversiden af Underarm og Haand og Fodens Overside ere klædte med tætstillede Hornskæl, der tildels indeholde Benkjerner. Det meste af Legemets Underside er klædt med blød Hud med smaa spredte Hornskæl.

Hele Skjoldets Hornklædning er gullig (af Jord ofte farvet rødgul eller brun).

Paa Pandeskjoldet findes yderst fine, paa Afstand ikke synlige Haar stillede i Haargruberne; kun i Pandeskjoldets Bagrand findes nogle stivere og længere Børster. Fra Haargruberne i Bagranden af Hals- og Rygskjoldets Plader udgaa nogle anselige stive Børster, der især ere lange og talrige paa Siden af Belterne og af Lendeskjoldet, hvor de kunne naa en Længde af omtrent 90 Millim., men dog langtfra skjule Skællene; andre af Haarene i Skællenes Bagrand ere kun svage; og alle de Haar, der udgaa fra Pladernes Siderande, ere yderst svage; fra »Haargruberne«, der omgive Pladernes Midtfelt, udgaa ingen Haar. I Bagranden af Pladerne i Halens forreste Ringe udgaa enkelte stive Børster; ellers er Halens Haarklædning yderst svag. Langs Haandens og Fodens Rande findes Rækker af anselige stive Børster (Graveborster). Legemets Underside er klædt med ret lange og stive Haar, stillede i Grupper bag Hornskællene. — Ved Slid kan Pandserets Haarklædning næsten forsvinde.

Haarenes Farve er mest brungul, vexlende til hvidgul, maaske ved Afblegning. De lange Børster, der kunne findes paa Rygskjoldets Sider, kunne være næsten hvide.

Skindene fra Lagoa Santa ere ret ensartede, bortset fra den ikke helt ringe Vexlen i Tallet af Skjoldets Smaaplader. Et foreliggende Skind af samme Art fra ukjendt Hjemsted er paafaldende ved sin korte Hale, hvis Smaaplader ere i ualmindelig Grad vantrevne.

Følgende Maal, i Millim., og andet til nærmere Oplysning:

	Lagoa Santa.											Brasilien.		Hjem ukjendt.
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14 [2])
				♂		♂	♂ jun.	jun.	jun.	juv.	juv.			♂
Pandeskjoldets største Brede	84	82	81	81	....	79	68	74	....	....	....	75	70	74
Rygskjoldets Længde i Midtlinien	298	320	315	308	308	275	240	230	227	202	193	273	238	290
Halens Længde omtrent	210	....	....	....	....	220	180	....	....	....	....	200	172	120
Længden af 3dje Fingers Klo [1])	31	....	....	30	....	30	30	....	....	....	....	28	30	

[1]) Maalt langs dens Ryg, med Passer. [2]) Har været i Fangenskab. Vist af en egen Race.

	Lagoa Santa.											Brasilien.		Hjem ukjendt.
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.
				♂		♂	♂ jun.	jun.	jun.	juv.	juv.			♂
Tallet af Tværrækker af Benplader i Skulderskjoldets Midtlinie	5 [1])	5	5 [1])	4	4	5	5	5 [1])	4	5 [1])	5 [4])	5	4	5
De helt frie Belters Tal	7	6	6	6 [2])	7	6	6	6	6	6	7	6 [5])	6	7
Tallet af Tværrækker af Benplader i Lendeskjoldets Midtlinie	10	10	10	10	9 [3])	9	10	9	10	10	10	9 [6])	10	9
Tallet af Smaaplader i 4de Belte	36	35	32	32	32	34	31	33	31	.....	35	33	33	......

[1]) Paa en Strækning nærmest udenfor Midten kun 4. [2]) 7de Belte dog næsten frit. [3]) Paa højre Side nogle faa Plader af en 10de Række. [4]) Tæt ved Midtlinien tælles nogle Steder 6. [5]) Lidt udenfor Ryggens Midtlinie paa højre Side findes mellem 2det og 3dje Belte indskudt et Stykke Belte dannet af 4 Smaaplader. [6]) Paa begge Sider et Stykke udenfor Midtlinien 10.

Tænder. Tændernes Tal er 9 øvre og 10 nedre i hver Kjæbe-Side, paa alle 17 foreliggende Hovedskaller. Den forreste af de øvre sidder i Mellemkjæbebenets bageste Rand, et godt Stykke fra Snudespidsen; den bageste øvre sidder omtrent paa Linie med Øjehulens Midte, eller lidt længere tilbage, langt bag Bagranden af Kindbuens forreste Rod. Den forreste af de nedre sidder tæt bag Underkjæbens forreste Spids; den bageste nedre sidder indenfor Forranden af *Prc. coronoideus.* De forreste, baade øvre og nedre, staa næsten lodret i Kjæberne, ligesom de andre. Tænderne ere ret svære, trænge ret dybt ind i Kjæberne og støde forholdsvis tæt sammen, saa at Mellemrummene mellem dem ere smaa. De største af dem sidde under Kindbuens forreste Grund; de, der sidde bagest og forrest, ere betydelig mindre, de forreste mindst; Overgangen fra større til mindre er ganske jevn. Hver Tand er valseformet, dog lidt sammentrykt, særlig de forreste; paa nogle af dem, baade øvre og nedre, kan der undertiden spores en svag Indbugtning paa Indersiden. De største af Tænderne slides oftest saaledes, at Slidfladen bliver tagformet, med en tværgaaende Ryg; de mindste Tænder have jevn Slidflade, enten vandret stillet eller skraanende fortil eller bagtil. (Allerede hos det yngste af de foreliggende Dyr ere Tænderne ret stærkt slidte; deres Form i uslidt Tilstand kjendes ikke sikkert; de synes at have kegleformet Spids.)

Egenligt Tandskifte findes ikke. Men et lille Minde om Tandskifte er det vel, at der paa en af de foreliggende Hovedskaller, af et fuldvoxent Dyr (15.), i venstre Underkjæbe sees følgende: 7de Tand er udfalden, og i Bunden af den tomme Grube sees en ny kegleformet Tand ifærd med at arbejde sig frem gjennem Knoglen; under de omstaaende Tænder findes ingen nye Tandspirer. Paa en anden fuldvoxen Hovedskal (16.) er 6te Tand i venstre Underkjæbe kegleformet, lavere end de nærmeste, som om den var ifærd med at skyde ivejret efter at have fortrængt en Forgænger.

Hovedskal. Hovedskallen er især præget af, at Tunge og Siben ikke have faaet paafaldende Overmagt, og at Kjæber og Tindingmuskel have beholdt en ret oprindelig, stærk Udvikling. Ansigtet er ret kort. Hjernekassen bred og flad. Panden bred, men kun svagt hvælvet ivejret af Sibenet; Breden mellem Øjehulerne betydelig større end Breden mellem Tindinggruberne. Næseryggen ret stærkt skraanende nedad, næsten lige, og Snudens Siderande ret hurtig løbende mod hinanden fortil. Forreste Næse-Aabning vender nedad, idet Næsebenet naar meget længere frem end Mellemkjæbens Gane-Del. Tandgruberne gaa ret dybt ind i Overkjæbebenets Krop, men holde sig dog i Knoglens nederste Rand uden at forme den i nogen paafaldende Grad. En ret anselig *Sinus maxillaris* mest i Overkjæbeben og Taareben; ingen egenlig *S. frontalis*. Øjehulens Omrids kredsformet. *Foramen lacrymale* er paafaldende lille. *Canalis infraorbitalis* er kort og ligger tæt udenfor Kindtændernes Rødder. Paa Forsiden af Kindbuens forreste Grund findes en ret anselig dyb Grube efter Næsemuskler, bagtil endende omtrent midt under Øjehulen. Paa Underranden af Kindbuens Grund paa Grændsen mellem Overkjæbeben og Kindben, omtrent midt under Øjehulen, findes et ujevnt svagt knoldformet Fremspring efter en Sene i *Masseter*. Pandens Øjehule-Rand ret skarp; en svag Antydning af *Prc. postorbitalis* findes. Tindinggruben anselig; Rummet mellem Tindinggruberne bag Øjehulerne ret smalt; *Crista temporalis* er ret fremtrædende og i det meste af sin Udstrækning kun ved et smalt Mellemrum skilt fra den tilsvarende paa modsatte Side; *Crista occipitalis* er stærkt fremstaaende, bagud heldende. Kindbuen ret lang og stærkt udstaaende, men noget spinkel, med kun meget svag Antydning af *Prc. postorbitalis*; Kindbenets øvre og nedre Rand ret glat afrundede, dets nedre Rand dog med Alderen ret skarp, dets Yderside med svage Mærker af *Masseter*, men uden Muskel-Indtryk efter Næsemuskler; *Prc. zygomaticus sqvamæ* lang, spinkel, dens øvre Rand glat afrundet, kun lidt opstaaende. Underkjæbens Ledflade paa *Sqvama* en jevn udbredt Flade uden Spor af egenlig *Prc. postglenoideus*; men en uægte *Prc. postglenoideus* dannes af Trommebenets ydre Øregang i Forening med den stærkt fremstaaende tilstødende nedre og bageste Rand af *Corpus sqvamæ*. *Prc. posttympanicus sqvamæ* støder til Forranden af *Pars mastoidea*, som den slet ikke overdækker. Talrige og store Aarehuller findes i Hjernekassens Væg i Bunden af Tindinggruben. *Foramen incisivum* er bagtil omsluttet af et kun smalt Stykke af Mellemkjæbebenet. Ganen er smal og lang, Ganebenet naaende tilbage omtrent

paa Linie med *Foramen ovale*; dens bageste Rand er indskaaren i Form af en Spidsbue. Ingen knoldformet Udvæxt findes paa Ganebenets Rand bag Overkjæbebenets bageste Ende. *Hamulus pterygoideus* har simpel Krogform; den naar tilbage paa Linie med *Tuba Eustachii.* Øjehulens Indervæg er nærmest flad, ikke udhvælvet af Sibenet, og *Fissura orbitalis* er upaavirket af Siben eller *Sinus frontalis*. *Foramen ovale* er bagtil omgjerdet af en bred Benbro af *Ala magna*. Trommehulen er fuldstændig omsluttet af Ben; dens Ydervæg dannes hos det voxne Dyr tilsyneladende helt af Trommebenet, der er formet som en ret anselig blæreformet *Bulla* med en lang tudformet ydre Øregang, der er klemt inde mellem den uægte *Prc. postglenoideus sqvamæ* og *Pars mastoidea*. *Prc. mastoideus* ender forneden jevnt afrundet, kun lidt fremstaaende. Paa Nakkebenets Grund-Del og paa *Corpus sphenoideum posterius* sees kun svage Muskel-Mærker. Underkjæben er kraftig, kort, med ret svær Krop, hvis øvre Rand ligger dybt under *Condylus*, og hvis forreste Ende kun i ringe Grad har Tudform; Tandgruberne gaa ned i Kjæbens Bund; *Condylus* stor, især udbredt paatværs; *Prc. coronoideus* anselig, med næsten lodret Forrand; *Prc. angularis* ret stor, med flere tydelige Muskelkamme paa Yder- og Inderside.

Somme. Mellemkjæbebenets Som mod Overkjæbebenet paa Snudens Side skraaner kun lidt forfra nedad og bagtil, dets Som mod Overkjæbens Gane-Del skraaner stærkt forfra udad og tilbage; kun paa en kort Strækning bag *Foramen incisivum* stoder det til det tilsvarende paa modsatte Side. Overkjæbebenet naar i Pandefladen ikke ret langt tilbage, standser langt foran Øjehulens Forrand. Næsebenet er ret kort og bredt, dets Yderrand tydelig buet udad; det naar ikke nær saa langt tilbage som Overkjæbebenet. Taarebenets Ansigts-Del er kun lille. Pandebenene sende en mere eller mindre anselig Spids ind mellem Næsebenenes bageste Dele. Kindbenets Som mod *Prc. zygomaticus sqvamæ* er for en stor Del næsten vandret, idet Kindbenet bagtil skyder sig hen under *Prc. zygomaticus*.

Ansigtet vexler ikke lidt i Længde hos Hovedskallerne fra Lagoa Santa, som det tildels er udtrykt i Næsebenets vexlende Længdemaal, og i Brede, som det tildels er udtrykt i Maalene af Afstanden mellem *Foramina lacrymalia*. Ogsaa Hovedskallens Brede over Kindbuerne er ret lunefuldt vexlende. Øjehulens Underrand er undertiden dybere buet nedad end sædvanlig. Næsebenets Form er i høj Grad uens, foruden i Længde. Det kan i det meste af sin Udstrækning stode til det tilsvarende paa modsatte Side, kun være skilt fra det ved en kort og ganske smal kileformet fremskydende Tunge fra Pandebenene; men denne Tunge fra Pandebenene kan ogsaa være bred og undertiden saa lang, at den næsten naar frem i Næsebenets halve Længde. Næsebenets Yderrand kan bagtil løbe jevnsides med Hovedskallens Midtlinie; men ofte viger den bagtil mere eller mindre stærkt ud til Siden og er mere eller mindre buet. Kindbuens Højde vexler i en paafaldende Grad, uafhængig af de Ændringer, der følge med Alderen. Ganebenets forreste Rand ligger oftest paa Linie med bageste Rand af 6te øvre Tand, men kan naa længere frem, omtrent til Midten af samme Tand.

(*Euphractus sexcinctus.*)

Maal af Tænder og Hovedskal.	Lagoa Santa. Nutid.								
	15. ♂ad.[1]	16. ad.	17. ♂ ad.	18. ad.	19. ad.	20. ad.	21. ad.	22. ♂ad.	23. ♀ad.jun.
Længden af øvre Tænders Række	54	52	53½	54	52½	51	51½	50	50½
Længden af nedre Tænders Række	58½	57	57½	58	56	56		55	53½
Største Tværmaal af største øvre Tand	5½	5⅔	6	6¼	5¾	6	5¾	6	5¾
Største Tværmaal af største nedre Tand	5¾	5¼	6	6	5½	6		5¾	5½
Fra Nakke-Ledknudens Bagrand til Mellemkjæbens forreste Rand i Ganen	112	111	111	109½	108	107	107	105	104½
Fra Forranden af *Foramen lacrymale* til Næsebenets forreste Rand	64	63½	63	63	59	61	60	59½	57
Fra Bagranden af Nakke-Ledknuden til Forranden af *F. lacrymale*	65	63½	66	64	64½	61	63½	60½	61½
Næsebenets Længde	47	44	45½	44	40	43	44½	41½	43½
Næsebenenes samlede Brede paa Midten	20	16½	20	19	16½	18	22	18½	17
Længden af Sømmen mellem Pandebenene	54	61	57	58	56	62	51	56	56
Ganens Brede mellem de forreste Tænder	9	10	10	9	9½	9		9½	9
Ganens Brede mellem de bageste Tænder	17	17	17½	18	16	16		15½	16
Afstanden mellem *Foramina lacrymalia*	52	51½	53	52½	49	48	54	47½	46½
Breden over Kindbuerne	70	71½	73	71	70	66½	75	67½	65
Kindbuens Højde under *Prc. postorbitalis*	12⅔	10⅓	11⅓	10	9½	12	12	9½	7½
Hjernekassens Brede mellem Tindinggruberne	28	29	28½	30	26½	25½	27½	26½	26½
Breden over *Prc. mastoidei*	57½	59	59	58½	58	54½	58	55	51½
Breden over Nakke-Ledknuderne	34		35	32½	32	31½	34	32½	29½
Underkjæbens Længde fra Bagranden af Ledknuden til forreste Spids	95	93½	94	94½	92	93		89	89
Underkjæbens Højde under de midterste Tænder	14	13	14	14½	14	14		13½	13¼

[1]) Som voxne (ad.) ere de mærkede, hos hvem *Basioccipitale* er helt sammensmeltet baade med *Exoccipitale* og med *Sphenoideum posterius*; som voxne, men yngre (ad. jun.) ere de mærkede, hos hvem Sømmen mellem *Basioccipitale* og *Exoccipitale* er lukket, medens Sømmen mellem *Basioccipitale* og *Sphenoideum posterius* endnu er aaben; som ung (juv.) eller Unge (pull.) ere de mærkede, hos hvem de nævnte Sømme alle ere aabne.

Maal af Tænder og Hovedskal.	Lagoa Santa. Nutid.						S. Francisco-Dalen.	Hjem ukjendt.	
	24. ♀ad.	25. ad. jun.	26. ad.	27. juv.	28. juv.	29. pull.	30. ad.	31. ad. jun.[1])	14. ♂ad.[1])
Længden af øvre Tænders Række	50½	49	49½	49	45½	41½	51	44	45½
Længden af nedre Tænders Række	54½	49	52	54½	51	45	53	47½	47½
Største Tværmaal af største øvre Tand	5¾	5⅓	5⅔	5⅓	5	5		5	5⅓
Største Tværmaal af største nedre Tand	5¾	5¼		5⅓	5¼	4¾	6	5	5
Fra Nakke-Ledknudens Bagrand til Mellemkjæbens forreste Rand i Ganen	101½	100	101		91	83	100	85	91
Fra Forranden af *Foramen lacrymale* til Næsebenets forreste Rand	56½	56½	56½	55⅓	50½	44		47	50
Fra Bagranden af Nakke-Ledknuden til Forranden af *F. lacrymale*	61	58	60		53	51½	60	50	55
Næsebenets Længde	38	39	38	39½	36	31		34½	33
Næsebenenes samlede Brede paa Midten	18½	16⅓	15½	18	17	14	18	14½	15
Længden af Sømmen mellem Pandebenene	54	52½	58½	50	44½	45	54½	40	51
Ganens Brede mellem de forreste Tænder	8	8½	9	7½	7	6¾	7¾	6	7½

	Lagoa Santa. Nutid.						S. Francisco-Dalen.	Hjem ukjendt.	
	24. ♀ad.	25. ad. jun.	26. ad.	27. juv.	28. juv.	29. pull.	30. ad.	31. ad. jun.[1]	14. ♂ad.[1]
Ganens Brede mellem de bageste Tænder	$15\frac{1}{2}$	$15\frac{1}{2}$	15	$15\frac{1}{3}$	$15\frac{1}{2}$	13	$15\frac{1}{2}$	14	$13\frac{1}{2}$
Afstanden mellem *Foramina lacrymalia.*	$46\frac{1}{2}$	$44\frac{1}{2}$	47	44	41	$38\frac{1}{2}$	50	40	$44\frac{1}{2}$
Breden over Kindbuerne	$63\frac{1}{2}$	62	64	$58\frac{1}{2}$	$55\frac{1}{2}$	…	68	$55\frac{1}{2}$	$62\frac{1}{2}$
Kindbuens Højde under *Prc. postorbitalis*	10	$6\frac{1}{2}$	9	$8\frac{1}{2}$	$7\frac{1}{3}$	…	$10\frac{1}{2}$	8	$9\frac{2}{3}$
Hjernekassens Brede mellem Tindinggruberne	$26\frac{1}{2}$	$23\frac{3}{4}$	$24\frac{1}{2}$	26	$25\frac{1}{2}$	25	25	$22\frac{1}{2}$	$23\frac{1}{2}$
Breden over *Prc. mastoidei*	55	52	51	52	$47\frac{1}{2}$	…	54	$44\frac{1}{2}$	50
Breden over Nakke-Ledknuderne	34	31	30	…	30	…	$30\frac{1}{2}$	$26\frac{1}{2}$	$29\frac{1}{2}$
Underkjæbens Længde fra Bagranden af Ledknuden til forreste Spids	88	80	$86\frac{1}{2}$	84	77	67	86	72	77
Underkjæbens Højde under de midterste Tænder	$13\frac{1}{2}$	13	14	$12\frac{2}{3}$	$10\frac{1}{2}$	9	14	$12\frac{1}{2}$	13

[1]) Vel af en mindre Race af Arten.

Det øvrige Skelet. (Det maa huskes, at ikke alle de foreliggende Skeletter af *E. sexcinctus* fra Nutiden ere opløste i de enkelte Knogler, saa at ikke alle Enkeltheder, særlig i Hvirvelrad, i Haand og Fod, have kunnet eftersees paa alle Skeletter. Det samme gjelder de andre Arter Beltedyr.) Første Halsnerve gaar gjennem et Hul i Forranden af Buen af Ringhvirvelen, fortil omsluttet af en bred Benbro. Taphvirvelen og 3dje Halshvirvel have forholdsvis bred «Krop» (egenlig Krop og Rod af Tværtap), næsten af samme Brede som paa de følgende Halshvirvler. En bred Benbro dækker over Aare- og Nerve-Forgreninger paa Siden af Taphvirvelen, bag Ledfladen for Ringhvirvelen. Torntappen paa Taphvirvelen er kun lidt udvidet tilbage, saa at den kun strækker sig hen over Buen af 3dje Halshvirvel, med hvilken den er fast sammenvoxet; med Alderen voxer hele 3dje Halshvirvel fast sammen med Taphvirvelen. 4de Halshvirvel er ofte ganske fri, selv hos aldrende Dyr, ligeledes de følgende Halshvirvler; men de fleste Halshvirvler ere sammenholdte af meget stramme Baand, og 4de Halshvirvel kan være fastvoxet til 3dje. Tværtap-Spidserne paa 3dje til 7de Halshvirvel ere korte, men stærke, yderst ude formede som tykke Knolde, der indbyrdes støde sammen i anselige Ledflader; særlig Ledfladerne mellem Spidserne af Tværtappene af 6te Halshvirvel og den forholdsvis frit bevægelige 7de ere store, paa 6te skaalformet, paa 7de næsten halvkugleformet udhvælvet. Paa Bagsiden af Spidsen af Tværtappen paa 7de Halshvirvel findes en mindre eller større Ledflade for 1ste Ribben. Ledfladerne mellem Rodderne af Tværtappene, ved Yderranden af Hvirvelkroppene, paa 6te og 7de Halshvirvel ret stærkt udbredte, lidt større end paa de andre Halshvirvler, paa 6te simpelt skaalformet, paa 7de simpelt udhvælvet; de tilsvarende Ledflader mellem 7de Halshvirvel og 1ste Ryghvirvel af lignende Form, dog mindre udprægede.

14 Ryghvirvler, deraf 11 Brysthvirvler. Alle Ryghvirvlerne indbyrdes frie. Ryghvirvlernes Kroppe ere forholdsvis svære, med kun svag Begyndelse til at indskrænkes til

Bueform. Det underste af de to Afsnit, hvori alle Ryggens *Foramina intervertebralia* ere delte, er paa 1ste til 9de eller 10de Ryghvirvel fuldstændig indelukket i Hvirvelbuens Grund, vidt skilt fra Bagranden; paa 10de eller 11te til 14de viser det sig paa sædvanlig Maade som et dybt Udsnit i Bagranden af Buens Grund og et svagere Udsnit i Forranden af Buen af den følgende Hvirvel. Det øverste Afsnit af *F. intervertebrale* mellem 1ste og 2den Ryghvirvel er oftest udelt, væsenligst et Udsnit i Bagranden af 1ste Ryghvirvels Bue bag Tværtappen; men paa 2den til 9de eller 10de Ryghvirvel er øverste Afsnit af *F. intervertebrale* oftest ved en smallere eller bredere Benbro delt i en forreste og en bageste Del, den forreste Del indesluttet i Hvirvelbuen, den bageste Del dannet af Udsnit i de tilstødende Hvirvelbuer; paa 10de eller 11te til 14de er øverste Afsnit af *F. intervertebrale* igjen udelt, liggende mellem Bagranden af *Prc. accessorius* og Forranden af den efterfølgende Hvirvelbue; en sjelden Gang (14.) er øvre Afsnit af *F. intervertebrale* mellem 1ste og 2den Ryghvirvel delt, i hvert Fald paa den ene Side; og jevnlig er det udelt ogsaa mellem 2den og 3dje (16., 18., 19., 22., 14.). En tydelig *Prc. accessorius*, med Ledforbindelse med Undersiden af Roden af *Prc. mamillaris* paa den følgende Hvirvel, findes først paa 4de eller 5te Ryghvirvel; klart udskilt Ledforbindelse med Oversiden af Roden af Tværtappen paa den følgende Hvirvel har *Prc. accessorius* først paa 9de eller 10de Ryghvirvel; de største *Prc. accessorii*, paa Lendehvirvlerne, ere forholdsvis korte. Paa de 10 forreste Ryghvirvler findes Ledflader for baade *Capitulum* og *Tuberculum* af Ribbenene; paa 11te Hvirvel er der enten kun Flade for *Capitulum* eller desuden en lille Flade for *Tuberculum* (kan være uens paa højre og venstre Side). Paa 1ste Ryghvirvel er Ledfladen for *Capitulum* & *Tuberculum*, der paa 1ste Ribben mere eller mindre flyde sammen, en stærkt bølget Flade, mere eller mindre delt. Den Del af Ledfladen for *Capitulum*, der sædvanlig hos Pattedyr har sin Plads paa Hvirvelkroppens øverste bageste Hjørne, har beholdt denne Plads paa de 4 forreste Ryghvirvler; paa 5te er den rykket op paa Bagranden af Hvirvelbuen; paa 6te er den rykket endnu højere op, hen under Undersiden af *Prc. accessorius*; paa de nærmest følgende Hvirvler stiger den endnu højere og naar højest paa 10de Hvirvel, hvorefter den forsvinder. Brysthvirvlernes Tværtappe ret svære, baade ved Grunden, der breder sig baade fortil og bagtil, og i Spidsen, der desuden bærer ret anselig, kamformet *Prc. mamillaris*. De bageste Brysthvirvlers og Lendehvirvlernes opstaaende *Prc. mamillares* forholdsvis korte og kun lidt rejste ivejret, hos ældre Dyr med anselig Udbredning i Spidsen, frembragt af Rygskjoldet. Torntappene ret lave, især paa de bageste Brysthvirvler og endnu mere paa Lendehvirvlerne, og ingen af dem har iøjnefaldende Udvidelser efter Tryk af Rygskjoldet; paa de bageste Ryghvirvler helde de ret stærkt bagud. Den bageste Ryghvirvel ligger indesluttet mellem Hoftebenenes forreste Ender, men rører dem ikke og er ikke paavirket af dem.

Foruden de to egenlige Bækkenhvirvler ere de sex forreste Halehvirvler indesluttede mellem Bækkenbenene og mere eller mindre paavirkede af dem og sammenvoxede med dem

og indbyrdes. 1ste Halehvirvel støder til Hoftebenet med den forreste Halvdel af Yderranden af sin Tværtap; 4de Halehvirvel støder til Sædebenet med bageste Halvdel eller mere af sin Tværtaps Yderrand; 5te og 6te støde til Sædebenet med hele Yderranden af Tværtappen; de 5 forreste Halehvirvler støde indbyrdes sammen med hele For- og Bagrand af Tværtappene og ligeledes med hele Buernes Rande; men 6te Halehvirvel har hos yngre Dyr Forranden af sin Tværtap helt fri fra Bagranden af 5te; hos voxne er den derimod mere eller mindre fuldstændig sammensmeltet med 5te. 7de Halehvirvel ligger bag Bækkenet og er oftest helt fri, men kan røre det med Spidsen af Tværtappen. De sammenstødende Hvirvelkroppe af Bækkenhvirvler og 6 første Halehvirvler danne tilsammen en kun svagt opad hvælvet Bue. Kroppene af Bækkenhvirvler og forreste Halehvirvel ligge omtrent i samme vandrette Plan som deres Tværtappe, hvortil Hoftebenene ere fæstede. Kroppene af baade Bækkenhvirvler og de faste Halehvirvler have en meget sædvanlig Størrelse og Form; langs Midten af deres Underside løber en skarp Kam. Torntappe mangle næsten ganske paa de to Bækkenhvirvler og paa 1ste Halehvirvel, idet de kun antydes ved yderst svage Længdekamme; paa 2den Halehvirvel er Kammen bagtil lidt opstaaende, og paa 3dje, 4de og 5te bliver den ret anselig, men i Spidsen kun lidt udbredt; paa 6te bliver den igjen lav; indbyrdes støde Torntappene sammen næsten til deres øverste Rand. Yderste øverste Rand af Tværtappene af de to Bækkenhvirvler og forreste Halehvirvel næsten ikke rejst ivejret. *Prc. mamillaris* paa forreste Bækkenhvirvel anselig, tapformet opstaaende.

Ialt er Halehvirvlernes Tal 27 eller deromkring (kun paa et enkelt Skelet fuldstændig talt; paa de fleste af de foreliggende Skeletter mangle de yderste Hvirvler, eller de ere skjulte i Haleskeden). De 21 frie Halehvirvler bag Bækkenet ret svage; de 5 forreste af dem med mere eller mindre sædvanlig Hvirvelform, med Bue, Ledtappe o. s. v.; de følgende vanslægte hurtig. Kroppene ere ret korte. Tværtappene paa de forreste af de frie Halehvirvler ere forholdsvis ret korte, i Retning udefter, men ret brede, i Retning forfra bagtil, og de ere alle rettede næsten lige ud til Siden; paa Spidsen bære de anselige Mærker efter Sammenstød med Halens Pandser, stærkest paa 3dje og de 4 nærmest følgende; paa 9de er Tværtappen indskrænket til en smal Bræmme langs Hvirvelkroppen, og i lignende Form holder den sig paa de fleste af de følgende Hvirvler, skjønt stadig aftagende; paa de fleste Halehvirvler, mindst udpræget paa de forreste, strækker Tværtappens Rod sig saa godt som langs hele Hvirvelkroppens Side, men kan dog paa de bageste Hvirvler være mere eller mindre afbrudt paa Midten. Ledtappe findes veludviklede paa de 5 forreste af de frie Halehvirvler; dog ere de bageste Ledtappe vantrevne allerede paa 5te eller 6te, uden Forbindelse med følgende Hvirvel. *Prc. mamillares* paa de forreste ret anselige, dog korte, knoldformede. Paa et Par af de forreste frie Halehvirvler findes, eller kan findes, ret stærke Torntappe. De nedre Buer ere stærke, men kun lave; deres to øvre Grene vige ud fra hinanden forneden, inden de samles, og ende tæt under Aare-Kanalen, hvis Bund er

bredere end dens Loft; en «nedre Torntap» findes ikke; tæt under Aare-Kanalen ere de nedre Ender af de nedre Buer meget stærkt pladeformet udbredte ved Tryk mod Haleskeden.

11 Par Ribben, 6 af dem ægte. 1ste Ribben (sammenvoxet med sin forbenede Ribbensbrusk) er kort, stærkt buet, meget bredt; dets øvre Ende har oftest en større eller mindre Ledflade mod Tværtappen af 7de Halshvirvel; Ledfladen mod 1ste Ryghvirvel er bølget, mere eller mindre delt; Ledfladen mod *Manubrium* er bred, udelt eller med kun Antydning af Deling, næsten jevn. De forreste af de følgende Ribben ere korte, stærkt buede. For alle Ribbenene bag 1ste gjelder det, at *Collum* er ret kort og bred; alle have *Tuberculum* med Ledflade, der dog kan mangle paa det bageste; alle ere de ret stærkt sammentrykte, med skarp forreste og bageste Rand; paa de fleste findes langs Bagranden en ret skarp *Sulcus costalis*; paa nogle af de midterste findes øverst langs Forranden svage Spor af Forbening i *Ligamentum intercostale*, i Form af en skarp Kam. Alle Ribbensbruskene forbene fuldstændig med Alderen. 6te Ribbensbrusk er paafaldende stor og bred.

Foruden *Manubrium* og *Xiphosternum* indeholder Brystbenet 4 Led. *Manubrium* er stort, bredt; langs næsten hele dets Underside findes en ret skarp Midtkam; de Hjørner, hvortil Nøglebenene ere fæstede, staa hornformet frem, vidt skilte; Ledfladen for 1ste Ribben er enkelt.

Skulderbladet er bredt, baade *Fossa supraspinata* og *F. infraspinata* brede, stærkt hvælvet udad, med stærke Muskelkamme langs baade For- og Bagrand af Ydersiden, med stærkt fremtrædende Ujevnheder i Udspringet af *M. triceps*. *Prc. coracoideus* er anselig, krogformet. Paa Bagranden har *Acromion* nær sin Grund en tydelig bagud rettet Udvæxt; Spidsen af *Acromion* er en stor, tyk, jevnt afsmalnende, stærkt nedadbuet Udvæxt, der paa sin Inderside bærer en smal Ledflade for Ydersiden af Overarmens *Tuberculum majus.*

Nøglebenet er ret kraftigt og langt, i sin største Udstrækning næsten lige, med kun smal Ledflade for *Acromion.*

Overarmen er en svær Knogle, dog forholdsvis ret langstrakt. Ledhovedet er smalt ægformet. *Tuberculum majus* er meget bred og har den øverste Rand kamformet opstaaende; kun den forreste Del af dens Yderside bærer Ledflade mod *Acromion. Tuberculum minus* er stor, stærkt udstaaende. *Biceps*-Furen er smal, med Alderen næsten lukket ved Udvæxter fra *Tubercula majus* & *minus. Crista deltoidea* er meget svær, med affladet Forside, med nederste yderste Hjørne stærkt fremstaaende og stærkt bøjet udefter, med nederste Ende naaende ikke lidt nedenfor Knoglens Midte. *Crista supinatoria* begynder lidt nedenfor Knoglens Midte og er stærkt udbredt til Siden; den fortsættes ikke i nogen Kam oventil. *Condylus internus* er stærkt udstaaende; Benbroen over *Foramen supracondyloideum* er bred.

Den nedre Ledflade er meget bred, Afsnittet for Spolebenet bølgeformet, med en ret dyb Fure udenfor den halvkugleformede Del.

Spolebenet er en kort, stærk Knogle. Ledfladen mod Overarmen er bølgeformet. Øvre Endes Ledflade mod Albuebenet er delt i to Afsnit, et indre og et ydre, der ere ret vidt skilte, tildels ved en Indbugtning i Knoglens Rand, men dog ofte ere forenede ved et smalt Mellemstykke. Kammen langs den nedre Del af Knoglens Forside er høj og stærk og har nederst, ovenfor nedre Ledflade, et særlig fremstaaende pladeformet Afsnit. Nedre Ledflades Afsnit for *Scaphoideum* har en mere eller mindre ujevn bølget Valseform og er for største Delen stillet paa en stærkt fremstaaende, sammentrykt *Prc. styloideus*. Ledfladen for *Lunatum* er en jevnt ægformet udhulet Flade.

Albuebenet er en svær, egenlig kort Knogle, tilsyneladende ret langstrakt, paa Grund af Længden af *Prc. anconæus*. Hele Knoglen er ret stærkt buet, saa at dens Bagrand er jevnt buet tilbage i næsten hele sin Længde. Og Knoglen er stærkt sammentrykt, med stor Afstand mellem For- og Bagrand. Ledfladen for Overarmen er meget bred, med stærkt udstaaende frie Rande til Siderne. Ledfladen for Hovedet af Spolebenet er delt i et indre og et ydre Afsnit, tildels skilte ved en Indbugtning i Knoglens Rand. *Prc. anconæus* er meget stor, dens Længde indeholdes omtrent $2^1/_2$ Gang i hele Knoglens Længde; dens Forside er bred, udfladet; dens bageste inderste Hjørne helder stærkt indad og er krogformet fremstaaende. En skarp fremspringende Muskelkam findes langs Yderranden af den midterste Del af Knoglens Bagrand, og andre, ret stærke, skraatløbende Kamme findes paa Ydersiden af Knoglens nedre Del. Ledfladen mod Haandroden er lang, rettere bred, men smal, rettere kort; Afsnittet for *Cuneiforme* er paa Midten indsnevret, saa at det næsten har Form som et Ottetal, inderst udhulet, yderst udhvælvet; Afsnittet for *Pisiforme* er stort, langstrakt, næsten fladt.

Haandroden er ret bred og ikke fladtrykt. Dens Ledflade mod Underarmen er en sammenhængende Flade, uden Afstand mellem *Lunatum* og *Cuneiforme*. Alle Haandrodsknoglerne ere frie, undtagen *Multangulum majus* og *M. minus*, der ere sammenvoxede indbyrdes.

Scaphoideum er anseligt. Ledfladen for Spolebenet er stærkt bølgeformet. Paa en stærkt fremspringende Fod fra det yderste forreste Hjørne findes en anselig, skarpt skaaren, plan Ledflade for *Capitatum*. En stærkt fremstaaende knoldformet Udvæxt findes paa det forreste inderste Hjørne. Paa Knoglens Bagside mod Haandfladen findes en anselig Glideflade for Haandfladens Seneknogle, i Senen af *Flexor digitorum communis profundus*, og en dyb langsgaaende Senefure.

Lunatum er anseligt, højt, med hele den forreste Del af Ydersiden stødende til *Cuneiforme*, paa Bagsiden med stor jevn Glideflade for Haandfladens Seneknogle.

Cuneiforme er anseligt, ikke ret højt, men bredt, ikke dybt, i Retning forfra bagtil. Ledfladen for Albuebenet er lang, i Tværretning, formet omtrent som et Ottetal, inderst

udhvælvet, yderst udhulet. Med hele sin Inderside støder det til *Lunatum*, i en stor jevn Ledflade. Paa Forsiden af forreste inderste nederste Hjørne findes et knoldformet Fremspring. Paa et knoldformet, næsten kugleformet, fremstaaende yderste Hjørne findes en anselig, udhvælvet Ledflade for 5te Mellemhaandsben og en mindre, ligeledes udhvælvet Flade for en lille Seneknogle i Haandrodens Yderrand, de to Ledflader stødende sammen i en stump Vinkel. Ledfladen for *Pisiforme* er stor, oftest næsten plan.

Pisiforme er en anselig, langstrakt, hornformet buet Knogle med langstrakte, næsten plane Ledflader mod baade Albueben og *Cuneiforme*, Fladen for Albuebenet naaende betydelig længere tilbage end Fladen for *Cuneiforme*. En sjelden Gang er Fladen for Albuebenet ret dybt udhulet.

Multangulum majus er anseligt. Øverst og yderst støder det i vid Udstrækning til *Multangulum minus*, med hvilket det er fast sammensmeltet, allerede i yngre Alder. Ledfladen mod 1ste Mellemhaandsben er udhulet, saddelformet.

Multangulum minus er anseligt, ikke fladtrykt, ikke sammensmeltet med 2det Mellemhaandsben. Det bøjer sig lidt ned over Yderranden af 2det Mellemhaandsben og har en anselig Ledflade mod 3dje Mellemhaandsben, men rører neppe *Capitatum*.

Capitatum er ret lille, smalt, dog ikke fladtrykt, langtfra saa bredt som øvre Ende af 3dje Mellemhaandsben. Mod *Scaphoideum* og *Lunatum* har det anselige, næsten lige store Ledflader. Ved *Multangulum minus* rører det neppe. Ledfladen for *Hamatum* er næsten plan. Ledfladen mod 3dje Mellemhaandsben er skarpt kjølformet.

Hamatum er ikke fladtrykt. Ledfladen for *Capitatum* er næsten plan. Det har en lille Ledflade mod 3dje Mellemhaandsben og en ret anselig mod 5te. Ledfladen for 4de Mellemhaandsben er ret dybt udhulet; den danner en stump Vinkel med Fladen for 5te.

Seneknoglen i *Flexor digitorum communis profundus* er en mægtig, tyk pladeformet Knogle med store Glideflader mod Bagsiden af Haandrodens Knogler af uregelmæssig bugtet Form.

Alle Fingre veludviklede. 1ste Finger dog meget spinkel, med langstrakte Knogler. 2den stærk, ligeledes med langstrakte Knogler. 3dje kun lidt stærkere end 2den, dens Mellemhaandsben langstrakt, 1ste Led stærkt forkortet, 2det noget forkortet. 4de stærk, kun lidt svagere end 3dje, baade dens Mellemhaandsben og 1ste Led stærkt forkortede, 2det Led noget forkortet. 5te ret stærk, dens Mellemhaandsben og 1ste Led meget stærkt forkortede, 2det Led noget forkortet. Alle Mellemhaandsben og Fingerled frie. De største af Mellemhaandsbenene ere forholdsvis dybe, i Tværmaal forfra bagtil, især ved den øvre Ende. De fleste af Fingrenes Ledføjninger af ret sædvanlig Form. Paa Kloleddene findes ingen Forbening i den Hudfold, der omgiver Neglenes Grund.

1ste Mellemhaandsben er ret langstrakt. Det har en næsten vandret, svagt saddelformet Ledflade mod *Multangulum majus*. Ledfladen mod 1ste Fingerled er jevnt udhvælvet, med ganske svag Antydning af Længdefure.

Paa 2det Mellemhaandsben dækker Ledfladen for *Multangulum minus* ikke alene Knoglens øvre Flade, men strækker sig ogsaa ned paa Ydersiden af Knoglens øverste yderste Hjørne; Ledfladen paa Knoglens øverste Flade har nærmest Form som en skaalformet Fordybning. Ledfladen mod den bageste Del af *Capitatum* er en lille jevn Flade ret stærkt hævet ivejret paa en lille Udvæxt. Et stærkt fremspringende Baandfæste findes paa Knoglens øverste bageste Hjørne. Ledfladen mod 3dje Mellemhaandsben er langstrakt, ret jevnt skaalformet udhulet. Nedre Ledflade, mod 1ste Fingerled, er bred, kun meget lidt skjæv, med to anselige Ledruller skilte ved en bred, ikke dyb Fure, i hvis Bund der bagest findes en svag Midtkam.

3dje Mellemhaandsben er det af alle Mellemhaandsbenene, der har største Tværmaal i Retning forfra bagtil. Ledfladen for *Capitatum* er forrest ret dybt rendeformet udhulet, bagtil forlænget hen over Knoglens tungeformet udtrukne bageste øverste Hjørne. Paa det forreste inderste øverste Hjørne findes en Ledflade for *Multangulum minus*. Ledfladen for *Hamatum* er hvælvet og ret stærkt hævet ivejret paa et Fremspring. Ledfladen for 2det Mellemhaandsben er anselig, hvælvet. Ledfladen for 4de Mellemhaandsben er en dybt udhulet Grube med fremspringende Rande. Nedre Ledflade er formet omtrent som paa 2det Mellemhaandsben, men er bredere, endnu mindre skjæv, og med Midtkammen fortsættende sig fra Knoglens Bagside frem paa Forsiden i Form af en ganske svag afrundet Liste.

4de Mellemhaandsben er saa forkortet og fortykket, at det er nær ved at være lige saa bredt som langt; foroven har det samme Brede som forneden og har et anseligt Tværmaal forfra bagtil. Ledfladen for *Hamatum* er løftet ret stærkt ivejret paa en opstaaende tagrygformet Kam; i sin største Udstrækning helder Ledfladen stærkt indad og er næsten flad, liggende paa Indersiden af Kammen; et lille Afsnit af Ledfladen ligger paa den forreste Del af Kammens Yderside. Ledfladen for 3dje Mellemhaandsben er formet som en stærkt fremtrædende, afrundet Knold, Ledforbindelsen ikke naaende udenfor Knolden. Ledfladen for 5te Mellemhaandsben er anselig, ikke alene optagende forreste øverste Hjørne af Knoglens Yderside, men ogsaa strækkende sig langs det meste af den øvre ydre Rand. Nedre Ledflade er kun ganske lidt skjævt stillet, med indre Rand naaende lidt længere ned end ydre; Ledfladens Form er i høj Grad afvigende fra det sædvanlige: af de sædvanlige to fremhvælvede Ledruller er der kun lidt tilbage ved Ledfladens Forrand; bag dem er der fremkommet to dybe afrundede Gruber, hvori de bageste fremspringende Hjørner af 1ste Fingerled ere pressede ind; de to Gruber ere skilte ved en smal Midtkam.

5te Mellemhaandsben er en ganske kort og bred Knogle med ret lille Tværmaal forfra bagtil, saa kort, at nedre Ledflade næsten rører ved Ledfladerne paa øvre Ende. Der findes anselige Ledflader for *Hamatum*, *Cuneiforme* og 4de Mellemhaandsben. Nedre Ledflade er ret veludviklet og af nogenlunde sædvanlig Form, med to Ledruller; i Furen mellem Ledrullerne findes bagest en tapformet Midtkam.

(*Euphractus sexcinctus.*)

1ste Led af 1ste Finger er spinkelt og langstrakt, meget længere end 1ste Mellemhaandsben; øvre Ledflade er en svagt udhulet Grube med ganske svag Antydning af Tvedeling; nedre Ledflade er ret smal, med to ret stærkt fremtrædende Ledruller af sædvanlig Form. Kloleddet er formet væsenlig som Kloen; det har to tydelige Furer paa Ledfladen for 1ste Fingerled.

1ste Led af 2den Finger er langstrakt, kun lidt kortere end Mellemhaandsbenet, lidt sammentrykt, men ellers af ret sædvanlig Form; øvre Ledflade er næsten ikke skjæv; den har to ret dybe Furer for Ledrullerne paa Mellemhaandsbenet og bagest mellem dem en smal dyb Fure for Midtkammen paa Mellemhaandsbenet; nedre Ledflade har to Ledruller af sædvanlig Form, skilte ved en bred Fure uden Spor af Midtkam; de to smaa Seneknogler bag øverste Ende ere ganske frie. 2det Led er langstrakt, lidt kortere end 1ste, ikke fladtrykt undtagen i ringe Grad ved den nedre Ende; de to Ledfurer paa øvre Ende ere ikke skilte ved nogen Midtfure; de to Ledruller paa nedre Ende ere næsten ens. Kloleddet er formet som Kloen, omtrent paa Længde med 1ste Fingerled; de to Ledfurer for 2det Fingerled ere omtrent ens.

1ste Led af 3dje Finger er saa kort, at det omtrent er lige saa bredt som langt; det er ret dybt, med anseligt Tværmaal forfra bagtil, ikke fladtrykt; øvre Ledflade har to ret dybe Furer for Ledrullerne paa Mellemhaandsbenet og mellem dem en smal, ret svag Fure for Mellemhaandsbenets Midtkam; nedre Ledflade har to anselige Ledruller, skilte ved en bred Fure, i hvis bageste Del der findes en svag Antydning af et Fremspring; de to smaa Seneknogler bag Leddet mod Mellemhaandsbenet frie. 2det Led er forholdsvis langstrakt, omtrent dobbelt saa langt som 1ste, ret smalt, forneden lidt fladtrykt; øvre Ledflade har to ret dybe Furer for Ledrullerne paa 1ste Led, bagtil skilte ved en bred, meget grund Fure; nedre Ledflade har to ret svagt fremtrædende Ledruller af sædvanlig Form, med indbyrdes sammenflydende Ledflader. Kloleddet er formet som Kloen; det er af samme Længde som Mellemhaandsbenet; Længdefure findes i Spidsens Ryg; Furerne for Ledrullerne paa 2det Fingerled ere kun lidt udhulede, indbyrdes sammenflydende; Senefæstet bagest paa Kloleddets Ryg kun lidt fremstaaende.

1ste Led af 4de Finger er endnu kortere end 1ste Led af 3dje, saa at det næsten er skiveformet; det er ret dybt, i Tværmaal forfra bagtil, kun lidt skjævt; øvre Ledflade har en højst ejendommelig Form, svarende til nedre Ledflade paa 4de Mellemhaandsben: forrest findes to afrundet udhulede Gruber, bag dem to halvkugleformede Knuder, skilte ved en dyb Fure; nedre Ledflade er formet næsten ganske som den tilsvarende i 3dje Finger. 2det Led er lidt kortere og lidt mere skjævt end 2det Led i 3dje Finger, men har ellers væsenlig samme Form. Kloleddet er formet som Kloen, næsten ganske som paa 3dje Finger.

1ste Led af 5te Finger er en lille skiveformet Knogle; øvre Ledflade har to Gruber for Mellemhaandsbenets Ledruller, bagtil skilte ved en Fure for Midtkammen; nedre Led-

flade har to meget svagt fremtrædende Ledruller, skilte ved en bred og grund Fure. 2det Led er i Hovedsagen en formindsket Gjengivelse af 2det Led i 4de Finger. Kloleddet er formet som Kloen, væsenlig af samme Form som i 4de Finger; Ledfladen for 2det Fingerled er to tydelig skilte Furer.

	Lagoa Santa.				Nutid.		
	15.	17.	18.	32.	33.	19.	21.
Maal af Hvirvler og Forlem.	♂ ad.	♂ ad.	ad.	ad. jun.	ad.	ad.	ad.
Breden over Ringhvirvelens Ledskaale for Nakke-Ledknuderne	34	34	33½	32½		32	33½
Breden over Taphvirvelens Ledflader for Ringhvirvelen	27	26	27⅓		27	26⅓	
Skulderbladets Højde langs Bagranden	69	71	69	68			
Længden af Skulderbladets Ledskaal	15½	14½	16	15		15	
Overarmens Længde fra Hoved til nederste Rand, paa Indersiden	81	79	80	78		76	80
Breden af dens Ledhoved	11½		11	10⅔		11⅓	11⅓
Breden af dens nedre Ledflade	22¼	20½	22	21		20	19
Dens største Brede foroven	23⅔	23	25½	24		22½	22½
Dens største Brede forneden	31½	33	34½	29½		29	28½
Spolebenets største Længde, langs Inderranden	49	50	49	49		47	48
Breden af dets øvre Ledflade	13½	12	13⅓	12½		12¼	12½
Albuebenets største Længde, langs Bagranden	82	85	82½	82		77	81
Fra Spidsen af *Prc. anconæus* til Midten af Bagranden af øvre Ledflade	31	32½	33	31		29	32
Længden af 1ste Mellemhaandsben, langs Inderranden			12		11½		
Længden af 2det Mellemhaandsben, langs Yderranden			20½		20½		
Længden af 3dje Mellemhaandsben, langs Yderranden			23⅓		24		
Dets største Brede foroven			8¼		8⅔		
Breden af dets nedre Ledflade			7⅔		7		
Længden af 4de Mellemhaandsben, langs Inderranden			13½		13½		
Længden af 5te Mellemhaandsben, langs Inderranden			8½		8		

	Lagoa Santa.			Nutid.			Hjem ukjendt.
	22.	23.	24.	25.	34.	27.	14.
Maal af Hvirvler og Forlem.	♂ad.	♀ad. jun.	♀ad.	ad.	juv.	juv.	♂ad.[1]
Breden over Ringhvirvelens Ledskaale for Nakke-Ledknuderne	31½	30½	33½	c.29	29½		28
Breden over Taphvirvelens Ledflader for Ringhvirvelen	26	23	24½	22	23		21
Skulderbladets Højde langs Bagranden		58	64½				59
Længden af Skulderbladets Ledskaal	16	15	15	14	14		12½
Overarmens Længde fra Hoved til nederste Rand, paa Indersiden	75½	71	72	66½	64½	60	66⅔
Breden af dens Ledhoved	11	11⅓		10½	10	9½	9½
Breden af dens nedre Ledflade	21	19	20	18½	18½	19⅓	17
Dens største Brede foroven	23	21	22	21	22	20	19
Dens største Brede forneden	31	27	27½	26½	28½	27	24½
Spolebenets største Længde, langs Inderranden		44	46½	40½	40	39	40
Breden af dets øvre Ledflade	12½	11		11½	11½	10½	10½
Albuebenets største Længde, langs Bagranden		74	77½	69	68	64	68
Fra Spidsen af *Prc. anconæus* til Midten af Bagranden af øvre Ledflade		28	28½	25½	25½	23½	24½
Længden af 1ste Mellemhaandsben, langs Inderranden	10½			9⅓			10
Længden af 2det Mellemhaandsben, langs Yderranden	20			19½			17

(*Euphractus sexcinctus.*)

Maal af Hvirvler og Forlem.	Lagoa Santa.			Nutid.			Hjem ukjendt.
	22. ♂ad.	23. ♀ad. jun.	24. ♀ad.	25. ad.	34. jun.	27. juv.	14. ♂ad.[1]
Længden af 3dje Mellemhaandsben, langs Yderranden	23			$21^1/_3$			20
Dets største Brede foroven	$8^1/_4$			$7^1/_2$			$6^1/_2$
Breden af dets nedre Ledflade	$7^2/_3$			$6^1/_3$			$6^1/_4$
Længden af 4de Mellemhaandsben, langs Inderranden	$13^1/_2$			$11^1/_2$			$11^1/_2$
Længden af 5te Mellemhaandsben, langs Inderranden	8			7			7

[1]) Vist en mindre Race af Arten.

Bækkenbenet ret kort, især Sædebenets Del deraf. Hoftebenet ret stærkt bladformet udbredt fortil i Sammenføjningen med Bækkenhvirvlerne, ikke skudt ivejret; dets forreste frie Rand ret stærkt sammentrykt; Kammen langs dets Yderside skarp, fremstaaende. Sædebenet bagtil stærkt bladformet udvidet, med langstrakt sammentrykt *Tuber ischii.*

Laarbenet ret kort, svært, noget fladtrykt, bredt. *Trochanter major* svær, forholdsvis lav, stærkt sammentrykt. *Trochanter minor* stor, afrundet, bladformet. *Crista glutæa* stærk, fremspringende ovenfor Knoglens Midte, dens nedre Rand fortsat i en svag Kam, der løber ned langs Knoglens Yderrand til dens nedre Ende, forneden lidt fremstaaende. Paa Knoglens Inderside ovenfor indre nedre Ledrulle findes en ret stærkt fremspringende Kam. Nedre Led-Ende ret bred. Furen for Knæskallen bred, grund, kun lidt løftet frem for Omgivelserne, vendende lige fremad. De nedre Ledruller ret brede, indre omtrent lige saa bred som ydre, begge liggende omtrent i samme Plan.

De sammensmeltede Skinneben og Lægben ere en ret kort, svær Knogle. Ledfladerne paa Skinnebenet for Laarbenets indre og ydre Ledknuder ligge omtrent i samme Højde; Ledfladen for den indre Ledknude er næsten plan; det Baandfæste, der rejser sig tæt foran den, er formet som en lav stump Kegle; Ledfladen for den ydre Ledknude er tydelig hvælvet ivejret. *Crista tibiæ* taber sig forneden jevnt i en afrundet Kam, der neppe kan spores til Knoglens nedre Ende. Nedre Led-Ende er bred, men kort, i Retning forfra bagtil; paa dens Inderside findes to Senefurer; Ledfladen for Rullebenet har i Bagranden en lille Indbugtning, der ikke er klædt med Ledbrusk; Furerne for Rullebenets Ledruller staa lidt skjævt; Furen for Rullebenets indre Ledrulle er ret dyb; den Udvæxt, der gaar ned paa Bagsiden af Rullebenet, er ret smal og spids. Lægbenet er foroven kun i kort Udstrækning bladformet udbredt. Paa dets Inderside findes en ret skarpt fremstaaende Kam fremkaldt af *Ligamentum interosseum*; andre Kamme ere kun lidt fremtrædende. Nedre Ende har en ganske lille, udhvælvet Ledflade mod Hælbenet. Paa Bagsiden af nedre Ende findes en Senefure.

Knæskallen er ret flad, i Omrids, set forfra, nærmest langstrakt ægformet. Ledfladen for Laarbenet svagt tagformet.

Fodroden er bred, i Overensstemmelse med, at Mellemfodsbenene have deres oprindelige Stilling ved Siden af hverandre.

Rullebenets Krop er bred. Ledrullerne for Skinnebenet staa lidt skjævt; den indre af dem er kun lidt kortere end den ydre, kun lidt sammentrykt; i Bagranden af Ledfladen mod Skinnebenet findes en ikke bruskklædt Indbugtning, men ingen Indbugtning findes i Forranden. Ledfladen mod Hælbenets Krop er stor, ikke dybt udhulet; Ledfladen mod Hælbenets *Prc. lateralis* er stor, udfyldende meget af Undersiden af Rullebenets Hals. Rullebenets Hoved er stort, nærmest halvkugleformet, Halsen kort og ret bred.

Hælbenet er ret langstrakt, i hele sin Udstrækning lidt fladtrykt. Hæl-Udvæxten ret lang og svær, mod Spidsen kølleformet udvidet, lidt fladtrykt, lidt skjævt stillet, heldende indad. Paa et lille fremspringende Hjørne fra Hælbenets Krop i Yderranden af Ledfladen for Rullebenet findes en ganske lille, neppe særlig afgrændset Ledflade for Lægbenet. Ledfladen for Rullebenet paa Hælbenets Krop er stor, ret svagt hvælvet. *Prc. lateralis* er anselig og bærer en stor Ledflade for Rullebenet, der dog kun delvis udfylder den. Ledfladen mod *Cuboideum* er bred, kun lidt heldende indefter. Paa Hælbenets forreste yderste Hjørne findes en anselig tapformet Baand-Udvæxt.

Naviculare har en ret bred, men ret lav opstaaende inderste bageste Del, bærende et forholdsvis bredt Afsnit af Ledfladen for Rullebenet. Paa Bagsiden ovenfor Ledfladen for *Cuneiforme primum* findes en stærkt fremspringende knoldformet Udvæxt, hvorved et anseligt, pladeformet *Os falciforme* er fæstet. Bagest paa Ydersiden, bag Ledfladen for *Cuboideum*, findes en stor Glideflade for Seneknoglen i *Flexor digitorum profundus* stillet paa en fremspringende Kjøl, hvis nedre Hjørne ikke er forlænget i en frit fremspringende Tap. Ledfladen for *Cuneiforme primum* danner en næsten ret Vinkel med Ledfladen for *Cuneiforme secundum*. Ledfladen for *Cuneiforme secundum* er stor, strækkende sig langt bagtil, forrest ikke trængt indefter. Ledfladen for *Cuneiforme tertium* er fortil forholdsvis smal, men strækker sig langt bagtil. Ledfladen for *Cuboideum* er langstrakt.

Cuneiforme primum er stærkt sammentrykt, nærmest pladeformet, i Omrids langstrakt firkantet, foroven lige saa bredt som forneden. Ledfladen mod *Naviculare* helder meget stærkt udad. Ledfladen for 1ste Mellemfodsben er bølgeformet, med en svagt fremstaaende Pukkel i Midten. Ledfladen mod 2det Mellemfodsben er svagt udhulet.

Cuneiforme secundum er forholdsvis anseligt, især langt, forfra bagtil, kun lidt afsmalnende bagtil.

Cuneiforme tertium er smalt, men ret højt og langt i Udstrækning forfra bagtil. Ledfladen mod 2det Mellemfodsben anselig. En lille Ledflade mod 4de Mellemfodsben findes.

Cuboideum er højt. Ledfladen mod *Naviculare* er langstrakt. Ledfladen mod 4de og 5te Mellemfodsben er en svagt bølget Flade. *Tuberositas cuboidei* er svær, knoldformet,

men kun lidt fremstaaende; Glidefladen paa dens Bagside for Seneknoglen i *Flexor digitorum profundus* er anselig, men uden fremstaaende Rande, afrundet.

Seneknoglen i Fodens *Flexor digitorum profundus* er forholdsvis svag, langt svagere end den tilsvarende Knogle i Haandfladen, pladeformet, med nærmest ægformet Omrids, noget uregelmæssig. Glidefladen paa dens Overside er svagt tagformet, dens ydre Afsnit langt større end det indre.

Tæerne ret ligelig udviklede, ret oprindelig formede. 1ste Taa spinkel, med Mellemfodsben og 1ste Taaled langstrakte. 2den Taa stærk, med langt Mellemfodsben og 1ste og 2det Taaled noget langstrakte. 3dje Taa kun lidt længere og stærkere end 2den, dens Mellemfodsben endda spinklere end 2det, dens 1ste og 2det Led derimod bredere og lidt forkortede. 4de Taa er omtrent som 3dje, kun svagere og kortere, meget svagere end 2den. 5te Taa har baade Mellemfodsben og 1ste og 2det Led stærkt forkortede. De største af Mellemfodsbenene ere forholdsvis dybe, i Tværmaal forfra bagtil, ved den øvre Ende. Ledføjningerne mellem Mellemfodsben og 1ste Taaled og mellem Taaleddene indbyrdes ere ganske sædvanlig formede. Der findes ingen Forbening i den Hudfold, der omgiver Neglenes Grund. Tæernes indbyrdes Stilling er den sædvanlige; ingen af Tæerne er skudt tilbage. De to smaa Seneknogler bag Leddene mellem Mellemfodsben og 1ste Taaled ere indbyrdes helt frie.

1ste Mellemfodsben har en bølget Ledflade mod *Cuneiforme primum* og en lille, næsten lodret stillet Flade mod 2det Mellemfodsben. Nedre Ledflade, mod 1ste Taaled, er næsten ikke skjæv og har to svagt fremtrædende Ledruller, men ikke Spor af Midtkam.

2det Mellemfodsben er foroven næsten lige saa bredt som forneden. Ledfladen for *Cuneiforme secundum* er ret langstrakt forfra bagtil, svagt buet ivejret i samme Retning, fylder næsten helt Knoglens øvre Flade, er bagtil kun lidt smallere end fortil. Ledfladen for 1ste Mellemfodsben er ikke stillet paa nogen Udvæxt. Ledfladen for *Cuneiforme primum* er lille, svagt udhvælvet. Ledfladen for 3dje Mellemfodsben er lille, næsten kredsformet, svagt udhulet, næsten plan. Fladen for *Cuneiforme tertium* er stor. Nedre Ledflade er næsten ikke skjæv, har to svagt fremspringende Ledruller skilte ved en bred og grund Fure, i hvis bageste Del der findes en ret svag Midtkam; frem paa Knoglens Forside kan Midtkammen spores som en yderst svag Ophøjning.

3dje Mellemfodsben er kun lidt fortykket forneden. Ledfladen mod *Cuneiforme tertium* er ret langstrakt forfra bagtil. Fladen for 2det Mellemfodsben er lille, kredsformet, kun svagt udhvælvet. Fladen for 4de Mellemfodsben er kun svagt udhulet. Nedre Ledflade er omtrent som paa 2det Mellemfodsben, saa godt som ikke skjæv.

4de Mellemfodsben kun lidt fortykket forneden. Ledfladen mod *Cuboideum* ret langstrakt forfra bagtil, men smal, især bagtil. Fladen for 3dje Mellemfodsben kun svagt udbuet, ikke stillet paa nogen fremtrædende Fod. En lille Ledflade mod *Cuneiforme tertium*

findes, som en Fortsættelse oventil af Fladen for 3dje Mellemfodsben. Nedre Ledflade næsten ganske som paa 3dje Mellemfodsben, næsten ikke skjæv.

5te Mellemfodsben er saa stærkt forkortet, at det er nær ved at være lige saa bredt som langt, og det er saa sammentrykt, forfra bagtil, at det nærmest er pladeformet. Ledfladen mod *Cuboideum* er bølget. Nedre Ledflade har to ganske lave Ledruller, mellem hvilke der bagest findes en ret skarpt fremspringende tungeformet Midtkam; svag Begyndelse til grubeformet Indtrykning findes bagest paa Ledrullerne.

1ste Led af 1ste Taa har øvre Ledflade smal, med to kun meget svagt antydede Furer for Ledrullerne paa Mellemfodsbenet, slet ingen Midtfure; nedre Ledflade, mod Kloleddet, er smal, ikke sammentrykt, forfra bagtil, og har to ret stærkt fremtrædende Ledruller. 1ste Led af 2den Taa har paa øvre Ledflade to svage Furer for Ledrullerne paa Mellemfodsbenet, skilte i hele deres Udstrækning ved en svag Fure for Midtkammen; nedre Ledflade, mod 2det Taaled, har to ret stærkt fremtrædende Ledruller, men ikke Spor af Midtkam og ingen Gruber i Bagranden. Ledfladerne paa 1ste Led af 3dje, 4de og 5te Taa ere i det væsenlige som i 2den Taa; yderst svage Spor af Midtkam bagest paa nedre Ledflade kunne findes.

2det Led af 2den Taa har paa øvre Ledflade to ret udprægede Ledfurer, indbyrdes sammenflydende, bagtil ikke skilte ved nogen Fure; Knoglens to bageste øverste Hjørner gribe ikke ind i Gruber paa 1ste Taaled; nedre Ledflade har to ret stærkt fremtrædende Ledruller og er kun i ringe Grad fladtrykt, forfra bagtil. 2det Led af 3dje Taa har Ledfladerne formede paa væsenlig samme Maade; men der er en lille tydelig Begyndelse til Fure bagest mellem Ledfurerne paa øvre Ledflade, skjønt ingen tydelig Midtkam findes paa nedre Ende af 1ste Taaled. 2det Led af 4de og 5te Taa have Ledflader væsenlig som i 3dje.

Kloleddenes Form svarer til Kløernes. Alle Kloleddene have to ret dybe Ledfurer for det tilstødende Taaled.

	Lagoa Santa.					Nutid.	
Maal af Baglem.	15. ♂ ad.	17. ♂ ad.	18. ad.	32. ad. jun.	33. ad.	19. ad.	22. ♂ ad.
Bækkenbenets største Længde	126	130	128			125	
Laarbenets Længde, fra Ledhoved, langs Indersiden	83	$86\frac{1}{2}$	84	82		79	78
Ledhovedets største Tværmaal, forfra bagtil	$13\frac{1}{2}$	$13\frac{2}{3}$	14	14		14	$14\frac{1}{2}$
Breden over Laarbenets nedre Ledflade	$23\frac{1}{4}$	$21\frac{1}{2}$	$23\frac{1}{2}$	$21\frac{1}{2}$		22	23
Underbenets største Længde, nærmest Indersiden	76	$76\frac{1}{2}$	76	$73\frac{1}{2}$		71	
Dets største Brede foroven	$22\frac{1}{2}$	22	24	$22\frac{3}{4}$		23	
Dets største Brede forneden	27	26	$27\frac{1}{2}$	27		26	
Knæskallens største Længde	$18\frac{1}{2}$		19			$17\frac{1}{2}$	$18\frac{1}{2}$
Breden over Rullebenets Ledruller forrest	$17\frac{1}{3}$		17	17	16	16	16
Hælbenets Længde			29	$28\frac{1}{2}$		27	$26\frac{3}{4}$
Længden af 1ste Mellemfodsben, langs Inderranden			13		13		11
Længden af 2det Mellemfodsben, langs Yderranden			$25\frac{1}{2}$		$25\frac{1}{2}$		25

(*Euphractus sexcinctus.*)

Maal af Baglem.	15. ♂ ad.	17. ♂ ad.	18. ad.	32. ad. jun.	33. ad.	19. ad.	22. ♂ ad.
	Lagoa Santa. Nutid.						
Længden af 3dje Mellemfodsben, langs Yderranden			27½		27½		26½
Det største Brede foroven			7		7¼		7
Breden af dets nedre Ledflade			7		6½		6⅔
Længden af 4de Mellemfodsben, fra øverst yderst til nederst inderst			24⅓		23½		22½
Længden af 5te Mellemfodsben, langs Inderranden			9⅓		9⅓		

Maal af Baglem.	23. ♀ ad. jun.	24. ♀ ad.	25. ad.	34. juv.	27. juv.	14. ♂ ad.[1]
	Lagoa Santa. Nutid.					Hjem ukjendt.
Bækkenbenets største Længde	c.110	117				108½
Laarbenets Længde, fra Ledhoved, langs Indersiden	73½	78	68	66½	59	71½
Ledhovedets største Tværmaal, forfra bagtil	12⅔	12⅓	12	12¾	11½	11⅓
Breden over Laarbenets nedre Ledflade	21⅓		20	20	19½	19½
Underbenets største Længde, nærmest Indersiden	66⅓		63	60½	57	63½
Dets største Brede foroven	22		20½	21½	20	19
Dets største Brede forneden	24⅔	22½	24	23	24	22
Knæskallens største Længde			16⅓			17
Breden over Rullebenets Ledruller forrest	15½		14⅔	15	15½	13⅔
Hælbenets Længde			26½			21
Længden af 1ste Mellemfodsben, langs Inderranden			11⅓			10½
Længden af 2det Mellemfodsben, langs Yderranden			24			22
Længden af 3dje Mellemfodsben, langs Yderranden			25½			23½
Dets største Brede foroven			6			5⅓
Breden af dets nedre Ledflade			5¾			5⅓
Længden af 4de Mellemfodsben, fra øverst yderst til nederst inderst			21¼			20
Længden af 5te Mellemfodsben, langs Inderranden			8⅓			6¾

[1]) Vist af en mindre Race.

2. ***Xenurus duodecimcinctus*** (Schr.). (Pl. III.)

Nulevende ved Lagoa Santa (hjembragt er 3 Skind, 2 Skjolde, 7 Skeletter, nogle af dem vist hørende sammen med Skjolde, 2 Hovedskaller).

Jordfunden i Lapa do Bahu Nr. 1 (Midtstykke af en Underkjæbe, uden Tænder; et Kloled af 3dje Finger, et Rulleben), i Lapa do Bahu, Hullet (adskillige Smaaplader af Skjoldet, Midtstykke af et Laarben), Lapa da Escrivania Nr. 6 (en Smaaplade af et af Belterne), da Escrivania Nr. 9 (adskillige Smaaplader af Skjoldet, en Ryghvirvel, et Spoleben, et Albueben), do Marinho Nr. 2 (3 Smaaplader af Skjoldet, et Albueben), de Periperi Nr. 1 (4 Smaaplader), dos Tatus (Levninger i Mængde af mindst 8, vist flere Skeletter: et Par tusinde Smaaplader af Skjolde, Stykker af 6 Overansigter, et Isseben; 5 højre og 4 venstre Underkjæbe-Grene, de fleste mangelfulde; 4 Ringhvirvler, 4 Sæt Taphvirvler med 3dje Halshvirvel, 3 frie Halshvirvler, 24 Ryghvirvler, 2 Sæt Bækkenhvirvler med Dele af

Hofteben, 16 Halehvirvler, 2 forreste Led af Brystben, Stykker af mindst 6 Skulderblade, 1 hel højre Overarm og Dele af mindst 2 andre højre og 3 venstre; mindst 2 højre og 6 venstre Spoleben, kun 2 af dem hele; mindst 3 højre og 8 venstre Albueben, ingen af dem hele, 4 af dem dog kun manglende Endestykker; af Haandroden: 1 *Capitatum*, 3 *Cuneiforme*, 6 *Pisiforme*; 10 Seneknogler fra *Flexor digitorum profundus*, 4 højre, 6 venstre; et 1ste Mellemhaandsben, 5 2det; 3 højre, 5 venstre 3dje Mellemhaandsben; 3 4de Mellemhaandsben med 1ste og 2det Fingerled; et 5te Mellemhaandsben med 1ste og 2det Fingerled; 4 1ste Led, 5 2det og 1 Kloled af 2den Finger; 4 1ste med 2det Led af 3dje Finger og 3 højre og 5 venstre Kloled af samme; 4 Kloled af 4de, 1 af 5te Finger; 8 højre, 3 venstre Laarben, tildels kun Stykker, kun ét næsten helt; 8 Stykker af Underben, 1 Knæskal, 6 Rulleben, 6 Hælben, 1 *Naviculare*, 1 *Cuneiforme tertium*, 1 *Cuboideum*, 5 2det Mellemfodsben, 7 3dje, 6 4de, 2 Taaled), Lapa Vermelha Nr. 1 (et 3dje Mellemhaandsben), «Forskjellige Huler» (adskillige Smaaplader af Skjolde, en Halehvirvel, en Overarm uden Hoved, et 3dje Mellemhaandsben, et 4de Mellemhaandsben med 1ste og 2det Fingerled, højre og venstre 1ste Led af 2den Finger, et 2det Led og et Kloled af samme Finger, 1ste med 2det Led af 3dje Finger og højre og venstre Kloled af samme, et helt Laarben, et 3dje og et 4de Mellemfodsben og et Kloled af 4de Taa).

De jordfundne Levninger stemme ganske med tilsvarende Dele af Skeletter fra Nutiden.

Xenurus duodecimcinctus og *X. sqvamicaudis*, de to Arter af Slægten fra Lagoa Santa, ere indbyrdes nærstaaende, udsprungne fra en fælles Stamme. Hver af dem har sine høje Egenskaber. I Ansigtets Form er *X. duodecimcinctus* den oprindeligste, mindende om lavtstaaende Dasypodiner; den har forholdsvis lang og smal Snude, der forholdsvis kun lidt er udposet af Sibenet; og Øjehulen er kun lidt trykket forfra af Næsehulen; hos *X. sqvamicaudis* er Ansigtet ejendommelig forkortet; men til Gjengjeld er det i højere Grad udposet af Sibenet, og Øjehulen er mere trykket. I Skælklædningen er det derimod *X. sqvamicaudis*, der er bleven staaende paa det laveste Trin: Pandeskjoldet er mindre skarpt skilt fra Omgivelserne, og Halens Skæl ere ikke fuldt saa vantrevne som hos *X. duodecimcinctus*.

Forholdet mellem de to Arter er nærmest:

1. Næsen langstrakt; Næsehulens Sidevæg foran *F. infraorbitale* næsten ikke udposet; Næsebenet langt og smalt. Øjehulens Omrids nærmest kredsformet.
   X. duodecimcinctus.
2. Næsen kort; Næsehulens Sidevæg foran *F. infraorbitale* stærkt udposet; Næsebenet kort og bredt, især bagtil. Øjehulens Omrids noget sammentrykt.
   X. sqvamicaudis.

Fra ***Euphractus sexcinctus*** afviger ***Xenurus duodecimcinctus*** i følgende:

Ydre. Hovedet er bagtil smallere, men fortil mindre spidst, og dets Overside er noget mindre flad. Kinden noget mindre høj. Øret meget større, baade længere og især bredere. Kroppen mindre flad. Halen betydelig kortere. Lemmerne endnu kortere.

(*Xenurus duodecimcinctus.*)

Haanden er en endnu mere udpræget, bredere Gravepote, med kortere Fingre, bortset fra Kløerne, og med Fingrene mindre frie; 3dje, 4de og 5te Finger ere især forkortede. 1ste Finger er, bortset fra Kloen, omtrent paa Længde med 3dje Finger. — Af Haandens Kløer ere 1ste og 2den mere vanslægtede i Form, 3dje, 4de og 5te meget stærkere Gravekløer. 1ste Klo er ikke buet, ganske lige, stærkt fladtrykt, især bagtil bredere, med kun svagt fremtrædende Ryg. 2den Klo er sværere, især bredere, mindre buet, ret stærkt fladtrykt, med kun svagt opstaaende Ryg. 3dje Klo er uhyre, langt stærkere end hos *Euphractus*, stærkere og mere skjævt sammentrykt, uden tydelig Saal, idet Saalen gaar jevnt over i Inderfladen; den ender i en afrundet, dog skarpt sammentrykt Spids. 4de Klo er formet næsten ganske som 3dje, men er betydelig mindre. 5te Klo er sværere end hos *Euphractus*, væsenlig formet som 4de Klo, men kort og næsten ikke buet.

Ogsaa Foden er endnu mere udpræget Gravepote, kortere og bredere, de ydre Tæer især forkortede, bortset fra Kløerne. 1ste Taa er, bortset fra Kloen, i Længde mellem 3dje og 4de. — Fodens Kløer ere noget mere uens og mindre oprindelig formede. 1ste og 2den Klo ere noget svagere, 3dje, 4de og 5te derimod noget stærkere. Alle Kløerne ere i mindre Grad buede, næsten lige; 1ste, 2den og 3dje ere bredere, stærkt fladtrykte, med udjevnet Ryg, næsten formede som flade Negle, med afrundet, buet forreste Rand, kun meget lidt skjæve, 3dje den skjæveste; 4de og 5te ere skjævt sammentrykte, eller fladtrykte, med Indersiden meget mindre end Ydersiden, med ret skarpkantet Ryg, næsten hovformede, mindende om Hovene hos Svin.

Pandeskjoldet mindre og i mindre Grad fladt, dets Siderand og Bagrand ikke eller neppe frit fremstaaende, Sideranden ikke rigtig skarpt afgrændset fra Omgivelserne; saa godt som ingen Indbugtning i Randen over Øjet og slet ingen over Øret; Bagranden lidt mere buet tilbage. De bageste Smaaplader i Pandeskjoldet synes lidt bevægelige; men et særlig bevægeligt Stykke af Skjoldet er ikke afgrændset. Deling af Hornpladerne i Pandeskjoldet er kun i ringe Grad antydet; naar Furer findes, som det kan være Tilfældet, især paa de større af Skællene, ere de færre end hos *E. sexcinctus*. Smaapladerne ere mest større, men tilstede i ringere Tal og endnu mere uregelmæssig formede, paafaldende dybt skilte indbyrdes. Haargruberne i deres Rande ere langt færre.

Halsskjold findes, som tre Tværrækker af Smaaplader formede omtrent som Smaapladerne i Skulderskjoldet, Rækkerne skilte ved blød Hud baade indbyrdes og fra Pande- og Skulderskjold. Den bageste Tværrække er undertiden fortsat til Siden i en tynd Række Smaaplader, der mere eller mindre fast slutter sig til Forranden af Skulderskjoldet. Paa Halsens Side findes ingen Gruppe af Smaaplader, kun nogle faa ganske smaa og spredte Skæl.

Rygskjoldet er mindre bredt og fladt, mere buet ned om Kroppens Sider, dets Siderande mindre frit fremstaaende. Inddelingen i Skulderskjold, Belter og Lendeskjold er meget mindre iøjnefaldende. Hornpladernes Deling er endnu mindre skarp.

Skulderskjoldet er længere; i Ryggens Midtlinie tælles 7 eller 8 Tværrækker Smaaplader; nærmest Siderauden er Tallet det samme. Alle Smaapladerne ere ordnede i regelmæssige Tværrader; den bageste eller de to bageste Tværrader ere, eller kunne være, noget forskydelige mod de foran liggende Tværrader i Ryggens Midte. Smaapladerne i Sideranden ere formede omtrent som hos *E. sexcinctus*. Alle de andre Smaaplader i Skulderskjoldet, i For- og Bagrand og i Midten, ere væsenlig ens formede, mere regelmæssige, mest sexkantede, men ogsaa firkantede og femkantede, gjennemgaaende større, omtrent lige saa brede som lange. Hornpladernes Midtfelt er ikke tenformet, men formet nærmest som en ligesidet Trekant, hvis Grund indtager en betydelig Del af Bagranden, og hvis Top vender fremad, helt eller næsten helt naar Forranden eller er skilt fra den ved et større Mellemrum og i dette Tilfælde har afstumpet Spids; omkring Toppen er der lejret to eller tre meget ufuldkomment udskilte Randfelter. Benpladerne vise en tilsvarende Tegning, men endnu utydeligere: et tresidet Midtfelt, paa Siderne og fortil omsluttet af en utydelig Fure eller Lavning, fra hvilken der fortil udgaar to eller tre mere eller mindre utydelige brede Sidegrene, afmærkende Randfelter. Benpladernes Overflade er noget grovere kornet og poret; i Bagranden af hver Smaaplade er de store Haargrubers Tal mindre, oftest kun 2 eller 3; ingen Haargruber findes i Siderandene og heller ingen Rækker af Porer omkring Midtfeltet; de mange fine Porer paa Benpladernes Overflade synes at staa ganske uden Orden.

De helt frie Belters Tal er 12 eller 13; men i begge Tilfælde kan forreste Tværrække af Lendeskjoldets Smaaplader nærmest Sideranden være noget forskydelig. Tallet af Smaaplader i 4de Belte er 30—33. De mellemste Belter naa ikke fuldt saa langt ud til Siderne som de andre, hvorved Rygskjoldets Siderand paa Midten bliver lidt indbugtet. — Hornpladerne i Belterne ere alle, undtagen Randpladerne, regelmæssig firkantede, meget kortere end hos *E. sexcinctus*, de fleste betydelig bredere end lange; deres Midtfelt er kort, trekantet eller firkantet, fortil paa hver Side omsluttet af et Randfelt, der bagtil gaar jevnt over i Midtfeltet. Hver Randplade har nærmest Form som en Halvmaane, med Yderranden udbuet, kun lidt fremstaaende. — Benpladerne i Belterne ere meget mindre langstrakte end hos *E. sexcinctus*, især deres hornklædte Del er kort. Paa den hornklædte Del af Benpladen kan lige netop skimtes et ret bredt Midtfelt, formet omtrent som en ligesidet Trekant, hvis ene Side ligger i Benpladens Bagrand, eller som en Firkant, idet Trekantens Top er afskaaaren; kun ved næsten umærkelige, brede Lavninger er Midtfeltet skilt fra to Randfelter, der fortil ere ret brede, men bagtil ende spidst. Felterne ere kun ganske svagt pudeformet opstaaende. 1—5, oftest 2 eller 3, store Haargruber findes i Pladens Bagrand, men ingen i Siderandene og ingen i Furerne mellem Felterne. De mange fine Porer paa Overfladen synes at staa ganske uden Orden.

Lendeskjoldet er længere, dannet af 10—11 regelmæssige Tværrækker af Smaaplader. Skjoldets bageste Del er stærkt bøjet nedad. Bagrandens Udsnit for Halen er mindre.

(*Xenurus duodecimcinctus.*)

Smaapladerne ere gjennemgaaende større, formede som i Skulderskjoldet. Paa ingen af Smaapladerne i Skjoldets Midte findes nogen stor Kirtelgrube; Smaapladerne ere ogsaa saaledes ordnede, at der i selve Ryggens Midtlinie ikke findes en Længderække af Plader; Midtlinien svarer til Mellemrummet mellem to Længderækker.

Halen er uden Pandser; i sin største Udstrækning er den klædt med blod Hud, der bærer nogle smaa afrundede Hornplader stillede i lang Afstand indbyrdes; kun ud mod Spidsen er Halen paa sin Underside klædt med mere tætstillede og lidt større afrundede Hornplader. De fleste af Hornpladerne synes ikke at dække Benplader; under nogle af dem findes maaske Benplader i meget ufuldkommen Tilstand.

Paa Kinden findes kun spredte smaa Skæl. Skællene paa Underarm, Haand og Fod ere mindre tætstillede.

Pandeskjoldets Haar ere endnu finere og færre, og ingen stive Børster findes i dets Bagrand, heller ikke paa Halsskjoldet. Fra Haargruberne i Bagranden af Rygskjoldets Plader udgaa kun nogle korte, svage Børster, nogle Steder, især i Skulderskjoldet, saa svage, at de neppe sees; i Pladernes Siderande findes slet ingen Haar. Bag Halens spredte Smaaskæl staa enkelte svage Børster. Børsterne langs Haandens og Fodens Rande ere snarest noget svagere. Haarene paa Legemets Underside ere ogsaa svagere.

Haarenes Farve er oftest lysere.

	Lagoa Santa.					Brasilien.
	1. ♂	2.	3.	4. ♂	5.	6.
Pandeskjoldets største Brede	64	59	....	61	....	63
Rygskjoldets Længde i Midtlinien	330	308	310	277	c.275	338
Halens Længde omtrent	184	200	.....	160	.....	170
Længden af 3dje Fingers Klo	49	47	.....	46	.....	44

	Lagoa Santa.					Brasilien.
	1. ♂	2.	3.	4. ♂	5.	6.
Tallet af Tværrækker af Benplader i Skulderskjoldets Midtlinie	8	7	7	7	7	7
De helt frie Belters Tal	12	12	13	13	12	13
Tallet af Tværrækker af Benplader i Lendeskjoldets Midtlinie	11	11	10	10	12	10
Tallet af Smaaplader i 4de Belte	32	30	32	33	31	30

Tænder. Tænderne ere oftest 9 øvre og 8 nedre i hver Side; hos en (8.) af de 11 foreliggende Hovedskaller er der i venstre Overkjæbe 10 Tænder, hos en anden (17.) i højre Overkjæbe 10, hos to andre (12. og 16.) i venstre Overkjæbe kun 8. Den forreste af de øvre sidder et lille Stykke bag Mellemkjæbebenets bageste Rand. Den forreste nedre sidder langt bag Underkjæbens forreste Spids, og den bageste nedre sidder et lille Stykke foran Forranden af *Prc. coronoideus.* De forreste, baade øvre og nedre, helde ret stærkt fremefter. Tænderne ere betydelig svagere, trænge mindre dybt ind i Kjæberne og ere skilte ved noget større Mellemrum. De fleste, især de største, ere i mindre Grad sammen-

trykte, og paa Indersiden spores ingen Indbugtning. I uslidt Tilstand ere Tænderne vist, hvad de ere hos *X. sqvamicaudis*, enspidsede, med simpelt kegleformet Spids.

Hovedskal. Hovedskallen har Præg af, at Tunge og Siben have større Indflydelse, og at Kjæber og Tindingmuskel ere svagere. Ansigtet er paafaldende stort, ret langt. Hjernekassen er ikke bred og flad. Panden baade bred og stærkt hvælvet ivejret af Sibenet, udposet i to glat afrundede store Pukler, en paa hver Side. Næseryggen lidt stærkere skraanende nedad fortil, paa Grund af Pandens Højde, Næsen mindre flad og Snudens Siderande mindre hurtig løbende mod hinanden fortil. Tandgruberne i Overkjæben mindre dybe. Kun en snever *Sinus maxillaris*. *Foramen lacrymale* større. *Canalis infraorbitalis* betydelig længere og mere skudt ud til Siden. Paa Forsiden af Kindbuens forreste Grund findes kun svage Spor af Grube. Paa Underranden af Kindbuens forreste Grund findes saa godt som intet Fremspring. Pandens Øjehule-Rand glat afrundet; saa godt som ingen Antydning af *Prc. postorbitalis* findes. Tindinggruben lille; Rummet mellem Tindinggruberne bag Øjehulerne bredt; *Crista temporalis* ganske svag, vidt skilt fra den tilsvarende paa modsatte Side; *Crista occipitalis* betydelig svagere. Kindbuen kort, kun lidt udstaaende, men ret stærk; Kindbenet bagtil ret højt, sammen med *Prc. zygomaticus sqvamæ* dannende en tydelig, men afrundet *Prc. postorbitalis*; Kindbuens øvre og nedre Rand ret skarpe. Underkjæbens Ledflade paa *Sqvama* meget mindre, især smallere, men mere udvidet tilbage i Form af en kort aaben Rende langs Underranden af *Prc. posttympanicus sqvamæ* ovenover Trommehulen; ingen uægte *Prc. postglenoideus* findes bag Ledskaalen, men paa den nedre Rand af *Corpus sqvamæ* findes en opstaaende langsgaaende afrundet Liste, som en indre Grændse for den noget rendeformede Ledskaal. Aarehullerne i Hjernekassens Væg i Bunden af Tindinggruberne ere oftest færre og mindre. *Foramen incisivum* er bagtil omsluttet af et bredt Stykke af Mellemkjæbebenet. Ganen er noget bredere; dens bageste Rand er næsten tværgaaende. Øjehulens Indervæg er stærkt udhvælvet af Sibenet, der strækker sig saa langt tilbage, at det ogsaa udposer Indervæggen af *Fissura orbitalis*, hvis Ydervæg derfor bøjer udad. *Foramen ovale* er bagtil omgjerdet af en smal Benbro af *Ala magna* eller ikke helt lukket. Trommehulen er kun meget ufuldstændig omsluttet af Ben; selv hos det voxne Dyr er Trommebenet kun en smal, foroven aaben Ben-Ring, saa smal og saa aaben, at baade Hammer og Ambolt sees ganske frit fremme under *Prc. posttympanicus*; nogle tynde, større eller mindre Ben-Flager ligge i den ellers uforbenede Trommehule-Væg indenfor Trommebenet (ligesom det findes hos *Euphractus*-Ungen). Underkjæben svag, langstrakt, med spinkel Krop, hvis øvre Rand dog ligger ret dybt under *Condylus*, men hvis forreste Ende er langt tudformet udtrukken; Tandgruberne ere grunde; *Condylus* er lille og smal; *Prc. coronoideus* er meget svagere, dens Forrand ret stærkt skraanende; *Prc. angularis* meget mindre, næsten uden Muskelkamme.

Sømme. Mellemkjæbebenets Søm mod Overkjæbebenets Side-Del skraaner stærkt forfra nedad og bagtil, dets Søm mod Gane-Delen gaar næsten lige paatværs; bag *Foramen incisivum*

(Xenurus duodecimcinctus.)

stoder det i en anselig Udstrækning til det tilsvarende paa modsatte Side. Næsebenet noget længere og smallere, dets Yderrand tydelig buet indad, men ellers væsenlig løbende jevnsides med Hovedskallens Midtlinie. Pandebenet sender ingen eller kun en ubetydelig Spids ind mellem Næsebenenes bageste Dele. Taarebenets Ansigts-Del er større.

Ansigtet vexler ikke lidt i Længde, som det tildels er udtrykt i Maalene af Næsebenets Længde og af Afstanden fra *Foramen lacrymale* til Næsebenets Spids. Næsebenets Søm mod Pandebenet kan være næsten tværgaaende eller skraanende udefter eller indefter. Ganens bageste Rand kan være bugtet i ikke lidt forskjellig Form.

	Lagoa Santa. Nutid.						St. Catharina.			Brasilien.
	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
Maal af Tænder og Hovedskal.	ad. jun.¹)	ad. jun.	ad. jun.	ad. jun.	ad. jun.	ad. jun.	ad.	ad.	ad.	jun.
Længden af øvre Tænders Række	40	39½ (41½)²)	39	37½	36	36½ (35½)	41½	38½	36½	37½ (37)
Længden af nedre Tænders Række	34½	35½	34½	32	32½	34½	38½	35½	33½	33
Største Tværmaal af største øvre Tand	4	3¾	…	3½	3¾	3¾	…	…	3⅔	4
Største Tværmaal af største nedre Tand	4	4	…	3½	4	4	…	4¼	3¾	3⅔
Fra Nakke-Ledknudens Bagrand til Mellemkjæbens forreste Rand i Ganen	100	99	…	93½	93½	92½	107	100	98	96
Fra Forranden af *Foramen lacrymale* til Næsebenets forreste Rand	57	56½	56	53	54	53	63	57½	55	54
Fra Bagranden af Nakke-Ledknuden til Forranden af *F. lacrymale*	58	57½	58	56	55½	53½	60½	59	59	56
Næsebenets Længde	43½	38½	39	37	38½	40	c. 46	41	42	39
Næsebenenes samlede Brede paa Midten	10½	10½	11	10½	10½	10½	c. 12	12	11	11
Længden af Sømmen mellem Pandebenene	35	40	40	37	35	33	c. 37	36½	31	34½
Ganens Brede mellem de forreste Tænder	11	11	12½	12	13	10½	13½	11½	12⅓	11½
Ganens Brede mellem de bageste Tænder	15	15½	16	17	17	15	17	17½	15½	17
Afstanden mellem *Foramina lacrymalia*	42	44½	42	44	44	41½	…	45½	44	43
Breden over Kindbuerne	53	54	…	54½	53	50	61	…	55½	52
Kindbuens Højde under *Prc. postorbitalis*	12	12	11½	13	14	10½	13	13	10½	10
Hjernekassens Brede mellem Tindinggruberne	32	33	33	33	32	32	35	35½	33	
Breden over *Prc. mastoidei*	49½	49	48	47½	48	45	52½	48	49½	46½
Breden over Nakke-Ledknuderne	33	33½	32	30	31	33	34	33	34¾	34½
Underkjæbens Længde fra Bagranden af Ledknuden til forreste Spids	85	85	85	78	81	77½	94	85	82	77
Underkjæbens Højde under de midterste Tænder	8½	10	9	9	8½	8½	10¼	10	9	9¼

¹) Alderen bestemt som hos *Euphractus sexcinctus.*

²) Naar Maalene i højre og venstre Kjæbe ere uens, ere begge opførte, højre først.

	Lapa dos Tatus.	
Længden af nedre Tænders Række	33¾	32¾
Største Tværmaal af største nedre Tand	3¾	4
Underkjæbens Længde fra Bagranden af Ledknuden til forreste Spids	86½	
Underkjæbens Højde under de midterste Tænder	9½	9

Det øvrige Skelet. Torntappen paa Taphvirvelen er mere udvidet tilbage, hen over Buen af 4de Halshvirvel, der dog er fri undtagen hos ældre Dyr. Tværtap-Spidserne

paa 3dje til 7de Halshvirvel ere endnu stærkere, knoldformede. Paa Bagsiden af Spidsen af Tværtappen af 7de Halshvirvel findes en stor skaalformet Ledflade for 1ste Ribben. Ledfladerne mellem Rødderne af Tværtappene paa 6te og 7de Halshvirvel ejendommelig bølgeformet bugtede, ligesom de tilsvarende Ledflader mellem 7de Halshvirvel og 1ste Ryghvirvel.

17 eller, en enkelt Gang, 18 Ryghvirvler, deraf 13 eller 14 Brysthvirvler; bageste Ryghvirvel er dog mere eller mindre sluttet til Bækkenet og formet som Bækkenhvirvel. Ryghvirvlernes Kroppe, især i Ryggens forreste Del, med noget større Tilbøjelighed til Bueform. Det underste af de to Afsnit, hvori Ryggens *Foramina intervertebralia* ere delte, er paa 1ste til 10de eller 11te, 12te Ryghvirvel fuldstændig indelukket i Hvirvelbuens Grund; paa de følgende Ryghvirvler dannes det af Udsnit i Buernes Grund. Det øverste Afsnit af *F. intervertebrale* mellem 1ste og 2den Ryghvirvel er, ligesom de følgende, ved en Benbro delt i en forreste og en bageste Del; dog kan Benbroen være ufuldstændig; paa 10de, 11te eller 12te til 17de er øverste Afsnit af *F. intervertebrale* igjen udelt. En tydelig *Prc. accessorius*, med Ledforbindelse med *Prc. mamillaris* paa følgende Hvirvel, findes først paa 8de Ryghvirvel, undertiden endda kun paa Hvirvelens ene Side; Ledforbindelse med Roden af Tværtappen af den følgende Hvirvel har *Prc. accessorius* først paa 10de Ryghvirvel. Paa de 9 forreste Ryghvirvler findes Ledflader for baade *Capitulum* og *Tuberculum* af Ribbenene; paa 10de til 14de enten mangler Ledfladen for *Tuberculum*, eller den findes kun som meget lille og ufuldstændig. Paa 1ste Ryghvirvel er Ledfladen for *Capitulum* & *Tuberculum* en ganske flad langstrakt Skaal. Brysthvirvlernes Tværtappe mindre udbredte ved Grunden, især ved deres forreste Rand, og deres *Prc. mamillares* mindre udbredte, men mere knopformet opstaaende. Torntappene paa de bageste Ryghvirvler bære i Spidsen iøjnefaldende Udvidelser efter Tryk af Rygskjoldet; Torntappene paa de bageste Brysthvirvler og paa Lendehvirvlerne staa næsten lodret. Den bageste Ryghvirvel er for største Delen indesluttet mellem Hoftebenene, til hvilke den støder med det meste af Yderranden af Tværtappene, i noget vexlende Grad, en enkelt Gang kun paa højre Side, og den er sammenvoxet med 1ste Bækkenhvirvel.

Foruden de to egenlige Bækkenhvirvler og bageste Ryghvirvel ere de 7 forreste Halehvirvler, allerede hos unge Dyr, indesluttede mellem Bækkenbenene, paavirkede af dem og fast forenede med dem og indbyrdes. 1ste Halehvirvel rører neppe, eller slet ikke, Hoftebenet; 4de er enten næsten ganske uden Forbindelse med Sædebenet eller i mere eller mindre udstrakt Forbindelse med det; 5te, 6te og 7de støde til Sædebenet med hele Yderranden af Tværtappen; 6te er selv hos unge Dyr i hele Tværtappens Længde fast forenet med 5te og som oftest med 7de. De sammenstødende Hvirvelkroppe af Bækkenhvirvler og 7 første Halehvirvler danne tilsammen en ret stærkt opadhvælvet Bue. Baade paa de to Bækkenhvirvler og paa de 7 forreste Halehvirvler findes anselige, om end noget lave Torntappe, med udbredt Spids, efter Tryk af Rygskjoldet; især paa de 5, 6 forreste Hale-

hvirvler er Torntappen stærk, med vidt udbredt Spids; indbyrdes stode Torntappene sammen lige til den øverste Rand. Yderste øverste Rand af Tværtappene af de to Bækkenhvirvler og forreste Halehvirvel er rejst noget ivejret, kamformet opstaaende. 7de Halehvirvel, der er forenet med Bækkenet og de forreste Halehvirvler, har Form som de nærmest foran liggende Halehvirvler, med særlig stærk Tværtap.

Ialt er Halehvirvlernes Tal 26 til 29. De 19 til 22 frie Halehvirvler bag Bækkenet ere paafaldende svage; kun de to forreste af dem have omtrent sædvanlig Hvirvelform; de følgende vanslægte meget hurtig. Kroppene ere ganske korte. Tværtappene paa de 3 forreste af de frie Halehvirvler ere baade korte og smalle og have ingen Mærker efter Sammenstød med Hale-Pandser; paa 4de er Tværtappen allerede indskrænket til en lille Stump, og paa de følgende Hvirvler forsvinder den snart helt. Ledtappe findes nogenlunde veludviklede kun paa de 3 forreste af de frie Hvirvler; allerede paa 3dje ere dog de bageste Ledtappe helt vantrevne. *Prc. mamillares* findes saa godt som ikke. Torntap findes paa den forreste, skjønt kun lav; paa 2den kan den neppe spores. De nedre Buer ere svage, lave, i Spidsen saa godt som upaavirkede af Haleskeden.

13 eller 14 Par Ribben. 1ste Ribbens øvre Ende har paa Forsiden en Ledflade mod Tværtappen af 7de Halshvirvel; Ledfladen mod 1ste Ryghvirvel er næsten flad; Ledfladen mod *Manubrium* er delt i et forreste og et bageste Afsnit, der danne en Vinkel mod hinanden. Af Ribbenene bag 1ste mangle de 4 eller 5 bageste *Tuberculum*; kun de forreste af dem ere ret stærkt sammentrykte, de 5 eller 6 bageste ere næsten trinde; *Sulcus costalis* er kun svag eller mangler helt; Spor af Forbening i *Ligamentum intercostale* mangler saa godt som helt.

Paa *Manubrium* er Ledfladen for 1ste Ribben delt i to Afsnit.

Skulderbladet er lidt smallere; Ujevnhederne i Udspringet af *M. triceps* meget svagere. *Prc. coracoideus* er lidt svagere. Fra Bagranden af *Acromion* udgaar ikke nogen frit fremstaaende Udvæxt, kun en svag Udbuning. Spidsen af *Acromion* er endnu større og tykkere, mere buet, og har paa sin Inderside en bred, afrundet Ledflade for *Tuberculum majus*, fremkaldende en Udvidelse af *Acromion* fremefter.

Noglebenet er ret stærkt buet, Ledfladen mod *Acromion* pladeformet udbredt.

Overarmen er endnu mere svær og kort. Ledhovedet er næsten halvkugleformet. Næsten hele Ydersiden af *Tuberculum majus* bærer Ledflade mod *Acromion*. *Biceps*-Furen er bred, ganske aaben. *Crista deltoidea* naar længere ned, strækkende sig omtrent over de to Tredjedele af Knoglens Længde. *Crista supinatoria* begynder et godt Stykke ovenfor Knoglens Midte og er endnu mere udstaaende til Siden. *Condylus internus* er endnu mere fremstaaende. Den nedre Ledflades Afsnit for Spolebenet er jevnt afrundet, uden Fure.

Spolebenet er kortere. Ledfladen mod Overarmen er en næsten jevnt udhulet Skaalflade. Øvre Endes Ledflade mod Albuebenet er udelt, og ingen Indbugtning findes i Knoglens Rand. Kammen langs den nedre Del af Knoglens Forside er øverst noget lavere, og det

fremstaaende, pladeformede Afsnit, hvori den forneden ender, er kortere, mere tapformet. Nedre Ledflades Afsnit for *Scaphoideum* har Form af en smal Valseflade og er stillet paa en endnu mere fremstaaende, smallere, næsten fingerformet *Prc. styloideus*.

Albuebenet er kortere, skjønt *Prc. anconæus* er længere. Knoglen er i betydelig mindre Grad buet, saa at dens Bagrand i sin største Udstrækning er næsten lige. Ledfladen for Hovedet af Spolebenet er enkelt, og ingen Indbugtning findes i Knoglens Rand. *Prc. anconæus* er endnu meget større, dens Længde er nær ved at være Halvdelen af hele Knoglens Længde. Langs Yderranden af Knoglens Bagrand findes kun Antydning af fremstaaende Muskelkam, og paa Ydersiden af Knoglens nedre Del findes næsten ingen Kamme. Ledfladen for *Cuneiforme* har omtrent samme Form som hos *Euphractus* med den Forskjel, at dens inderste Del, det inderste Afsnit af den 8-formede Flade, mangler og er ombyttet med en ujevn Flade; Ledfladen for *Pisiforme* er lidt mindre, ret stærkt udhvælvet.

Haandroden er ret smal, vel nærmest som Følge af Svagheden af de to indre Fingre. Dens Ledflade mod Underarmen er ikke en sammenhængende Flade, idet der er en anselig Afstand mellem *Lunatum* og *Cuneiforme*, fremkommen ved, at *Cuneiforme* har mistet sit øverste inderste Hjørne. *Multangulum majus* og *M. minus* ere indbyrdes frie; men *M. minus* er sammenvoxet med øverste Ende af 2det Mellemhaandsben.

Scaphoideum er mindre. Ledfladen for Spolebenet er endnu mere bølgeformet. Den Fod, der bærer Ledfladen mod *Capitatum*, er kortere, men nok saa bred. I Knoglens Bagrand findes ingen Senefure.

Lunatum er noget større, men mindre højt, kun med den nederste forreste Del af Ydersiden stødende til *Cuneiforme*, paa Bagsiden med betydelig større, kjølformet fremstaaende Glideflade for Haandfladens Seneknogle.

Cuneiforme er højere, men mindre bredt. Ledfladen for Albuebenet er kort, kun svarende til den ydre Halvdel af Ledfladen hos *Euphractus*. Kun nederst støder Indersiden til *Lunatum*, i en lille, ret jevn Ledflade. Paa Forsiden af forreste inderste nederste Hjørne findes intet knoldformet Fremspring. Yderranden, der ikke er særlig knoldformet fremstaaende, bærer en langstrakt, næsten plan Ledflade for 5te Mellemhaandsben og en lille Ledflade for en Seneknogle, de to Ledflader stødende sammen i en skarp Vinkel. Ledfladen for *Pisiforme* er lidt større og delvis mere udhvælvet og med det yderste Hjørne skudt ud paa en tapformet fremstaaende Udvæxt.

Pisiforme er endnu større, med svagt udhulet Ledflade mod Albuebenet og en noget bølget Ledflade mod *Cuneiforme*.

Multangulum majus er lidt mindre, ikke sammensmeltet med *M. minus*. Ledfladen mod 1ste Mellemhaandsben er stærkt udhvælvet.

Multangulum minus er mindre, fast sammensmeltet med 2det Mellemhaandsben. Det har en stor Ledflade mod *Capitatum*.

Capitatum er meget større, bredt, næsten lige saa bredt som øvre Ende af 3dje Mellemhaandsben. Ledfladen mod *Lunatum* er bredere. Mod *Multangulum minus* har det stor Ledflade. Ledfladen mod *Hamatum* er buet udad. Ledfladen mod 3dje Mellemhaandsben er afrundet buet.

Hamatum er lidt fladere. Ledfladen mod *Capitatum* er udhulet. Fladen mod 4de Mellemhaandsben er kun lidt udhulet.

Haandfladens Seneknogle er endnu større og endnu mere uregelmæssig formet.

1ste Finger har endnu mere langstrakte Knogler. 2den er spinkel, betydelig svagere end hos *Euphractus* undtagen i de to yderste Led. 3dje meget stærkere end hos *Euphractus*, dens Mellemhaandsben noget forkortet, baade dens 1ste og 2det Led stærkt forkortede. 4de stærkere end hos *Euphractus*, baade dens Mellemhaandsben og dens 1ste og 2det Led mere forkortede. 5te Fingers Mellemhaandsben og 1ste og 2det Led endnu mere forkortede end hos *Euphractus*. 2det Mellemhaandsben er sammenvoxet med *Multangulum minus*. I 3dje Finger ere 1ste og 2det Led indbyrdes sammensmeltede. I 4de og 5te Finger ere baade Mellemhaandsben og 1ste og 2det Led indbyrdes sammensmeltede. I de tre yderste Fingre ere Ledrullerne paa 2det og de tilsvarende Furer paa 3dje Led ualmindelig skarpt skaarne. Paa Kloleddene af de samme Fingre findes mere eller mindre anselige Forbeninger i den Hudfold, der omgiver Neglenes Grund.

1ste Mellemhaandsben er meget mere langstrakt. Det har en skaalformet, jevnt udhulet Ledflade mod *Multangulum majus*. Ledfladen mod 1ste Fingerled er saa godt som uden Spor af Længdefure.

2det Mellemhaandsben har en noget vanslægtet Form, er ret stærkt sammentrykt i hele sin Længde. Ledfladerne paa dets øvre Ende skjules for største Delen af *Multangulum minus*, der er fastvoxet til den. Ledfladen mod 3dje Mellemhaandsben er kun lille og flad, ifærd med at forsvinde, overvoxet af stærke Baand. Nedre Ledflade er sammentrykt, skjæv, udhvælvet, svagt bølgeformet, uden egenlige Ledruller og uden Midtkam.

3dje Mellemhaandsben viser sin større Sværhed især i sin Brede, for en Del frembragt ved, at Knoglens inderste forreste Rand er bragt til at voxe kamformet frem, paavirket af ualmindelig stærke Baand, der binde den til 2det Mellemhaandsben. Ledfladen for *Capitatum* er bredere. Ledfladen for *Hamatum* er flad og endnu mere løftet ivejret. Ledfladen for 2det Mellemhaandsben er ganske lille, næsten flad. Ledfladen for 4de Mellemhaandsben er en endnu dybere udhulet Grube, og Ledfladen strækker sig desuden op over Grubens øvre Rand. Nedre Ledflade er formet ganske anderledes end paa 2det Mellemhaandsben, ikke lidt mindende om 3dje Mellemhaandsben hos *Euphractus*, men med sværere Ledruller, med dybere udskaaren Fure, med svagere Midtkam, der ikke fortsættes paa Knoglens Forside.

4de Mellemhaandsben er endnu kortere og bredere end hos *Euphractus*, men paa Grund af Sammensmeltningen med de to første Fingerled er dets Form tilsløret. Foroven

er det lidt bredere end forneden, og det har endnu større Tværmaal forfra bagtil. Ledfladen for *Hamatum* er kun lidt løftet ivejret; hele Fladen ligger næsten vandret, bølgeformet, ikke fordelt paa Inder- og Ydersiden af en Kam. Ledfladen for 3dje Mellemhaandsben er ikke indskrænket til en fremstaaende afrundet Knold, men strækker sig op over Knolden til Knoglens øverste Rand. Ledfladen for 5te Mellemhaandsben strækker sig endnu længere tilbage langs Knoglens øvre ydre Rand. Nedre Ledflade er skjult, overvoxet af 1ste Fingerled.

5te Mellemhaandsben har betydelig større Tværmaal forfra bagtil, hvad der betinger en ikke lidt forskjellig Form paa Ledfladerne paa Knoglens øvre Ende. Nedre Ledflade er tilsløret ved Sammenvoxning med 1ste Fingerled.

1ste Led af 1ste Finger er meget mere langstrakt, omtrent af samme Længde som 1ste Mellemhaandsben; øvre Ledflade er endnu mindre udhulet og er saa godt som uden Antydning af Tvedeling; nedre Ledflade er lidt bredere, med noget mindre stærkt fremtrædende Ledruller. Kloleddet er væsenlig som Kloen; Ledfladen for 1ste Fingerled er saa godt som uden Furer.

1ste Led af 2den Finger er mere langstrakt og meget mere sammentrykt, af vanslægtet Form; øvre Ledflade er en simpel aflang Grube; de to Ledruller paa nedre Ledflade ere tydelig skjæve; Seneknoglerne bag øverste Ende ere fastvoxede til Knoglen. 2det Led er mere langstrakt, næsten lige saa langt som 1ste, og forholdsvis mere svært; af de to nedre Ledruller er den ydre større end den indre. Kloleddet er væsenlig som Kloen; af de to Ledfurer for 2det Fingerled er den ydre den største.

1ste Led af 3dje Finger meget kortere, kun skiveformet; 2det Led ligeledes meget kortere, ikke omfattende stort mere end Ledrullerne for Kloleddet, og fast sammenvoxet med 1ste Led, saa at Grændserne mellem dem ikke kunne sees, i hvert Fald ikke hos voxne Dyr; ogsaa Seneknoglerne bag Leddet mod Mellemhaandsbenet ere sammensmeltede med 1ste Fingerled. Den Knogle, der dannes af 1ste og 2det Fingerled tilsammen, er betydelig dybere, forfra bagtil, end de tilsvarende Knogler hos *Euphractus*; Furerne for Ledrullerne paa Mellemhaandsbenet ere dybere; derimod findes der kun en kort, grund Fure for Mellemhaandsbenets Midtkam; i deres største Udstrækning ere Furerne for Ledrullerne skilte ved et smalt Mellemrum, der ikke er klædt med Ledbrusk. Ledrullerne for Kloleddet ere meget stærkt fremtrædende, høje, sammentrykte, skilte ved et smalt Mellemrum uden Ledbrusk. Kloleddet er væsenlig som Kloen; det er næsten dobbelt saa langt som Mellemhaandsbenet; Spidsen er mere tydelig afrundet end paa den tilsvarende Klo, uden udpræget Længdefure i Spidsens Ryg; Furerne for Ledrullerne paa 2det Fingerled dybt udhulede, indbyrdes skilte ved et smalt Mellemrum uden Ledbrusk; Senefæstet bagest paa Kloleddets Ryg stærkt fremtrædende.

1ste Led af 4de Finger maa være endnu kortere end hos *Euphractus*; men det er

saaledes sammensmeltet med 4de Mellemhaandsben og med 2det Fingerled, at dets nærmere Form er ukjendelig; 2det Led maa ogsaa være meget kortere, ikke omfattende stort mere end Ledrullerne for Kloleddet; begge Knogler ere betydelig dybere, forfra bagtil, end de tilsvarende hos *Euphractus*; Ledfladen mod Kloleddet er væsenlig som den tilsvarende i 3dje Finger, men mere skjæv, den ydre Ledrulle betydelig mindre end den indre. Kloleddet som Kloen; det er formet næsten ganske som i 3dje Finger.

1ste og 2det Led i 5te Finger maa være endnu kortere end hos *Euphractus*; men deres Form er tilsløret ved deres fuldstændige Sammensmeltning indbyrdes og med Mellemhaandsbenet; i Hovedsagen ere de en formindsket Gjengivelse af de tilsvarende Knogler i 4de Finger; Ledrullerne mod Kloleddet ere lidt mindre fremtrædende, men endnu mere skjæve, uens, og deres Ledflader ere kun delvis skilte. Kloleddet som Kloen; det er væsenlig formet som Kloleddene paa 3dje og 4de Finger, men har mindre dybe Ledfurer, der heller ikke ere indbyrdes skilte ved Mellemrum uden Ledbrusk.

Maal af Hvirvler og Forlem.	Lagoa Santa.				Nutid.		
	17. ad.[1]	7. ad. jun.	9. ad. jun.	18. ad. jun.	10. ad. jun.	12. ad. jun.	19. ad. jun.
Breden over Ringhvirvelens Ledskaale for Nakke-Ledknuderne	34	33½	34		32	32½	32
Breden over Taphvirvelens Ledflader for Ringhvirvelen	27	26⅔	27		26	25½	
Skulderbladets Højde langs Bagranden	77½	66½					
Længden af Skulderbladets Ledskaal	16		16½		16½	14½	15
Overarmens Længde fra Hoved til nederste Rand, paa Indersiden	75½	69½	69½	65½		63½	65
Breden af dens Ledhoved	14⅓	14	13½	13			13
Breden af dens nedre Ledflade	23	22½	21	21		20½	20½
Dens største Brede foroven	25	26	25½	23½		21½	23
Dens største Brede forneden	38½	38	35½	36		33½	35
Spolebenets største Længde, langs Inderranden	45	c. 42	43	40½		39	39
Breden af dets øvre Ledflade	14⅓	13½	13⅓	13		13	12⅓
Albuebenets største Længde, langs Bagranden	81	80	75½	74⅓		71⅓	74
Fra Spidsen af *Prc. anconæus* til Midten af Bagranden af øvre Ledflade	39½	37½	34½	34		34	35½
Længden af 1ste Mellemhaandsben, langs Inderranden			17⅔		19		18
Længden af 2det Mellemhaandsben, med *Multangulum minus*, langs Yderranden			23½		22⅔		22⅓
Længden af 3dje Mellemhaandsben, langs Yderranden			20⅓		20		21⅓
Dets største Brede foroven			9⅔		9¾		9¾
Breden af dets nedre Ledflade			8		7		7
Længden af 4de Mellemhaandsben, med 1ste og 2det Fingerled, langs Inderranden			16½		16½		16⅔
Længden af 5te Mellemhaandsben, med 1ste og 2det Fingerled, langs Inderranden			10		10⅔		10¼

[1]) Længden af den tilhørende Hovedskal er 100.

Maal af Hvirvler og Forlem.	Escr. 9.	Tatus.				Ukjendt Hule.
Breden over Ringhvirvelens Ledskaale for Nakke-Ledknuderne		32⅓, 32⅓, 31½				
Breden over Taphvirvelens Ledflader for Ringhvirvelen		28, 26, 25½, 25				
Længden af Skulderbladets Ledskaal		16½, 15½, 15				
Overarmens Længde fra Hoved til nederste Rand, paa Indersiden		67½				
Breden af dens Ledhoved		12½				
Breden af dens nedre Ledflade		20⅓	c.21½	21⅔		20½
Dens største Brede foroven		22⅓				
Dens største Brede forneden		33⅓	37½			35½
Spolebenets største Længde, langs Inderranden	43½	41½	40½			
Breden af dets øvre Ledflade	13½	13	c.11½	14		
Albuebenets største Længde, langs Bagranden	80½					
Fra Spidsen af *Prc. anconæus* til Midten af Bagranden af øvre Ledflade	39					
Længden af 1ste Mellemhaandsben, langs Inderranden		18				
Længden af 2det Mellemhaandsben, med *Multangulum minus*, langs Yderranden		22⅓	22⅓			
Længden af 3dje Mellemhaandsben, langs Yderranden		21	20⅓	20	19¾	
Dets største Brede foroven		9⅔	9¼	8½	9⅓	
Breden af dets nedre Ledflade		7¼	7	7	7	
Længden af 4de Mellemhaandsben, med 1ste og 2det Fingerled, langs Inderranden		17½	16¾	16⅓		
Længden af 5te Mellemhaandsben, med 1ste og 2det Fingerled, langs Inderranden		10½				

Bækkenbenet endnu kortere, særlig paa Grund af Sædebenets Korthed. Hoftebenet fortil endnu mere udbredt og dets forreste frie Rand endnu mere sammentrykt; Kammen langs dets Yderside meget svagere, kun lidt fremstaaende, glat afrundet. Sædebenet med endnu mere sammentrykt *Tuber ischii*, hvis øvre Rand dog er mere udbredt, formet af Lendeskjoldet.

Laarbenet endnu sværere, betydelig mere fladtrykt, bredere. *Trochanter major* lidt højere, men mindre sammentrykt, mere knoldformet. Nedre Rand af *Crista glutæa* fortsat i en stærk Kam, mest fremstaaende ved Knoglens nedre Ende. Nedre Led-Ende endnu bredere. Furen for Knæskallen bredere. De nedre Ledruller lidt smallere.

De sammensmeltede Skinneben og Lægben ere en endnu lidt sværere Knogle. Det Baandfæste, der rejser sig tæt foran Ledfladen for Laarbenets indre Ledknude, er formet som en betydelig højere og spidsere Kegle. *Crista tibiæ* har forneden et ganske svagt Fremspring, inden den taber sig i en yderst svag Fortsættelse. Ledfladen for Rullebenet har baade i For- og i Bagrand dybe Indbugtninger, der ikke ere klædte med Ledbrusk; Furen for Rullebenets indre Ledrulle er meget grund; den Udvæxt, der gaar ned paa Bagsiden af Rullebenet, er betydelig bredere. Lægbenet har forneden ingen Ledflade mod Hælbenet. Paa dets Bagside findes ingen Senefure.

Knæskallen er kortere og tykkere, Ledfladen endnu mere udfladet.

(*Xenurus duodecimcinctus.*)

Den indre af Rullebenets Ledruller for Skinnebenet er betydelig kortere end den ydre; en stor ikke bruskklædt Indbugtning findes i Forranden af Ledfladen mod Skinnebenet. Rullebenets Hoved er mindre, Halsen længere og smallere.

Hælbenet er betydelig kortere og mere fladtrykt. Hæl-Udvæxten er betydelig kortere og i Spidsen mere udbredt, mere heldende indad. Ingen Ledflade for Lægbenet findes.

Den opstaaende inderste bageste Del af *Naviculare* er lidt bredere. *Os falciforme*, der er fæstet ved den, er smallere, men meget længere, udtrukket i en lang fri stilkformet Spids. Ingen Glideflade findes for nogen Seneknogle i *Flexor digitorum profundus*; paa det Sted, hvor den findes hos *Euphractus*, er der en svagt fremstaaende Kam. Ledfladen for *Cuneiforme secundum* strækker sig mindre langt tilbage.

Cuneiforme primum er lidt kortere, forfra bagtil. Ledfladen mod 2det Mellemfodsben er plan.

Cuneiforme secundum er lidt mindre, især kortere, og bagtil smallere.

Cuneiforme tertium har ingen Ledflade mod 4de Mellemfodsben.

Cuboideum er ret stærkt fladtrykt. Ledfladen mod 4de og 5te Mellemfodsben er næsten plan. *Tuberositas cuboidei* er svag, formet som en tværgaaende Kam, saa godt som uden Glideflade.

Seneknoglen i Fodens *Flexor digitorum profundus* synes at maatte mangle eller at være meget lille; den er ikke tilstede paa noget af de foreliggende Skeletter, og der er ikke Mærker efter den, undtagen maaske paa Hælben og *Cuboideum*, hvor Glideflader findes, der maaske kunne være frembragte af en uforbenet Sene.

Tæerne noget mindre ligelig udviklede, lidt mindre oprindelig formede. 1ste Taa mere langstrakt. 2den Taa svagere, især Mellemfodsbenet svagere, med 1ste og især 2det Led længere. 3dje Taa stærkere, dens Mellemfodsben betydelig sværere end 2det. De to smaa Seneknogler bag Leddene mellem Mellemfodsben og 1ste Taaled indbyrdes sammenvoxede, undtagen i 1ste Taa.

1ste Mellemfodsbens nedre Ledflade er saa godt som udelt, uden Spor af Midtfure.

2det Mellemfodsben har Ledfladen for *Cuneiforme secundum* betydelig indsnevret bagtil. Ledfladen for 1ste Mellemfodsben er stillet paa en lidt fremspringende Udvæxt. Nedre Ledflade er saa godt som uden Spor af Midtfure, og Midtkam findes saa godt som ikke.

3dje Mellemfodsben har Fladen for 4de Mellemfodsben dybere udhulet. Nedre Ledflade er formet som paa 2det, ikke skjæv, betydelig afvigende fra *Euphractus*.

4de Mellemfodsben lidt mere udbredt forneden. Ledfladen mod *Cuboideum* bredere, især bagtil. Fladen for 3dje Mellemfodsben halvkugleformet udhvælvet, stillet paa en fremtrædende Fod. Ingen Ledflade mod *Cuneiforme tertium* findes. Nedre Ledflade næsten ganske som paa 3dje, betydelig afvigende fra *Euphractus*.

5te Mellemfodsben er betydelig mindre sammentrykt, i Tværsnit nærmest trekantet. Ledfladen mod *Cuboideum* er næsten plan. Nedre Ledflade ogsaa næsten plan, ganske uden Midtkam.

1ste Led af 1ste Taa har en saa godt som udelt, simpelt skaalformet øvre Ledflade; nedre Ledflade er bredere, mere sammentrykt, forfra bagtil, og har mindre fremtrædende Ledruller. Lignende Form have Ledfladerne paa 1ste Led af 2den og 3dje Taa. I 4de og 5te Taa ere derimod de nedre Ledruller næsten lige saa fremtrædende som hos *Euphractus* og ikke sammentrykte.

2det Led af 2den Taa har øvre Ledflade saa godt som udelt; nedre Ledflade har mindre fremtrædende Ledruller og er i betydelig Grad fladtrykt, forfra bagtil. 2det Led af 3dje Taa har Ledflader af næsten samme Form. 2det Led af 4de og 5te Taa have derimod lidt mere udprægede Ledfurer og Ledruller end paa de andre Tæer og ere neppe fladtrykte.

Kloleddenes Form svarer til Kløernes. 1ste, 2det og 3dje Kloled have næsten udelt Ledflade mod tilgrændsende Taaled; 4de og 5te Kloled have mindre udprægede Ledfurer end hos *Euphractus*.

Maal af Baglem.	Lagoa Santa.				Nutid.		
	17. ad.	7. ad. jun.	9. ad. jun.	18. ad. jun.	10. ad. jun.	12. ad. jun.	19. ad. jun.
Bækkenets største Længde	129	113				c. 96	c. 105
Laarbenets Længde, fra Ledhoved, langs Indersiden	78 2/3	68	c. 70	67		64	65
Ledhovedets største Tværmaal, forfra bagtil	13 1/3	14	13 1/3	13			12 1/3
Breden over Laarbenets nedre Ledflade	24 3/4	24	22 1/2	22		20	22
Underbenets største Længde, nærmest Indersiden	68 1/2	c. 68		62	63 1/2	61	61 1/2
Dets største Brede foroven	24	24		24 1/3	24	23 1/2	23 1/2
Dets største Brede forneden	26 1/2	26		22 1/3	24 1/2	23	24
Knæskallens største Længde	18 1/2	c. 20			16	17 1/2	
Breden over Rullebenets Ledruller forrest	15 1/3			13 1/2	14		13 1/4
Hælbenets Længde				24	22 1/3		22 1/2
Længden af 1ste Mellemfodsben, langs Inderranden					17		15
Længden af 2det Mellemfodsben, langs Yderranden			21 2/3		21 1/2		21
Længden af 3dje Mellemfodsben, langs Yderranden					23 2/3		23 1/2
Dets største Brede foroven					7 1/3		7
Breden af dets nedre Ledflade					6 1/2		6 1/3
Længden af 4de Mellemfodsben, fra øverst yderst til nederst inderst			21 1/3		21		21
Længden af 5te Mellemfodsben, langs Inderranden					8		8

Maal af Baglem.	Lapa dos Tatus.	Ukjendt Hule.
Laarbenets Længde, fra Ledhoved, langs Indersiden	78 2/3	72 1/2
Ledhovedets største Tværmaal, forfra bagtil	13 1/2	12 1/3
Breden over Laarbenets nedre Ledflade	24 1/2	22
Underbenets største Brede forneden	26, 25	

(*Xenurus duodecimcinctus.*)

Maal af Baglem.	Lapa dos Tatus.						Ukjendt Hule.
Knæskallens største Længde	$17\frac{1}{3}$						
Breden over Rullebenets Ledruller forrest	$14\frac{3}{4}$, 14, $13\frac{3}{4}$						
Hælbenets Længde	25, $24\frac{3}{4}$, $24\frac{3}{4}$, $22\frac{2}{3}$						
Længden af 2det Mellemfodsben, langs Yderranden	22, $22\frac{1}{2}$, $21\frac{1}{4}$						
Længden af 3dje Mellemfodsben, langs Yderranden	26	25	$25\frac{1}{2}$	$24\frac{1}{2}$	24	$22\frac{3}{4}$	$22\frac{1}{2}$
Dets største Brede foroven	$7\frac{3}{4}$	$8\frac{1}{2}$	$7\frac{1}{2}$	$7\frac{1}{2}$	....	$7\frac{1}{2}$	7
Breden af dets nedre Ledflade	$6\frac{3}{4}$	$7\frac{1}{4}$	7	7	$6\frac{3}{4}$	7	$6\frac{1}{2}$
Længden af 4de Mellemfodsben, fra øverst yderst til nederst inderst	23, $22\frac{1}{3}$, $21\frac{1}{3}$, $20\frac{1}{3}$						

3. ***Xenurus sqvamicaudis*** Lund. (Pl. III.)

Nulevende ved Lagoa Santa (hjembragt er 5 Skind, 3 Skjolde, 3 Skeletter, vist hørende sammen med Skjolde, 2 Hovedskaller hørende til Skind).

Jordfunden i Lapa da Escrivania Nr. 5 (nedre Del af et Skulderblad, et Spoleben, et 2det Mellemhaandsben med *Multangulum majus* og et 3dje, en Seneknogle fra Haandens *Flexor digitorum profundus*, Kloled af 3dje og 4de Finger).

De jordfundne Knogler afvige ikke fra tilsvarende fra Nutiden undtagen i, at *Multangulum minus* ikke er fastvoxet til 2det Mellemhaandsben, hvad derimod *M. majus* er. Dette kan neppe være andet end en tilfældig Afvigelse fra det sædvanlige.

Fra *Xenurus duodecimcinctus* afviger *X. sqvamicaudis* i følgende:

Ydre. Den er meget mindre. Snuden er kortere.

Pandeskjoldet er fortil og paa Siderne endnu mindre skarpt skilt fra Omgivelserne. Dets Smaaplader ere gjennemgaaende mindre, men talrigere.

Smaapladerne i Skulderskjoldet, i Belter og Lendeskjold ere for største Delen kortere og bredere. Benpladernes Overflade er i sin forreste Del meget grovere kornet og rynket; paa de fleste findes en iojnefaldende stor Pore paa hver Side af Midtfeltet. De helt frie Belters Tal er 10—11. Tallet af Smaaplader i 4de Belte er 24—28.

Halen er i hele sin Udstrækning ret tæt klædt med afrundede, forholdsvis større Skæl.

Paa Kinden, især paa Strækningen mellem Øje og Næse, staa Skællene meget tættere og ere større, tildels dannende en sammenhængende Klædning.

	Lagoa Santa.							
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
	♀	♀		♂ jun.	jun.	♀ juv.	juv.	♀ pull.
Pandeskjoldets største Brede	52	50	......	44	46	44	......	34
Rygskjoldets Længde i Midtlinien	243	240	229	214	214	203	177	149
Halens Længde omtrent	102	114	.....	105	......	85	......	85
Længden af 3dje Fingers Klo	35	34	......	31	......	31	......	23

	Lagoa Santa.							
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
	♀	♀		♂ jun.	jun.	♀ juv.	juv.	♀ pull.
Tallet af Tværrækker af Benplader i Skulderskjoldets Midtlinie	8	8	8[1])	7	8	8	8	8
De helt frie Belters Tal	11	11	10	11	10	10	10	11
Tallet af Tværrækker af Benplader i Lendeskjoldets Midtlinie	9	9	10	10	9	9	9	9
Tallet af Smaaplader i 4de Belte	27	27	24	28	28	26	....	26

[1]) I den midterste Del af Skjoldet, ellers kun 7.

Tænder. Tændernes Tal er vel oftest som hos *X. duodecimcinctus*, 9 øvre og 8 nedre i hver Side; men Tallet synes mere tilbøjeligt til at vexle; det er uens hos næsten alle de foreliggende 5 Hovedskaller, vexlende fra 8—10 i hver Kjæbe:

1.	9.	2.	10.	8.	
$\frac{9-8}{8-8}$	$\frac{9-9}{9-8}$	$\frac{9-9}{8-8}$	$\frac{10-10}{10-9}$	$\frac{9-9}{8-8}$	(ɔ: højre og venstre Side).

Tænderne ere i det hele snarest lidt svagere end hos *X. duodecimcinctus*. Slidfladens Omrids er gjennemgaaende endnu mere kredsformet. — Af Tænderne i Underkjæben hos 10. ere 5te højre og 6te venstre ganske smaa, kegleformede, med uslidte Spidser, meget lavere end de omstaaende og trængte ind mod Kjæbens Inderrand.

Hovedskal. Ansigtet meget kortere, men meget mere oppustet af Næsehulen. Panden endnu mere hvælvet ivejret i to mere opstaaende Pukler. Næseryggen stærkere skraanende nedad fortil. Næsehulens Sidevæg foran Mundingen af *Canalis infraorbitalis* udposet i en ret stærkt fremspringende afrundet Pukkel, saa at Snudens Siderand er bugtet; og Næsehulen forneden og bagtil udvidet saaledes til Siden, at *Fissura orbitalis* er indsnevret og skudt længere udad. Kindbuen er endnu kortere, Kindbenet bagtil endnu højere, udvidet baade opefter og nedefter, Kindbuens *Prc. postorbitalis* betydelig højere. Øjehulen kortere, forfra trykket af Næsehulen, Kindbuens Øjehulerand derfor stærkere buet nedad. *Hamulus pterygoideus* mere knoldformet.

Sømme. Næsebenet er kortere og bagtil iøjnefaldende udvidet, saa at Næsebenets ydre Rand bagtil viger stærkt ud fra Hovedskallens Midtlinie.

	Lagoa Santa.		Nutid.		
	1.	9.	2.	10.	8.
Maal af Tænder og Hovedskal.	♀ ad.[1])	ad.	♀ ad.	juv.	pull.
Længden af øvre Tænders Række	27½ (25½)	28½ (27¾)	27½	29½	21⅓
Længden af nedre Tænders Række	27½	28½ (26)	26 (27)	26½ (27¼)	20
Største Tværmaal af største øvre Tand	2¾	2⅔	3	3	
Største Tværmaal af største nedre Tand	3	3	3	3¼	
Fra Nakke-Ledknudens Bagrand til Mellemkjæbens forreste Rand i Ganen	74½	72⅓	72	69	56
Fra Forranden af *Foramen lacrymale* til Næsebenets forreste Rand		40	40½	38	30

(*Xenurus sqvamicaudis.*)

Maal af Tænder og Hovedskal.	Lagoa Santa.		Nutid.		
	1. ♀ ad.[1])	9. ad.	2. ♀ ad.	10. juv.	8. pull.
Fra Bagranden af Nakke-Ledknuden til Forranden af *F. lacrymale*	45	45½	43½	41½	36
Næsebenets Længde		26	27½	28½	19½
Næsebenenes samlede Brede paa Midten	8¾	8⅓	9	7⅓	6½
Længden af Sømmen mellem Pandebenene	29	30½	26½	27	23
Ganens Brede mellem de forreste Tænder	10¾	9	10⅓	7	7
Ganens Brede mellem de bageste Tænder	11⅔	11¼	11¼	11½	9½
Afstanden mellem *Foramina lacrymalia*	35	35	35	30	27½
Breden over Kindbuerne	47	43	45⅔	39	32
Kindbuens Højde under *Prc. postorbitalis*	10½	12½	11⅓	8¾	7⅓
Hjernekassens Brede mellem Tindinggruberne	28½	26	28	27	22
Breden over *Prc. mastoidei*	39	38	38	34½	28
Breden over Nakke-Ledknuderne	26½	27½	25⅓	25	
Underkjæbens Længde fra Bagranden af Ledknuden til forreste Spids	64	62½	61½	58½	46
Underkjæbens Højde under de midterste Tænder	6⅔	6	6	5⅓	5⅓

[1]) Alderen bestemt som hos *Euphractus sexcinctus.* Hos 8. ere Tænderne i Frembrud.

Det øvrige Skelet. 15 Ryghvirvler hos alle tre foreliggende Skeletter, deraf hos de to (9. og 11.) 12 Brysthvirvler, hos det 3dje (10.) 11; 15de Ryghvirvel dog mere eller mindre sluttet til Bækkenet. Det underste af de to Afsnit, hvori Ryggens *Foramina intervertebralia* ere delte, er paa 1ste til 9de eller 10de Ryghvirvel fuldstændig indelukket i Hvirvelbuens Grund. Paa de samme Hvirvler er øverste Afsnit af *F. intervertebralia* delt ved en Benbro, der dog paa de forreste Hvirvler kan være mere eller mindre ufuldstændig. Paa de 8 eller 9 forreste Ryghvirvler findes Ledflader for baade *Capitulum* og *Tuberculum* af Ribbenene. Bageste Ryghvirvel er indelukket mellem Hoftebenene, hos et af Skeletterne (9.) kun lidt paavirket og helt fri, hos de to andre (11. og 10.) nærmest formet som Bækkenhvirvel og fast.

De 6 eller 7 forreste Halehvirvler ere indesluttede mellem Bækkenbenene og fast forenede med dem og indbyrdes. 7de Halehvirvel er enten (9.) fast indføjet og formet som de nærmest foranliggende, af Bækkenet stærkt paavirkede Hvirvler, eller (11.) fri, skjønt med Antydning af lignende Form, eller (10.) fri og formet som de følgende Halehvirvler.

Ialt er Halehvirvlernes Tal 25 (talt hos to), 18 eller 19 helt frie. Paa 3dje eller 4de af de frie ere bageste Ledtappe vantrevne.

12 eller 11 Par Ribben. De 4 eller 3 bageste mangle *Tuberculum.*

Paa ét af de foreliggende Skeletter fra Nutiden (11.) er venstre Overarms *Foramen supracondyloideum* ved en anselig Benbro delt i et øvre og et nedre Afsnit; paa tilhørende højre Overarm findes Begyndelse til en lignende Deling.

De to smaa Seneknogler bag Leddene mellem Mellemfodsben og 1ste Taaled ere ikke i alle Tæer sammenvoxede indbyrdes.

Ellers kan der i Skelettet neppe paavises anden Forskjel fra *X. duodecimcinctus* end Knoglernes ringere Størrelse og nogen dermed følgende Spinkelhed.

	Lagoa Santa. Nutid.			Escr. 5.
Maal af Hvirvler og Forlem.	9. ad.	11. ad.	10. juv.	
Breden over Ringhvirvelens Ledskaale for Nakke-Ledknuderne	27	$25\frac{1}{2}$	26	
Breden over Taphvirvelens Ledflader for Ringhvirvelen	21	$22\frac{1}{3}$	19	
Skulderbladets Højde langs Bagranden	$59\frac{1}{2}$			
Længden af Skulderbladets Ledskaal	12	12	11	$11\frac{3}{4}$
Overarmens Længde fra Hoved til nederste Rand, paa Indersiden	$53\frac{1}{2}$	$52\frac{1}{2}$	$48\frac{1}{2}$	
Breden af dens Ledhoved	10	$10\frac{1}{4}$	$9\frac{1}{2}$	
Breden af dens nedre Ledflade	16	16	$15\frac{1}{3}$	
Dens største Brede foroven	$16\frac{1}{3}$	18	16	
Dens største Brede forneden	$26\frac{1}{2}$	28	26	
Spolebenets største Længde, langs Inderranden	30	$30\frac{1}{3}$	29	
Breden af dets øvre Ledflade	$9\frac{1}{2}$	$9\frac{2}{3}$	9	
Albuebenets største Længde, langs Bagranden	$56\frac{2}{3}$	$56\frac{1}{2}$	$53\frac{1}{2}$	
Fra Spidsen af *Prc. anconæus* til Midten af Bagranden af øvre Ledflade	$27\frac{1}{2}$	$26\frac{1}{2}$	25	
Længden af 1ste Mellemhaandsben, langs Inderranden	16	$14\frac{3}{4}$	$14\frac{1}{4}$	
Længden af 2det Mellemhaandsben, med *Multangulum majus*, langs Yderranden	$19\frac{1}{2}$	20	19	
Længden af 3dje Mellemhaandsben, langs Yderranden	$18\frac{1}{3}$	$17\frac{1}{3}$	17	19
Dets største Brede foroven	$7\frac{2}{3}$	$7\frac{2}{3}$	$6\frac{2}{3}$	$7\frac{2}{3}$
Breden af dets nedre Ledflade	$5\frac{2}{3}$	$5\frac{2}{3}$	$5\frac{1}{2}$	
Længden af 4de Mellemhaandsben, med 1ste og 2det Fingerled, langs Inderranden	14	14	$13\frac{1}{2}$	
Længden af 5te Mellemhaandsben, med 1ste og 2det Fingerled, langs Inderranden	$8\frac{1}{2}$	8	$7\frac{2}{3}$	

	Lagoa Santa. Nutid.		
Maal af Baglem.	9. ad.	11. ad.	10. juv.
Bækkenbenets største Længde	c. 92	c. 85	c. 76
Laarbenets Længde, fra Ledhoved, langs Indersiden	56	54	50
Ledhovedets største Tværmaal, forfra bagtil	$9\frac{1}{2}$	$10\frac{1}{2}$	$9\frac{1}{3}$
Breden over Laarbenets nedre Ledflade	19	$20\frac{1}{2}$	19
Underbenets største Længde, nærmest Indersiden	47	46	43
Dets største Brede foroven	19	$20\frac{1}{2}$	$18\frac{1}{2}$
Dets største Brede forneden	$19\frac{2}{3}$	20	19
Knæskallens største Længde	13	$13\frac{2}{3}$	$12\frac{1}{3}$
Breden over Rullebenets Ledruller forrest	$11\frac{1}{2}$	$12\frac{2}{3}$	11
Hælbenets Længde	$20\frac{2}{3}$	20	$18\frac{2}{3}$
Længden af 1ste Mellemfodsben, langs Inderranden	$11\frac{1}{2}$	12	11
Længden af 2det Mellemfodsben, langs Yderranden	$17\frac{2}{3}$	$18\frac{1}{2}$	$16\frac{2}{3}$
Længden af 3dje Mellemfodsben, langs Yderranden	$21\frac{1}{2}$	21	$20\frac{1}{3}$
Dets største Brede foroven	6	$6\frac{1}{3}$	6
Breden af dets nedre Ledflade	5	5	5
Længden af 4de Mellemfodsben, fra øverst yderst til nederst inderst	$18\frac{1}{3}$	18	18
Længden af 5te Mellemfodsben, langs Inderranden	......	$6\frac{3}{4}$	$5\frac{2}{3}$

4. ***Dasypus hybridus*** Desm. (Pl. IV.)

Nulevende ved Lagoa Santa (hjembragt er 3 Skind, 2 Skjolde og Dele af et 3dje, 3 Skeletter hørende til Skind og Skjolde, 1 Hovedskal hørende til Skind, 1 i Spiritus).

I Aflejringer fra nyere Tid i unævnte Huler er der fundet nogle faa Knogler af mindst 1 voxent Skelet og 2 unge: 3 Laarben og 3 Skinneben, alle uden Endestykker, og et Hælben.

Jordfunden i følgende Huler: Lapa do Bahu Nr. 1 (Midtstykke af et Laarben, et Skinneben), do Capão Secco (en næsten hel Hovedskal med højre Underkjæbe-Gren, en Taphvirvel med de to følgende Halshvirvler, nedre Halvdel af en Overarm; til samme Art høre vistnok nogle Smaaplader af Skjoldet fra samme Hule; af samme Art og fra samme Hule ere vistnok desuden nogle sammenhørende Knogler af en venstre Fod: *Naviculare*, *Cuneiforme primum*, *secundum*, *tertium*, 1ste, 2det, 3dje og 4de Mellemfodsben og 1ste Led af 1ste og 2den Taa), da Escrivania Nr. 1 (et Laarben uden Endestykker), da Escrivania Nr. 5 (Dele af mindst 8 Skeletter, gamle og unge: Stykker af 2 Underkjæber, en Taphvirvel med de to følgende Halshvirvler, en fri Halshvirvel, 2 Ryghvirvler, et Sæt Bækkenhvirvler med en Del af Bækkenbenene, 3 frie Halehvirvler; 7 højre, 5 venstre Overarme, tildels mangelfulde; et Spoleben, 2 Albueben, et 3dje Mellemhaandsben; 4 Laarben, 2 af dem hele, 8 højre, 5 venstre Skinneben, tildels mangelfulde; et Rulleben), da Escrivania Nr. 9 (en Overarm, ufuldstændig), da Lagoa do Sumidouro (nedre Del af en Overarm, et Laarben uden nedre Ende, Midtstykke af et Skinneben, et 2det Mellemfodsben), dos Tatus (Dele af mindst 8 Skeletter: Stykke af en Underkjæbe, en Ringhvirvel, en af de bageste Halshvirvler, 6 Ryghvirvler, 2 Halehvirvler; 8 højre, 4 venstre Overarme, mangelfulde; 3 Spoleben, 4 Albueben, et 2det og et 3dje Mellemhaandsben; 3 højre, 6 venstre Laarben, mangelfulde; 6 Skinneben uden Endestykker, et Hælben; flere Smaaplader af Skjolde vist af samme Art), «Forskjellige Huler» (en Del Knogler af mindst 4 Skeletter, gamle og unge: Stykker af 2 højre Overkjæber; 1 hel venstre Underkjæbe, Stykker af 3 andre venstre og af 3 højre; Stykke af et Nakkeben, en Ryghvirvel, et Ribben, en hel Overarm og Stykker af 2 andre, 3 Spoleben uden Endestykker; 3 Albueben, mangelfulde; Midtstykke af et Laarben, et Skinneben uden Endestykker, 2 Hælben, 3 3dje Mellemfodsben, et Kloled; enkelte af Knoglerne maaske lidt tvivlsomme; nogle Smaaplader af Skjolde vist af samme Art).

Nogle af de jordfundne Knogler ere paafaldende store i Sammenligning med de foreliggende Skeletter fra Nutiden; særlig gjelder det om Hovedskallen og andet fra Lapa do Capão Secco. Men andet end Forskjel i Størrelse synes der ikke at være.

Af de fire Arter *Dasypus*, der ere fundne ved Lagoa Santa, *D. hybridus*, *D. novemcinctus*, *D. punctatus* og *D. sulcatus*, ere de to sidstnævnte uddøde og kun ufuldstændig kjendte; særlig mangelfulde ere Levningerne af deres Hovedskaller; dog kjendes de tilstrækkelig til, at det kan siges, at de stod meget nær ved de nulevende, begge paa et

højere Trin, hver af dem udmærket i sin Retning. Deres Egenheder vise sig klarest i Skjoldets Bygning.

Hos *D. hybridus* og *D. novemcinctus* er Pandseret næsten ens. Hos dem begge findes i Bagranden af de fleste af Rygskjoldets Benplader en eller flere anselige Haargruber, Mærker efter de Haar, der oprindelig hos Beltedyrene ere at finde bag hvert «Skæl», ɔ: Hornplade med tilhørende Benplade; og i Furerne mellem Midtfelt og Randfelter paa hver Benplade (Furer der svare til Skillelinierne mellem den delte Hornplades Felter) findes kun nogle faa og smaa Haargruber, et Forhold der ogsaa maa regnes for oprindeligt hos *Dasypus*-Slægten. Hver paa sin Maade afvige *D. punctatus* og *D. sulcatus* fra denne Tilstand. Hos *D. punctatus*, der staar de to lavere Arter nærmest, ere Haargruberne blevne flere og større, ikke alene i Benpladernes Bagrand, men ogsaa, og særlig, i Furerne mellem Midtfelt og Randfelter. Hos *D. sulcatus* ere derimod de oprindelige Haargruber i Benpladernes Bagrand vantrevne eller helt forsvundne; men i Furen mellem Midtfelt og Randfelter forrest paa hver Benplade findes enkelte ualmindelig store Haargruber.

Den lille *D. hybridus* er overfor sin store Slægtning *D. novemcinctus* den oprindelige. Dens Forskjel fra *D. novemcinctus* er i Hovedsagen dels, at Næsehulen bagtil er mindre opsvulmet og ikke har trængt Øjet tilbage i nogen paafaldende Grad, saa at Kindbuen har kunnet beholde lidt mere af sin oprindelige Form, dels at Ganen er lidt mindre omformet af Tungens Tryk, Ganebenet ikke fuldt saa meget forlænget tilbage.

D. punctatus var langt større end *D. novemcinctus*, og den var mere svær, dens Lemmeknogler have Præg af at have maattet bære en større Byrde.

Det samme gjelder i endnu højere Grad den kæmpestore *D. sulcatus*.

Forholdet mellem Arterne fra Lagoa Santa er nærmest følgende:

I. Haargruberne i Bagranden af Rygskjoldets Benplader veludviklede.
- **A.** Haargruberne i Furen mellem Midtfelt og Randfelter paa Rygskjoldets Benplader faa og smaa.
  1. Kindbuen længere, *Prc. postorbitalis* udgaar fra Kindbenet; Ganebenet ikke forlænget tilbage mellem Vingebenene.
     D. hybridus.
  2. Kindbuen kortere, *Prc. postorbitalis* udgaar mest fra *Prc. zygomaticus sqvamæ*; Ganebenet forlænget tilbage mellem Vingebenene.
     D. novemcinctus.
- **B.** Haargruberne i Furen mellem Midtfelt og Randfelter paa Rygskjoldets Benplader mange og store.
  D. punctatus.

II. Haargruberne i Bagranden af Rygskjoldets Benplader vantrevne eller manglende.
D. sulcatus.

Fra *Dasypus novemcinctus* afviger *D. hybridus* i følgende:

Ydre. Den er meget mindre, i hvert Fald den nulevende Form. Ansigtet er

(*Dasypus hybridus.*)
kortere, Snuden i mindre Grad tilspidset, mindre skarpt afsat. Øret er mindre. Halen er oftest kortere, men ikke lidt vexlende i Længde.

Rygskjoldet har gjennemgaaende færre Tværrækker af Benplader i alle sine Afdelinger, 13 (12, naar Dyr fra andre Egne end Lagoa Santa tages i Betragtning)—15 i Skulderskjoldet, 13 (12)—15 (16) i Lendeskjoldet, 6—7 Belter; Tallet af Smaaplader i Tværrækkerne er mindre, i 4de Belte 46—54 (57). Skjoldets Smaaplader ere gjennemgaaende lidt større. Midtfelterne i Skulder- og Lendeskjold lidt mere langstrakte.

Skjoldets Farve er oftest mørkere, sort i dets største Udstrækning, i mindre Grad gullig paa Siderne, ogsaa Pandeskjoldet er mørkt; men Farven kan være omtrent den samme som hos *D. novemcinctus.*

Maal af Skind og Skjolde (1—10) og af Dyr i Spiritus (11—18) fra Lagoa Santa og andre Steder og andre Oplysninger om samme:

	Lagoa Santa.					Argentina.			Bahia.	Hjem ukjendt.
	1.	2. ♂	3. juv.	4. juv.	5. pull.	6.	7.	8.	9.	10. ♀
Pandeskjoldets største Brede	33	30	...	...	...	...	...	...	31	34
Rygskjoldets Længde i Midtlinien	211	187	167	142	71	227	179	162	215	214
Halens Længde omtrent	219	170	158	130	43	180	...	138	175	
Længden af 3dje Fingers Klo	14	15	...	12½	...	16	...	13½		

	Lagoa Santa.	Argentina.		Brasilien.	Prov. Rio Janeiro.			
	11. ♂	12. ♂	13. ♀ pull.	14. ♀ juv.	15. ♀ pull.	16. ♀ pull.	17. ♀ pull.	18. ♀ pull.
Pandeskjoldets største Brede	31	33	18	28	20	20	20	19½
Rygskjoldets Længde i Midtlinien	198	200	56	140	70	71	72	68
Halens Længde omtrent	190	144	37	103	68	73	70	67
Længden af 3dje Fingers Klo	15	16½	7	13	8½	9	8½	8½

	Lagoa Santa.					Argentina.			Bahia.	Hjem ukjendt.
	1.	2. ♂	3. juv.	4. juv.	5. pull.	6.	7.	8.	9.	10. ♀
Tallet af Tværrækker af Benplader i Skulderskjoldets Midtlinie	14	13	13	14	14	15	13	14	15	15
De helt frie Belters Tal	7	7	7	6	6	6	6	6	6[1]	6
Tallet af Tværrækker af Benplader i Lendeskjoldets Midtlinie	15	14	13	15	15	15	12	16	16	14
Tallet af Benplader i 4de Belte	49	52	54	46	51	56	51	53	57	48

[1]) Et 7de Belte næsten frit.

	Lagoa Santa.	Argentina.		Brasilien.	Prov. Rio Janeiro.			
	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.
	♂	♂	♀ pull.	♀ juv.	♀ pull.	♀ pull.	♀ pull.	♀ pull.
Tallet af Tværrækker af Benplader i Skulderskjoldets Midtlinie	14	14	15	13	13	12	13	12
De helt frie Belters Tal	7	7	6	7	7	7	7	7
Tallet af Tværrækker af Benplader i Lendeskjoldets Midtlinie	15	14	16	13	13	13	13	12
Tallet af Benplader i 4de Belte	50	54	52	49	51	51	53	51

Tænder. Tændernes Tal synes at vexle mere end hos *D. novemcinctus*; paa de foreliggende Hovedskaller fra Lagoa Santa og andre Steder er det følgende:

Lagoa Santa.		Nutid.		Capão Secco.	Argentina.	São Paulo.	Bahia.	Hjem ukjendt.
3.	19.	20.	5.		21.	22.	9.	23.
juv.[1])	juv.	juv.	pull.	ad.	vet.	ad. jun.	vet.	ad. jun.
7—7 / 8—8	6—6 / 6—6	8—8 / 8—8	7—7 / 7 7	7—7 / 8—?	7—6 / 8—10	6—6 / 8—8	7—7 / 8—9	7—7 / 8—8

[1]) De, der ere mærkede som voxne (ad., ad. jun. eller vet.), have det blivende Tandsæt; som unge (juv.) ere de mærkede, hos hvem Mælketænderne findes, i mere eller mindre slidt Tilstand, sammen med de ægte, bageste Tænder (vist sjelden mere end én i hver Kjæbeside foroven og forneden) skjulte i deres Gruber eller frembrydende; Unge (pull.) kaldes den, hos hvem Mælketænderne ere i Frembrud. Ofte er det umuligt at sige, om Tænderne ere Mælketænder eller tilhøre det blivende Sæt, medmindre man løsner dem og efterser, om «Roden» viser Tegn til at afslutte Væxten og dele sig i en forreste og en bageste Gren, eller om den er helt valseformet. Tandskiftet foregaar først hos Dyr, der i alt væsenligt se ud som voxne.

Hos 3. er bageste nedre Tand, vist den eneste Bagkindtand, i Frembrud; alle de andre, vist alle Mælketænder, ere i Brug og noget slidte. — 19. Alle de tilstedeværende Tænder ere Mælketænder, noget slidte; Bagkindtænder synes at være udeblevne; der findes ingen Gruber for dem, som det ellers er Tilfældet i lignende Alder. — 20. Den 8de Tand i hver Overkjæbe-Side, sikkert en Bagkindtand, kun paaviselig efter en lille, men ganske veludviklet Grube; 8de Tand i hver Underkjæbe, ligeledes en Bagkindtand, er gjemt i sin Grube; de andre Tænder ere Mælketænder, noget slidte. — 5. Alle Tænder i Frembrud, vist alle Mælketænder undtagen maaske den bageste i hver Kjæbeside. — 21. I venstre Overkjæbe findes Spor af Grube efter en 7de Tand. I venstre Underkjæbe er der 3 tætstillede, veludviklede Tænder i Stedet for 2den Tand, en af dem vist en blivende Mælketand; de andre Tænder i venstre Underkjæbe svare til hver sin i højre. — 22. I begge Overkjæbe-Sider er der Spor af Grube for en 7de Tand. Tænderne kun lidt slidte. — 9. Tænderne stærkt slidte. — 23. Tænderne kun lidt slidte. Bageste øvre og de to bageste nedre i hver Side særlig smaa. En «Rod» af en Mælketand findes foran 2den nedre venstre Tand.

Tandsættet er lidt svagere end hos *D. novemcinctus*, de enkelte Tænder forholdsvis mindre, stillede i større indbyrdes Afstand; og de forreste og bageste Tænder have mere Tilbøjelighed til at vanslægte.

Hovedskal. Ansigtet er kortere. *Sinus maxillaris* og *S. frontalis* ere mindre opsvulmede, hvad der især viser sig i, at Taarebenet er meget mindre udposet til Siden, og at Panden er næsten ganske flad, ikke hvælvet. Pandens mindste Brede mellem Øje-

(*Dasypus hybridus.*)

hulerne er altid lidt mindre end mellem Tindinggruberne. Øjet er mindre stærkt presset tilbage af Kjæbe- og Pandehuler, og Kindbuen har derfor en mere oprindelig Form: den er længere og mindre stærkt buet nedad, dens *Prc. postorbitalis* udgaar fra Kindbenet, ikke fra *Prc. zygomaticus sqvamæ*, og Kindbenet støder til *Prc. zygomaticus sqvamæ* i en skraa Søm paa sædvanlig Maade, ikke i en næsten lodret Søm. Ganebenet er ikke forlænget tilbage mellem Vingebenene og har endogsaa et ret dybt Indsnit i Bagranden.

I Formen af Næsebenet, af Mellemkjæbens Gane-Del og andet findes noget lignende Vexlen som hos *D. novemcinctus*. Blandt Hovedskallerne fra Nutiden fra Lagoa Santa vexler Stillingen af Ganebenets forreste Rand; den kan naa frem til Bagranden af 6te Tand eller standse ved Bagranden af 7de, og lignende Forskjel findes hos Hovedskaller fra andre Steder.

Selv hos smaa Unger af *D. hybridus* og *D. novemcinctus* ere Arternes Egenheder i Pande- og Taareben, Kindbue og Gane helt tydelige; Snuden hos Ungerne af *D. novemcinctus* derimod er kun kort som hos *D. hybridus*.

	Lagoa Santa. Nutid.				Capão Secco.	Argentina.	São Paulo.	Bahia.	Hjem ukjendt.
	3.	19.	20.	5.		21.	22.	9.	23.
Maal af Tænder og Hovedskal.	juv.	juv.	juv.	pull.	ad.	vet.	ad. jun.	vet.	ad. jun.
Længden af øvre Tænders Række[1]	16½	13½	15⅔	....	19½	17 (15⅓)	16½	16	16
Længden af nedre Tænders Række	18	14½ (13¾)	16⅓	....	20½	19 (20)	18 (19)	18 (19)	18
Største Tværmaal af største øvre Tand	1½	1⅓	1¼	....	....	....	1¼	1⅓	1¼
Største Tværmaal af største nedre Tand	1½	1⅓	1¼	....	2	1½	1¼	1⅓	1¼
Fra Nakke-Ledknudens Bagrand til Mellemkjæbens forreste Rand i Ganen	60	56	52	34	......	68	64½	68	61
Fra Forranden af *Foramen lacrymale* til Næsebenets forreste Rand	36½	34½	31⅓	19	......	43	39	41	37
Fra Bagranden af Nakke-Ledknuden til Forranden af *F. lacrymale*	28½	28	26	19⅓	37	32½	31	33½	30⅔
Næsebenets Længde	18⅔	18½	17	9	......	23	23	24	21⅓
Næsebenenes samlede Brede paa Midten	5	4½	4⅔	4	......	6	4¾	5	4½
Længden af Sømmen mellem Pandebenene	35½	27	24½	18½	37½	35	31½	32	28½
Ganens Brede mellem de forreste Tænder	5½	5	4¾	4	7¾	7⅓	6½	7	6
Ganens Brede mellem de bageste Tænder	8⅔	7	8½	6	11	10	10	9	9½
Afstanden mellem *Foramina lacrymalia*	22	19⅓	19	15½	28½	25	22	23½	21½
Breden over Kindbuerne	27½	26	23½	18½	....	32	28½	31	28
Kindbuens Højde under *Prc. postorbitalis*	4½	4⅓	3½	2⅓	....	5	5½	5½	4
Hjernekassens Brede mellem Øjehulerne	17	16⅓	16	13½	20½	18	16	18	17½
Breden over *Prc. mastoidei*	21	20	19⅓	15	25½	22½	21½	....	20
Breden over Nakke-Ledknuderne	19	17	16½	11¾	21⅔	19¾	18½	....	18
Underkjæbens Længde fra Bagranden af Ledknuden til forreste Spids	50½	47	43⅓	26	......	59	55	57	52
Underkjæbens Højde under de midterste Tænder	4	4	3½	....	5½	4¾	5	5½	4

[1]) Ved Maalene af Tændernes Række maa det huskes, at ikke alle Tandrader indeholde lige mange Tænder (se ovenfor).

Det øvrige Skelet. 14 Ryghvirvler, 9 eller 10 af dem Brysthvirvler. (Paa et af Skeletterne findes paa venstre Side et 10de Ribben i Form af en fri Tværtap.) Det underste af de to Afsnit, hvori Ryggens *Foramina intervertebralia* ere delte, er kun paa de 8 forreste Ryghvirvler indesluttet i Hvirvelbuens Grund. Ledforbindelse med Oversiden af Roden af Tværtappen paa den følgende Hvirvel har *Prc. accessorius* allerede paa 9de Ryghvirvel. Kun bageste Brysthvirvel synes at mangle Flade for Ribbenets *Tuberculum*.

I Bækkenet ere kun de 6 forreste Halehvirvler optagne, som det ogsaa kan være Tilfældet hos *D. novemcinctus*. 1ste Halehvirvel vexler med Hensyn til sin Forbindelse med Hoftebenet paa samme Maade som hos *D. novemcinctus*; 3dje Halehvirvel støder til Sædebenet med bageste yderste Del af Tværtappens Yderrand.

Halehvirvlernes Tal ialt har ikke kunnet sees paa de foreliggende Skeletter; maaske er Tallet oftest lidt mindre end hos *D. novemcinctus*, eller Hvirvlerne ere maaske lidt svagere.

Ellers er der i Skelettet neppe nogen egenlig Forskjel fra *D. novemcinctus* undtagen den gjennemgaaende ringere Størrelse.

Paa et Skelet (23.), hvis Hjemsted ikke kjendes, findes en ret paafaldende Egenhed: i baade højre og venstre Haand ere *Scaphoideum* og *Lunatum* fuldstændig sammensmeltede; paa 3 andre foreliggende Skeletter ere de helt frie, som hos *D. novemcinctus*.

	Lagoa Santa. Nutid.		São Paulo.	Hjem ukjendt.
Maal af Hvirvler og Forlem.	3. juv.	19. juv.	22. ad. jun.	23. ad. jun.
Breden over Ringhvirvelens Ledskaale for Nakke-Ledknuderne	18 1/2	17	18 3/4	18
Breden over Taphvirvelens Ledflader for Ringhvirvelen	13 2/3	13 1/3	....	13 1/3
Skulderbladets Højde langs Bagranden	c. 37	c. 34	45 1/2	40
Længden af Skulderbladets Ledskaal	8 1/3	7 2/3	8 1/3	8 3/4
Overarmens Længde fra Hoved til nederste Rand, paa Indersiden	38	34 1/2	43	40 1/2
Breden af dens Ledhoved	6	5 1/2	6 1/3	6 1/4
Breden af dens nedre Ledflade	9	8 1/2	9 1/3	9
Dens største Brede foroven	10 1/2	9	10 1/2	10 1/2
Dens største Brede forneden	13	12	14 1/2	14
Spolebenets største Længde, langs Inderranden	24 1/2	23 1/2	29	26
Breden af dets øvre Ledflade	6 1/2	5 2/3	6 2/3	6
Albuebenets største Længde, langs Bagranden	40 1/2	39 1/3	48 2/3	44
Fra Spidsen af *Prc. anconæus* til Midten af Bagranden af øvre Ledflade	15 3/4	14	18	16 1/2
Længden af 1ste Mellemhaandsben, langs Inderranden		4 1/3	....	4 3/4
Længden af 2det Mellemhaandsben, langs Yderranden		10 1/3	....	11 2/3
Længden af 3dje Mellemhaandsben, langs Yderranden		12 2/3	....	14
Dets største Brede foroven		4 1/2	....	5
Breden af dets nedre Ledflade		4	....	4 1/3
Længden af 4de Mellemhaandsben, langs Inderranden		6 1/4	....	6 1/4
Længden af 5te Mellemhaandsben, langs Inderranden		2	....	2

(*Dasypus hybridus.*)

Maal af Hvirvler og Forlem.	Capão Secco.	Escriv. 5.				Sumid.	Tatus.	Unævnt Hule. vet.
Breden over Ringhvirvelens Ledskaale for Nakke-Ledknuderne							20	
Breden over Taphvirvelens Ledflader for Ringhvirvelen	$17\frac{1}{3}$	$14\frac{1}{2}$						
Overarmens Længde fra Hoved til nederste Rand, paa Indersiden				$47\frac{1}{3}$				53
Breden af dens Ledhoved				$6\frac{2}{3}$				$7\frac{1}{3}$
Breden af dens nedre Ledflade	$11\frac{1}{2}$	$10\frac{1}{4}$	10	10	9	$10\frac{1}{2}$		12
Dens største Brede foroven				$11\frac{2}{3}$				$13\frac{3}{4}$
Dens største Brede forneden	$18\frac{1}{2}$		15	$15\frac{1}{3}$				18
Albuebenets største Længde, langs Bagranden		$52\frac{1}{2}$						
Fra Spidsen af *Prc. anconæus* til Midten af Bagranden af øvre Ledflade		19						
Længden af 2det Mellemhaandsben, langs Yderranden							13	
Længden af 3dje Mellemhaandsben, langs Yderranden		$14\frac{2}{3}$					$15\frac{1}{3}$	
Dets største Brede foroven		$5\frac{1}{3}$					$5\frac{3}{4}$	
Breden af dets nedre Ledflade							5	

Maal af Baglem.	Lagoa Santa. Nutid. 3. juv.	19. juv.	São Paulo. 22. ad. jun.	Hjem ukjendt. 23. ad. jun.	Capão Secco. vet.	Escr. 5.	Sumid.
Bækkenbenets største Længde	c. 61	c. 58	c. 70	c. 67			
Laarbenets Længde, fra Ledhoved, langs Indersiden	$47\frac{1}{3}$	$43\frac{1}{2}$	55	51		$59\frac{1}{2}$	
Ledhovedets største Tværmaal, forfra bagtil	7	$6\frac{1}{4}$	$7\frac{3}{4}$	$7\frac{1}{2}$		$7\frac{3}{4}$	
Breden over Laarbenets nedre Ledflade	$12\frac{1}{3}$	11	13	$12\frac{1}{2}$		14	
Underbenets største Længde, nærmest Indersiden	$38\frac{1}{3}$	$36\frac{2}{3}$	$46\frac{2}{3}$	42		$50\frac{1}{3}$	
Dets største Brede foroven	$12\frac{1}{2}$	$11\frac{1}{2}$	14	$13\frac{1}{3}$			
Dets største Brede forneden	$13\frac{2}{3}$	13	$14\frac{1}{2}$	14			
Knæskallens største Længde	$9\frac{2}{3}$	8		10			
Breden over Rullebenets Ledruller forrest	$8\frac{1}{2}$	$8\frac{1}{2}$		$8\frac{1}{3}$		9	
Hælbenets Længde		$16\frac{1}{2}$		20			
Længden af 1ste Mellemfodsben, langs Inderranden		4		4	c. 6		
Længden af 2det Mellemfodsben, langs Yderranden		12		$13\frac{1}{3}$	$15\frac{3}{4}$		$16\frac{1}{4}$
Længden af 3dje Mellemfodsben, langs Yderranden		15		16	c. 19		
Dets største Brede foroven		$4\frac{3}{4}$		5	$5\frac{1}{2}$		
Breden af dets nedre Ledflade		$4\frac{1}{4}$		$4\frac{1}{2}$			
Længden af 4de Mellemfodsben, fra øverst yderst til nederst inderst		$12\frac{1}{2}$		$13\frac{1}{2}$			
Længden af 5te Mellemfodsben, langs Inderranden		$5\frac{1}{2}$		$5\frac{1}{2}$			

5. ***Dasypus novemcinctus*** L. (Pl. IV.)

Nulevende ved Lagoa Santa (hjembragt er 10 Skind, 9 Skjolde, 5 Skeletter, tildels mangelfulde, og Dele af flere andre, vist hørende sammen med Skjolde, 10 Hovedskaller, 3 i Spiritus).

Jordfunden i følgende Huler: Lapa do Bahu Nr. 1 (højre og venstre Laarben), da Escrivania Nr. 5 (flere Dele af mindst 10 Skeletter, ældre og yngre: talrige Smaaplader

af Skjoldet, især af Belterne, Stykker af 2 højre og 2 venstre Underkjæber, en Ringhvirvel, en Taphvirvel med de to følgende Hvirvler, en fri Halshvirvel, 8 Ryghvirvler, en forreste Bækkenhvirvel, 6 Halehvirvler, en nedre Bue, et 1ste Ribben, nedre Ende af et Skulderblad; 3 højre, 4 venstre Overarme, mere eller mindre mangelfulde; Stykker af 4 højre og 2 venstre Albueben, et 2det højre og et 3dje venstre Mellemhaandsben, et Hofteben; 6 højre, 7 venstre Laarben, tildels mangelfulde, næsten alle uden Endestykker, hørende til mindst 10 Skeletter; 6 højre, 4 venstre Skinneben, tildels mangelfulde, de fleste uden Endestykker; 2 Rulleben; 2 højre, 5 venstre Hælben; et 2det og et 3dje Mellemfodsben, 3 Seneknogler fra Fodens *Flexor digitorum profundus*), da Escrivania Nr. 9 (nogle faa Knogler af unge og gamle: 4 Smaaplader af Rygbelter, 1 af et Halebelte, en Halshvirvel, en Halehvirvel, et Spoleben, et Skinneben, et 4de Mellemfodsben, Spolebenet maaske lidt tvivlsomt, mulig af *D. hybridus*), da Lagoa do Sumidouro (2 Smaaplader af Skjoldet, en Overarm, et Laarben, et venstre Skinneben og nedre Ende af et højre), de Periperi Nr. 1 (en Smaaplade af Belterne), dos Tatus (flere Levninger af ældre og yngre: adskillige Smaaplader af Skjolde, en Taphvirvel med den følgende Hvirvel, en Ryghvirvel, en forreste Bækkenhvirvel, 3 Halehvirvler, 2 venstre Overarme, 1 højre ungt 2det Mellemhaandsben og 2 venstre voxne, Stykke af et Laarben, Stykker af 1 højre og 3 venstre Skinneben, et Lægben, et Rulleben, et Hælben), «Forskjellige Huler» (flere Levninger af gamle og unge: mange Smaaplader af Belter, Stykke af en Underkjæbe, en Ryghvirvel, 4 Ribben; 3 højre Overarme og 1 venstre, tildels mangelfulde; Stykke af et Bækkenben, nedre Ende af et Laarben; 1 højre, 2 venstre Skinneben, uden Endestykker, og øvre Endestykker af et højre; et Hælben).

Fra ***Euphractus sexcinctus*** afviger ***Dasypus novemcinctus*** i følgende:

Ydre. Størrelsen er betydelig mindre. Hovedet er meget smallere, med længere og spidsere, mere skarpt afsat Snude, dets Overside ret stærkt hvælvet. Kinden meget lavere. Øret er betydelig større, baade bredere og især længere, og er stillet ualmindelig højt oppe paa Hovedets Overside, ganske tæt ved det tilsvarende paa modsatte Side. Kroppen længere og smallere, meget mindre flad. Halen længere, omtrent paa Længde med Krop og Hoved tilsammen. Lemmerne længere.

Haanden er smal, med kun 4 Fingre, idet 5te mangler. 2den Finger er omtrent lige saa stærk og lang som 3dje, og Trædepuden paa dens Spids er ikke større end Puden paa 3dje Finger. 4de er meget kortere end hos *E. sexcinctus*, 1ste kun lidt kortere end 4de. — Af Haandens Kløer ere 1ste og 4de noget svage, vanslægtede; 2den og 3dje ere stærke Gravekløer. 2den og 3dje Klo ere næsten indbyrdes symmetriske. 1ste Klo er lidt mindre buet. 2den Klo er stærkere, noget mere fladtrykt, med lavere Ryg, endende lidt mindre spidst. 3dje Klo er vel den største af Kløerne, men betydelig svagere end hos *E. sexcinctus*, kun lidt mere svær end 2den og næsten ikke længere, formet næsten ganske som 2den. 4de Klo er langt svagere end 3dje, lidt mere spids.

(*Dasypus novemcinctus.*)

Foden er smallere end hos *E. sexcinctus.* 3dje Taa er den længste, 2den er noget kortere, 4de igjen noget kortere, 5te igjen meget kortere; 1ste er lidt længere end 5te. — Fodens Kløer ere alle betydelig stærkere, især længere, af mindre oprindelig Form. Alle ere de i sig selv saa godt som symmetriske; Fodens Symmetriplan gaar igjennem 3dje Taa. 1ste Klo er betydelig større end hos *E. sexcinctus*, snarest større end 5te. Alle Kløerne ere mindre stærkt buede, mere sammentrykte, med skarpere Ryg, mere tilspidsede. Skjævhed kan kun i ringe Grad spores, stærkest paa 1ste og 5te.

Pandeskjoldet meget smallere, men meget mere hvælvet, Randene ikke fremstaaende; Indbugtningen i Sideranden over Øjet mindre dyb; slet ingen eller saa godt som ingen Indbugtning over Øret; Bagranden er stærkt og ret spidst buet tilbage, skjønt i vexlende Grad. Et bageste tresidet Afsnit af Pandeskjoldet, liggende foran og mellem Ørene, oftest dannet af flere Rækker af Smaaplader formede som de andre Smaaplader i Panden, er noget frit bevægeligt. Pandeskjoldets Hornplader vise intet Tegn til Deling, deres Overflade er ganske glat; heller ikke Benpladerne vise nogen Tegning. Smaapladerne ere mindre, oftest mere regelmæssig formede, mest sexkantede. Benpladernes Overflade er glat, fint poret; i alle deres Rande findes talrige Haargruber.

Halsskjold findes som oftest slet ikke.

Rygskjoldet er langt, smalt, stærkt hvælvet, stærkt buet ned om Kroppens Sider, saa at Kroppens bløde Bugflade er forholdsvis smal; Hjørnerne forneden forrest og bagest ere stærkt fremstaaende; Sideranden er kun lidt frit fremstaaende. I og nær Siderandene af Skulder- og Lendeskjold svare Hornplader og Benplader til hverandre, ellers ikke: i Hornpladerne ere Midtfelt og Randfelter helt skilte, og Randfelterne ere derimod helt sammensmeltede med de tilgrændsende Randfelter af de tilstødende Hornplader, saa at de tilsammen dække over Skillelinierne mellem Benpladerne.

Skulderskjoldet er langt; i Ryggens Midtlinie tælles 14—17 Tværrækker af Smaaplader, eller, for Hornpladernes Vedkommende, af Midtfelter; ved Sideranden er Rækkernes Tal lidt større. Alle Smaapladerne, eller, for Hornpladernes Vedkommende, deres Midtfelter, ere ordnede i nogenlunde regelmæssige Tværrader. De to, tre forreste Tværrader kunne i Ryggens Midte være lidt forskydelige. Smaapladerne i den forreste nederste Del af Skulderskjoldet og i dets Siderand ere smaa, langstrakte, mere eller mindre ægformede eller kantede, Randpladerne mindre end hos *E. sexcinctus.* Smaapladerne i Skulderskjoldets bageste Tværrække ere formede nærmest som Belternes Smaaplader, men kortere. Alle de andre Smaaplader i Skulderskjoldet ere, for Benpladernes Vedkommende, væsenlig ens formede, mere regelmæssige end hos *E. sexcinctus*, af mindre Størrelse. — Hornpladernes Midtfelt (eller rettere den Hornplade, der svarer til Benpladernes Midtfelt) er nærmest kredsformet eller ægformet eller mere eller mindre tydelig sexkantet; de smaa Randfelter, der i Kreds i et Tal fra 6 til 8 omgive Midtfeltet (og medhjelpe til at omgive de nærmeste Midtfelter),

ere ogsaa oftest sexkantede, mere eller mindre klemte af Omgivelserne. — Benpladerne ere mest ret regelmæssig sexkantede, nogle fem- eller firkantede; Midtfeltet er kredsformet eller ægformet, mest noget kantet, sexsidet, naaende ud til eller næsten ud til Smaapladernes Bagrand, omsluttet af en ret skarp Fure, fra hvilken der udgaar Sidegrene, der naa ud til Pladens Rande og skarpt afgrændse Randfelter. Baade Midtfelt og Randfelter ret flade, ikke pudeformet opstaaende, deres Overflade ret glat, finporet; kun faa og ret fine Haargruber i Pladens Bagrand, 1—3, ingen i Siderandene; kun faa og ret smaa Haargruber i Furen mellem Midtfelt og Randfelter, oftest 1—3 paa hver af Benpladens Sidehalvdele, foruden undertiden 1 forrest i Midtlinien.

De helt frie Belters Tal er 8 eller 9; men i begge Tilfælde kan forreste Tværrække af Lendeskjoldets Smaaplader, især nærmest Sideranden, være mere eller mindre forskydelig. Tallet af Benplader i 4de Belte er 56(55)—65. — Hornpladerne i Belterne, undtagen Randpladerne og de nærmest liggende, have Form af langstrakte ligebenede Trekanter, skiftende bredere og smallere, de brede vendende Grundfladen bagud, de smalle vendende den forud, de brede svarende til Benpladernes Midtfelter, de smalle svarende til Randfelterne af to sammenstødende Benplader; gjennem Hornpladerne, paa den tørrede Hud, kunne de underliggende Benpladers Grændser skimtes. Benpladernes hornklædte Del er smallere og længere end hos *E. sexcinctus*, oftest mere end dobbelt saa lang som bred. Undertiden kunne nogle af de smalle Hornplader, især ud mod Skjoldets Sider, være delte i et forreste og et bageste Afsnit, og undertiden er der foran Spidsen af de brede Hornplader indskudt en eller to smaa Hornplader. I de yderste Randplader og de nærmest tilgrændsende Plader har Hornpladernes Midtfelt nærmest Form som Nymaane eller Halvmaane, med mere eller mindre stærkt buet Yderrand, og Pladernes Randfelter ere tilsvarende formede; de yderste Randplader ere kun lidt fremstaaende. — Benpladerne i Belterne ere meget mere langstrakte og smalle end hos *E. sexcinctus*, især Glidefladen er meget længere, kan, i Skjoldets Sider, være næsten lige saa lang som den hornklædte Del, fra hvilken den er skilt ved et skarpt, dybt, tværgaaende Indsnit; et rynket kort Mellemrum bag Indsnittet er lige antydet. Paa den hornklædte Del af Benpladen sees et langt Midtfelt formet som den tilsvarende Hornplade, som en ligebenet Trekant, undertiden med afskaaren Top, med Grundlinien indtagende Benpladens hele Bagrand; ved en smal og ret skarp, næsten lige Fure paa hver Side er Midtfeltet skilt fra to Randfelter, der ere meget smallere end Midtfeltet. Felterne ere næsten flade, ikke pudeformet opstaaende, og med næsten glat Overflade, i mindre Grad porede. 2—5 ret smaa Haargruber findes i Pladens Bagrand, men ingen i Siderandene. Nogle faa, 3—5, fine Haargruber findes paa hver Side i Furen mellem Midtfelt og Randfelt; undertiden findes desuden en eller to Haargruber midt i den allerforreste Del af Midtfeltet, undertiden ogsaa en Haargrube forrest i hvert af Randfelterne; Aare-Porerne ere for største Delen ordnede dels i to Længderækker paa Midtfeltet, dels i Rækker i Furerne

mellem Felterne (en Ordning, der kan spores ogsaa i Skulderskjoldets Plader); tydelige, grenede Aare-Indtryk udgaa fra dem. Paa Benpladerne i og nærmest Skjoldets Siderand er Midtfeltets Yderside buet mere eller mindre stærkt udad.

Lendeskjoldet er betydelig længere; i Midten findes 18(16)—23 Tværrækker af Smaaplader, ved Sideranden nogle flere. Bagrandens Udsnit for Halen er betydelig større. Smaapladerne ere meget mindre, formede som i Skulderskjoldet, den forreste Tværrække dog nærmest som Belternes Smaaplader. Paa ingen af Smaapladerne i Skjoldets Midte findes nogen stor Kirtelgrube.

Halens Pandser er meget fast; dets Smaaplader ere i Halens inderste Halvdel eller mere ordnede i skarpt udprægede Ringe, tydelige ogsaa paa Halens Underside; Ringenes Tal er 10—12 eller mere; hver Ring er sædvanlig dannet af 2 Tværrækker Benplader, stillede i regelmæssigt Skifte, hvortil der i de 5—6 inderste Ringe oftest svarer 3 Rækker Hornplader, medens Benplader og Hornplader i de ydre Ringe svare til hverandre; i Halens Spids ere Skællene mere eller mindre tydelig ordnede i Længderader og stillede i Skifte. I de fire midterste Længderækker af Hornplader paa det meste af Halens Underside bærer hver Plade en skarp Længdekam; svag Antydning af Kjøl kan findes ogsaa paa andre af Halens Skæl. — Af de tre Tværrækker Hornplader, der oftest findes i Halens inderste Ringe, svare de to forreste til den forreste af de to Rækker Benplader. I den forreste af de tre Rækker Hornplader ere de enkelte Plader ret smaa, trekantede eller femkantede, dækkende over Dele af to sammenstødende Benplader. I den mellemste af de tre Rækker Hornplader ere de enkelte Plader anselige, oftest regelmæssig sexkantede, dækkende over den bageste Del af den tilhørende Benplade og ofte skydende sig lidt ind over Forranden af den følgende. I den bageste af de tre Rækker Hornplader ere de enkelte Plader endnu større, regelmæssig femkantede, dækkende hver sin Benplade. Paa de fjernere Ringe indskrænkes og forsvinder den forreste Række af Hornplader, medens den mellemste Række udvider sig fremefter og tilsidst helt dækker den tilhørende Benplade og bliver langstrakt, femkantet eller firkantet. Paa Halens ikke ringede Del ere Hornpladerne mest langstrakt sexkantede eller ægformede, hver Plade svarende til sin Benplade. — Benpladerne i Halens inderste Ringe ere regelmæssig langstrakt femkantede, stillede i Skifte, skydende sig ind mellem hverandre; i de ydre Ringe overholdes den skiftevise Stilling mindre strengt, især paa Halens Underside, og Benpladerne formes som langstrakte Firkanter; i Halens ikke ringede Del ere Benpladerne formede som de tilsvarende Hornplader. De Benplader, der svare til de kjølbærende Skæl paa Halens Underside, have et mere eller mindre tydeligt Indhak i Bagranden, der ligesom fatter om Kjølen paa det følgende Skæl. Hver Benplade i den forreste Tværrække i Halens forreste Ringe har i Forranden en anselig Glideflade; Pladens Overside bærer et stort Midtfelt, der indtager hele Pladens bageste Del og kun fortil er omgivet af to eller tre mindre Randfelter, der ere afgrændsede ved ret skarpe

Furer; enkelte eller nogle faa Haargruber findes i Furerne, nogle ogsaa i Pladens Siderande; Pladens Overflade er ellers ret glat; i Midtfeltet findes to Længderækker af fine Aare-Porer. Benpladerne i den bageste Tværrække i Halens forreste Ringe have ikke Overfladen inddelt i Felter, undtagen forsaavidt som den allerforreste Rand kan være udskilt ved en Fure; Haargruber kunne findes i alle Rande; Overfladen er glat, med to Længderækker af fine Aare-Porer. De Benplader, der svare til de kjølbærende Skæl paa Halens Underside, kunne have en svag Antydning af Længdekam. I Halens ydre Del miste Benpladerne efterhaanden deres Egenheder.

Paa Kinden mellem Øjet og Mundvigen findes en ret tæt Klædning af anselige Skæl, bagtil forlængende sig hen under Øjet i en enkelt Række; lidt dybere nede paa Kinden under og bag Øjet findes en enkelt Række af stærkt kraveformet fremspringende Skæl; ogsaa andre Skæl paa Kinderne og Hovedets Underside have nogen Tilbøjelighed til at ordne sig i regelmæssige Længderækker. Skællene paa det meste af Legemets Underside ere endnu mere faatallige.

Paa Oversiden af Rygskjold og Haleskede er Hornklædningen sort, paa Siderne mere eller mindre gullig, ligesom paa Pandeskjoldet.

Haarene paa Pandeskjoldet ere endnu mindre, saa korte og fine, at de neppe opdages uden ved Hjelp af Forstørrelsesglas; i Skjoldets Bagrand findes ingen Børster. Haarene i Bagranden af Skulderskjoldets og Lendeskjoldets Benplader ere meget fine, paa lidt Afstand usynlige, ofte helt manglende; de tilsvarende Haar i Belterne ere mest lidt længere og stivere, men langt svagere end hos *E. sexcinctus.* Ingen Haar findes i Rygskjoldet i Benpladernes Siderande (der dækkes af Hornplader). Yderst fine Haar findes derimod (eller kunne findes) i Haargruberne omkring Benpladernes Midtfelt i Belterne (neppe at se uden Forstørrelsesglas). I Bagranden af Benpladerne i Halens inderste Ringe sidde nogle svage, paa lidt Afstand neppe synlige Børster, og endnu finere Haar sidde i Gruberne i Benpladernes Rande og i Furerne paa deres Overflade; længere ude mod Halens Spids indskrænkes Haarklædningen saa meget, at den nærmest maa siges at mangle. Ingen særlig stive Børster findes i Haandens eller Fodens Rande. Haarklædningen paa Legemets Underside er finere og sparsommere end hos *E. sexcinctus.*

Haarenes Farve er brunlig eller, mest, hvidgul.

Foruden de allerede nævnte Ændringer og dem, der fremgaa af nedenstaaende Maal og andre Oplysninger, findes adskillige andre blandt Skindene fra Lagoa Santa. Pandeskjoldets Smaaplader ere oftest noget langstrakte, for de flestes Vedkommende, skjønt meget vexlende i Form; en enkelt Gang (12.) ere de paafaldende korte og uregelmæssig kantede. Det bevægelige bageste Afsnit af Pandeskjoldet er vel oftest, i Midten, dannet af flere Tværrækker Smaaplader; men jevnlig findes kun en enkelt Række. Spor af Halsskjold kan en sjelden Gang findes i Form af en lille Tværrække af ubetydelig smaa Skæl midt

paa Halsens Overside. Størrelsen af Midtfelt i Forhold til Randfelter i Skulder- og Lendeskjold er noget vexlende. Paa et af Skindene (7.) er det forreste af Rygskjoldets Belter paa en mindre Strækning, baade paa højre og venstre Side, dannet af to Tværrækker af Benplader, og Hornklædningen er paa tilsvarende Maade ændret. Inderste Halering er undertiden i hele sin Udstrækning eller kun paa Rygsiden dannet af en enkelt Tværrække af Benplader, der endogsaa midt paa Rygsiden kan være helt afbrudt; paa Halens Underside kan 1ste Ring være sammensmeltet med 2den; baade 2den og 3dje Ring kunne paa Halens Overside være dannede af en enkelt Tværrække Benplader; Hornpladerne ere i alle disse Tilfælde ændrede paa tilsvarende Maade. O. s. v.

Maal af Skind og Skjolde, fra Lagoa Santa og andre Steder, og andre Oplysninger om samme:

	Lagoa Santa.												
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.
		♂		♂		♂	♀	♀ jun.	♂ jun.	♂ pull.	♂ pull.	♂ pull.	pull.
Pandeskjoldets største Brede		42½	41	...	...	39	40	34	35	32	32	27	31
Rygskjoldets Længde i Midtlinien	340	300	303	296	293	281	275	253	197	175	168	148	131
Halens Længde omtrent		310	...	310	...	289	302	260	202	210	213	152	135
Længden af 3dje Fingers Klo		20½	...	20	...	17½	17	15½	14½	...	13½	12½	

	Paraguay.	Ecuador.	Mellem-Amer.	Mexico.	
	14.	15.	16.	17.	18.
		♂ jun.	jun.		jun.
Pandeskjoldets største Brede	36	32	...	42	30
Rygskjoldets Længde i Midtlinien	275	236	240	309	230
Halens Længde omtrent	299	270	...	395	255
Længden af 3dje Fingers Klo	17	18	...	20½	15

	Lagoa Santa.												
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.
		♂		♂		♂	♀	♀ jun.	♂ jun.	♂ pull.	♂ pull.	♂ pull.	pull.
Tallet af Tværrækker af Benplader i Skulderskjoldets Midtlinie[1])	17	16	16	16	16	16	15	15	15	16	14	14	16
De helt frie Belters Tal	9	8	9	9	8	8	8	8	8	8	8	8	8
Tallet af Tværrækker af Benplader i Lendeskjoldets Midtlinie[1])	21	23	20	22	20	19	21	19	20	20	18	18	21
Tallet af Benplader i 4de Belte	65	65	59	57	63	56	62	62	60	63	62	62	58

[1]) Paa Grund af Smaapladernes noget uregelmæssige Stilling kan Tværrækkernes Tal ikke opgives med fuld Sikkerhed.

	Lagoa Santa.					Para-guay.	Ecua-dor.	Mellem-Amer.	Mexico.	
	19. jun.	20. juv.	21. juv.	22. juv.	23. pull.	14.	15. ♂ jun.	16. jun.	17.	18. jun.
Tallet af Tværrækker af Benplader i Skulderskjoldets Midtlinie	16	15	16	15	16	17	16	15	16	16
De helt frie Belters Tal	8	8	8	8	8	9	8	8[1])	8	8
Tallet af Tværrækker af Benplader i Lendeskjoldets Midtlinie	20	19	20	20		22	18	18	16	20
Tallet af Benplader i 4de Belte	60	62	60	60		60	56	55	63	60

[1]) 9de Belte næsten frit.

Maal o. s. v. af Dyr i Spiritus:

	Lagoa Santa.			Brasil.	Prov. Rio Janeiro.		Venezuela.		Hjem ukjendt.
	24. ♀ pull.	25. ♀ pull.	26. ♂ pull.	27. ♀ pull.	28. ♀ pull.	29. ♀ pull.	30. ♂ pull.	31. ♂ pull.	32. ♂ jun.[1])
Pandeskjoldets største Brede	24	24	22	26	27	26	28	23	35
Rygskjoldets Længde i Midtlinien	93	93	76	118	108	109	121	77	186
Halens Længde	93	93	67	133	110	110	133	88	253
Længden af 3dje Fingers Klo	8½	9	......	9½	11	11	10	9	14½

[1]) «Specimen originale Gronovii».

	Lagoa Santa.			Brasil.	Prov. Rio Janeiro.		Venezuela.		Hjem ukjendt.
	24. ♀ pull.	25. ♀ pull.	26. ♂ pull.	27. ♀ pull.	28. ♀ pull.	29. ♀ pull.	30. ♂ pull.	31. ♂ pull.	32. ♂ jun.
Tallet af Tværrækker af Benplader i Skulderskjoldets Midtlinie	16	16	15	15	17	17	15	15	16
De helt frie Belters Tal	8	8	8	8	8	8	9	9	9
Tallet af Tværrækker af Benplader i Lendeskjoldets Midtlinie	20	21	20	18	20	21	20	21	25
Tallet af Benplader i 4de Belte	62	59	59	57	64	63	59	57	61

Tænder. Tænderne i det blivende Sæt ere oftest 8 øvre og 8 nedre i hver Side: $\frac{8-8}{8-8}$; kun paa to af Hovedskallerne fra Lagoa Santa (33. og 48.) og paa nogle faa andre af de foreliggende (44.—47.) er Tallet et andet: $\frac{7-7}{8-8}$ (hos 33., 48. og 44.), $\frac{8-7}{8-8}$ (45.), $\frac{7-7}{7-7}$ (46.), $\frac{6-6}{8-7}$ (47.); i alle de Tilfælde, hvor Tallet er 7, ser det ud til, at det er den bageste af de sædvanlige 8, der mangler; hos den, der kun har 6 Tænder i hver Overkjæbe-Side, synes desuden den 2den i hver Side at være udfalden. Den forreste af de øvre sidder langt bag Mellemkjæben; den bageste øvre sidder langt foran Tværlinien gjennem Øjehulens Forrand, et godt Stykke foran Bagranden af Kindbuens forreste Rod. Den forreste nedre sidder meget langt bag Underkjæbens forreste Spids, den bageste nedre et langt Stykke foran Forranden af *Prc. coronoideus.* De forreste nedre kunne helde ret stærkt fremefter.

Tænderne ere langt svagere, trænge mindre dybt ind i Kjæberne og ere skilte ved betydelig større Mellemrum. I Størrelse ere de indbyrdes mere ens. De forreste ere forholdsvis stærkt sammentrykte. Ingen Indbugtning findes paa deres Inderside. De uslidte Tænder ere tospidsede, med en ydre og en indre Spids, skilte ved en Længdefure. — Især de forreste Tænder i Kjæberne vexle ikke lidt i Størrelse og i deres mere eller mindre sammentrykte Form.

Tandskifte findes. Kun den bageste Tand eller maaske undertiden de to bageste Tænder i hver Kjæbeside skiftes ikke; alle de andre af de blivende Tænder have veludviklede Forgængere, der længe ere i Brug, og som i alt væsenligt ligne deres Efterfølgere; kun ere Mælketænderne maaske lidt mere sammentrykte, i hvert Fald ved Grunden, og de faa lukket »Rod«, mere eller mindre delt i en forreste og en bageste Gren, en Deling der uddybes ved Paavirkning af den frembrydende Efterfølger, der ætser »Roden«. Foran de veludviklede Mælketænder sidder der (eller kan der sidde) i hver Underkjæbe-Gren en Række, indtil 5, spredt stillede yderst smaa vantrevne Tænder, af hvilke de fleste snart forsvinde uden at bryde gjennem Huden; de ligne nærmest smaa Sandkorn; den bageste af dem, der er den største, kan endnu være at finde hos unge Dyr med slidte Mælketænder; og en lignende lille Tand kan findes i Overkjæben. (Man plejer at regne disse smaa Tænder, og Anlæg til endnu andre, der kunne findes, for Tegn paa, at Stamformerne for *Dasypus* have haft et Tandsæt med flere Tænder end hos de nulevende Arter, mindende om *Cheloniscus*. Dette er dog meget tvivlsomt; det er meget muligt, at man ser *Dasypus* ifærd med at opløse sit Tandsæt i smaa Vantrivninger. Hos de ældste jordfundne Dasypodider er Tændernes Tal ikke særlig stort.)

Hovedskal. Hovedskallen har Præg af, at Tunge og Siben have større Indflydelse, og at Kjæber og Tindingmuskel ere svagere, som hos *Xenurus*; men Præget er dog i Enkeltheder blevet et andet end hos *Xenurus*. Ansigtet er stort, langt, især Snuden lang og spids. Hjernekassen er ikke bred og flad, snarest det modsatte. Panden bred, ret stærkt hvælvet ivejret og ud til Siderne, formet af baade Siben og *Sinus maxillaris* og *S. frontalis*; dens mindste Brede mellem Øjehulerne omtrent som Breden mellem Tindinggruberne, snart lidt mindre, snart lidt større. Næseryggen nærmest Panden ret brat skraanende, men forrest mere vandret end hos *Euphractus*; ligeledes Snudens Siderande bagest ret hurtig løbende mod hinanden, men forrest mere jevnsides løbende. Tandgruberne i Overkjæben mindre dybe. *Sinus maxillaris* betydelig mere oppustet. Tydelig *Sinus frontalis* findes forrest i Pandebenet. *Foramen lacrymale* er anseligt. Ikke alene Forsiden af Kindbuens forreste Grund er udhulet af Næsemuskler, men Hulningen fortsætter sig rendeformet tilbage langs det meste af Kindbuens Yderside, hen under Øjehulens Bagrand. Paa Underranden af Kindbuens forreste Grund findes saa godt som intet Fremspring. Pandens Øjehule-Rand glat afrundet. Tindinggruben lille; Rummet mellem Tindinggruberne bag Øjehulerne bredt;

Crista temporalis ganske svag, i det meste af sin Udstrækning vidt skilt fra den tilsvarende paa den modsatte Side, som den dog nærmest Nakkekammen møder; *Crista occipitalis* betydelig svagere; Kindbuen kort, kun lidt udstaaende, men ret stærk; Kindbenet i hele sin Udstrækning ret højt, bagtil sammen med *Prc. zygomaticus sqvamæ* dannende en anselig, skarpt fremspringende *Prc. postorbitalis*, hvoraf dog *Sqvama* danner den mest fremspringende Del; Kindbuens øvre Rand fortil ret glat afrundet, men bagtil skarp; dens nedre Rand skarp, fremstaaende som en buet nedadrettet Kam; dens Yderside med Indtryk af Næsemuskler; *Prc. zygomaticus sqvamæ* kort, dens øvre Rand skarp, kamformet opstaaende. Underkjæbens Ledflade paa *Sqvama* meget mindre, især smallere, bagtil begrændset af en tydelig, fremstaaende, men lille, ægte *Prc. postglenoideus*; af en uægte *Prc. postglenoideus* findes intet Spor, undtagen i en svagt fremstaaende Liste langs underste Rand af *Corpus sqvamæ*. *Prc. posttympanicus sqvamæ* har næsten overvoxet *Pars mastoidea* og støder næsten til Forranden af *Exoccipitale*. Aarehullerne i Hjernekassens Væg i Bunden af Tindinggruben ere meget færre og mindre. *Foramen incisivum* er enten bagtil omsluttet af kun et smalt Stykke af Mellemkjæbebenet eller slet ikke omsluttet af det. Ganen er meget længere, paa Grund af Ansigtets Længde, og bagtil bredere, men Ganebenet naar lidt mindre langt tilbage, ikke helt paa Linie med *Foramen ovale*; Ganebenets bageste Rand naar i Hovedskallens Midtlinie længere tilbage end ved Siden. *Hamulus pterygoideus* er pladeformet udbredt i Ganesejlet, dannende Gulv under den bageste Næsegang, kun ved et smalt Mellemrum skilt fra den tilsvarende paa modsatte Side; dens bageste Rand naar ikke helt tilbage paa Linie med *Tuba Eustachii*. Øjehulens Indervæg er især forneden stærkt udhvælvet af Sibenet, der naar tilbage i Indervæggen af *Fissura orbitalis*, hvis Ydervæg trænges lidt udad. Trommebenet er formet som en smal, foroven aaben Ring, Trommehulens Ydervæg ellers ikke forbenet, bortset fra nogle Ben-Flager, der kunne findes inderst i Væggen; Hammer og Ambolt ere derfor frit synlige, dog ikke fuldt saa frit som hos *Xenurus*, idet en Benkam fra Underranden af *Prc. posttympanicus sqvamæ* noget dækker over dem. Underkjæben meget svag, meget langstrakt, med meget spinkel Krop, hvis øvre Rand kun ligger lidt lavere end *Condylus*, og hvis forreste Ende er langt tudformet udtrukken; Tandgruberne ere ikke dybe; *Condylus* er lille; *Prc. coronoideus* er langt svagere, dens Forrand meget stærkt skraanende; *Prc. angularis* indskrænket til en ganske lille krogformet Udvæxt, uden Muskelkamme.

Sømme. Mellemkjæbebenets Søm mod Overkjæbebenet paa Snudens Side skraaner meget stærkt. Næsebenet er smalt og oftest ret langt, dets Yderrand er, mere eller mindre, en lige Linie, løbende væsenlig jevnsides med Inderranden. Taarebenets Ansigts-Del er stor. Kindbenets Søm mod *Prc. zygomaticus sqvamæ* er nær ved at staa lodret.

Hovedskallerne fra Lagoa Santa vexle i en paafaldende Grad i Ansigtets Længde, uafhængig af Alder, som det især er udtrykt i Næsebenets Længdemaal. Næsebenets Yder-

rand kan være saa godt som en lige Linie, men kan ogsaa vise en tydelig Udbugtning bag Midten; den kan løbe saa godt som jevnsides med Inderranden, men kan ogsaa bagtil nærme sig den. Næsebenenes Søm mod Pandebenene kan være en næsten lige tværgaaende Linie; men Pandebenene kunne ogsaa sende en ret anselig kileformet Spids ind mellem Næsebenene. Mellemkjæbebenenes Side-Dele kunne mødes bag *Foramina incisiva* paa en kort Strækning af forskjellig Længde eller slet ikke mødes, men være skilte ved et mere eller mindre anseligt Mellemrum. Taarebenets Omrids vexler ikke lidt. Ganebenets Bagrand kan løbe næsten lige paatværs og næsten ikke skyde sig tilbage mellem Vingebenene; men oftest sender den en anselig kileformet Plade tilbage mellem dem. — Ganske lignende Forskjelligheder som mellem Hovedskallerne fra Lagoa Santa findes blandt Hovedskaller fra andre Egne.

	Lagoa Santa.				Nutid.			
Maal af Tænder og Hovedskal.	33. ad.[1]	34. ad.	7. ♀ ad.	6. ♂ ad.	35. juv.	36. juv.	37. pull.	38. pull.
Længden af øvre Tænders Række	22½	24½	23½	23½	20½	19⅓		
Længden af nedre Tænders Række	25½	24½	23½	24½	20½	20		
Største Tværmaal af største øvre Tand	2¼	2¼	2	2	1¾	1¾		
Største Tværmaal af største nedre Tand	2¼	2¼	2	2	1¾	1¾		
Fra Nakke-Ledknudens Bagrand til Mellemkjæbens forreste Rand i Ganen	88	87	81½	80½	69	66½	49⅔	38
Fra Forranden af *Foramen lacrymale* til Næsebenets forreste Rand	58	56	51	51	42⅓	42⅔	31	23
Fra Bagranden af Nakke-Ledknuden til Forranden af *F. lacrymale*	41	42	40	40	33⅔	31	26½	23
Næsebenets Længde	35	32	29	26½	24⅓	23½	15	11
Næsebenenes samlede Brede paa Midten	7	7⅔	6½	6⅓	5⅓	5	5	4¼
Længden af Sømmen mellem Pandebenene	44½	43½	43	37½	35⅓	33	27	21½
Ganens Brede mellem de forreste Tænder	9	7¼	7	7⅔	5½	6	5	4½
Ganens Brede mellem de bageste Tænder	12	10½	11	11⅓	10⅓	10	9	7
Afstanden mellem *Foramina lacrymalia*	32½	34	30½	31⅓	26½	25½	23½	19½
Breden over Kindbuerne		40½	37½	39	30½	30	26½	21
Kindbuens Højde under *Prc. postorbitalis*	5¾	6½	5¾	5⅓	5½	4½	3⅓	2½
Hjernekassens Brede paa det smalleste Sted	22½	23½	22½	22	20	20	19	16
Breden over *Prc. mastoidei*	26¾	27	26	25	24	24	19	17
Breden over Nakke-Ledknuderne	24	25	23	22⅔	21⅔	22	16⅔	14
Underkjæbens Længde fra Bagranden af Ledknuden til forreste Spids	78	76	70	70	57½	55	41⅓	31
Underkjæbens Højde under de midterste Tænder	5¾	6⅓	6⅔	6⅓	5	4½	4	3

[1]) Alderen er ikke, som hos *Euphractus sexcinctus*, bestemt nærmest efter Tilstanden af Sømmene mellem *Basioccipitale* og *Exoccipitale* og *Corpus sphenoideum posterius*; det lader til, at disse Sømme hos *D. novemcinctus* forsvinde senere end hos *E. sexcinctus*, og at Sømmen mod *Exoccipitale* er den, der sidst udviskes, ikke førend i høj Alderdom. Som Middel til Aldersbestemmelse er væsenlig Tændernes Forhold brugt. Som voxne (ad. eller vet.) ere de mærkede, hos hvem de blivende Tænder ere fremme og slidte; som voxne, men yngre (ad. jun.), de, hos hvem de blivende Tænder ere i Brug, men neppe slidte; som unge (juv.) de, der have Mælketænder i slidt Tilstand og de ægte, bageste Tænder ikke eller ikke helt frembrudte; som Unger (pull.) de, hos hvem Mælketænderne ere i Frembrud, ifærd med at gjennembryde Huden eller dækkede af den.

Hos 34. og 7. findes i Overkjæben et Par Levninger af »Rødder« af Mælketænder. Hos 35. findes i Overkjæben paa hver Side en yderst lille vantreven Tand foran de veludviklede Mælketænders Række; hos 41. findes en lignende Tand paa hver Side i Underkjæben (i Maalene af Tandraderne ere disse Tænder ikke medregnede, hvorimod Gruberne for de bageste, ægte Tænder ere det). Hos 37. og 38. findes i Underkjæben paa hver Side en Række vantrevne Tænder foran de veludviklede Mælketænder (et Par andre lignende Hovedskaller af Unger foreligger). — Paa en ung Hovedskal fra Lagoa Santa, 74½ Mm. lang (49., ikke opført blandt de maalte), findes i hver Underkjæbe en lille vantreven Tand foran de veludviklede Mælketænder, svarende til ovennævnte øvre, og desuden i højre Underkjæbe en endnu mindre, længere fremme. Paa en anden ung Hovedskal fra Lagoa Santa, 67 Mm. lang (50.), findes ligeledes i hver Underkjæbe den sædvanlige lille Vantrivning og desuden en tilsvarende i venstre Overkjæbe.

Ved Maalene af Tændernes Række maa det huskes, at ikke alle Tandrader indeholde lige mange Tænder (se ovenfor).

	Santos.	Mexico.		Hjem ukjendt.					
	39.	40.	41.	42.	43.	44.	45.	46.	47.
Maal af Tænder og Hovedskal.	ad. jun.	ad.	juv.	ad.	vet.	ad.	juv.	vet.[1])	vet.[1])
Længden af øvre Tænders Række	25½	25½	21½	26½	23⅓	22	21½	19	17½
Længden af nedre Tænders Række	26	27	22	27⅓	24	24	22	18¼	18½ (16¾)
Største Tværmaal af største øvre Tand		2¾	2	2⅔	2⅔	2¼	2	1¾	1¾
Største Tværmaal af største nedre Tand .	1¾	2½	2	2⅔	2⅓	2¼	2	1¾	1¾
Fra Nakke-Ledknudens Bagrand til Mellemkjæbens forreste Rand i Ganen		92	69½	89½	87	85	77	75	72
Fra Forranden af *Foramen lacrymale* til Næsebenets forreste Rand	59	63	44	61	57	54⅓	45½	46	47½
Fra Bagranden af Nakke-Ledknuden til Forranden af *F. lacrymale*	43	40½	34	40	39½	40½	38½	36	34
Næsebenets Længde	34	38	22	34½	36	30½	27	23½	25
Næsebenenes samlede Brede paa Midten .	6¾	7	6⅓	6¼	6½	7¼	7	6	5½
Længden af Sømmen mellem Pandebenene	46	45	36½	48	36½	45½	37½	......	36½
Ganens Brede mellem de forreste Tænder.	10	8	6	7½	8½	7	6½	6⅔	5½
Ganens Brede mellem de bageste Tænder.	13	12	10½	11	11	11½	10½	10	9
Afstanden mellem *Foramina lacrymalia* ..	35	35	28½	34	31½	30⅓	29	26½	24½
Breden over Kindbuerne....................		41⅓	33	40	38	39	35½	32	32
Kindbuens Højde under *Prc. postorbitalis* ..	6⅓	7⅔	4	6⅓	6½	7	6½	5⅔	5¾
Hjernekassens Brede paa det smalleste Sted	23½	23⅔	22	22½	22½	21⅔	23	21	20
Breden over *Prc. mastoidei*	29½	28½	25	26⅓	26	25¾	25	22	23
Breden over Nakke-Ledknuderne	26	25½	23½	23	25	22½	24	21	22
Underkjæbens Længde fra Bagranden af Ledknuden til forreste Spids	78	80½	59	79	75½	73½	66	63	60
Underkjæbens Højde under de midterste Tænder	6½	6¼	5⅓	7	6½	7	5	5	5½

[1]) Paafaldende smaa ere Hovedskallerne 46. og 47. trods deres høje Alder. Om de skrive sig fra en egen lille Race eller fra Dyr, der have været holdte i Fangenskab, eller om der er anden Forklaring, faar staa hen.

Det øvrige Skelet. 2den og 3dje Halshvirvel have forholdsvis smal »Krop«, tydelig smallere end paa de følgende Halshvirvler. Torntappen paa Taphvirvelen er mere udvidet tilbage, hen over Buerne af ikke alene 3dje, men ogsaa 4de Halshvirvel, med hvilke den er fast sammenvoxet allerede hos yngre Dyr. Tværtap-Spidserne paa 3dje til 7de Hals-

hvirvel ere længere end hos *Euphractus*, i mindre Grad knoldformede, mere fladtrykte; de forreste af dem ere indbyrdes forbundne i Sømme eller fast sammenvoxede; de bageste have indbyrdes Ledflader, der ere ret smaa; Ledfladerne mellem Spidserne af 6te og 7de Halshvirvel ere mindre end hos *Euphractus*. Paa Bagsiden af Spidsen af Tværtappen af 7de Halshvirvel findes ingen Ledflade for 1ste Ribben, skjønt dog Tværtappen er, eller kan være, noget paavirket af Ribbenet. Ledfladerne mellem Rødderne af Tværtappene paa 6te og 7de Halshvirvel bølgeformet bugtede; de tilsvarende Ledflader mellem 7de Halshvirvel og 1ste Ryghvirvel kun svagt buede, næsten flade.

15 Ryghvirvler, eller en enkelt Gang (33.) 16, 10 af dem Brysthvirvler. Ryghvirvlernes Kroppe mindre svære, især i Ryggens forreste Del med iøjnefaldende Begyndelse til at indskrænkes til Bueform. Det underste af de to Afsnit, hvori Ryggens *Foramina intervertebralia* ere delte, er paa 1ste til 9de Ryghvirvel indesluttet i Hvirvelbuens Grund. Øverste Afsnit af alle Ryggens *Foramina intervertebralia* viser sig kun som Udsnit i Hvirvelbuerne eller i Bagranden af *Prc. accessorius*. En tydelig *Prc. accessorius*, med Ledforbindelse med Roden af *Prc. mamillaris* paa den følgende Hvirvel, findes først paa 6te Ryghvirvel; Ledforbindelse med Oversiden af Roden af Tværtappen paa den følgende Hvirvel har *Prc. accessorius* først paa 10de Ryghvirvel; de største *Prc. accessorii*, paa Lendehvirvlerne, ere forholdsvis langstrakte. Paa de 8 (eller undertiden 9) forreste Ryghvirvler findes Ledflader for baade *Capitulum* og *Tuberculum* af Ribbenene; paa 9de og 10de er der kun Flade for *Capitulum*. Paa 1ste Ryghvirvel er Ledfladen for *Capitulum* og *Tuberculum* en ganske flad langstrakt Skaal. Brysthvirvlernes Tværtappe i Spidsen meget mindre udbredte. *Prc. mamillares* paa de forreste Brysthvirvler meget svagere, afrundet knopformede. De bageste Brysthvirvlers og Lendehvirvlernes *Prc. mamillares* lange og stærkt rejste ivejret, Mærkerne efter Rygskjoldets Tryk kun ret svage. Torntappene høje, især forholdsvis høje paa de bageste Brysthvirvler og paa Lendehvirvlerne; i Spidsen ere Torntappene paa de bageste Brysthvirvler og paa Lendehvirvlerne udbredte, bærende en Flade, hvorpaa Rygskjoldet hviler.

Foruden de to egenlige Bækkenhvirvler ere som oftest de 7 forreste Halehvirvler indesluttede mellem Bækkenbenene, paavirkede af dem og sammenvoxede med dem og indbyrdes; undertiden ere kun de 6 forreste Halehvirvler optagne i Bækkenet; 7de kan da enten med forreste Del af sin Tværtaps Yderrand røre Sædebenet (33.) eller være helt fri (50.). 1ste Halehvirvel støder til Hoftebenet kun med det forreste yderste Hjørne af sin Tværtap i større eller mindre Udstrækning eller en enkelt Gang (33.) slet ikke; 3dje Halehvirvel rører som oftest ikke Sædebenet, men kan røre det med bageste yderste Spids af sin Tværtap (33.) eller med det meste af Tværtappens Yderrand (50.); 4de Halehvirvel støder til Sædebenet med bageste ydre Hjørne af sin Tværtap eller undertiden (33., 50.) med hele Tværtappens Yderrand; 5te, 6te og oftest 7de støde til Sædebenet med hele Yderranden af Tværtappen; alle 7, eller undertiden kun 6, forreste Halehvirvler støde sammen

indbyrdes med næsten hele Tværtappenes For- og Bagrande; dog ere Tværtappenes Rande nærmest Hvirvelkroppene indbyrdes skilte i anselig Udstrækning. De sammenstodende Hvirvelkroppe af Bækkenhvirvler og 7 første Halehvirvler danne tilsammen en kun yderst svagt opadhvælvet Bue. Baade paa de to Bækkenhvirvler og paa de 6 forreste Halehvirvler findes anselige, ret hoje, skarpe Torntappe, der i Spidsen ere uden eller næsten uden Udbredning efter Rygskjoldet; indbyrdes stode Torntappene sammen helt eller næsten helt til deres øverste Rand. *Prc. mamillaris* paa forreste Bækkenhvirvel lav, knoldformet. 7de Halehvirvel har vel Tværtappen formet som paa de foran siddende Halehvirvler, med hvilke den oftest er sammensmeltet; men dens Bue er formet omtrent som paa de følgende frie Halehvirvler, med Ledtappe og *Prc. mamillares*, næsten uden Torntap.

Halehvirvlernes Tal kan tilfældigvis ikke sees paa Skeletterne fra Lagoa Santa (enten fordi Halespidsen mangler, eller fordi den er indesluttet i Haleskeden); paa et Skelet, hvis Hjemsted er ukjendt (43.), er Halehvirvlernes Tal ialt 28, de frie Hvirvlers Tal 21. De frie Hvirvler bag Bækkenet ere stærkere end hos *Euphractus*, omtrent de 9 forreste med mere eller mindre sædvanlig Hvirvelform, de følgende vanslægtende mindre hurtig. Kroppene mere langstrakte. Tværtappene paa de forreste af de frie Hvirvler meget længere, i Retning udefter, men ret smalle, i Retning forfra bagtil, og allerede i kort Afstand fra Bækkenet ere de ret stærkt rettede nedad; i Spidsen bære de meget mere iøjnefaldende Mærker efter Sammenstød med Halens Pandser; Tværtappene paa de 3 forreste ere omtrent ens indbyrdes; paa de 4 følgende aftage de hurtig i Længde, men vinde i Brede; paa de følgende igjen indskrænkes de snart til en ret smal Bræmme langs Hvirvelkroppen, men opløses ikke i noget forreste og bageste Afsnit. Ledtappe findes veludviklede paa de 8, 9 eller 10 forreste af de frie Halehvirvler; dog ere de bageste Ledtappe vantrevne allerede paa 9de eller 10de. *Prc. mamillares* paa de forreste ere hoje, sammentrykte. Torntappe findes derimod slet ikke, undtagen i Form af en næsten umærkelig Længdekam paa Buerne. De nedre Buer ere meget stærkere, især længere, med lang »nedre Torntap« paa de forreste Hvirvler; de to øvre Grene løbe sammen forneden, saa at Aare-Kanalens Bund er smallere end dens Loft.

10 Par Ribben, 5 af dem ægte. 1ste Ribben er forholdsvis langt, lige og smalt; ingen Ledflade findes mod Tværtappen af 7de Halshvirvel; Ledfladen mod 1ste Ryghvirvel er næsten jevn, udelt; Ledfladen mod *Manubrium* er lidt smallere, ganske udelt. De forreste af de følgende Ribben ere forholdsvis lange og kun lidt buede. For alle Ribbenene bag 1ste, undtagen de to bageste, gjelder det, at *Collum* er ret lang og smal, og at de have *Tuberculum* med Ledflade, paa flere af de bageste dog meget lidt fremtrædende; kun om de forreste af dem kan det siges, at de ere egenlig stærkt sammentrykte, og hos flere af de bageste er Bagranden ret glat afrundet; *Sulcus costalis* er kun svagt antydet; langs det meste af Forranden af dem alle findes en skarp, tynd Kam, frembragt ved Forbening i

Ligamentum intercostale, hvorved de faa Udseende af at være ualmindelig brede, og paa de fleste af Ribbenene faar Ydersiden Udseende af at være udhulet paalangs, i mere eller mindre af sin Udstrækning, idet Kammen dér udspringer nærmest ved Ribbenets Inderside. Ribbensbruskene synes kun delvis at forbene med Alderen. 5te Ribbensbrusk, der i Form svarer til 6te hos *Euphractus*, er mindre stærkt udbredt.

Foruden *Manubrium* og *Xiphosternum* indeholder Brystbenet kun 3 Led; et vantrevent 4de Led findes dog undertiden (49.). *Manubrium* er forholdsvis lille og smalt; kun bagest paa dets Underside findes en Midtkam; de Hjørner, hvortil Nøglebenene ere fæstede, staa kun lidt frem og ere stillede tæt ved hinanden.

Skulderbladet er meget smallere, baade *Fossa supraspinata* og *F. infraspinata* smallere, kun lidt hvælvet udad, med ret svage Muskelkamme langs For- og Bagrand og med kun svage Mærker efter Udspringet af *Triceps*. *Prc. coracoideus* er ret lille, tapformet. Paa Bagranden har *Acromion* nær sin Grund en betydelig større bagud rettet pladeformet Udvæxt; Spidsen af *Acromion* er betydelig spinklere og mindre stærkt buet.

Nøglebenet er længere, men tyndere og mere buet.

Overarmen er meget spinklere, mere langstrakt. *Tuberculum majus* er mindre bred, og dens øverste Rand er kun lidt opstaaende, mere jevnt afrundet. *Tuberculum minus* er svag, meget lidt udstaaende. *Biceps*-Furen er mere aaben. *Crista deltoidea* er meget mindre, med ret skarp Forside, med nederste yderste Hjørne kun lidt fremstaaende og kun lidt bøjet ud til Siden, med nederste Ende langtfra naaende Knoglens Midte. *Crista supinatoria* meget svagere, begyndende et godt Stykke nedenfor Knoglens Midte, mindre stærkt udbredt til Siden. *Condylus internus* meget mindre fremstaaende; Benbroen over *Foramen supracondyloideum* smal. Den nedre Ledflade er forholdsvis smal; i Ledfladen for Spolebenet er Furen dybere.

Spolebenet er spinklere, mere langstrakt. Øvre Endes Ledflade mod Albuebenet er en sammenhængende Flade, og i Knoglens Rand findes kun Antydning af en Indbugtning. Kammen langs Knoglens Forside er lidt svagere og har ikke noget særlig fremstaaende Afsnit forneden. Nedre Ledflades Afsnit for *Scaphoideum* er en næsten jevn skaalformet Flade, der kun i ringe Grad er skudt ud paa en *Prc. styloideus*. Ledfladen for *Lunatum* er mere smal.

Albuebenet er en ret spinkel og langstrakt Knogle, skjønt *Prc. anconæus* er forholdsvis kort. Hele Knoglen er næsten lige, dens Bagrand danner en næsten lige Linie. Knoglen er vel sammentrykt; men Afstanden mellem For- og Bagrand er meget mindre end hos *Euphractus*. Ledfladen for Overarmen er ret smal, med kun svagt fremstaaende Siderande. Ledfladen for Hovedet af Spolebenet er udelt, og kun Antydning af Indbugtning findes i Knoglens Rand. *Prc. anconæus* er meget spinklere, dens Længde kun omtrent en Tredjedel af hele Knoglens Længde, dens Forside smal, nærmest skarprandet, kun med Antydning af

Udfladning, dens bageste inderste Hjørne kun ganske lidt heldende indad og kun lidt knoldformet fremstaaende. Kun en svag listeformet afrundet Kam findes langs Yderranden af Knoglens Bagrand, og paa Ydersiden af Knoglens nedre Del findes næsten ingen Kamme. Ledfladen mod Haandroden er kort og bred; Afsnittet for *Cuneiforme* er en lille afrundet, svagt udbuet Flade; Afsnittet for *Pisiforme* er ganske lille, udhvælvet.

Haandroden er ret smal, vel nærmest som Følge af Svagheden af 1ste og 5te Finger, og den er lidt fladtrykt. *Multangulum majus* og *M. minus* ere indbyrdes frie.

Scaphoideum har en næsten jevn, kun ganske svagt bølget Ledflade mod Spolebenet. En Udvæxt med Ledflade mod *Capitatum* mangler; dog er Knoglens forreste yderste Hjørne skarpt fremspringende. Knoldformet Udvæxt fra forreste inderste Hjørne findes saa godt som ikke. I Knoglens Bagrand findes kun en svag Senefure.

Lunatum er ret stærkt fladtrykt.

Cuneiforme er meget mindre og stærkt fladtrykt. Ledfladen for Albuebenet er lille, svagt udhulet. Paa Forsiden af forreste inderste nederste Hjørne findes intet knoldformet Fremspring. Dets yderste Hjørne er ikke fremstaaende, rører neppe 5te Mellemhaandsben, men bærer kun en lille Ledflade for en Seneknogle. Ledfladen for *Pisiforme* er kun smal.

Pisiforme er meget mindre, kort, nærmest bladformet, med kun smaa Ledflader mod Albueben og *Cuneiforme*.

Multangulum majus støder kun paa en kort Strækning sammen med *M. minus* og er ikke sammenvoxet med det. Ledfladen mod 1ste Mellemhaandsben er bølget.

Multangulum minus er mindre, noget fladtrykt. Det har ingen Ledflade hverken mod 3dje Mellemhaandsben eller mod *Capitatum*.

Capitatum er noget fladtrykt. Ved *Scaphoideum* rører det ikke. Ledfladen mod 3dje Mellemhaandsben er afrundet buet.

Hamatum er ret stærkt fladtrykt. Det har en stor Ledflade mod 3dje Mellemhaandsben, men ingen mod 5te. Ledfladen for 4de Mellemhaandsben er en flad Grube.

Seneknoglen i Haandfladen er meget mindre, nærmest knoldformet, med sammenhængende, simpelt formet Glideflade.

5te Finger er saa godt som forsvunden; der er ofte ikke andet tilbage af den end et lille knoldformet Mellemhaandsben. 1ste Finger har mindre langstrakte Knogler. I 2den er 1ste Led mindre langstrakt. 3dje har noget længere Mellemhaandsben. 4de er betydelig svagere, dens Mellemhaandsben lidt mindre forkortet, men meget spinklere. De største af Mellemhaandsbenene ere korte i Tværmaal forfra bagtil, især ved den øvre Ende. Ledføjningerne mellem de største af Mellemhaandsbenene og de tilsvarende 1ste Fingerled ejendommelige, dybt skaarne, Midtkammen paa Mellemhaandsbenenes nedre Ledflade tungeformet fremstaaende. Ledføjningen mellem 1ste og 2det Led paa samme Fingre ganske usædvanlig, formet som Leddet mellem Mellemhaandsben og 1ste Fingerled.

(Dasypus novemcinctus.)

1ste Mellemhaandsben er ret kort. Det har en skraatstillet bølget Ledflade mod *Multangulum majus.* Ledfladen mod 1ste Fingerled har en ret dyb Længdefure, i hvis bageste Rand en kegleformet Tap rager frem, svarende til Midtkammen paa den tilsvarende Ledflade af de andre Fingre.

Paa 2det Mellemhaandsben dækker Ledfladen for *Multangulum minus* kun Knoglens øverste Flade og har nærmest Form af en ret skarp Længdefure med ophvælvede Rande. Ledfladen mod den bageste Del af *Capitatum* er skaalformet udhulet, kun bagest hævet lidt ivejret. Baandfæstet paa Knoglens øverste bageste Hjørne er kun lidt fremstaaende. Ledfladen mod 3dje Mellemfodsben er en endnu mere jevnt udhulet skaalformet Fordybning. Nedre Ledflade er lidt sammentrykt, skjæv, med mere anselige, mere tætstillede, næsten pudeformede Ledruller, skilte ved en smal, dyb Fure, i hvis Bund der bagest findes den stærkt tungeformet fremstaaende Midtkam.

3dje Mellemhaandsben er paafaldende fladtrykt, med kort Tværmaal forfra bagtil. Ledfladen for *Capitatum* er fortil kun svagt udhulet og har saa godt som ikke nogen tungeformet Forlængelse bagtil. For *Multangulum minus* findes ingen Ledflade. Fladen for *Hamatum* er i mindre Grad løftet ivejret. Fladen for 2det Mellemhaandsben er endnu mere hvælvet. Fladen for 4de Mellemhaandsben er en noget mindre dyb Grube med mindre stærkt fremspringende Rande, og Ledfladen strækker sig desuden baade ned over Grubens nedre Rand og op over dens øvre. Nedre Ledflade er formet væsenlig som paa 2det Mellemhaandsben, men er meget bredere, ikke sammentrykt og ikke skjæv; Midtkammen fortsætter sig ikke frem paa Knoglens Forside.

4de Mellemhaandsben er saa meget mindre forkortet og saa meget spinklere, at det er betydelig længere end bredt. Foroven er det smallere end forneden og er meget kortere, i Tværmaal forfra bagtil. Ledfladen for *Hamatum* er ikke løftet ivejret, ligger næsten vandret, svagt hvælvet i hele sin Udstrækning. Ledfladen for 3dje Mellemhaandsben er en betydelig mindre fremstaaende Knold, og Ledforbindelsen strækker sig desuden baade ovenfor og nedenfor Knolden. Ledfladen for 5te Mellemhaandsben er ganske lille, indskrænket til forreste øverste Hjørne af Knoglens Yderside. Nedre Ledflade er meget mere skjævt stillet; dens Form er noget mindre afvigende fra det sædvanlige, idet den indre Ledrulle væsenlig har beholdt sin Form, og kun den ydre for største Delen er fortrængt af en Grube.

5te Mellemhaandsben er en ganske lille, simpelt knold- eller pladeformet Knogle uden andre Ledflader end en lille Flade mod 4de Mellemhaandsben.

1ste Led af 1ste Finger er meget kortere og sværere, betydelig kortere end 1ste Mellemhaandsben; øvre Ledflade er dybere udhulet og skarpere tvedelt og har i Bagranden en ret dyb Grube, der optager den kegleformede Tap paa 1ste Mellemhaandsben.

1ste Led af 2den Finger er kort, kun omtrent en Tredjedel af Mellemhaandsbenets

Længde, ikke sammentrykt, snarere lidt fladtrykt, især i sin nedre Del; øvre Ledflade er lidt mere skjæv, og Furen for Midtkammen paa Mellemhaandsbenet er dybere; nedre Ledflade er formet paa lignende Maade som nedre Ledflade af Mellemhaandsbenet, med to stærke, pudeformede Ledruller, skilte ved en dyb Fure, i hvis bageste Del findes en tungeformet fremstaaende Midtkam; men Ledfladen er ikke sammentrykt og kun lidt skjæv. 2det Led er meget kortere, dog betydelig længere end 1ste Led, noget fladtrykt, især ved den nedre Ende; Ledfladens øvre Ende minder meget om øvre Ledflade paa 1ste Led; den har to dybe Furer skilte i det meste af deres Udstrækning af en dyb Midtfure. Kloleddet er væsenlig som Kloen, dog endende spidst; det er næsten paa Længde med 2det Mellemhaandsben.

1ste Led af 3dje Finger er lidt mindre kort, lidt længere end bredt; det er lavere, med mindre Tværmaal forfra bagtil, især i sin nedre Del lidt fladtrykt; bagest mellem de to Furer for Mellemhaandsbenets Ledruller findes en bred og dyb Fure for Mellemhaandsbenets Midtkam; nedre Ledflade har bagest i Furen mellem Ledrullerne, der ere pudeformede, en stærkt fremspringende tungeformet Kam, saa at Knoglens nedre Ende næsten har samme Form som nedre Ende af Mellemhaandsbenet. 2det Led er lidt mere langstrakt, dog ikke dobbelt saa langt som 1ste Led, noget fladtrykt; paa øvre Ledflade ere Furerne for Ledrullerne paa 1ste Led i deres største Udstrækning skilte ved en bred og dyb Fure; de to nedre Ledruller endnu mindre fremstaaende. Kloleddet er væsenlig som Kloen, dog endende spidst; det er meget kortere end Mellemhaandsbenet; kun svagt udpræget Længdefure i Spidsens Ryg findes; Furerne for Ledrullerne paa 2det Fingerled endnu mindre udhulede.

1ste Led af 4de Finger er noget mindre kort, men betydelig smallere, især forneden, og ikke lidt skjævt; det indre Afsnit af øvre Ledflade har beholdt sin oprindelige Form af Fure; kun det ydre Afsnit er ejendommelig omformet, forrest Grube, bagest halvkugleformet udhvælvet; nedre Ledflade har omtrent samme Form som paa tilsvarende Knogle i 3dje Finger, men er ret skjæv. 2det Led er længere, spinklere og mere skjævt end hos *Euphractus*, og øvre Ledflade er formet væsenlig som den tilsvarende i 3dje Finger. Kloleddet er væsenlig som Kloen; det har kun svagt udpræget Længdefure i Spidsens Ryg.

5te Fingers Led mangle helt, eller 1ste Led er tilstede i Form af en lille Knogle som et Sandkorn.

Maal af Hvirvler og Forlem.	Lagoa Santa. Løse Knogler.[1]			Nutid. 33. ad.	51. vet.	52. juv.	49. juv.	50. juv.	Mellem-Amerika. 16. ad. jun.
Breden over Ringhvirvelens Ledskaale for Nakke-Ledknuderne	$23\frac{1}{3}$				24	22	$21\frac{1}{2}$		
Breden over Taphvirvelens Ledflader for Ringhvirvelen				$19\frac{1}{2}$	$18\frac{2}{3}$	$17\frac{1}{2}$	$17\frac{1}{3}$	$18\frac{1}{3}$	$18\frac{1}{4}$
Skulderbladets Højde langs Bagranden	$68\frac{1}{2}$ (ad. jun.)	63 (vet.)	61 (ad. jun.)				c. 42	c. 41	55

(*Dasypus novemcinctus.*)

Maal af Hvirvler og Forlem.	Lagoa Santa. Nutid. Løse Knogler.[1]			33. ad.	51. vet.	52. juv.	49. juv.	50. juv.	Mellem-Amerika. 16. ad. jun.
Længden af Skulderbladets Ledskaal	12 1/3	11	11	12 1/4			11		10 1/2
Overarmens Længde fra Hoved til nederste Rand, paa Indersiden	64 1/3 (ad. jun.)	60 1/2 (vet.)	57 1/2 (ad. jun.)			47 1/2	45 1/2	40 1/2	52 1/3
Breden af dens Ledhoved	8	8	8				7 2/3	7	8
Breden af dens nedre Ledflade	13 1/2	12 1/2	12 3/4		12 1/2	11 3/4	11	11	12
Dens største Brede foroven	14 1/2	13 2/3	14				12 1/3		14 1/2
Dens største Brede forneden	20 2/3	20	19 1/4		20 1/3		17		19 1/2
Spolebenets største Længde, langs Inderranden	41 2/3						29	28 2/3	35 2/3
Breden af dets øvre Ledflade	9 1/3						8	7 1/2	9
Albuebenets største Længde, langs Bagranden	68 1/2 (ad. jun.)	68 3/4 (vet.)					51	48	60 2/3
Fra Spidsen af *Prc. anconæus* til Midten af Bagranden af øvre Ledflade	25 2/3	25 2/3		24 1/2			18 1/2	17	22 3/4
Længden af 1ste Mellemhaandsben, langs Inderranden	6 1/3			6 1/2					6 2/3
Længden af 2det Mellemhaandsben, langs Yderranden	18 2/3			17 1/2		14			16 1/2
Længden af 3dje Mellemhaandsben, langs Yderranden	21 1/3			20 1/3		17			20 1/3
Dets største Brede foroven	7			6 1/2		6 1/3			6 2/3
Breden af dets nedre Ledflade	6			5 3/4		5			5 2/3
Længden af 4de Mellemhaandsben, langs Inderranden	9 2/3			9		8			8 2/3
Længden af 5te Mellemhaandsben, langs Inderranden	3 1/2			3 1/2		2 1/2			3

[1]) Knogler af ufuldstændige Skeletter, tildels tvivlsomt sammenhørende.

Maal af Hvirvler og Forlem.	Escr. 5.	Sumid.	Tatus.	
Breden over Ringhvirvelens Ledskaale for Nakke-Ledknuderne	27 1/2			
Breden over Taphvirvelens Ledflader for Ringhvirvelen	23 1/2		19 1/3	
Længden af Skulderbladets Ledskaal	14 2/3			
Breden af Overarmens nedre Ledflade	12 1/2	13		
Overarmens største Brede forneden	19 3/4	21		
Længden af 2det Mellemhaandsben, langs Yderranden	19 1/3		18 1/3,	17 2/3

Bækkenbenet mere langstrakt, især Sædebenet længere. Hoftebenet fortil meget mindre bladformet udbredt og dets forreste frie Rand næsten ikke sammentrykt. Sædebenet bagtil kun lidt bladformet udvidet, *Tuber ischii* næsten ikke sammentrykt, trekantet.

Laarbenet mere langstrakt, spinkelt, mindre fladtrykt, smallere. *Trochanter major* betydelig højere, men mindre sammentrykt, mere knoldformet. *Trochanter minor* betydelig mindre og mindre bladformet udbredt. *Crista glutæa* svagere, dens nedre Rand fortsat i en endnu svagere Kam, der forneden ikke er fremstaaende. Paa Knoglens Inderside ovenfor indre nedre Ledknude findes ingen fremstaaende Kam. Nedre Led-Ende ret smal;

Furen for Knæskallen smallere og dybere, mere løftet frem for Omgivelserne. Den indre af de nedre Ledruller tydelig smallere end den ydre og sænket dybere nedad.

De sammensmeltede Skinneben og Lægben ere en lidt mere langstrakt, lidt mindre svær Knogle. Ledfladen paa Skinnebenet for Laarbenets indre Ledknude er fortil rejst brat ivejret. *Crista tibiæ* taber sig forneden i en afrundet Kam, der tydelig kan spores til Knoglens nedre Ende. Nedre Led-Ende er noget smallere og lidt længere, forfra bagtil; paa dens Inderside findes kun en enkelt Senefure; Ledfladen for Rullebenet har i Forranden en dyb Indbugtning, der ikke er klædt med Ledbrusk; Furerne for Rullebenet staa næsten ikke skjævt. Lægbenet er foroven bladformet udbredt i større Udstrækning, omtrent i en Tredjedel af Knoglens Længde. Paa dets Inderside findes kun en svag Kam afsat af *Ligamentum interosseum*. Nedre Ende har en anselig, skaalformet Ledflade for Hælbenet.

Knæskallen er mindre flad, dens Forside mere kamformet fremstaaende; den er ogsaa mere langstrakt og forneden endende meget mere spidst. Ledfladen mere skarpt tagformet.

Fodroden er smal, i Overensstemmelse med, at de indre og ydre Mellemfodsben ere skudte noget om bag det mellemste.

Rullebenets Krop er lidt smallere. Ledrullerne for Skinnebenet staa næsten ikke skjævt; den indre af dem er mere sammentrykt; ingen Indbugtning findes i Bagranden af Ledfladen mod Skinnebenet, men derimod en bred og dyb Indbugtning i Forranden. Ledfladen mod Hælbenets Krop er mindre, dybere udhulet; Ledfladen mod Hælbenets *Prc. lateralis* er mindre, opfyldende meget mindre af Undersiden af Rullebenets Hals. Rullebenets Hoved er meget bredere, men ret stærkt sammentrykt, forfra bagtil; Halsen betydelig bredere.

Hælbenet er meget mere langstrakt, i hele sin Udstrækning sammentrykt. Hæl-Udvæxten meget lang, stærkt sammentrykt, med svagt udhulede Sider, ikke heldende indad. En anselig, hvælvet Ledflade for Lægbenet, vel udpræget, findes paa Hælbenets Krop udenfor Ledfladen for Rullebenet. Ledfladen for Rullebenet paa Hælbenets Krop er ret lille, skarpt hvælvet, Forsiden endogsaa svagt indhulet. *Prc. lateralis* er meget mindre og bærer en mindre Ledflade for Rullebenet, der dog næsten helt udfylder den. Ledfladen mod *Cuboideum* er smal, stærkt heldende indefter. Ingen Baand-Udvæxt findes paa Hælbenets forreste yderste Hjørne.

Naviculare har en smallere, men højere opstaaende inderste bageste Del, bærende et meget smallere Afsnit af Ledfladen for Rullebenet. Paa Bagsiden ovenfor Ledfladen for *Cuneiforme primum* findes ingen knoldformet Udvæxt, og et *Os falciforme* mangler. Den kjølformede Udvæxt, der bærer Glidefladen for Seneknoglen i *Flexor digitorum profundus*, er forlænget i et frit tapformet fremspringende nedre Hjørne. Ledfladen for *Cuneiforme secundum* er mindre, naaende mindre langt tilbage og forrest skudt udad og tilbage. Ledfladen for

Cuneiforme tertium er fortil bredere, skudt ind foran Ledfladen for *Cuneiforme secundum*, men naaende mindre langt tilbage.

Cuneiforme primum er lidt mindre stærkt pladeformet sammentrykt, i Omrids smallere, især foroven. Ledfladen for 1ste Mellemfodsben er saddelformet, i Midten ret skarpt fordybet. Ledfladen mod 2det Mellemfodsben er udhvælvet.

Cuneiforme secundum er mindre, især betydelig kortere.

Cuneiforme tertium er meget bredere fortil, men lidt mindre højt og betydelig kortere. Ledfladen mod 2det Mellemfodsben mindre.

Cuboideum er ret stærkt fladtrykt. Fladerne for 4de og 5te Mellemfodsben lidt afvigende. Glidefladen paa Bagsiden af *Tuberositas cuboidei* er større, mere skarpt afsat, med fremspringende Rande.

Seneknoglen i Fodens *Flexor digitorum profundus* er betydelig stærkere, større end den tilsvarende Knogle i Haanden, mere knoldformet, mere langstrakt. Glidefladen paa dens Overside er skarpere tagformet, og dens ydre Afsnit er ikke meget større end det indre.

Tæerne meget mindre ligelig udviklede, mindre oprindelig formede. 1ste Taa har Mellemfodsben og 1ste Taaled stærkt forkortede. 2den Taa er sværere, men kortere, baade Mellemfodsbenet og især 1ste Taaled kortere. 3dje Taa meget stærkere, dens Mellemfodsben meget stærkere end 2det, dens 1ste Taaled mere forkortet end hos *Euphractus*. 4de Taa sværere, især Mellemfodsbenet, der er sværere end 2det. 5te Taa er lidt mindre stærkt forkortet. De største af Mellemfodsbenene ere kortere i Tværmaal forfra bagtil ved den øvre Ende. Ledføjningerne mellem Mellemfodsbenene og de tilsvarende 1ste Taaled ejendommelige, dybt skaarne, Midtkammen paa Mellemfodsbenenes nedre Ledflade tungeformet fremstaaende; Ledføjningen mellem Tæernes 1ste og 2det Led ganske usædvanlig, formet som Leddet mellem Mellemfodsben og 1ste Taaled. Tæernes indbyrdes Stilling lidt afvigende fra det sædvanlige, 1ste og 5te Mellemfodsben, tildels ogsaa 2det, skudte noget bagud.

1ste Mellemfodsben har en simpelt saddelformet Ledflade for *Cuneiforme primum*, i Midten ret skarpt forhøjet; ingen Ledflade findes mod 2det Mellemfodsben. Nedre Ledflade er ret skjæv, har to, ret stærkt fremspringende pudeformede Ledruller, mellem hvilke der bagest findes en skarpt fremspringende tungeformet Midtkam.

2det Mellemfodsben er foroven betydelig smallere end forneden, foroven sammentrykt, forneden noget opsvulmet. Ledfladen for *Cuneiforme secundum* er kort forfra bagtil, stærkere buet ivejret, fylder ikke helt Knoglens øvre Flade, idet der bag den findes et stærkt fremstaaende knoldformet Baandfæste. Ledflade for 1ste Mellemfodsben findes ikke. Ledfladen for *Cuneiforme primum* er større, dybt skaalformet udhulet. Ledfladen for 3dje Mellemfodsben er større, langstrakt, ægformet, ret dybt udhulet. Fladen for *Cuneiforme tertium* er mindre. Nedre Ledflade er skjæv, væsenlig formet som paa 1ste Mellemfodsben, kun endnu mere udpræget, med dyb Fure paa Forsiden mellem Ledrullerne.

3dje Mellemfodsben er mere fortykket forneden. Ledfladen mod *Cuneiforme tertium* er ret kort forfra bagtil. Fladen for 2det Mellemfodsben er større, langstrakt, ægformet, ret stærkt udhvælvet. Fladen for 4de Mellemfodsben er dybere udhulet. Nedre Ledflade formet omtrent som paa 2det Mellemfodsben, ikke skjæv, betydelig afvigende fra *Euphractus*.

4de Mellemfodsben er mere fortykket forneden. Ledfladen mod *Cuboideum* er betydelig kortere forfra bagtil, kun lidt indsnevret bagtil. Fladen for 3dje Mellemfodsben mere udhvælvet. Nedre Ledflade er væsenlig som paa 3dje Mellemfodsben, altsaa betydelig afvigende fra *Euphractus*, men har den Egenhed, at den bageste Del af den ydre Ledrulle er fortrængt af en Grube, ligesom paa 4de Mellemhaandsben; nedre Ledflade er desuden ret skjævt stillet.

5te Mellemfodsben er saa meget mindre forkortet, at det er omtrent dobbelt saa langt som bredt, og det er kun i ringe Grad sammentrykt, i Tværsnit trindt. Ledfladen mod *Cuboideum* er næsten plan. Nedre Ledflade er formet omtrent som paa 4de Mellemfodsben.

1ste Led af 1ste Taa har øvre Ledflade bredere, med to ret dybe Furer for Ledrullerne paa Mellemfodsbenet, bagtil skilte ved en dyb Fure for Midtkammen; nedre Ledflade er bredere end hos *Euphractus*. 1ste Led af 2den Taa har ligeledes paa øvre Ledflade to dybe Furer, bagtil skilte ved en dyb Midtfure; nedre Ledflade har to stærkt fremtrædende pudeformede Ledruller, mellem hvilke der bagest findes en stærkt fremspringende tungeformet Midtkam; bagest paa nedre Ledflade findes to smaa Gruber, en paa hver Side af Midtkammen, hvori de fremspringende bageste Hjørner af 2det Taaled passe ind. Paa 1ste Led af 3dje Taa ere Ledfladerne formede væsenlig som i 2den Taa. 1ste Led af 4de Taa har ogsaa lignende Ledflader, kun med den Forskjel, at ydre Del af den øvre Ledflade er ejendommelig omformet: kun forrest Grube, bagest halvkugleformet udhvælvet. 1ste Led af 5te Taa har lignende Ledflader som 1ste Led af 4de.

2det Led af 2den Taa har paa øvre Ledflade to dybe Ledfurer, bagtil skilte ved en dyb Midtfure for Midtkammen paa 1ste Led; Knoglens to fremstaaende bageste øvre Hjørner gribe ind i Gruber paa 1ste Taaled; nedre Ledflade har mere fremspringende Ledruller og er ikke fladtrykt. Ledfladerne paa 2det Led af de andre Tæer ere formede væsenlig paa samme Maade som i 2den Taa.

Kloleddenes Form svarer til Kloernes. Ledfurerne for tilgrændsende Taaled ere skarpere end hos *Euphractus*.

Maal af Baglem.	Lagoa Santa. Løse Knogler.[1])			Nutid. 33. ad.	51. vet.	52. juv.	49. juv.	50. juv.	Mellem-Amerika. 16. ad. jun.
Bækkenbenets største Længde				c. 115	115		c. 76		c. 95
Laarbenets Længde, fra Ledhoved, langs Indersiden	84 (ad. jun.)	$82\frac{1}{2}$ (vet.)	$78\frac{1}{2}$ (ad. jun.)			$58\frac{1}{2}$	56		$67\frac{1}{2}$
Ledhovedets største Tværmaal, forfra bagtil	11	$11\frac{1}{3}$	$10\frac{3}{4}$				$9\frac{1}{2}$		$9\frac{1}{2}$

(*Dasypus novemcinctus.*)

Maal af Baglem.	Lagoa Santa. Nutid. Løse Knogler.[1]				33. ad.	51. vet.	52. juv.	49. juv.	50. juv.	Mellem-Amerika. 16. ad. jun.
Breden over Laarbenets nedre Ledflade	20 1/3	19 1/3	19					17 1/2	14 2/3	18
Underbenets største Længde, nærmest Indersiden	c. 73	69	66 1/3	66 2/3 (vet.)			51	48	44	60 1/2
Dets største Brede foroven	22	20 1/2	20 1/2	21			16 1/2	16 1/2	13 1/2	19 1/3
Dets største Brede forneden	22 2/3	21	21	21				19	16 1/3	20
Knæskallens største Længde								14		17
Breden over Rullebenets Ledruller forrest	13 2/3	13			13		11 2/3	12	11	12 1/2
Hælbenets Længde	33 3/4	32			31 1/3		25 3/4			28 1/3
Længden af 1ste Mellemfodsben, langs Inderranden	6 1/3				6					6 1/2
Længden af 2det Mellemfodsben, langs Yderranden	24				22	21 1/3	17 2/3			20
Længden af 3dje Mellemfodsben, langs Yderranden	27 1/2				25 1/2		21	19 1/3		24
Dets største Brede foroven	8 1/4				7 1/3		7			7
Breden af dets nedre Ledflade	7 2/3				7		6 1/3	6 3/4		6 1/2
Længden af 4de Mellemfodsben, fra øverst yderst til nederst inderst	23				21 1/2		17			20
Længden af 5te Mellemfodsben, langs Inderranden	10 1/4				8 1/3		7 3/4			9

[1]) Knogler af ufuldstændige Skeletter, tildels tvivlsomt sammenhørende.

Maal af Baglem.	Escriv. 5.		Tatus.
Breden over Rullebenets Ledruller forrest	c. 16 2/3,	10 1/2	13 1/2
Hælbenets Længde			38 1/2
Længden af 2det Mellemfodsben, langs Yderranden	21 2/3		
Længden af 3dje Mellemfodsben, langs Yderranden	26		
Dets største Brede foroven	8 1/2		
Breden af dets nedre Ledflade	8		

6. ***Dasypus punctatus*** Lund. (Pl. V, VI.)

Jordfunden ved Lagoa Santa i følgende Huler:

Lapa do Bahu Nr. 1. 2 Smaaplader af Skulder- eller Lendeskjold og 2 Smaaplader af Haleskede.

Lapa da Cerca Grande. En Smaaplade af Haleskeden, et 2det Led af 2den Finger, et 2det Led af 3dje Finger, et 2det Mellemfodsben, de to sidstnævnte Knogler af unge Dyr.

Lapa da Cerca Grande, Rancho. En Del Smaaplader af Rygskjold og Haleskede, Stykke af en Ryghvirvel, nedre Ende af et 2det Mellemhaandsben.

Lapa da Escrivania Nr. 1. En Del Smaaplader af Rygskjoldet og en næsten fuldstændig Haleskede; et ikke helt lille Stykke af Lendeskjoldet er fastsintret paa Haleskedens Overside.

Lapa da Escrivania Nr. 5. Adskillige, sikkert sammenhørende Knogler af ét Skelet, et enkelt Mellemfodsben af et andet, og en Del Levninger af et Skjold, der vistnok er af et yngre Dyr end de andre Skelet-Dele. Smaaplader af Rygskjoldet i Mængde, baade af Skulder- og Lendeskjold og af Belterne, og enkelte af Pandeskjoldet; 3 Stykker af Underkjæber med mest tomme Tandgruber, kun én Tand tilstede; en Ringhvirvel, en Taphvirvel med den følgende Halshvirvel, 2 Ryghvirvler, en Halehvirvel, Stykker af 2 Ribben, et Led af Brystbenet; højre og venstre Overarm, ufuldstændige; begge Spoleben, mangelfulde; begge Albueben, ufuldstændige; et venstre 2det Mellemhaandsben, højre og venstre 3dje Mellemhaandsben, et 1ste Led af 3dje Finger, et 2det Led af 2den Finger og 2 af 3dje, 2 Kloled af Fingre, Stykker af begge Laarben, et helt venstre Skinneben med nedre Ende af Lægben, begge Rulleben, begge Hælben, et *Cuneiforme tertium*, et *Cuboideum*; 1 højre 2det Mellemfodsben og 2 venstre, 1ste Led af 2den, 3dje og 4de Taa; 2det Led af 2den og 3dje, 3 Kloled af Tæer.

Lapa da Escrivania Nr. 11. En Seneknogle af Fodens *Flexor digitorum profundus.*

Lapa da Pedra dos Indios Nr. 1. En Lendehvirvel; et 3dje højre Mellemfodsben, uden nedre Endestykke, og et vistnok dertil hørende løst nedre Endestykke.

Lapa da Pedra dos Indios Nr. 4. En forreste Bækkenhvirvel, en Halehvirvel og 2 nedre Buer, Stykker af 2 Ribben, Midtstykke af en Overarm, øvre Del af et Albueben, et *Cuneiforme tertium.*

Lapa de Periperi Nr. 1. En Smaaplade af Skulder- eller Lendeskjold og en Smaaplade af Belterne.

Lapa da Quebra Chavelha. Smaaplader af Rygskjold i Mængde, de fleste af et voxent Dyr, nogle faa af et ungt, ogsaa nogle faa Smaaplader af et Pandeskjold. Fra samme Hule er vist en stor Del Smaaplader af en Haleskede.

Lapa da Serra das Abelhas. En ufuldstændig øvre Halvdel af et Laarben.

Lapa dos Tatus. Talrige Levninger af mindst 3 voxne Skeletter og 2 af Unger. Smaaplader af Ryg- og Haleskjolde i stor Mængde; et lille Stykke af en Overkjæbe, uden Tænder; Stykker af 2 højre og 3 venstre Underkjæber af voxne, alle med tomme Tandgruber, Stykke af en venstre Underkjæbe med Mælketænder og bageste Del af en endnu yngre venstre Underkjæbe; 5 løse Tænder, en Ringhvirvel, en af de bageste Halshvirvler, 4 Ryghvirvler, Stykke af de sammenvoxede Halehvirvler, 15 af de frie Halehvirvler og 3 nedre Buer, et helt forreste Ribben og øvre Ende af et af de mellemste, et Led af Brystbenet, nedre Ende af et Skulderblad; højre og venstre Overarm, næsten hele, nedre Halvdel af en anden venstre og en ufuldstændig højre af en Unge; højre og venstre Spoleben og øvre Halvdel af et andet højre; et helt højre Albueben og Stykker af 3 venstre; 2 højre, 1 venstre 2det Mellemhaandsben af voxne og 1 venstre af en Unge; 3 højre, 2 venstre 3dje Mellemhaandsben af voxne; 1ste Led af 2den og 3dje Finger, 2 2det Led af 2den

Finger og 3 af 3dje, 4 Kloled af Fingre; et næsten helt højre Laarben, nedre Ende af et andet højre, 2 ret fuldstændige venstre Laarben, alt af voxne, og et venstre, uden Endestykker, af en Unge; 1 højre, 2 venstre næsten hele Underben, nedre Ende af et venstre Underben og en Del af et højre Lægben; 1 højre, 2 venstre Rulleben af voxne og Stykke af et venstre af en Unge; 3 højre, 2 venstre Hælben; højre og venstre *Naviculare*, 2 højre *Cuneiforme tertium*, 1 højre *Cuboideum*, 3 Seneknogler fra Fodens *Flexor digitorum profundus*, et 1ste højre Mellemfodsben; 3 højre, 3 venstre 2det Mellemfodsben af voxne og et venstre af en Unge; et 3dje højre Mellemfodsben, højre og venstre 4de Mellemfodsben, et 5te højre Mellemfodsben; 1 1ste Led af 1ste Taa, 1 af 2den, 3 af 3dje; 3 2det Led af 4de Taa, 12 Kloled af Tæer, en enkelt Seneknogle fra yderste Fingerled i Haand eller Fod.

»Forskjellige Huler«, maaske kun de allerede nævnte. Mange Smaaplader af Skjolde, 3 løse Tænder, en Ryghvirvel, en Halehvirvel; et 3dje venstre Mellemhaandsben, ungt, uden nedre Endestykke; højre og venstre 3dje Mellemfodsben.

Fra sin nære Slægtning ***Dasypus novemcinctus*** afviger ***D. punctatus*** i følgende:

Ydre. Den har været omtrent dobbelt saa lang. Haand og Fod ere lidt sværere.

Af Skjoldet foreligge løse Smaaplader i stor Mængde; men i Sammenhæng haves ikke meget andet end en mindre Flage af Lendeskjoldet foruden en ret fuldstændig Haleskede. Om Belternes Tal og andre Talforhold kan derfor ikke siges noget; men ellers er det klart nok, at Skjoldet kun i Smaating afviger fra *D. novemcinctus.*

Nogle faa Smaaplader af Pandeskjoldet fra Lapa da Escrivania Nr. 5 og da Quebra Chavelha ere neppe til at skjelne fra tilsvarende hos *D. novemcinctus* undtagen ved deres Størrelse.

Mange af Smaapladerne i Ryggens Midte i Skulder- og Lendeskjold have Midtfelt og Randfelter afgrændsede ved lidt skarpere Furer; men paa mange andre ere Furerne næsten udviskede, saa at Randfelterne indbyrdes ikke ere klart skilte og kun ved en tæt Kreds af Haargruber ere skilte fra Midtfeltet. Jevnlig, vistnok oftere end hos *D. novemcinctus*, naar Midtfeltet ikke ud til Benpladernes Bagrand. Oftest ere Felterne lidt mere pudeformet opstaaende. Haargruberne i Pladernes, eller rettere Midtfelternes, Bagrand ere talrigere og større, oftest 4—5, sjelden færre; flere og større Haargruber findes i Furen mellem Midtfelt og Randfelter, oftest 5—7 eller flere paa hver Side, sjelden færre; nogle faa Haargruber kunne ogsaa jevnlig findes i Furerne mellem de forreste Randfelter, hvad kun sjeldnere sees hos *D. novemcinctus.* Aare-Porerne paa Midtfeltet vise endnu mindre Tilbøjelighed til at ordne sig i Længderækker. — Der foreligger, fra flere Huler, nogle Smaaplader, sikkert fra Lendeskjoldet, der ere meget tykkere end sædvanlig, men ellers ikke afvigende; de ere vist paavirkede af Bækkenets Tilheftning; noget lignende synes ikke at findes hos *D. novemcinctus.*

Benpladerne i Belterne ere vist gjennemgaaende lidt mindre langstrakte og smalle; der er i Pladernes Brede stor Vexlen, tilsyneladende ganske vilkaarlig, endogsaa mellem

Pladerne i samme Belte, vist hos alle Slægtens Arter. Midtfeltet er vist oftest formet som en ligebenet Trekant med afskaaren Top, men ogsaa jevnlig ender det spidst fortil; Forholdet er lunefuldt vexlende som hos *D. novemcinctus*, indenfor samme Skjold. Furerne, der skille Midtfeltet fra Randfelterne, ere oftest lidt dybere, men kunne være næsten udviskede. Randfelterne ere snarest endnu smallere. Haargruberne i Pladernes Bagrand ere flere, fra 5—7, større, tættere stillede. Haargruberne i Furerne mellem Midtfelt og Randfelter ere flere, fra 4—10 paa hver Side, og meget større. Aare-Porerne paa Midtfeltet staa mere uordnet, ikke i Længderækker. En af de længste Belte-Plader, fra Skjoldets Side, fra Lapa dos Tatus, er 53 Millim. lang og 13 bred forrest; de tilsvarende Maal hos en stor *D. novemcinctus* ere 30 og 6.

At dømme efter Haleskeden fra Lapa da Escrivania Nr. 1 er Halen mindre hurtig afsmalnende end hos *D. novemcinctus*; i 8de Halerings Bagrand tælles saaledes 16 Smaaplader, medens der hos *D. novemcinctus* kun findes 12—14. Samme Haleskede viser Længdekjølen paa Smaapladerne tydeligere, end den plejer at være hos *D. novemcinctus*, tydelig baade paa Halens Over- og Underside; men løse Smaaplader af flere andre Haleskeder vise ikke noget paafaldende i denne Henseende. I Talrigheden af Haargruberne synes Haleskedens Smaaplader ikke at afvige fra *D. novemcinctus*. — Fra Lapa dos Tatus haves nogle faa Smaaplader, der vist ere af Haleskedens inderste Ringe, og som udmærke sig ved ejendommelig store, tætstillede Haar- eller Kirtelgruber.

Artens Egenheder i Rygskjoldet ere allerede klart fremtrædende hos ganske unge Dyr.

Hvis Haarklædningen har svaret til, hvad Skjoldets Haargruber synes at vise, har den været meget stærkere og tættere end hos *D. novemcinctus*. Paa Skulder- og Lendeskjold har der da ikke staaet enkelte spredte korte fine Børster, men paa hver Benplade har der staaet en tæt Krands af stærke Haar; og paa Belterne har der ikke alene været flere og stærkere Haar i Bagranden af hver Benplade, men desuden to Længderader af tætstillede Børster.

Tænder. Der foreligger 5 løse Tænder af voxne Dyr fra Lapa dos Tatus og 3 fra en unævnt Hule, alle af Lund henførte til denne Art, hvad sikkert er rigtigt; desuden haves en forreste nedre Tand i en Stump af en Underkjæbe fra Lapa da Escrivania Nr. 5 og en Række af 6 Mælketænder i en Underkjæbe fra Lapa dos Tatus. Om Tændernes Tal kan intet oplyses andet end, at der i den unge Underkjæbe fra Lapa dos Tatus findes 9 Tandgruber, af hvilke vist alle undtagen den bageste have indeholdt (eller indeholde) Mælketænder. Kun i Tændernes Størrelse, ikke i deres Form, synes der at kunne paapeges Afvigelse fra *D. novemcinctus*; vel ere de tomme Tandgruber hos de voxne Dyr vistnok gjennemgaaende lidt bredere forholdsvis; men i selve Tændernes Form kan der neppe spores nogen tilsvarende Forskjel. En af de største af de løse Tænder fra Lapa dos Tatus har største Tværmaal 4 Millim., en af de største Mælketænder $3^1/_4$. Længden af Tændernes Række i Underkjæben med Mælketænder er $41^1/_2$.

(*Dasypus punctatus.*)

Hovedskal. Af Hovedskallen foreligger kun et lille Stykke af en Overkjæbe og større og mindre Brudstykker af flere Underkjæber. Alt synes i Form at stemme med *D. novemcinctus*; dog er Underranden af *Prc. angularis* mindre skarp, fortil lidt fladtrykt. Underkjæbens Højde under de midterste Tænder er paa to Kjæber af voxne Dyr fra Lapa dos Tatus 11½ og 11 Millim., paa en Kjæbe med Mælketænder fra samme Hule 9¾. Afstanden fra Bagranden af Underkjæbens *Condylus* til Forranden af *F. mandibulare* er paa en Kjæbe af et voxent Dyr, fra Lapa da Escrivania Nr. 5, 34 Millim.; hos en voxen *D. novemcinctus* (33.) er samme Maal 20½.

Det øvrige Skelet. Den forreste af Bækkenhvirvlerne (kun én foreligger, fra Lapa da Pedra dos Indios Nr. 4) har stærkt fremtrædende, tapformet opstaaende *Prc. mamillaris*; hos *D. novemcinctus* er den lav knoldformet.

Overarmens *Crista supinatoria* er betydelig længere, begyndende et Stykke ovenfor Knoglens Midte og foroven fortsættende sig i en ret skarp Kam, der strækker sig op mod Ledhovedet.

Albuebenets *Prc. anconæus* er forholdsvis længere.

2det og 3dje Mellemhaandsben (de eneste foreliggende) ere begge lidt sværere, og begge have den øvre Ledflade lidt mere langstrakt forfra bagtil.

Fingerleddene ere gjennemgaaende sværere, især bredere.

Maal af Hvirvler og Forlem.	Escr. 5.	Tatus.			Ukjendt Hule.
Breden over Ringhvirvelens Ledskaale for Nakke-Ledknuderne	36	37			
Breden over Taphvirvelens Ledflade for Ringhvirvelen	30½				
Længden af Skulderbladets Ledskaal		20			
Overarmens Længde fra Hoved til nederste Rand, paa Indersiden		94			
Breden af dens Ledhoved		13			
Breden af dens nedre Ledflade	22	22½	22½		
Dens største Brede foroven		24			
Dens største Brede forneden	35	35½			
Spolebenets største Længde, langs Inderranden		65			
Breden af dets øvre Ledflade	16	16⅔			
Albuebenets største Længde, langs Bagranden		109			
Fra Spidsen af *Prc. anconæus* til Midten af Bagranden af øvre Ledflade		44			
Længden af 2det Mellemhaandsben, langs Yderranden	27	28			
Længden af 3dje Mellemhaandsben, langs Yderranden	32	32½	33		
Dets største Brede foroven	11½	12⅓	12½	12½ (jun.)	11⅔ (juv.)
Breden af dets nedre Ledflade	10½	10	10½		

Underbenet er lidt mindre langstrakt, og Rummet mellem Skinneben og Lægben er bredere. *Crista tibiæ* er mægtigere, dens Forrand mere buet fremad, og naaende længere nedad.

Cuneiforme tertium er mere forlænget bagtil.

Paa et *Cuboideum* fra Lapa da Escrivania Nr. 5 findes en Ledflade for *Cuneiforme tertium*, som sædvanlig hos *Dasypus* og *Euphractus*; paa et *Cuboideum* fra Lapa dos Tatus mangler derimod denne Ledflade.

Alle Mellemfodsben ere kortere og sværere, især bredere i deres nedre Del. 2det og 3dje have øvre Ende lidt mere langstrakt forfra bagtil. Den ydre Del af Ledfladen paa nedre Ende af 4de Mellemfodsben er mindre dybt udhulet.

Taaleddene ere gjennemgaaende mere svære, kortere og bredere.

I de mange andre foreliggende Knogler af Skelettet er det neppe muligt at opdage anden Forskjel fra *D. novemcinctus* end den betydeligere Størrelse og dermed følgende lidt stærkere Udvikling af Muskelkamme, Senefæster og lignende.

Maal af Baglem.	Escr. 5.	Tatus.			
Laarbenets Længde, fra Ledhoved, langs Indersiden		140	c. 142		
Ledhovedets største Tværmaal, forfra bagtil		21½	21		
Breden over Laarbenets nedre Ledflade		37	37		
Underbenets største Længde, nærmest Indersiden	c. 107 (jun.)	108 (104)	115 (108)[1]		
Dets største Brede foroven	39	40	39		
Dets største Brede forneden	40	41	41		
Breden over Rullebenets Ledruller forrest	22½	22½	23½		
Hælbenets Længde		55	52	54	
Længden af 1ste Mellemfodsben, langs Inderranden		9½			
Længden af 2det Mellemfodsben, langs Yderranden	29½	30	29½	29	30½
Længden af 3dje Mellemfodsben, langs Yderranden		35			
Dets største Brede foroven		13½			
Breden af dets nedre Ledflade		13			
Længden af 4de Mellemfodsben, fra øverst yderst til nederst inderst	30	28½	31½		
Længden af 5te Mellemfodsben, langs Inderranden		14½			

[1]) Det største af de to opgivne Maal for Underbenets Længde gjelder fra øverste Spids til nederste bageste Spids, det mindste gjelder til nederste forreste Spids, ligesom det Maal, der er opgivet for de nulevende Beltedyr.

7. ***Dasypus sulcatus*** Lund. (Pl. V, VII.)

Jordfunden ved Lagoa Santa i følgende Huler:

Lapa do Bahu Nr. 1. Adskillige Smaaplader af Skulder- eller Lendeskjold, sikkert af denne Art.

Lapa do Bahu Nr. 2. En Smaaplade af Haleskeden.

Lapa da Escrivania Nr. 5. En Del Levninger af mindst ét gammelt og ét ungt Dyr. Mange løse Smaaplader af Ryg- og Haleskjold af gammel og ung, foruden et Par smaa sammenhængende Stykker af Skulder- eller Lendeskjold af gammel; Midtstykke af en venstre Underkjæbe uden Tænder, ung; 2 Ryghvirvler, 2 Halehvirvler og en nedre Bue, øvre Ende af et Ribben, et Led af Brystbenet, et højre Spoleben uden nedre Endestykke,

(*Dasypus sulcatus.*)
et venstre 3dje Mellemhaandsben uden nedre Endestykke; et venstre Laarben, gammelt, uden nedre Ende og ellers mangelfuldt, Midtstykke af et højre Laarben, ungt; et højre Skinneben, mangelfuldt, og øvre Ende af et venstre, begge gamle; et *Cuneiforme tertium*, et venstre 2det Mellemfodsben, nedre Endestykke af et venstre 4de Mellemfodsben, 2 2det Led af 4de Taa, 4 Kloled af Tæer.

Lapa da Escrivania Nr. 7. Midtstykke af et Laarben.

Lapa da Escrivania Nr. 11. Nogle faa Smaaplader af Skulder- eller Lendeskjold, af Belter og af Haleskede; 2 Ryghvirvler.

Lapa da Lagoa do Sumidouro. En Del Smaaplader af Skulder- eller Lendeskjold, Belter og Haleskede; Midtstykke af et Laarben, en Knæskal, et venstre *Naviculare*, et højre 4de Mellemfodsben.

Lapa dos Tatus. Levninger af mindst 2 Skeletter, et ældre og et yngre. Smaaplader af Ryg- og Haleskjold i Mængde, bageste Del af en Underkjæbe, en Taphvirvel, en højre Overarm uden øvre Endestykke og nedre Halvdel af en tilsvarende venstre, øvre Ende af et Albueben, Stykke af venstre Sædeben, et Laarben uden Endestykker, en Knæskal, et 2det Led af 3dje Taa, 5 Kloled af Tæer.

»Forskjellige Huler«. En Del Smaaplader af Rygskjold og Haleskede, et 4de Mellemfodsben uden nedre Endestykke.

Fra sin nære Slægtning *Dasypus novemcinctus* afviger *D. sulcatus* i følgende:

Ydre. Den har været omtrent 3 Gange saa lang. Haand og Fod ere sværere.

Af Skjoldet foreligge mange løse Smaaplader; men i Sammenhæng haves kun et Par mindre Flager af Skulder- eller Lendeskjoldet. I alt væsenligt maa Skjoldet have været som hos *D. novemcinctus.*

Af Pandeskjoldet haves intet sikkert bestemt.

Smaapladerne i Skulder- og Lendeskjold, i Ryggens Midte, have Midtfelt og Randfelter afgrændsede ved mest endnu skarpere Furer. Jevnlig naar Midtfeltet ikke helt ud til Benpladernes Bagrand. Felterne ere oftest betydelig mere pudeformet opstaaende. De oprindelige Haargruber i Pladernes Bagrand ere enten helt forsvundne eller kun tilstede som flere eller færre ganske fine Porer. Derimod findes forrest i Furen mellem Midt- og Randfelter 1 eller 2 store Haargruber paa hver Side, undertiden ogsaa en enkelt forrest i Midtlinien; andre Haargruber kunne ogsaa findes i Furen, men kun som fine Porer, kun sjelden enkelte veludviklede. Aare-Porerne paa Midtfeltet vise snarest større Tilbøjelighed til at ordne sig i Længderækker. — Nogle faa Smaaplader, sikkert af Lendeskjoldet, fra Lapa da Escrivania Nr. 5, da Lagoa do Sumidouro og dos Tatus, ere meget tykkere end sædvanlig, vistnok paavirkede af Bækkenets Tilheftning.

De Smaaplader af Skulder- eller Lendeskjold, der foreligge fra Lapa do Bahu Nr. 1, afvige tildels ret paafaldende ved, at Midtfeltet ogsaa bagtil er omsluttet af anselige Rand-

felter; men Overgangsformer til det sædvanlige findes. Enkelte af disse Plader ere af den ualmindelig tykke Form, som ovenfor er nævnet.

Benpladerne i Belterne ere gjennemgaaende kortere og bredere. Furerne, der skille Midtfeltet fra Randfelterne, ere dybere og noget foran Midten ret stærkt indbuede, saa at Midtfeltet faar Form næsten som en Flaske i Omrids; »Flaskens« Hals er oftest forrest afskaaren paatværs. Felterne ere gjennemgaaende mere pudeformet opstaaende. Haargruberne i Pladernes Bagrand ere færre, i hvert Fald som veludviklede, 1 eller 2; nogle ganske fine vanslægtede Haargruber findes maaske desuden. 1—5 anselige Haargruber findes paa hver Side i Furerne mellem Midtfelt og Randfelter, nogle ganske fine maaske desuden. Fra Aare-Porerne udgaa oftest mere iøjnefaldende grenede Indtryk. En af de længste Belteplader, fra Skjoldets Side, fra Lapa dos Tatus, er 52½ Millim. lang og 13 bred, en af bredeste, fra Skjoldets Midte og vist fra et af de bageste Belter, er 40 lang og 17½ bred forrest; en af de længste Belte-Plader fra Lapa da Escrivania Nr. 5 er omtrent 60 lang og 15 bred.

Smaapladerne i Haleskeden stemme godt med *D. novemcinctus*; de afvige ved, at Furerne, der skille Midtfelt fra Randfelter (i forreste Tværrække af Smaaplader i Halens inderste Ringe), ere dybere, oftest mindre lige, mere buede indad, og at de Furer, der udgaa fra Aare-Porerne, ere talrigere og dybere. Kjølformet Længdekam paa Smaapladerne mangler eller er kun svagt antydet.

Artens Egenheder i Pandseret ere udprægede allerede hos unge Dyr.

Hvis Haarklædningen har været, som Haargruberne synes at vise, har Skjoldet været klædt med færre, men vistnok længere og stivere Børster end hos *D. novemcinctus*.

Tænder. Til Oplysning om Tænderne haves ikke andet end et lille Stykke af Underkjæben af et ungt Dyr med 4 tomme Tandgruber og Dele af tilgrændsende Gruber, fra Lapa da Escrivania Nr. 5. At slutte efter Grubernes langstrakte Form have de indeholdt Mælketænder. Største Tværmaal, paalangs, af en af de største Gruber i dette Kjæbestykke er 5½ Millim.; tilsvarende Maal hos *D. punctatus* er 4¼.

Hovedskal. Af Hovedskallen haves kun det ovennævnte Midtstykke af en Underkjæbe af et ungt Dyr, fra Lapa da Escrivania Nr. 5, og den bageste Del af en Underkjæbe, ogsaa ung, fra Lapa dos Tatus. Underkjæbens *Prc. angularis* er meget mindre frit fremstaaende end hos *D. novemcinctus*, og den Indbugtning, der skiller dens bageste Spids fra *Condylus*, er meget mindre, næsten umærkelig. Afstanden fra Bagranden af *Condylus* til Forranden af *F. mandibulare* er 42 Millim.

Det øvrige Skelet. Overarmen (kun kjendt ufuldstændig og i ung Tilstand) har lidt mere udstaaende *Crista supinatoria*.

Albuebenet (kun kjendt som ungt og ufuldstændigt) har kortere *Prc. anconæus*, hvis Bagrand er mindre lige, mere buet tilbage.

3dje Mellemhaandsben (det eneste foreliggende) er sværere, og øvre Ledflade er lidt mere langstrakt forfra bagtil.

(*Dasypus sulcatus.*)

Underbenet synes, i Modsætning til Forholdet hos *D. punctatus*, at være lige saa langstrakt som hos *D. novemcinctus.*

Cuneiforme tertium er lidt mere forlænget bagtil.

2det og 4de Mellemfodsben (de eneste foreliggende) ere forholdsvis kortere og sværere. 2det har øvre Ende mere forlænget tilbage. 4de har ydre Del af nedre Ledflade mindre dybt udhulet.

Kloleddene, vist baade af Haand og Fod, synes at være mere svære, men ogsaa mere buede. Det gjelder i paafaldende Grad et Kloled, fra Lapa dos Tatus, der neppe kan være andet end Kloleddet af 3dje Taa.

De andre foreliggende Knogler af Skelettet stemme godt med *D. novemcinctus* trods deres Størrelse.

Maal af Skelettet.	Escr. 5.	Sumid.	Tatus.
Breden over Taphvirvelens Ledflader for Ringhvirvelen			39 (jun.)
Breden af Overarmens nedre Ledflade			30 (jun.)
Største Brede af 3dje Mellemhaandsben foroven	18 (jun.)		
Største Tværmaal af Laarbenets Ledhoved, forfra bagtil	32½ (ad.)		
Underbenets største Længde, nærmest Indersiden	174 (ad.)		
Dets største Brede foroven	60		
Længden af 2det Mellemfodsben, langs Yderranden	33		
Længden af 4de Mellemfodsben, fra øverst yderst til nederst inderst		42½ (ad.)	

8. ***Chlamydotherium majus*** Lund. (Pl. VIII—XV.)

Jordfunden ved Lagoa Santa i følgende Huler:

Lapa do Bahu Nr. 1. Talrige Levninger af mindst 4 voxne Skeletter. Et større sammenhængende Stykke af et Skulderskjold og løse Smaaplader af alle Skjoldets Dele i Mængde, mindst omkring 700; store Brudstykker af en Hovedskal med begge Underkjæbe-Grene, en næsten hel venstre Underkjæbe-Gren af en anden Hovedskal og et lille Stykke af endnu en venstre Underkjæbe; 21 løse Tænder, tildels mangelfulde; en Ringhvirvel, en Taphvirvel med 3dje og 4de Halshvirvel tilvoxede, en 6te Halshvirvel, større Brudstykker af 3 Sæt af sammenvoxede forreste Ryghvirvler; 6 andre Ryghvirvler, mest mangelfulde; Dele af mindst 2 Sæt Bækkenhvirvler med forreste Halehvirvler, 8 frie Halehvirvler, 7 nedre Buer, Dele af 5 Ribben, 3 Led af Brystbenet, et større Stykke af et Skulderblad; 2 højre, 2 venstre Overarme, tildels mangelfulde; højre og venstre Spoleben, Dele af mindst 1 højre og 3 venstre Albueben, et højre *Scaphoideum*; 1 højre, 2 venstre *Lunatum*; 1 venstre *Cuneiforme*, 2 venstre *Pisiforme*, 3 venstre *Multangulum majus*; 1 højre, 2 venstre *Multangulum minus*; 2 højre, 2 venstre *Capitatum*; 2 højre, 4 venstre *Hamatum*; 1 højre, 4 venstre 1ste Mellemhaandsben; 3 højre, 1 venstre 2det Mellemhaandsben, et af dem mangelfuldt; 3 højre 3dje, 3 venstre 4de Mellemhaandsben; af 1ste Finger: et 1ste venstre Led, 1 højre, 1 venstre Kloled; af 2den Finger: 2 højre, 1 venstre 1ste Led, 1 højre, 2 venstre 2det Led,

1 højre, 2 venstre Kloled; af 3dje Finger: 1 højre, 2 venstre 1ste Led, 3 højre, 2 venstre 2det Led; af 4de Finger: 1 højre, 1 venstre 1ste Led, 1 højre, 3 venstre 2det Led, 2 højre, 2 venstre Kloled; af 5te Finger: 2 højre Kloled; 3 Seneknogler fra Haandens *Flexor digitorum profundus* og adskillige Seneknogler fra Leddene mellem Mellemhaandsben og 1ste Fingerled og mellem 2det Fingerled og Kloled; flere Brudstykker af højre og venstre Bækkenben; 2 venstre Laarben, noget ufuldstændige; 3 højre, 2 venstre Knæskaller; 2 højre, 1 venstre Rulleben; 2 højre, 1 venstre Hælben, kun et af dem helt; 2 højre *Naviculare*; 1 højre, 2 venstre *Cuneiforme primum*; 1 venstre *Cuneiforme secundum*, 1 højre *Cuneiforme tertium*; 1 højre, 3 venstre *Cuboideum*; 3 højre 2det Mellemfodsben; 1 højre, 2 venstre 3dje Mellemfodsben; 3 højre 4de Mellemfodsben, 1 højre 5te Mellemfodsben; af 1ste Taa: 1 højre, 3 venstre 1ste Led, 3 højre, 2 venstre Kloled; af 2den Taa: 1 højre, 1 venstre 1ste Led, 1 højre, 1 venstre 2det Led; af 3dje Taa: 2 højre 1ste Led, 1 højre 2det Led, 2 højre, 1 venstre Kloled; af 4de Taa: 2 venstre 1ste Led, 1 venstre 2det Led, 2 højre, 2 venstre Kloled; af 5te Taa: 1 højre 1ste Led, 1 højre 2det Led, 1 højre Kloled; 3 Seneknogler fra Fodens *Flexor digitorum profundus* og flere af Tæernes Seneknogler.

Lapa da Escrivania Nr. 1. Nogle Levninger af mindst 2 voxne Skeletter. 3 løse Tænder, en Ryghvirvel, en Halehvirvel, nedre Del af 1 højre Skulderblad, Stykker af nedre Ender af 1 højre og 2 venstre Overarme, et højre Spoleben, øverste Ende af venstre Albueben, et venstre *Pisiforme*, 2 højre 3dje Mellemhaandsben, et højre 4de Mellemhaandsben, et 2det Led og et Kloled af 2den venstre Finger, et 2det Led af 3dje højre Finger, et Kloled af 4de højre Finger, en Seneknogle af Haandens *Flexor digitorum profundus*, et højre Rulleben, et højre Hælben, et højre *Naviculare*, 2 højre 3dje og 1 højre 4de Mellemfodsben, et 1ste Led og et Kloled af 1ste venstre Taa, et 1ste Led af 3dje højre Taa. Fra samme Hule er saa godt som sikkert en større Mængde Smaaplader af Skjoldet.

Lapa da Escrivania Nr. 11. Talrige Levninger af to voxne Skeletter, et større og et mindre. Smaaplader af Skjoldet i stor Mængde, mindst omkring 1400; mange større Brudstykker af 2 Hovedskaller, med Underkjæber; en Del løse Tænder, en Ringhvirvel, en Taphvirvel med de følgende 3 Halshvirvler tilvoxede, en 7de Halshvirvel fri og en anden tilvoxet til 1ste Ryghvirvel; to Sæt sammenvoxede forreste Ryghvirvler, det ene bestaaende af de tre forreste Hvirvler, det andet af de to forreste (med 7de Halshvirvel); 11 af de andre Ryghvirvler, tildels kun Brudstykker; et Sæt Bækkenhvirvler, mangelfuldt; 32 Halehvirvler, tildels mangelfulde, 22 af dem vist sammenhørende; 11 nedre Buer, Stykker af mindst 22 Ribben og 16 Brystribben, nedre Ender af 2 højre Skulderblade og 1 venstre; 2 højre, 2 venstre Overarme; 2 højre, 1 venstre Spoleben; 2 højre, 2 venstre Albueben; højre og venstre *Scaphoideum*; 2 højre, 1 venstre *Lunatum*; højre og venstre *Cuneiforme* og *Pisiforme*, højre *Hamatum*, højre og venstre 2det Mellemhaandsben, højre og venstre 3dje Mellemhaandsben; 2 højre, 1 venstre 4de Mellemhaandsben; af 1ste Finger: 1 højre, 2 venstre

(Chlamydotherium majus.)

Kloled; af 2den Finger: højre og venstre 1ste Led, 2 højre, 1 venstre 2det Led, 2 højre, 2 venstre Kloled; af 3dje Finger: højre og venstre 1ste Led, 2 højre og 1 venstre 2det Led; af 4de Finger: 2 højre 1ste Led, 1 højre, 1 venstre 2det Led, 3 højre, 2 venstre Kloled (et højre og et venstre af disse dog maaske urigtig opgivne at være fra denne Hule, maaske, efter Udseende, fra Lapa do Bahu); af 5te Finger: 1 højre 2det Led, 1 højre Kloled; 2 højre, 2 venstre Seneknogler fra Haandens *Flexor digitorum profundus*; adskillige af Fingrenes Seneknogler, flere større Stykker af højre og venstre Bækkenben; 2 højre, 2 venstre Laarben, de to af dem ret hele; 1 højre og 1 venstre Underben, ret fuldstændige, og 2 Brudstykker af et højre; 2 højre Knæskaller og 1 venstre; 2 højre, 2 venstre Rulleben; 1 højre, 1 venstre Hælben; 1 højre, 1 venstre *Naviculare*; 1 højre, 1 venstre *Cuneiforme primum*; 1 højre, 2 venstre *Cuneiforme secundum*; 2 højre, 1 venstre *Cuneiforme tertium*; 2 højre, 2 venstre *Cuboideum*; 1 højre, 1 venstre 1ste Mellemfodsben; 2 højre, 1 venstre 2det Mellemfodsben; 2 højre, 1 venstre 3dje Mellemfodsben; 2 højre, 2 venstre 4de Mellemfodsben; 2 højre 5te Mellemfodsben; af 1ste Taa: 2 højre, 2 venstre 1ste Led, 2 højre, 1 venstre Kloled; af 2den Taa: 2 venstre 1ste Led, 2 venstre 2det Led, 2 højre, 2 venstre Kloled; af 3dje Taa: 2 højre, 2 venstre 1ste Led, 1 højre 2det Led, 1 højre, 1 venstre Kloled; af 4de Taa: 1 højre, 1 venstre 1ste Led, 1 højre, 2 venstre 2det Led, 1 højre, 1 venstre Kloled; af 5te Taa: 1 højre, 1 venstre 1ste Led, 1 højre, 1 venstre Kloled; 4 Seneknogler fra Fodens *Flexor digitorum profundus*, en enkelt af Tæernes Seneknogler.

Lapa da Lagoa do Sumidouro. 66 Smaaplader af Skjoldet, tildels kun Brudstykker; 2 løse Tænder, en 5te Halshvirvel, en Seneknogle af Haandens *Flexor digitorum profundus.*

Lapa da Pedra dos Indios Nr. 1. Stykker af 3 Tænder, Stykke af højre *Cuneiforme secundum.*

Lapa de Periperi Nr. 1. Nogle faa Dele af mindst 2 Skeletter. 26 Smaaplader af Rygskjoldet, Stykker af højre og venstre Næseben, Stykker af højre og venstre Underkjæbe, 5 løse Tænder, en Ryghvirvel, et Brystribben, et venstre *Cuneiforme manus*, et venstre 4de Mellemhaandsben, et Kloled af 1ste venstre Finger, et Kloled af 5te venstre Finger, højre og venstre 1ste Led af 5te Taa, 2 højre 2det Led af 5te Taa.

Lapa Vermelha Nr. 1. Nogle Dele af mindst 2 Skeletter. 21 Smaaplader af Skjolde, Stykker af 2 højre Underkjæber, 11 løse Tænder, Stykke af Midten af en venstre Overarm, øvre Ende af et venstre Spoleben, Stykke af øvre Ende af et højre Albueben, en højre Knæskal, et venstre Rulleben, Stykke af et højre Hælben, et højre *Naviculare*, et 4de højre Mellemfodsben.

»Forskjellige Huler«, vist for største Delen de allerede nævnte. Smaaplader af Skjolde i Mængde, mindst omkring 1600; Brudstykker af mindst 10 Tænder, en Halehvirvel, nedre Ende af en venstre Overarm, nedre Ende af et venstre Albueben, et venstre *Pisiforme*, et Kloled af 3dje venstre Finger, et højre *Cuneiforme tertium*, et højre 4de Mellemfodsben, en af Fodens Seneknogler.

Fra *Euphractus sexcinctus*, dens nærmeste Slægtning blandt de nulevende Beltedyr fra Lagoa Santa, afviger *Chlamydotherium majus* i følgende:

Ydre. Den har været langt større; Kroppen maa have været mellem tre og fire Gange saa lang. Hovedet har haft længere og tykkere Ansigt og høje tykke Kinder, alt formet af Kjæberne og deres Muskler. Halen har været meget længere.

Fingrene ere kortere og sværere end hos *E. sexcinctus*, men have omtrent samme indbyrdes Længdeforhold. — Haandens Kløer have, at dømme efter Kloleddene, været indbyrdes mere uens end hos *E. sexcinctus*. 1ste Klo lidt sværere og længere, lidt mere fladtrykt. 2den Klo meget sværere og længere og lidt mere fladtrykt, med bredere Spids. 3dje Klo sværere, mindre stærkt buet, noget fladtrykt, ikke endende spidst, men i en ret bred Rand. 4de Klo er sværere end hos *Euphractus*, mere sammentrykt og mere skjæv, med mere afrundet, dog skarpt sammentrykt Spids. 5te Klo er forholdsvis kortere, plumpere, mere lige, mere sammentrykt, med Saal og Inderflade gaaende mere jevnt over i hinanden, mindre spids.

Tæerne, især 1ste og 2den, ere meget kortere og sværere, og indbyrdes ere de mindre uens i Længde; men deres Længdeforhold er omtrent det samme som hos *E. sexcinctus*. — Fodens Kløer alle betydelig mere svære, mere uens, af mindre oprindelig Form. 3dje Klo nær ved at være i sig selv symmetrisk; de andre Kløer endnu mere skjæve end hos *Euphractus*; 2den og 4de saa godt som indbyrdes symmetriske, 1ste og 5te ligeledes, i højere Grad end hos *Euphractus*, 1ste og 2den dog af en kjendelig fladere Form end 5te og 4de, ligesom hos *Euphractus*. Alle Kløerne mindre buede, mere flade og brede, med afrundet Spids, noget hovformede; 3dje Klo den fladeste, med mest udjevnet Ryg; de andre Kløer skjævt fladtrykte, 1ste og 2den saaledes, at Yderfladen er meget mindre end Inderfladen, 4de og 5te saaledes, at Inderfladen er meget mindre end Yderfladen.

Løse Smaaplader af Skjoldet foreligge i uhyre Mængde; men af sammenhængende Stykker findes ikke stort andet end et Stykke af Skulderskjoldet fra Lapa do Bahu. Af det foreliggende kan det dog skjønnes, at Skjoldet i de væsenligste Træk har været som hos *Euphractus*; der har været Pandeskjold, Halsskjold, Rygskjold, med Belter, og Haleskede, og Hornpladerne have svaret til Benpladerne. Men Hornklædningen har overalt været mere glat; i hvert Fald spores paa Benpladerne saa godt som ingen »Tegning«. Allevegne i Skjoldet er den Del af Benpladernes Overflade, der har været dækket af Horn, næsten ganske jevn og glat, med mange fine Porer. Kun svage Spor af et Midtfelt findes som oftest, i Form af en næsten umærkelig, aflang Forhøjning, med afrundet Omrids, utydelig afgrændset ved en svag, men bred Fordybning; kun paa nogle faa af Skjoldets Smaaplader, vist især tilhørende Pandeskjold og Haleskede, er Midtfeltet bagtil hævet ret stærkt pudeformet ivejret. Større Porer og Gruber findes spredte i alle Rande af Smaapladerne, men ingen særlig store, der afgjort kunde se ud som Haargruber; og ingen Rækker af Haargruber findes omkring Midtfelterne.

En Del Smaaplader, om hvilke Lund oplyser, at de ere fra Hovedet, minde i høj Grad om Pandeskjoldets Plader hos *Euphractus*, bortset fra Mangelen af Tegning; de have lignende uregelmæssig kantede Former. Om Pandeskjoldets Bagrand har været dannet af store regelmæssige Plader som hos *Euphractus*, eller ikke, er uvist.

En Del Smaaplader foreligge, af Lund bestemte som hørende til Halsskjoldet. Har Lund Ret, ere de meget afvigende fra de regelmæssige store Smaaplader hos *Euphractus*, langt mindre, tildels knoldformede, og de have været ordnede ikke i en enkelt Tværrække, men i flere, at slutte efter Formen af deres Rande. Maaske de paagjeldende Smaaplader snarere have haft deres Plads forrest i Skulderskjoldet eller i Haleskeden.

Hvorledes Pladerne i Skulderskjoldets Forrand have været, vides ikke sikkert. Smaapladerne i Bagranden ligne nærmest Belternes Plader, ligesom hos *Euphractus*. I Sideranden have de været som hos *Euphractus*. Smaapladerne i Skulderskjoldets Tværrækker synes at have været næsten lige saa uregelmæssig stillede og uregelmæssig formede som hos *Euphractus*; men Tværrækkernes Tal har vist været større.

Smaapladerne i Belterne ere forholdsvis længere end hos *E. sexcinctus*, især deres Glideflade er længere; ogsaa det rynket-foldede Mellemrum mellem Glidefladen og Pladens hornklædte Del er længere; Glidefladen er skarpere afgrændset. Randpladerne i Belterne ere nærmest halvmaaneformede, med udbuet, kun lidt fremstaaende Yderrand. En af de længste Belte-Plader er 113½ Millim. lang og 32½ Millim. bred; en af de bredeste er 107 lang og 48 bred (i sin forreste Del); de tilsvarende Maal hos en stor *E. sexcinctus* ere paa en af de længste Plader 23 og 9, paa en af de bredeste 17 og 13.

Lendeskjoldets Smaaplader synes at have været mere regelmæssig stillede og formede end Skulderskjoldets, ligesom hos *E. sexcinctus*. Smaapladerne i Forranden ligne nærmest Pladerne i Belterne, som hos *Euphractus*. Randpladerne ere omtrent som hos *Euphractus*.

Haleskedens Ringe have vist været talrigere og mere udprægede; de have bedre udviklede Glideflader mod hverandre. Smaapladerne i Ringene ere formede i Stil med Belternes Plader, men meget kortere og med tildels mere afrundede Hjørner.

Haarklædningen synes overalt at have været endnu mere vantreven end hos *E. sexcinctus*; særlig iøjnefaldende er Mangelen af stive Børster i Bagranden af Skjoldets Smaaplader.

Tænder. Tændernes Tal er 9 øvre og 9 nedre. De forreste øvre Tænder ere skudte saa langt frem, at ikke alene den forreste, men ogsaa den næstforreste ere skudte ind i Mellemkjæbebenet; den forreste har Plads tæt ved Mellemkjæbens forreste Rand, omtrent lodret under Næsebenets Forrand; 3dje øvre Tand har Plads i Overkjæbebenet, men dog i Sømmen mod Mellemkjæbebenet. De bageste øvre Tænder ere skudte længere tilbage, saa at den bageste er kommen hen under Tindinggruben. Den forreste nedre er skudt helt frem i Underkjæbens forreste Spids. Ikke alene den bageste nedre, men ogsaa

det meste af den næstbageste have Plads indenfor Roden af *Prc. coronoideus.* De forreste, baade øvre og nedre, staa lidt mindre lodret, lidt pegende fremad. Tænderne ere langt sværere, især højere og længere, skydende sig dybere ind i Kjæberne, som de forme i højere Grad, de øvre naaende helt op i Hovedskallens Pandeflade, de nedre naaende Underkjæbens dybtliggende nedre Rand. Tændernes indbyrdes Størrelseforskjel er mere udpræget; 5te, 6te og 7de ere de største; forholdsvis stort er Springet mellem 3dje og 4de og mellem 8de og 9de. Ogsaa Forskjellen i Form er større; kun de tre forreste Tænder i hver Kjæbe ere nærmest valseformede, med kredsformet eller ægformet Tværsnit; alle de andre Tænder, baade øvre og nedre, have derimod en ganske egen Form, væsenlig den samme for dem alle: Tværsnittet er nærmest langstrakt nyreformet, med en bred, ikke ret dyb Indbugtning midt paa Ydersiden og to ganske svage, undertiden neppe synlige Indbugtninger paa Indersiden, en fortil, en bagtil; den brede Indbugtning paa Ydersiden er undertiden svagt tvedelt; Indersiden er i sin Helhed kun svagt buet indad, undertiden næsten lige. Slidfladen paa alle Tænderne er vandret og oftest ganske plan; undertiden kan det spores, at Kronens Rand er dannet af fastere Tandben end det indre af Tanden og derfor paa Slidfladen er svagt opstaaende; undertiden kan der ogsaa paa Slidfladens Midte spores en ganske svag Længdekam af fastere Tandben, mindende lidt om Forholdet hos Glyptodonterne.

Maal af Tænder.	Bahu.		Escriv.	11.	Perip.1.	Vermelha.
Længden af øvre Tænders Række . . .	c. 197					
Største Tværmaal af 1ste øvre Tand . . .	$8\frac{1}{3}$					
— — - 2den — — . . .	11					
— — - 3dje — — . . .	13		$11\frac{1}{2}$			
— — - 4de — — . . .	$19\frac{1}{2}$		$16\frac{1}{2}$			
— — - 5te — — . . .	$24\frac{1}{2}$		$23\frac{1}{2}$			
— — - 6te — — . . .	26					
— — - 7de — — . . .	$24\frac{1}{3}$					
— — - 8de — — . . .	22					
— — - 9de — — . . .	18					
Største Brede af 6te øvre Tand	$10\frac{1}{2}$					
Længden af nedre Tænders Række	184	168				
Største Tværmaal af 1ste nedre Tand . .	8	8				
— — - 2den — — . .	10	10		10		
— — - 3dje — — . .	$12\frac{3}{4}$	$12\frac{1}{2}$		13		
— — - 4de — — . .	18	16		$17\frac{1}{2}$		
— — - 5te — — . .	24	$22\frac{1}{2}$		$23\frac{1}{3}$		
— — - 6te — — . .	$25\frac{1}{3}$	$23\frac{1}{2}$	$24\frac{1}{2}$	24		
— — - 7de — — . .	25	$22\frac{1}{2}$	$24\frac{1}{2}$	24	23	
— — - 8de — — . .	23	$20\frac{2}{3}$	23	23		$22\frac{2}{3}$
— — - 9de — — . .	$17\frac{2}{2}$	16	13			
Største Brede af 6te nedre Tand	10	10	$10\frac{1}{3}$	10		

Maalene tildels efter Tandgruberne.

(Chlamydotherium majus.)

Hovedskallen er i høj Grad præget af de svære Tænder og de tilsvarende svære Tyggemuskler. Ansigtet er længere og meget bredere og højere end hos *Euphractus*, dels fordi Tændernes Gruber udvide det til Siden og i Højden, dels fordi store *Sinus frontales* & *maxillares* udvide dets bageste Del. Næseryggen er svagt udhulet fortil. Mellemkjæben er ved Tændernes Paavirkning bragt til at skyde sig saa langt frem forneden, at Næsens forreste Aabning ikke som ellers hos Beltedyr vender nedad, men nærmest fremad. Tandgruberne strække sig dybt ind i Overkjæbebenets Krop; de naa helt op til Pandefladen, hvor de fremkalde lave pukkelformede Ophøjninger. Stor *Sinus maxillaris* oppuster Kindbuens forreste Grund og skyder Øjehulens forreste Rand tilbage, saa at Øjehulen faar en sammentrykt Form. Mægtige *Sinus frontales* opfylde hele Panden hen til Issebenet og ligeledes Hjernekassens Sider. *Canalis infraorbitalis* er lang, dybt indsænket i Knoglerne, omgiven af *Sinus maxillaris*. Den Grube efter Næsemuskler, der findes paa Forsiden af Kindbuens forreste Grund, er snarest mere anselig, men holder sig helt foran Øjehulen. En stor uregelmæssig knoldformet Udvæxt findes nederst paa Kindbuens forreste Grund, foran Øjehulen, fremkaldt af *Masseter*. Pandens Øjehule-Rand er stærkt afrundet, af *Sinus frontales*. Tindinggruben er større; Rummet mellem Tindinggruberne bag Øjehulerne er noget bredere, udvidet af *Sinus frontales*; *Crista temporalis* er mere fremtrædende, i sin største Udstrækning stødende sammen med den tilsvarende paa den modsatte Side, dannende en ret skarpt opstaaende *Crista sagittalis*. Kindbuen er meget stærkere; den udvider sig paa Midten til en mægtig lodret stillet Plade; bagest er Kindbenets øverste Rand løftet ivejret som en anselig *Prc. postorbitalis*; Kindbenets Yderside bærer i sin nedre Del anselige Muskelkamme efter *Masseter*; *Prc. zygomaticus sqvamæ* er ret kort, svær, høj, sammentrykt i sin forreste Del, med skarp øvre Rand. Ingen eller saa godt som ingen *Prc. postglenoideus* findes, hverken ægte eller uægte, idet Trommebenet ikke har haft nogen lang ydre Øregang, og nedre og bageste Rand af *Corpus sqvamæ* kun i ringe Grad er fremstaaende. Ganen er smallere, især bagtil, og længere end hos *Euphractus*. Paa Ganebenets underste Rand lige bag Overkjæbebenets bageste Ende findes en stor knoldformet Udvæxt, sikkert frembragt af *Musculi pterygoidei*. *Hamulus pterygoideus* kjendes ikke; men dens Beliggenhed har været som hos *Euphractus*. Øjehulens Indervæg kjendes kun ufuldstændig; den maa være paavirket af *Sinus frontales* (& *sphenoidales*), der i hvert Fald omslutte *Fissura orbitalis* baade paa Inder- og Yderside. *Foramen ovale* har samme Leje som hos *Euphractus*, men *Ala magna* foran det er noget udposet af *Sinus frontales*. Trommebenet kjendes ikke; det har snarest været ringformet, i hvert Fald ganske frit; det har løsnet sig fra de foreliggende Hovedskaller og har ikke efterladt sig Spor. *Prc. mastoideus* ender forneden noget mere spidst, frit fremstaaende. Paa Nakkebenets Grund-Del og paa *Corpus sphenoideum posterius* findes anselige Muskel-Mærker. Underkjæben er langt sværere, dens Krop meget højere, dens forreste Ende i endnu mindre Grad tudformet; *Condylus* er endnu mere udbredt

paatværs; *Prc. coronoideus* og *Prc. angularis* have noget lignende Form som hos *Euphractus*, men ere meget mere bladformet udbredte og have meget stærkere Muskelkamme.

Somme. Mellemkjæbebenets Somme kjendes kun ufuldstændig; Sommen mod Overkjæbebenet paa Snudens Side skraaner mindre stærkt. Overkjæbebenet strækker sig i Pandefladen meget længere tilbage, næsten paa Linie med Øjehulens Forrand. Næsebenet er meget længere, dets Yderside lige; det strækker sig længere tilbage end Overkjæbebenet. Taarebenets Grændser kjendes kun ufuldstændig. Sommen mellem Kindben og *Prc. zygomaticus sqvamæ* staar næsten lodret.

Maal af Hovedskal.	Bahu.		Escr. 11.	
Fra Nakke-Ledknudens Bagrand til Mellemkjæbens forreste Rand i Ganen	c. 315			
Næsebenets Længde	156			
Næsebenenes samlede Brede paa Midten	c. 49			
Ganens Brede mellem de bageste Tænder	35			
Kindbuens Højde under *Prc. postorbitalis*	61		60	
Hjernekassens Brede mellem Tindinggruberne	67			
Breden over *Prc. mastoidei*	126			
Breden over Nakke-Ledknuderne	c. 87		76	
Underkjæbens Længde fra Bagranden af Ledknuden til forreste Spids	270	c. 245		
Underkjæbens Højde under 7de Tand	66	59	64	67

Det øvrige Skelet. Halshvirvlerne kjendes alle. De minde i høj Grad om *E. sexcinctus*, kun afvigende i Smaating. Kun paa den ene af de to foreliggende Ringhvirvler (fra Lapa da Escrivania Nr. 11) er Aabningen for første Halsnerve indesluttet helt i Ringhvirvelens Bue; paa den anden (fra Lapa do Bahu) er den et Udsnit i Buens Forrand. Baade Taphvirvelen og alle de følgende Halshvirvler have forholdsvis lidt mindre brede Kroppe. Kun paa højre Side af den ene af de to foreliggende Taphvirvler (fra Lapa do Bahu) findes en Benbro, kun smal, dækkende over Aare- og Nerve-Forgreninger paa Hvirvelens Side bag Ledfladen for Ringhvirvelen; ellers findes kun korte Udvæxter som Begyndelse til Bro. Torntappen paa Taphvirvelen er mere udvidet tilbage, strækkende sig hen over Buerne af baade 3dje og 4de Halshvirvel; hos voxne Dyr ere baade 2den, 3dje og 4de Hvirvel indbyrdes fast sammensmeltede i hele deres Udstrækning; paa et af de foreliggende Skeletter (fra Lapa da Escrivania Nr. 11) ere Spidserne af Tværtappene af ogsaa 5te Hvirvel voxede fast til Tværtappene af 4de, skjønt 5te Hvirvel iøvrigt er helt fri; paa et andet Skelet (fra Lapa do Bahu) har 5te Hvirvel været fri i hele sin Udstrækning (selve Hvirvelen haves ikke), men den noget ujevne Ledflade paa Tværtappen af 4de Hvirvel viser, at 5te har haft Tilbøjelighed til Sammenvoxning (kun disse to Skeletter kjendes i denne Henseende). 7de Halshvirvel er fri, ligesom hos *Euphractus*, paa 4 af de 5 foreliggende Skeletter og formet næsten ganske som hos *Euphractus* (selve den frie Hvirvel foreligger kun i ét Tilfælde); hos ét af Skeletterne (det største fra Lapa da Escrivania Nr. 11) er 7de Halshvirvel derimod med hele sin Bagside fast sammensmeltet med 1ste Ryghvirvel.

Af Ryghvirvlerne foreligger ingen samlet Række; deres Tal kjendes derfor ikke; men gode Prøver haves fra Ryggens forskjellige Afsnit. De tre forreste Ryghvirvler pleje at være indbyrdes fast sammensmeltede; 4 saadanne Sæt foreligge (ét af dem saa godt som helt, de andre mere eller mindre ufuldstændige); i et 5te Tilfælde ere kun de to forreste Ryghvirvler sammenvoxede, men derimod er 7de Halshvirvel forenet med dem; ikke alene Hvirvelkroppene og Buerne, men ogsaa Tværtappe og Torntappe ere i alle Tilfældene helt sammensmeltede; bortset fra Sammensmeltningen ere de paagjeldende Hvirvlers Former saa godt som ganske som hos *Euphractus*; Hvirvelkroppene ere, især for 2den og 3dje Hvirvels Vedkommende, i mindre Grad udbredte og fladtrykte, i lidt mindre Grad bueformede; og Ledfladen for 1ste Ribbens *Capitulum* og *Tuberculum* paa 1ste Ryghvirvel har Form af en langstrakt flad Skaal. Ogsaa de følgende Ryghvirvler have noget sværere Kroppe end hos *Euphractus*, med hvem de iøvrigt synes at have alle, eller dog de væsenligste, Egenskaber fælles. Længden af *Prc. mamillares* kjendes ikke. Bageste Ryghvirvel er med hele sin Bagside fast sammenvoxet med forreste Bækkenhvirvel og med forreste Rand af Hoftebenet, der paavirker den ret stærkt.

Et helt Bækken foreligger ikke; men store Brudstykker haves, tilstrækkelige til at give en Forestilling om Bækkenhvirvlerne. Foruden bageste Ryghvirvel og de to egenlige Bækkenhvirvler ere mindst 5, snarest 6 Halehvirvler eller flere indesluttede mellem Bækkenbenene og sammenvoxede med dem og indbyrdes. Ikke alene 1ste Halehvirvel, men ogsaa 2den og vist 3dje støde til Hoftebenet med hele Tværtappens Yderrand; mindst de 3 bageste af de sammenvoxede Halehvirvler støde til Sædebenet med hele Tværtappens Yderrand; indbyrdes synes alle de faste Halehvirvler sammensmeltede fuldstændig, langs alle Rande. De sammenvoxede Kroppe af Bækkenhvirvler og Halehvirvler danne tilsammen en endnu mere svagt hvælvet Bue. Tværtappene af Bækkenhvirvlerne og forreste Halehvirvel ere loftede højt ivejret sammen med Hoftebenets forreste Del, og Hvirvelkroppene af de samme Hvirvler ere tilsyneladende komne til at ligge meget dybere nede. Kroppene af 2den Bækkenhvirvel og de to eller tre forreste Halehvirvler ere blevne meget sværere, især for Halehvirvlernes Vedkommende ualmindelig brede. Kroppene af baade bageste Ryghvirvel, Bækkenhvirvler og de faste Halehvirvler have faaet en meget ejendommelig Form; alle have de ganske flad Underside; bageste Ryghvirvel, Bækkenhvirvler og 1ste Halehvirvel have desuden Kroppene sammentrykte fra Siderne, saaledes at en skarp Kant skiller Underflade fra Sideflade. Høje Torntappe findes baade paa Bækkenhvirvlerne og paa alle de faste Halehvirvler, og indbyrdes ere de sammensmeltede lige til Spidsen, tilsammen dannende en høj Længdekam, med ret stærkt udbredt øvre Rand. Yderste øverste Rande af Tværtappene af baade Bækkenhvirvler og forreste Halehvirvler ere højt rejste ivejret, helt sammensmeltede indbyrdes og med Hoftebenets øverste Rand, tilsammen dannende en høj Længdekam.

Ialt er Halehvirvlernes Tal mindst 29, snarest noget højere. Foruden en Del spredte løse Halehvirvler haves, fra Lapa da Escrivania Nr. 11, en Række af 22 sammenhørende frie Halehvirvler; den forreste af dem er den 1ste frie Halehvirvel, passende til den bageste af de 5—7 eller flere, der ere fastvoxede til Bækkenet; men den bageste af dem er ikke den sidste i Halespidsen; der maa mangle mindst et Par Stykker. Skjønt Halen altsaa ikke indeholder ret mange flere Hvirvler end hos *Euphractus*, er den dog forholdsvis betydelig længere, dels fordi Hvirvlerne i det hele ere større, dels og især fordi Hvirvlerne i Halens ydre Del ere mindre vantrevne. De 10 forreste af de frie Halehvirvler have mere eller mindre sædvanlig Hvirvelform, med Bue, Ledtappe o. s. v.; de følgende vanslægte efterhaanden, men kun langsomt. Tværtappene paa de forreste frie Halehvirvler naa længere ud til Siden end hos *Euphractus* og ere noget rettede nedad; paa Spidsen bære de endnu mere udbredte Mærker efter Sammenstød med Halens Pandser, mest iøjnefaldende paa 3dje til 11te Hvirvel; endnu paa 18de og 19de Hvirvel er Tværtappen ret vel udpræget, paa de følgende vantrives den; paa de fleste Halehvirvler strækker Tværtappens Rod sig ikke langs hele Hvirvelkroppens Side. Ledtappe findes veludviklede paa de 10 forreste af de frie Halehvirvler; dog er bageste Ledtap vantreven paa 10de. *Prc. mamillares* ere ligeledes veludviklede paa de 10 forreste Hvirvler, paa de følgende efterhaanden vantrevne. Anselig Torntap findes endnu paa 11te og 12te Hvirvel; paa de følgende vanslægter den hurtig. De nedre Buer ere meget mere anselige, især højere; deres to øvre Grene løbe sammen forneden, saa at Aare-Kanalens Bund er smallere end dens Loft; under Aare-Kanalen findes en lang, mere eller mindre bladformet sammentrykt »nedre Torntap«, hvis nedre Spids er udbredt under Paavirkning af Haleskeden, men mere puklet, delt i to sidestillede Knolde, mindre flad end hos *Euphractus*.

Ribbenenes Tal kjendes ikke. 1ste Ribben er mere langstrakt, med lidt mindre buede Rande, vistnok lidt mindre bredt; Ledfladen mod 1ste Ryghvirvel er en mere jevn, udelt Flade; Ledfladen mod *Manubrium* er delt i et forreste og et bageste Afsnit, der ligge i forskjelligt Plan. Af de andre Ribben foreligge kun Brudstykker, større og mindre; de synes i alt væsenligt at være som hos *Euphractus*; dog er Forbeningen i *Ligamentum intercostale* langs Ribbenenes Forrand mere udstrakt. Af forbenede Ribbensbruske foreligge mange, mere eller mindre ufuldstændige; de ere i hvert Fald i de væsenligste Træk som hos *Euphractus*.

Af Brystbenet haves nogle faa Led, meget mindende om *Euphractus*.

Maal af Hvirvler.	Bahu.	Escr. 11.
Ringhvirvelens største Brede	98	c. 90
Breden over Ringhvirvelens Ledskaale for Nakke-Ledknuderne	83	79
Breden over Taphvirvelens Ledflader for Ringhvirvelen	73	$62^1/_2$
Længden af Kroppene af de tre forreste Ryghvirvler tilsammen		80
Længden af Kroppen af 3dje frie Halehvirvel		36
Breden over Tværtappene af samme		205
Højden af den største foreliggende nedre Halehvirvel-Bue		64

(*Chlamydotherium majus.*)

Af Skulderbladet kjendes ikke stort mere end dets nedre Halvdel, uden *Acromion.* Det har samme brede og hvælvede Form som hos *Euphractus*, om hvem det i det hele minder stærkt. Muskelkammen langs Bagrandens Yderside er mindre skarp. *Prc. coracoideus* er kortere.

Nøglebenet kjendes ikke.

Overarmen er lidt spinklere, mere langstrakt. Ledhovedet er mindre smalt. *Tuberculum majus* er mindre bred; Ledfladen mod *Acromion* synes at være endnu mindre, hvis den i det hele findes. *Tuberculum minus* er meget mindre udstaaende. *Biceps*-Furen er mindre tilbøjelig til at lukkes, især fordi Randen af *Tuberculum majus* kun lidt bøjer sig ind over den. *Crista deltoidea* er svagere, med nederste yderste Hjørne meget mindre fremstaaende, med nederste Ende kun naaende lidt nedenfor Knoglens Midte. *Crista supinatoria* er mindre stærkt udbredt til Siden; den fortsættes oventil i en skarp Kam, der naar næsten helt op til Ledhovedet, paa Knoglens Bagside. *Condylus internus* er betydelig mindre udstaaende. Den nedre Ledflade er noget mindre bred.

Spolebenet er mere langstrakt. Øvre Endes Ledflade mod Albuebenet er udelt, og næsten ingen Indbugtning findes i Knoglens Rand. Det pladeformede Fremspring nederst paa Kammen langs Knoglens Forside er noget mindre. Ledfladen for *Scaphoideum* er en mere jevn Flade, og *Prc. styloideus* er lidt mindre fremstaaende.

Albuebenet er mere langstrakt i sin forreste Del og lidt mindre svært, især *Prc. anconæus* er svagere. Hele Knoglen er mere lige, dens Bagrand næsten en lige Linie. Ledfladen for Overarmen er smallere, især bagtil. Ledfladen for Hovedet af Spolebenet er udelt. Forsiden af *Prc. anconæus* er mindre bred og mindre udfladet, dens bageste indre Hjørne i mindre Grad krogformet fremstaaende. Ledfladen for *Cuneiforme* mangler den inderste udhulede Del, der er ombyttet med en noget ujevn Flade.

Maal af Skulderblad og Arm.	Bahu.		Escr. 1.	Escr. 11.		»Forskj. Huler«.
Længden af Skulderbladets Ledskaal	49					
Breden af samme	29½	.....	30	31½		
Overarmens Længde fra Hoved til nederste Rand, paa Indersiden	228	233	....	221	252	
Breden af dens Ledhoved	38	36	....	37½	40	
Breden af dens nedre Ledflade	54	....	53	54	59	60
Dens største Brede foroven	61	65	....	64	64	
Dens største Brede forneden	83	....	....	81	82	88
Spolebenets største Længde, langs Inderranden	136	....	138½	139	153	
Breden af dets øvre Ledflade	39½	.....	37	38	39	
Breden af dets nedre Ledflade	38	c. 37	38	38½	38	
Albuebenets største Længde, langs Bagranden	....	....	....	219		
Fra Spidsen af *Prc. anconæus* til Midten af Bagranden af øvre Ledflade	c. 87	c. 88	....	87	95	
Breden af Bagranden af Albuebenets øvre Ledflade	....	....	....	33	36	

Haandrodens Ledflade mod Underarmen er ikke en sammenhængende Flade, idet der er en ret anselig Afstand mellem *Lunatum* og *Cuneiforme*, fremkommen ved, at *Cuneiforme* har mistet sit øverste inderste Hjørne. *Multangulum majus* og *M. minus* ere ikke sammenvoxede.

Scaphoideum har Ledfladen for Spolebenet mere flad. Den fremspringende Fod paa Knoglens forreste yderste Hjørne er lidt kortere og ender ret spidst, med en lille udhvælvet Ledflade for *Capitatum*. Den knoldformede Udvæxt fra det forreste inderste Hjørne er noget mindre fremstaaende.

Lunatum er bredere forneden og lidt mindre højt, kun med den nederste forreste Del af Ydersiden stødende til *Cuneiforme*.

Cuneiforme er dybere, i Retning forfra bagtil. Ledfladen for Albuebenet er kortere (eller smallere), kun svarende til den ydre Halvdel af Ledfladen hos *Euphractus*. Kun nederst støder Indersiden til *Lunatum*. Det knoldformede Fremspring paa Forsiden af forreste inderste nederste Hjørne er mindre skarpt fremstaaende. Det knoldformet fremstaaende yderste Hjørne er mindre kugleformet, mere langstrakt.

Paa *Pisiforme* naar Ledfladen for *Cuneiforme* næsten lige saa langt tilbage som Fladen for Albuebenet.

Multangulum majus er ikke sammenvoxet med *Multangulum minus* selv hos gamle Dyr. Ledfladen mod 1ste Mellemhaandsben er svagt udhvælvet.

Multangulum minus er frit fra alle omgivende Knogler.

Capitatum er bredere. Øvre Ledflade, mod *Scaphoideum* og *Lunatum*, lidt fladtrykt; Fladen mod *Scaphoideum* mindre. Ledfladen mod 3dje Mellemhaandsben mindre kjølformet fremstaaende, mere glat afrundet.

Paa *Hamatum* danner Ledfladen for 5te Mellemhaandsben, naar den findes, en ret Vinkel med Fladen for 4de; undertiden mangler den.

Seneknoglen i Haandens *Flexor digitorum profundus* er meget tyk, knoldformet, noget mindre udbredt, især kortere, og Glidefladen er mere sammenhængende, med mindre udbugtede Rande.

Maal af Haandrod.	Bahu.					Escr. 1.	Escr. 11.		Perip. 1.	»Forskj. Huler«.
Breden af *Scaphoideum*	25						23			
Breden af *Lunatum*	21	21½					20	21		
Dybden af samme	30½	31					30	30		
Breden af *Cuneiforme*	32½						35½		34	
Længden af *Pisiforme*	44	46					44,	45½		42½
Breden af *Multangulum majus*	15	16	16							
Breden af *Multangulum minus*	18½	21								
Breden af *Capitatum*	13½	14	15	15½						
Dybden af samme	21½	22	23½	23						
Breden af *Hamatum*	20	20½	20⅔	21	21½		20½			
Breden af Seneknoglen i Haandens *Flexor profundus*	41½	46½	48½			46½	43	45		

(Chlamydotherium majus.)

1ste Finger har mindre langstrakte Mellemhaandsben og 1ste Fingerled. 2den Finger er stærkere, og 1ste og 2det Fingerled ere mindre langstrakte, især 1ste, der nærmest maa kaldes kort. 5te Finger er mere indskrænket. Ledforbindelsen mellem 1ste og 2det Led i 2den Finger er usædvanlig formet, omtrent som Leddet mellem Mellemhaandsben og 1ste Fingerled. Ledføjningen mellem 1ste og 2det Led i 3dje og 4de Finger er ogsaa ualmindelig formet. Omkring Kloleddenes Grund findes en kort kraveformet Forbening i den Hudfold, der omgiver Neglens Grund.

1ste Mellemhaandsben er betydelig tykkere. Ledfladen mod *Multangulum majus* er næsten plan. Ledfladen mod 1ste Fingerled er mindre hvælvet og næsten uden Antydning af Ledruller.

2det Mellemhaandsben er lidt sværere, især foroven og bagtil mindre sammentrykt. Nedre Ledflade er lidt mere skjæv, den indre Ledrulle betydelig mindre end den ydre.

3dje Mellemhaandsben er bredere foroven, især bagtil. Ledfladen for *Capitatum* er forrest lidt mindre dybt udskaaren. Fladen for 4de Mellemhaandsben er mindre udhulet. Midtkammen paa nedre Ledflade naar mindre langt fremad.

4de Mellemhaandsben er lidt mindre forkortet. Ledfladen for *Hamatum* er ikke løftet ivejret, men er en næsten vandret liggende, svagt hvælvet Flade. Ledfladen for 3dje Mellemhaandsben er lidt mindre stærkt knoldformet fremspringende. Nedre Ledflade er lidt mere skjævt stillet.

5te Mellemhaandsben kjendes ikke, undtagen efter Ledfladen paa 4de og paa *Hamatum*.

Maal af Mellemhaand.	Bahu.				Escr. 1.		Escr. 11.		Perip. 1.
Længden af 1ste Mellemhaandsben, langs Inderranden	17½	18	18½	19½					
Dets Brede foroven	13	12½	14	14					
Breden af dets nedre Ledflade	9⅓	9⅔	10½	10½					
Længden af 2det Mellemhaandsben, langs Yderranden	49						51	53	
Dets største Brede foroven	21½						20	20	
Breden af dets nedre Ledflade	19⅓						17½	19½	
Længden af 3dje Mellemhaandsben, langs Yderranden	56	56	58		56½	58½	56		
Dets største Brede foroven	23½	23½			23½	26½	23		
Breden af dets nedre Ledflade	22	20				22	21		
Længden af 4de Mellemhaandsben, langs Inderranden	32	32	32		34		34½	32½	33
Dets største Brede foroven	21	22½	22½		19½		22	21	
Breden af dets nedre Ledflade	20½	19	20		20		18½	19½	18½

1ste Led af 1ste Finger er kortere, kun lidt længere end Mellemhaandsbenet, og meget sværere, især bredere; øvre Ledflade er uden Antydning af Tvedeling; nedre Ledflade er bred, uden fremtrædende Ledruller. Kloleddet som Kloen; Ledfladen for 1ste Fingerled er uden Furer.

1ste Led af 2den Finger er meget sværere og kortere, neppe halvt saa langt som Mellemhaandsbenet, ikke sammentrykt; øvre Ledflade er lidt mere skjæv; bagest mellem

de to Ledruller paa nedre Ledflade findes en lille ret skarpt fremspringende tungeformet Udvæxt. 2det Led er kortere og bredere end hos *Euphractus*, dog betydelig længere end 1ste Led, ret stærkt fladtrykt; bagest mellem de to Ledfurer paa øvre Ende findes en ret dyb Fure for den tungeformede Udvæxt paa 1ste Led. Kloleddet som Kloen; det er lidt længere end Mellemhaandsbenet.

1ste Led af 3dje Finger er meget kortere, meget bredere end langt, næsten skiveformet; de to Furer for Mellemhaandsbenets Ledruller ere kun bagtil skilte ved en Fure for Midtkammen; Ledrullerne paa nedre Ledflade ere mindre fremstaaende, lidt fladtrykte; derimod er Fremspringet i Furen mellem dem tydeligt, formet som en lav Pukkel. 2det Led er noget kortere end hos *Euphractus*, dog omtrent tre Gange saa langt som 1ste Led, noget bredere; Furerne for Ledrullerne paa 1ste Led ere lidt fladere, derimod er Furen imellem dem betydelig mere udpræget. Kloleddet som Kloen; det er uden Længdefure i Spidsens Ryg.

1ste Led af 4de Finger er lige saa kort, skiveformet, som 1ste Led af 3dje; nedre Ledflade er formet næsten ganske som den tilsvarende i 3dje Finger. 2det Led er lidt længere end hos *Euphractus*; det er spinklere, især smallere, end 2det Led i 3dje Finger og mere skjævt, men har ellers væsenlig samme Form. Kloleddet som Kloen; det er uden Længdefure i Spidsens Ryg.

1ste Led af 5te Finger kjendes ikke. 2det Led er meget mere vanslægtet end hos *Euphractus*, kortere og med baade øvre og nedre Ledflade mere udjevnede, næsten uden Ledfurer og Ledruller. Kloleddet som Kloen; det har ingen Fure i Spidsens Ryg; Ledfladen for 2det Fingerled er en udelt Flade, ikke delt i to Furer.

Maal af Fingerled.	Bahu.				Escr. 1.	Escr. 11.		»Forskj. Huler«.
Længden af 1ste Led af 1ste Finger, langs Inderranden	19½							
Breden af dets nedre Ledflade	10½							
Længden af Kloleddet af 1ste Finger, langs Midten af Ryggen	32	c. 30				c. 28	c. 31	
Breden af dets Ledflade	11	11				10½	12	
Længden af 1ste Led af 2den Finger, langs Inderranden	28	28½				27½	28½	
Breden af dets nedre Ledflade	18	19				18	19½	
Længden af 2det Led af 2den Finger, langs Inderranden	37	38	41		41	35½	38	
Breden af dets nedre Ledflade	18½	19	19		18½	17½	19	
Længden af Kloleddet af 2den Finger	59	c. 56					c. 58	
Breden af dets Ledflade	18	18½				17	20	
Længden af 1ste Led af 3dje Finger, langs Inderranden	10½	11½				9½	10½	
Breden af dets nedre Ledflade	21	22				20	20½	
Længden af 2det Led af 3dje Finger, langs Inderranden	29	28½	29½	31	29	27	30	
Breden af dets nedre Ledflade	19	19	20		19	18	19½	
Længden af Kloleddet af 3dje Finger								c. 64
Breden af dets Ledflade								20
Længden af 1ste Led af 4de Finger, langs Inderranden	10½					9½	10	

(*Chlamydotherium majus.*)

Maal af Fingerled.	Bahu.				Escr. 1.	Escr. 11.	
Breden af nedre Ledflade af 1ste Led af 4de Finger	18½					17½	18
Længden af 2det Led af 4de Finger, langs Inderranden	26	26	26	30½		25	
Breden af dets nedre Ledflade	18	17½	17½	19½		17	
Længden af Kloleddet af 4de Finger	c. 65					58	c. 63
Breden af dets Ledflade	19	18	20		20	17	20
Længden af 2det Led af 5te Finger, langs Inderranden						8½	
Breden af dets nedre Ledflade						11	
Længden af Kloleddet af 5te Finger	29					28½	
Breden af dets Ledflade						11	

Af Bækkenbenet kjendes kun Brudstykker, men dog saa store Dele, at det kan sees, at det i høj Grad har mindet om *Euphractus*. Det har været i endnu mere udstrakt Forbindelse med Bækkenhvirvler og Halehvirvler. Hoftebenet er fortil skudt højt ivejret. *Tuber ischii* er mægtigere, fortil mindre sammentrykt, mere knoldformet.

Laarbenet er mere langstrakt, mindre udfladet. *Trochanter major* lidt lavere og lidt mindre svær. *Trochanter minor* betydelig mindre. *Crista glutæa* og dens nedløbende Kam lidt mindre fremstaaende. Furen for Knæskallen meget dybere og mere løftet frem for Omgivelserne, især dens indre Rand fremstaaende, og i sin Helhed er Furen mere vendt nedefter. Af de nedre Ledruller er den indre lidt bredere end den ydre, der er paafaldende smal, og den indre ligger betydelig lavere nede end den ydre.

De sammensmeltede Skinneben og Lægben ere en noget kortere Knogle. Af de to Ledflader for Laarbenets Ledknuder ligger den indre i sin største Udstrækning betydelig lavere end den ydre, men forrest og inderst er den rejst ret brat ivejret. Ledfladen for den ydre Ledknude er ret tydelig udhulet. *Crista tibiæ* kan spores til Knoglens nedre Ende. Paa Indersiden af nedre Led-Ende findes kun en enkelt Senefure. Lægbenets Muskelkamme ere stærkere fremstaaende.

Knæskallen er sværere, mindre flad, mere knoldformet, med stærkere fremstaaende Forside, med en Udvidelse til Siden øverst og yderst, forneden endende mere spidst. Ledfladen er skarpere tagformet, især i sin nederste Del.

Maal af Laarben og Underben.	Bahu.			Escriv. 11.	
Laarbenets Længde, fra Ledhoved, langs Indersiden	c. 302			308	
Ledhovedets største Tværmaal, forfra bagtil	47½			51½	
Breden over Laarbenets nedre Ledflade		88		79	
Underbenets største Længde, nærmest Indersiden				201	
Dets største Brede foroven				85	
Dets største Brede forneden				80	
Knæskallens største Længde	67		78	69	81
Dens største Brede	46	52	53	50	51

Rullebenets Ledflade mod Hælbenets Krop er lidt mindre dybt udhulet.

Hælbenet er mere langstrakt, i hele sin Udstrækning sammentrykt. Hæl-Udvæxten er længere, mod Spidsen kun lidt udvidet, stærkt sammentrykt, med ret skarpe øvre og nedre Rande, næsten ikke skjævt stillet. Ingen Ledflade for Lægbenet findes. Ledfladen for Rullebenet paa Hælbenets Krop er lidt fladere. *Prc. lateralis* er lidt mindre, især mindre udbredt forrest nederst, saa godt som helt udfyldt af Ledfladen for Rullebenet. Ledfladen mod *Cuboideum* helder stærkere indefter. Paa Hælbenets forreste yderste Hjørne findes kun en ganske lille tapformet Baand-Udvæxt.

Den knoldformede Udvæxt paa Bagsiden af *Naviculare* ovenfor Ledfladen for *Cuneiforme primum* er noget mindre fremspringende. Den kjølformede Udvæxt, der bærer Glidefladen for Seneknoglen i *Flexor digitorum profundus*, er forneden forlænget i en lang frit fremspringende Tap. Ledfladen for *Cuneiforme primum* danner en stump Vinkel mod Fladen for *C. secundum*. Ledfladerne for *C. secundum* og *C. tertium* ere bredere. Ledfladen for *Cuboideum* er kortere.

Cuneiforme primum er meget mindre sammentrykt, ikke pladeformet; set fra Indersiden er den i Omrids smallere foroven end forneden. Ledfladen for *Naviculare* helder meget mindre. Ledfladen for 1ste Mellemhaandsben er simpelt saddelformet. Ledfladen for 2det Mellemfodsben er næsten plan.

Cuneiforme secundum er lidt bredere fortil, smallere bagtil.

Cuneiforme tertium er betydelig bredere.

Cuboideum har mindre langstrakt, men højere Ledflade mod *Naviculare*. *Tuberositas cuboidei* er mere svær, mere fremtrædende; Glidefladen paa dens Bagside er mere anselig, mere skarpt afsat, med tildels fremspringende Rande, i Omrids langstrakt, ægformet.

Seneknoglen i Fodens *Flexor digitorum profundus* er forholdsvis større, meget mere knoldformet; Glidefladen paa dens Overside er mere skarpt tagformet, med indre og ydre Afsnit næsten lige store.

Maal af Fodrod.	Bahu.			Escr. I.	Escr. II.		Verm.	»Forskj. Huler«.
Rullebenets største Længde	51	54	54½	54	48½	51	61	
Breden over dets Ledruller forrest	48½	49½	52	52½	50	52	52½	
Hælbenets Længde	109			114	107			
Dets Brede over Ledfladerne for Rullebenet	45½	49			43			
Breden af *Naviculare*	34	34½		31	31		31½	
Største Brede af *Cuneiforme primum*	24½	26			25			
Breden af *Cuneiforme secundum*					15½	15½		
Breden af *Cuneiforme tertium*	24				21½	24		21
Breden af *Cuboideum*	27	28	32		27	29		
Dets største Højde	29½	33	32		29	33½		
Længden af Seneknoglen i Fodens *Flexor profundus*	36	37½			34½	40		

Tæerne mere ligelig udviklede end hos *Euphractus*, men tildels mindre oprindelig formede, idet hele Foden er forkortet, plump. 1ste Taa meget sværere end hos *Euphractus*,

(*Chlamydotherium majus.*)

med meget kortere Mellemfodsben og 1ste Taaled. 2den Taa meget sværere, men med kortere Mellemfodsben og meget kortere 1ste og 2det Led. 3dje Taa sværere, med sværere, men kortere Mellemfodsben, sværere end 2det, og 1ste og 2det Taaled ere stærkt forkortede, især 1ste, der er næsten skiveformet. 4de Taa er meget sværere end hos *Euphractus*, omtrent af samme Styrke som 2den og 3dje, Mellemfodsbenet næsten lige saa langt som 3dje, 1ste og 2det Taaled stærkt forkortede, især 1ste, der er næsten skiveformet. 5te Taa er sværere, med kortere, næsten skiveformede 1ste og 2det Led. Ledføjningen mellem 4de Mellemfodsben og 1ste Taaled er højst ejendommelig, formet som den tilsvarende Forbindelse i Haanden. Ledføjningen mellem 1ste og 2det Led i 2den, 3dje og 4de Taa ualmindelig formet. Kloleddene ere meget sværere, næsten hovformede; omkring deres Grund findes en kort kraveformet Forbening i den Hudfold, der omgiver Neglens Grund.

1ste Mellemfodsben har en simpelt saddelformet, kun svagt buet Ledflade for *Cuneiforme primum*. Ledfladen for 2det Mellemfodsben viser mere nedefter. Nedre Ledflade er lidt mere skjæv, med lidt mere fremtrædende Ledruller, mellem hvilke der findes en lav, bred, afrundet Midtkam.

2det Mellemfodsben er foroven smallere end i sin nedre Halvdel, hvor det er udvidet. Ledfladen for *Cuneiforme secundum* er lidt mere afsmalnende bagtil. Ledfladen for 1ste Mellemhaandsben er stillet paa en lidt fremspringende Udvæxt og vender lidt opad. Ledfladen for *Cuneiforme primum* er næsten plan. Ledrullerne paa nedre Ledflade ere noget mere fremtrædende; Midtkammen er bagtil betydelig mere fremspringende og fortsættes tydeligere paa Forsiden.

3dje Mellemfodsben har nedre Ledflade formet som paa 2det, altsaa noget afvigende fra *Euphractus*; den er snarest endnu mindre skjævt stillet end hos *Euphractus*.

4de Mellemfodsben er ret stærkt fortykket forneden. Ledfladen mod *Cuboideum* lidt kortere, men bagtil betydelig bredere. Nedre Ledflade meget ejendommelig, formet paa samme Maade som nedre Ledflade af 4de Mellemhaandsben hos *Euphractus*: af de sædvanlige to fremhvælvede Ledruller er der kun lidt tilbage ved Ledfladens Forrand; bag dem er der fremkommet to dybe afrundede Gruber, af hvilke den yderste er den største, skilte ved en smal, skarp Midtkam; hele Ledfladen staar mere skjævt, pegende udad.

5te Mellemfodsben er neppe kortere, men forneden bredere; det er neppe sammentrykt, i Tværsnit ret trindt. Ledfladen mod *Cuboideum* er næsten plan.

Maal af Mellemfod.	Bahu.			Escr. 1.	Escr. 11.		»Forskj. Huler«.
Længden af 1ste Mellemfodsben, langs Inderranden					24	25½	
Dets største Tværmaal foroven					22	25½	
Breden af dets nedre Ledflade					16	18½	
Længden af 2det Mellemfodsben, langs Yderranden	47	50½	54		52	56	
Dets største Brede foroven	22	22	22		21½	22	
Breden af dets nedre Ledflade	20	22	21		19½	22½	

Maal af Mellemfod.	Bahu.			Escr. 1.		Escr. 11.		»Forskj. Huler«.
Længden af 3dje Mellemfodsben, langs Yderranden	60		. .	56 . .		55	59½	
Dets største Brede foroven	26		....		30	24½	28	
Breden af dets nedre Ledflade	21		.....	c. 20		21	22	
Længden af 4de Mellemfodsben, fra øverst yderst til nederst inderst	55	56	59	50		54	53½	56
Dets største Brede foroven	20	19	19	19		18	19	
Breden af dets nedre Ledflade	23	21½	23	23		22	23	22
Længden af 5te Mellemfodsben, langs Inderranden	25½		....			24	26	
Dets største Brede foroven	18 . . .		. . .			13½	17½	
Breden af dets nedre Ledflade	18		....			14	19	

1ste Led af 1ste Taa har øvre Ledflade meget bredere, med to noget stærkere udhulede Ledfurer, bagtil skilte ved en ret dyb Midtfure; nedre Ledflade er bred, med mindre stærkt fremtrædende Ledruller, skilte ved en bredere, mere aaben Midtfure. 1ste Led af 2den Taa har paa øvre Ledflade lidt dybere Furer, baade for Ledrullerne og for Midtkammen paa Mellemfodsbenet; paa nedre Ledflade ere Ledrullerne mindre fremstaaende, lidt fladtrykte, og bagtil imellem dem findes et tydeligt pukkelformet Fremspring. Paa 1ste Led af 3dje Taa ere Ledfladerne formede væsenlig som i 2den. 1ste Led af 4de Taa har nedre Ledflade formet paa lignende Maade som i 3dje; men øvre Ledflade er ejendommelig omformet: forrest findes to afrundet udhulede Gruber, bag dem to halvkugleformede Knuder skilte ved en dyb Fure. 1ste Led af 5te Taa har en ganske svagt udhulet øvre Ledflade med en ret dyb Fure i Bagranden; nedre Ledflade er næsten flad, men lignende Form som paa tilsvarende Ledflade i 2den og 3dje Taa kan spores.

2det Led af 2den Taa har paa øvre Ledflade lidt fladere Ledfurer, bagtil skilte ved en bred, men grund Fure; nedre Ledflade har mindre fremtrædende Ledruller og er mere fladtrykt, forfra bagtil. Væsenlig samme Form have Ledfladerne i 3dje og 4de Taa. I 5te Taa har 2det Led mere udjevnede Ledflader end i de andre Tæer.

Kloleddenes Form svarer til Kløernes. Ledfladen for tilgrændsende Taaled er paa alle Kloleddene saa godt som udelt, uden særskilte Ledfurer.

Af de smaa Seneknogler, der findes bag 1ste Finger- eller Taaled og bag Kloleddene, foreligge adskillige. De ere i alt væsenligt som hos *Euphractus*.

Maal af Taaled.	Bahu.				Escr. 1.	Escr. 11.		Perip. 1.
Længden af 1ste Led af 1ste Taa, langs Inderranden	21½	23	23½	26½	25	23	25½	
Breden af dets nedre Ledflade	16½	16½	18	17	18	16	19	
Længden af Kloleddet af 1ste Taa, langs Ryggen	c. 27	31	34½	35	c. 36	31	34	
Breden af dets Ledflade		17½	16½	17½	17½	15½	18½	
Længden af 1ste Led af 2den Taa, langs Inderranden	20	20	....	....	....	20	20½	
Breden af dets nedre Ledflade	19	19½	....	....	....	19½	21	
Længden af 2det Led af 2den Taa, langs Inderranden	22	22½	....	....	....	21½	24	
Breden af dets nedre Ledflade	20½	20½	....	....	....	c. 20	23	

(*Chlamydotherium majus.*)

Maal af Taaled.	Bahu. [1]	Bahu. [2]	Bahu. [3]	Escr. 1.	Escr. 11. [1]	Escr. 11. [2]	Perip. 1.
Længden af Kloleddet af 2den Taa					39	45	
Breden af dets Ledflade					21	23½	
Længden af 1ste Led af 3dje Taa, langs Inderranden	10½	11		12	10	10½	
Breden af dets nedre Ledflade	19½	21½		22	20½	22½	
Længden af 2det Led af 3dje Taa, langs Inderranden	20½				19½		
Breden af dets nedre Ledflade	23½				20		
Længden af Kloleddet af 3dje Taa	c. 43	c. 44				c. 45	
Breden af dets Ledflade	23	20½			21½	24	
Længden af 1ste Led af 4de Taa, langs Inderranden	10½	11½			11		
Breden af dets nedre Ledflade	19	20½			19		
Længden af 2det Led af 4de Taa, langs Inderranden	21½				21	23	
Breden af dets nedre Ledflade	20				19	21	
Længden af Kloleddet af 4de Taa	44	45	c. 42		39		
Breden af dets Ledflade	19½		21		18½		
Længden af 1ste Led af 5te Taa, langs Inderranden	8				8	8½	7
Breden af dets nedre Ledflade	14				14½	16½	15½
Længden af 2det Led af 5te Taa, langs Inderranden	10						10
Breden af dets nedre Ledflade	15						15½
Længden af Kloleddet af 5te Taa	28				c. 24		
Breden af dets Ledflade	c. 17				c. 15		

9. ***Hoplophorus euphractus*** Lund. (Pl. XVI—XIX.)

Jordfunden ved Lagoa Santa i følgende Huler:

Lapa do Bahu Nr. 1. Dele af mindst 3 voxne Skeletter. Et anseligt Stykke af et Pandeskjold; talrige større og mindre Flager og løse Smaaplader af Rygskjolde, omfattende Prøver af Skjoldets forskjellige Dele; adskillige Brudstykker af Haleskeder. 8 løse Tænder. Store Brudstykker af mindst 3 Hovedskaller: venstre Halvdel af et Ansigt, med tomme Tandgruber; Midtstykke af en anden Hovedskal, med tomme Tandgruber, med næsten hel nedstigende Kindbue-Udvæxt paa højre Side; det meste af Oversiden af en tredje Hovedskal med tilhørende Stykker af Gane og Overkjæber, med tomme Tandgruber; den bageste Del af en Hjernekasse, maaske hørende til en af de allerede nævnte Hovedskaller; et lille Stykke af et Nakkeben, vist ligeledes; et Brudstykke af Midten af en Underkjæbe-Gren, med tomme Tandgruber, og bageste Del af en Underkjæbe. Et Sæt sammenvoxede Halshvirvler, et lille Stykke af Ryghvirvel-Røret; 2 Kroppe af Halehvirvler, den ene med Tværtap, 2 Stykker af Buer og en nedre Bue vist af samme Art; ligeledes et Stykke af et Ribben og af et Brystribben; Stykker af nedre Del af 3 højre Skulderblade; en næsten hel venstre Overarm, stærkt gnavet af Gnavere, og nedre Ender af 2 højre; et helt venstre Spoleben og øvre og nedre Ende af højre, et helt venstre Albueben og Stykke af øvre Ende af et højre, 2 højre og 1 venstre *Scaphoideum*, 2 højre *Lunatum*, 2 højre *Cuneiforme*, et højre og et venstre *Pisiforme*, et venstre *Hamatum*; 2 højre, 1 venstre 2det Mellemhaandsben; et højre, et venstre 3dje Mellemhaandsben og øvre Ende af et højre;

et højre og et venstre 4de Mellemhaandsben; af 2den Finger: 3 højre og 1 venstre 1ste Led, 3 venstre 2det Led, 2 højre, 1 venstre Kloled; af 3dje Finger: et højre og et venstre 1ste Led, et venstre 2det Led; af 4de Finger: 2 højre og 2 venstre 1ste Led, tildels ufuldstændige, et højre og et venstre 2det Led, et højre Kloled; en Seneknogle fra Haandens Bøjesener, et større Stykke af et venstre Bækkenben, et ret fuldstændigt højre Laarben og Dele af nedre Ende af 1 højre og 2 venstre; øvre Halvdel af et venstre Underben, Stump af øvre Ende af et højre Skinneben, Stykker af nedre Ender af 2 højre og 1 venstre Skinneben; 2 højre, 2 venstre Knæskaller; 2 højre, 2 venstre Rulleben; 2 højre, 3 venstre Hælben, tildels ufuldstændige; et venstre *Naviculare* og Stykke af et andet; 3 højre, 1 venstre *Cuneiforme secundum*; 2 højre, 1 venstre *Cuneiforme tertium*; 2 højre, 2 venstre *Cuboideum*; et helt højre 2det Mellemfodsben og øvre Ende af et venstre; et højre, et venstre 3dje Mellemfodsben og øvre Ende af et venstre; 1 højre, 2 venstre 4de Mellemfodsben og øvre Ende af et højre; 1 højre, 2 venstre 5te Mellemfodsben; af 2den Taa: et højre og et venstre 1ste Led, et højre 2det Led, et højre og et venstre Kloled; af 3dje Taa: 2 højre, 2 venstre 1ste Led, 2 højre, 1 venstre 2det Led, 2 højre, 1 venstre Kloled; af 4de Taa: 2 venstre 1ste Led, 1 højre og 3 venstre 2det Led, 1 højre og 1 venstre Kloled; af 5te Taa: 1 højre, 2 venstre 1ste Led, 1 venstre 2det Led, 2 højre og 1 venstre Kloled; flere Seneknogler fra Foden. Desuden flere Knogler mere eller mindre utilgængelig indesluttede i hærdnet Hule-Jord.

Lapa da Onça. Nedre Halvdel af venstre Overarm af et voxent Skelet.

Af de nogenlunde vel kjendte Glyptodontiner er det ***Lomatophorus ornatus*** (adskillige Levninger fra Argentina, stammende fra 16 Fund, foreligge i Museet i Kjøbenhavn, skjænkede af V. Lausen) og ***»Propalæohoplophorus« australis*** (bedst kjendt efter Scott's Fremstilling; en Afstøbning af Hovedskallen foreligger), hvem ***Hoplophorus euphractus*** staar nærmest. Allernærmest staar den ved *L. ornatus*; den er fulgt noget med ind paa den Sidevej, ad hvilken *L. ornatus* er gaaet; men den er ikke naaet nær saa langt frem og minder derfor i et og andet om den fælles Stamform *»Propalæohoplophorus«*; og den er afvegen i sin egen Retning.

Den har faaet Sibenets *Concha inferior*, maaske i Forbindelse med den forreste Del af *Concha superior*, oppustet paa lignende Maade som hos *L. ornatus*, men i mindre paafaldende Grad, saa at Næsen langtfra er saa opsvulmet som hos *L. ornatus* og i langt mindre Grad trykker og former Øjehulen, der minder om *P. australis* (Næsens indvendige Bygning hos *Lomatophorus* kjendes ikke; det forudsættes, at det er de samme Dele som hos *Hoplophorus*, der frembringe Næsens Opsvulmning); selve Næsebenet har omtrent den sædvanlige Form, medens det hos *L. ornatus* er i paafaldende Grad mægtigt og sammenrullet. Om *P. australis* minder den ogsaa i Formen af Sideranden af Nakkebenets Grund-Del, der har sin oprindelige Form, medens den hos *L. ornatus* er udhulet, sikkert af Udvidelser af

Trommehulen. Underkjæbe-Leddet har vel i det væsenlige faaet samme ejendommelige lodrette Stilling som hos *L. ornatus*, men har dog beholdt lidt mere oprindelig Form. *Canalis infraorbitalis* er snarest som hos *L. ornatus*, men dog noget nærmere ved det sædvanlige; hos *L. ornatus* har den faaet en paafaldende Vidde, og paafaldende smal Undervæg, vist som Følge af, at den har rummet en ualmindelig stor *Nervus infraorbitalis*, svarende til den mægtige Tryne, der maa have været tilstede, at slutte efter Formen af den forreste Næse-Aabning. Til Gjengjeld er *Foramen condyloideum*, baade hos *H. euphractus* og *L. ornatus*, blevet paafaldende lille, vel fordi *Nervus hypoglossus* er bleven svagere end sædvanlig; begge Arter staa i denne Henseende omtrent paa samme Trin. Ligeledes paa samme Trin staa de i Henseende til Nakke-Ledknudens ejendommelige smalle Form, der vel maa være afhængig af en særegen Maade at føre Hovedet. Tændernes Kroner have hos begge faaet omtrent samme Højde.

Derimod er *H. euphractus* naaet langt videre end *L. ornatus* i en paafaldende Udvikling af *Sinus frontales*, der ikke alene fylde Pandebenet, men strække sig langt ind i Isseben, *Ala magna* og *Sqvama*, hvor de danne mægtige Huler og udpose Knoglernes Vægge. Ogsaa fra Næsegangens bageste Del synes der at være udgaaet Udvidelser, der have dannet sig grubeformet Leje paa Undersiden af bageste Kilebens Krop og *Ala magna*, hvad hverken findes hos *L. ornatus* eller hos *P. australis*, og Næsegangens Vægge ere skudte til Siden. Tandsættet er desuden lidt forstærket, hvad der viser sig i den betydeligere Størrelse af de to forreste Tænder, der ere større end hos begge de nævnte Slægtninge; og i tilsvarende Grad synes Tyggemusklerne forstærkede; i hvert Fald har Tindingmusklen afsat stærkere Kamme langs Overranden af *Prc. zygomaticus* og paa *Prc. posttympanicus sqvamæ*, meget stærkere end hos Slægtningene.

Forholdet mellem Slægterne *Hoplophorus* og *Lomatophorus* er nærmest følgende:

I. Næsebenet af omtrent sædvanlig Form, fladt. Øjehulens Omrids nærmest kredsformet. Sideranden af Nakkebenets Grund-Del ikke udhulet. (Store Lufthuler i Isseben, *Ala magna* og *Sqvama*. Bageste Næsegang udvidet. De forreste Tænder formede næsten som de andre.) ***Hoplophorus.***

II. Næsebenet uhyre, opsvulmet, indrullet. Øjehulens Omrids aflangt. Sideranden af Nakkebenets Grund-Del udhulet. (Ingen eller kun smaa Lufthuler i Isseben, *Ala magna* og *Sqvama*. Bageste Næsegang ikke udvidet. De forreste Tænder betydelig svagere end de andre.) ***Lomatophorus.***

Endnu er *Hoplophorus euphractus* den eneste sikre kjendte Art af Slægten.

Overfor den ene eller den anden af sine Slægtninge udmærker ***H. euphractus*** sig ved følgende.

Ydre. I Ydre har den i høj Grad lignet *Lomatophorus ornatus*; den har haft lignende Størrelse, snarest været lidt større, og har væsenlig haft samme Legemsform og samme Hornklædning paa Pandseret. Men Snudens Form har været en anden, langt

nærmere ved det sædvanlige, uden den ejendommelige opsvulmede Tryne, som *L. ornatus* har haft; Lemmerne have været lidt højere; i Rygskjoldets Midte have de største af Hornpladerne været forholdsvis lidt mindre; og de smaa Hornplader, der ere lejrede omkring de større, have paa sine Steder ligget i større Mængde; Hornknuderne paa Haleskedens Sider ved Halens Spids have været større og stærkt fremstaaende, ikke næsten flade.

Skjoldet er i Skelettet i det væsenlige som hos *L. ornatus*. Fælles med *L. ornatus*, til Forskjel fra den ene eller den anden af andre Glyptodonter, har det følgende Egenskaber: Det er i det hele ret tyndt. Pandeskjoldet er dannet af mange Smaaplader af meget forskjellig Størrelse og forskjelligt Omrids, dog mest sexkantede, de bageste for det meste ret store, med stort kredsrundt eller ægformet Midtfelt, omringet af en smal Bræmme af Randfelter, og med talrige Haargruber i den Fure, der skiller Midtfelt fra Randfelter, tildels ogsaa i Furerne mellem Randfelterne; Smaapladernes Overflade er ret plan; Midtfelterne ere mest svagt udhulede, enten i hele deres Udstrækning eller paa Midten. Rygskjoldets Smaaplader ere meget forskjelligartede; paa Skulderen ere de smaa, mest firkantede og sexkantede, med anseligt, men ofte utydelig afgrændset Midtfelt og utydelige Randfelter, med Haargruber i Kreds om Midtfeltet; paa Ryggen og ellers ere de store, mest sexkantede, med anseligt Midtfelt omgivet af mindst én Kreds af anselige Randfelter, og med veludviklede Haargruber i Furen omkring Midtfeltet, tildels ogsaa mellem Randfelterne; Randpladerne ere ikke fremtrædende og have ikke opstaaende Knuder. Haleskeden er kun ringet i sin inderste Del; i den yderste Del ere alle Smaaplader sammensmeltede til et fast og tykt Hylster; Halens Smaaplader ere væsenlig formede som Ryggens; ingen af Randpladerne i Halens Ringe bære fremstaaende Knuder; paa Siderne af Haleskedens faste Del ere mange af Smaapladerne forstørrede, med meget store Midtfelter. Afvigende fra *L. ornatus* er *H. euphractus* i følgende:

Det foreliggende Stykke af Pandeskjoldet er af dets bageste Del. De største af Smaapladerne i dette Stykke ere forholdsvis lidt mindre end hos *L. ornatus* (2 hele Pandeskjolde og Dele af 2 andre foreligge); derimod ere Randpladerne mere langstrakte. Smaapladernes Randfelter danne en snevrere Bræmme omkring Midtfeltet og ere meget mere utydelige, nærmest som i Pandeskjoldets forreste Del hos *L. ornatus*, og Haargruberne i de bageste Smaaplader ere ikke nær saa store som hos *L. ornatus*. Pandeskjoldet hos »*Propalæohoplophorus*« kjendes kun meget ufuldstændig; det viser ingen særlig Lighed. Hos *Glyptodon* er det af en helt anden Type.

Over det meste af Rygskjoldet ere Smaapladernes Midtfelter mindre end paa de tilsvarende Steder hos *L. ornatus* (et næsten helt Rygskjold og Dele af 5 andre foreligge), og Randfelterne ere lidt mindre, men talrigere, fra 8 til 11, mest 10 eller 11, hos *L. ornatus* 8—10; og jevnlig er der indskudt smaa nye Randfelter udenfor de sædvanlige, undertiden saa mange, at der er Tilbøjelighed til en dobbelt Kreds af Randfelter, medens der hos

L. ornatus kun sjelden findes et enkelt lille indskudt Randfelt; *H. euphractus* viser derved en lille Tilnærmelse til Forholdene hos *Panochthus* og dens Slægtninge. Smaapladernes Overflade er hos *H. euphractus* mere ru end hos *L. ornatus*, hos hvem den er ualmindelig glat. Haargruber mellem Randfelterne ere tilstede i langt større Tal end hos *L. ornatus*, hos hvem kun faa findes. »*Propalæohoplophorus*« viser ingen nærmere Overensstemmelse, undtagen i Randfelternes Talrighed; blandt andet afviger denne Slægt paafaldende ved at have Smaapladerne i Skulder-Delen formede omtrent som i Midten af Ryggen. Endnu mere forskjellig er *Glyptodon*, hvis Rygskjold er forholdsvis sværere, med Smaapladerne i Skulder-Delen formede som de andre, med knoldformet fremstaaende Randplader o. s. v.

At dømme efter de ikke faa foreliggende Stykker af Haleskeden af *H. euphractus* maa den i meget være som hos *L. ornatus* (5 Stkr. foreligge, mere eller mindre ufuldstændige). I Halens Ringe ere Smaapladernes Randfelter dog meget talrigere og mindre, og Smaapladernes Overflade er mere ru. De største af de forstørrede Smaaplader paa Siden af den yderste Del af den faste Haleskede ere langt større end hos *L. ornatus*, omtrent 130 Millim. i største Tværmaal, mod omtrent 80 hos den største *L. ornatus* (Størrelsen vexler meget), og ikke med fladt eller svagt indbuet eller udhvælvet Midtfelt, men med Midtfeltet for største Delen rejst som en mægtig kegleformet afrundet Top, hvis Grund er omgiven af en svag ringformet Fordybning, der igjen er omsluttet af en svag ringformet Vold, der atter er omsluttet af en snever Kreds af smaa Randfelter, der ere mindre end hos *L. ornatus*; Forholdet minder ikke lidt om *Panochthus*; men den fremstaaende topformede Knude er endnu mægtigere end hos *Panochthus*, og dens Overflade er ikke straaleformet stribet af Furer, der udgaa fra dens Spids, men ret glat, oversaaet med fine Porer, omtrent som de tilsvarende Plader hos *L. ornatus*. Omkring de største af de forstørrede Smaaplader paa Haleskedens yderste Del ligger der ligesom hos *L. ornatus* Kredse af andre forstørrede, men dog mindre Smaaplader; hos *H. euphractus* ere disse Smaaplader tildels forholdsvis større end hos *L. ornatus*, med større Midtfelt, der paa sine Steder fortrænger Randfelterne, og deres Midtfelter ere ikke omtrent flade som hos *L. ornatus*, men enten ret dybt grubeformet udhulede i hele deres Udstrækning eller med en svag kegleformet Forhøjning i Midten. Haleskeden hos »*Propalæohoplophorus*« kjendes kun meget ufuldstændig og har ingen nærmere Lighed. Ogsaa hos *Glyptodon* er den helt anderledes, dannet af Ringe i hele sin Længde, Randpladerne paa Ringenes Overside bærende store kegleformede Udvæxter, o. s. v.

Tænderne, der dog kun kjendes ufuldstændig og mest efter deres Gruber, ere nærmest som hos *L. ornatus* (3 Hovedskaller med ufuldstændige Tandrader foreligge), men afvige i følgende: 1ste og 2den øvre Tand ere større, kun lidt mindre end de følgende, og have, at dømme efter Gruberne, omtrent samme tredelte Form som de andre, Tredelingen paa 1ste Tand ikke fuldt udpræget; hos *L. ornatus* ere begge disse Tænder, især dog 1ste,

meget mindre end de følgende, 1ste nærmest ægformet i Tværsnit, 2den med kun svagt antydet Tredeling. I Underkjæben synes Forholdet at være et lignende; en løst funden Tand, der neppe kan være andet end en 1ste nedre, er meget længere end hos *L. ornatus* og har langstrakt ægformet Slidflade med svag Antydning af Tredeling, medens 1ste nedre Tand hos *L. ornatus* er simplere formet. Hos »*Propalæohoplophorus*« ere Tænderne meget mindre høje og de forreste af dem meget simplere, de tre eller fire forreste uden eller med kun utydelig Tredeling, de bageste noget anderledes formede. Hos *Glyptodon* derimod ere Tænderne endnu sværere, med Bigrene paa de ophøjede Lister midt paa Tyggefladerne.

Maal af Tænder.	*H. euphractus.* Bahu.			*L. ornatus.* Argentina. 1.	2.	3.
Længden af øvre Tænders Række				c. 183		
Længden af de 6 forreste øvre Tænder tilsammen	157			140½		
Længden af nedre Tænders Række				180		
Længden af 1ste øvre Tand eller dens Grube	23			14¾		
— - 2den — — — — —	25	25	c. 24	23		
— - 3dje — — — — —	25½	c. 26½	c. 24	25	21½	
— - 4de — — — — —	26¼	c. 25	24½	23½	22½	
— - 5te — — — — —	26⅔	c. 26	c. 26	c. 24	23	
— - 6te — — — — —	27			c. 22½	21	
— - 7de — — — — —				c. 22½	21	
— - 8de — — — — —					19	
Breden af 1ste øvre Tand, paa Midten	8½			7⅓		
— - 5te — — forrest	16	c. 16	16	13⅔	13½	
Længden af 1ste nedre Tand	17½[1]			14½		13
— - 2den —				21		17½
— - 3dje — —				23		21
— - 4de — —				22½		21½
— - 5te — —				23		22½
— - 6te — —				24		22
— - 7de — —				23		21
— - 8de — —				24		21
Breden af 1ste nedre Tand, paa Midten	7[1]			7½		6
— - 5te — — forrest				13½		12½

[1]) Paagjeldende Tand løst funden, maaske ikke hørende sammen med de andre.

Af Hovedskallen foreligger kun Brudstykker, men dog saa meget, at man kan gjøre sig en ret fuldstændig Forestilling om den. Det er med *Lomatophorus* og »*Propalæohoplophorus*«, at den viser den største Lighed; med *Glyptodon* har den ingen særlig Overensstemmelse. — Ansigtet er kort, men ret stærkt opsvulmet, Næseryggen stærkt skraanende nedad fortil, Kjæbernes Kroppe meget høje; Ansigtet i sin Helhed, bortset fra Kjæbernes Højde, er formet næsten som hos *Metopotoxus* eller »*Propalæohoplophorus*« *minor*, kortere og mere opsvulmet end hos *P. australis*; hos *L. ornatus* (2 næsten hele Hovedskaller foreligge foruden Dele af et Par andre), der ligeledes har høje Kjæber, er det langt mere op-

svulmet, Snuden næsten blæreformet, med stærkt udhvælvede Sider, Næseryggen skudt ivejret, saa at den ligger vandret, Næsehulen ogsaa forlænget fremad, men den Del af Næsehulens Sidevæg, der dannes af Mellem- og Overkjæbe, stærkt forkortet, trængt tilbage af Næsebenet. — Næsebenet bredt, men ellers af sædvanlig Form, nærmest som hos »*Propalæohoplophorus*«; hos *L. ornatus* er det uhyre, udvidet i alle Retninger, men særlig udad til Siden, hvor det er bøjet nedad i Næsehulens Yder- og Undervæg, og saaledes udhvælvet, at der paa Grændsen mod Mellem- eller Overkjæben er fremkommet en dyb Fure. — *Concha inferior*, vist i Forbindelse med den forreste Del af *C. superior*, er oppustet som en uhyre Blære, sikkert i langt højere Grad end hos *Metopotoxus* og »*Propalæohoplophorus*«, men vist ikke nær saa meget som hos *L. ornatus*. — *Sinus frontales* ere langt større end hos baade »*Propalæohoplophorus*«, *Metopotoxus* og *L. ornatus*; de findes ikke alene i Pandebenene, men strække sig ogsaa langt ind i Issebenene, hvor de midt paa Issen fremkalde en anselig fremstaaende Pukkel, og ind i *Prc. posttympanicus sqvamæ* og *Ala magna*, hvor de danne mægtige Hulrum, udposende Knoglernes ydre og indre Vægge, saa at de staa pudeformet frem; hos *L. ornatus* findes vel anselige Hulrum i Pandebenene, men neppe noget i Isseben og *Sqvama* og kun nogle smaa Hulrum i den inderste Del af *Ala magna*. — *Canalis infraorbitalis* er vid, nærmest som hos *L. ornatus*, mere vid end hos *P. australis*, i Gjennemsnit rund, som hos begge de nævnte, ikke sammentrykt som hos *Glyptodon clavipes*; dens nedre Væg er lidt længere end hos *L. ornatus*, men smallere end hos *P. australis*. — Kindbuens nedstigende Udvæxt er lang og formet næsten ganske som hos *L. ornatus*, længere og mere kantet og vreden end hos *P. australis*; dens Forrand er skarpkantet, fortsættende sig i en skarp Kam i Forranden af den nedre Væg af *Canalis infraorbitalis*, medens den hos baade *P. australis* og *L. ornatus* nærmest er glat afrundet. — Ovenfor *Foramen lacrymale* findes et knoldformet Fremspring, som hos *L. ornatus* i Modsætning til *P. australis*, hvor intet findes; men ingen Kam strækker sig ned foran *F. lacrymale* langs Øjehulens Forrand, hvor der hos *L. ornatus* findes en ret stærkt fremstaaende Liste. — Øjehulen er kun i ringe Grad sammentrykt forfra bagtil, næsten kredsformet i Omrids som hos *P. australis*, ikke som hos *L. ornatus* trykket af Næsen, saa at dens Omrids er aflangt. — Den fremspringende Kam paa Øjehulens Indervæg i Skjellet mellem Øjehule og Tindinggrube er meget stærkt fremtrædende, med en lang fri nedre Spids, omtrent som hos *L. ornatus*; hos *P. australis* er den kun svag. — Kindbuen under Øjehulen er mindre paafaldende bred end hos *L. ornatus*, mere mindende om *P. australis*. — Den bageste Næsegang er stærkt udvidet, hvorved Roden af *Prc. pterygoideus* er skudt ud til Siden, og dens Loft er til begge Sider for bageste Kilebens Krop hvælvet ivejret i skaalformede Udhulninger i Undersiden af forreste inderste Del af *Ala magna*; hverken hos *P. australis* eller hos *L. ornatus* findes noget af dette. — Issebenet strækker sig kun i ringe Grad ned bag Bagranden af *Prc. posttympanicus*, heri mindende om *P. australis*, hvor Isse-

benet slet ikke naar ned bag *Prc. posttympanicus*, medens det hos *L. ornatus* sender en lang Udvæxt ned bag den. — Den øvre Rand af *Prc. zygomaticus sqvamæ* fortsætter sig tilbage langs *Prc. posttympanicus* som en høj skarp Kam, der naar tilbage til Nakkekammen, meget højere, skarpere og længere end hos baade *P. australis* og *L. ornatus*. — Underkjæbens Ledflade paa *Sqvama* er en næsten lodret stillet Flade paa Bagsiden af en tværgaaende Rygning, ikke fuldt saa lodret som hos *L. ornatus*, nærmere som hos *P. australis*. — *Foramen ovale* er dybt indesluttet i *Ala magna*, formet som en lang Gjennemgang, paa Grund af Knoglens stærke Opsvulmning som Følge af dens Luftholdighed; hos *L. ornatus* og endnu mere hos *P. australis* har det nærmest simpel Hul-Form. — Sideranden af Nakkebenets Grund-Del er upaavirket af Trommehulen, som hos *P. australis*; hos *L. ornatus* er Randen udvidet og udhulet, sikkert af Udvidelser af Trommehulen. — Fæsterne for *M. recti capitis antici* ere to vel adskilte Knuder, en paa hver Side af forreste Rand af Nakkebenets Grund-Del, ikke som hos baade *P. australis* og *L. ornatus* mere eller mindre sammenflydte paa Knoglens Midte. — *Foramen condyloideum* er snevert som hos *L. ornatus*, medens det hos *P. australis* er anseligt. — *Condylus occipitalis* er smal som hos *L. ornatus*, lidt smallere end hos *P. australis*.

Maal af Hovedskal.	*H. euphr.* Bahu.	*L. ornatus.* Argentina. 1.	4.	2.
Fra Bagranden af Nakke-Ledknuden til Mellemkjæbens forreste Rand		c. 300	c. 260	
Fra Bagranden af Nakke-Ledknuden til Bagranden af *Foramen lacrymale*		203	186	187
Fra Bagranden af Nakke-Ledknuden til bageste Munding af *Canalis infraorbitalis*		c. 208	177	186
Længden af Benbroen under *Canalis infraorbitalis*	25	18	14	17
Fra Næse-Aabningens Siderand til bageste Rand af *Canalis infraorbitalis*	89	54, 108[1])	41, 92[1])	
Fra Næse-Aabningens Rand til Øjehulens Forrand	95	22, 98[1])	17, 92[1])	
Øjehulens vandrette Tværmaal	48	c. 35	27	32
Breden af Kindbuen under Øjehulens Midte	35	42	44	38
Ansigtets Brede over Øjehulernes Forrande		206	196	
Ansigtets Brede over *Prc. postorbitales*		163	c. 156	146
Afstanden mellem *Foramina lacrymalia*		183	c. 180	
Hjernekassens Brede mellem Tindinggruberne		128	112	104
Ganens Brede mellem begge 5te Tænder	40	39	c. 38	33
Nakkens Brede over *Prc. posttympanici* bagest	130	150	139	
Afstanden mellem Nakke-Ledknuderne øverst		c. 40	33	43½
Breden over begge Nakke-Ledknuder		84	80	87
Breden af Nakke-Ledknuden	21½	22	20	21
Underkjæbens Længde fra forreste Spids til bageste Rand af *Prc. angularis*		284	275	
Underkjæbens Højde under 5te Tand		70	c. 73	
Underkjæbens Højde fra øverste Rand af *Condylus* til Kjæbens Underrand		195	c. 195	

[1]) Det første af de to Maal er Afstanden fra Mellemkjæbens (eller Overkjæbens) Forrand til Øjehulen, svarende til det opgivne Maal hos *H. euphractus*; det andet er Øjehulens Afstand fra Forranden af Næsebenet, der skyder sig ned foran Mellemkjæben.

Det øvrige Skelet. Det foreliggende Sæt sammenvoxede Halshvirvler, omfattende 2den—5te, er noget mangelfuldt, og det tilsvarende af *L. ornatus* haves ikke til Sammenligning undtagen i endnu mere mangelfuld Tilstand, fra Argentina. Med Burmeister's Billede af *Os mediocervicale* hos *L. ornatus* er Overensstemmelsen ret stor; *Prc. odontoideus* er dog betydelig mindre fremstaaende hos Stykket fra Lagoa Santa (heri lignende det foreliggende Stykke fra Argentina), de øvre Mundinger af *Foramina intervertebralia* ere mindre aabne, mere spalteformede, Furen bag Ledfladen for Side-Delen af Ringhvirvelen er bredere og mere aaben, o. s. v. Fra *P. australis*, afbildet af Scott, er Forskjellen, synes det, endnu større. Fra *G. clavipes* afviger det i adskillige Henseender: Ledfladen for Side-Delen af Ringhvirvelen er mindre, ligger nærmere ved *Prc. odontoideus* og skraaner mindre stærkt bagud; de øvre Mundinger af *Foramina intervertebralia* ere mindre aabne; Tværtappenes samlede Masse er større; Ledtappen mod 6te Halshvirvel har mindre Ledflade, der desuden vender mere ud til Siden, ikke næsten lige nedad, og er udhvælvet, ikke flad; Ledfladen for Kroppen af 6te Halshvirvel strækker sig længere ud til Siden, helt hen under den bageste Munding af *Canalis vertebrarterialis*, medens den hos *G. clavipes* ender indenfor Kanalens Inderrand; o. s. v. Breden over Ledfladerne for Side-Delene af Ringhvirvelen er 90 Millim., hos *G. clavipes* (3 foreliggende Stykker fra Argentina) 104, 107 og 109.

De faa tilstedeværende, mangelfulde Hvirvler fra Ryg og Hale ere i den sædvanlige Glyptodont-Stil; Egenheder er det neppe muligt at paapege. Særlig Overensstemmelse med *L. ornatus* (Dele af 3 Haler foreligge) i Modsætning til *G. clavipes* viser den ene af de forefundne Halehvirvler, en af de forreste i Halens frie Del, i Tværtappens Slankhed og stærkt krogformet nedadbøjede yderste Spids.

Tre Stykker af nedre Ender af Skulderblade stemme godt med tilsvarende Del af Skulderbladet af *L. ornatus* (2 Stkr. foreligge); de afvige fra *G. clavipes* blandt andet i at vise større Udfladning af Bagranden, og et af dem (paa de to andre er paagjeldende Del afbrudt) har paa Forsiden af Grunden af *Prc. coracoideus* en lille Ledflade, sikkert for Nøglebenet, en Flade der mangler hos *G. clavipes*. Forholdet til *P. australis* er ikke klart.

Overarmen (1 hel og 3 nedre Ender foreligge) er forholdsvis betydelig mere langstrakt end hos *L. ornatus* (3 næsten hele og en nedre Halvdel); Yderranden af *Crista deltoidea* er meget mindre fremstaaende; Benbroen over *Foramen supracondyloideum* er bredere; *Condylus internus* er lidt mindre fremspringende; den yderste Del af Ledfladen for Spolebenet er næsten jevnt udhvælvet, medens den hos *L. ornatus* er tydelig bølgeformet. Ellers er Ligheden med *L. ornatus* stor. Til Forskjel fra *G. clavipes* er Overarmen ret spinkel, har *Foramen supracondyloideum*, o. s. v. Med *P. australis*, der ogsaa staar nær ved *L. ornatus* i Overarmens Form, er der ikke nogen særlig Overensstemmelse, undtagen maaske i den ret svage *Condylus internus*

Maal af Overarm.	H. euphr. Bahu.	L. ornatus. Argentina.		
		2.	5.	4.
Største Længde	329	286		
Største Tværmaal af øvre Ledhoved	73	67	61	
Breden af nedre Ledflade	59	55		48

Spolebenet (1 helt og en øvre og en nedre Ende) er lidt mere langstrakt end hos *L. ornatus* (2 næsten hele og Dele af et 3dje); øvre Ledflade er paafaldende forskjellig, mindende noget om *Panochthus*, meget smallere end hos *L. ornatus*, men længere forfra bagtil og simpelt skaalformet udhulet, medens den hos *L. ornatus* er dobbelt bølgeformet, udhulet i Midten og nedbøjet baade udad og indad; nedre Ledflade er lidt mindre dybt udhulet. Ellers stemmer Spolebenet godt med *L. ornatus*. Det er i Sammenligning med *G. clavipes* spinkelt og langt; øvre Ledflade hos *G. clavipes* minder nærmest om *L. ornatus*, i sin Brede og andet, men er kun enkelt bølgeformet. *P. australis* minder i Formen af øvre Ledflade mest om *L. ornatus*; Knoglen er ellers betydelig forskjellig, langt spinklere, o. s. v.

Maal af Spoleben.	H. euphr. Bahu.		L. ornatus. Argentina.	
			3.	5.
Største Længde, langs Inderranden	161		156	147
Største Brede af øvre Ende	40		44	
Største Længde, forfra bagtil, af øvre Ende	25½		21	22½
Største Brede af nedre Ende	c. 46	c. 49	49	50

Albuebenet (1 helt og Stykke af en øvre Ende) minder om *L. ornatus* (2 Stkr.) i Modsætning til *G. clavipes* i sin langstrakte Form, i den forholdsvis smalle nedre forreste Del af Ledfladen for Overarmen, o. s. v., men afviger ret paafaldende fra baade *L. ornatus* og *G. clavipes* ved, at den Del af Ledfladen for Overarmen, der findes paa Forsiden af *Prc. anconæus*, er meget bredere, især udbredt indefter. Hos *P. australis* er Albuebenet endnu slankere.

Maal af Albueben.	H. euphr. Bahu.	L. ornatus. Argentina.	
		3.	5.
Største Længde	241	232	
Største Brede af øvre Ledflade forrest	48	46	42
Største Brede af øvre Ledflade bagest	40½	29½	29

Haandens Skelet foreligger kun i ufuldstændig Tilstand, og af *L. ornatus* haves intet til Sammenligning undtagen nogle spredte Knogler af 3 Hænder og Burmeister's Billeder, der til Gjengjeld vise Haanden i dens Helhed. Hvis Burmeister's Billeder af Haanden af *L. ornatus* ere rigtige, maa *H. euphractus* afvige meget væsenlig i Formen af *Multangulum minus*, *Capitatum* og 2det Mellemhaandsben. Som hos andre Glyptodonter

(*Panochthus*, *Doedycurus*, *Glyptodon*) er *Multangulum minus* (at dømme efter Ledfladen paa Mellemhaanden) hos *H. euphractus* meget mindre end *Capitatum* og naar ikke ind over 3dje Mellemhaandsben, og 2det Mellemhaandsben har den øvre Ende hævet op over 3dje og stødende til *Capitatum*. Hos *L. ornatus* er, efter Burmeister, alt modsat. Men Forskjellen fra alle andre kjendte Glyptodonter er saa stor, at der er Grund til at tvivle om Rigtigheden af Burmeister's Fremstilling; og blandt de faa foreliggende Haandknogler af *L. ornatus* fra Argentina findes et *Capitatum* (og Dele af to andre), der har samme Brede, som det maa have hos *H. euphractus*, at dømme efter Ledfladen paa 3dje Mellemhaandsben, og desuden har en ret anselig Ledflade for 2det Mellemhaandsben. — Hos *L. ornatus* skal 1ste Finger mangle helt, og 5te Finger er fuldstændig tilstede, om end kun lille. Hvorledes Forholdene ere hos *H. euphractus* i denne Henseende, vides ikke sikkert. Paa Indersiden af øvre Ende af 2det Mellemhaandsben findes en ret anselig Ledflade, enten for et 1ste Mellemhaandsben eller maaske snarest for *Multangulum majus*; hos *L. ornatus* skulle baade *Multangulum majus* og Mellemhaandsbenet til 1ste Finger mangle (hvis da ikke *Mltg. majus* er sammensmeltet med *M. minus*). Paa Ydersiden af *Cuneiforme* og af 4de Mellemhaandsben øverst findes anselige Ledflader for 5te Mellemhaandsben, tydende paa, at 5te Finger har været lige saa veludviklet som hos *L. ornatus*. — Hvad der haves af Haandens Skelet hos *H. euphractus*, stemmer ellers særdeles godt med Billederne af *L. ornatus*; kun ere 2det, 3dje og 4de Mellemhaandsben lidt sværere og kortere. — Haanden hos *P. australis* kjendes kun yderst ufuldstændig. — Fra *G. clavipes* afviger *H. euphractus* meget paafaldende: *Scaphoideum* har meget smallere Ledflade mod Spolebenet og meget bredere bagud gaaende Udvæxt. (Paa en af de 3 foreliggende Knogler bærer denne Udvæxt paa sin Underside en anselig Ledflade, vist for den bageste Del af *Capitatum*; hos *G. clavipes* findes en saadan Flade ikke.) *Lunatum* har kortere og meget mere hvælvet Ledflade mod Spolebenet, meget dybere udhulet Ledflade mod *Capitatum*. *Cuneiforme* er bredere, mere forlænget udefter udenfor Ledfladen for Albuebenet, men kortere forfra bagtil. *Pisiforme* er meget mindre forlænget udefter. *Hamatum* er kortere forfra bagtil og betydelig højere, mindre fladtrykt. 2det, 3dje og 4de Mellemhaandsben ere i langt ringere Grad forkortede, deres indbyrdes Ledflader i mindre Grad skudte ind i hinanden; Ledfladerne paa 2det og 3dje Mellemhaandsben for 1ste Fingerled ere meget mere jevnt rundede. 1ste og 2det Fingerled ere i meget mindre Grad fladtrykte. Kloleddene ere længere og smallere. O. s. v. (Burmeister siger, at 1ste Finger findes hos *Glyptodon*, ret veludviklet, skjønt manglende 1ste Fingerled, saa at Kloleddet er i Ledforbindelse umiddelbart med det lille 1ste Mellemhaandsben, der har Ledflader baade mod *Multangulum majus* (der kan være sammensmeltet med *M. minus*) og mod 2det Mellemhaandsben; 5te Finger skal derimod helt mangle, saa at der ikke engang findes Spor af Mellemhaandsbenet. Paa de to foreliggende Hænder af typisk *G. clavipes* fra Argentina, hørende til samme Skelet, er der hverken paa *Multangulum majus* (der er

helt frit) eller paa 2det Mellemhaandsben noget Spor af Ledflade for et 1ste Mellemhaandsben; derimod findes der yderst paa *Cuneiforme* en anselig Ledflade og yderst og øverst paa 4de Mellemhaandsben en lille Ledflade, tilsammen utvivlsomt givende Plads for et 5te Mellemhaandsben, som hos *Hoplophorus* og *Lomatophorus*. Til samme to Hænder af typisk *G. clavipes* høre ogsaa to smaa, veludviklede Kloled, det ene i Forbindelse med et Fingerled, der ikke har Ledflade foroven; om disse smaa Kloled ere af 1ste eller 5te Finger, er vel neppe til at afgjøre; i Form og Størrelse stemme de med det, som Burmeister afbilder som Kloled af 1ste Finger. — Paa Hænderne af et Skelet af G. *clavipes* fra Escrivania-Hulen ere Forholdene som paa de foreliggende Hænder fra Argentina (kun ere *Multangulum majus* og *M. minus* sammensmeltede.))

Maal af Haand.	*H. euphractus.* Bahu.		*L. ornatus.* Argentina. 4.
Største Brede af *Scaphoideum*	36		
Største Dybde af *Lunatum*	46	43	
Største Brede af *Cuneiforme*	48	47½	
Største Brede af *Hamatum*	30	…	26½
Største Længde af 2det Mellemhaandsben	56½	53	
Største Brede af dets øvre Ledflade forrest	25	29	
Største Brede af dets nedre Ledflade	26	25½	
Største Længde af 3dje Mellemhaandsben	50	49	
Største Brede af dets øvre Ledflade forrest	27½	32	
Største Brede af dets nedre Ledflade	31	30	
Største Længde af 4de Mellemhaandsben	30		
Største Brede af dets nedre Ledflade	25		

Det foreliggende Stykke af et Bækkenben, omfattende Ledskaalen og det nærmeste af Hoftebenet, stemmer godt med det tilsvarende hos *L. ornatus* (1 Stk.); maaske kan det siges, at Hoftebenets Yderrand skraaner lidt stærkere udad foroven hos *H. euphractus* end hos *L. ornatus*. Forholdet hos *P. australis* er ikke klart fremstillet. Fra *G. clavipes* er Forskjellen stor: Hoftebenets Hals foran Ledskaalen meget smallere, dets Yderrand langt mere fortykket, dets Forside langt dybere udhulet, o. s. v. Breden af Hoftebenets Hals er c. 85 Millim.

Laarbenet (1 ret helt og nogle Brudstykker) er noget mere langstrakt og spinkelt end hos *L. ornatus* (1 Stk.), om hvem det ellers ganske minder. Hos *P. australis* er Laarbenet meget spinklere, med meget mindre *Crista glutæa*, o. s. v. Fra *G. clavipes* afviger Laarbenet af *H. euphractus* ved at være mere spinkelt, især meget smallere over *Trochanter major*, ved at have meget dybere udhulet Ledflade for Knæskallen med meget stærkere fremstaaende indre Rand og ved at have en højst ejendommelig Form paa baade den indre og den ydre af de to nedre Ledruller, der begge bære dybe skaalformede Indtryk efter Ledfladerne paa Skinnebenets stærkt opstaaende *Eminentia intercondyloidea*; den indre Ledrulle har den skaalformede Udhulning kun i sin forreste Del; den ydre Ledrulle er udhulet

i det meste af sin Udstrækning; hos *G. clavipes* ere begge Ledruller udhvælvede i hele deres Udstrækning, ganske sædvanlig formede, i det højeste med en ubetydelig Begyndelse til Udhulning forrest i indre Ledrulle.

Maal af Laarben.	*H. euphr.* Bahu.	*L. ornat.* Argent. 1.
Største Længde, fra Ledhovedet.......	414	320
Mindste Brede paa Midten............	65	65

Af Underbenet haves kun Brudstykker, deriblandt dog en ret fuldstændig øvre Halvdel; og af *L. ornatus* haves intet til Sammenligning, undtagen Burmeister's Billede. Med Underbenet af *L. ornatus* maa det i alt væsenligt stemme. Hos *P. australis* er Underbenet meget spinklere, men synes dog at have gode Begyndelser til de samme Egenheder i øvre Ledflade, der findes hos *Hoplophorus* og *Lomatophorus.* Fra *Glyptodon* afvige begge disse Slægter i høj Grad i Formen af Underbenets øvre Ledflade: *Eminentia intercondyloidea* er voxet højt ivejret i Form af to Tappe, en indre og en ydre, paa hvis Sider Ledfladerne for Laarbenet strække sig op; hos *Glyptodon* er der i denne Henseende intet usædvanligt.

Maal af Underben.	*H. euphr.* Bahu.
Største Brede af øvre Ende.........	131

Knæskallen (4 Stkr.) er formet som hos *L. ornatus* (1 Stk.), dog med noget mere langstrakt Ledflade, der vexler ikke lidt i Omrids, ligesom hele Knoglen. Fra *G. clavipes* er der stor Forskjel, hele Knoglen er kortere og bredere, og Ledfladen er langt mere puklet og udhulet.

Maal af Knæskal.	*H. euphractus.* Bahu.				*L. ornatus.* Argentina. 1.
Største Højde	80	77	76	c. 67	72½
Største Brede........	75	72	c. 75	c. 76	75½

Fodens Skelet kjendes næsten fuldstændig; men af *L. ornatus* haves til Sammenligning kun spredte Knogler af 5 Fødder, af 4 Skeletter, foruden Burmeister's Billede af en næsten hel Fod. Overensstemmelsen mellem de to Arter synes at være stor. Hos *L. ornatus* skal 1ste Taa helt mangle, dog findes et lille *Cuneiforme primum*; hos *H. euphractus* synes Forholdet at være et lignende; et ret anseligt *Cuneiforme primum* findes, at slutte efter Ledfladen paa *Naviculare* (selve Knoglen er ikke tilstede i Samlingen); men noget Tegn paa Tilstedeværelse af en 1ste Taa findes ellers ikke. — Den fremstaaende Spids, hvori Rullebenet ender nederst og forrest, er hos *H. euphractus* (4 Stkr.) noget mere fremtrædende end hos *L. ornatus* (2 Stkr.) og har sin Overside mere udhulet. Hælbenet (5 Stkr.) har længere, mindre klumpformet Hæludvæxt end hos *L. ornatus* (2 Stkr.) og er forneden bredere. *Cuneiforme tertium* (3 Stkr.) er lidt bredere (2 Stkr. af *L. ornatus*).

Cuboideum (4 Stkr.) er betydelig længere og mere fladtrykt (2 Stkr. af *L. ornatus*), og den tværgaaende Senefure paa dets Underside er dyb, skarpt afsat, medens den hos *L. ornatus* neppe er antydet. Alle Mellemfodsbenene, særlig 2det, ere sværere. 1ste Led af alle de fire Tæer er lidt kortere, og intet af dem har paa sin øverste forreste Rand den tapformede Udvidelse, der findes hos *L. ornatus*, tydeligst paa 2den og 3dje Taa. Kloleddet af 3dje Taa synes at være kortere og bredere. — Foden hos *P. australis*, der kjendes fuldstændig, har en veludviklet 1ste Taa og er i det hele spinklere end hos baade *H. euphractus* og *L. ornatus*, med mindre *Cuneiforme tertium*, der ikke strækker sig ud over 4de Mellemfodsben, o. s. v. — Fra *G. clavipes* afviger *H. euphractus* i meget: Rullebenet har mere fremtrædende Ledruller, og den indre af Ledfladerne for Hælbenet er plan, ikke bagtil dybt udhulet. Ligeledes har Hælbenet den indre af Ledfladerne for Rullebenet plan, ikke bagtil pukkelformet fremstaaende; den ydre af Ledfladerne strækker sig mindre langt ned mod Knoglens nedre Ende; Ledfladen for *Cuboideum* er mindre dybt udhulet, saa at den kan være næsten plan, men den vexler ikke lidt; og hele Knoglen er mere langstrakt. *Naviculare* er mindre fladtrykt, har den ydre af de to tilbagegaaende Udvæxter meget kortere, og Ledfladen for *Cuboideum* er højere og mindre langstrakt. *Cuneiforme secundum* er smallere. *Cuneiforme tertium* er smallere og betydelig højere. *Cuboideum* er mindre fladtrykt og har højere og kortere Ledflade for *Naviculare*. Mellemfodsbenene ere mindre svære, forholdsvis langstrakte, meget mindre fladtrykte; 2det hæver sig højt op over 3dje, medens det hos *G. clavipes* har sin øvre Ledflade sænket ned næsten i Plan med 3dje; nedre Ledflade paa 2det og 3dje er stærkt fremhvælvet, medens den hos *G. clavipes* er næsten plan (ligesom paa 4de og 5te hos begge Arter). Taaleddene ere smallere, mindre fladtrykte, Kloleddene mindre svære.

Maal af Fod.	*H. euphractus.* Bahu.			*L. ornatus.* Argentina. 1.	4.	5.	6.
Rullebenets Brede over øvre Ledflade	67	65	66½	60½			57
Hælbenets største Længde, langs Indersiden	c. 121	c. 120		94	95		
Største Brede af dets nedre Ende		78		67			
Største Brede af *Naviculare*	66						
Største Brede af *Cuneiforme tertium*	52	52½		47			
Dets største Højde	28	28		24½			
Største Længde af *Cuboideum*	63	59			44		
Dets største Højde	38	35			33		
Største Længde af 2det Mellemfodsben	53					52	
Største Brede af dets øvre Ende	26½					22½	
Største Brede af dets nedre Ledflade	27					19½	
Største Længde af 3dje Mellemfodsben	60	59			59		
Største Brede af dets øvre Ende	40½	41			c. 32		
Største Brede af dets nedre Ledflade	31	30½			26½		
Største Længde af 4de Mellemfodsben forrest	46	41	41				
Største Brede af dets øvre Ende		35	35				

(*Hoplophorus euphractus.*)

Maal af Fod.	*H. euphractus.* Bahu.			*L. ornatus.* Argentina.			
				1.	4.	5.	6.
Største Brede af nedre Ledflade af 4de Mellemfodsben	30	27	28½				
Største Længde af 5te Mellemfodsben	27	26			25		
Største Brede af dets nedre Ledflade	24	23			15½		
Største Længde af 1ste Led af 3dje Taa	25	24					
Største Brede af dets nedre Ledflade	32	31					
Største Brede af 2det Led af 3dje Taa	35	36					
Største Brede af Ledfladen paa Kloleddet af 3dje Taa	33	34					

10. ***Glyptodon clavipes*** Owen. (Pl. XX—XXIII.)

Jordfunden ved Lagoa Santa i følgende Huler:

Lapa da Escrivania Nr. 5. Mange Dele af et ungt Skelet og enkelte Dele af et ældre, vist af samme Art. — Af det unge Skelet: En næsten hel Hovedskal, med begge Underkjæbe-Grene, men manglende det meste af begge Kindbuer; det meste af Ringhvirvelen og Stykke af de sammenvoxede Halshvirvler; 9 Halehvirvler, mere eller mindre ufuldstændige, og 2 nedre Buer; nedre Del af højre Skulderblad og Stykke af *Acromion* af venstre, højre Overarm hel og venstre uden øvre Endestykke, venstre Spoleben; højre og venstre Albueben, ufuldstændige; af højre Haand: *Scaphoideum*, *Capitatum*, øvre Del af 3dje Mellemhaandsben, 4de Mellemhaandsben, 2det Led af 3dje Finger, Kloled af 2den, 3dje og 4de Finger; af venstre Haand: *Cuneiforme*, *Multangulum majus* og *M. minus* sammenvoxede, *Capitatum*, 2det Mellemhaandsben, 2det Led af 2den Finger, Kloled af 1ste (eller maaske 5te højre) og 2den Finger; en af Seneknoglerne fra Fingrenes Underside; et lille Stykke af højre Bækkenben, med Hofteskaal, og et større Stykke af venstre; øvre Ledhoved og nedre Del af højre Laarben, venstre Laarben uden nedre Endestykke; højre Skinneben og Lægben, venstre Skinneben; højre Knæskal; af højre Fod: Rulleben, Hælben, *Cuneiforme primum*, *C. secundum*, *C. tertium*, *Cuboideum*, 1ste, 2det, 3dje, 4de og 5te Mellemfodsben, begge Led af 1ste Taa, 1ste Led og Kloleddet af 2den Taa, Kloled af 3dje og 4de Taa; af venstre Fod: Rulleben, Hælben, *Naviculare*, *Cuneiforme tertium*, *Cuboideum*; 7 af Seneknoglerne fra Tæernes Underside. — Af det ældre Skelet: 2 Halehvirvler. — Desuden løse Smaaplader af Kropskjold og Haleskede i stor Mængde, langt over 1000, og en Del sammenhængende mindre Flager, vistnok af mindst to Pandsere, et ungt og et ældre.

Lapa da Escrivania Nr. 11. Et 2det Led af 3dje Taa, saa godt som sikkert af denne Art.

Lapa de Soares. Højre og venstre Rulleben, Stykke af højre Hælben, et Kloled af 3dje Taa, Kloleddet maaske af et andet Skelet end de andre Knogler, der høre sammen.

»Forskjellige Huler«. To Smaaplader af Skjolde (forefundne i Samlingen, efter at Fortegnelsen over Hulernes Indhold var trykt).

Til samme Art høre snarest ogsaa følgende Knogler fra Lapa do Bahu Nr. 1, skrivende sig fra 2 Skeletter: et lille Stykke af et Nakkeben med Ledknude, et Stykke af

Midten af højre Overkjæbe med Gruben for 3dje Tand og med en Del af Kindbuen, Stykke af venstre Kindbue, bageste Del af højre Underkjæbe, et helt højre Spoleben og øvre Ende af et andet højre; følgende sammenhørende Knogler af højre Haand: *Scaphoideum*, *Lunatum*, *Cuneiforme*, *Hamatum*, 3dje Mellemhaandsben, 1ste Led af 2den Finger, 1ste og 2det Led af 3dje Finger; vist ogsaa højre og venstre Seneknogle fra Haandens Bøjemuskler.

De fleste af *Glyptodon*-Levningerne fra Lagoa Santa ere utvivlsomt af *G. clavipes*. Et af Skeletterne, det unge Skelet fra Lapa da Escrivania Nr. 5, synes vel at være lidt forskjelligt fra Artens typiske Form fra Argentina (talrige Skjold- og Skelet-Dele, stammende fra mindst 50 Fund, foreligge i Museet i Kjøbenhavn, næsten alle skjænkede af V. Lausen); men Forskjellen er saa ringe og usikker, at den neppe engang kan regnes for Raceforskjel; og et Par Levninger af andre Skeletter fra Lagoa Santa, fra Lapa da Escrivania Nr. 11 og Lapa de Soares og fra »forskjellige Huler«, tyde paa fuld Overensstemmelse med den typiske Form. Noget Hold for Art-Adskillelse er der ikke. — Lidt mere ejendommelige ere vistnok nogle af Levningerne fra Lapa do Bahu; men heller ikke de synes at kunne gjøre Krav paa at henføres til nogen anden Art end *G. clavipes*.

Størrelse. Skelettet fra Lapa da Escrivania Nr. 5 er lidt mindre end Skeletter fra Argentina; vel er det af et ungt Dyr, der vistnok har haft Mulighed for at voxe ikke lidt; men fra Argentina foreligge Dele af endnu meget yngre Dyr, der dog ere større, have tykkere Skjold og større Knogler. Om Fodrodsknoglerne fra Lapa de Soares gjelder ogsaa, at de ere forholdsvis smaa; men Kloleddet af 3dje Taa fra samme Hule er fuldt saa stort som hos nogen typisk *G. clavipes*, og det samme er Taaleddet fra Lapa da Escrivania Nr. 11. Nogen gjennemgaaende Forskjel i Størrelse mellem *G. clavipes* fra Lagoa Santa og fra Argentina kan der da ikke siges at være.

Skjoldet. De mange foreliggende Dele af Skjolde fra Lapa da Escrivania Nr. 5 vil det neppe være muligt at skjelne fra tilsvarende Dele af Skjolde af typisk *G. clavipes* i tilsvarende Alder (3 næsten hele Skjolde foruden Dele af talrige andre Skjolde af *G. clavipes* fra Argentina, i forskjellig Alder, fra Unge til gammel, haves til Sammenligning); der er iblandt dem Stykker af Rygskjoldet, der ogsaa nøje stemme med Skjold-Stykker fra Argentina, som Lydekker har afbildet og henført til den mest typiske *G. clavipes*, der skal være kjendelig paa, at Smaapladernes Midtfelt er større end Randfelterne og tydelig skaalformet fordybet i Midten, Egenskaber der dog ere alt andet end faste, for en stor Del vexlende efter Pladsen i Skjoldet, ligesom den større eller mindre Ruhed eller Glathed; blandt Escrivania-Pladerne er der dem, hvis Midtfelter neppe ere større end Randfelterne, og som ikke ere skaalformede, og lignende Ustadighed findes paa Skjolde fra Argentina. Det eneste, der maaske kunde siges at udmærke Escrivania-Pladerne, er, at de ere lidt tyndere end Plader af den typiske *G. clavipes* i samme Alder.

Tænderne hos det unge Escrivania-Skelet ere mindre og maaske forholdsvis en

Ubetydelighed smallere end hos gammel typisk *G. clavipes* fra Argentina (mere eller mindre ufuldstændige øvre Tandrader af 5 og nedre Tandrader af 11 Hovedskaller foreligge), tildels vist kun Følge af Ungdom. — 2den øvre Tand er forholdsvis mindre; men hos »*G. elongatus*« (der er enstydig med *G. clavipes*) synes Forholdet at være det samme, efter Burmeister's Billede, i Modsætning til »*G. asper*« (der ogsaa er enstydig med *G. clavipes*). Der findes kun svag Antydning af Indbugtning yderst i Bagranden af nogle af de øvre Tænder, ligesom sædvanlig hos typisk *G. clavipes*, hos hvem der undertiden findes en ret skarp Indbugtning. Bagranden af de nedre Tænder er lige eller lidt buet tilbage, som det ogsaa oftest findes hos typisk *G. clavipes*, hos hvem der undertiden findes en ret stærkt fremadbuet Bagrand. Bageste yderste Hjørne af de nedre Tænder er spidst, som sædvanlig hos typisk *G. clavipes*, hos hvem flere af Tænderne undertiden have det bageste yderste Hjørne ret stærkt kolbeformet udvidet. I Udviklingen af Bigrene paa Tyggefladernes Midtlister af fast Tandben kan der neppe paavises nogen Forskjel fra typisk *G. clavipes*, der heri vexler ikke lidt; Bigrenene ere forholdsvis talrige, som sædvanlig hos den voxne *G. clavipes* (hos Unger synes Bigrene helt at mangle; hos voxne kunne de være meget faatallige; vist aldrig ere de ganske ens i højre og venstre Kjæbe).

	Escr. 5.	Argentina.						
Maal af Tænder.	jun.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	Afstøbning. 7.
Længden af øvre Tænders Række	c. 182	c. 211						230
Længden af nedre Tænders Række	c. 182	c. 212		206	204			225
Længden af 1ste øvre Tand	20	$23\frac{2}{3}$						21
— - 2den — —	21	$26\frac{1}{3}$						25
— - 3dje — —	$21\frac{1}{2}$	25						27
— - 4de — —	22	$26\frac{1}{2}$						$27\frac{1}{2}$
— - 5te — —	$22\frac{1}{2}$	27						28
— - 6te — —	$22\frac{1}{2}$	26	23					27
— - 7de — —	$21\frac{1}{2}$	c. 24	23					$26\frac{3}{4}$
— - 8de — —	$21\frac{1}{4}$	c. 24	$23\frac{1}{3}$					25
Breden af 1ste øvre Tand paa Midten	$8\frac{1}{2}$	$10\frac{1}{3}$						11
- 5te — forrest	$13\frac{2}{3}$	$18\frac{1}{2}$						19
Længden af 1ste nedre Tand	$21\frac{1}{3}$	$23\frac{1}{2}$	22	$21\frac{2}{3}$	23		$22\frac{1}{2}$	21
— - 2den — —	22	24	$23\frac{1}{2}$	23	c. $25\frac{1}{2}$		$25\frac{1}{2}$	26
— - 3dje —	$23\frac{1}{2}$	$25\frac{1}{2}$	$26\frac{1}{3}$	$24\frac{2}{3}$	$25\frac{2}{3}$			$27\frac{1}{2}$
- 4de — —	$22\frac{1}{2}$	$27\frac{1}{2}$	26	c. 25	c. $26\frac{2}{3}$	$26\frac{1}{2}$		$28\frac{1}{2}$
— - 5te — —	$22\frac{1}{2}$	27	$27\frac{1}{3}$	25	$26\frac{1}{4}$	26	$26\frac{1}{2}$	28
— - 6te — —	$22\frac{3}{4}$	c. 27	$26\frac{1}{3}$	$25\frac{1}{3}$	$26\frac{1}{2}$	27		29
— - 7de - —	22	$28\frac{1}{2}$			26			29
— - 8de — —	22	$26\frac{1}{2}$			$26\frac{2}{3}$			$28\frac{1}{2}$
Breden af 1ste nedre Tand paa Midten	9	$11\frac{1}{2}$	$9\frac{1}{2}$	$9\frac{1}{2}$	$9\frac{1}{3}$		$10\frac{1}{2}$	12
— - 5te — — bagest	$12\frac{3}{4}$	16	$16\frac{1}{3}$	14	16	16	16	17

Hovedskallen fra Escrivania-Hulen har en lidt anden Form end Hovedskaller fra Argentina (2 næsten hele foreligge foruden en Afstøbning og flere Brudstykker). —

Dens Pande mellem Øjehulerne er lidt mere oppustet af *Sinus frontales*, og Rummet mellem Tindinggruberne er lidt bredere, hvad ligeledes skyldes stærkere Udvikling af *Sinus frontales*; den Muskelkam, der tegner Tindingmusklens forreste Grændse paa Panden, er lidt mindre opstaaende. Forskjellen i disse Henseender er maaske for en Del Følge af, at Lagoa-Santa-Hovedskallen er af et yngre Dyr, medens de tre Argentina-Hovedskaller, eller i hvert Fald de to af dem, stamme fra gamle Dyr, som det især kan sees af de tilhørende Lemmeknoglers Tilstand, deres fast tilvoxede Endestykker; det er ikke usandsynligt, at Tindingmusklerne med Alderen have indsnevret den Del af Hjernekassen, der ligger mellem dem bag Øjehulerne, som det ofte sker hos Rovdyr og andre; Tindingkammenes Svaghed forrest er vel i hvert Fald Tegn paa Ungdom. — *Supraoccipitale* helder lidt stærkere fremad, saa at det er nærmere ved at ligge i Flugt med Issebenene. Denne Afvigelse fra det sædvanlige maa vel nærmest være tilfældig. — *Canalis infraorbitalis* er længere end sædvanlig, hvad der synes at have sin Grund i, at Ydervæggen af dens bageste Munding er mere end almindelig forlænget tilbage, ved Forbening i den Skede, der omgiver Nerver og Aarer; Forholdet er sikkert uden Betydning; det vexler ikke lidt.

Maal af Hovedskal.	Escr. 5. jun.	Argentina. 1.	6.	Afst. 7.	2.
Fra Bagranden af Nakke-Ledknuden til Mellemkjæbens forreste Rand	c. 290	339	c. 330	350	
Fra Bagranden af Nakke-Ledknuden til Bagranden af *Foramen lacrymale*	211	242	c. 243	259	
Fra Bagranden af Nakke-Ledknuden til bageste Munding af *Canalis infraorbitalis*	181	217	c. 216	224	
Længden af Benbroen under *Canalis infraorbitalis*	48	41	36	47	
Fra Næse-Aabningens Siderand til bageste Rand af *Canalis infraorbitalis*	93	95	c. 77	97	
Fra Næse-Aabningens Rand til Øjehulens Forrand	64	71	63	72	
Øjehulens vandrette Tværmaal		55	c. 55	58	
Breden af Kindbuen under Øjehulens Midte		c. 29	c. 28	c. 30	
Ansigtets Brede over Øjehulernes Forrande	160	172	181	199	
Ansigtets Brede over *Prc. postorbitales*	149	c. 152	157	174	
Afstanden mellem *Foramina lacrymalia*	152	166	171	189	
Hjernekassens Brede mellem Tindinggruberne	110½	97	c. 96	108	
Ganens Brede mellem begge 5te Tænder	44	47½		54	
Nakkens Brede over *Prc. posttympanici* bagest og nederst	136		c. 136	162	
Afstanden mellem Nakke-Ledknuderne øverst	39		c. 53	61	48½
Breden over begge Nakke-Ledknuder	93			138	107
Breden af Nakke-Ledknuden	27½	34½		43	31½
Underkjæbens Længde fra forreste Spids til bageste Rand af *Prc. angularis*	300		c. 325	363	c. 320
Underkjæbens Højde under 5te Tand	73	c. 87	c. 90	88	81
Underkjæbens Højde fra øverste Rand af *Condylus* til Kjæbens Underrand	194		c. 235	267	237

Det øvrige Skelet. Ringhvirvelen af det unge Escrivania-Skelet stemmer ganske med voxen typisk *G. clavipes* fra Argentina (1 Stk. foreligger), bortset fra dens ungdommelige Præg.

(*Glyptodon clavipes.*)

Det foreliggende Brudstykke af de sammenvoxede Halshvirvler af Escrivania-Skelettet omfatter kun 3 Hvirvler, 2den—4de; 5te Hvirvel har været helt fri; hos den voxne *G. clavipes* (3 Stkr.) ere 4 eller undertiden 5 Hvirvler sammensmeltede. (Et af de foreliggende 3 Sæt af sammenvoxede Halshvirvler af *G. clavipes* fra Argentina er dannet ikke alene, som sædvanlig hos Glyptodonter, af 2den—5te Hvirvel, men ogsaa 6te Halshvirvel er fast sammenvoxet med de andre.) Ledfladen for Side-Delen af Ringhvirvelen er mindre, og den er mindre fjernet fra *Prc. odontoideus*. Overensstemmelsen med den voxne *G. clavipes* er ellers stor; Afvigelserne ere sikkert kun Følge af Forskjel i Alder.

Heller ikke i Halehvirvlerne er der nogen Forskjel fra typisk *G. clavipes* (3 Haler foreligge, dog ufuldstændige) undtagen denne, at Torntappen paa et Par af de midterste af de frie Hvirvler strækker sig lidt længere frem mod Buens Forrand, en Forskjel der sikkert er rent tilfældig.

Den nedre Del af Skulderbladet fra Escrivania-Hulen stemmer ganske i Form med voxen typisk *G. clavipes* (3 Stkr.) undtagen i, at Bagranden er mindre fortykket, vist en Følge af Ungdom.

Maal af Skulderblad.	Escr. 5. jun.	Argentina. 2.	4.
Ledskaalens største Længde	69	89	90
Ledskaalens største Brede	53	64½	65

Overarmene af Escrivania-Skelettet ere lidt spinklere end hos voxen typisk *G. clavipes* (3 Stkr. af 2 Skeletter), hvad dog sikkert kun skyldes deres Ungdom, Mangelen af fremspringende Kamme i *Deltoideus*-Fladen o. s. v. Den nedre Ledflade staar noget skjævt mod Knoglens Længde-Axe, skraanende nedad mod Indersiden, medens den hos *Glyptodon* sædvanlig staar omtrent vandret (at domme efter Burmeister's Billeder); men paa en af de foreliggende *Glyptodon*-Overarme fra Argentina, af et Skelet, der ellers er typisk *G. clavipes*, har nedre Ledflade en ganske lignende skraa Stilling. Nedre Ledflade er ogsaa betydelig mere bølgeformet end hos de foreliggende typiske *G. clavipes*; men samme Form findes (efter Burmeister's Billeder) hos de Skeletter, der have været kaldte *G. elongatus* og *G. lævis*, men som dog ikke kunne holdes ude fra *G. clavipes*.

Maal af Overarm.	Escr. 5. jun.	Argentina. 1.	6.
Største Længde	332	c. 370	c. 375
Største Tværmaal af øvre Ledhoved	72	82	89
Breden af nedre Ledflade	69	79	82

Spolebenet af Escrivania-Skelettet er formet ganske som hos voxen typisk *G. clavipes* (1 Stk.), kun lidt spinklere, paa Grund af Ungdom, med mindre fremtrædende Muskelkamme og Senefæster.

Maal af Spoleben.	Escr. 5. jun.	Argent. 6.
Største Længde langs Inderranden	174	201
Største Brede af øvre Ende	59	76
Største Længde, forfra bagtil, af øvre Ende	28	c. 37
Største Brede af nedre Ende	57	63

Albuebenene fra Escrivania-Hulen (begge ufuldstændige) minde ganske om den voxne typiske *G. clavipes* (1 Stk.), bortset fra deres Præg af Ungdom. Ledfladen for Overarmen er dog øverst og bagest lidt smallere, mindre udvidet baade udad og indad, hvad neppe helt skyldes Ungdommelighed; og samme Ledflade er nederst og forrest noget bredere, indadtil endnu mere løbende ud paa en fremstaaende Spids. Ledfladen for *Pisiforme* er forholdsvis smal og saa godt som fuldstændig afsnøret fra Fladen for *Cuneiforme*, medens de to Flader hos den foreliggende typiske *G. clavipes* støde sammen i bred Forbindelse.

Maal af Albueben.	Escr. 5. jun.	Argent. 6.
Største Længde		281
Største Brede af øvre Ledflade forrest	$61\frac{1}{2}$	68
Største Brede af øvre Ledflade bagest	35	48

I nogle af de foreliggende Knogler af Haanden viser Escrivania-Skelettet smaa, vist tilfældige Afvigelser fra de to Hænder (af samme Skelet) af voxen typisk *G. clavipes*, der haves til Sammenligning (en 3dje foreliggende Haand af *G. clavipes* fra Argentina er saa ung, at den ikke kan gjøre Tjeneste i denne Henseende). *Scaphoideum* har den bagudgaaende Udvæxt lidt spinklere, og Ledfladen for *Lunatum* er ikke sammenhængende, men opløst i et forreste og et bageste Afsnit. *Cuneiforme* er mere fladtrykt og betydelig mindre bredt, slet ikke forlænget udenfor Ledfladen for Albuebenet, mindre afsmalnende udefter; Ledfladen mod *Lunatum* er næsten plan og stillet lodret, ikke udhvælvet og vreden. *Multangulum majus* og *M. minus* ere indbyrdes sammensmeltede, hvad de ogsaa skulle kunne være hos typisk *G. clavipes*. *Capitatum* er fortil mere fladtrykt. 2det Mellemhaandsben kan maaske siges at være lidt mindre fladtrykt.

Maal af Haand.	Escr. 5. jun.	Argentina. 6.	Argentina. 8. pull.
Største Brede af *Scaphoideum*	$41\frac{1}{2}$	44	
Største Dybde af *Lunatum*		$49\frac{1}{2}$	
Største Brede af *Cuneiforme*	$38\frac{1}{2}$	50	
Største Dybde af *Capitatum*	34	45	
Største Brede af *Hamatum*		32	
Største Længde af 2det Mellemhaandsben	$41\frac{1}{2}$	44	
Største Brede af dets øvre Ledflade forrest	27	$32\frac{1}{2}$	
Største Brede af dets nedre Ledflade	30	33	
Største Længde af 3dje Mellemhaandsben		36	$33\frac{1}{2}$

(*Glyptodon clavipes.*)

Maal af Haand.	Escr. 5. jun.	Argentina. 6.	8. pull.
Største Brede af øvre Ledflade af 3dje Mellemhaandsben		39	36
Største Brede af dets nedre Ledflade...........................		36½	36
Største Længde af 4de Mellemhaandsben	21	24	21½
Største Brede af dets nedre Ledflade..................	28	32½	32
Største Brede af Kloleddet af 3dje Finger	38	48	35½

De foreliggende Stykker af Bækkenben af Escrivania-Skelettet, det bedste af dem omfattende Ledskaalen og det nærmeste af de tre sammenstødende Bækkenknogler, vil det neppe være muligt at skjelne fra tilsvarende Dele af Bækkenet af typisk *G. clavipes* (4 næsten hele Bækkener haves til Sammenligning).

Maal af Bækken.	Escr. 5. jun.	Argentina. 4.	9.	3.	10.
Breden af Hoftebenets Hals	115	120	124	126	136

Heller ikke Escrivania-Skelettets Laarben lade sig skjelne fra Laarben af typisk *G. clavipes* (7 Stkr. af 5 Skeletter) undtagen maaske ved lidt ringere Størrelse og ved større Spinkelhed; i hvert Fald foreligger fra Argentina et Laarben af en meget yngre *G. clavipes*, der dog har Knoglens Led-Ender meget sværere, end de ere paa Escrivania-Skelettet; men den *Glyptodon*-Unge, fra hvem dette Laarben skriver sig, vilde sikkert som voxen have naaet en ganske ualmindelig Størrelse.

Maal af Laarben.	Escr. 5. jun.	Argentina. 8. pull.	4.	3.	6.	11.
Største Længde, fra Ledhovedet	c. 430	392	c. 465	493	500	512
Mindste Brede paa Midten	85	72	104	94	102	100
Største Tværmaal af øvre Ledhoved	80	102	107	99	100	110
Breden af nedre Ledflade	113	133	146	151	144	

Underbenene af samme Skelet ere lidt mere langstrakte og spinklere end de Underben af voxne Skeletter af typisk *G. clavipes* (6 Stkr. af 4 Skeletter), hvormed de have været sammenholdte; men vistnok det meste af denne Forskjel maa skyldes Forskjel i Alder.

Maal af Underben.	Escr. 5. jun.	Argentina. 4.	12.	3.	6.
Største Længde forrest og inderst...........	232	232	233	240	252
Største Brede af øvre Ende, paa Midten	123	155	156	152	153
Største Brede af nedre Ende, bagest	120	....	143	137	140

Knæskallen lader sig ikke i Form skjelne fra Knæskallen af typisk *G. clavipes* (7 Stkr.), hos hvem den vexler meget.

Maal af Knæskal.	Escr. 5. jun.	Argentina. 8. pull.	3.	4.	6.	12.
Største Højde	85	107	106	111	121	123
Største Brede	72	79	89	96	86	99

Foden af Skelettet fra Lapa da Escrivania Nr. 5 kjendes ret fuldstændig. Fra Foden af den typiske *G. clavipes* (8 næsten hele Fødder foreligge, hørende til 6 Skeletter, foruden nogle spredte Knogler) vil den neppe kunne skjelnes undtagen ved følgende: Den er i det hele lidt spinklere; Hæl-Udvæxten er lidt længere; 1ste Led af 1ste Taa er lidt smallere (kun 1 af typisk *G. clavipes* haves til Sammenligning); paa 2den, 3dje og 4de Taa er Kloleddets Ledflade for 2det Taaled mere eller mindre delt i en indre og en ydre Halvdel, medens Ledfladen hos den typiske *G. clavipes* (5 Fødder eftersete) er udelt; denne Forskjel er dog sikkert rent tilfældig. 1ste Mellemfodsben har ingen Ledflade mod 2det; det samme er Tilfældet paa 4 i den Henseende eftersete Fødder af 4 Skeletter af typisk *G. clavipes*; men paa et 5te Skelet er der baade paa højre og venstre Side en lille Ledflade mellem de to Knogler. — Det foreliggende 2det Led af 3dje Taa fra Lapa da Escrivania Nr. 11 er derimod fuldt saa svært som hos typisk *G. clavipes*, og det har Ledfladen for Kloleddet udelt; men det afviger fra typisk *G. clavipes* ved at have Ledfladen for den tilstødende Seneknogle delt i et indre og et ydre Afsnit, medens Fladen plejer at være udelt, vist en Tilfældighed. — Rulleben og Hælben fra Lapa de Soares have en lignende Spinkelhed som de tilsvarende Knogler fra Lapa da Escrivania Nr. 5; men Kloleddet af 3dje Taa fra samme Hule er fuldt saa svært som hos nogen typisk *G. clavipes* og formet ganske som hos denne; Ledfladen for 2det Led er udelt.

Maal af Fod.	Escr. 5. juv.	Escr. 11.	Soares.	Argentina. 1.	6.	8. pull.	12.	13.	14.	15.
Rullebenets Brede over øvre Ledflade	70			78	81	86	87			
Hælbenets største Længde langs Indersiden	130				133			130	137	
Største Brede af dets nedre Ende	86			99	100	c. 89	105	98	104	
Største Brede af *Naviculare*	74			77	87	78	90			93
Største Brede af *Cuneiforme tertium*	57			64	73	63	76			
Dets største Højde	17			19	24	17	21			
Største Længde af *Cuboideum*	70			76	81	78	92			
Dets største Højde	28			34	35	33	35			
Største Længde af 1ste Mellemfodsben	18½			20	18½		15½			
Største Længde af 2det Mellemfodsben	37			44	43	40	46			
Største Brede af dets øvre Ende	43			48	52	42	53			
Største Brede af dets nedre Ledflade	34½			36	36	34	37			
Største Længde af 3dje Mellemfodsben fortil	42½			47	47	43	49			
Største Brede af dets øvre Ende	c. 49			62	61	56	66			

(*Glyptodon clavipes.*)

Maal af Fod.	Escr. 5. jun.	Escr. 11.	Soares.	Argentina. 1.	6.	8. pull.	12.
Største Brede af nedre Ledflade af 3dje Mellemfodsben	40			40	43	42	47
Største Længde af 4de Mellemfodsben fortil	31			36	$33^{1}/_{3}$	31	38
Største Brede af dets øvre Ende	44			49	51	42	47
Største Brede af dets nedre Ledflade	35			36	38	34	41
Største Længde af 5te Mellemfodsben	22			25	25		22
Største Brede af dets nedre Ledflade	21			22	22		23
Største Brede af nedre Ledflade af 1ste Led af 1ste Taa	21			$25^{1}/_{2}$			
Største Længde af 1ste Led af 3dje Taa forrest				28	23	21	c. 21
Største Brede af dets nedre Ledflade				39	40	40	45
Største Brede af 2det Led af 3dje Taa		47		44	47		47
Største Brede af Ledfladen paa Kloleddet af 3dje Taa	40		47	41	$41^{1}/_{2}$	39	45

Hvad der udmærker *Glyptodon*-Levningerne fra Lapa do Bahu overfor den typiske *G. clavipes*, er først og fremmest Egenhederne i Spolebenene. De andre Knogler vilde ikke give Grund til nogen Adskillelse.

De faa tilstedeværende Brudstykker af Hovedskallen fra Lapa do Bahu afvige neppe fra tilsvarende Dele af typisk *G. clavipes* undtagen i dette: at *Canalis infraorbitalis*, baade paa højre og paa venstre Side, ved en vandret Benbro er delt i et øvre og et nedre Afsnit, medens den hos Glyptodonter plejer at være udelt. Det er utvivlsomt en Tilfældighed uden Betydning; lignende Afvigelser fra det sædvanlige ere ikke sjeldne hos andre Pattedyr; de kjendes ogsaa hos »*Propalæohoplophorus*«.

Det foreliggende hele højre Spoleben fra samme Hule har vel tydeligt *Glyptodon*-Præg, i Modsætning til *Hoplophorus*, *Lomatophorus* og *Panochthus*, og viser da især den enkeltbølgede øvre Ledflade; men Knoglen er meget mere langstrakt og slankere end de foreliggende tilsvarende Knogler og Billeder af typisk *G. clavipes*, og Knoglens øvre Ende er paafaldende afvigende ved at være betydelig mindre bred, men til Gjengjeld længere forfra bagtil, og Ledfladens inderste Hjørne er mere skarpt nedbøjet. — Den foreliggende øvre Ende af et andet højre Spoleben er noget mindre, men har ellers væsenlig samme Form, dog i noget mindre udpræget Grad; Ledfladens Længde forfra bagtil er lidt mindre, og dens inderste Hjørne er mindre skarpt nedbøjet.

Maal af Spoleben.	Bahu.	
Største Længde langs Inderranden	203	
Største Brede af øvre Ende	54	48
Største Længde, forfra bagtil, af øvre Ende	30	$24^{1}/_{2}$
Største Brede af nedre Ende	c. 54	

Knoglerne af Haanden fra Bahu-Hulen afvige kun i Ubetydeligheder fra de tilsvarende af typisk *G. clavipes*; i flere Tilfælde vise de sig som Mellemformer mellem Escrivania-Skelettet og typisk *G. clavipes*. Den bagudgaaende Udvæxt fra *Scaphoideum* er saaledes lige saa bred som hos typisk *G. clavipes*, og Ledfladen for *Lunatum* er ikke opløst i forreste og bageste Afsnit. *Cuneiforme* er bredere og mindre fladtrykt end paa Escrivania-Skelettet, næsten som hos den typiske Form, men Ledfladen for *Lunatum* er dog næsten plan som paa Escrivania-Knoglen. 3dje Mellemhaandsben er lidt mindre fladtrykt end hos den typiske Form, og Ledfladerne for 2det og 4de Mellemhaandsben ere lidt mere flade, den første mindre udhvælvet, den sidste mindre udhulet.

Maal af Haand.	Bahu.
Største Brede af *Scaphoideum*	46
Største Dybde af *Lunatum*	46
Største Brede af *Cuneiforme*	44
Største Brede af *Hamatum*	32
Største Længde af 3dje Mellemhaandsben	35
Største Brede af dets øvre Ledflade	36½
Største Brede af dets nedre Ledflade	35½

11. ***Tamandua tetradactyla*** (L.).

Nulevende ved Lagoa Santa (hjembragt er 3 Skind og 8 Skeletter). Enkelte Knogler fundne i en Hule i Aflejringer fra nyeste Tid (2 Ribben, et Skulderblad og et Bækkenben, sammenhørende). Jordfunden i Lapa do Bahu Nr. 1 (et 4de venstre Mellemfodsben, rullet).

Den *Tamandua*-Form, der nu lever ved Lagoa Santa, er nærmest som den, der regnes for den typiske *T. tetradactyla*, saaledes som den opfattes af Wagner og andre. Halen er forholdsvis kort, betydelig kortere end Hoved og Krop tilsammen, omtrent af Længde som Afstanden fra Nakke til Halerod, at dømme efter baade Skind og Skeletter; de frie Halehvirvlers Tal er 33 paa tre i den Henseende eftersete Skeletter, 32 paa et 4de Skelet fra Lagoa Santa ligesom paa et Skelet fra Rio de Janeiro (Burmeister opgiver dog mindst 35 paa et Skelet fra Lagoa Santa); i det meste af sin Længde er Halen klædt med lange Haar, dog i ikke lidt vexlende Grad. Farven paa de foreliggende Skind, af to voxne og en lille Unge, er følgende: hvidgul paa Hoved, Hals og Bryst, paa en fortil bred, bagtil stærkt afsmalnende Stribe paa Ryggens Midte fra Hals til Lenden, paa hele Forlem, hele Baglem hos de voxne, paa Halen eller dog det meste af den; sort paa det meste af Ryggen, paa Side og Bug og paa en Stribe, der begynder paa Halsens Side og løber tilbage over Skulderen forenende sig med Ryggens sorte Farve, hos de to voxne fortil smal, hos Ungen fortil bred; paa Siden af Snuden mellem Næse og Øje findes hos de to voxne en brunlig Stribe, der naar tilbage til Øjet, som den omslutter; hos Ungen mangler derimod

næsten hvert Spor af mørk Ansigt-Stribe; den sorte Stribe over Skulderen er bagtil saa smal, at den er nær ved at opløses, ved Indblanding af helt gule eller gulspidsede Haar, især hos den ene af de voxne. Hos Ungen naar Oversidens mørke Farve ned paa Baglemmets Yderside. Paa to af de foreliggende Skind, af den ene af de voxne og af Ungen, er Oversiden af Halens Grund sort som Ryggen, paa det 3dje derimod hvid. I de sorte Dele af Skindet ere Haarene ved Grunden gullige, og flere eller færre af dem have gullig Spids. — Flere *Tamandua*-Skind fra andre Egne haves i Museet, mere eller mindre afvigende fra Lagoa-Santa-Skindene. — Et hovedløst Skind fra São Paulo afviger ved, at der ingen gulspidsede Haar findes over det meste af de sortfarvede Dele; den sorte Stribe over Skulderen er bredere. Oversiden af Halens Grund er sort. — Et Skind fra Paraná har ligeledes mere udpræget sort Skulder-Stribe. Paa Siden af Ansigtet mangler mørk Tegning ganske med Undtagelse af en Ubetydelighed nærmest omkring Øjet; Oversiden af Halens Grund er lys. — Et Skind fra »Brasilien« er ogsaa nærmest som Lagoa-Santa-Skindene, men afviger ved, at Haarene paa det meste af Halens Overside ere brunlige. Skulder-Striben er fortil ret bred; Ansigt-Stribe findes næsten ikke. — Et Skind, hvis Hjemsted er ukjendt, afviger fra Lagoa-Santa-Skindene neppe ved andet end at have paafaldende bred og mørk Ansigt-Stribe; Skulder-Striben er ret bred; lyse Haarspidser mangle paa det meste af de sorte Dele. — Et Skind fra Mexico udmærker sig ved at have meget længere Hale, omtrent paa Længde med Hoved og Krop tilsammen, og omtrent Halens yderste Halvdel er ret tyndhaaret, ret iøjnefaldende skællet. Farvetegningen er derimod omtrent den sædvanlige; den sorte Skulder-Stribe er stærk, især fortil bred, og forlænger sig ned paa Brystet, der ogsaa er sort. Ansigt-Stribe findes næsten ikke; Oversiden af Halens Grund er hvid; Haarene over det meste af de sortfarvede Dele ere uden lyse Spidser. — Et Skind, hvis Hjemsted er ukjendt, har endnu noget længere Hale end det mexikanske, og Halens yderste to Tredjedele omtrent ere meget tyndt haarklædte, iøjnefaldende skællede. Skindets Farve er nærmest hvidgul over det meste; men den sædvanlige mørke Tegning spores; den mørke Skulder-Stribe, der fortil er ret bred, viser sig som et brunsort Baand i sin forreste Del, men er bagtil næsten forsvunden; Ryggens og Bugens sorte Farve er ligeledes ganske udvisket, Haarenes sorte Farve ombyttet med brun og desuden næsten dækket af gullige Haar og Haarspidser. Dette Skind maa vel nærmest henføres til den Form, der har været kaldt *Tamandua longicaudata*. — Af typisk *T. longicaudata* er sikkert et Skind fra Surinam. Det har lignende lang Hale som det sidstnævnte, men Halen er dog betydelig mindre tyndhaaret. Paa et Skelet af samme Race fra Surinam er Halehvirvlernes Tal 39. Skindets Farve er hvidgul over det meste; en brunlig Tone findes dog paa de ellers sorte Dele; men Skulder-Striben er saa godt som helt forsvunden. — Et ganske lignende Skind, hvis Hjemsted er ukjendt, haves desuden. — I Ydre er der altsaa, allerede at se hos de faa foreliggende Skind, en saa stor og lunefuld Vexlen hos Tamanduer,

at der ikke er noget fast Hold for Adskillelse af Arter, neppe nok af Racer, med Undtagelse maaske af Formen *longicaudata*.

De foreliggende 8 Skeletter fra Lagoa Santa, fra Nutiden, ere tilfældig næsten alle af forskjellig Alder. De vise, at der med Alderen foregaar store Forandringer i Hovedskallen: Ansigtet bliver længere, Ganen forlænges tilbage, Lufthulerne i Ganeben og Vingeben oppustes. Hos yngre Dyr er Næsebenet langt fra at være en Tredjedel af Hovedskallens Længde; hos gamle kan det blive langt over Tredjedelen. Hos yngre ender Ganebenet bagtil omtrent udfor Midten af Trommebenet; hos gamle strækker det sig tilbage paa Linie med Trommebenets bageste Rand eller endnu længere. Lufthulerne i Ganeben og Vingeben vise sig hos de unge i Ganefladen kun som ganske svage Forhøjninger; hos de voxne træde de frem som anselige Pukler.

Ogsaa uafhængig af Alderen er der i Skeletterne en ikke ringe Vexlen. — Saaledes ere hverken Næsebenets Længde eller Størrelsen af Ganens Lufthuler alene afhængige af Alder. Den Hovedskal, der har det længste Næseben, er noget yngre end den af Lagoa-Santa-Hovedskallerne, der har det næstlængste, hvad der kan skjønnes af, at Sømmen mellem Pandebenene hos den første er aaben, hos den sidste derimod fuldstændig lukket. Vingebenets Lufthule er ligeledes større hos den førstnævnte end hos den sidstnævnte. Næsebenet er undertiden lige saa smalt bagtil som fortil, dets ydre og indre Rande jevnsides løbende; oftest er det dog bagtil lidt udvidet, ydre og indre Rand bagtil vigende jevnt fra hinanden; undertiden er Udvidelsen bagtil meget betydelig, mere eller mindre pludselig, saaledes hos den største af Hovedskallerne; hos den næststørste fra Lagoa Santa, der har særlig smalle Næseben, ere de tydelig udvidede paa Midten. Formen af Sømmen mellem Næseben og Pandeben vexler i høj Grad. O. s. v. — Paafaldende Forskjelligheder er der i Bækkenets Forbindelse med Ryg- og Halehvirvler. Der findes altid 2 egenlige Bækkenhvirvler i Forbindelse med Hoftebenet; men bageste Ryghvirvel, der undertiden er helt fri og upaavirket af Bækkenet, kan være mere eller mindre fast sammenvoxet med baade forreste egenlige Bækkenhvirvel og Hoftebenet og saaledes paavirket, at den ganske ligner en Bækkenhvirvel. 2den og 3dje Halehvirvel (kun 2 Bækkenhvirvler regnes) ere altid i Forbindelse med Sædebenet, men i vexlende Grad, især paafaldende for 3dje Hvirvels Vedkommende; undertiden er 3dje Hvirvel kun løselig ved Baand bunden til 2den Hvirvel og til Sædebenet og i Form ret upaavirket af Forbindelsen; undertiden er den i udstrakt Grad sammenvoxet med de tilstødende Knogler og i Form stærkt paavirket.

Paa 2 Skeletter og 4 Hovedskaller af Tamanduer fra andre Egne, deriblandt et Skelet og en Hovedskal af Formen »*T. longicaudata*« fra Surinam (Hovedskallen hørende til det ovennævnte Skind), findes ganske lignende Forskjelligheder som paa Skeletterne fra Lagoa Santa, men intet der kunde udmærke dem som tilhørende andre faste Racer eller Arter. En noget enestaaende tilfældig Ejendommelighed findes paa den ene af to ellers

ret ensartede Hovedskaller fra Santa Catharina: Næsebenene ere ikke lidt indsnevrede paa Midten. Det eneste, der maaske kunde siges at udmærke »*T. longicaudata*«, er, at Luftrummet i Ganebenet viser sig lidt mere blæreformet opstaaende i Ganefladen end ellers; men Forskjellen er ubetydelig, vist tilfældig.

Følgende Maal af Hovedskaller fra Lagoa Santa og andre Steder til Oplysning baade om Ansigtets Længdevæxt efter Alder og om andet:

	Lagoa Santa.							Rio de Janeiro.	St. Cathar.		Var. *longic.* Surinam.	
	juv.	juv.	juv.	jun.	ad. jun.	ad.	ad.	ad.	ad.	ad.	ad.	ad.
Fra Nakke-Ledknudens Bagrand til Overkjæbebenets forreste Rand	101	101½	111½	115	128	134	139	123½	129	135	121	124
Fra Forranden af nedre *F. lacrymale* til Overkjæbebenets forreste Rand	38½	40	47	48	54	59	63½	55	59	60	53	54
Fra Nakke-Ledknudens Bagrand til Forranden af nedre *F. lacrymale*	64	64	67	71½	77	77½	79	72	73	78½	72	74
Næsebenets Længde	30	31½	c. 33	35	41	42½	51½	42	44½	48	42	44½
Længden af Sømmen mellem Pandebenene	45	46½	51	......	54½	61	52	54	58	52	50½	56
Pandens Brede mellem Øjehulerne	22½	23	25	....	28	26	....	26½	24½	27	25	24
Fra Næsebenets forreste Spids til Nakkens Bagrand	105	105	c. 112	114	128	132½	139	123	129	133	121	125

Det jordfundne 4de Mellemfodsben er lidt større end den største af de foreliggende tilsvarende Knogler fra Nutiden, men ellers af samme Form. Paa en af Knoglerne fra Nutiden er Ledfladen for 3dje Mellemfodsben mere udstaaende i sit forreste Afsnit end hos den jordfundne; men andre Skeletter fra Nutiden vise ikke denne Forskjel. Flere andre Forskjelligheder mellem den jordfundne Knogle og de tilsvarende friske ere kun tilsyneladende og have deres Grund i, at den jordfundne er ikke lidt rullet, saa at fremstaaende Kanter ere afslidte. Knoglens største Længde er hos den jordfundne 31½ Millim., hos de to største foreliggende fra Nutiden fra samme Egn 29⅓ og 28; hos et Skelet af Racen *longicaudata* fra Surinam er Længden 30⅓.

12. ***Myrmecophaga jubata*** L.

Nulevende ved Lagoa Santa (hjembragt er et Skelet).

Jordfunden i følgende Huler:

Lapa da Cerca Grande. Nogle faa Knogler af vistnok mindst et gammelt og et ungt Skelet. Af det gamle Skelet: et 2det Led af 3dje Finger. Af det unge Skelet: Buen af en af de bageste Ryghvirvler, venstre *Scaphoideum*, nedre Endestykke af venstre Skinneben, nedre Endestykke af et Mellemfodsben.

Lapa da Escrivania Nr. 1. Nogle faa Knogler af mindst et voxent og et ungt Skelet. Af det voxne Skelet: en Hjernekasse, højre Rulleben. Af det unge Skelet: en Halehvirvel, 2det Led af 3dje venstre Finger og en Knæskal.

Lapa da Escrivania Nr. 5. Flere Knogler af mindst 4 Skeletter, to voxne, et yngre og en Unge. Af de to voxne Skeletter: 3 Brysthvirvler, 1 Halehvirvel, øvre Ende af venstre Overarm og Midtstykke af højre, højre *Cuneiforme* af Haandroden, 3dje højre Mellemhaandsben, 2det Led af 3dje højre Finger, Stykke af venstre Bækken; et helt venstre Laarben, øvre Ende af et højre og Ledhovedet af et venstre; et helt venstre Skinneben og et andet venstre uden øvre Ende, nedre Ende af venstre Lægben hørende sammen med sidstnævnte Skinneben; 2det, 3dje og 4de Mellemfodsben af venstre Fod, vist sammenhørende; et 3dje højre Mellemfodsben, ikke sammenhørende med foregaaende; et Kloled af Foden. Af det yngre Skelet: nedre Endestykke af venstre Overarm (saa godt som sikkert fra denne Hule). Af Unge-Skelettet: bageste Del af en Hjernekasse, nedre Endestykke af venstre Skinneben, venstre Rulleben og Hælben.

Lapa da Escrivania Nr. 11. Nogle Dele af to ganske unge Skeletter. Buen af en Brysthvirvel, nedre Ende af venstre Overarm uden Endestykke, øvre Endestykke af venstre Spoleben, Midtstykke af højre og øvre Ende af venstre Albueben, 2 venstre 2det Mellemhaandsben uden nedre Endestykker, nedre Endestykke af 3dje venstre Mellemhaandsben og øvre Ende af 4de højre, 1ste Led af 3dje venstre Finger; 2det Led og Kloled af 3dje Finger, begge uden øvre Endestykke; 3dje højre Mellemfodsben uden nedre Endestykke; højre og venstre 4de Mellemfodsben uden nedre Endestykke, uens.

Lapa dos Tatus. Nogle faa Knogler af et voxent Skelet. 3 Brysthvirvler, Buen af en Lendehvirvel, en Halehvirvel, en Knæskal, et højre Hælben.

Lapa Vermelha Nr. 1. Et 2det venstre Mellemhaandsben; et 2det Led af 3dje Finger, rullet; et venstre Rulleben.

Den Form, der nu lever ved Lagoa Santa, lader sig ikke efter Skelettet udmærke som noget eget. Til Sammenligning haves et Skelet fra »Brasilien« og 4 Hovedskaller (de to med tilhørende Kropskelet) fra Venezuela. — Mellem alle 6 foreliggende Hovedskaller kan der ikke paavises andre Forskjelligheder end rene Ubetydeligheder, bortset fra dem, der ere en Følge af Forskjel i Alder; det viser sig, at Ansigtet med Alderen voxer meget stærkt i Længde; hos Ungen er Næsebenet saaledes omtrent af samme Længde som Hjernekassen, hos den voxne er det meget længere. — I Bækkenets Forbindelse med bageste Ryghvirvel og de forreste Halehvirvler er der en paafaldende Forskjel mellem Skelettet fra Lagoa Santa og Skelettet fra »Brasilien«. Hos det førstnævnte, der er det ældste, er bageste, 19de, Ryghvirvels Tværtappe fast sammensmeltede med Tværtappene af forreste Bækkenhvirvel, men Ledtappe og Torntap ere ganske frie; hos det sidstnævnte ere baade Tværtappe, Ledtappe og Torntap af bageste, 18de, Ryghvirvel sammensmeltede med de tilsvarende Dele paa forreste Bækkenhvirvel. Hos det førstnævnte ere 2den og 3dje Halehvirvel (kun 2 egenlige Bækkenhvirvler regnes) i fast Forbindelse med Sædebenet, begge stærkt paavirkede af Forbindelsen, 3dje mest, og begge i fast og udstrakt indbyrdes For-

bindelse ved deres Tværtappe, medens deres Ledtappe og Torntap ere indbyrdes frie; hos det sidstnævnte er kun 2den Halehvirvel i fast Forbindelse med Sædebenet, men til Gjengjeld meget stærkt paavirket, 3dje Halehvirvel rører kun med Spidsen af sin Tværtap, der er ret spinkel og upaavirket, ved Tværtappen af 2den, derimod ere dens Ledtappe og Torntap ifærd med at smelte fast sammen med de tilsvarende Dele paa 2den Halehvirvel i hele deres Udstrækning. Denne Forskjel er kun tilfældig; det vides allerede, at Arten heri vexler stærkt.

Følgende Maal af Hovedskaller til Oplysning om Nutidens *M. jubata* fra forskjellige Egne og særlig om Ansigtets Længdevæxt med Alderen:

	Lagoa Santa.	Brasil.	Venezuela.			
	ad.	jun.	pull.	juv.	jun.	jun.
Fra Nakke-Ledknudens Bagrand til Overkjæbebenets forreste Rand	356¼	336	186	222	282	
Fra Forranden af nedre *F. lacrymale* til Overkjæbebenets forreste Rand	234	217	108	133	177	193
Fra Nakke-Ledknudens Bagrand til Forranden af nedre *F. lacrymale*	124½	121	79½	91½	98	
Næsebenets Længde	184	160	79	c. 97	127	149
Længden af Sømmen mellem Pandebenene	151	141	89½	102	123	147
Pandens Brede mellem Øjehulerne	47½	42	34½	39	40	41½
Fra Næsebenets forreste Spids til Nakkens Bagrand	354	328	185	c. 220	274	308

De jordfundne Knogler afvige ikke, eller saa godt som ikke, i Form fra de tilsvarende af Skeletter fra Nutiden. Nogle af dem ere ogsaa i Størrelse som hos de foreliggende fra Nutiden; men andre ere langt større og i tilsvarende Grad svære. Hvad denne Størrelse-Forskjel betyder, er ikke klart. Der haves ingen nærmere Oplysning om, hvor store Knoglerne hos Nutidens *M. jubata* kunne blive; men efter hvad der foreligger, ser det ud til, at Arten i Nutiden ikke opnaar den Størrelse, som nogle af de jordfundne Knogler vise. Forklaringen er maaske snarest, at Arten i tidligere Tid, i mere uforstyrret Natur end i Nutiden, har kunnet naa en betydeligere Størrelse, tildels uafhængig af Alder; blandt de store jordfundne Knogler er der ogsaa Knogler af ganske unge Dyr; men de fleste af dem ere dog af meget aldrende Dyr, der have faaet de lange Lemmeknoglers Endestykker fast tilvoxede; Tilvoxningen synes ikke at ske førend i høj Alder. Om da de mindre af de jordfundne Knogler ere af Hunner (om Forskjel i Størrelse efter Kjøn hos Arten er intet nærmere oplyst), eller om de ere af en mindre Race end de store, faar staa hen. Om Art-Forskjel mellem de jordfundne Former indbyrdes eller mellem dem og den nulevende Form kan der i de fleste Tilfælde ikke godt være Tale; dertil er Overensstemmelsen i alt andet end netop Størrelsen altfor stor; kun den største af de jordfundne Knogler, et nedre Endestykke af Overarmen af et yngre Dyr, vist fra Lapa da Escrivania Nr. 5, er i denne Henseende lidt tvivlsom.

De af de jordfundne Knogler, der baade i Størrelse og Form stemme næsten ganske med de foreliggende fra Nutiden, ere: alle de opregnede fra Lapa dos Tatus og Lapa Vermelha. Hælbenet fra Lapa dos Tatus har lidt mere sammentrykt Underrand end paa to

Skeletter fra Nutiden. Til Sammenligning følgende Maal af nogle af de paagjeldende Knogler og af de tilsvarende af et Nutids-Skelet, alle af fuldvoxne Dyr:

	Tatus.	Ver-melha.	Lagoa Santa.
Længden af 2det Mellemhaandsben		53⅓	52½
Breden af Rullebenets øvre Ledflade		27½	26½
Hælbenets største Længde	53		55

Meget større end Knoglerne fra Nutiden ere alle Knoglerne fra Lapa da Cerca Grande, da Escrivania Nr. 1, Nr. 5 (bortset fra et nedre Endestykke af en Overarm) og Nr. 11. Knoglerne af de ganske unge Skeletter fra Lapa da Escrivania Nr. 11 have næsten samme Størrelse som de tilsvarende paa et fuldvoxent Skelet fra Nutiden, og det samme gjelder tildels Knoglerne af en spæd Unge fra Lapa da Escrivania Nr. 5. Af Forskjel i Form er der neppe noget, der ikke er en Følge af Knoglernes Størrelse: den Kam, der fra Bagranden af *Tuberculum majus* løber ned langs Overarmens Yderside, er hos den jordfundne foroven skarpt fremspringende, medens den paa Nutids-Skelettet her er ganske svag; det knoldformede Fremspring, hvori Hoftebenets Kam ender bagtil foran Ledskaalen for Laarbenet, er betydelig mere fortykket. Følgende Maal af de store jordfundne Knogler og af det største foreliggende fuldvoxne Nutids-Skelet, der har Lemmeknoglernes Endestykker fast tilvoxede:

	Cerca Grande.		Escr. 1.		Escr. 5.		Escr. 11.	Lagoa Santa.
	ad.	juv.	ad.	juv.	ad.	pull.	juv.	ad.
Pandens Brede mellem Øjehulerne			47					47½
Breden over Nakke-Ledknuderne			45			44		42½
Overarmens største Længde								180
Største Tværmaal af Overarmens Ledhoved					41			36
Spolebenets største Længde, langs Inderranden								191
Albuebenets største Længde								233
Største Brede af *Scaphoideum*		21½						19
Største Længde af 3dje Mellemhaandsben					c. 70			61½
Største Brede af dets nedre Ledflade					c. 24		22	22⅓
Største Brede af nedre Ledflade af 1ste Led af 3dje Finger							21	20
Største Længde af 2det Led af 3dje Finger	35			33¾	34			33
Største Brede af dets øvre Ende	25⅓			22½	22			20
Største Tværmaal af Bækkenbenets Ledskaal					41			34
Laarbenets Længde, langs Indersiden					282			235
Største Tværmaal af dets øvre Ledhoved					36½			29⅓
Breden af dets nedre Ledflade					50			42
Skinnebenets Længde, langs Indersiden					225			196
Breden af dets øvre Ende					56			47
Breden af dets nedre Ende		47			47			41
Breden af Rullebenets øvre Ledflade			29½			26		27
Største Længde af 2det Mellemfodsben					49½			40½
— — - 3dje —					52½			44½
— — - 4de —					56½			48½

(Myrmecophaga jubata.)

Af et endnu langt større Skelet er det nedre Endestykke af Overarmen af et yngre Dyr, vist fra Lapa da Escrivania Nr. 5, og desuden viser det en ikke ubetydelig Forskjel i Form: den Del af nedre Ledflade hvorpaa den inderste Del af Albuebenet glider, er bredere end paa Knogler fra Nutiden, mere forlænget indefter. Største Brede af Ledfladen for Underarmen er 57 Millim.; hos et fuldvoxent Skelet fra Nutiden er samme Maal 38, hos et yngre Skelet, omtrent i samme Alder som det jordfundne, er det 36.

13. ***Coelodon maquinensis*** Lund. (Pl. XXIV, XXV.)

Jordfunden ved Lagoa Santa i følgende Huler:

Lapa da Escrivania Nr. 5. De vigtigste Dele af et Skelet af et ikke helt fuldvoxent Dyr og en Tand af et andet Skelet. — Af det nævnte unge Skelet: Hovedskal, næsten fuldstændig, med begge Underkjæbe-Grene og med højre Mellemkjæbeben; Taphvirvelen og 4 af de følgende Halshvirvler; 3 næsten hele Ryghvirvler, Kroppe af 6 andre og 10 Stykker af Buer; 10 Halehvirvler og 5 nedre Buer, et helt forreste højre Ribben og større eller mindre Brudstykker af 9 andre højre og 9 venstre, nedre Del af begge Skulderblade; Stykke af nedre Ende af højre Overarm, uden Endestykke; øvre Ende af venstre Overarm og Stykke af nedre Ende, uden Endestykke; øvre Ende af højre Spoleben, med Endestykke, og et løst nedre Endestykke og øvre Ende af venstre, uden Endestykke; øvre Halvdel af højre Albueben, øvre og nedre Ende af venstre; af højre Haand: *Scaphoideum, Lunatum, Cuneiforme, Multangulum minus, Hamatum*, 1ste Mellemhaandsben med *Multangulum majus*, 2det, 3dje, 4de Mellemhaandsben, 5te Mellemhaandsben uden nedre Ende, alle tre Led af 2den og 3dje Finger, 1ste og 3dje Led af 4de Finger; af venstre Haand: *Scaphoideum, Lunatum, Cuneiforme, Pisiforme, Multangulum minus, Hamatum*, 2det og 3dje Mellemhaandsben, 2det og 3dje Led af 2den Finger, alle Led af 3dje og 4de Finger; desuden en Knogle, der vistnok er *Falciforme* af højre eller venstre Haand; højre og venstre Sædeben, højre Laarben helt og venstre manglende det meste af nedre Ende, højre Skinneben næsten helt og venstre manglende øvre Ende, begge Lægben uden Endestykker, begge Knæskaller; af højre Fod: Rulleben, Hælben, 2det Mellemfodsben med *Cuneiforme secundum*, 3dje, 4de og 5te Mellemfodsben, alle Led af 2den og 3dje Taa; af venstre Fod: Rulleben, Hælben, *Naviculare*, 1ste og 2det Mellemfodsben med tilvoxede *Cuneiforme primum* og *C. secundum*, 3dje og 5te Mellemfodsben, alle tre Led af 2den Taa, 1ste med 2det Led af 3dje.

Lapa Nova de Maquiné. Nogle faa sammenhørende, stærkt forvitrede Dele af et Skelet. 8 løse Tænder, et højre Mellemkjæbeben, en lille Stump af et Overkjæbeben med Dele af tre tomme Tandgruber, et 1ste venstre Mellemhaandsben med *Multangulum majus*, 2det Led af 3dje venstre Finger, 2det Led af 4de venstre Finger, højre og venstre Rulle-

ben, Stykker af 3dje højre Mellemfodsben og 1ste med 2det Led af 3dje højre Taa, Kloleddet af 2den højre Taa; en Knogle, der vist er *Falciforme pedis.* — Fra samme Hule er vistnok et Stykke af Kloleddet af 3dje Taa, delvis omsluttet af fast rød Jord.

Lapa Vermelha. Et 3dje venstre Mellemhaandsben, et 2det Led af 4de venstre Finger.

Reinhardt har givet en udførlig Fremstilling af *Coelodon*-Levningerne fra Lagoa Santa; de vigtigste af dem har han afbildet. I ovenstaaende Fortegnelse findes dog nogle Knogler, der ikke nævnes af Reinhardt; Grunden er for de flestes Vedkommende, at de først efter Reinhardt's Tid ere forefundne i Samlingen. Til Gjengjeld opfører Reinhardt 3 Ribben flere end her ere nævnte; Sagen er, at han ved et Tilfælde var kommen til at medregne nogle ikke medhørende Ribben.

Om Skjævheden i et Par af de forreste Brysthvirvler siger Reinhardt ikke noget; Skjævheden er dog ikke langt fra at være lige saa udpræget som hos *Catonyx* og *Scelidotherium.* En af de tre tilstedeværende næsten hele Ryghvirvler, en af de forreste Brysthvirvler (afbildet af Reinhardt paa hans Tavle II, fig. 1, set fra højre Side), er netop en af de mest skjæve Hvirvler; paa højre Side er *Foramen intervertebrale* meget større end paa venstre, skjærende sig frem i Bagranden af Hvirvelbuen, som derfor er meget smallere end paa venstre Side, og udvidende sig ned i Overranden af Hvirvelkroppen, der er stærkt udhulet, medens den paa venstre Side slet ikke er hul. En Hvirvelkrop af en Hvirvel, der maa have grændset til den nævnte, viser et lignende Forhold, skjønt ikke fuldt saa udpræget.

Et Stykke af højre Side af Buen af en Lendehvirvel, der er kommet for Dagen efter Reinhardt's Tid, viser, at der hos *Coelodon* findes Spor af de særegne Ledforbindelser, der ere egne for de amerikanske Gumlere. Stykket omfatter forreste og bageste Ledtap, forreste stærkt udhulet, bageste stærkt udhvælvet, en lille tapformet *Prc. mamillaris* udenfor forreste Ledtap og en anselig Tværtap i Forbindelse med en *Prc. accessorius*, hvis bageste Spids rager frit tapformet frem fra Tværtappens Bagrand; paa Indersiden af den noget fortykkede Grund af *Prc. accessorius* findes en lille plan Ledflade, der maa have gledet paa Ydersiden af Buen af den følgende Hvirvel.

Os pisiforme nævnes af Reinhardt, men omtales ikke nærmere. Det afviger paafaldende fra den tilsvarende Knogle hos *Megatherium, Mylodon, Catonyx* og *Scelidotherium* ved at have anselig Ledflade ikke alene mod *Cuneiforme*, men ogsaa mod Albuebenet, og ved at have mere fri tapformet bagud gaaende Udvæxt.

En Knogle, der af Lund er bestemt som *Os proprium flexoris manus*, hørende til Escrivania-Skelettet, omtales ikke af Reinhardt. Det er en lille pladeformet, afrundet Knogle, omtrent 20 Millim. i største Tværmaal, uden Ledflader, ganske lignende en Knogle, der findes i Haanden hos *Catonyx* og *Scelidotherium*, og som vist snarest er et *Os falciforme manus.* — En lignende noget større og tykkere Knogle fra Maquiné-Hulen har Lund bestemt som *Os proprium flexoris pedis*; det er vist et *Os falciforme pedis.*

5te Mellemhaandsben forelaa ikke for Reinhardt. Det er senere kommet for Dagen, dog manglende den nedre Ende, hørende til Escrivania-Skelettet, rigtig bestemt af Lund. Det minder i høj Grad om tilsvarende Knogle hos *Catonyx* og *Scelidotherium*, men er spinklere, saa godt som uden Trædeflade paa det øverste yderste Hjørne (betydelig spinklere end tegnet af Reinhardt gjetningsvis).

Reinhardt opgiver, at der af Fodroden kun foreligger Rulleben, Hælben og *Naviculare*. Dette er ikke rigtigt. Baade *Cuneiforme primum* og *C. secundum* foreligge i venstre Fod af Escrivania-Skelettet, *Cuneiforme secundum* ligeledes i højre Fod; de ere kun sammensmeltede med de Mellemfodsben, som de støtte. *Cuneiforme primum* er saa fuldstændig sammenvoxet med 1ste Mellemfodsben, at Grændsen mellem de to Knogler ikke er at se; Forholdet er som hos *Catonyx* og *Scelidotherium*; den øvre Ledflade, der passer til *Naviculare*, er svagt skaalformet udhulet. At *Cuneiforme secundum* er sammenvoxet med 2det Mellemfodsben, er en Ualmindelighed blandt Kæmpedovendyr; det er Tilfældet ogsaa hos *Mylodon armatus*, ligeledes hos *Megatherium*, hos hvem dog 2det Mellemfodsben er ganske vantrevet (hvis det findes), medens det hos *Coelodon* og *Mylodon* er veludviklet; Grændsen mellem de to Knogler er hos *Coelodon* paa Forsiden næsten udvisket, men paa Bagsiden synlig i næsten hele sin Udstrækning som en dyb Fure; Ledfladen mod *Naviculare* er meget svagt skaalformet udhulet, næsten plan. Indbyrdes støde de to *Cuneiformia* sammen i en næsten flad, i Omrids halvmaaneformet Ledforbindelse (af Reinhardt kaldet den bageste af to Ledforbindelser mellem de paagjeldende Mellemfodsben).

14. ***Megatherium americanum*** Blumenb.

Jordfunden ved Lagoa Santa i følgende Huler:

Lapa da Serra da Anta Nr. 1. En Tand, vist forreste nedre fra højre Side, af et voxent Dyr.

Lapa Vermelha Nr. 1. 4 Stykker af øvre Ender af Tænder af mindst ét ganske ungt Dyr og et Brudstykke af For- eller Bagvæggen af en Tand af et ældre Dyr. — Vistnok fra samme Hule er et Brudstykke af den nedre Del af en Tand.

Alle de nævnte Stykker stemme i Form og Bygning saa nøje med typiske Tænder af *Megatherium americanum* fra Argentina, der foreligge til Sammenligning i anseligt Tal, at der ikke kan tvivles om, at de ere af samme Art.

Tanden fra Lapa da Serra da Anta har Breden af forreste Tværkam $37^1/_2$ Millim., Breden af bageste Tværkam $42^1/_4$ og Kronens Længde forfra bagtil 42. Blandt foreliggende løse Tænder fra Argentina findes en ganske lignende, kun bagtil lidt bredere Tand; de tilsvarende Maal paa denne Tand ere 38, $47^2/_3$ og 43. Paa forreste Tand i en Underkjæbe af et voxent Dyr fra Argentina ere Maalene 37, $43^1/_2$ og 37. Paa samme Tand i en Underkjæbe af et ungt Dyr fra Argentina ere de 25, 33 og $28^2/_3$.

De fire øvre Ender af unge Tænder fra Lapa Vermelha have vel allerede tydelig Slidflade, formet som hos de voxne; men Tænderne ere dog endnu i den kegleformede Tilstand. Største Tværmaal tæt under Slidfladen er paa de tre Tænder, hvor Maalet kan tages, henholdsvis 17³/₄, 17³/₄ og omtrent 22 Millim.; omtrent 30 Millim. nærmere Rod-Enden er Tværmaalet 20, 20¹/₂ og 26¹/₂. — Brudstykket af den ældre Tand fra samme Hule har største Tværmaal 41¹/₂.

15. ***Mylodon robustus*** Owen. (Pl. XXVI.)

Jordfunden ved Lagoa Santa i følgende Huler:

Lapa do Bahu Nr. 1. Nogle faa Levninger, maaske af samme Skelet. En 3dje øvre højre Tand, en noget mangelfuld Lendehvirvel, Stykke af øvre Ende af et Ribben, et 5te højre Mellemhaandsben, Midtstykke af et venstre Laarben; et højre Rulleben, næsten helt; 1ste Led af 3dje højre Taa, 2det Led af 3dje venstre Taa.

Lapa da Escrivania Nr. 1. Nogle faa Dele af mindst 2 Skeletter. Stykker af baade højre og venstre 1ste øvre Tand, højre næsten fuldstændig; Stykker af højre og venstre 2den øvre Tand, 3dje venstre og 4de højre øvre Tand; 2 1ste nedre Tænder, begge højre, den ene større end den anden; en 3dje venstre nedre Tand, en Bue af en Lendehvirvel, et 2det Led af 3dje venstre Taa. — Muligvis af samme Art er et venstre *Cuboideum*.

Lapa da Escrivania Nr. 5. Snarest af denne Art: nogle sammenhørende Dele af et ungt Skelet. 3 løse øvre Tænder, Midtstykke af venstre Underkjæbe med alle 4 Tænder, et lille Stykke af højre Underkjæbe med bageste Tand, bageste Del af en Hjernekasse, Side-Delene af en Ringhvirvel, Buer af 2 Ryghvirvler, en Halehvirvel, begge Nøgleben, nedre Halvdele af begge Overarme, venstre Albueben, venstre Laarben, alle Knoglerne uden deres Endestykker. — Vist af samme Art, men af et ældre Skelet, er et Stykke af Buen af en Ryghvirvel.

Lapa da Pedra dos Indios Nr. 1. Vist af samme Art: 3 Tænder af mindst 2 Skeletter. Højre og venstre 1ste nedre Tand, højre af et meget mindre Skelet end venstre; 2den højre nedre Tand.

»Forskjellige Huler«. Snarest af denne Art: Stykker af Buer af en Brysthvirvel og en Lendehvirvel, øvre Del af et Ribben.

Af *Mylodon robustus*, udelukkende eller dog overvejende Formen *gracilis*, fra Argentina foreligger et anseligt Stof til Sammenligning: et næsten helt Skelet, betydelige Dele af 4 andre og mange mere spredte Dele, ialt fra mindst 30 Fund, alle skjænkede af V. Lausen. Forskjellen mellem *M. robustus typicus* og *gracilis* er neppe andet end, at forreste Tand, baade øvre og nedre, hos den typiske har omtrent vandret Slidflade, medens Slidfladerne hos *gracilis* ere stærkt skraatstillede, saa at begge Tænder have Form som Hjørnetænder,

og at Kloen paa 2den Finger hos den typiske er betydelig svagere end Kloen paa 3dje, medens den hos *gracilis* er næsten lige saa stærk som paa 3dje; men Forskjellen er ikke fast. — Det lader til, at det nærmest er en tilfældig Undtagelse, naar Slidfladen paa forreste øvre og nedre Tand er vandret; paa alle de Billeder, der skyldes Blainville, Burmeister og Lydekker, er Slidfladen skraanende, stillet paa Bagsiden af øvre og paa Forsiden af nedre forreste Tand, og det samme er den paa 4 Hovedskaller og paa nogle løse Tænder fra Argentina i Museet i Kjøbenhavn; kun paa Owen's Billede af Typen for *M. robustus* er Slidfladen vandret. Forskjellen i Slidfladens Stilling maa sikkert afhænge af en lille Forskjel i Tændernes indbyrdes Stilling; en foreliggende Hovedskal fra Argentina er i den Henseende oplysende: i højre Overkjæbe er 1ste Tand kommen til at staa lidt nærmere ved 2den end sædvanlig, og forreste Tand i tilsvarende Underkjæbe-Gren er derved kommen til at skyde sig op paa Forsiden af forreste øvre, medens den plejer at skyde sig op bag den; Slidfladerne mellem 1ste øvre og nedre Tand have derfor faaet en Stilling, der er den modsatte af den sædvanlige, paa Forsiden af øvre og paa Bagsiden af nedre; i venstre Side af samme Hovedskal er Forholdet det sædvanlige. At der ingen fast Grændse er mellem de to Former for Tændernes Slid, vandret eller skraat, oplyser i hvert Fald Lydekker, støttet paa de rige Samlinger i Museo La Plata. — Om Fastheden af Længdeforholdet mellem Kloerne paa 2den og 3dje Finger findes ingen særskilt Oplysning; Lydekker synes at regne det for at være uden Værd. Paa 5 argentiske *Mylodon*-Hænder, hvor Forholdet kan sees, hørende til 3 Skeletter i Museet i Kjøbenhavn, er det nærmest som hos *gracilis*, saaledes som det afbildes af Burmeister.

Store Forskjelligheder i de forreste Tænder fremkaldes ikke alene af Forskjelligheder i øvre og nedre Tænders indbyrdes Stilling og det deraf afhængige forskjellige Slid, men følge ogsaa med Alderen, som det synes at godtgjøres af de *Mylodon*-Kjæber og -Tænder, der haves i Zoologisk Museum. Hos Ungerne er forreste Tand, baade øvre og nedre, den spinkleste i Rækken. Men i de sædvanlige Tilfælde, hvor den ikke staar lige overfor sin Modstander, men den nedre lidt bag den øvre, saa at Slidfladen bliver skraanende og Tanden hjørnetandformet, tages den i mere særlig Brug, vist især som Krog til at afrive Kviste, og den voxer mere end de andre Tænder; den Pirring, hvorfor den særlig er udsat, faar den ikke alene til, som de andre Tænder, at vedblive med at voxe i Højde, men faar den ogsaa til at fortsætte med at voxe i Omfang, vist Livet igjennem; medens de andre Tænder hos voxne Dyr ere saa godt som lige brede nærmest Slidfladen og nærmest Rod-Enden, er forreste Tand, selv hos aldrende Dyr, tydelig smallere nærmest Slidfladen end nærmest Rod-Enden. — Ogsaa efter Kjøn synes der at være Forskjel i de hjørnetand-formede forreste Tænder, som allerede sagt af Lydekker. De ere sikkert sværere hos Han end hos Hun. I hvert Fald synes Kjæberne at kunne fordeles i to Grupper, en med forholdsvis svære og en med spinkle forreste Tænder. — Endelig kan der være ikke smaa

rent tilfældige Forskjelligheder, særlig visende sig i Mangel eller Tilstedeværelse af svagere eller dybere lodrette Furer langs Tændernes Sider, vistnok først fremkommende med Alderen.

Alle Levningerne fra Lapa do Bahu stemme saa nøje med foreliggende Levninger af *Mylodon robustus* (*gracilis*) fra Argentina, at der ikke kan tvivles om, at de ere af samme Art. — Den 3dje øvre Tand har Furen paa Indersiden mere skarp end paa foreliggende tilsvarende Tænder af 3 argentinske Hovedskaller af *M. robustus*; i en 4de Kjæbe (2.) er Forholdet derimod det samme som paa Bahu-Tanden, ligeledes i en 5te, at dømme efter en tom Tandgrube; Tandens Slidflade minder derfor i Omrids paafaldende om 2den øvre Tand hos *Scelidotherium magnum*; men den tykke Klædning af Tandkit, med fint riflet Overflade, udmærker den som *Mylodon*-Tand. Tandens Forside er svagt indbugtet, som den ogsaa kan være det hos argentinsk *M. robustus*. Tværmaalet af dens Forrand (med Tandkit) er 22 Millim.; paa 4 Hovedskaller fra Argentina er samme Maal 21 1/2 (1.), 21 1/2 (2.), 22 1/3 (4.), 22 1/2 (3.). — For Lendehvirvelens og Ribbenets Vedkommende ligger det nær at tænke paa Muligheden af Forvexling med *Catonyx* eller *Scelidotherium*, af hvilke der findes Levninger i samme Hule; men til Forskjel fra de nævnte to Slægter viser Hvirvelen *Mylodon-robustus*-Præget i at mangle Ledflade paa Midten af Hvirvelbuens Forrand og Bagrand og ved at have en lille Ledflade paa Indersiden af *Prc. accessorius*, der er tilstede som en lille Udvæxt fra Bagranden af Tværtappen; og Ribbenet er uden de Furer, der ere ejendommelige for de andre to Slægter. — 5te Mellemhaandsben har ingen Seneknogle fastvoxet ved nedre Ende, hvad der kan findes hos *M. robustus*. — Rullebenet har Ledfladen for Lægbenet naaende helt ned til Ledfladen for Hælbenet, og Ledfladen for *Naviculare* er fortil tydelig udhulet; begge Dele synes at være det almindelige hos *M. robustus* (6 Rulleben foreligge fra Argentina, af 4 Skeletter); men Ledfladerne for Lægben og Hælben kunne være skilte ved et betydeligt Mellemrum, og Ledfladen for *Naviculare* kan være næsten flad.

Af Tænderne og Knoglerne fra Lapa da Escrivania Nr. 1 ere de fleste ganske, som de ere eller kunne være hos *M. robustus gracilis* fra Argentina. — 1ste øvre Tand er i hele sin Længde stærkt buet fremad; Tværsnittet er tresidet, med glat afrundede Hjørner; Slidfladen er stærkt skraanende; den højre har i sin Bagflade en ganske svag Indbugtning, medens en tilsvarende neppe kan spores i den venstre Tand, der dog synes at være af samme Hovedskal; Indbugtning er neppe heller at finde paa de foreliggende Tænder fra Argentina. — 2den øvre Tand er ligeledes i hele sin Længde stærkt buet fremad; Tværsnittet er næsten ægformet, lidt fladtrykt paa Indersiden, maaske en Smule mere fladtrykt end sædvanlig hos *M. robustus*, men ikke mere end det viser sig paa en af de foreliggende Kjæber fra Argentina (1.). — 3dje øvre Tand (der er næsten lige, kun svagt buet) er formet næsten ganske som den tilsvarende fra Lapa do Bahu. Tværmaalet af dens Forrand er 22 3/4 Millim. — 4de øvre Tand (der ogsaa er næsten lige) har Slidflade, der i Omrids er noget sammentrykt pæreformet, mere sammentrykt end almindelig hos *M. robustus*, men

ganske som paa en af de foreliggende argentinske Hovedskaller (4.) og som paa et af Lydekker's Billeder (Paleontol. Argent., 1894, pl. XLIX, fig. 1). — Den mindste af de to foreliggende 1ste nedre Tænder synes at være af samme Skelet som de nævnte øvre Tænder; den er i det væsenlige, som den plejer at være hos *M. robustus gracilis*; den er næsten lige i hele sin Længde, kun svagt buet bagud og indad; Tværsnittet er tresidet, med glat afrundede Hjørner; Slidfladen er stærkt skraanende; paa Forfladen findes en svag Indbugtning, hvad ogsaa kan findes hos argentinske *M. robustus*; og paa Yderfladen, omtrent langs Midten, findes ligeledes en svag Indbugtning, hvad der ogsaa findes paa mindst en af de foreliggende argentinske (hos en eller anden af de andre kan Furen, hvis den findes, være skjult af Tandkit; paa Escrivania-Tanden mangler det meste af Tandkittet). Denne Tand er i Form og Størrelse næsten ganske som den, der er afbildet af Ameghino under Navnet *Pseudolestodon trisulcatus* (Contrib. Mam. Fos. Rep. Arg., 1889, pl. 49, fig. 5), og som af Lydekker (Pal. Arg., 1894, p. 79, 80) henføres til *M. robustus*. — Den største af de to 1ste nedre Tænder er i Form ganske som den mindste; den afviger kun ved sin betydeligere Størrelse, der vist er en Følge af højere Alder, vist ikke Kjønsforskjel; begge Tænder ere vist af Hanner, at slutte efter deres Sværhed; paa den mindste af de to Tænder er største Tværmaal nærmest Slidfladen 24 Millim. (bortset fra Tandkit), nærmest Rod-Enden (i en Afstand fra Slidfladen af omtrent 80 Millim.) 26; paa den største ere de tilsvarende Maal 30 og 30¾ (i en Afstand af omtrent 55). — 3dje nedre Tand (der er næsten lige) har en Form, der er almindelig hos *M. robustus*; Slidfladen er i Omrids langstrakt firkantet med afrundede Hjørner og svagt indbuede Sider.

Kun det nævnte *Cuboideum* fra Lapa da Escrivania Nr. 1 stemmer paafaldende lidt med *Mylodon robustus*; maaske tilhører det en anden Art eller Slægt. Lund har henført det til sin *Ocnotherium*, som han dog senere har ment var ét med *Mylodon*. Knoglen er hel og vel bevaret, med Undtagelse af, at øverste bageste yderste Hjørne er afbrækket. Den er klart nok af et Dyr af *Mylodon*-Gruppen, men dog afvigende fra den tilsvarende Knogle ikke alene hos *Mylodon robustus* (*gracilis*) (7 Stkr. foreligge, hørende til 5 Skeletter, fra Argentina), men ogsaa hos *Mylodon armatus* og *Grypotherium darwinii* (en af hver foreligger). Størrelsen er nærmest som hos *G. darwinii*, altsaa betydeligere end hos *M. robustus*, meget ringere end hos *M. armatus*. Fra alle de andre afviger den ved, at Knoglens øverste inderste forreste Hjørne helder ret stærkt indad, fremludende, og paa sin Forside bærer en stor knoldformet Udvæxt, vist Fæste for Senebaand, hvortil der kun hos *M. armatus* findes svage Spor. Ligeledes er Knoglens nederste inderste bageste Hjørne, der bærer en Del af Ledfladen for 4de Mellemfodsben, meget mere forlænget bagud end hos nogen af de andre. Indenfor den skaalformede Ledflade for Rullebenet findes en ret anselig, baandformet Flade for *Naviculare*, nærmest som hos *G. darwinii*; hos *M. robustus* er denne Flade meget smallere, hos *M. armatus* mangler den. Fortil under Ledfladen for *Naviculare* findes en anselig Flade

for *Cuneiforme tertium*, omtrent som hos *G. darwinii*; men Fladen staar ikke omtrent lodret som hos *G. darwinii*, men viser stærkt nedad; hos *M. armatus*, hvor Fladen ogsaa er lodret, strækker den sig meget længere tilbage; hos *M. robustus* findes den slet ikke. Ledfladen for Hælbenet strækker sig mindre langt ned paa Knoglens Side end hos nogen af de andre. Ledfladen for 3dje Mellemfodsben er betydelig mindre end hos nogen af de andre. Ledfladerne for 4de og 5te Mellemfodsben ligge næsten i samme Plan og ere næsten plane, som hos *M. robustus* og *G. darwinii*; hos *M. armatus* ligger Fladen for 4de Mellemfodsben ikke saa lavt nede som Fladen for 5te og er fladt skaalformet fordybet, medens Fladen for 5te er noget udhvælvet. Ledfladen for 5te Mellemfodsben er mere udvidet udefter end hos nogen af de andre, saa at dens Yderrand danner en spids Bue. Følgende Maal til Sammenligning:

	Escr. 1.	Argentina.			
		Myl. rob.		*Myl. arm.*	*Gryp. darw.*
Cuboideum.		vet.	juv.		
Største Brede foroven	72	56½	54	98	69
Største Brede forneden	64	66½	70½	119	72
Forsidens største Højde	62½	51½	46	90	59

Trods de store Afvigelser fra det, der er det sædvanlige hos *M. robustus*, er det vel ikke helt umuligt, at Knoglen kunde være af samme Art; de store Gumleres Evne til at ændres er paafaldende.

Levningerne af det unge Skelet fra Lapa da Escrivania Nr. 5 ere saa unge, at de ikke ret egne sig for Art-Bestemmelse. Tilfældigvis haves i Museet i Kjøbenhavn væsenlige Dele, dog ikke Hovedskallen, af et Skelet af en ligeledes ganske ung *Mylodon* fra Argentina, saa godt som sikkert en *M. robustus*, og de foreliggende Hvirvler og Lemmeknogler fra Lapa da Escrivania Nr. 5 stemme saa nøje med de tilsvarende Knogler af dette Skelet, at der ikke er større Grund til at tvivle om, at de ere af samme Art. — Tænderne af dette Escrivania-Skelet ere endnu i den helt kegleformede Tilstand; saaledes er største Tværmaal af 1ste og 4de nedre Tand ved Slidfladen 9 og 20½ Millim. (Tandkit medregnet), nærmest Rod-Enden henholdsvis 14¾ og 30¾. Alle Tænderne have allerede veludviklede smaa Slidflader; men Slidfladernes Omrids er ikke ganske, som det vilde vise sig hos den voxne; saaledes har 4de Tands Slidflade omtrent Form som et 8-Tal, med det forreste Afsnit større end det bageste, de to Afsnit kun skilte ved en simpel smal Fure paa hver Side, men ved Rod-Enden ere Furerne udvidede til brede, flade Render. Noget Forhold, der kunde tyde paa, at Tænderne ikke tilhørte en *M. robustus*, kan vist ikke paapeges. Som ellers hos Unger af *Mylodon* (flere findes afbildede af Burmeister og Ameghino) er 1ste Tand den mindste i Rækken; dens Slidflade er kun svagt skraanende; dens Sider ere uden Furer. — Hjernekassens Nakkeflade er ret afvigende fra den Form, den viser hos den

(*Mylodon robustus.*)
voxne *M. robustus* fra Argentina (4 Nakker foreligge); den er smallere og mere heldende fremad. *Sinus frontales* naa kun et Stykke ind i Issebenet, medens de hos den voxne naa tilbage ind i Nakkebenet. Forskjellen i disse Henseender er vel nærmest Følge af Ungdommen. Paafaldende er dog, at *Supraoccipitale* i Midtlinien skyder sig længere frem mellem Issebenene end paa en ældre *M. robustus*, hvor Sømmene endnu kunne sees. Paafaldende er ogsaa, at Underkjæbens *Foramen mentale* ligger længere fremme, end det i hvert Fald oftest er Tilfældet hos *M. robustus* (hvor langt fremme det har ligget, kan ikke sees, fordi Kjæben er brudt).

De to 1ste nedre Tænder fra Lapa da Pedra dos Indios Nr. 1 minde saa meget om de tilsvarende fra Lapa da Escrivania Nr. 1, at de sikkert maa være af samme Art. Begge afvige de fra Escrivania-Tænderne i et Par, vist ganske uvæsenlige Egenskaber: de ere furede ikke alene paa For- og Yderflade, men ogsaa paa Inderfladen, hvor Escrivania-Tænderne ere ganske glatte, og de have en lille Slidflade øverst paa Bagranden som Tegn paa, at de have rørt ved den bagved staaende øvre Tand, medens Escrivania-Tænderne ere ganske uden Slidflade her. Den mindste af de to Tænder er sikkert af et yngre Dyr, at slutte efter dens Spinkelhed og endnu nogenlunde tydelige Kegleform; dens største Tværmaal ved Slidfladen er $20\frac{1}{2}$ Millim., omtrent 25 Millim. nærmere Rod-Enden 23; Furen paa dens Inderflade er smal og har ikke strakt sig helt op til Tandens Spids. Den største af de to Tænder er af et gammelt Dyr; dens største Tværmaal nærmest Slidfladen er $29\frac{3}{4}$, omtrent 55 Millim. nærmere Rod-Enden $30\frac{1}{2}$; Furen paa dens Inderside er bred og flad og har i sin Bund 3 Længderidser, af hvilke den forreste og den bageste ere ret skarpe, den midterste kun svag. — 2den nedre Tand har en Form, der er ret almindelig hos *M. robustus*; Tværsnittet er i Omrids tresidet, med afrundede Hjørner og indbugtede Sider; Slidfladen er tagformet, hvad den jevnlig er hos *M. robustus*.

Følgende Maal til Sammenligning:

	Escriv. 1.		Ind. 1.		Argentina.			
					1.	2.	3.	4.
			jun.		♀?	♀?	♂?	♂?
Største Tværmaal af 1ste øvre Tand[1]	$22\frac{1}{3}$				$16\frac{1}{2}$	$19\frac{1}{2}$	$22\frac{1}{2}$	$23\frac{1}{2}$
— — - 2den — —	23				21	20	22	$22\frac{1}{2}$
— — - 1ste nedre Tand	24	30	$20\frac{1}{2}$	$29\frac{3}{4}$		22	22	

[1]) Uden Tandkit.

16. ***Catonyx giganteus*** (Lund). (Pl. XXVII—XXXIII.)

Jordfunden ved Lagoa Santa, Dele af mindst 27 Skeletter, i følgende Huler:

Lapa do Bahu Nr. 1. Dele af mindst 3 Skeletter, 2 voxne og et ungt. — Nogle sikkert sammenhørende Knogler af begge Hænder og den ene Fod af et aldrende Skelet: af højre Haand nedre Ende af Spoleben, *Scaphoideum*, *Capitatum*, 1ste Mellemhaandsben med

Multangulum majus, 3dje og 5te Mellemhaandsben, Kloleddet af 2den Finger, 1ste og 2det Led af 3dje Finger, Stykke af Kloleddet af 3dje Finger, 1ste Led af 5te Finger; af venstre Haand *Lunatum*, 5te Mellemhaandsben, Kloleddet af 2den Finger; af højre Fod 3dje, 4de og 5te Mellemfodsben. — Nogle voxne Knogler, ikke eller neppe sammenhørende med foregaaende: øvre Ende af 4de højre Mellemhaandsben, 2det Led af 2den venstre Finger, venstre sammenhørende *Naviculare* og *Cuboideum*, Kloleddet af 2den venstre Taa. — Tre unge Knogler: venstre *Hamatum*, Kloled af 2den og 3dje Finger.

Lapa do Bahu Nr. 3. Et 4de venstre Mellemhaandsben. — Et Stykke af en Ryghvirvel vistnok af samme Art.

Lapa dos Coxos. Øvre Ende af venstre Spoleben, nedre Ende af venstre Albueben, vist af samme Skelet.

Lapa da Escrivania Nr. 1. Nogle faa Knogler af mindst 2 Skeletter. — *Cuneiforme* af venstre Haand, 1ste og 2det Led af 2den venstre Finger sammenvoxede og 2det Led af 2den venstre Finger frit, venstre *Naviculare*, højre og venstre *Cuboideum* uens, et 2det højre Mellemfodsben, et 5te højre Mellemfodsben, Stykke af 1ste og 2det Led af 3dje højre Taa, Stykke af Kloleddet af 3dje Taa. — Af samme vist nogle Klumper af sammensintrede Hudknogler.

Lapa da Escrivania Nr. 4. Et Kloled af 2den højre Finger.

Lapa da Escrivania Nr. 5. Dele af mindst 3 voxne Skeletter og et ungt. — Af voxne Skeletter: et Stykke af en Hovedskal, omfattende begge Overkjæbeben, med begge Tandrader, og en Del af Ganebenet; en næsten hel højre Underkjæbe-Gren i Forbindelse med en Del af venstre, med begge Tandrader, tildels omsluttet af en Plade sammenkittede Hudknogler, hvori ogsaa et Kloled af 1ste Finger er indesluttet, hørende sammen med nævnte Overkjæbe; øvre Ender af 4de og 5te højre Mellemhaandsben, sammenhørende, og nedre Ende af et 5te Mellemhaandsben; 3 Knæskaller, et højre Rulleben og Stykke af et venstre; nogle sammenhørende Knogler af højre Fod: et 4de Mellemfodsben og Stykke af 5te, et Kloled af 2den Taa, alle Led af 4de Taa; nogle sammenhørende Knogler af venstre Fod af samme Skelet: 4de og 5te Mellemfodsben og alle Led af 4de og 5te Taa; et højre 1ste Mellemfodsben med *Cuneiforme primum*, 2 højre 3dje Mellemfodsben, højre og venstre 1ste og 2det Led af 3dje Taa, 2 højre 1ste og 2det Led af 4de Taa. — Nogle sammenhørende Knogler af højre Haand af et ungt Skelet: *Cuneiforme*, *Pisiforme*, *Hamatum*, 3dje, 4de og 5te Mellemhaandsben, de fleste af Leddene af 2den, 3dje, 4de og 5te Finger, Kloleddene dog meget mangelfulde; et Kloled af 3dje Taa af et ungt Skelet. — Til samme Art maa vist henregnes nogle andre Knogler fra denne Hule: et Stykke af en højre Underkjæbe med de 3 bageste Kindtænder, flere Brudstykker af Ribben og en Del sammensintrede Hudknogler.

En Hule ved Escrivania. *Cuneiforme* af højre Haand, et højre Laarben uden Hoved.

Lapa da Lagoa do Sumidouro. Et venstre *Scaphoideum*, et Kloled af 2den venstre Finger. — Et 5te Mellemfodsben vist af samme Art.

(*Catonyx giganteus.*)

Lapa do Marinho Nr. 1. En Del sikkert sammenhørende Knogler af et aldrende Dyr. — Øvre Ende af venstre Spoleben, et helt venstre Albueben; nogle Knogler af venstre Haand: 1ste Mellemhaandsben med *Multangulum majus*, nedre Ende af 2det Mellemhaandsben, et helt 4de og øvre Ende af 5te, Kloleddet af 2den Finger; højre og venstre Laarben, en Knæskal, et højre Rulleben; nogle Knogler af venstre Fod: Rulleben, *Naviculare*, *Cuboideum*, 2det, 3dje og 5te Mellemfodsben, Kloleddet af 2den Taa, alle Led af 3dje Taa. Af samme Skelet ere vist et Led af Brystbenet, en Seneknogle fra Haandfladen.

Lapa do Marinho Nr. 2. Nogle faa Knogler af mindst ét Skelet. — Stykke af en Overkjæbe med Dele af forreste Tand, Stykker af 3 løse øvre Tænder og en nedre, et højre *Lunatum*, et Kloled af 2den Finger, et 2det Led af 2den Taa. En Halehvirvel vist af samme.

Lapa de Periperi Nr. 1. Dele af mindst ét næsten voxent Skelet. — 6 øvre og 6 nedre løse Tænder, nedre Ende af venstre Albueben; af højre Haand: *Scaphoideum*, 2det Mellemhaandsben og nedre Ende af 4de (vist af samme), 2det Led af 2den Finger; af venstre Haand: *Cuneiforme*, 2det Mellemhaandsben, øvre Ende af 3dje og nedre Ende af 5te, nedre Ende af 2det Led af 2den Finger, 1ste og 2det Led af 3dje Finger; af højre Fod: 1ste Led af 2den Taa, 1ste og 2det Led af 3dje Taa; af venstre Fod: *Cuboideum*, 2det Led af 2den Taa, 1ste og 2det Led af 4de Taa. Af samme Skelet ere vistnok et Stykke af øvre Ende af højre Laarben og nedre Endestykke af et venstre Lægben. — Vistnok af samme Art, men af et andet Skelet, er en forreste nedre Tand. 3 Hudknogler maaske af samme Art.

Lapa da Serra das Abelhas. Dele af 2 unge Skeletter. — Et Stykke af højre Underkjæbe-Gren af et ungt Dyr, med en Del af 4de Tand og med de tre forreste Tandgruber tomme, ret sikkert af Arten. — Et Stykke af venstre Overkjæbe af en spæd Unge, med de to forreste Tænder.

Lapa da Serra do Taquaral Nr. 3. Dele af mindst 2 voxne Skeletter. — 9 løse øvre Tænder, af hvilke de 8 sikkert ere sammenhørende, den 9de lidt tvivlsom med Hensyn til Art-Bestemmelsen; øvre Ender af højre Spoleben og Albueben; af højre Haand, vist sammenhørende: *Scaphoideum*, *Lunatum*, *Cuneiforme*, *Multangulum minus*, *Hamatum*, 1ste Mellemhaandsben med *Multangulum majus*, 2det Mellemhaandsben og nedre Ende af 4de, 1ste og 2det Led af 1ste Finger, 1ste og 2det Led af 2den Finger; af en anden højre Haand: 1ste Led af 1ste Finger, 1ste Led af 2den Finger; af venstre Haand, vist sammenhørende: *Scaphoideum*, *Lunatum*, *Cuneiforme*, *Hamatum*, 1ste Mellemhaandsben med *Multangulum majus*, 2det, 4de og 5te Mellemhaandsben, 2det Led af 2den Finger, 1ste og 2det Led af 3dje Finger; et *Os falciforme manus*; af højre Fod: *Cuneiforme secundum*, 2det Led af 2den Taa, 1ste og 2det Led af 3dje Taa; af venstre Fod, dog ikke alt sammenhørende: Brudstykker af et Rulleben, Stykke af 4de Mellemfodsben, 5te Mellemfodsben, 1ste Led af 2den Taa, alle Led af 4de Taa, 1ste Led af 5te Taa; Stykker af 2det Led af 2den Taa

og af Kloleddet af 3dje Taa. — Af samme Art vistnok 2 nedre Kindtænder, et Stykke Overkjæbe med en Tandgrube og et Tindingben.

Lapa da Serra do Taquaral Nr. 4. Et 3dje højre Mellemhaandsben.

Lapa dos Tatus. Dele af mindst 2 Skeletter af aldrende Dyr, af et ungt Skelet og af en Unge. — Til et Skelet af et meget gammelt Dyr (det typiske Skelet) høre saa godt som sikkert følgende Knogler, i hvert Fald de fleste af dem: det meste af højre Underkjæbe-Gren i Forbindelse med en Del af venstre, omfattende begge Tandrader; Dele af højre og venstre Kindbue, 9 Ryghvirvel-Kroppe og en Del løse Torntappe, 5 af de forreste Halehvirvler, nogle større og mindre Brudstykker af Ribben, flere forbenede Ribbensbruske og flere Led af Brystbenet, en højre Overarm, nedre Ende af venstre Spoleben; af højre Haand: Stykke af *Scaphoideum*, *Cuneiforme*, *Pisiforme*, Stykke af Kloleddet af 3dje Finger; af venstre Haand: *Scaphoideum*, *Multangulum minus*, *Capitatum*, 1ste Mellemhaandsben med *Multangulum majus*, 2det og 3dje Mellemhaandsben, alle Led af 2den og 3dje Finger; et *Os falciforme manus*, en Knæskal; af højre Fod: Rulleben, Hælben, *Naviculare*, *Cuneiforme secundum*, *C. tertium*, *Cuboideum*, 1ste Mellemfodsben med *Cuneiforme primum*, 2det, 3dje, 4de og 5te Mellemfodsben, 1ste og 2det Led af 2den Taa, Kloleddet af 3dje Taa, 1ste og 2det Led af 4de Taa og et Stykke af Kloleddet. — Til et andet Skelet af et gammelt, men noget mindre Dyr, eller maaske snarest til to eller tre andre Skeletter, høre følgende Knogler: 2 Halehvirvler og en nedre Bue, en Hudknogle fastsintret ved den ene af Halehvirvlerne, et højre *Scaphoideum*, 2det og 3dje Led af 2den Finger fra højre og venstre Haand, Stykke af 3dje venstre Mellemfodsben. — Af et ungt Skelet: et 4de højre Mellemfodsben uden Endestykker. — Af en Unge: 5 løse øvre Tænder og et vistnok dermed sammenhørende Stykke af en venstre Underkjæbe med de to bageste Tænder. — Til det førstnævnte aldrende Skelet høre maaske øvre Ender af højre og venstre forreste Tungebens-Horn og nedre Ende af et Nøgleben.

Lapa Vermelha Nr. 2. Nogle faa Knogler af mindst ét aldrende Skelet. — Et Kloled af 2den Finger, et venstre Underben, et højre Rulleben, et 2det højre Mellemfodsben, et Kloled af 3dje Taa. — En Ryghvirvel-Bue vist af samme Art.

»Forskjellige Huler«. Et 2det højre Mellemfodsben, Taaled af 5te højre Taa. — Af samme Art vistnok 3 løse øvre Kindtænder og maaske nogle Benkjerner fra Huden og andet.

De to Slægter af *Scelidotherium*-Gruppen, der findes ved Lagoa Santa, **Catonyx** og **Scelidotherium**, staa hinanden nær og ere i Hovedsagen uddannede i samme Retning. *Catonyx* er den oprindeligste i de fleste Forhold, men har dog sine høje Egenheder.

I Tandsættet viser *Catonyx* sin Oprindelighed overfor *Scelidotherium* i de øvre Tænders mindre sammentrykte, mindre vanslægtede Form, der minder lidt mere om Gruppens Stamformer som *Nematotherium*.

Legemets Bygning er lidt spinklere end hos *Scelidotherium*, mere mindende om de oprindelige Bradypodider, de mindre jordbundne, mere klatrende Former som *Hapalops*. Det

(*Catonyx giganteus.*)

viser sig i de lange Lemmeknoglers forholdsvis større Længde. Og det viser sig i Bygningen af Haand og Fod, der have haft mindre Vægt at bære under Gangen, dels vel fordi Legemet har været lidt mindre tungt, dels vel fordi Dyret har været mindre afvant med Klatring og derfor ikke fuldt saa ofte har brugt Haand og Fod til Gang. Som andre Kæmpedovendyr har *Catonyx* traadt paa Yderrand af Haand og Fod, som ere omformede derefter, men i noget mindre Grad end hos *Scelidotherium*. 4de og 5te Mellemhaandsben ere mindre og spinklere; 5te Mellemhaandsben har mindre udpræget Trædeflade paa sin Yderrand; 4de Mellemhaandsben bærer Præg af at være i mindre Grad presset inde mellem 5te og 3dje; det har en mere fri skaalformet Ledflade mod 3dje, stillet paa Knoglens øverste Flade, ikke snarest paa Siden, og det har oftest en ret veludviklet Ledflade mod 1ste Fingerled, der ikke kjendes fuldstændig, men altsaa maa have været forholdsvis velformet, medens Ledfladen hos *Scelidotherium* er stærkt vanslægtet, stødende til et ligeledes vanslægtet 1ste Led. *Cuneiforme* og *Hamatum* i Haandroden ere mindre forstørrede og omformede, begge især mindre høje. 4de og 5te Mellemfodsben ere ligesom de tilsvarende Mellemhaandsben mindre pressede; deres indbyrdes Ledflade er mindre; 4de Mellemfodsben er meget mindre sammentrykt, og Leddene i 4de Taa ere veludviklede, Kloleddet stort, velformet, medens det hos *Scelidotherium* er indskrænket til at være en lille knoldformet Vantrivning. Ogsaa 3dje Mellemfodsben er mindre sammenklemt og mindre skjævt. Hælbenet er spinklere, især Trædefladen paa Hæl-Udvæxten mindre uhyre. *Cuboideum* er bredere, i Overensstemmelse med de mindre sammentrykte Mellemfodsben, som det støtter. Rullebenet har Ledfladen mod Underbenet i mindre Grad skjæv og forvreden.

Kloleddene paa 2den og 3dje Finger vise langt mere oprindelig Form; de ere næsten ganske som hos de oprindeligere klatrende Kæmpedovendyr, buede, sammentrykte; de have ikke faaet den egne lige, flade Form, mindende om Muldvarpens Kløer, der findes hos *Scelidotherium*, og som tyder paa, at *Scelidotherium* for en Del har brugt Kløerne til at kradse, maaske til at kradse Urter af Klippevægge eller Træstammer [3]); og 3dje Klo har beholdt sin Overmagt over 2den, medens hos *Scelidotherium* 2den Klo er bleven lige saa svær, eller dog næsten lige saa svær som 3dje.

Bevægelserne i Haand og Fod ere mere alsidige; Haand og Fod ere i mindre Grad end hos *Scelidotherium* stivnede som Bærere af de store Kløer. Haandrodsbenene ere tildels mindre sammenskudte, med mere hvælvede, afrundede Ledflader indbyrdes og mod Mellemhaanden. Mellemhaandsbenene ere indbyrdes mindre fast sammenbundne, med mere oprindelig formede Ledflader; deres nedre Ledruller ere mere hvælvede, i mindre Grad fladtrykte, og de tilstødende Fingerled ere tilsvarende formede. I Foden er der større Oprindelighed i Formen af Leddet mellem 3dje Mellemfodsben og det tilstødende Taaled, der er mindre fladtrykt; og 2den Taa, der er vantreven, har dog beholdt velformede Led, ogsaa et lille fuldt udviklet Kloled, vel som Følge af, at den i mindre Grad ved stramme Baand har været

holdt ind mod 3dje Taa; hos *Scelidotherium* ere alle Leddene i 2den Taa vanslægtede eller helt forsvundne.

De faa høje Egenskaber, der findes hos *Catonyx* i Modsætning til *Scelidotherium*, ere i Hovedsagen følgende: Ribbenene ere ualmindelig brede. 3dje Mellemhaandsben er blevet paafaldende bredt; dels vistnok derved, dels paa Grund af en usædvanlig Smalhed af *Capitatum* ere dets Ledflader for *Capitatum* og *Hamatum* rykkede fra hinanden og blevne skilte ved et anseligt Mellemrum. En besynderlig Egenhed er opstaaet i *Scaphoideum*: dets Ledflade for *Capitatum* er ved en dyb Fure delt i et forreste og et bageste Afsnit. 4de Mellemfodsben har nedre Ledflade mere skjæv, som Følge af, at Taaleddene ere drejede mere indad; maaske er det ved denne Drejning af Taaen, at den har undgaaet at indhylles i Fodrandens Trædepude og har bevaret sin Klo. Hvis det viser sig, at Sammenvoxning af Skinneben og Lægben er det sædvanlige Forhold hos *Catonyx*, er den ogsaa heri mindre oprindelig end *Scelidotherium*, hos hvem de to Knogler ere indbyrdes frie.

Forholdet mellem de to Slægter er væsenlig saaledes:

I. Kløerne paa 2den og 3dje Finger sammentrykte, buede; 2den Klo betydelig mindre end 3dje. 4de Mellemhaandsben med skaalformet Ledflade for 3dje. 2den Taa med Klo. 4de Taa ligeledes. (Ledfladerne paa 3dje Mellemhaandsben for *Capitatum* og *Hamatum* vidt skilte.)
Catonyx.

II. Kløerne paa 2den og 3dje Finger fladtrykte, lige; 2den Klo næsten eller fuldt saa svær som 3dje. 4de Mellemhaandsben med nærmest plan Ledflade for 3dje. 2den Taa uden Klo, 4de Taa ligeledes. (Ledfladerne paa 3dje Mellemhaandsben for *Capitatum* og *Hamatum* sammenstødende.)
Scelidotherium.

Catonyx giganteus er endnu den eneste kjendte Art af Slægten.

Blandt ***Scelidotherium***-Slægtens Arter er det de oprindeligste, hvem *C. giganteus* ligner mest; ***S. magnum*** er en af dem, hvem den staar nærmest.

I Ydre har *C. giganteus* mindet meget om *S. magnum*. Størrelsen har været omtrent den samme. Den har haft det samme forholdsvis korte Ansigt, med dybe Kjæber. Lemmerne have været mindre korte. Haanden har haft de samme tre Kløer: en lille Klo paa 1ste Finger, mægtige Kløer paa 2den og 3dje; men de to store Kløer have haft en anden Form, været sammentrykte, buede, ikke fladtrykte og næsten lige, og de have været mere uens i Størrelse, 2den tydelig mindre end 3dje. Foden har haft ikke alene en stor buet Klo paa 3dje Taa, men en lignende, skjønt noget mindre, paa 4de Taa, der hos *S. magnum* er kloløs; der har ogsaa været en lille Klo paa 2den Taa, der hos *S. magnum* er kloløs.

I Huden fandtes vistnok smaa Benkjerner indlejrede. Fastsintret til en Underkjæbe fra Lapa da Escrivania Nr. 5 findes i hvert Fald en anselig Plade af smaa afrundede Benkjerner, de fleste omtrent af Størrelse som Erter, nogle større, sammenholdte af hærdnet Ler, i høj Grad mindende om Benkjernerne i Huden hos *Grypotherium*; i samme Plade er fastkittet et Kloled af 1ste Finger af *C. giganteus*. En enkelt lignende Benkjerne er fastsintret

paa en Halehvirvel fra Lapa dos Tatus. En Mulighed er der for, at disse Benkjerner skrive sig fra andre Dyr, maaske fra *Chlamydotherium* eller Glyptodonter, og kun tilfældig ere komne i Berøring med Knogler af *Catonyx*; men Sandsynligheden derfor er ikke stor. En Del Benkjerner af lignende Slags haves desuden fra Lapa da Escrivania Nr. 1 og Nr. 5, de Periperi Nr. 1 og fra unævnte Huler. — Hos *S. magnum* synes der ingen Benkjerner at findes i Huden, lige saa lidt som hos *S. leptocephalum.*

Tænder. Et Sæt øvre og nedre Tandrader, næsten fuldstændige, af et gammelt Dyr haves fra Lapa da Escrivania Nr. 5; to sammenhørende nedre Tandrader haves fra Lapa dos Tatus, sikkert hørende til det typiske Skelet fra denne Hule; mindre Kjæbestykker med Tænder og adskillige løse Tænder af gamle og unge, tildels ikke fuldt sikkert bestemte til Art, foreligge desuden fra Lapa da Escrivania Nr. 5, do Marinho Nr. 2, de Periperi Nr. 1, da Serra das Abelhas, da Serra do Taquaral Nr. 3, dos Tatus og fra unævnt Hule.

Tændernes Tal, 5 øvre og 4 nedre i hver Kjæbeside, deres Bygning og Stilling, i det væsenligste ogsaa deres Form, er alt som hos Slægten *Scelidotherium*; det eneste, der kan siges at udmærke dens Tandsæt overfor alle de kjendte *Scelidotherium*-Arter, er, at de øvre Tænder, eller dog de fleste af dem, ere lidt mindre sammentrykte, alle med tydelig Indbugtning paa Indersiden. Fra *Scelidotherium magnum*, en af de Arter af Slægten, som den mest ligner, afviger den i følgende Enkeltheder:

1—4. *Catonyx giganteus.* Skitser af Omrids af Slidfladerne af 4 øvre Tandrader, 2 højre og 2 venstre. 1. fra Lapa da Escrivania Nr. 5. 2. fra Lapa de Periperi Nr. 1. 3. Unge, fra Lapa da Serra das Abelhas. 4. fra Lapa da Serra do Taquaral Nr. 3.
5, 6. *Catonyx giganteus.* Omrids af Slidfladerne af 2 nedre Tandrader, begge venstre. 5. fra Lapa da Escrivania Nr. 5. 6. fra Lapa dos Tatus. Maal-Forholdene ikke nøjagtige.

1ste øvre Tand er lidt mere svær, i Forhold til de andre Tænder, og mindre sammentrykt; paa dens Inderside findes en Indbugtning, der oftest er dyb, men en enkelt Gang kan være svag, medens en Indbugtning hos *S. magnum* oftest helt mangler og kun en enkelt Gang findes antydet. — 2den øvre Tand, den sværeste i Rækken, har en noget skarpere Indbugtning paa Indersiden end 1ste; den minder i høj Grad om samme Tand hos *S. magnum.* — 3dje og 4de øvre Tand ere kun lidt mindre svære end 2den, dog mere sammentrykte, med Forranden oftest skraanende mere eller mindre stærkt tilbage indefter, ikke næsten tværgaaende som paa 2den, med anselig Indbugtning paa Indersiden; hos *S. magnum* ere de derimod betydelig spinklere end 2den, endnu mere sammentrykte, med endnu mere tilbagegaaende Forrand, med kun svagere Indbugtning paa Indersiden eller undertiden helt uden Indbugtning. — 5te øvre Tand, den mindste i Rækken, er forholdsvis større end hos *S. magnum*, næsten lige saa svær som 1ste, mindre sammentrykt.

1ste nedre Tand kan maaske siges oftest at have lidt mere jevnt buet Yderside; Forskjellen er ikke fast. — 2den nedre Tand er snarest kortere, lidt mindre sammentrykt; den kan mangle Indbugtning i Ydersiden. — 3dje nedre Tand er ligeledes nærmest kortere og mindre sammentrykt. — 4de nedre Tand kan neppe skjelnes fra samme Tand hos *S. magnum.*

Maal af Tænder.	Escriv. 5.	Marinho 2.	Periperi 1.	Abelhas. pull.	Taquaral 3.
Længden af øvre Tænders Række	103				
Største Tværmaal af 1ste øvre Tand	19	$15\frac{2}{3}$	$17\frac{1}{2}$	8	
— — - 2den — —	22	20	$21\frac{1}{2}$	$8\frac{1}{2}$	25
— — - 3dje — —	c. 25	$22\frac{2}{3}$	21		27
— — - 4de — —	24				25
— — - 5te — —	18		$20\frac{1}{2}$		21

	Escriv. 5.		Abelhas. jun.	Tatus.
Længden af nedre Tænders Række	106		c. 95	$118\frac{1}{2}$
Største Tværmaal af 1ste nedre Tand	c. 32			36
— — - 2den — —	$23\frac{1}{2}$	23		$28\frac{1}{2}$
— — - 3dje — —	c. 24	$24\frac{1}{2}$		$27\frac{2}{3}$
— — - 4de — —	37		34	$39\frac{2}{3}$

Af Hovedskallen kjendes ikke andet end Stykker af Overkjæbe og Gane og det meste af Underkjæben; de bedste Stykker ere fra Lapa da Escrivania Nr. 5 og Lapa dos Tatus. — I Overkjæbe og Gane synes der ikke at være nogen paaviselig Forskjel fra *Scelidotherium magnum* undtagen denne, at Afstanden fra forreste Kindtand til den bageste Ende af Mellemkjæbebenet er lidt længere. At Overansigtet har været forholdsvis kort, om end ikke fuldt saa kort som hos *S. magnum*, fremgaar af, at Underkjæben forrest er mindst lige saa kort som hos denne Art. At Mellemkjæben har været svag som hos *S. magnum* og ikke fast sammenvoxet med Overkjæbebenet, fremgaar af Formen paa Overkjæbebenets forreste Rand, hvor der, paa en Hovedskal af et aldrende Dyr, findes forholdsvis smaa Flader for Indføjning af Mellemkjæben, medens Mellemkjæben selv er bortfalden. — Underkjæben har en lignende Dybde under Kindtænderne som hos *S. magnum* og en lignende kort og tynd, snarest endnu kortere og tyndere, forholdsvis stærkt opstigende forreste Del. *Symphysis menti* strækker sig lidt længere tilbage end sædvanlig hos *S. magnum*; den ender bagtil indenfor den forreste Del af 1ste Tand, selv hos unge Dyr.

Maal af Hovedskal.	Escriv. 5.	Abelhas. jun.	Tatus.
Fra forreste Tand til Mellemkjæbens bageste Rand	$59\frac{1}{2}$		
Ganens Brede mellem de forreste Tænder	$27\frac{1}{2}$		
Ganens Brede mellem de bageste Tænder	29		
Underkjæbens Længde fra Bagranden af Ledknuden til forreste Spids	c. 323		
Fra forreste Tand til Underkjæbens forreste Spids	c. 113		
Højden under Midten af forreste Tand	c. 73	61	$75\frac{1}{2}$
Højden under Midten af bageste Tand		68	88

Det øvrige Skelet. Af Halshvirvler foreligger ingen, der med nogen Sikkerhed kunde henføres til denne Art.

Af Ryghvirvler foreligge 9 Hvirvelkroppe og adskillige Stykker af Buer, deriblandt 8 Torntappe, alt fra Lapa dos Tatus og vist hørende sammen med de typiske Lemmeknogler fra denne Hule. Nogen Forskjel fra *S. magnum* synes der ikke at være undtagen denne, at Torntappene ere paafaldende korte; en fuldkommen Sammenligning med *S. magnum* kan dog ikke gjøres, fordi ingen hele Rader af Ryghvirvler haves hverken af den ene eller den anden Art. Med *S. magnum* stemme Brysthvirvlerne blandt andet i den paafaldende Skjævhed af nogle af dem, idet Udsnittet for *Foramen intervertebrale* paa højre Side er langt større end paa venstre; to af de foreliggende Hvirvelkroppe stemme i denne Henseende ganske med 3dje og 4de Brysthvirvel hos *S. magnum.*

Af Bækkenhvirvler haves intet.

Af Halehvirvler, der sikkert kunne henføres til denne Art, haves kun 5, fra Halens forreste Del, fra Lapa dos Tatus, sikkert hørende til det store typiske Skelet, og 2 andre lignende af et noget mindre Skelet fra samme Hule. De ere ret paafaldende forskjellige fra de tilsvarende af *S. magnum*; især afvige de ved, at Tværtappene ere betydelig bredere, mere bladformet udbredte i alle Retninger.

Af Ribben foreligge kun nogle faa større og mindre Brudstykker fra Lapa dos Tatus foruden enkelte andre mindre sikkert bestemte. Fra Ribben af *S. magnum* afvige de dels ved at mangle, eller saa godt som mangle, Fure paa Halsens Forside, dels ved at være endnu bredere, men med mindre stærkt udbøjede Rande, saa at deres Yderside kun i meget ringe Grad er rendeformet udhulet, for en stor Del nærmest flad eller svagt udbuet. Det bredeste af de foreliggende Ribben er 71 Millim. bredt. — Enkelte af Ribbenene fra Lapa dos Tatus ere syge; de synes at have været brækkede, og Saarene ere kun delvis helede.

Der foreligger flere forbenede Ribbensbruske og Led af Brystbenet, der vistnok tilhøre *C. giganteus*; men efter dem at paavise nogen Forskjel fra *S. magnum* er neppe muligt. — To af 5 sammenhørende Brystbens-Led fra Lapa dos Tatus ere indbyrdes fast sammensmeltede; Leddene ere ellers helt frie.

Af Skulderblad og Nøgleben haves intet sikkert bestemt, heller ikke af Bækken.

Overarmen (kun én foreligger, fra Lapa dos Tatus, næsten hel, men de fremstaaende Rande tildels ret stærkt gnavede af Gnavere) er længere og spinklere end hos *S. magnum.* Øvre Ledhoved er noget mindre og lidt mere skarpt afsat fra sine Omgivelser, saa at der er en ret tydelig Hals at se paa Knoglens Forside, medens Hals hos *S. magnum* saa godt som helt mangler. Baade *Tuberculum majus* og *T. minus* ere svagere. Den yderste Flig af *Crista deltoidea* er lidt mindre fremstaaende; Sene-Kammene i *Deltoideus*-Fladen paa Knoglens Forside ere færre, neppe mere end 3, medens der hos *S. magnum* findes 4—8; *Crista tuberculi minoris* er mere fremstaaende (paa Grund af Kammenes delvise Afgnavning ere

Forholdene ikke helt klare). *Condylus internus* er mere fremspringende. En stærk Benbro (tildels gjennemgnavet) strækker sig fra *Condylus internus* til Knoglens Skaft, afgrændsende et stort *Foramen supracondyloideum*, medens intet Spor af Benbro findes hos *S. magnum.* Den ydre Del af Ledfladen for Albuebenet er ret stærkt udhvælvet ikke alene i Retning forfra bagtil, men ogsaa indefra udefter, medens den hos *S. magnum* er næsten lige i Retning indefra udefter. *Fossa anconæa* er mindre, end den plejer at være hos *S. magnum*, men lige saa dyb.

Maal af Overarm.	Tatus.
Største Længde	415
Største Brede foroven	133
Største Brede forneden	199
Breden af øvre Ledhoved	67
Breden af nedre Ledflade	107

Intet helt Spoleben foreligger, kun en øvre Halvdel, 2 øvre og 2 nedre Ender, alle bestemte ved deres Sammenhørighed med typiske Skelet-Dele. Om Knoglen i dens Helhed kan det dog siges, at den maa være mere langstrakt end hos *S. magnum*, at slutte efter Albuebenet. *Biceps*-Fæstet, eller dog dets mest fremspringende Del, sidder ikke saa lidt længere nede. Knoglens Bagside ovenfor *Prc. styloideus* er ret stærkt udhulet, medens den hos *S. magnum* er næsten flad. Nedre Ledflade er noget bredere i Forhold til Dybden, stemmende med den større Brede af *Scaphoideum. Prc. styloideus* er noget mindre skarpt afsat, idet den Indbugtning i Knoglens forreste Rand, der udskiller den, er mindre dyb.

Maal af Spoleben.	Bahu.	Coxos.	Marinho 1.	Taquaral 3.	Tatus.
Største Brede foroven		58	55	58	
Største Brede forneden	96				108

Albuebenet (et helt fra Lapa do Marinho Nr. 1, en øvre Ende fra Lapa da Serra do Taquaral Nr. 3, en nedre Ende fra Lapa dos Coxos og en nedre Ende, af et yngre Skelet, fra Lapa de Periperi Nr. 1) er betydelig længere og spinklere end hos *S. magnum. Olecranon* er meget svagere, mindre udbredt og kantet. Ledfladen for Overarmens indre Ledrulle er mere skaalformet udhulet. Knoglens Inderflade er dybere udhulet i hele sin Længde, især øverst, og Udhulningen er øverst begrændset af en skarpt fremspringende Kam, der strækker sig fra øverste Spids af *Olecranon* til inderste Rand af Ledfladen for Overarmen, en Kam der hos *S. magnum* kun er svagt antydet i Form af en lav afrundet Vold. Knoglens Bagrand er i hele sin Længde lidt mindre fladtrykt. Nederst paa Knoglens Yderside findes neppe Spor af en Længdekam, medens der hos *S. magnum* langs Ydersidens nedre Del løber en skarp, stærkt fremspringende Længdekam, der nederst ender i en fremspringende Knold udenfor nedre Ledflade.

(*Catonyx giganteus.*)

Maal af Albueben.	Coxos.	Marinho 1.	Taquaral 3.
Største Længde, langs Bagranden		419	
Fra Ledfladen for Overarmen til nedre Ende		314	
Dybden under *Prc. coronoideus*		106	104
Breden af øvre Ledflade		85	
Breden af nedre Ledflade	46	47	

Scaphoideum (8 Stkr.) er en noget bredere Knogle end hos *S. magnum*, især som Følge af, at den Del, der bærer Ledfladen for Spolebenet, er mere forlænget udefter bagtil, og at ligeledes den Del, der bærer Ledfladen for *Multangulum minus*, er bredere; den er ogsaa lidt mindre fladtrykt, saa at der forrest paa Knoglens Forside findes et ret anseligt Mellemrum, noget vexlende i Brede, mellem øvre og nedre Ledflade, medens de hos *S. magnum* næsten stode sammen i en Kant. Ledfladen for *Lunatum* er mere eller mindre dybt udhulet, indbuet, ikke som hos *S. magnum* flad eller svagt udbuet, og breder sig over mere af Knoglens Yderside end hos *S. magnum*, hvor dens Hovedafsnit mere følger Knoglens øvre Rand; Forskjellen i Bøjningen af Fladen for *Lunatum* er oftest meget paafaldende, men kan undertiden (paa to Knogler fra Lapa do Taquaral Nr. 3, hørende til et ellers ret typisk Skelet) være svagere udpræget. Ledfladen for *Multangulum majus* med 1ste Mellemhaandsben er skarpere vinkelformet bøjet end oftest hos *S. magnum*. Ledfladen for *Multangulum minus* er meget mindre dyb, forfra bagtil (Haanden holdt lodret), idet den holder sig langs Knoglens Forrand og ikke, eller kun lidt, er forlænget bagud henimod Knoglens Bagrand. Ledfladen for *Capitatum* er kortere forfra bagtil, meget dybere udhulet og paa Midten afbrudt af en dyb Fure, medens den hos *S. magnum* kun er lidt indsnevret paa Midten.

Maal af *Scaphoideum*.	Sumidouro.	Tatus.	
Største Brede	74	83	81
Største Dybde ved Ydersiden, forfra bagtil		48	

Lunatum (4 Stkr.) er smallere end hos *S. magnum*, hvad især er iøjnefaldende paa Knoglens Forside. Ledfladen mod *Scaphoideum* er mere eller mindre stærkt udbuet, ikke flad eller hul. Ledfladen mod *Capitatum* er smallere, især fortil, og i hele sin Udstrækning udhulet, mere eller mindre dybt, ikke fortil pukkelformet udstaaende. Ledfladen mod *Hamatum* er meget mindre, kun at finde paa Knoglens bageste Del, ikke strækkende sig frem til Forranden.

Maal af *Lunatum*.	Marinho 2.	Taquaral 3.
Største Brede af Ledfladen for Spolebenet, fortil	41	43½
Dybden af Ledfladen for Spolebenet	41½	43½

Cuneiforme manus (7 Stkr.) er i sin ydre Del meget lavere, hvad der især har sin Grund i, at den Del, der bærer det yderste af Ledfladen for *Hamatum*, ikke er sænket nedad i en stor Pukkel. De fremstaaende Knuder paa Knoglens Forside ere meget svagere. Led-

fladen for *Lunatum* er større, mere forlænget nedad og indad, delvis fortrængende *Hamatum* fra *Lunatum.* Ledfladen for *Pisiforme* er ganske flad eller næsten flad, ikke svagt udbuet, hvad den oftest er hos *S. magnum.* Ledfladen for *Hamatum* er meget fladere, kun svagt bølgeformet, idet dens yderste Del kun er en ganske svag Forhøjning, ikke en stor fremstaaende Pukkel, og dens indre Del er svagt skaalformet udhulet, medens den hos *S. magnum* nærmest er saddelformet.

Maal af *Cuneiforme manus.*	Escriv. 1.	Hule ved Escriv. juv.	Periperi 1.	Taquaral 3.	Tatus.
Breden af Ledfladen mod Albuebenet	56	c. 47	50	c. 49	52
Største Højde ved Ydersiden lodret over den mest fremstaaende Del af Ledfladen for *Hamatum*	32½	26	25	33	32½

Pisiforme (3 Stkr.) har den knoldformede Bagside betydelig mere sammentrykt. Ledfladen for *Cuneiforme* er mindre hul end sædvanlig hos *S. magnum.*

Maal af *Pisiforme.*	Tatus.
Største Højde	52
Største Brede	32

Multangulum majus. Se 1ste Mellemhaandsben.

Multangulum minus (2 Stkr.) er bredere og indadtil lavere. Ledfladen for *Capitatum* er fuldstændig delt i et forreste og et bageste Afsnit, en Deling, der ogsaa kan findes hos *S. magnum*, men oftest kun findes antydet ved en mere eller mindre dyb Indsnevring af Fladen; Ledfladens to Afdelinger ere begge omtrent flade, ikke udhulede. Ledfladen for *Multangulum majus* er mindre, især mindre udbredt bagtil. Ledfladen for 2det Mellemhaandsben er meget mere jevnt bølgeformet, ikke inderst skarpt vinkelbøjet i en fremstaaende Kam. — En paafaldende Forskjel findes mellem de to foreliggende Knogler: den ene, af den typiske Haand fra Lapa dos Tatus, afviger iøjnefaldende fra samme Knogle hos *S. magnum* ved at være meget mindre dyb, idet den inderst og bagest ikke er udtrukken i en bagud gaaende Udvæxt med Ledflade for *Scaphoideum*; den anden, fra Lapa da Serra do Taquaral Nr. 3 hørende til en ellers typisk Haand, er i denne Henseende nærmest som hos *S. magnum.*

Maal af *Multangulum minus.*	Taquaral 3.	Tatus.
Største Brede		44
Største Dybde	37	32
Største Højde inderst	17	19½

Capitatum (2 Stkr.) er noget dybere, forfra bagtil, men meget smallere, især paafaldende smal fortil. Ledfladen for *Scaphoideum* er ikke som hos *S. magnum* en sammenhængende, lang, jevnt udhvælvet Flade, men ved et Mellemrum delt i to Afsnit, der staa omtrent lodret paa hinanden, det forreste svagt udhvælvet, vendende mod Haandens Inder-

side, det bageste fladt, vendende mod Haandens Bagside. Ledfladen mod *Lunatum* er meget smallere, især fortil, og i hele sin Udstrækning hvælvet ivejret, ikke fortil udhulet. Ledfladen for *Multangulum minus* er ikke en sammenhængende Flade, hvad den oftest er hos *S. magnum*, men opløst i en forreste og en bageste Del, skilte ved et betydeligt Mellemrum. Ledfladen for *Hamatum* er mere udstrakt, især dybere, men vexlende i Udstrækning, omtrent flad eller tydelig udhvælvet, ikke indbuet. Ledfladen for 2det Mellemhaandsben er meget mindre, naar ikke frem til Knoglens Forrand, men findes kun paa dens bageste Del, og den gaar jevnt og glat over i Fladen for 3dje Mellemhaandsben, er ikke skilt fra den ved nogen Kam eller ved noget Mellemrum, kun ved en Indbugtning bagest. Ledfladen for 3dje Mellemhaandsben er fortil meget smallere og i mindre Grad pukkelformet fremstaaende; bagtil er den jevnt og dybt udhulet, ikke næsten flad.

Maal af *Capitatum*.	Bahu.	Tatus.
Største Brede forrest	c. 18	23½
Største Dybde	53½	54½

Hamatum (4 Stkr.) er meget smallere og i sin ydre Del mindre fladtrykt; indadtil er Knoglen derimod meget lavere, hvad der har sin Grund i, at den Del, der bærer Ledfladerne for *Lunatum* og den indre Del af *Cuneiforme*, kun i ringe Grad er hævet ivejret, ikke er rejst i en høj Pukkel. Ledfladen for *Lunatum* findes kun som en lille Flade paa Knoglens bageste øverste Spids, medens den hos *S. magnum* er stor og bred, strækkende sig over hele Knoglen fra Bagrand til Forrand, adskillende Ledfladerne for *Cuneiforme* og *Capitatum*, der hos *C. giganteus* støde sammen indbyrdes i vid Udstrækning. Ledfladen for *Cuneiforme* har kun en svag Antydning af den stærkt udprægede Saddelform, som den har hos *S. magnum*. Ledfladen for *Capitatum* strækker sig fra Knoglens Forrand til dens Bagrand, er udhulet i hele sin Udstrækning eller bagtil lidt udhvælvet, og den staar næsten lodret; hos *S. magnum* er Fladen oftest mere indskrænket i Udstrækning, udbuet paa Midten i de Tilfælde, hvor den har en lignende Størrelse som hos *C. giganteus*, og vendende tydeligere nedad. Ledfladen for 3dje Mellemhaandsben er bredere, mere jevnt skaalformet udhulet, mindre bølget; inderst er den forlænget ned paa en ret skarpt fremspringende tapformet Udvæxt, der hos *S. magnum* kun er antydet. Ledfladen for 4de Mellemhaandsben er meget smallere; den kan være jevnt udhulet; men at dømme efter den tilsvarende Flade paa 4de Mellemhaandsben kan den ogsaa være stærkt bølget. Ledfladen for 5te Mellemhaandsben staar næsten lodret, vendende lige udad, viser næsten ikke skraat nedefter, hvad den plejer at gjøre hos *S. magnum*.

Maal af *Hamatum*.	Bahu. jun.	Escriv. 5. jun.	Taquaral 3.
Største Brede forrest	44½	46	52½

1ste Mellemhaandsben sammenvoxet med *Multangulum majus* (5 Stkr.) er en lidt mere langstrakt Knogle og foroven betydelig smallere end hos *S. magnum*; Smalheden foroven har for en væsenlig Del sin Grund i, at det Senefæste, der findes paa Knoglens øverste inderste Hjørne, kun har Form af en ujevn Flade eller af en lille og ret svag Pukkel, ikke af en stor, stærkt fremspringende Knold. Ledfladen for *Scaphoideum* er smallere og dybere udhulet, end den oftest er det hos *S. magnum*. Ledfladen for *Multangulum minus* er betydelig mindre. Ledfladen for 1ste Fingerled er som hos *S. magnum*, anselig, hvælvet, undertiden med tydelig Midtkam, undertiden glat afrundet. — Oftest ere *Multangulum majus* og 1ste Mellemhaandsben saa fuldstændig sammensmeltede, at intet Spor af Grændse mellem dem er at finde, alt som hos *S. magnum*; men baade i højre og venstre Haand af Skelettet fra Lapa da Serra do Taquaral Nr. 3 ere de to Knogler delvis skilte, ved en dyb Fure, der fra Inderranden strækker sig omtrent halvvejs gjennem hele Knoglens Brede (Lund har allerede i sit Haandskrift gjort opmærksom herpaa); det viser sig, at vist hele Ledfladen for 2det Mellemhaandsben bæres af *Multangulum majus*.

Maal af 1ste Mellemhaandsben med *Multangulum majus*.	Bahu.	Marinho 1.	Taquaral 3.	Tatus.
Største Længde		62	68½	70½
Største Brede foroven	46	42	45	44

2det Mellemhaandsben (5 Stkr.) er spinklere, lidt længere og smallere, end det plejer at være hos *S. magnum*, og foroven meget mindre forlænget bagud. Ledfladen for *Multangulum minus* er jevnere og bredere, fortil strækkende sig tværs over hele Knoglens øverste Flade, ikke indadtil omsluttet af Ledflade for *Capitatum*. Ledfladen for *Capitatum* er meget mindre, findes kun paa den bageste Del af Knoglens Overside, strækker sig ikke frem til Forranden. Ledfladen for 3dje Mellemhaandsben er næsten flad eller svagt bølget; hos *S. magnum* plejer den at være stærkere bølget. Nedre Ledflade er mindre, i mindre Grad forlænget i Retning forfra bagtil. Midtkammen paa nedre Ledflade er bagtil lige saa bred og glat afrundet som fortil, ikke som hos *S. magnum* bagtil sammentrykt i Form af en skarp Kam; en lille Tilbøjelighed til Skjævhed i Midtkammens Stilling spores, idet den forrest buer noget indefter, medens den hos *S. magnum* løber saa godt som lige; paa de tre af de foreliggende Knogler er dens frie Rand i hele sin Længde stærkt buet fremad (nedad); paa en enkelt, fra Lapa de Periperi Nr. 1, er den i sin største Udstrækning næsten lige, som hos *S. magnum*. Den Del af nedre Ledrulle, der ligger udenfor Midtkammen, er jevnt afrundet buet fremad, ikke paa Midten »knækket«, hvad den er hos *S. magnum* i mere eller mindre iøjnefaldende Grad.

Maal af 2det Mellemhaandsben.	Periperi 1. juv.	Taquaral 3.	Tatus.
Største Længde	76	91	89
Største Brede foroven	41	c. 47	46½
Dybden af nedre Ledflade	45	51	48

3dje Mellemhaandsben (5 Stkr.) er helt igjennem bredere, især dog forneden; foroven skyder det sig mere ud over 4de Mellemhaandsben, mindende om *Mylodon.* Ledfladerne for *Capitatum* og *Hamatum* ere i hele deres Længde skilte ved et bredt, uregelmæssig bugtet Mellemrum, der især fortil er bredt, indtagende omtrent en Tredjedel af hele Knoglens Brede; hos *S. magnum* støde de to Ledflader altid sammen i større eller mindre Udstrækning, mødende hinanden i en skarp Kant, oftest i det meste af deres Længde, undertiden kun paa en kortere Strækning paa Midten, idet de fortil og bagtil ere noget skilte ved Indbugtninger. Ledfladen for *Capitatum* er smallere, især paafaldende smallere fortil, hvor den kun paa en lille Strækning rører Knoglens Forrand, medens den hos *S. magnum* i vid Udstrækning støder til Forranden; fortil er den kun ganske svagt udhulet, ikke mere eller mindre dybt grubeformet, og bagtil er den højt hvælvet ivejret, ikke næsten flad. Ledfladen for *Hamatum* er fortil kun ganske svagt saddelformet udhulet, bagtil jevnt og ret stærkt hvælvet ivejret; hos *S. magnum* er den fortil mere ujevn, paa forskjellig Maade, og bagtil næsten flad. Ledfladen for 2det Mellemhaandsben er næsten flad eller tildels ret stærkt udhvælvet, vexlende paa lignende Maade som hos *S. magnum.* Ledfladen for 4de Mellemhaandsben peger mere nedad og er øverst mere glat buleformet fremstaaende, end den plejer at være hos *S. magnum.* Nedre Ledflade er bredere, men mindre dyb forfra bagtil, og Knoglens Brede forneden forøges ved fremstaaende Benknuder ved Ledfladens Forrand, baade ved Inder- og Yderside; Midtkammen er stærkere buet fremad (nedad) og bagtil ikke, eller kun i ringe Grad, skarpt sammentrykt.

Maal af 3dje Mellemhaandsben.	Bahu.	Taquaral 3.	Tatus.
Største Længde	$98^1/_2$	96	108
Største Brede foroven	$74^1/_2$	....	$75^1/_2$
Største Brede forneden	62	....	63
Dybden af nedre Ledflade			60

4de Mellemhaandsben (8 Stkr., kun 4 nogenlunde hele) er betydelig kortere og spinklere. Ledfladen for *Hamatum* er smallere, undertiden meget smallere; den kan være ret flad, men kan ogsaa være stærkt bølget, bagtil højt hvælvet ivejret. Ledfladen for 3dje Mellemhaandsben vender mere lige opad og er mere skaalformet udhulet, end den plejer at være hos *S. magnum.* Ledfladen for 5te Mellemhaandsben vexler i Omrids og Overflade som hos *S. magnum*; den kan i vid Udstrækning støde til Fladen for *Hamatum*, men kan ogsaa være næsten helt skilt fra den. Ledfladen for 1ste Fingerled (at se paa 5 af Knoglerne) er oftest mindre fladtrykt, med en veludviklet Midtkam; men Midtkammen kan næsten mangle (paa Knoglen fra Lapa do Marinho Nr. 1).

Maal af 4de Mellemhaandsben.	Bahu.	Bahu 3.	Escriv. 5. juv.	Marinho 1.
Største Længde		97	86	$95^1/_2$
Største Brede foroven	35	31	$29^1/_2$	36
Største Brede forneden		30		29

5te Mellemhaandsben (9 Stkr., kun 3 nogenlunde hele) er oftest kortere og altid betydelig spinklere. Den fremspringende Udvæxt paa det øverste yderste Hjørne er meget svagere, paa en af Knoglerne (fra Lapa do Marinho Nr. 1) næsten manglende. Ledfladerne mod *Hamatum* og 4de Mellemhaandsben vexle noget i Udstrækning, som hos *S. magnum*. Knoglens nedre Ende er i langt mindre Grad opsvulmet, næsten uden fremstaaende Knuder omkring nedre Ledflade. Ledfladen for 1ste Fingerled er oftest ret stærkt udhvælvet, med eller uden Spor af Midtkam, men kan ogsaa være omtrent flad som hos *S. magnum*. Ujevnhederne paa Knoglens Overflade vexle meget.

Maal af 5te Mellemhaandsben.	Bahu.	Escriv. 5. juv.	Marinho 1.	Periperi 1.	Taquaral 3.
Største Længde	102	$83^1/_2$			$110^1/_2$
Største Brede foroven	33		28		$34^1/_2$
Største Brede forneden	22			$21^1/_2$	$23^1/_2$

1ste Led af 1ste Finger (2 Stkr., begge fra Lapa da Serra do Taquaral Nr. 3, begge højre) er spinklere end hos *S. magnum* og forholdsvis kort, kortere end den korteste af *S. magnum*-Knoglerne. Nedre Ledflade er mindre skjævt stillet, næsten ikke drejet indefter; Furen mellem Ledrullerne er mindre dyb. Baandfæsterne ovenfor nedre Ledflade ere svagere.

Maal af 1ste Led af 1ste Finger.	Taquaral 3.	
Største Længde		c. $29^1/_2$
Største Brede forneden	$18^1/_2$	

Kloleddet af 1ste Finger (2 Stkr. foreligge, det ene fra Lapa da Serra do Taquaral Nr. 3, hørende sammen med det ene af de to ovennævnte 1ste Fingerled, det andet fra Lapa da Escrivania Nr. 5) er mindre og spinklere end hos *S. magnum*, dog veludviklet, i Form i alt væsenligt som Kloen paa 2den Finger, buet og sammentrykt, altsaa helt anderledes end hos *S. magnum*, hos hvem det er lige og fladtrykt; det er forholdsvis kortere og noget mindre buet end 2det Kloled, og Ledfurerne ere meget mindre dybe, neppe nok klart skilte.

Maal af Kloled af 1ste Finger.	Taquaral 3.
Største Længde	$55^1/_2$
Største Brede ved Grunden	c. 21

1ste Led af 2den Finger (7 Stkr.) er undertiden frit, undertiden fast sammensmeltet med 2det Led, dog kun saaledes, at Grændsen mellem de to Knogler selv hos ældre Dyr hist og her kan skimtes, især paa Fingerens Bagside; hos *S. magnum* synes de altid at være indbyrdes frie. Af de 7 foreliggende 1ste Led, hørende til 6 Skeletter, de 5 voxne, ere de to frie, begge fra Lapa da Serra do Taquaral Nr. 3, hørende til forskjellige Skeletter; men at det maa være mere almindeligt, at Knoglerne ere skilte, fremgaar af, at der af

2det Led foreligger 6 frie, hørende til 4 Skeletter (af hvilke mindst et fra Lapa do Taquaral), og kun 5 sammensmeltede med 1ste Led. Paa det ganske unge Skelet fra Lapa da Escrivania Nr. 5 ere de to Knogler allerede delvis sammensmeltede, hvad der godtgjør, at Sammensmeltningen ikke alene er en Følge af Alder. 1ste Led er lige saa kort som hos *S. magnum*, men smallere. Midtfuren paa øvre Ledflade er lidt mere dyb paa Midten og bagtil bredere, mindre skarpt skaaren; i de Dele af Ledfladen, der ligge inden- og udenfor Midtfuren, er der ingen Knæk; heller ingen Afbrydelser findes i Ledfladen.

Maal af 1ste Led af 2den Finger.	Escriv. 1.	Escriv. 5. juv.	Taquaral 3.		Tatus.		
Største Dybde	50	41½	47½	50½	51		48½
Største Brede	41		39	40½	36	37	43

2det Led af 2den Finger (11 Stkr.) er som sagt ofte sammensmeltet med 1ste Led, medens det hos *S. magnum* synes altid at være frit. 5 af de foreliggende 11 Stkr. ere sammensmeltede med 1ste Led, de andre helt frie, skjønt de ere af fuldvoxne Dyr, med Undtagelse af et enkelt Par, fra Lapa de Periperi Nr. 1, der er af et noget ungt Skelet, dog ikke saa ungt som Skelettet fra Lapa da Escrivania Nr. 5, hvor Knoglerne ere delvis sammenvoxede. 2det Led er længere og smallere end hos *S. magnum*. Ledrullerne paa nedre Ledflade ere tættere stillede sammen, næsten rørende hinanden ved deres Grund, ikke ved Grunden skilte ved et fladt Mellemrum; kun paa enkelte af Knoglerne sees en svag Begyndelse hertil.

Maal af 2det Led af 2den Finger.	Bahu. frit	Escriv. 1. frit		Escriv. 5. juv.	Periperi 1. frit	Taquaral 3. frit	Tatus.		
Største Længde, langs Bagsiden	62	65	68	c. 55		59½	67	67	70
Største Brede ovenfor nedre Ledrulle	37	39	44	29	35½	36	37½	39	37½

Kloleddet af 2den Finger (10 Stkr.) er meget spinklere, meget svagere end Kloleddet af 3dje Finger, medens Kloleddene af 2den og 3dje Finger hos *S. magnum* kun ere lidt forskjellige i Sværhed. Det har en paafaldende Lighed med en Ørneklo, medens det hos *S. magnum* mere ligner Kloen af en Muldvarp-Finger; det er sammentrykt, stærkt buet, næsten symmetrisk, hos *S. magnum* fladtrykt, næsten lige, ikke symmetrisk, idet Ydersiden er noget trykket af 3dje Fingers Klo. Ledfladen for 2det Led er mere aaben, mindre fast gribende ind om Ledrullerne paa 2det Led; den Kam, der skiller de to Ledfurer, er skarpere og smallere. Afbrydelser i Ledfladen kunne findes.

Maal af Kloled af 2den Finger.	Bahu.	Escriv. 4.	Sumidouro.	Tatus.	Vermelha 2.
Største Længde langs Forsiden	c. 136	38	c. 148	c. 142½	39
Største Længde langs Bagsiden	c. 116		c. 125	c. 120	
Største Brede ved Grunden	c. 36	38	c. 41	36½	39

1ste Led af 3dje Finger (5 Stkr.) er helt sammensmeltet med 2det Led, selv paa det unge Skelet fra Lapa da Escrivania Nr. 5; hos *S. magnum* kunne de to Knogler ligeledes være fast sammensmeltede, men som oftest ere de frie. Nogen fast Forskjel i Form fra *S. magnum* er det neppe muligt at paavise. — Midtfuren i øvre Ledflade er bred ogsaa bagtil; den Kam, der danner dens Grændse indadtil, kan være høj eller lav; anselig Ledflade findes udenfor Midtfuren. Tydelig Ledflade for en Seneknogle bag Leddet med Mellemhaandsbenet findes.

Maal af 1ste Led af 3dje Finger.	Periperi 1.	Tatus.
Største Dybde	51	55
Største Brede	45	53

2det Led af 3dje Finger (5 Stkr.) er som sagt sammensmeltet med 1ste Led, medens det hos *S. magnum* som oftest er frit. Det er oftest lidt bredere og synes ogsaa oftest at være kortere end hos *S. magnum*. Den nedre Ende er ikke eller næsten ikke skjævt stillet, medens den hos *S. magnum* er tydelig drejet til Siden, pegende udefter. Ledrullerne paa nedre Ledflade ere oftest mindre sammentrykte, og Furen mellem dem er mere aaben.

Maal af 1ste og 2det Led af 3dje Finger tilsammen.	Bahu.	Periperi 1.	Tatus.
Største Længde, langs Bagsiden	69	71	73
Største Brede ovenfor nedre Ledrulle	60[1])	$42^{1}/_{2}$	$52^{1}/_{2}$[1])

[1]) Med Exostoser.

Kloleddet af 3dje Finger (5 Stkr.) er formet i alt væsenligt som Kloleddet af 2den Finger, kun er det meget sværere, forholdsvis mere sammentrykt, endnu mere symmetrisk, ved Grunden højere, og Kammen mellem de to Ledfurer er mindre skarp. *S. magnum* har Kloleddet paa 3dje Finger formet næsten ganske som paa 2den, helt anderledes end hos *C. giganteus*.

Maal af Kloled af 3dje Finger.	Tatus.
Største Højde ved Grunden, Klo-Skeden medregnet	56
Største Brede ved Grunden	45

Af Leddene af 4de Finger haves i Samlingen ikke andet, fuldt sikkert bestemt, end et Brudstykke af 1ste Led hørende til det unge Skelet fra Lapa da Escrivania Nr. 5. At slutte efter Omgivelserne have de væsenlig været som hos *S. magnum*, vantrevne, skjæve, de to yderste knoldformede og vist indbyrdes sammensmeltede; 1ste Led har dog oftest haft lidt mindre vanslægtet Ledflade mod Mellemhaandsbenet, at slutte efter Ledfladen paa dette; men meget muligt har der været nogen Vexlen.

Leddene af 5te Finger ere kun at se sikkert paa et af de foreliggende Skeletter, det unge Skelet fra Lapa da Escrivania Nr. 5; et 1ste Led, saa godt som sikkert bestemt, haves desuden fra Lapa do Bahu. Der er kun 2 Led i 5te Finger, et 1ste, i Form af en

tyk Skive, og et 2det, ganske lille, knoldformet, alt væsenlig som hos *S. magnum.* Dog ere de to Led betydelig svagere end hos *S. magnum*, og 1ste Led har, hos de foreliggende, mere skaalformet Ledflade for Mellemhaandsbenet. Fladen for 2det Led er noget anderledes formet, hvad maaske ikke er en fast Forskjel.

Maal af 1ste Led af 5te Finger.	Bahu.
Største Dybde	23½
Største Brede	18

Et *Os falciforme manus* (eller muligvis en Seneknogle i Haandfladen i Senen af *Flexor digitorum profundus*) findes ligesom hos *S. magnum*; det foreligger fra Lapa da Serra do Taquaral Nr. 3 og fra Lapa dos Tatus, begge hørende til typiske Hænder. Det er en lignende skiveformet Knogle som hos *S. magnum*, men forholdsvis mindre, med mere afrundet Omrids og med jevnere Overflade. (Lund har bestemt denne Knogle som »*Os proprium flexorum manus*«; men han har vist ikke Ret heri. To Fødder af *Scelidotherium leptocephalum*, der fra Plata-Landene kom til Kjøbenhavn med Knoglerne endnu i den naturlige Stilling, indlejrede i Ler, viste, at en ganske lignende Knogle i Foden havde sin Plads ved Fodrodens Inderrand netop dér, hvor *Os falciforme pedis* plejer at findes.)

Maal af *Os falciforme manus.*	Taquaral 3.	Tatus.
Største Tværmaal	58	61½
Mindste Tværmaal	43	46½

Laarbenet (3 Stkr., mangelfulde, et af dem fra en Hule ved Escrivania, de to andre fra Lapa do Marinho Nr. 1, vist sammenhørende) er noget mere langstrakt end hos *S. magnum* og i hele sin Udstrækning noget smallere. Gruben for *Ligamentum teres* er dybere og har den dybeste Del liggende næsten i Midten af Ledhovedet, medens den hos *S. magnum* ligger nærmere ved Bagranden. Ledfladen for Knæskallen er ved et Mellemrum skilt fra den ydre af de to nedre Ledknuder, medens de to Flader hos *S. magnum* flyde sammen. Den indre af de to nedre Ledknuder er smallere, kun lidt bredere end den ydre, medens den indre hos *S. magnum* er betydelig bredere end den ydre.

Maal af Laarben.	Hule ved Escriv.	Marinho 1.	
Største Længde, langs Indersiden		c. 407	
Breden af Ledhovedet		89	89
Breden over *Trochanter major* og *T. minor*	174	178	
Breden af nedre Ledflade	136	139	140
Breden af *Condylus internus*	58	61	c. 60
Breden af *Condylus externus*	55	57	c. 55

Skinnebenet er paa det eneste foreliggende fuldt sikkert bestemte Underben, fra Lapa Vermelha Nr. 2, fast sammenvoxet med Lægbenet baade ved øvre og nedre Ende;

hos *S. magnum* ere de to Knogler altid indbyrdes frie, men tæt sammenstødende i omtrent samme Udstrækning som hos *C. giganteus*. Om Sammenvoxningen hos denne ene *C. giganteus* er andet end en sygelig Tilstand, er dog et Spørgsmaal; Underbenet, der er af et meget aldrende Dyr, er fuldt af Ujevnheder, fremstaaende Knopper, Knuder og Kamme, der have et sygeligt Præg. Paa sine Steder, især ved Bagsiden af nedre Ende, er det klart nok, at der er indtraadt en Forbening i de Senebaand, der have forenet Skinneben og Lægben; Begyndelser til lignende Forbeninger i Senebaandene ere almindelige hos *S. magnum*. Hvad der især taler for, at Sammenvoxningen er en Undtagelse, er, at der fra Lapa de Periperi Nr. 1 haves det nedre, endnu ikke fastvoxede Endestykke af et ungt Lægben, der saa godt som sikkert er af *C. giganteus*, hørende sammen med en Del velbestemte Haand- og Fodknogler, og dette Stykke viser ingen Tegn paa Tilbøjelighed til at smelte sammen med Skinnebenet. — Skinnebenet er betydelig mere langstrakt end hos *S. magnum*. Ledfladen for Laarbenets *Condylus externus* er mindre, ikke naaende ud til Knoglens Yderrand, og nærmest ægformet i Omrids, ikke snarest kredsformet, og den er ret dybt skaalformet udhulet, ikke saa godt som flad; foran den findes ingen Ledflade for en forbenet Seneskive i Knæleddet, hvad der findes hos *S. magnum*; bag den findes ingen Ledflade for en Seneknogle i *Gastrocnemius*, medens der hos *S. magnum* findes en anselig Ledflade. *Tuberositas tibiæ* er betydelig mindre fremstaaende. *Crista tibiæ* er endnu svagere, næsten udvisket. *Malleolus internus* er mindre fremstaaende, især mindre forlænget nedefter; Senefurerne paa dens Bagside løbe mindre skraat fremad, og de Kamme, der afgrændse dem, ere meget lavere. Ledfladen for Rullebenet er kortere forfra bagtil; især Ledfladen for Rullebenets ydre Ledrulle er meget kortere, i meget mindre Grad forlænget tilbage og indad paa en *Malleolus internus*; den Kam, der adskiller den indre og den ydre Ledfure, er fortil mindre skarpt fremstaaende.

Maal af Skinneben.	Vermelha 2.
Største Længde, langs Indersiden	331
Største Brede foroven	c. 170
Største Brede forneden	c. 138

Lægbenet er som sagt paa det eneste foreliggende fuldt sikre Underben sammenvoxet med Skinnebenet, medens det hos *S. magnum* er frit. Det er mere langstrakt end hos *S. magnum*. Ledflade for Seneknogle i *Gastrocnemius* mangler helt.

Knæskallen (5 Stkr.) er betydelig mere langstrakt, hvad der især gjelder Afsnittet nedenfor Ledfladen for Laarbenet, forneden mindre stærkt afsmalnende og i mindre Grad pegende skjævt indefter; hele Knoglen er mindre tyk, Forsiden i mindre Grad buet fremad. Ledfladen for Laarbenet er næsten ens i Vidde indefter og udefter, medens den hos *S. magnum* plejer at være udvidet indefter.

(*Catonyx giganteus.*)

Maal af Knæskal.	Escriv. 5. juv.	Marinho 1.	Tatus.
Største Længde	121	121	137
Ledfladens Brede	68	74	91

Forbenet Seneskive i Knæleddets Yderside og Seneknogle, *Fabella*, i ydre Hoved af *Gastrocnemius* synes ikke at findes; paa Skinneben og Lægben have de i hvert Fald ikke efterladt Ledflader. Hos *S. magnum* ere disse Knogler veludviklede.

Rullebenet (7 Stkr.) har Ledfladen for Lægbenet staaende næsten lodret paa den tilstødende Del af Ledfladen for Skinnebenet, medens den hos *S. magnum* skraaner stærkere udad forneden. Den ydre af Ledrullerne for Skinnebenet er kortere, baade strækkende sig mindre langt frem og mindre langt tilbage, og den er mindre høj og mindre sammentrykt, end den plejer at være hos *S. magnum*, og mere jevnt gaaende over i den indre Ledrulle, der ligeledes er fladere, i mindre Grad halvkugleformet hvælvet end oftest hos *S. magnum*. Paa Knoglens Inderside, indenfor den indre Ledrulle for Skinnebenet, findes saa godt som intet eller kun et ganske svagt knoldformet Mærke efter et Baandfæste, medens det hos *S. magnum* er stærkt fremspringende, tapformet. Den ydre, større, af Ledfladerne for Hælbenet er lidt mindre stærkt udhulet, end den plejer at være hos *S. magnum*. Ledfladen for *Naviculare* er meget smallere, naar næsten ikke ud under den ydre Ledrulle for Skinnebenet og peger noget indefter, medens den hos *S. magnum* naar ud under næsten hele den ydre Ledrulle, næsten til Knoglens Yderrand, og peger næsten lige nedefter. — Ledfladen for Lægbenet plejer at være en sammenhængende Flade; men dens bageste Del kan være skilt fra det øvrige ved en Indbugtning. Den inderste af de to Ledflader for Hælbenet plejer at være saa godt som plan, men kan være ret stærkt udhvælvet.

Maal af Rulleben.	Marinho 1.	Tatus.	Vermelha 2.
Største Længde	c. 110	118	113
Største Brede forneden	c. 96	104	104

Hælbenet (kun 1 foreligger) er betydelig længere og spinklere. *Tuber calcanei* er vel meget stor, klumpformet, men ikke saa uhyre som hos *S. magnum*. Den høje Kam, der hos *S. magnum* løber skraat over Hælbenets Yderflade, synes saa godt som helt at mangle (den foreliggende Knogle er noget ufuldstændig her). Den ydre af de to Ledflader for Rullebenet er mindre hvælvet, end den plejer at være hos *S. magnum*. Den tungeformede Udvæxt, *Sustentaculum*, der bærer den indre af Ledfladerne for Rullebenet, er længere end oftest hos *S. magnum*. Den indre af Ledfladerne for Rullebenet og Ledfladen for *Cuboideum* ere sammenflydte, hvad de ogsaa kunne være hos *S. magnum*.

Maal af Hælben.	Tatus.
Største Længde	226

Naviculare (4 Stkr., de to hørende til Rulleben, fra Lapa do Marinho Nr. 1 og Lapa dos Tatus) er tydelig mindre fladtrykt og lidt smallere, hvad der især har sin Grund i, at den Del, der bærer den pukkelformet opstaaende Del af Ledfladen for Rullebenet, er smallere. Den indre Rand af den skaalformede Del af Ledfladen for Rullebenet er højere rejst ivejret. Ledfladen for *Cuneiforme primum* staar lidt mere lodret, end den plejer hos *S. magnum*. — Den pukkelformede ydre Del af Ledfladen for Rullebenet vexler noget i Højde og Form, og den skaalformede indre Del vexler ikke lidt i Dybde. Ledfladen for *Cuneiforme primum* plejer, som hos *S. magnum*, at være en svagt udhvælvet Flade; men paa Knoglen fra Lapa do Marinho Nr. 1 er den ret stærkt indbuet; desuden vexler den i Omrids. Ledfladen for *Cuneiforme secundum* er hos to af de 4 Knogler bred og udadtil flydende sammen med Ledfladen for *Cuneiforme tertium*, hos de to andre er Fladen meget mindre og ved et anseligt Mellemrum skilt fra Fladen for *Cuneiforme tertium*; den er svagt udhvælvet inderst eller næsten flad. Ledfladen for *Cuboideum* er oftest ret stærkt indbuet, en enkelt Gang er den næsten flad.

Maal af *Naviculare*.	Bahu.	Escriv. 1.	Marinho 1.	Tatus.
Største Brede	67½	85	82½	87
Største Dybde	56½	65½	57	67

Cuneiforme primum er som hos *S. magnum* fuldstændig sammensmeltet med det vanslægtede 1ste Mellemfodsben; de to Knogler danne tilsammen en simpel, ret anselig, tyk tapformet Knogle (2 Stkr. foreligge, det ene hørende til den typiske Fod fra Lapa dos Tatus), der foroven, paa sin bredeste Del bærer en anselig, i hvert Fald oftest skaalformet Ledflade for *Naviculare*, paa Ydersiden har smaa Ledflader for *Cuneiforme secundum* og 2det Mellemfodsben og forneden ender i en fri afrundet Spids. Knoglen er i alt væsenligt som hos *S. magnum*, dog mere langstrakt; men hos begge Arter vexler den saa stærkt, at der ellers neppe kan paavises nogen fast Forskjel. — Den ene af de to foreliggende Knogler af *C. giganteus*, fra Lapa dos Tatus, er noget kortere og meget bredere end den anden, fra Lapa da Escrivania Nr. 5, har større Ledflade for *Naviculare*, og Ledfladerne for *Cuneiforme secundum* og 2det Mellemfodsben ere mindre langstrakte.

Maal af *Cuneiforme primum* med 1ste Mellemfodsben.	Escriv. 5.	Tatus.
Største Længde	66	62
Største Brede paa Midten	31½	40

Cuneiforme secundum (2 Stkr. foreligge, det ene hørende til den typiske Fod fra Lapa dos Tatus, det andet fra Lapa da Serra do Taquaral Nr. 3, ufuldstændigt) har Ledfladen for *Cuneiforme primum* stillet stærkt skraanende, gaaende jevnt over i Fladen for *Naviculare* i en meget stump Vinkel; hos *S. magnum* staa de to Flader næsten vinkelret paa

hinanden. Fladen for *Naviculare* er inderst ret dybt skaalformet udhulet, ikke næsten plan. Paa den foreliggende Knogle fra Lapa dos Tatus findes der mellem Ledfladerne for *Cuneiforme tertium* og for 2det Mellemfodsben indskudt en anselig, skraatstillet, skarpt afgrændset Ledflade for 3dje Mellemfodsben indskrænkende de tilstødende Ledflader; at slutte efter 3dje Mellemfodsben (flere foreligge) maa en saadan Ledflade oftest findes, skjønt vexlende i Størrelse; men undertiden kan den mangle; hos *S. magnum* findes den ikke. Knoglen er forholdsvis smal og høj; men nogen fast Forskjel heri fra *S. magnum* findes neppe. — At slutte efter Ledfladerne paa de omgivende Knogler (flere foreligge) maa denne Knogle kunne vexle stærkt i Form.

Maal af *Cuneiforme secundum.*	Tatus.
Største Brede	44
Største Dybde	31

Cuneiforme tertium (kun 1 Stk. foreligger, hørende til den typiske Fod fra Lapa dos Tatus) har kun en lille Ledflade for *Cuboideum*, liggende ved Knoglens øverste Rand; hos *S. magnum* er Fladen meget større og strækker sig som et bredt Baand ned over hele Knoglens Yderside fra øvre til nedre Rand. Ledfladen for 3dje Mellemfodsben er ikke en jevnt udhvælvet Flade, men saddelformet, i Midten udhulet. At disse to Egenskaber ikke gjelde denne enkelte Knogle alene, men ere ejendommelige for Arten, godtgjøres af de tilsvarende Ledflader paa de tilgrændsende Knogler, af hvilke flere foreligge. Knoglen er lidt mindre fladtrykt, end den plejer at være hos *S. magnum*. — En lille Ledflade for *Cuneiforme secundum* findes, hvad ogsaa kan findes hos *S. magnum*.

Maal af *Cuneiforme tertium.*	Tatus.
Største Brede	50½
Største Dybde	69

Cuboideum (6 Stkr.) er i sin Helhed betydelig bredere end hos *S. magnum*. Ledfladen for Rullebenet er bredere. Ledfladen for *Naviculare* er ligeledes bredere og danner oftest en ganske stump Vinkel mod Fladen for Rullebenet, medens de to Flader hos *S. magnum* omtrent staa lodret paa hinanden; paa tre af de 6 foreliggende Knogler af *C. giganteus* er Vinkelen mellem de to Flader saa stump, at de ere nær ved at ligge i Forlængelse af hinanden; paa to andre minder Forholdet mere om *S. magnum*. Ledfladen for *Cuneiforme tertium* er kun en lille Flade, der ligger ved Knoglens øvre Rand og ved en dyb Fure af vexlende Brede er skilt fra Fladen for 4de Mellemfodsben; hos *S. magnum* er den meget større, strækker sig helt ned til Knoglens nedre Rand, hvor den støder sammen med Fladen for 4de Mellemfodsben. Ledfladen for 4de Mellemfodsben er bredere og ikke næsten flad, men inderst skarpt vinkelbøjet, idet den ligesom stiger op paa Knoglens Inderside og ikke holder sig helt paa Undersiden. Ledfladen for 5te Mellemfodsben er mindre kredsformet afrundet, noget mere langstrakt, men i forskjellig Grad; den ligger lidt dybere nede end Fla-

den for 4de, som det oftest er Tilfældet ogsaa hos *S. magnum.* — Knoglen kan ret paafaldende vexle i Graden af dens Udbredning forneden og i Størrelsen af knudeformede Baandfæster. Ledfladen for Hælbenet vexler stærkt i Størrelse og Omrids; den kan være omtrent plan eller mere eller mindre stærkt bølgeformet.

Maal af *Cuboideum.*	Bahu.	Escriv. 1.		Marinho 1.	Tatus.
Største Brede forneden...	$65\frac{1}{2}$	$77\frac{1}{2}$	83	$66\frac{1}{2}$	78
Største Højde yderst.....	59	$62\frac{1}{2}$	66	59	$66\frac{1}{2}$

1ste Mellemfodsben. Se *Cuneiforme primum.*

2det Mellemfodsben (5 Stkr., et af dem hørende til den typiske Fod fra Lapa dos Tatus) er en lille, men ret bred, noget vantreven Knogle, i Størrelse omtrent som hos *S. magnum*, men i Form meget mindre vanslægtet; foroven er den oftest i langt mindre Grad presset inde mellem *Cuneiforme secundum* og 3dje Mellemfodsben; forneden har den en vel-udviklet Ledflade for 1ste Led i 2den Taa, der har alle tre Led velformede, medens hos *S. magnum* enten alle Leddene mangle, eller det 1ste findes som en ubetydelig Vantrivning, og 2det Mellemfodsben forneden ender enten med en ujevn knudret Flade eller med en højst ubetydelig vanslægtet Ledflade. Ledfladen for *Cuneiforme secundum* er oftest ikke langt fra at danne en ret Vinkel med Knoglens Længde-Axe, medens den hos *S. magnum* er stillet saa stejlt, at Vinkelen er meget spids; men Stillingen kan være næsten som hos *S. magnum* (paa Knoglen fra Lapa do Marinho Nr. 1). Fladen for 3dje Mellemfodsben er oftest mindre og i Omrids mere kredsformet, mindre langstrakt, men kan være omtrent som hos *S. magnum* (Marinho 1). Ledfladen for 1ste Taaled er meget anselig og har en stærkt fremspringende Midtkam med ret stærkt frembuet forreste Rand; en anselig Del Ledflade ligger udenfor Midtkammen, indenfor den derimod kun en ganske lille Flade. — De foreliggende Knogler ere ikke lidt forskjellige indbyrdes. Mest afvigende fra den typiske Knogle fra Lapa dos Tatus ere to Knogler henholdsvis fra Lapa da Escrivania Nr. 1 og Lapa do Marinho Nr. 1; de ere lidt mere langstrakte, foroven mere sammentrykte mellem *Cuneiforme secundum* og 3dje Mellemfodsben, og de have større Ledflade for 1ste Taaled, med mere skarpt frem-springende Midtkam. En Knogle fra Lapa Vermelha Nr. 2 er i disse Henseender et Mellem-led mellem de to nævnte og den typiske, dog nærmest sluttende sig til den typiske, og en Knogle fra en ukjendt Hule er endnu nærmere den typiske. — Ledfladen for *Cuneiforme secundum* er næsten plan (paa Knoglerne fra Lapa dos Tatus, do Marinho Nr. 1 og fra ukjendt Hule) eller svagt bølget (Vermelha) eller ret stærkt bølget (Escrivania Nr. 1); den holder sig langs Knoglens Forrand (Tatus, Marinho, Vermelha, ukjendt Hule), eller den skyder sig tilbage ud paa en tilbagegaaende Udvæxt (Escrivania 1); den gaar umiddelbart over i Fladen for 1ste Mellemfodsben & *Cuneiforme primum* (Tatus), eller den er skilt fra den ved et Mellemrum, der er smalt (Marinho, Vermelha) eller bredt (Escrivania 1 og ukjendt

Hule); den gaar jevnt over i Fladen for 3dje Mellemfodsben (Escrivania 1, ukjendt Hule) eller er delvis skilt fra den ved en Indbugtning (Tatus) eller skilt fra den ved et ganske smalt Mellemrum (Marinho) eller ved et anseligt Mellemrum (Vermelha); den er bred i hele sin Udstrækning (Tatus, Escrivania 1, ukjendt Hule) eller indefter afsmalnende (Marinho) eller paa Midten stærkt indsnevret ved en Indbugtning fra Forranden (Vermelha). Ledfladen for 1ste Mellemfodsben & *Cuneiforme primum* er forneden svagt udhulet (Tatus, ukjendt Hule) eller helt plan (Escrivania 1, Marinho) eller svagt udhvælvet (Vermelha); den er en sammenhængende Flade (Tatus, Escrivania 1, Marinho, ukjendt Hule) eller opløst i et øvre og et nedre Afsnit (Vermelha); den kan staa næsten lodret (Escrivania 1) eller mere eller mindre skraanende, dannende en mere eller mindre stump, undertiden (Marinho) en næsten lige Vinkel med Fladen for *Cuneiforme secundum.* Ledfladen for 3dje Mellemfodsben er oftest plan, men kan være noget udhulet (Marinho) som hos *S. magnum.* — Ingen Ledflade mod *Cuneiforme tertium* findes, som det ogsaa kan være Tilfældet hos *S. magnum.*

Maal af 2det Mellemfodsben.	Escriv. 1.	Marinho 1.	Tatus.	Vermelha.	Ukj. Hule
Største Længde	69½	70½	62½	64½	60½
Største Brede foroven	51	48½	52½	54	57
Længden af Midtkammen paa nedre Ledflade	55½	49½	43	42	50

3dje Mellemfodsben (6 Stkr.) er lidt bredere, i mindre Grad trykket mod 4de Mellemfodsben. Det er mindre skjævt, indadtil ikke stort mere forkortet end udadtil, saa at Afstanden mellem øvre og nedre Ledflade indadtil er næsten lige saa stor som udadtil, medens Afstanden hos *S. magnum* inderst er betydelig mindre end yderst. Den bagudgaaende Udvæxt er længere, men smallere. En Ledflade for *Cuneiforme secundum* findes oftest, medens den mangler hos *S. magnum*; den kan (paa den typiske Fod fra Lapa dos Tatus) vise sig som en anselig Flade, skillende Fladerne for 2det Mellemfodsben og for *Cuneiforme tertium*; den kan være lidt mindre (paa en anden Knogle fra Lapa dos Tatus og paa en af Knoglerne fra Lapa da Escrivania Nr. 5), eller den er kun ganske lille, fortil afsmalnende (en af Knoglerne fra Escrivania 5); den kan ogsaa helt mangle (Marinho Nr. 1), men en lille Forskjel fra *S. magnum* er der dog, idet Fladerne for 2det Mellemfodsben og for *Cuneiforme tertium* ikke støde sammen i en Kam, men ere skilte ved et lille Mellemrum. Ledfladen for *Cuneiforme tertium* er ikke jevnt udhulet i hele sin Udstrækning, men bølgeformet, i Midten løftet lidt ivejret. Ledfladen for 2det Mellemfodsben er stillet næsten lodret, ikke skraanende, visende opefter; som den ogsaa kan være det hos *S. magnum*, er den lille og næsten plan, en enkelt Gang foroven svagt udhvælvet (Marinho), vexlende i Størrelse og Form af Omrids, kredsformet, ægformet, nyreformet. Ledfladen for 4de Mellemfodsben er meget mindre, i Omrids nogenlunde kredsformet, strækkende sig ned til Knoglens Midte omtrent eller kun lidt længere, paa den typiske Fod (Tatus) ganske plan, paa de

andre mere eller mindre stærkt udhvælvet; hos *S. magnum* er den i Omrids langstrakt, oftest nyreformet, strækkende sig næsten ned til Knoglens nedre Rand, flad eller tildels udhulet. Midtkammen paa nedre Ledflade er betydelig mere buet fremad og mindre sammentrykt, især bagtil. De Dele af nedre Ledflade, der ligge indenfor og udenfor Midtkammen, vexle betydelig i Udstrækning, som hos *S. magnum*, paa Grund af Afbrydelser i Ledbrusken. Paa Midtkammen synes derimod ingen Afbrydelser at findes.

Maal af 3dje Mellemfodsben.	Escriv. 5.	Marinho 1.	Tatus.
Største Længde	65½	66½	78
Største Brede	76½	73½	81
Største Dybde		102	111
Længden af Midtkammen paa nedre Ledflade		68½	74½

4de Mellemfodsben (6 Stkr.) er meget kortere og bredere, især foroven meget mindre sammenklemt. Ledfladen for *Cuboideum* er meget bredere og ret skarpt rendeformet udhulet paalangs, idet Knoglen brat bøjer op paa Indersiden af *Cuboideum*, og Fladen i dens Helhed ligger næsten vandret (naar Knoglen er stillet lodret); hos *S. magnum* er Fladen plan eller svagt hvælvet, uden Spor af Rendeform, og helder mere eller mindre stærkt indad. Ledfladen for 3dje Mellemfodsben er meget mindre, kredsformet, kun strækkende sig ned over omtrent en Tredjedel af Knoglens Inderside, ikke langstrakt, naaende ned omtrent til Knoglens Midte; den er plan eller svagt udhulet, medens den hos *S. magnum* plejer at være ret stærkt udhvælvet bagtil. Ledfladen for 5te Mellemfodsben er mindre, end den plejer at være hos *S. magnum*, især skydende sig mindre langt nedad. Knoglens Forside foroven kan være i større Grad udhulet end hos *S. magnum*, idet Ledfladerne for de tilstødende Knogler i større Grad skyde sig frem paa udstaaende Rande. Nedre Ledflade er meget større og meget mere skjæv; Midtkammen er ikke næsten lige, men halvmaaneformet buet, med Hulheden vendende udad; den Del af Ledfladen, der ligger indenfor Midtkammen, er meget større forholdsvis, baade bredere og strækkende sig længere frem end Midtkammen, medens den hos *S. magnum* naar mindre langt frem end Midtkammen; Afbrydelser i Ledfladen findes ikke eller næsten ikke, medens de hos *S. magnum* ere almindelige.

Maal af 4de Mellemfodsben.	Bahu.	Escriv. 5.	Taquaral 3.	Tatus.
Største Længde	89	90		92½
Største Brede foroven	45½	42		51
Længden af Midtkammen paa nedre Ledflade		51	52	56

5te Mellemfodsben (8 Stkr.) har Ledfladen for *Cuboideum* i mindre Grad kredsformet end hos *S. magnum*, mere langstrakt, i Retning lodret paa Foden. Ledfladen for 4de Mellemfodsben er mindre, end den plejer at være hos *S. magnum*, strækkende sig mindre langt nedad, kun omtrent en Fjerdedel af Længden af Knoglens Inderside, ikke mellem en Tredje-

del og Halvdelen. Nedre Ledflade er oftest bredere og mere fremhvælvet end sædvanlig hos *S. magnum*, næsten jevnt gaaende over i sine Omgivelser, medens den hos *S. magnum* næsten altid er stillet paa en tydelig fremspringende Kam. Paa Knoglens Bagside løber en voldformet Forhøjning paatværs langs den øverste Rand; en lignende Tværkam findes hos *S. magnum* et Stykke nedenfor den øverste Rand. — Knoglen vexler stærkt i Sværhed og i Formen af de fremspringende Knuder. Paa en enkelt (Escrivania Nr. 1) spores paa nedre Ledflade noget af samme Form som hos *S. magnum.*

Maal af 5te Mellemfodsben.	Bahu.	Escriv. 1.	Escriv. 5.	Marinho 1.	Taquaral 3.	Tatus.
Største Længde		116	125	130	134	c. 148
Største Brede foroven	96	83	92	101	97	106

1ste Led af 2den Taa (3 Stkr. foreligge, hørende til de typiske Fødder fra Lapa de Periperi Nr. 1, da Serra do Taquaral Nr. 3 og dos Tatus) er en lille, men velformet Knogle, medens den hos *S. magnum* enten helt mangler eller er en yderst lille Vantrivning. Den er kun kort; Breden er omtrent $1^1/_2$ Gang saa stor som Længden, og Dybden er omtrent dobbelt saa stor som Længden. Øvre Ledflade er veludviklet, med en dyb, eller ret dyb, og bred Fure for Midtkammen paa Mellemfodsbenet og med en bred Ledflade udenfor Furen, men næsten uden Ledflade langs Furens Inderside. Nedre Ledflade har to veludviklede, men noget fladtrykte Ledruller, af hvilke den indre er betydelig mindre end den ydre.

Maal af 1ste Led af 2den Taa.	Periperi 1.	Taquaral 3.	Tatus.
Største Brede	30	$32^1/_2$	32
Største Dybde	40		42

2det Led af 2den Taa (5 Stkr., et af dem hørende til den typiske Fod fra Lapa dos Tatus) er lille, men velformet, medens det hos *S. magnum* helt mangler. Det er næsten dobbelt saa langt som bredt; Dybden foroven er en Del mindre end Længden. Øvre Ledflade har to anselige, noget flade Ledfurer, skilte ved en ret skarp Midtkam, den indre Fure meget mindre end den ydre. Nedre Ledflade har to anselige, fremspringende Ledruller, skilte ved en ret dyb Fure. — I Størrelse vexler Knoglen ikke lidt.

Maal af 2det Led af 2den Taa.	Taquaral 3.	Tatus.
Største Længde, langs Forsiden	53	$40^1/_2$
Største Brede	30	$23^1/_2$
Største Dybde	$39^1/_2$	$31^1/_2$

Kloleddet af 2den Taa (3 Stkr. foreligge, fra Lapa do Bahu, da Escrivania Nr. 5 og do Marinho Nr. 1, alle saa godt som afgjort hørende sammen med de velbestemte andre Fodknogler, der foreligge fra samme Huler; men de tilsvarende indre Led af 2den Taa haves ikke fra de nævnte Huler, saa at en umiddelbar Tilpasning ikke er mulig; om Bestemmelsen

af Knoglerne kan der dog ikke tvivles; de passe særdeles godt til et 2det Led af 2den Taa, der hører til den typiske Fod fra Lapa dos Tatus) er lille, men velformet, medens det hos *S. magnum* helt mangler. Det ser ud næsten ganske som Kloleddet paa 3dje Taa i stærkt formindsket Maalestok; kun er det ikke næsten symmetrisk, men noget skjævt, med noget fladtrykt Yderside og med den indre Ledfure noget mindre end den ydre. Det er en sammentrykt, buet Klo, med stærk Forbening i Hudskeden om Kloens Grund, med to anselige Ledfurer for 2det Taaled, skilte ved en ret skarp Kam.

Maal af Kloled af 2den Taa.	Bahu.	Escriv. 5.	Marinho 1.
Største Længde		c. 79	
Største Brede ved Grunden	29	30½	30½

1ste og 2det Led af 3dje Taa ere som hos *S. magnum* fast sammensmeltede indbyrdes (6 Stkr.). De to smaa Seneknogler, der ligge bag Leddet mod Mellemfodsbenet, ere frie, hvad de ligeledes pleje at være hos *S. magnum*. Furen for Midtkammen paa Mellemfodsbenet er paa Midten lidt dybere udhulet end hos *S. magnum* og i det hele lidt bredere, især bagtil. De to nedre Ledruller ere højere, mere sammentrykte og mere jevnsides løbende, ikke foroven tydelig vigende fra hinanden; i deres Overflade er der ingen Afbrydelser, hvad der ofte er hos *S. magnum*. — I Udstrækningen af Ledfladerne paa Siderne af Midtfuren for Mellemfodsbenet er der en ikke ringe Vexlen, som hos *S. magnum*.

Maal af 1ste og 2det Led af 3dje Taa, sammensmeltede.	Escriv. 5.		Marinho 1.
Største Længde, langs Bagsiden, yderst	69	77	71
Største Dybde	65½		
Største Brede ovenfor nedre Ledrulle	56	55	

Kloleddet af 3dje Taa (5 Stkr.) er en lignende mægtig Knogle som hos *S. magnum*. Den er mere sammentrykt, hvad især viser sig i, at Benskeden om Kloens Grund er i mindre Grad udhvælvet. Selve Kloen er ganske symmetrisk; hos *S. magnum* er den oftest noget fladtrykt paa Ydersiden. Ledfurerne for 2det Taaled ere højere, mere aabne. Fladen for Kloens Strækkemuskel, paa Knoglens øverste Rand, er betydelig mindre udbredt, med kun svagt frembuet Forrand, medens Forranden hos *S. magnum* er formet næsten som Halvkreds. Fæstet for *Flexor digitorum profundus* er langstrakt, i Omrids ægformet, medens det hos *S. magnum* er kort, holdende sig længere fremme, nærmest tværgaaende, og det staar hos *C. giganteus* kun ganske lidt frem for sine Omgivelser, medens det hos *S. magnum* har Form af en stærkt fremstaaende Pukkel. — To af de foreliggende Kloled af *C. giganteus*, det ene af den typiske Fod fra Lapa dos Tatus, det andet fra Lapa do Marinho Nr. 1, have selve Kloen i meget mindre Grad sammentrykt end to andre, fra Lapa da Escrivania Nr. 1 og Lapa Vermelha Nr. 2, skjønt de i andre Henseender stemme vel overens; noget tilsvarende Forskjelligheder, mindre fremtrædende, findes hos *S. magnum*.

(*Catonyx giganteus.*)

Maal af Kloled af 3dje Taa.	Marinho 1.	Tatus.	Vermelha.
Største Længde langs Forsiden		c. 178	c. 190
Største Længde langs Bagsiden		c. 131	c. 145
Største Højde (Dybde) ved Grunden, med Skede	65	c. 65	c. 71
Største Brede ved Grunden	56	55½	

1ste og 2det Led af 4de Taa ere fast sammensmeltede indbyrdes (7 Stkr. foreligge, de tre hørende til typiske Fødder, fra Lapa da Escrivania Nr. 5 og Lapa dos Tatus), som de oftest ere det hos *S. magnum.* Knoglen er fortil i mindre Grad afsmalnende. Ledfladen for Mellemfodsbenet er mere skjæv; Furen for Midtkammen er tydelig buet, med Hulheden vendende udefter, ikke omtrent lige; den Del af Ledfladen, der ligger indenfor Furen, er bredere og længere og mere pegende indefter, ikke visende næsten lige bagud (naar Knoglen holdes vandret). Ledfladen for Kloleddet er stor og velformet, med to store Ledruller, kun lidt skjæv, den ydre Ledrulle naaende lidt mindre langt frem end den indre; hos *S. magnum* er Ledfladen for Kloleddet meget mindre, helt vanslægtet, mere skjæv, nærmest formet som en Fure med svagt udhvælvede Vægge, af hvilke den ydre naar meget mindre frem end den indre, og hele Ledfladen peger skraat opad, ikke som hos *C. giganteus* lige fremad. Under Ledfladen for Kloleddet findes hos *C. giganteus* ikke nogen særlig Flade for Seneknogler; hos *S. magnum* findes oftest en Ledflade for en Seneknogle i Form af en ret skarpt udskaaren Fure; men undertiden er Seneknoglen hos *S. magnum* fastvoxet til Taaleddet.

Maal af 1ste og andet Led af 4de Taa, sammensmeltede.	Escrivania 5.			Periperi 1.	Tatus.
Største Længde langs Ydersiden	58	65		67	72
Største Dybde	51	52½	51½		
Største Brede ved Grunden	47	43	47½	43	51½

Kloleddet af 4de Taa (5 Stkr., de tre hørende til de typiske Fødder, fra Lapa da Escrivania Nr. 5 og dos Tatus) er en veludviklet anselig Klo, i alt væsenligt formet som Kloleddet paa 3dje Taa, men meget mindre, i Størrelse omtrent midt imellem Kloleddene paa 2den og 3dje Taa; Fæstet for Senen af *Flexor digitorum profundus* er tværgaaende, ikke langstrakt som paa 3dje Klo. Hos *S. magnum* er Kloleddet af 4de Taa en lille knoldformet Vantrivning.

Maal af Kloled af 4de Taa.	Escriv. 5.	Tatus.
Største Længde langs Forsiden	c. 117	
Største Længde langs Bagsiden	c. 89	109
Største Højde (Dybde) ved Grunden, med Skede	48½	
Største Brede ved Grunden	35½	

1ste og 2det Led af 5te Taa ere fast sammensmeltede (1 Stk. foreligger, hørende til en typisk Fod fra Lapa da Escrivania Nr. 5; en lignende Knogle haves fra en ukjendt Hule) og danne tilsammen en lille, langstrakt tapformet Knogle, med en skaalformet Led-

flade for Mellemfodsbenet, men uden Spor af Ledflade for Kloled. Om 1ste og 2det Led altid hos voxne have været sammenvoxede, er vel et Spørgsmaal. Hos *S. magnum* ere 1ste og 2det Led indbyrdes frie, i hvert Fald sædvanlig; 1ste Led er en tyk, skiveformet Knogle; Ledfladen for Mellemfodsbenet vexler stærkt i Form, men synes altid at være mindre regelmæssig skaalformet og mere langstrakt end hos *C. giganteus*; Ledfladen for 2det Led vexler ogsaa stærkt; det er en mere eller mindre plan lille Flade. 2det Led er sikkert hos *S. magnum* kun en lille knoldformet Vantrivning; sammen med 1ste Led har det sikkert kunnet danne et lignende Stykke som 1ste og 2det Led hos *C. giganteus*.

Maal af 1ste og 2det Led af 5te Taa, sammensmeltede.	Escriv. 5.	Ukj. Hule
Største Dybde af 1ste Led	35½	34
Længden af 1ste og 2det Led tilsammen	51	54

Et *Os falciforme pedis* findes sandsynlig ligesom hos *S. magnum*; men det er ikke paavist.

17. ***Scelidotherium magnum*** Bravard, Burm. (Pl. XXXIV—XLII.)

Jordfunden ved Lagoa Santa, Dele af mindst 56 Skeletter, i følgende Huler:

Lapa do Bahu Nr. 1. Knogler i Mængde af mindst 8 Skeletter, 5 voxne og 3 Unger, foruden et Foster vist af denne Art. Kun ganske faa af Knoglerne kunne mages sammen. — Et større Stykke af en Hjernekasse sammen med en Del af Overkjæben, med bageste højre og 2 bageste venstre Tænder; et lille Stykke af en venstre Overkjæbe med de 3 bageste Tænder, et Stykke af venstre Overkjæbe af en Unge med alle 5 tilhørende Tænder foruden en løs højre Tand, en 2den venstre øvre Tand af en noget større Unge, 3dje venstre og 5te højre øvre Tand af en mindre Unge, en næsten hel venstre Underkjæbe med tomme Tandgruber; Stykke af en venstre Underkjæbe af en Unge, med de 3 bageste Tænder, maaske hørende til den største af de ovennævnte Unger; 10 løse øvre Tænder af voxne; desuden adskilligt af Hovedskaller, der saa godt som sikkert ere af denne Art: en næsten hel Hjernekasse, større Brudstykker af 2 andre voxne, af en yngre og af 2 af Unger; 5 højre og 1 venstre løse Tindingben; Stykker af 5 Underkjæbe-Grene, de fleste tandløse, en af dem med de 3 bageste Tænder; 9 løse nedre Tænder; Dele af mindst 7 Overarme, voxne og unge; Dele af mindst 4 Spoleben og 4 Albueben, 3 venstre *Scaphoideum*; 3 højre, 2 venstre *Lunatum*; 5 højre, 3 venstre *Cuneiforme manus*; 2 *Pisiforme*, 3 højre *Multangulum minus*; 2 højre, 5 venstre *Hamatum*; et højre og et venstre 1ste Mellemhaandsben med *Multangulum majus*, et højre og et venstre 2det Mellemhaandsben og Stykker af 2 andre; 4 højre 3dje Mellemhaandsben og nedre Ende af endnu et, ungt, og Stykker af 2 venstre; 2 højre, 1 venstre 4de Mellemhaandsben og nedre Ende af et venstre; et helt venstre 5te Mellemhaandsben, nedre Ende af et højre

og øvre Ende af et venstre, alle af voxne Dyr, et nedre venstre Endestykke, ungt; et 1ste venstre Led af 1ste Finger, 5 Kloled af 1ste Finger; af 2den Finger: 2 højre, 1 venstre 1ste Led, et næsten helt 2det Led og et Brudstykke, ikke sikkert bestemt, 2 Stykker af Kloled; af 3dje Finger: 3 højre 1ste Led og Stykker af 2 venstre, et næsten helt 2det Led og et Brudstykke, et Kloled af et voxent Dyr og et af en Unge; af 4de Finger: et højre og et venstre 1ste Led, uens; et næsten helt venstre Laarben, et andet venstre uden Ledhoved og 8 Brudstykker af andre; et helt højre Skinneben, et næsten helt venstre, Stykker af 2 øvre Ender og 1 nedre; et helt venstre Lægben og øvre Ender af 2 andre; 4 højre, 5 venstre Knæskaller; 1 højre, 2 venstre forbenede Seneskiver fra Knæleddet; en højre og en venstre *Fabella*; 2 højre, 4 venstre Rulleben, de fleste hele; et højre Hælben, ungt, og bageste Del af et andet højre, aldrende; 4 højre, 1 venstre *Naviculare*; 2 højre, 1 venstre *Cuneiforme secundum*; 3 højre, 3 venstre *Cuneiforme tertium*; 4 højre, 3 venstre *Cuboideum*; et venstre 1ste Mellemfodsben med *Cuneiforme primum*; 2 højre, 3 venstre 3dje Mellemfodsben; 5 venstre 4de Mellemfodsben, de tre af dem ufuldstændige; 1 højre, 3 venstre 5te Mellemfodsben; af 3dje Taa: 1 højre, 3 venstre 1ste og 2det Led, et næsten helt Kloled og Stykker af 6 andre af hvilke to unge; af 4de Taa: 3 højre, 2 venstre 1ste og 2det Led, et højre og et venstre 1ste Led; af 5te Taa: et højre og et venstre 1ste Led; 3 *Os falciforme*. — Af samme Art ere desuden næsten sikkert følgende Knogler fra samme Hule: mindst 41 Hvirvler, kun enkelte af dem hele, fra Hals, Ryg, Bækken og Hale, deriblandt en hel Ringhvirvel; 3 Stykker af Ribben, 4 Stkr. forbenede Ribbensbruske, et Led af Brystbenet, Stykke af et Nøgleben, 6 større og mindre Stykker af Bækkener. Desuden et Fingerled af en meget spæd Unge og nogle Knogler af et Foster: et Spoleben, et Albueben, Hofteben, Sædeben, Laarben, begge Skinneben.

Lapa do Bahu, Hullet. En højre Overarm, et 2det Led af 2den venstre Finger, et anseligt Stykke af et Bækken.

Hule ved Bahu. Et venstre 3dje Mellemfodsben.

Lapa do Camelo. Nogle faa Knogler af mindst et voxent og et ungt Skelet. — Øvre Ende af venstre Overarm og 1ste Led af 1ste højre Finger af et voxent Dyr. Af samme vistnok et Stykke af nedre Ende af venstre Laarben. — Midtstykke af venstre Overarm og 3dje højre Mellemhaandsben af et ungt Dyr. Af samme vist en Halehvirvel, et Stykke af nedre Ende af venstre Overarm og Midtstykke af højre Spoleben.

Lapa do Capão Secco. Et Led af et Brystben, Art-Bestemmelsen usikker.

Lapa da Cerca Grande. Dele af 2 voxne Skeletter, de fleste af Knoglerne sammenhørende. — En løs øvre Tand, Stykke af Underranden af en højre Underkjæbe-Gren, en Halshvirvel, en Ryghvirvel-Krop, Stykker af 3 Ribben, Stykker af 6 forbenede Ribbensbruske, Stykke af et Nøgleben; af højre Haand: *Lunatum*, *Capitatum*, et næsten helt 3dje Mellemhaandsben og øvre Halvdel af et andet, et 5te Mellemhaandsben uden nedre Ende,

et 1ste Led af 2den Finger, et 1ste Led af 4de Finger; af venstre Haand: *Lunatum*, *Pisiforme*, *Multangulum minus*, *Hamatum*, 2det og 4de Mellemhaandsben, 1ste Led og Kloleddet af 1ste Finger, 1ste Led og Kloleddet af 3dje Finger; et 3dje højre Mellemfodsben, et 1ste og 2det Led af 4de venstre Taa.

Lapa das Correas. 2det Led af 3dje venstre Finger, 1ste og 2det Led af 3dje højre Taa.

Lapa da Escrivania Nr. 1. Mange Knogler af mindst 6 Skeletter, 3 voxne, 2 unge og et af en Unge. — En næsten hel Hovedskal, uden Mellemkjæbe, med den forreste Del af begge Underkjæbe-Grene, med tomme Tandgruber; et Stykke af et Ansigt med højre Overkjæbe med alle Tænder; en hel højre Underkjæbe i Sammenhæng med den væsenligste Del af venstre, med begge Tandrader, vist hørende sammen med nævnte Overkjæbe; 19 øvre løse Tænder; 11 nedre Tænder, maaske ikke alle fuldt sikkert bestemte; 9 øvre Ender af Ribben; 7 større og mindre Stykker af Overarme, deriblandt Midtstykker af Overarme af et ungt Dyr og af en Unge; 8 Stykker af Spoleben, deraf 2 unge i forskjellig Alder og et af en Unge; 2 hele højre Albueben og en øvre Halvdel af voxne og Stykke af øvre Ende af højre Albueben af en Unge; en Del sammenhørende Knogler af en højre Haand: *Scaphoideum*, *Lunatum*, *Cuneiforme*, *Pisiforme*, *Capitatum*, *Hamatum*, 2det, 3dje, 4de og 5te Mellemhaandsben, begge Led af 1ste Finger, 1ste og 2det Led af 2den Finger, alle tre Led af 3dje Finger, 1ste og 2det Led af 4de Finger, et *Os falciforme*; følgende sammenhørende Knogler af en anden højre Haand: *Scaphoideum*, *Lunatum*, *Cuneiforme*, *Pisiforme*, 1ste Mellemhaandsben med *Multangulum majus*, *Multangulum minus*, *Capitatum*, *Hamatum*; desuden følgende Knogler af Hænder: et højre *Scaphoideum*, et højre og et venstre *Lunatum*, det højre fastsintret til et Stykke Spoleben, 2 højre og 1 venstre 1ste Mellemhaandsben med *Multangulum majus*, et højre 2det Mellemhaandsben og øvre Halvdel af et venstre, 1 højre, 2 venstre 3dje Mellemhaandsben, øvre Ende af et højre og 2 hele venstre 4de Mellemhaandsben, øvre Ende af et 5te højre Mellemhaandsben, 2 næsten hele venstre og en nedre Ende, 2 højre, 1 venstre 1ste Led af 1ste Finger, et venstre Kloled af 1ste Finger, af 2den Finger et venstre 2det Led, et højre og et venstre Kloled, af 3dje Finger et højre 1ste Led, 2 højre, 2 venstre 2det Led, 3 højre og 1 venstre Kloled, af 4de Finger et højre 1ste og et højre 2det Led, af 5te Finger et højre 1ste Led; et helt højre Laarben og 4 Brudstykker af andre, et højre og et venstre Skinneben og 2 Brudstykker, øvre Ende af et højre Lægben, en højre og en venstre Knæskal, en forbenet Seneskive fra højre Knæ, en venstre *Fabella*; 2 højre, 1 venstre Rulleben og Brudstykke af et højre; 3 højre, 1 venstre Hælben, blandt dem et ungt og et af en Unge, og Stykker af 2 højre og 1 venstre; et venstre *Naviculare*, et højre og et venstre *Cuboideum*, 2 højre 1ste Mellemfodsben med *Cuneiforme primum*, et højre og et venstre 2det Mellemfodsben; 3 højre, 3 venstre 3dje Mellemfodsben; 2 højre 4de Mellemfodsben og en nedre Ende; et højre, et venstre 5te Mellemfodsben; et

(*Scelidotherium magnum.*)
højre og et venstre 1ste og 2det Led af 3dje Taa og 2 Brudstykker, et Kloled af 3dje venstre Taa, 2 venstre 1ste og 2det Led af 4de Taa, 2 venstre 1ste Led af 5te Taa, et *Os falciforme pedis.* — Desuden saa godt som sikkert af samme Art: den midterste Del af en Hjernekasse, den øverste Del af et Ansigt, 2 Mellemkjæbeben, et forreste Tungebenshorn, en næsten hel Halshvirvel og Stykker af 3 andre; 7 næsten hele Ryghvirvler og Dele af 7 andre, mest Kroppe; 24 Halehvirvler, mere eller mindre mangelfulde, foruden nogle Brudstykker af Buer og nogle nedre Buer; flere Stykker af Ribben og Brystribben, 4 Led af Brystben, et næsten fuldstændigt Skulderblad og et lille Stykke af et andet, 2 Stykker af Nøgleben.

Lapa da Escrivania Nr. 2. En Del sammenhørende Knogler af et næsten fuldvoxent Skelet. En Taphvirvel, 3dje og 7de Halshvirvel og en Halshvirvel-Krop, Kroppe af 2 Ryghvirvler og en Bækkenhvirvel, Stykker af 2 Ribben, 8 Stykker af Brystribben, et Led af Brystbenet, nedre Del af et Skulderblad, højre Overarm uden nedre Ende, Midtstykke og nedre Ende af venstre Overarm, nedre Ender af begge Spoleben, øvre og nedre Ende af venstre Albueben; af højre Haand: *Scaphoideum*, Kloleddet af 1ste Finger, alle Led af 2den og 3dje Finger, 1ste Led af 4de Finger; af venstre Haand: *Lunatum*, *Cuneiforme*, 1ste Mellemhaandsben med *Multangulum majus*, 3dje og 4de Mellemhaandsben, øvre Ende af 5te, Kloleddet af 1ste Finger, 2det Led og Kloleddet af 3dje Finger; Ledhovedet af venstre Laarben, nedre Ende af venstre Skinneben, øvre Ende af højre og venstre Lægben og nedre Ende af højre, venstre Knæskal, forbenet Seneskive fra venstre Knæ; af højre Fod: Stykke af Hælben, *Cuboideum*, 4de Mellemfodsben, 1ste og 2det Led af 3dje Taa og det nærmeste af Kloleddet, 1ste og 2det Led af 4de Taa, ufuldstændigt; af venstre Fod: Rulleben, *Naviculare*, *Cuneiforme tertium*, Kloleddet af 3dje Taa.

Lapa da Escrivania Nr. 4. Nogle faa, sikkert sammenhørende Knogler af et voxent Skelet. Af højre Haand: 2det Mellemhaandsben og øvre Ende af 5te; af venstre Haand: 2det og 3dje Mellemhaandsben og Kloleddet af 2den Finger; af højre Fod: *Cuboideum*, 4de og 5te Mellemfodsben.

Lapa da Escrivania Nr. 5. Dele af mindst 5 Skeletter, af 3 voxne, en ung og en Unge. — To løse øvre Tænder af voxne; en højre Overkjæbe med alle Tænder, af hvilke dog de 3 bageste løse, 2 tilhørende løse Tænder af venstre Overkjæbe, et Stykke af højre Underkjæbe med 2 tilhørende løse Tænder og 3 løse Tænder af venstre Kjæbe, alt af en Unge; Stykker af 6 Ribben; en hel højre Overarm og 5 større og mindre Stykker af andre, deriblandt øvre og nedre Ende af unge Knogler; 4 Stykker af Spoleben; et helt højre Albueben, øvre Ende af et andet højre og øvre Ender af 4 venstre, deriblandt et af en Unge; et venstre *Scaphoideum*, et højre *Lunatum*, et højre *Cuneiforme manus*, 2 venstre *Capitatum*, et højre *Hamatum*, 2 venstre 2det Mellemhaandsben og øvre Ende af et højre, et venstre 3dje Mellemhaandsben, øvre Ende af et venstre 4de Mellemhaandsben og nedre Ende af et højre og af et venstre, et venstre 5te Mellemhaandsben, et Kloled af 1ste Finger af

et ungt Dyr; af 2den Finger: højre og venstre 1ste Led, højre og venstre 2det Led, 1 højre og 3 venstre Kloled af voxne og et Kloled af et ungt Dyr; af 3dje Finger: et højre 1ste Led, et venstre 1ste med 2det Led, et venstre 2det Led, et venstre Kloled af et voxent Dyr og højre og venstre Kloled, unge; 1ste Led af højre 4de Finger. 6 større Brudstykker af Laarben; et helt venstre Skinneben, større Stykker af 2 andre, højre og venstre, og et lille Stykke af et venstre; nedre Ender af 2 højre Lægben, en højre Knæskal, en højre *Fabella*; 2 højre, 1 venstre Rulleben og et lille Stykke af et venstre; 1 højre, 2 venstre Hælben; et venstre 3dje Mellemfodsben; 1 højre, 2 venstre 4de Mellemfodsben; et helt højre og Stykke af et venstre 5te Mellemfodsben, højre 1ste og 2det Led af 3dje Taa, højre 1ste og 2det Led af 4de Taa. — Af samme Art er saa godt som sikkert: Stykke af en venstre Underkjæbe med de 3 forreste Tænder, Stykke af en højre Underkjæbe med tomme Tandgruber, 2 løse nedre Tænder, 3 mindre Stykker af Hjernekasser, en ret fuldstændig Ringhvirvel og Stykker af 2 andre, Stykke af en Taphvirvel, Stykke af en af de bageste Halshvirvler, 2 næsten hele Ryghvirvler, Kroppe af 12 andre og adskillige Stykker af Buer, 10 Halehvirvler og 2 nedre Buer, et Par Stykker af Ribben, et Led af Brystbenet, Stykke af et Skulderblad, 2 Stykker af Nøgleben, Stykke af et Bækken.

Lapa da Escrivania Nr. 11. Øvre Ende af et Ribben. — Et Stykke af en Kindbue vist af samme Art.

Lapa Grande de Genette. Dele af 2 Skeletter af aldrende Dyr. — Et Stykke af Overkjæbebenene med Dele af Tandgruberne for de to forreste Tænder paa begge Sider, en løs øvre Tand, Stykke af venstre Underkjæbe med de to bageste Tandgruber, Stykker af 2 Halshvirvler, Kroppe af 3 Ryghvirvler og Dele af 2 Buer; 6 Halehvirvler, mest hele, og 3 nedre Buer; mange større og mindre Brudstykker af Ribben, Stykker af 2 Brystribben, Stykke af et Nøgleben, et helt venstre Spoleben og nedre Ende af et højre, øvre Halvdel af højre Albueben; af højre Haand, sammenhørende: 2det og 3dje Mellemhaandsben, 1ste Led af 1ste Finger, alle Led af 2den Finger; af venstre Hænder: et *Lunatum*, 2 *Multangulum minus*, et 5te Mellemhaandsben, et 1ste Led af 2den Finger, et 2det Led af 3dje Finger, 2 Kloled af 3dje Finger; et *Os falciforme manus*, et højre Laarben, et næsten helt venstre Skinneben og det meste af et højre; et helt venstre Lægben, et andet venstre uden nedre Ende og øvre Halvdel af et højre; højre og venstre Knæskal, 2 forbenede Seneskiver fra højre Knæ, en venstre *Fabella*; af højre Fod, vist sammenhørende: Stykke af et Rulleben, Hælben, *Naviculare*, *Cuneiforme tertium*, *Cuboideum*, 3dje og 4de Mellemfodsben, 1ste og 2det Led af 3dje og 4de Taa; af en anden højre Fod: 1ste og 2det Led af 3dje Taa; af venstre Fod, vist sammenhørende: Rulleben, Hælben, *Naviculare*, *Cuneiforme tertium*, 3dje og 5te Mellemfodsben, 1ste og 2det Led af 3dje Taa; af en anden venstre Fod: 1ste og 2det Led af 3de Taa.

Lapa da Lagoa do Sumidouro. Et 1ste højre Mellemhaandsben med *Multangulum*

majus, et 1ste Led af 1ste højre Finger, et 2det højre Mellemfodsben, alt af aldrende Dyr, maaske sammenhørende. — Af samme Art er maaske en Halehvirvel af et ungt Skelet.

Hule ved Sumidouro. Et 1ste højre Mellemhaandsben med *Multangulum majus*, et 2det Led af 3dje venstre Finger.

Lapa do Marinho Nr. 1. Et venstre *Scaphoideum*.

Lapa de Oco de Pau. Nedre Halvdel af et venstre Laarben.

Lapa da Pedra dos Indios Nr. 1. Dele af mindst et aldrende Skelet og et af en Unge. — En løs øvre Tand, nedre Ende af venstre Overarm, et venstre *Multangulum minus*, 1ste og 2det Led af 3dje venstre Taa, alt maaske sammenhørende, af et voxent Skelet. — Højre Overkjæbe, med Dele af de 3 bageste Tænder, af en spæd Unge. — Af samme Art, maaske hørende til det nævnte voxne Skelet, er sikkert følgende: en løs nedre Tand, Brudstykker af en Overkjæbe med Dele af de tomme Tandgruber, 3 Ryghvirvel-Kroppe. — Til den nævnte Overkjæbe af en Unge hører vistnok: bageste Ende af en Underkjæbe, et helt Nøgleben og et Brudstykke, et *Cuneiforme manus* og et *Hamatum*, et Stykke af et 2det Fingerled af en af de største Fingre og maaske enkelte andre Dele.

Lapa da Pedra dos Indios Nr. 4. Dele af et ungt Skelet. Næsten hele Hovedskallen, med Underkjæbe og Tungeben, i sønderbrudt Tilstand; en næsten hel Ringhvirvel, Stykke af Taphvirvel, større og mindre Dele af flere andre Halshvirvler; en næsten hel Ryghvirvel og nogle Hvirvelkroppe, en Halehvirvel, flere Stykker af Ribben, 2 Led af Brystbenet, Stykker af begge Nøgleben, øvre Ender af begge Overarme, nedre Ender af begge Spoleben og af venstre Albueben; af højre Haand: *Scaphoideum*, *Lunatum*, *Cuneiforme*, *Multangulum minus* og *Capitatum*, *Hamatum*, 2det Mellemhaandsben, nedre Ende af 4de, 2det Led og Kloleddet af 2den Finger, Kloleddet af 3dje Finger; af venstre Haand: *Scaphoideum*, *Lunatum*, *Cuneiforme*, *Multangulum minus* og *Capitatum*, *Hamatum*, 3dje og 5te Mellemhaandsben, 1ste Led og Kloleddet af 2den Finger, 1ste og 2det Led og en Del af Kloleddet af 3dje Finger; af højre Fod: Stykke af Rullebenet, *Naviculare*, *Cuneiforme tertium*, *Cuboideum*, 4de Mellemfodsben; 1ste og 2det Led og en Del af Kloleddet af 3dje Taa.

Lapa de Periperi Nr. 1. Et venstre *Lunatum* af et voxent Dyr. Et Kloled, vist af 3dje venstre Finger, af et ganske ungt Skelet. — Desuden nogle Knogler, der med større eller mindre Sikkerhed maa henføres til samme Art, af ét voxent og vist 2 unge Skeletter: et højre *Petrosum* af et voxent Skelet; følgende Knogler af unge Skeletter: en Halshvirvel, Hvirvelkroppe af 3 Ryghvirvler og en Halehvirvel, øvre Endestykke af en højre Overarm, nedre Endestykke af højre Spoleben, et højre Albueben uden Endestykker, nedre Del af 2det Led af 3dje højre Finger, Stykke af Kloleddet af 3dje Taa.

Lapa de Periperi Nr. 2. Øvre Ende af højre Albueben, højre *Cuneiforme manus*, inderste Del af Kloleddet af 2den venstre Finger.

Lapa do Rasguão do Azude. Nogle faa vist sammenhørende Knogler af et voxent

Skelet. Højre 5te Mellemhaandsben, 4de og 5te højre Mellemfodsben. Til samme Skelet hører vistnok forreste Ende af en venstre Underkjæbe-Gren med Dele af de to forreste Tandgruber, Stykke af et Ribben.

Lapa da Serra da Anta Nr. 1. Bageste Del af en venstre Underkjæbe af en Unge, med isiddende 3dje Tand. Art-Bestemmelsen ikke helt sikker.

Lapa da Serra da Anta Nr. 2. Et venstre 5te Mellemhaandsben af et voxent Dyr.

Lapa da Serra do Taquaral Nr. 1. Et Par Knogler af et voxent Skelet. 4de venstre Mellemhaandsben, øvre og nedre Ende af venstre Lægben.

Lapa da Serra do Taquaral Nr. 2. Nogle faa Knogler af et voxent Skelet. Stykke af 1ste med 2det Led af 3dje højre Finger, Stykke af Kloleddet af 2den højre Finger, et venstre Lægben, venstre Rulleben, venstre Hælben, 5te højre Mellemfodsben. — Fra samme Hule, vist af samme Art: en Halehvirvel og en nedre Bue.

Lapa da Serra do Taquaral Nr. 3. Dele af mindst ét voxent Skelet. 4 løse øvre Tænder, Stykker af 2 Ribben, venstre *Cuneiforme manus*, det meste af et 5te venstre Mellemhaandsben, Stykke af et Kloled af 3dje Finger, højre *Cuboideum*, 1ste og 2det Led af 4de højre Taa. — Til samme Art maa vistnok henføres endnu 4 øvre Tænder og en nedre. — Nogle faa ubestemmelige Stykker af Kæmpedovendyr-Knogler foreligge desuden fra denne Hule.

Lapa dos Tatus. Dele af mindst 2 voxne Skeletter. Af samme Art vistnok nogle faa Levninger af 2 Skeletter af Unger. — Følgende i hvert Fald for største Delen sammenhørende Knogler af et aldrende Dyr: det meste af højre Underkjæbe-Gren, med alle Tænder; 12 Halehvirvler og 5 nedre Buer, Stykker af 3 Ribben, højre Overarm, øvre Del af højre Spoleben; af højre Baglem: nedre Halvdel af Laarben, helt Skinneben og Lægben, Knæskal, forbenet Seneskive fra Knæleddet, *Fabella*, Rulleben, Hælben. — Et højre *Naviculare* af et andet voxent Skelet og en Halehvirvel, mindre sikkert bestemt, vist hørende sammen dermed. — Af samme Art, vistnok hørende sammen med det ene eller det andet af de nævnte to voxne Skeletter, ere saa godt som sikkert: Stykker af højre og venstre Underkjæbe, begge med 4de Tand; en løs nedre 1ste Tand, et Stykke af *Petrosum*, Stykker af 2 Ribben og af 3 Brystribben, nedre Ende af et Skulderblad, Stykke af et Nøgleben. — Af samme Art vistnok: det meste af en højre Underkjæbe-Gren af en spæd Unge, med alle 4 Tænder; forreste Ende af en højre Underkjæbe-Gren af et endnu yngre Dyr, med forreste Tand, og en øvre og 2 nedre løse Tænder vist dermed sammenhørende.

Lapa da Vargem Formosa. Ledhoved af højre Laarben. Art-Bestemmelsen noget tvivlsom.

Lapa Vermelha Nr. 1. Dele af mindst 3 gamle og 2 unge Skeletter. — 12 løse Tænder, et højre *Lunatum*; 2 højre, 1 venstre *Pisiforme*; et højre *Multangulum minus*, et 1ste højre Mellemhaandsben med *Multangulum majus*, et 2det højre og et 4de højre Mellemhaandsben,

2 5te højre Mellemhaandsben og nedre Halvdel af et venstre, et Kloled af højre 1ste Finger; af 2den Finger: 3 højre, 1 venstre 2det Led og et Brudstykke, 2 højre Kloled, det ene af et ganske ungt Dyr; af 3dje Finger: et 1ste venstre Led, 2 højre 2det Led, et Kloled af et yngre Dyr; af 4de Finger: et højre og et venstre 1ste Led, et højre 2det og 3dje Led; et *Os falciforme manus*, et Ledhoved af venstre Laarben; 2 højre Knæskaller, 1 venstre; et højre Rulleben, 2 venstre *Cuneiforme tertium*, et venstre *Cuboideum*; 1 højre, 2 venstre 3dje Mellemfodsben; et 4de højre Mellemfodsben, højre og venstre 5te Mellemfodsben og nedre Ende af et højre, højre og venstre 1ste og 2det Led af 3dje Taa og et Brudstykke, et Kloled af 3dje Taa, et 1ste med 2det Led af 4de Taa. — Af samme Art er vistnok følgende: Stykke af Overkjæbe, bageste Del af en venstre Underkjæbe, Stykker af 5 løse nedre Tænder, en ret fuldstændig Taphvirvel, Kroppe af 2 Ryghvirvler og et Stykke af en Bue, 8 Halehvirvler og 3 nedre Buer.

»Forskjellige Huler«. Dele af flere Skeletter, gamle og unge, vist tildels hørende sammen med allerede opførte. — 3 løse øvre Tænder, Stykker af 8 Ribben, af 3 Overarme og 1 Albueben, et venstre *Multangulum minus*; 1 højre, 2 venstre 1ste Mellemhaandsben med *Multangulum majus*; øvre Ende af 2det højre Mellemhaandsben, højre og venstre 3dje Mellemhaandsben, et højre 4de Mellemhaandsben, et 1ste Led af 1ste højre Finger, et 1ste og 2det Led af 3dje højre Finger, 2 venstre 1ste Led af 3dje Finger, Stykker af 2 Laarben, 2 Skinneben og 1 Lægben, en venstre Knæskal, inderste Del af 2 Kloled af 3dje Taa. — Af samme Art er vistnok: 7 løse nedre Tænder, et Stykke af en Hjernekasse, 5 løse *Petrosum*; Stykker af 3 Underkjæbe-Grene, kun et af dem med isiddende Tand; en ret fuldstændig Ringhvirvel og Stykke af en anden; en ret fuldstændig Ryghvirvel, Kroppe af 14 andre og flere Dele af Buer; 21 Halehvirvler, mest mangelfulde, og en nedre Bue; adskillige Stykker af Ribben, Stykker af 11 Brystribben, 8 Led af Brystben, 2 nedre Ender af Skulderblade, et helt Nøgleben og 5 Brudstykker, Stykke af et Bækken.

Desuden haves mange Knogler mere eller mindre indesluttede i hærdnet Hule-Jord, utilgængelige.

Hovedskallerne stemme saa godt med Burmeister's Billeder af Hovedskallen af *Scelidotherium magnum*, fra Argentina, at der neppe er Mulighed for, at de skulde være af nogen anden Art.

Overfor Slægtens typiske Art, *Scelidotherium leptocephalum* (talrige Levninger fra Argentina, stammende fra mindst 30 Fund, foreligge i Museet i Kjøbenhavn, næsten alle skjænkede af V. Lausen) staar *S. magnum* væsenligst paa et lavere Trin. I Form af Tænder og Ansigt staar den lidt nærmere ved Scelidotheriernes Stamformer, som *Nematotherium*; det ser ud til, at Tænderne, og da især de forreste, hos *S. leptocephalum* have været ualmindelig lidt øvede og derfor ere noget vanslægtede, sammen med Kjæbernes Kroppe, medens Tungen har været i Brug mere end sædvanlig, vel som Redskab til at gribe Føden,

har faaet større Indflydelse paa Ansigtet og fremkaldt den paafaldende lange tudformede forreste Del af Underkjæben og det helt ejendommelig formede lange Mellemkjæbeben; ogsaa Næsen er ualmindelig lang hos *S. leptocephalum*, og Næsebrusken har sikkert været ualmindelig svær, bidragende til at forme og styrke Mellemkjæben. Ogsaa i Haandens Bygning viser *S. magnum* større Oprindelighed; den har endnu en veludviklet Tommelfinger, med anselig Klo, og 2den Fingers Klo er svagere end Kloen paa 3dje, alt mindende om Forholdene hos Stamformerne; hos *S. leptocephalum* er derimod 1ste Finger vantreven og har mistet sin Klo, medens 2den Fingers Klo er bleven omtrent lige saa stærk som Kloen paa 3dje, vist som Følge af, at Haanden i endnu højere Grad end hos *S. magnum* er brugt paa en egen Maade, som Redskab til at kradse eller grave. — Et Par høje Egenskaber har *S. magnum* dog for sig selv. Den har faaet højst ejendommelige brede og furede Ribben, mindende noget om baade *Cycloturus* og forskjellige Dasypodider. Og den har helt mistet Overarmens *Foramen supracondyloideum*, idet den Benbro, der hos oprindeligere Former omslutter de paagjeldende Nerver og Aarer, sporløst er forsvunden.

I Ydre maa *S. magnum* have været paafaldende forskjellig fra *S. leptocephalum* ved sit korte Ansigt og sine høje Kjæber. Tilstedeværelse af en klobærende Tommelfinger har ogsaa udmærket den.

Tænder. Et Sæt øvre og nedre sammenhørende Tandrader, ret fuldstændige, af et gammelt Dyr foreligger fra Lapa da Escrivania Nr. 1; sammenhørende øvre og nedre Tandrader, af et yngre Dyr, haves fra Lapa da Pedra dos Indios Nr. 4; og øvre og nedre Tandrad af et ganske ungt Dyr haves fra Lapa da Escrivania Nr. 5; mange større og mindre Kjæbestykker, med Tænder eller kun med Tandgruber, af gamle og unge paa forskjellige Alderstrin, tildels ikke fuldt sikkert bestemte til Art, haves fra de samme Huler og fra andre.

Fra *S. leptocephalum* (1 Sæt sammenhørende øvre og nedre Tandrader fra Argentina foreligger foruden 4 øvre og 7 nedre løse Tandrader og andet) afviger den i følgende: Tænderne ere i det hele lidt sværere, ogsaa højere. De øvre Tænder ere indbyrdes mere uens, især er 2den paafaldende forskjellig fra de andre; de fleste af dem ere stærkere sammentrykte, men have dog mere tydelig Indbugtning paa Indersiden. Ogsaa de nedre Tænder ere indbyrdes mere uens, især er 1ste meget større, de fleste mere sammentrykte.

1ste øvre Tand plejer at være mere sammentrykt, ganske smal; men den kan være mindre afvigende, saa at Slidfladen har et noget lignende pæreformet Omrids som hos *S. leptocephalum*. En sjelden Gang findes en svag Indbugtning paa Indersiden. — 2den øvre Tand er formet ganske anderledes end hos *S. leptocephalum*, hos hvem den har en lignende Form som 1ste, om end den er noget sværere, mindre smal og undertiden med Antydning af Indbugtning paa Indersiden; hos *S. magnum* er den betydelig mere svær, næsten ikke sammentrykt, med en anselig afrundet Indbugtning paa Indersiden. Slidfladen med Form som et Kløverblad, meget mindende om *Catonyx giganteus*. Tandens Forrand kan være

næsten lige, tværgaaende, som hos *Catonyx*, eller svagt udbuet eller svagt indbuet. — 3dje og 4de øvre Tand, der hos *S. leptocephalum* i Form og Størrelse ere omtrent som 2den, ere hos *S. magnum* mere sammentrykte og længere og have som oftest tydeligere Indbugtning i Indersiden. Paa 4de Tand kan Indbugtningen mangle en enkelt Gang. — 5te øvre Tand plejer at være lidt mere sammentrykt og at have tydeligere Indbugtning paa Indersiden, men vexler ikke lidt i Form og Størrelse.

1—6. *Scelidotherium magnum.* Skitser af Omrids af Slidfladerne af 6 øvre Tandrader, 2 venstre og 4 højre. 1. fra Lapa do Bahu. 2. Unge, fra Lapa do Bahu. 3. fra Lapa da Escrivania Nr. 1. 4. Unge, fra Lapa da Escrivania Nr. 5. 5. Unge, fra Lapa da Pedra dos Indios Nr. 1. 6. ung, fra Lapa da Pedra dos Indios Nr. 4.

7—9. *Scelidotherium leptocephalum.* Omrids af Slidfladerne af 3 øvre Tandrader, alle højre (2den, 4de og 5te af de maalte), alle fra Argentina.

1ste nedre Tand er meget større, næsten lige saa stor som den store 4de, og formet ganske anderledes end de andre nedre Tænder: den er stærkt sammentrykt, meget langstrakt, Slidfladen formet omtrent som Nymaane; den udbuede Yderside er oftest paa Midten ret skarpt bøjet, men kan være næsten glat afrundet. Hos *S. leptocephalum* er 1ste nedre Tand omtrent lige saa spinkel som de to følgende i Rækken, meget mindre end 4de, og i Form næsten som 2den og 3dje, ɔ: Slidfladen langstrakt pæreformet, eller næsten tresidet, med mere eller mindre tydeligt Spor til Indbugtning i Ydersiden, undertiden ogsaa i de andre Sider. — 2den og 3dje nedre Tand ere i alt væsenligt som hos *S. leptocephalum*, dog lidt mere sammentrykte, længere. — 4de nedre Tand er lidt mere forlænget tilbage, Indbugtningen paa Indersiden er dybere, og hele Tanden er stærkere buet.

10—13. *Scelidotherium magnum.* Omrids af Slidfladerne af 4 nedre Tandrader, 2 venstre og 2 højre. 10. fra Lapa da Escrivania Nr. 1. 11. ung, fra Lapa da Pedra dos Indios Nr. 4. 12. fra Lapa dos Tatus. 13. Unge, fra Lapa dos Tatus.

14—18. *Scelidotherium leptocephalum.* Omrids af Slidfladerne af 5 nedre Tandrader, 4 venstre og 1 højre (2den, 3dje, 4de, 5te og 6te af de maalte), alle fra Argentina. 17. ung. 18. Unge.

Med Alderen foregaa store Forandringer i Tændernes Udseende, som hos *S. leptocephalum*. Som uslidte i Frembrud have Tænderne kegleformet Spids med mere eller mindre dybe og brede Furer ned langs Siderne. Som svagt slidte vise de Slidflader, der ere meget mere afrundede end hos de voxne. Snart faa Slidfladerne dog lignende Omrids som hos de gamle Dyr; men det varer ret længe, inden Tanden mister alle Spor af Kegleformen og bliver helt valseformet.

	S. magnum.						S. leptoceph.				
	Bahu.		Escr. 1.	Escr. 5.	Ind. 1.	Ind. 4.	Argentina.				
		pull.		pull.	pull.	juv.	1.	2.	3.	4.	5.
Længden af øvre Tænders Række			111½			83½	129		108	101½	99½
Største Tværmaal af 1ste øvre Tand		8½	26⅔	13⅓		17½	36	26	23	23¾	20½
— — - 2den - —		11	25½	15½		c. 18⅓		c. 26½	25	21¾	22⅓
— — - 3dje - —	23	11½	25	17	16½	c. 20		c. 25	25	21	21½
— — - 4de - —	19	c. 11	24	15½	15½	18⅔			c. 24	19	19½
— — - 5te - —	16	8	19	12	11½	13½			c. 20	16	16½

	S. magnum.						S. leptoceph.					
	Bahu.	Escr. 1.	Escr. 5.	Ind. 4.	Tatus.		Argentina.					
							3.	6.	7.	5.	8.	9.
	pull.		pull.	juv.		pull.					juv.	pull.
Længden af nedre Tænders Række	c. 76	122⅓		97	118	c. 51	107	104	101		c. 85	70
Største Tværmaal af 1ste nedre Tand	c. 21½	36	20	27	36	6¾	24	26	24	22½	c. 23	16⅔
— — - 2den — —	14½	33 (31⅔)	17½	21	29	6¾	24	23½	23	19½	20½	16½
— - 3dje — —	15	33	18⅓	20	28	7	24	24½	24	20	23⅓	14⅔
— — - 4de — —		41	24½	c. 34	41½	9½	37	38⅔	34		32	21

Af de maalte nedre Tandrader af *S. leptocephalum* hører den 1ste sammen med den 3dje af de maalte øvre Tandrader, den 4de sammen med den 5te af de øvre.

Hovedskallen kjendes ret fuldstændig. En næsten hel Hovedskal af et gammelt Dyr, med tilhørende Del af Underkjæben (men uden Tænder), haves fra Lapa da Escrivania Nr. 1, hvorfra der ogsaa haves en næsten hel Underkjæbe af et andet Skelet; en Hovedskal af et yngre Dyr, med Underkjæbe, foreligger fra Lapa da Pedra dos Indios Nr. 4, dog i noget sondret Tilstand; talrige større og mindre Brudstykker af Hovedskaller haves desuden, tildels ikke helt sikkert bestemte, fra mange Huler.

Ansigtet er meget kortere end hos *S. leptocephalum* (4 næsten hele Hovedskaller foreligge foruden større Brudstykker af 5 andre fra Argentina og en Afstøbning af en Hovedskal afbildet af Owen). — Mellemkjæbebenet er en forholdsvis lille og spinkel Knogle, selv hos gamle Dyr helt frit baade fra det tilsvarende paa modsatte Side og fra Overkjæbebenet; fortil løber det frem i en kort tynd Spids; bagtil er det delt i to Grene, der begge holde sig i Ganefladen, en længere, spinkel indre Gren, der ligger paa Indersiden af *Foramen incisivum*, bagtil ender spidst og kiler sig ind i et Udsnit i Overkjæbebenenes Gane-Del, og en kortere ydre Gren, der bagtil ender i en fortykket, tvedelt Udvæxt, der griber om Forranden af Overkjæbebenet, der har en saddelformet Flade for den. Hos *S. leptocephalum* er Mellemkjæbebenet fortil forlænget frem i en lang, svær og stump Spids, og dets ydre Gren er stor og svær, meget langstrakt, bjelkeformet, hos ældre Dyr fast sammenvoxet med Overkjæbebenet. — Næsebenet er meget kortere og meget bredere, især paa Midten og bagtil; dets forreste Rand er dybt indbugtet, saaledes at det fortil ender i en indre og en ydre Spids, der ere omtrent lige lange og lige mægtige, den indre kun lidt længere end den ydre; hos *S. leptocephalum* findes vel ogsaa en indre og en ydre Spids, men den indre er

meget mægtigere end den ydre og rager meget længere frem. — Ganen mellem Tandraderne er bagtil lidt bredere, saa at den mellem de bageste Tænder er noget bredere end mellem de forreste, medens den hos *S. leptocephalum* oftest er bredest mellem de forreste Tænder. — Den bageste Næsegang nærmest bag Ganen er bredere. — Underkjæbens Krop er mere svær, især fortil under 1ste Tand. Kjæbens forreste tudformede Del er meget kortere og spinklere og skraaner noget opad fortil, medens den hos *S. leptocephalum* har den øverste Rand liggende næsten vandret. *Symphysis menti* strækker sig længere tilbage; den ender bagtil tæt foran forreste Tand eller, undertiden hos aldrende Dyr, under forreste Tand.

Næsebenet vexler noget i Form; paa Hovedskallen fra Lapa da Pedra dos Indios Nr. 4 er det længere og smallere end paa to Hovedskaller fra Lapa da Escrivania Nr. 1, men er dog langt fra at naa den smalle Form, der udmærker det hos *S. leptocephalum*, hos hvem det ogsaa vexler ikke lidt. — Ligesom hos *S. leptocephalum* er svagere eller stærkere Udvikling af *Sinus frontales* Skyld i en ikke ringe Vexlen af Formen af Hovedskallen i Egnen mellem Øjehulerne; Panden kan være næsten flad eller tydelig hvælvet ivejret; Hjernekassens Side i Øjehulens og Tindinggrubens Indervæg kan være mere eller mindre pukkelformet fremstaaende. — I Formen af Nakkebenets Grund-Del er der ogsaa nogen Vexlen; Muskelfæsterne ved Knoglens Forrand kunne være mere eller mindre knoldformet fremstaaende, og bag dem kan Knoglen være mere eller mindre stærkt udhulet. — Underkjæbens forreste Del vexler ret lunefuldt i Form; den tudformede Del er mere eller mindre skarpt afsat fra den tandbærende Del; *Symphysis* strækker sig mere eller mindre langt tilbage, uafhængig af Alder.

	S. magnum.					*S. leptoceph.*				
	Bahu.	Escr. 1.		Escr. 5.	Ind. 4.	Argentina.				
				pull.	juv.	1.	3.	4.	10.	11. Afst.
Længden af øvre Tænders Række		c. 100	111½		83½	c. 129	108	101½	c. 100	c. 106
Fra Bagranden af Nakke-Ledknuden til Mellemkjæbens bageste Rand paa Næsehulens Side		c. 367						421		
Fra Bagranden af Nakke-Ledknuden til Forranden af forreste Tand		318				c. 428	404	380	366	364
Fra Bagranden af Nakke-Ledknuden til Ganens bageste Rand i Midtlinien		207						c. 254	246	235
Fra forreste Tand til Mellemkjæbens bageste Rand		48	c. 46	c. 20	24	c. 47		40		
Næsebenets Længde langs Inderranden		c. 124	c. 131		c. 117				c. 212	
Næsebenets største Brede fortil		38	35		23				39	
Næsebenets mindste Brede paa Midten		25	23		14			19	13½	
Ganens Brede mellem de forreste Tænder		28			21	32		31	31	32
Ganens Brede mellem de bageste Tænder		34				37		27	27½	27
Pandens Brede mellem Øjehulerne		97						c. 95	91	
Hjernekassens mindste Brede mellem Tindinggruberne		82						c. 85	76	
Nakkens største Brede	143	141			c. 123	c. 172	151		150	146
Breden over Nakke-Ledknuderne	101					c. 105		c. 100	99	

	S. magnum.								*S. leptoceph.*						
	Bahu.		Escr. 1.		Escr. 5.	Ind. 4.	Tatus.		Argentina.						
									1.	3.	6.	7.	8.	12.	11.
		pull.				juv.		pull.					juv.	pull.	Afst.
Længden af nedre Tænders Række	c. 124	c. 76	c. 110	122⅓	c. 120	97	118	c. 51	c. 110	107	104	101	c. 85	70	c. 110
Underkjæbens Længde fra Bagranden af Ledknuden til forreste Spids	.		..	c. 385	...		...		..	435		. .	....		443
Fra forreste Tand til Underkjæbens Spids	.		129	c. 132	. .	87	.	.		c. 170		...	c. 102	107	203
Højden under Midten af forreste Tand	67½	37	66	75	....	46	59	30	70	75	.....	74	60	51	74
Højden under Midten af bageste Tand	c. 75	45	....	83	90	57½	77	31	88	96	85½	95	72½	64	92

2den og 7de af de maalte Underkjæber af *S. leptocephalum* høre sammen med 2den og 5te af Overkjæberne.

Det øvrige Skelet. Der foreligger en Mængde Hvirvler, der med større eller mindre Sikkerhed maa henføres til *S. magnum*, men kun faa, der ere fuldt sikkert bestemte; de fleste ere fundne i Huler, i hvilke der ogsaa har været Skeletter, om end kun færre, af den nærstaaende *Catonyx giganteus*, hvis Hvirvler det oftest ikke er lykkedes at udskille. Ingen samlede Hvirvelrader findes, kun løse Hvirvler, de fleste mere eller mindre mangelfulde, hvis Plads i Rækken kun i sjeldnere Tilfælde lader sig fastsætte; en gjennemført Sammenligning med *S. leptocephalum* (en næsten hel Hvirvelrad og Dele af 3 andre foreligge) har derfor ikke været mulig.

En næsten hel Ringhvirvel, fra Lapa do Bahu, der saa godt som afgjort er af *S. magnum*, afviger fra den tilsvarende hos *S. leptocephalum* (2 Stkr.) ved, at Buen er bredere, i Retning forfra bagtil, og at dens *Tuberculum* er betydelig svagere og stillet nærmere ved Buens forreste Rand, med sin mest fremspringende Top næsten lige over Forranden, ikke næsten midt paa Buens Overside. Forrest og yderst paa Tværtappen findes en skarpt opstaaende tapformet Udvæxt, hvortil der hos *S. leptocephalum* neppe findes Spor. Tværtappens Yderrand er mere afrundet, udbuet. — Samme Egenskaber ere at finde paa Brudstykker af flere andre Ringhvirvler, der ret sikkert maa henføres til *S. magnum*; dog kan den opstaaende Udvæxt paa Tværtappen mangle. — Ledfladen for Nakke-Ledknuden er oftest en sammenhængende Flade, med en større eller mindre Indbugtning i Bagranden; paa en Ringhvirvel fra Lapa da Escrivania Nr. 5 er den, baade paa højre og venstre Side, fuldstændig delt i et øvre og et nedre Afsnit. Paa den hele Ringhvirvel fra Lapa do Bahu er *Incisura intervertebralis* bagtil omsluttet af en stærk Benbro; det samme er Tilfældet paa 3 andre Ringhvirvler; men paa 5 andre igjen findes ingen Benbro, som hos de to foreliggende Ringhvirvler af *S. leptocephalum*.

Maal af Ringhvirvel.	*S. magnum.* Bahu.	Ukj. Hule.	*S. leptoc.* Arg. 6.
Hvirvelens største Brede	181	...	170[1])
Buens Udstrækning forfra bagtil, i Midtlinien	49½	40	40

[1]) Bredere end Knoglen fra »Ukjendt Hule«.

En næsten hel Taphvirvel, hørende til det typiske, unge Skelet fra Lapa da Escrivania Nr. 2, har Ledfladen paa Ledtappen stillet meget mere skraat, vendende stærkt udad, ikke næsten vandret, vendende nedad, som hos *S. leptocephalum* (2 Stkr.); samme Egenskab har en ufuldstændig Taphvirvel fra Lapa do Bahu. Andre Afvigelser fra *S. leptocephalum*, skarpere Kam paa Hvirvelkroppens Underside, mere sammentrykt Bue, bredere Tværtap, og andet, synes ikke at være faste.

En næsten hel 3dje Halshvirvel, hørende til det unge Skelet fra Lapa da Escrivania Nr. 2, udmærker sig især ved, at Ledfladen paa forreste Ledtap skraaner meget stærkere, vendende indad, og at Ledfladen paa bageste Ledtap ligeledes skraaner meget stærkere, vendende udad.

En næsten hel 7de Halshvirvel af det unge Skelet fra Lapa da Escrivania Nr. 2 og en lignende af et gammelt Dyr fra Lapa da Escrivania Nr. 1 have Kroppen lidt smallere, men Buen betydelig bredere, paatværs, end hos *S. leptocephalum*, saa at Afstanden mellem Ledtappene, baade forreste og bageste, er meget større. — Forreste Ledtappe ere næsten plane og vende aabent opad; hos den ene af de to foreliggende 7de Halshvirvler af *S. leptocephalum* ere de forreste Ledtappe stærkt indrullede; hos den anden ere de lige saa aabne som hos *S. magnum*.

Af de mange foreliggende, for største Delen ufuldstændige Ryghvirvler, kan det skjønnes, at Ryghvirvlerne i alt væsenligt ere som hos *S. leptocephalum*. Til Forskjel fra det ene eller det andet af de andre Kæmpedovendyr have de blandt andet følgende Egenskaber: Paa næsten alle Hvirvlerne findes en anselig Ledflade midt paa Oversiden af Buens Forrand og paa Undersiden af dens Bagrand; kun mangler Ledfladen paa Forranden af 1ste Ryghvirvel og vist paa Bagranden af sidste frie. Der findes ingen *Prc. accessorii* med Ledflader mod Omgivelserne. (Vel er der blandt de foreliggende Ryghvirvler af Kæmpedovendyr fra Lagoa Santa enkelte, der mangle Ledfladerne paa Buens Midte, og som have smaa *Prc. accessorii* med Ledflade mod den følgende Tværtap; men de ere kun fundne i Huler, hvor der findes sikre Levninger af *Mylodon*, og de maa utvivlsomt henføres til denne Slægt.) Kun en enkelt Lendehvirvel er sammenvoxet med Bækkenet. Endelig stemme Hvirvlerne med *S. leptocephalum* i en ejendommelig Skjævhed i nogle af de forreste Brysthvirvler, idet *Foramen intervertebrale* paa højre Side er langt større end paa venstre. Paa en sammenhængende Hvirvelrad af *S. leptocephalum* er Forholdet i denne Henseende følgende: paa 1ste og 2den Brysthvirvel ere Udsnittene i Buens Bagrand for *Foramina intervertebralia* ens, eller saa godt som ens, paa højre og venstre Side; paa 3dje og i lidt mindre Grad paa 4de Hvirvel ere Udsnittene paa højre Side langt større end paa venstre; paa 5te Hvirvel, ligesom paa de følgende, ere højre og venstre Side igjen ens; paa 3dje og 4de Hvirvel er ikke alene Bagranden af højre Bue trængt langt fremad, saa at Buens højre Side ser ud som en ret tynd Stilk i Sammenligning med den brede venstre Side, men ogsaa Overranden af Hvirvelkroppen er dybt udhulet, og den korte Udvæxt fra Hvirvelkroppens bageste øvre

Hjørne, der bærer Ledflade for Ribbens-Hovedet, er skudt bagud og noget formindsket, især paa 3dje Hvirvel. Paa en anden, mindre klar Hvirvelrad af *S. leptocephalum* synes Forholdet at være det samme. Væsenlig det samme er det ogsaa paa tre foreliggende ufuldstændige Hvirvelrader af *Megatherium americanum*; dog ser det ud til, at ikke to, men tre Hvirvler ere skjæve. Begyndelser til Skjævhed synes at findes hos *Mylodon*. Af *S. magnum* foreligger flere løse Hvirvler, især Hvirvelkroppe, fra forskjellige Huler, ganske stemmende med de to skjæve Hvirvler hos *S. leptocephalum*; de haves fra Lapa dos Coxos, da Escrivania Nr. 1 og Nr. 5, da Pedra dos Indios Nr. 1 og fra en unævnt Hule. Hos *Coelodon* og *Catonyx* fandtes Skjævheden ogsaa (se S. 137 og 152). — Hvad Grunden er til denne paafaldende Skjævhed, der altsaa synes at være almindelig hos flere af Kæmpedovendyrene, derom kan der kun gjettes. Vel sagtens maa det være *Nervi spinales*, maaske snarest deres *Ganglia intervertebralia*, der forme *Foramina intervertebralia*. De Spinalnerver, der udgaa bag 3dje og 4de Ryghvirvel, pleje at have deres vigtigste Omraade i Brystets Muskler og Hud; blandt andet brede de sig til Brystets Mælkekirtler, og Mælkekirtlerne maa vel mere end noget andet kunne have Indflydelse paa Nervernes Størrelse. Det er da en nærliggende Tanke, at der hos nogle af Kæmpedovendyrene kun var udviklet en enkelt Mælkekirtel paa Brystet, kun den højre, men at den til Gjengjeld havde en ualmindelig Størrelse. Dersom Skjævheden i de forreste Brysthvirvlers *Foramina intervertebralia* er afhængig af Mælkekirtlernes Udvikling, skulde man vente, at den ikke, eller kun i ringe Grad, var at finde hos Hanner; findes Skjævheden paa alle Skeletter, maa den have en anden Grund. Foreløbig er denne Sag ikke opklaret.

En næsten hel foreliggende 1ste Brysthvirvel, fra Lapa da Escrivania Nr. 1, har smallere Hvirvelkrop end hos *S. leptocephalum*. Dens forreste Ledtappe ere kun svagt udhulede og vende aabent opad, ligesom paa den ene af de to foreliggende 1ste Brysthvirvler af *S. leptocephalum*; paa den anden ere de stærkt indrullede.

Et Par næsten hele Brysthvirvler, af de bageste, have kortere Torntappe end hos *S. leptocephalum*. Det samme synes at gjelde Brysthvirvlerne i det hele, undtagen de forreste.

Et ret fuldstændigt Sæt Bækkenhvirvler haves fra Lapa do Bahu, Hullet, vistnok af denne Art. Foruden de to egenlige Bækkenhvirvler omfatter det den bageste Lendehvirvel og de tre forreste Halehvirvler, ialt 6 Hvirvler, fast sammensmeltede. Det er i alt væsenligt som hos *S. leptocephalum*.

Efter de talrige løse Halehvirvler, der haves, vil det neppe være muligt at paavise nogen fast Forskjel fra de fire mere eller mindre fuldstændige Rader af Halehvirvler af *S. leptocephalum*, der haves til Sammenligning. Det samme gjelder Halehvirvlernes nedre Buer. Det kan skjønnes, at Halen har været fuldt saa lang som hos *S. leptocephalum*. — Fra Lapa da Escrivania Nr. 5 haves to af de ydre Halehvirvler, der ere fast sammen-

voxede indbyrdes og med den nedre Bue. Paa en af de yderste Halehvirvler fra Lapa de Genette og paa en lignende fra Lapa dos Tatus er nedre Bue fastvoxet.

Af Ribben haves en Mængde Brudstykker, men ikke et eneste helt, og de fleste ere spredt fundne; fra Lapa de Genette haves dog saa mange sammenhørende Stykker, at det er muligt at faa en Forestilling om Ribbenenes Række. 1ste Ribben synes i alt væsenligt at være som hos *S. leptocephalum* (to nogenlunde fuldstændige Sæt Ribben foreligge foruden enkelte andre). 2det Ribben er ligeledes væsenlig som hos *S. leptocephalum*; dog har det paa Forsiden af Halsen en skarpt udpræget Længdefure, fremkommen ved, at Knoglens Forrand er bøjet udad, en Fure hvortil der hos *S. leptocephalum* ikke eller neppe findes Spor. Ogsaa 3dje Ribben er nærmest som hos *S. leptocephalum*, dog vistnok med Fure paa Halsen. Men de følgende Ribben, i hvert Fald de fleste af dem, ere paafaldende forskjellige fra de tilsvarende hos *S. leptocephalum*; paa Forsiden af Halsen have de en dyb Fure, endnu mere dyb og bred end paa 2det Ribben, medens der hos *S. leptocephalum* enten slet ingen Fure findes eller kun mere eller mindre svag Antydning dertil (Forholdet vexler ret stærkt); selve Ribbenets Krop er mindre trind og meget bredere, idet baade For- og Bagrand ere kamformet udvidede; desuden ere For- og Bagrand bøjede udefter, i ret stærk Grad, saa at Ribbenets Yderside i sin største Udstrækning er rendeformet udhulet, medens den hos *S. leptocephalum* er udhvælvet; det bredeste foreliggende Ribben fra Lapa de Genette er 58 Millim. bredt; det bredeste Ribben paa et Skelet af *S. leptocephalum* fra Argentina er 42.

Forbenede Ribbensbruske og Led af Brystben foreligge i Mængde. De ere i alt væsenligt som hos *S. leptocephalum* og andre Kæmpedovendyr; mulige mindre Forskjelligheder lade sig efter de forefundne løse Stykker neppe paavise.

Et ret fuldstændigt Skulderblad, vistnok af denne Art, haves fra Lapa da Escrivania Nr. 1, og adskillige Brudstykker foreligge desuden. Nogen fast Forskjel for *S. leptocephalum* (4 Skulderblade af 3 Skeletter) synes der ikke at være. Skulderbladet fra Lapa da Escrivania Nr. 1 er dog meget mindre fladt end de foreliggende Skulderblade af *S. leptocephalum*, ret stærkt udhvælvet; især er Bunden af *Fossa supraspinata* stærkt udbuet. — I Formen af Udspring-Stedet for *M. triceps* er der en ikke ringe Vexlen.

Adskillige mere eller mindre ufuldstændige Nøgleben ere som hos *S. leptocephalum* (2 Stkr. af 2 Skeletter).

Overarmen (3 næsten hele, 34 større eller mindre Brudstykker) er næsten ganske som hos *S. leptocephalum* (6 hele, en nedre Ende og et Midtstykke, af 7 Skeletter) undtagen i følgende: *Condylus internus* er meget svagere, skyder sig ikke nær saa langt op langs Knoglens Inderside, saa at dens øverste Rand ligger meget lavere nede end nederste Rand af *Crista deltoidea*, ikke i Højde med den. Intet Spor af Benbro omsluttende et *Foramen supracondyloideum* er at finde, medens der hos *S. leptocephalum* strækker sig en mægtig Bro

fra øverste Spids af *Condylus internus* til omtrent nederste Ende af *Crista deltoidea*. En anselig, bred og dyb *Fossa anconæa* findes, medens den hos *S. leptocephalum* saa godt som mangler. — En ret tydelig Kam kan strække sig mellem *Tuberculum majus* og *T. minus* paa Knoglens Forside, som hos *C. giganteus*, men kan ogsaa fuldstændig mangle. Tallet af Sene-Kamme i *Deltoideus*-Fladen vexler ikke lidt, fra 4 til 8 (Tællingen dog noget vilkaarlig) hos gamle Dyr; hos Ungerne er der kun 3; og Kammenes Leje og indbyrdes Styrkeforhold vexle noget. Ledfladen for Albuebenet har oftest en lignende Brede som Fladen for Spolebenet, men kan være meget bredere. *Fossa anconæa* vexler ikke lidt i Omfang og Dybde.

	S. magnum.													*S. leptoceph.*			
	Bahu.			Camelo.	Escr. 1.	Escr. 2.	Escr. 5.			Ind. 1.	Ind. 4.	Perip. 1.	Tatus.	Argentina.			
Maal af Overarm.		juv.	juv.			jun.			juv.		juv.			6.	13.	14.	15.
Største Længde	399						381						393	403	385	376	
Største Brede foroven	141						147	149	137		119		151	153	151		
Største Brede forneden							190						190	212	201	201	200
Breden af øvre Ledhoved			70	75	71	c. 73	72	75			68	74	69	87	80		
Breden af nedre Ledflade	109	112	99				109			98			122	116	112	112	

Spolebenet (1 næsten helt og 25 større og mindre Brudstykker) er lidt mere langstrakt og lige end hos *S. leptocephalum* (8 Stkr. af 5 Skeletter); Yderranden er forneden meget mindre buet indefter, og Inderranden er i den nedre Halvdel meget mindre fremstaaende, mindre buet indad. Anden fast Forskjel findes neppe. — I Styrken af Muskelkamme, i Dybden af Sene-Renderne over *Prc. styloideus* og i meget andet er der ret stor Vexlen. Ledfladen for Albuebenet paa øvre Ende er oftest bred, næsten kredsformet, men kan være smal, omtrent halvmaaneformet. *Prc. styloideus* er mere eller mindre skarpt afsat; paa en enkelt Knogle (fra Lapa da Escrivania Nr. 1) er det Indsnit i Knoglens Forrand, der udskiller den, ualmindelig dybt.

	S. magnum.															*S. leptoceph.*		
	Bahu.		Hule ved Bahu.	Escrivania 1.					Escr. 2.	Escr. 5.	Genette.		Ind. 4.	Perip. 1.	Tatus.	Argentina.		
Maal af Spoleben.						jun.	jun.		jun.				juv.	jun.		6.	14.	16. jun.
Største Længde langs Inderranden											299					319		
Største Brede foroven				56	54						54[1]				61[1]	59		
Største Brede forneden, fortil	104	107	95			103	101	98	103	104		107	87	101		115	114	118

Albuebenet (3 næsten hele og 18 større eller mindre Brudstykker) er lidt mere langstrakt og spinkelt, mindre dybt forfra bagtil end hos *S. leptocephalum* (8 Stkr. af 5 Skeletter). Den Udvæxt, der bærer det øverste yderste Hjørne af Ledfladen for Overarmen, er stærkt fremspringende, tapformet, medens den hos *S. leptocephalum* kun ganske svagt er hævet over Omgivelserne. — Muskelkamme og Senefæster vexle ikke lidt i Styrke og Form. Randene af Ledfladen for Overarmen kunne være mere eller mindre fremspringende.

(*Scelidotherium magnum.*)

Ledfladen for øvre Ende af Spolebenet er bredere eller smallere og ellers med noget vexlende Omrids. Ledfladen for *Cuneiforme* vexler ogsaa i Form af Omrids, ægformet, kredsformet, tresidet, bugtet.

	S. magnum.						*S. leptoceph.*		
	Bahu.		Escr. 1.		Escr. 5.	Gen.	Argentina.		
Maal af Albueben.							6.	15.	16. jun.
Største Længde, langs Bagranden			404	382	373		377	356	
Fra Ledfladen for Overarmen til nedre Ende			298	c. 274			253	243	
Dybden under *Prc. coronoideus*	116	108	c. 120		112		124	122	c. 113
Breden af øvre Ledflade			c. 97			c. 92	97		
Breden af nedre Ledflade		40	52	42½	53		51	42	50

Scaphoideum (11 Stkr.) er lidt mere fladtrykt, hvad der især viser sig i, at øvre og nedre Ledflade midt paa Knoglens Forside næsten støde sammen i en Kant, medens de hos *S. leptocephalum* (4 Stkr. af 3 Skeletter) ere tydelig skilte ved et Mellemrum, og i, at den bagudgaaende Udvæxt fra Knoglens inderste bageste Hjørne er mindre høj. Knoglen er ogsaa lidt mindre dyb, forfra bagtil. — Ledfladen for *Lunatum* vexler ret stærkt i Udstrækning; den er næsten flad eller helt eller delvis svagt udbuet. Ledfladen for *Multangulum majus* & 1ste Mellemhaandsben er oftest ret svagt udbuet, men kan være ret stærkt vinkelbøjet; en sjelden Gang er den delt i to Afsnit, et indre og et ydre.

	S. magnum.									*S. leptoc.*	
	Bahu.			Escriv. 1.		Escr. 2.	Escr. 5.	Ind. 4.	Mar. 1.	Argent.	
Maal af *Scaphoideum.*						jun.		juv.		6.	16. jun.
Største Brede	75½	75	68	70	76½		73½		70½	75½	71
Største Dybde ved Ydersiden, forfra bagtil	43	41	41½	44½	45	42	45½	39½	48	52	51

Lunatum (18 Stkr.) viser neppe nogen fast Forskjel fra *S. leptocephalum* (8 Stkr. af 4 Skeletter). — Ledfladen for *Scaphoideum* vexler ikke lidt i Udstrækning og Form af Overflade. Ledfladen for *Cuneiforme* kan være mere eller mindre dybt udhulet; undertiden er den ved en Fure delt i to Afsnit. Den forreste pukkelformet udstaaende Del af Ledfladen for *Capitatum* kan være stærkere eller svagere fremhævet. Ledfladerne for *Capitatum* og *Hamatum* kunne fortil møde hinanden i en mere eller mindre skarpt fremspringende Kam.

	S. magnum.									*S. leptoc.*	
	Bahu.		Cerca Grande.	Escr. 1.		Escr. 2.	Ind. 4.	Perip. 1.	Verm.	Argent.	
Maal af *Lunatum.*						jun.	juv.			6.	16. jun.
Største Brede af Ledfladen for Spolebenet fortil	40	45½	46½	42	52	46½	33		44½	50	46½
Dybden af Ledfladen for Spolebenet	40½	46½	44½	44	44½	39	38	50	44½	48	47½

Cuneiforme manus (16 Stkr.) er i sin ydre Del lidt højere end hos *S. leptocephalum* (7 Stkr. af 4 Skeletter), hvad der har sin Grund i, at den Del, der bærer det yderste af Ledfladen for *Hamatum*, er sænket nedad i Form af en større Pukkel. — Ledfladen for *Pisiforme* gaar som oftest jevnt over i Fladen for Albuebenet, men kan en enkelt Gang være skilt fra den ved et lille Mellemrum; oftest er den udhvælvet, en sjelden Gang næsten flad. Den pukkelformet fremstaaende Del af Ledfladen for *Hamatum* kan vexle ikke lidt i Størrelse og kan en sjelden Gang være næsten lige saa lav som hos *S. leptocephalum*; oftest er den jevnt afrundet, men kan være ret stærkt sammentrykt.

	S. magnum.											*S. leptoc.*	
	Bahu.				Escriv. 1.		Escr. 2.	Escr. 5.	Ind. 4.	Perip. 2.	Taq. 3.	Argent.	
Maal af *Cuneiforme manus.*							jun.		juv.			6.	16. jun.
Breden af Ledfladen mod Albuebenet	46	48	42½	41	48	51	46	52	c. 42	50	....	56½	48
Største Højde ved Ydersiden lodret over den mest fremstaaende Del af Ledfladen for *Hamatum*	43½	42	43	37	43½	47½	38	47	39½	45	48½	44½	40

Pisiforme (8 Stkr.) kan have omtrent kredsformet Omrids, men er oftest lidt langstrakt, vexlende som hos *S. leptocephalum* (3 Stkr. af 2 Skeletter).

	S. magnum.					*S. leptoc.*	
	Bahu.		Escriv. 1.		Verm.	Argent.	
Maal af *Pisiforme.*						6.	6.
Største Højde	40	39	46½	51	44	48 [1]	42 [1]
Største Brede	28½	38	39	45	32	38½	41

[1]) Højre og venstre af samme Skelet.

Multangulum majus. Se 1ste Mellemhaandsben.

Multangulum minus (12 Stkr.) er oftest lidt bredere og indadtil mere fladtrykt end hos *S. leptocephalum* (3 Stkr. af 2 Skeletter). — Knoglen er som oftest ganske fri, som hos *S. leptocephalum*; kun paa det unge Skelet fra Lapa dos Indios Nr. 4 er den, baade i højre og venstre Haand, fuldstændig sammensmeltet med *Capitatum.* Den vexler ikke lidt i Højde; oftest er Højden størst indadtil, undertiden nærmest Knoglens Yderside; undertiden er Højden ens inderst og yderst. Den bagudgaaende Udvæxt med en Del af Ledfladen for *Scaphoideum* er snart skarpt afsat, snart jevnt gaaende over i Knoglens forreste Del. Ledfladen for *Capitatum* er fortil oftest ved et større eller mindre Mellemrum skilt fra Ledfladen for *Scaphoideum*, men kan støde sammen med den; ogsaa bagtil ere de to Ledflader oftest skilte, men kunne støde sammen; paa samme Knogle synes det ikke at ske, at de paagjeldende Ledflader støde sammen baade fortil og bagtil. En sjelden Gang er Ledfladen for *Capitatum* delt fuldstændig i et forreste og et bageste Afsnit (paa en Knogle fra Lapa de Genette). Ledfladen for 2det Mellemhaandsben er mere eller mindre skarpt skaaren.

(*Scelidotherium magnum.*)

	S. magnum.						*S. leptoc.*
	Bahu.		Cerca Grande.	Genette.		Ukj. Hule.	Argent.
Maal af *Multangulum minus.*							6.
Største Brede	c. 40½	41½	38½	40	37½	37	40
Største Dybde	36	38	36½	36½	33½	34½	45
Største Højde inderst	25	24½	19½	21½	20		30½

Capitatum (7 Stkr.) viser neppe nogen fast Forskjel fra *S. leptocephalum* (9 Stkr. af 5 Skeletter). — Paa det unge Skelet fra Lapa dos Indios Nr. 4 er Knoglen sammensmeltet med *Multangulum minus*; ellers er den altid fri. Udhulningen i den forreste Del af Ledfladen for *Lunatum* er oftest dyb, men kan en enkelt Gang være ret svag. Ledfladen for *Multangulum minus* kan en sjelden Gang være delt i et forreste og et bageste Afsnit. Ledfladen for *Hamatum* holder sig oftest langs Knoglens øvre Rand, men kan i større eller mindre Udstrækning skyde sig ned til Underranden; den er længere eller kortere, og den er mere eller mindre indbuet eller flad. Ledfladerne for 2det og 3dje Mellemhaandsben kunne danne en mere eller mindre skarp Vinkel mod hinanden, især bagtil, hvor de kunne mødes i en ret skarp Kam, eller de kunne ligge næsten i samme Plan; omtrent paa Midten ere de skilte ved et Mellemrum, der vexler i Udstrækning og Dybde; en enkelt Gang strækker Mellemrummet sig tilbage til Knoglens Bagrand; i Form og Udstrækning vexle Fladerne ikke lidt.

	S. magnum.						*S. leptoc.*
	Bahu.	Escriv. 1.		Escriv. 5.		Ind. 4.	Argent.
Maal af *Capitatum.*						juv.	6.
Største Brede forrest	26½	27½	30½	31	34		29½
Største Dybde	47½	48½	53	51	47	44	50½

Hamatum (12 Stkr.) viser neppe nogen fast Forskjel fra *S. leptocephalum* (8 Stkr. af 5 Skeletter). — Knoglen vexler betydelig i Brede, hvad der især staar i Forbindelse med Størrelsen og Retningen af Ledfladen for 5te Mellemhaandsben. Ledfladen for *Lunatum* vexler ikke lidt i Brede og især i Udstrækning forrest; undertiden holder den sig langs Knoglens øvre Rand, ovenfor Ledfladen for *Capitatum*; men undertiden bøjer den baade fortil og bagtil ned om Ledfladen for *Capitatum* og kan naa helt ned til Knoglens Underrand, og den erobrer Plads fra Ledfladen for *Capitatum*, der trænges tilbage og indskrænkes, saa at den undertiden kun er en lille skaalformet Flade midt paa Knoglens Inderside, medens den ellers strækker sig fra Knoglens Forrand til dens Bagrand. Den saddelformede Ledflade for *Cuneiforme* er dybere eller mindre dybt udhulet. Ledfladen for 3dje Mellemhaandsben er undertiden ret jevn og flad; oftest har den paa Midten en mere eller mindre tydelig grubeformet Udhulning, der en enkelt Gang (paa en Knogle fra Lapa do Bahu) kan være dybt tragtformet. Ledfladen for 4de Mellemhaandsben vexler i Form af Omrids, i Udstrækning og i Fladens mere eller mindre bølgede Form; den kan ligge i omtrent samme Plan som Fladen for 3dje Mellemhaandsben, men vender oftest

mere udad, en enkelt Gang (paa en Knogle fra Lapa do Bahu) i saa paafaldende Grad, at den er nær ved at staa lodret paa Fladen for 3dje Mellemhaandsben, vendende lige udad. Ledfladen for 5te Mellemhaandsben plejer at være veludviklet, skjønt lille, men kan en enkelt Gang helt mangle (paa en Knogle fra Lapa do Bahu), ligesom paa 2 af 3 foreliggende Hænder af *S. leptocephalum*; den vender oftest skraat nedefter, men kan staa mere eller mindre lodret, vendende lige udad.

Maal af *Hamatum*.	*S. magnum.*							*S. leptoceph.*			
	Bahu.			Cerca Grande.	Escriv. 1.		Ind. 4.	Argentina.			
							juv.	6.	15.	21.	16. jun.
Største Brede forrest	50	53	60	49	51	52	$44^1/_2$	$60^1/_2$	57	$52^1/_2$	56

1ste Mellemhaandsben sammenvoxet med *Multangulum majus* (13 Stkr.) har Ledfladen for 1ste Fingerled meget bedre udviklet, end det kan findes hos *S. leptocephalum* (3 Stkr. af 2 Skeletter); den er stor, udhvælvet, glat afrundet, medens den hos *S. leptocephalum* i det højeste er tilstede som en lille vantreven Flade, mod hvilken 1ste Fingerled ikke har kunnet bevæge sig frit. Kun paa et af Skeletterne af *S. leptocephalum* i Museet i Kjøbenhavn findes 1ste Mellemhaandsben bevaret helt; det er tilstede baade i højre og venstre Haand; i højre Haand er Ledfladen for 1ste Fingerled en lille, ujevn, tildels udhulet Flade uden Midtkam; i venstre Haand er Fladen lidt større og med tydelige Spor af en vantreven, udfladet Midtkam. Burmeister oplyser, at en Ledflade paa Spidsen af 1ste Mellemhaandsben kun var at finde paa én af 5 Knogler af *S. leptocephalum*, som han havde undersøgt. — Knoglen vexler betydelig i Form hos *S. magnum.* Oftest har den en lignende Korthed og Brede som hos *S. leptocephalum*; men den kan være noget længere og smallere, dog ikke saa slank som hos *C. giganteus.* Senefæstet paa Knoglens øverste inderste Hjørne er vel altid en stærkt fremstaaende Knold; men det vexler ikke lidt i Størrelse. Ledfladen for *Scaphoideum* er oftest bred og kun fladt udhulet; men den kan være ret smal og dybt udhulet (paa en Knogle fra en Hule ved Sumidouro); oftest er den en sammenhængende Flade, undertiden lidt indbugtet paa Midten; en enkelt Gang (paa en Knogle fra Lapa do Bahu) er den opløst i to Afdelinger. Ledfladerne for *Multangulum minus* og for 2det Mellemhaandsben ligge undertiden omtrent i samme Plan, undertiden danne de en tydelig Vinkel mod hinanden. Fladen for 2det Mellemhaandsben vexler i Udstrækning. Ledfladen for 1ste Fingerled har oftest Form af et Stykke af en Kugleflade, en sjelden Gang (paa en Knogle fra Lapa Vermelha) er den mere udstrakt i Dybde; Spor af Midtkam findes undertiden, oftest ved Ledfladens Underrand.

Maal af 1ste Mellemhaandsben med *Multangulum minus.*	*S. magnum.*									*S. leptoc.*	
	Bahu.	Escriv. 1.			Sumid.	Hule ved Sumid.	Verm.	Ukj. Hule.		Argentina.	
										6.	16. jun.
Største Længde	59	c. 59	59	63	62	51	$55^1/_2$	$64^1/_2$	66	62	
Største Brede foroven	44	c. 51	52	$47^1/_2$	$51^1/_2$	40	....	c. 48		55	$45^1/_2$

2det Mellemhaandsben (17 Stkr., de fleste hele) viser neppe nogen fast Forskjel fra *S. leptocephalum* (9 Stkr. af 5 Skeletter). — Det plejer at være lige saa kort og svært som hos *S. leptocephalum*; men paa Skelettet fra Lapa da Cerca Grande, der ellers ikke viser nogen Slags Afvigelse fra det sædvanlige, er det paafaldende langstrakt og spinkelt. Ledfladen for *Multangulum minus* er undertiden ret svagt udhulet og jevn, men oftest dybt og ret skarpt udhulet inderst; bagtil vexler den i Udstrækning. Ledfladen for *Capitatum* er undertiden en næsten jevn Flade, undertiden er den mere eller mindre stærkt vinkelformet bojet, dens bageste Del da mere eller mindre stærkt hævet ivejret. Ledfladen for 1ste Mellemhaandsben & *Multangulum majus* vexler ikke lidt i Udstrækning og Form. Ledfladen for 3dje Mellemhaandsben er undertiden ret flad, oftest ret stærkt bølgeformet, en enkelt Gang (paa en Knogle fra Lapa de Genette) forneden dybt udhulet, saa at Ledforbindelsen minder om *Mylodon*. Knoglens Knuder og Kamme, efter Senebaand og Sener, vexle meget i Form og Udstrækning. Nedre Ledflade er oftest en sammenhængende Flade; men undertiden er den oplost ved større eller mindre Afbrydelser tværs over Midten, og undertiden er den bageste Del af Midtkammen uden Ledflade langs mere eller mindre af sin Udstrækning. Den Del af nedre Ledrulle, der ligger udenfor Midtkammen, har paa Midten et Knæk, der kan være mere eller mindre fremtrædende; et lignende Knæk kan en enkelt Gang findes paa den Del af Ledrullen, der ligger indenfor Midtkammen.

	S. magnum.									*S. leptoceph.*		
	Bahu.			Cerca Gr.	Escriv. 1.		Escr. 5.	Genette.	Verm.	Argentina.		
Maal af 2det Mellemhaandsben.										6.	15.	21.
Største Længde	74½	....	85½	85	77	87	78	77	73½	84½	77	91
Største Brede foroven	45	48½	50	c. 46	49½	49	50	47½	47	47	....	51½
Dybden af nedre Ledflade			54	54½	54½	57	54	54	c. 54	57	c. 51	60½

3dje Mellemhaandsben (21 Stkr., de fleste hele) er oftest lidt mindre forkortet end hos *S. leptocephalum* (6 Stkr. af 3 Skeletter), men viser neppe nogen fast Forskjel. — Ledfladen for *Capitatum* vexler i Brede og Længde og i Form af Omrids; undertiden er den forrest forholdsvis ret jevnt skaalformet udhulet, undertiden dybt grubeformet, mere eller mindre skarpt skaaren; til Ledfladen for *Hamatum* støder den oftest i en lang Strækning, dog vexlende i Længde, undertiden kun i en kortere Strækning paa Midten, idet de to Flader ere skilte ved Indbugtninger fra Knoglens For- og Bagrand; de mødes i en mere eller mindre opstaaende skarp Kam; oftest helde de kun lidt mod hinanden, idet begge ere nær ved at ligge vandret, kun svagt skraanende hver til sin Side; men undertiden helder Ledfladen for *Hamatum* stærkt udefter. Ledfladen for *Hamatum* er oftest stor, strækkende sig fra Knoglens Forrand til Bagrand, men undertiden indskrænket saa stærkt, at den kun strækker sig over Halvdelen eller en Tredjedel af Knoglens øvre Flade; oftest er den næsten flad, med en lille opstaaende Bule fortil, undertiden fortil stærkt vinkelformet bojet paalangs. Ledfladen for 2det Mellemhaandsben er oftest mere eller

mindre bølget, forneden lidt udhvælvet; enkelte Gange (paa en Knogle fra Lapa do Bahu og en fra Lapa de Genette) er den forneden stærkt udhvælvet, foroven stærkt fordybet. Ledfladen for 4de Mellemhaandsben vexler stærkt i Udstrækning og Omrids; oftest er den næsten flad eller svagt bølgeformet, undertiden forneden ret dybt skaalformet udhulet, foroven buleformet fremstaaende. Midtkammen paa nedre Ledflade er oftest bagtil skarpt sammentrykt, men kan være det i mindre Grad; oftest er den lige, undertiden drejet noget skjævt, buet indad paa Midten. Den Del af nedre Ledflade, der ligger udenfor Midtkammen, er altid en ganske smal Rand, men den vexler ikke lidt i Brede og kan være mere eller mindre delvis forsvunden.

	S. magnum.														*S. leptoc.*
	Bahu.				Cerca Gr.	Escriv. 1.				Escr. 2.	Escr. 4.	Escr. 5.	Gen.	Ukj. Hule.	Arg.
Maal af 3dje Mellemhaandsben.										jun.					16. jun.
Største Længde	88	104	105	103		89	96	104½	107	90		92½	90		97
Største Brede foroven	63	65½	74½	74½		61½		65½	69½	63½	68	c. 61½	c. 58		72
Største Brede forneden		45	48½	47½	49½	44		47	54½	46		48	46		48
Dybden af nedre Ledflade		c. 57½	64½	c. 59½	59½	59½		60		58½		64	c. 57	61	62

4de Mellemhaandsben (17 Stkr., de fleste hele) har Midtkammen paa nedre Ledflade lidt mindre fremtrædende end hos *S. leptocephalum* (7 Stkr. af 4 Skeletter). De to smaa Seneknogler, der ligge bag Leddet mellem Mellemhaandsbenet og 1ste Fingerled, ere ikke sammensmeltede med Mellemhaandsbenet, hvad de derimod begge ere paa et voxent Skelet af *S. leptocephalum*; paa et andet voxent Skelet er kun den indre tilvoxet, medens den ydre er fri; og paa et 3dje Skelet, af et yngre Dyr, er den ydre af dem fast tilvoxet, medens den indre har været helt fri. — Ledfladen for *Hamatum* er næsten flad, eller svagt og jevnt udhulet, eller svagt bølget eller mere eller mindre saddelformet, men aldrig saa stærkt hvælvet ivejret bagtil, som den kan være det hos *C. giganteus*. Ledfladen for 3dje Mellemhaandsben kan være næsten flad, oftest er den foroven indhulet, forneden udhvælvet, dog kun svagt, i forskjellig Grad; i Randene kan der findes Indbugtninger af forskjellig Form; en enkelt Gang (paa en Knogle fra Lapa do Bahu) er Fladen opløst i to Afsnit. Ledfladen for 5te Mellemhaandsben vexler stærkt i Størrelse og Omrids; den er mere eller mindre plan eller bølget; oftest er den ved Indbugtninger af forskjellig Form delt i Afsnit og delvis, eller en enkelt Gang helt (paa en Knogle fra Lapa da Escrivania Nr. 1), skilt fra Ledfladen for *Hamatum*. Ledfladen for 1ste Fingerled er undertiden næsten ganske flad; oftest er der dog ved den forreste Rand stærkere eller svagere Spor af en fladtrykt Midtkam; en enkelt Gang (paa en Knogle fra Lapa do Bahu) er Ledfladen delt ved en dybt grenet Indbugtning fra Yderranden. Den Del af Ledfladen, der ligger indenfor Midtkammen, strækker sig altid fra Forrand til Bagrand af Knoglens nedre Ende; hos *S. leptocephalum* kan den være stærkt forkortet, idet dens forreste Del kan mangle.

(*Scelidotherium magnum.*)

Maal af 4de Mellemhaandsben.	*S. magnum.* Bahu.				Cerca Gr.	Escriv. 1.			Escr. 2. jun.	Escr. 5.	Taq. 1.	Verm.	Ukj. Hule.	*S. leptoceph.* Argentina. 6.	15.	16. jun.
Største Længde	c. 112	116	117		112	128	127	128	111	.	. . .		c. 114	121	c. 109	
Største Brede foroven	42	38	42½	. . . . .	38½	47½	46	48	38	. . . . . .	42½	. . . . . .	46	42	37	
Største Brede forneden	c. 40	. . .	40½	39½	35½	40	41	. . . . .	34½	37	. . . . . .	38½	c. 41	39	36	35½

5te Mellemhaandsben (20 Stkr., de fleste hele) viser ingen fast Afvigelse fra *S. leptocephalum* (5 Stkr. af 3 Skeletter). — Knoglen vexler ikke lidt i Sværhed og i Størrelsen og Formen af de knudeformede Udvæxter, der findes omkring øvre og nedre Ende. Ledfladerne for *Hamatum* og for 4de Mellemhaandsben vexle stærkt i Størrelse og Omrids; oftest danne de en meget stump Vinkel mod hinanden; undertiden nærmer Vinkelen sig til at være ret, idet Fladen for *Hamatum* næsten ligger vandret; en enkelt Gang (paa en Knogle fra Lapa da Escrivania Nr. 1) er Vinkelen endogsaa spids. Fladen for 4de Mellemhaandsben er oftest kun svagt bølget, undertiden ret stærkt indtrykt foroven; oftest er det en sammenhængende Ledflade, men undertiden er der Afbrydelser i Randen eller i Midten; en sjelden Gang (paa en Knogle fra Lapa do Bahu) er den delt i et øvre og et nedre Afsnit. Ledfladen for 1ste Fingerled er flad eller ganske svagt bølget, i Størrelse og Omrids vexlende ikke lidt.

Maal af 5te Mellemhaandsben.	*S. magnum.* Bahu.			Escriv. 1.				Escr. 2. jun.	Escr. 4.	Escr. 5.	Gen.	Rasg.	Anta.	Taq. 3.	Verm.	*S. leptoc.* Arg. 16. jun.
Største Længde	119	. . . . . .	. . . . . .	109	130½	. . . . . .	. . . . . .	. . . . . .	. . . . . .	113	112	107	105½	. . . . . .	120½	120
Største Brede foroven[1]	37½	35	. .	35	43	38	. . . 35½	33½	38	38½	36	29½	c. 34½	44	36½	34
Største Brede forneden	27½	. .	30	32	35	. . . .	27½	. . . . . .	. . . . . .	30	30	27	28	. . . . . .	29	27

[1]) Maalt fra Bagsiden.

1ste Led af 1ste Finger (10 Stkr.), der hos *S. leptocephalum* kun findes som Vantrivning eller helt mangler, er en veludviklet Knogle, skjønt lille, vexlende lidt i Størrelse og Form. Oftest er den omtrent dobbelt saa lang som bred; men den kan være betydelig kortere. Øvre Ledflade er skaalformet udhulet, en sjelden Gang (paa en Knogle fra Lapa da Escrivania Nr. 1) med Spor til Midtfure, i Omrids kredsformet eller lidt sammentrykt, ægformet, en sjelden Gang (paa en Knogle fra Lapa de Genette) med et Indsnit i Bagranden. Nedre Ledflade er lidt skjævt drejet indefter; den har to veludviklede, dybt skilte Ledruller, ikke lidt vexlende i Form. Ovenfor nedre Ledflade paa Knoglens Sider findes anselige fremstaaende Baandfæster.

Maal af 1ste Led af 1ste Finger.	Bahu.	Camelo.	Cerca Gr.	Escriv. 1.				Gen.	Sumid.
Største Længde	35	37	39	35	38	52½	54	37½	41
Største Brede forneden	24½	25	23	25½	27½	30½	30	24½	26

Kloleddet af 1ste Finger (12 Stkr.), der hos *S. leptocephalum* vist altid mangler, er veludviklet, skjønt lille, i alt væsenligt af Udseende som Kloerne paa 2den og 3dje Finger i stærkt formindsket Maalestok og lidt mindre fladtrykt: langstrakt, næsten lige, med forbenet Skede om Kloens Grund; Ledfladen er dog øverst og forrest meget smallere, forlænget op paa en stærkt fremstaaende næbformet Udvæxt, og de to Furer i Ledfladen ere meget mindre dybe. I Størrelse, i Graden af Slankhed og andet er der en Del Vexlen.

Maal af Kloled af 1ste Finger.	Bahu.				Cerca Gr.	Escriv. 1.		Escr. 2. jun.	Verm.
Største Længde	c. 71	c. 79	c. 87					77½	c. 73½
Største Brede ved Grunden	34	30	30½	26½	25	32	33	25½	25

1ste Led af 2den Finger (11 Stkr.) viser neppe nogen fast Forskjel fra *S. leptocephalum* (8 Stkr. af 5 Skeletter). — Baade i øvre og nedre Ledflade kan der være betydelige Afbrydelser af forskjellig Form. I den Del af øvre Ledflade, der ligger udenfor Midtfuren, findes paa Midten et Knæk, der kan være ganske svagt, oftest er meget tydeligt, undertiden stærkt iøjnefaldende; et lignende, svagt Knæk kan findes i Ledfladens indre Del. I Graden af nedre Ledrulles Fladtrykning er der en betydelig Vexlen.

	S. magnum.									*S. leptoceph.*			
Maal af 1ste Led af 2den Finger.	Bahu.			Cerca Gr.	Escr. 1.	Escr. 2. jun.	Escr. 5.	Genette		Argentina. 21.	6.	15.	16. jun.
Største Dybde	52	51	54½	51½	57	50½	54	52½	51	61	56	51½	54
Største Brede	41½	45½	45½	44	50	41	45	43	44½	56	47	45½	42

2det Led af 2den Finger (14 Stkr.) har forholdsvis noget mindre Ledruller paa nedre Ledflade end hos *S. leptocephalum* (7 Stkr. af 4 Skeletter); anden fast Forskjel kan neppe paavises. — Knoglen vexler noget i Sværhed, i Dybden af Furerne for Ledrullerne paa 1ste Led, i Breden af Mellemrummet mellem Grundene af de nedre Ledruller, i Størrelsen af Baand-Fæsterne ovenfor nedre Ledflade, i Størrelsen af Gruberne ovenfor de nedre Ledruller baade paa For- og paa Bagside, og andet. I Ledfladen for 1ste Led kan der findes Afbrydelser, større eller mindre, af vexlende Form, oftest paa Midtkammen mellem Ledfurerne.

	S. magnum.									*S. leptoc.*		
Maal af 2det Led af 2den Finger.	Bahu-Hullet.	Escriv. 1.		Escr. 2. jun.	Escr. 5.	Gen.	Verm.		Ukj. Hule.	Argentina. 6.	15.	16. jun.
Største Længde langs Bagsiden	65½	58½	71½			63½	63	65	63	75	65	68
Største Brede ovenfor nedre Ledrulle	42½	41½	49	35½	46	44	41½	40	39½	46½	42½	42

Kloleddet af 2den Finger (18 Stkr.) er i det hele noget mindre svært end hos *S. leptocephalum* (7 Stkr. af 4 Skeletter). Ledfladen for 2det Led er noget mindre, men ogsaa lidt mindre aaben, lidt mere fast sluttende om Ledrullerne. — Kammen mellem Ledfurerne for 2det Led vexler noget i Brede; paa dens Ryg kan der være Afbrydelser i Ledfladen. Undersiden af Kloleddets forreste Del kan være næsten flad eller bære en mere eller mindre skarp Længdekjøl.

	S. magnum.					*S. leptoc.*	
	Escr. 1.	Escriv. 5.			Gen.	Argentina.	
Maal af Kloled af 2den Finger.						6.	16. jun.
Største Længde langs Forsiden		c. 140			c. 135	c. 186	c. 170
Største Længde langs Bagsiden		c. 118			c. 114	c. 158	c. 140
Største Brede ved Grunden	53½	52	49	c. 51	48	57	46

1ste Led af 3dje Finger (16 Stkr.) viser neppe nogen fast Forskjel fra *S. leptocephalum* (5 Stkr. af 3 Skeletter). — Oftest er det som hos *S. leptocephalum* en fri, meget kort, skiveformet Knogle; men paa det unge Skelet fra Lapa da Escrivania Nr. 2 er der en ret stærkt fremskreden Sammensmeltning med 2det Led; og paa et aldrende Skelet fra Lapa da Escrivania Nr. 1 er Sammensmeltning begyndt; og i 3 Tilfælde, hvor Art-Bestemmelsen dog maaske ikke er fuldt paalidelig, ere de to Knogler fuldstændig sammensmeltede (Knogler fra Lapa da Escrivania Nr. 5, da Serra do Taquaral Nr. 2 og en ukjendt Hule). Den Del af øvre Ledflade, der ligger indenfor Midtfuren, vexler ikke lidt i Brede; Midtfuren er oftest tydelig indsnevret bagtil, men kan ogsaa bagtil være forholdsvis bred; den Kam, der danner Midtfurens Grændse indadtil, kan være ret høj, men er oftest lav, undertiden paa Midten nær ved at udslettes; en smal, men tydelig Ledflade kan findes udenfor Midtfuren, men mangler oftest. Tydelig Ledflade for en Seneknogle bag Leddet med Mellemhaandsbenet plejer at findes; men Fladen kan være utydelig; en enkelt Gang er Seneknoglen fastvoxet til Fingerleddet (paa en Knogle fra Lapa da Escrivania Nr. 5). I Graden af nedre Ledrulles Fladtrykning er der en ikke ringe Vexlen. Forskjellig formede Afbrydelser i nedre Ledflade findes som oftest. Størrelsen af Baand-Fæsterne paa Knoglens Rande vexler stærkt.

	S. magnum.												*S. leptoc.*
	Bahu.				Cerca Gr.	Escriv. 1.		Escr. 5.	Verm.	Ukj. Hule.			Argent.
Maal af 1ste Led af 3dje Finger.													16. jun.
Største Dybde	53½		61	55½		55½	62½	59	53	54	51		54½
Største Brede	47½	50	51½	59½	52	52	58	50½		48	50		51

2det Led af 3dje Finger (18 Stkr.) har forholdsvis mindre Ledruller end hos *S. leptocephalum* (5 Stkr. af 3 Skeletter); anden fast Forskjel findes neppe. — Oftest er Knoglen fri; men som sagt er den undertiden sammensmeltet med 1ste Led. Den vexler ikke lidt i Sværhed,

i Dybden af Furerne for Ledrullerne paa 1ste Led, i Breden af Mellemrummet mellem de nedre Ledruller, i Størrelsen af Baand-Fæsterne ovenfor nedre Ledflade, i Størrelsen af Gruberne ovenfor de nedre Ledruller baade paa For- og Bagside, i Graden af Skjævhed, eftersom nedre Ledruller ere drejede mere eller mindre udefter. I Ledfladen for 1ste Led findes Afbrydelser af forskjellig Form.

	S. magnum.									*S. leptoc.*
	Bahu.	Corr.	Escriv. 1.				Escr. 5.	Hule ved Sumid.	Verm.	Argent. 16. jun.
Maal af 2det Led af 3dje Finger.										
Største Længde, langs Bagsiden, yderst .	50	53	56	c.54	56	57	56½	51	55	57
Største Brede ovenfor nedre Ledrulle . . .	41	52	43	45	53	52½	50	48	47	47½

Maal af 1ste og 2det Led af 3dje Finger tilsammen.	Escr. 1.	Escr. 2. jun.	Escr. 5.
Største Længde, langs Bagsiden	80	71	
Største Brede ovenfor nedre Ledrulle	51½	47	44

Kloleddet af 3dje Finger (19 Stkr.) er i alt væsenligt som Kloleddet af 2den, dog længere og noget sværere, med større, især mere langstrakte Ledfurer for 2det Led; Indersiden er noget trykket af 2den Fingers Kloled, medens det paa 2den Fingers Kloled er Ydersiden, der er trykket af 3dje Finger. Hos *S. leptocephalum* (6 Stkr. af 3 Skeletter) er Forskjellen mellem 2den og 3dje Fingers Kloled mindre, idet begge ere omtrent lige svære, 3dje Fingers Kloled lidt sværere end hos *S. magnum*, der ogsaa synes at afvige ved at have Ledfladen for 2det Led lidt mindre aaben, lidt mere fast sluttende om Ledrullerne. — I Form vexler Knoglen paa lignende Maade som Kloleddet af 2den Finger.

	S. magnum.										*S. leptoc.*
	Bahu.	Cerca Gr.	Escriv. 1.					Escr. 5.	Genette.		Argent. 16. jun.
Maal af Kloled af 3dje Finger.											
Største Længde langs Forsiden	c.164	. . . .	c.160	c.168	. . . . . .	. . . . . .	. . . . . .	. . . . . .	c.146	. . . . . .	c.175
Største Længde langs Bagsiden	c.133	. . . .	c.134	c.136	. . . . . .	. . . . . .	. . . . . .	. . . . . .	c.120		
Største Højde ved Grunden, med Skeden	48	41	45	49	50½	52	48	45	44	48	
Største Brede ved Grunden	49	43½	. . . . . .	54	55	55	50½	57	47	52½	

1ste Led af 4de Finger (9 Stkr.) har Ledfladen for Mellemhaandsbenet mere flad end hos *S. leptocephalum* (6 Stkr. af 4 Skeletter), med mindre tydelig Midtfure. Ledfladen for 2det Led er ligeledes fladere, uden skarpt indskaaren Midtfure. Oftest er hele Knoglen noget kortere. — Knoglen vexler i høj Grad i Størrelse og Form, er bredere eller smallere, dybere eller mindre dyb, kortere eller længere, med Ledfladerne større eller mindre, mere eller mindre flade eller bølgede, sammenhængende eller med Indbugtninger af forskjellig Form eller undertiden opløste i to Afsnit.

(*Scelidotherium magnum.*)

Maal af 1ste Led af 4de Finger.	*S. magnum.* Bahu.	Cerca Gr.	Escriv. 1.		Escr. 2. jun.	Escr. 5.	Verm.		*S. leptoc.* Argent. 15.	16. jun.
Største Dybde	40½	37½	36½	43	40	34½	30½	37		40
Største Brede[1])	30	30	29	35½	35	30	32	36½	35	32

[1]) Vexlende Sted, forneden, foroven, eller paa Midten.

Foruden 1ste Led er der i 4de Finger kun et enkelt knoldformet Led (3 saadanne Knogler foreligge), der maaske er dannet ved Sammensmeltning af vantrevne 2det og 3dje Led. Hos *S. leptocephalum* (2 foreliggende Skeletter vise Forholdet) er Tilstanden i alt væsenligt den samme. Sin største Afvigelse fra *S. leptocephalum* viser *S. magnum* i Formen af Ledfladen mod 1ste Led; Fladen er næsten plan, uden fremspringende Midtkam. — Knoglen vexler i Graden af Sammentrykning. Ledfladen for 1ste Led er mere eller mindre bølgeformet.

Maal af 2det (og 3dje) Led af 4de Finger.	*S. magnum.* Escriv. 1.		Verm.	*S. leptoc.* Argent. 16. jun.
Største Længde	33	41½	31½	40½
Største Dybde	29	38	28½	32½
Største Brede	19	28½	23	24

1ste Led af 5te Finger (kun 1 foreligger) er kortere, mere skiveformet end hos *S. leptocephalum* (3 Stkr.), og Ledfladen for 2det Led er lidt større.

Maal af 1ste Led af 5te Finger.	*S. magnum.* Escr. 1.	*S. leptoc.* Argent. 16. jun.
Største Dybde	26	28
Største Brede	26	26

2det Led af 5te Finger foreligger ikke; men at slutte efter Ledfladen paa 1ste Led har det været en lignende lille knoldformet Knogle som hos *S. leptocephalum*, maaske lidt større. (Paa en af de 3 i den Henseende fuldstændige foreliggende Hænder af *S. leptocephalum*, hørende til 2 Skeletter, ere 1ste og 2det Led i 5te Finger indbyrdes sammensmeltede.)

Et *Os falciforme manus* findes (3 Stkr.) ligesom hos *S. leptocephalum* (3 Stkr. af 2 Skeletter). Det er hos begge Arter en anselig, ret tynd, skiveformet Knogle med mere eller mindre langstrakt-firsidet Omrids, med mere eller mindre afrundede Hjørner, og med uregelmæssig bølget og grubet Overflade.

	S. magnum.			*S. leptoc.*
	Escr. 1.	Gen.	Verm.	Arg.
Maal af *Os falciforme manus.*				6.
Største Tværmaal	$67^1/_2$	60	63	67
Mindste Tværmaal	50	47	48	48

Et anseligt Stykke af et Bækken, fra Lapa do Bahu, Hullet, og flere andre mindre Brudstykker stemme i alt væsenligt med de tilsvarende Dele af *S. leptocephalum* (2 ufuldstændige Bækkener foreligge).

Laarbenet (3 næsten hele, 27 større eller mindre Brudstykker) viser neppe nogen fast Forskjel fra *S. leptocephalum* (9 af 7 Skeletter) undtagen i, at *Condylus internus* bagtil er lidt mindre udbredt. — Gruben for *Ligamentum teres* plejer at fortsætte sig i en bred Rende ud til Ledhovedets Bagrand; men en sjelden Gang er den paa alle Sider omsluttet af Ledflade (paa tre Ledhoveder, hvis Art-Bestemmelse maaske er tvivlsom, fra Lapa da Escrivania Nr. 1 og Nr. 5 og da Vargem Formosa); Gruben selv vexler ikke lidt i Dybde og Omfang og i Beliggenhed, nærmere ved eller fjernere fra Ledhovedets Rand. Den voldformede Kam, hvori *Trochanter major* fortsætter sig ned paa Knoglens Bagside, er mere eller mindre fremstaaende og strækker sig længere eller kortere. Ru Muskelfæster paa Knoglens Bagside ere undertiden meget fremtrædende, undertiden kun svage, selv hos gamle Dyr. Knoglens Yderrand er oftest næsten lige, undertiden lidt indbuet paa Midten. De nedre Ledknuder vexle noget i Brede og i Form af Omrids; saaledes er Yderranden af *Condylus externus* oftest i hele sin Udstrækning svagt udbuet, men den kan ogsaa være bugtet, fortil udbuet, bagtil indbuet.

	S. magnum.									
	Bahu.		Escriv. 1.		Escr. 2.	Escriv. 5.		Gen.	Tatus.	Ukj. Hule.
Maal af Laarben.					jun.					
Største Længde, langs Indersiden			401					390		
Breden af Ledhovedet	90	106 89	97	98	90	93	104	98		98
Breden over *Trochanter major* og *T. minor*	199		206					201		
Breden af nedre Ledflade	153	150	c. 143	152			154	157	162	
Breden af *Condylus internus*	66	59	63	65			70	65	72	
Breden af *Condylus externus*	54	46	49	52			54	55	57	

	S. leptocephalum. Argentina.					
	17.	6.	18.	14.	15.	16.
Maal af Laarben.						jun.
Største Længde, langs Indersiden	524	466	449	430		423
Breden af Ledhovedet	133		103	106	c. 105	96
Breden over *Trochanter major* og *T. minor*	246	232	219	204	220	
Breden af nedre Ledflade	188	168	c. 161	164	148	157
Breden af *Condylus internus*	90	74	c. 67	72	68	69
Breden af *Condylus externus*	62	56	c. 46	54	44	45

(*Scelidotherium magnum.*)

Skinnebenet (7 hele eller næsten hele, 11 større eller mindre Brudstykker) viser neppe nogen Forskjel fra *S. leptocephalum* (11 af 9 Skeletter). Den nederste af Ledfladerne for Lægbenet peger oftest lidt mere udefter, dannende en skarpere Vinkel mod Ledfladen for Rullebenet; hos *S. leptocephalum* vender den næsten lige nedad og gaar næsten jevnt over i Ledfladen for Rullebenet. — I Styrken og Formen af Muskelkamme og Baandfæster er der ret anselig Vexlen; saaledes kan der fra *Tuberositas tibiæ* løbe en skarp Muskelkam ned mod Midten af Knoglens Inderrand; men sædvanlig er denne Kam, selv paa aldrende Knogler, neppe nok antydet. Ledfladen for Laarbenets *Condylus internus* har større eller mindre Udbugtninger i sit ellers væsenlig kredsformede Omrids. Ledfladen for Laarbenets *Condylus externus* kan være næsten ganske kredsformet eller noget pæreformet, afsmalnende indefter; dens Størrelse er ikke lidt vexlende. Ledfladen for den forbenede Seneskive i Knæleddet er smal eller bred, lang eller kort. Ledfladen paa Bagsiden af Knoglens øverste yderste Hjørne for Seneknoglen i *Gastrocnemius* er større eller mindre, med forskjellig formet Omrids, oftest flad, undertiden udhvælvet. Ligeledes vexle Ledfladerne for Lægbenet, baade den øvre og den nedre; Forskjellen i Størrelse af den nedre Ledflade kan være i høj Grad paafaldende; oftest har den nærmest pæreformet Omrids, men den kan være næsten kredsformet.

	S. magnum.				*S. leptoceph.*			
	Bahu.	Escr. 5.	Gen.	Tatus.	Argentina.			
Maal af Skinneben.					17.	6.	18.	14.
Største Længde, langs Indersiden	289	275		292	331	304	290	272
Største Brede foroven	158	157	c. 159	167	181	179	169	166
Største Brede forneden fortil	c. 132	126	130	141	164	144	127	131

Lægbenet (4 hele eller næsten hele, 13 Brudstykker) viser ingen fast Forskjel fra *S. leptocephalum* (10 af 7 Skeletter). Den nederste af Ledfladerne for Skinnebenet vender lidt mere skraat indefter paa alle de foreliggende Knogler; hos *S. leptocephalum* vender den næsten lige opad; men at slutte efter Ledfladen paa Skinnebenet kan Forholdet hos *S. magnum* være det samme som hos *S. leptocephalum.* — I Formen af Muskelkamme, Baandknuder og lignende er der anselig Vexlen. Den øvre Ledflade for Skinnebenet er oftest en sammenhængende Flade; men den kan være opbrudt i et forreste og et bageste Afsnit, skilte ved et anseligt Mellemrum af ikke bruskklædt Flade (paa to sammenhørende Lægben fra Lapa de Genette); oftest støder den i vid Udstrækning til Ledfladen for Seneknoglen i *Gastrocnemius*; men undertiden ere de to Flader nær ved ikke at røre hinanden; den er bredere eller smallere, med jevnt eller bugtet Omrids. Ledfladen for Seneknoglen i *Gastrocnemius* er oftest flad, men kan være ret stærkt udbuet; den er langstrakt eller kort, næsten kredsformet, med jevnt eller bugtet Omrids. Den nedre af Ledfladerne for Skinnebenet er større eller mindre, pæreformet, nyreformet, kredsformet.

Maal af Lægben.	*S. magnum.* Bahu.	Escr. 2. jun.	Escr. 5.	Gen.	Tatus.	*S. leptoceph.* Argentina. 6.	17.	14.	19.	16. jun.
Største Længde, langs Ydersiden	299	......	......	281	285	307	325	c. 284	264	288
Største Tværmaal forneden	120	104	110	102	108	119	132	......	115	108

Knæskallen (20 Stkr.) viser ingen fast Forskjel fra *S. leptocephalum* (5 Stkr. af 4 Skeletter). — Ledfladen for Laarbenet er oftest ret stærkt hvælvet, men undertiden kun svagt; indadtil er den oftest meget videre end udadtil, men den kan indadtil være næsten lige saa smal som udadtil; dens nederste Rand er undertiden næsten lige, undertiden svagt udbuet, oftest mere eller mindre indbugtet. Det Afsnit af Knoglen, der ligger nedenfor Ledfladen, er oftest anseligt, af lignende Længde som Ledfladen, noget vexlende, men en enkelt Gang (paa en Knogle fra Lapa do Bahu) saa stærkt indskrænket, at det er nær ved at mangle; det ender forneden mere eller mindre stærkt afsmalnende og oftest pegende tydelig indefter, men enkelte Gange visende næsten lige nedefter.

Maal af Knæskal.	*S. magnum.* Bahu.								Escr. 1.		Escr. 2. jun.
Største Længde	89[1]	105	106	109	111	115	116	120	118	126	99
Ledfladens Brede	c. 70	72	75	c. 67	85	88	93	87	74½	83	78

[1]) Ualmindelig kort.

Maal af Knæskal.	*S. magnum.* Escr. 5.	Gen.		Tatus.	Vermelha.			Ukj. Hule.	*S. leptoc.* Argent. 6.	17.
Største Længde	123	118[2])	115[2])	124	103	106	128	107	117	134
Ledfladens Brede	82	85	86	85	......	76	89	87	91	103

[2]) Højre og venstre, sammenhørende.

Forbenet Seneskive i Knæleddets Yderside findes (8 Stkr. foreligge, deriblandt en, fra Lapa dos Tatus, hørende sammen med et Skinneben) og er formet som hos *S. leptocephalum* (3 Stkr. af 3 Skeletter); den er omtrent halvmaaneformet i Omrids, med tyk Yderrand og skarp Inderrand. — Knoglen vexler ikke lidt i Længde og Brede. Ledfladerne for Laarben og Skinneben strække sig over hele dens Længde eller naa ikke den forreste Del.

Maal af forbenet Seneskive i Knæleddet.	*S. magnum.* Bahu.			Escr. 1.	Escr. 2. jun.	Gen.	Tatus.	*S. leptoc.* Argentina. 6.	17.	14.
Største Længde	52	54	58	49	52	59	56½	56½	54	66

Seneknogle, *Fabella*, i ydre Hoved af *Gastrocnemius* findes (6 Stkr., deriblandt to, fra Lapa de Genette og Lapa dos Tatus, hørende sammen med Underben) og er formet som hos *S. leptocephalum* (4 Stkr. af 4 Skeletter); det er en langstrakt, uregelmæssig knoldformet Knogle med sammenstødende Ledflader for Skinneben og Lægben. — Ujevnhederne paa Ydersiden vexle stærkt i Form. Ledfladen for Underbenet er undertiden langstrakt ægformet, med jevne Rande, Fladerne for Skinneben og Lægben stødende sammen i hele deres Brede; undertiden er den samlede Ledflade nærmest formet som et Ottetal, idet Fladerne for Skinneben og Lægben kun i en kortere Strækning støde sammen.

	S. magnum.						*S. leptoc.*	
	Bahu.		Escr. 1.	Escr. 5.	Gen.	Tatus.	Argent.	
Maal af *Fabella.*							17.	14.
Største Længde	64	75	$59^1/_2$	78	$66^1/_2$	c. 61	67	75

Rullebenet (21 Stkr.) viser neppe nogen fast Forskjel fra *S. leptocephalum* (8 Stkr. af 6 Skeletter); maaske kan det siges, at Ledfladen for Lægbenet skraaner lidt mindre stærkt udad forneden, og at Baand-Fæstet indenfor den indre Ledrulle mod Skinnebenet er lidt mindre skarpt fremspringende; men Forskjellen er ikke paalidelig; Ledfladen for *Naviculare* er i hvert Fald oftest lidt mindre flad. — Den indre Ledrulle for Skinnebenet vexler stærkt i Form; den er oftest næsten halvkugleformet hvælvet, men kan være meget mere flad; dens Omrids indefter er oftest halvkredsformet, men kan være mere spidst; dens Forrand er oftest stærkt buet nedad, men kan være kun ganske svagt buet. Fordybningen mellem indre og ydre Ledrulle for Skinnebenet plejer at være vel udpræget, men kan være ret flad. Den ydre Ledrulle vexler ikke lidt i Højde og Skarphed; oftest skyder den sig saa langt nedefter, at den kun ved et ganske smalt Mellemrum er skilt fra Ledfladen for *Naviculare*; undertiden er Mellemrummet mere anseligt. Baand-Fæstet indenfor den indre Ledrulle er oftest formet som en stump Knold, undertiden som en spids Tap. Ledfladen for Lægbenet vexler noget i den Grad, hvori den skraaner; dens Form bagtil er meget forskjellig; undertiden strækker den sig bagtil tungeformet langs næsten hele Yderranden af den ydre Ledrulle for Skinnebenet; undertiden er den tungeformede Del ved Indbugtninger skilt mere eller mindre fra det øvrige af Ledfladen eller er opbrudt i mindre Afsnit; undertiden mangler den helt. Den største, ydre, af Ledfladerne for Hælbenet er oftest ret stærkt udhulet, men kan være ret flad. Den inderste af Ledfladerne for Hælbenet vexler ikke lidt i Størrelse og Form af Omrids.

	S. magnum.										*S. leptoc.*			
	Bahu.			Escr. 1.		Escr. 2.	Escr. 5.		Gen.	Tatus.	Argentina.			
											18.	14.	16.	20.
Maal af Rulleben.						jun.							jun.	
Største Længde	c. 100	c. 109	c. 111		c. 104	....	c. 104	c. 107	109	113	105	102	102	106
Største Brede forneden	c. 103	.....	c. 113	c. 101	c. 96	98	c. 103	104	c. 99	....	95	105	96	101

Hælbenet (16 Stkr.) kan vistnok siges at være lidt kortere end hos *S. leptocephalum* (6 Stkr. af 4 Skeletter), og den Udvæxt, der bærer den indre af de to Ledflader for Rullebenet, er mindre fremspringende; i begge Henseender er Forskjellen kun ringe. — Knoglen vexler ikke lidt i Formen og Størrelsen af den uhyre *Tuber calcanei* og i Sværheden og Formen af den stærke Kam, der løber skraat over Hælbenets Yderside. Den ydre af Ledfladerne for Rullebenet vexler noget i Brede og er hvælvet i forskjellig Grad. Den tungeformede Udvæxt, der bærer den indre af Ledfladerne for Rullebenet, plejer at være ret kort, men kan en enkelt Gang være næsten lige saa fremspringende som hos *S. leptocephalum*. Den indre og den ydre Ledflade for Rullebenet pleje at være skilte ved en ret dyb og bred Fure, dog mindre bred end hos *S. leptocephalum*; men en enkelt Gang (paa en Knogle fra Lapa da Escrivania Nr. 1) ere de to Flader sammenflydte, i bred Forbindelse indbyrdes. Den indre Ledflade for Rullebenet og Ledfladen for *Cuboideum* ere undertiden indbyrdes skilte ved et smallere eller bredere Mellemrum, undertiden indbyrdes sammenflydte.

	S. magnum.					*S. leptoc.*	
	Escriv. 5.			Gen.	Tatus.	Argent.	
Maal af Hælben.						18.	14.
Største Længde	200	203	198	198	210	233	221
Største Brede forneden	101	96	.	98 .	. .	117	110

Naviculare (11 Stkr.) er lidt mere fladtrykt end hos *S. leptocephalum* (6 Stkr. af 4 Skeletter); især viser det sig i, at den pukkelformede ydre Del af Ledfladen for Rullebenet er lavere; den er ogsaa lidt bredere, medens den skaalformede Del er smallere. Ledfladen for *Cuneiforme secundum* er inderst næsten plan, ikke tydelig udhulet. — Den pukkelformede ydre Del af Ledfladen for Rullebenet vexler noget i Højde og Stejlhed. Ledfladen for Rullebenet plejer at være en sammenhængende Flade; men enkelte Gange er dens skaalformede Del udskilt ved en lang Indbugtning fra Knoglens Forrand. Ledfladen for *Cuneiforme primum* plejer at helde ret stærkt indad foroven, men Heldningens Grad er noget forskjellig, og Fladens Omrids vexler meget betydelig i Form. Fladen for *Cuneiforme secundum* plejer udadtil at smelte sammen med Fladen for *Cuneiforme tertium*, men er undertiden skilt fra den ved et lille Mellemrum. Fladen for *Cuneiforme tertium* er oftest kun svagt bølgeformet, men undertiden ret stærkt saddelformet udhulet.

	S. magnum.								*S. leptoc.*		
	Bahu.				Escr. 1.	Genette.		Tatus.	Argentina.		
Maal af *Naviculare.*									18.	14.	16. jun.
Største Brede	79	81	84	86	c. 77	81½ [1]	82½ [1]	76	84	82½	87
Største Dybde	60½	62	55	62	62½	54½	54½		65	64½	60

[1]) Højre og venstre, sammenhørende.

Cuneiforme primum og det dermed sammensmeltede 1ste Mellemfodsben (3 Stkr. foreligge, et af dem fra Lapa do Bahu hørende sammen med et *Naviculare*, de to andre fra Lapa da

Escrivania Nr. 1) ere i Hovedsagen som hos *S. leptocephalum* (2 Stkr. af et Skelet). Knoglen er hos *S. magnum* mindre langstrakt end de foreliggende af *S. leptocephalum* og forneden tykkere. Ledfladen for *Cuneiforme secundum* danner en meget stump Vinkel med Fladen for *Naviculare*, medens Vinkelen hos *S. leptocephalum* er næsten ret. Ledfladen for 2det Mellemfodsben er større og foroven i udstrakt Forbindelse med Fladen for *Cuneiforme secundum*, medens de to Flader hos *S. leptocephalum* ere vidt skilte. — To af de foreliggende Knogler, fra Lapa da Escrivania Nr. 1, ere noget kortere og tykkere end den 3dje, fra Lapa do Bahu. Ledfladen for 2det Mellemfodsben er næsten flad, som hos *S. leptocephalum*, kun svagt bølget eller ret stærkt udbuet.

	S. magnum.		*S. leptoc.*
	Bahu.	Escr. 1.	Argent.
Maal af *Cuneiforme primum* med 1ste Mellemfodsben.			16. jun.
Største Længde	57	54½	65
Største Brede	39	39	41

Cuneiforme secundum (3 Stkr.) har Ledfladen for *Naviculare* næsten plan, ikke tydelig buet ivejret indadtil. Ledfladen for *Cuneiforme primum* staar næsten lodret paa Fladen for *Naviculare*, medens den hos *S. leptocephalum* (6 Stkr. af 4 Skeletter) er stillet meget skraat, i en meget stump Vinkel gaaende over i *Naviculare*-Fladen. — Knoglen kan vexle noget i Graden af Fladtrykning. Den Rand, hvori Ledfladerne for *Naviculare* og *Cuneiforme primum* støde sammen, kan være skarp eller glat afrundet. En Ledflade for *Cuneiforme tertium* findes paa alle tre foreliggende Knogler, vexlende i Størrelse og Stilling; men den kan ogsaa mangle, at slutte efter Mangelen af tilsvarende Flade paa *Cuneiforme tertium*.

	S. magnum. Bahu.			*S. leptoc.* Argentina.		
				18.	14.	16.
Maal af *Cuneiforme secundum.*						jun.
Største Brede	38½	41	44	48½	44½	49
Største Dybde	23½	28½	31½	33½	32½	32½

Cuneiforme tertium (12 Stkr.) viser neppe nogen fast Forskjel fra *S. leptocephalum* (6 Stkr.). — Knoglen vexler noget i Graden af Fladtrykning, hvad der især er iøjnefaldende paa dens Forside. Dens bagudgaaende Forlængelse ender ret bredt afrundet eller mere spidst. Ledfladen for *Naviculare* vexler ikke lidt i Graden af sin Svejning. Undertiden findes en lille Ledflade for *Cuneiforme secundum* (eller 2det Mellemfodsben), men ofte mangler den. Ledfladen for 3dje Mellemfodsben vexler ikke lidt i Formen af Omrids, især af dens bageste Del, der er længere eller kortere udtrukken, bredere eller smallere, med udbuede eller mere eller mindre indbugtede Rande. Fladen for *Cuboideum* vexler stærkt i Størrelse og Omrids.

	S. magnum.									S. leptoc.		
	Bahu.					Escr. 2.	Gen.		Verm.	Argentina.		
						jun.				18.	14.	16.
Maal af *Cuneiforme tertium.*												jun.
Største Brede	47½	47	48½	…	46	46	49	49	51½	49½	48½	
Største Dybde	70	…	68½	73½	…	66½	71	71½	68½	70½	67	65

Cuboideum (15 Stkr.) viser neppe nogen fast Forskjel fra *S. leptocephalum* (6 Stkr.). Der findes ingen Ledflade for 3dje Mellemfodsben, hvad der findes paa de foreliggende Knogler af *S. leptocephalum*, dog kun i Form af en yderst lille Flade paa Knoglens forreste inderste Hjørne, vexlende i Størrelse, undertiden neppe synlig. — Ledfladerne for Rullebenet og *Naviculare* støde oftest sammen i en tydelig, skjønt afrundet Kant; men Afrundingen af Kanten kan være saa stærk, at Grændsen mellem Fladerne neppe er til at se. Ledfladen for *Cuneiforme tertium* plejer at være en sammenhængende Flade; en sjelden Gang er der en Indbugtning i dens Bagrand, og en enkelt Gang er den helt gjennembrudt (paa en Knogle fra Lapa do Bahu). Ledfladen for Hælbenet kan være næsten plan, men oftest er den svagt bølget. Ledfladen for 5te Mellemfodsben plejer at ligge lidt dybere nede end Fladen for 4de, i hvis Yderrand den jevnt bøjer over; Overgangen mellem dem kan være mere eller mindre brat; men undertiden ligge de omtrent i samme Plan og danne tilsammen en svagt hvælvet Flade. Ledfladen for 4de Mellemfodsben vexler meget stærkt i Breden af dens bageste Del; undertiden er den bagtil omtrent lige saa bred som fortil; undertiden er den bagtil stærkt indsnevret, mere eller mindre brat; undertiden mangler dens bageste Halvdel saa godt som ganske.

	S. magnum.											S. leptoc.	
	Bahu.						Escr. 1.		Escr. 4.	Gen.	Taq. 3.	Argent.	
Maal af *Cuboideum.*												18.	14.
Største Brede forneden	53	…	57½	…	60½	71	63½	…	…	60	…	67	71
Største Højde, yderst[1]	51½	53½	59	58	57	69½	60	61½	61	57½	62	62½	62½

[1]) Undertiden nærmere Midten.

1ste Mellemfodsben. Se *Cuneiforme primum.*

2det Mellemfodsben (3 Stkr., de to af samme Skelet, fra Lapa da Escrivania Nr. 1, og det ene af dem hørende sammen med et 3dje Mellemfodsben, det 3dje fra Lapa da Lagoa do Sumidouro) har Ledfladen for *Cuneiforme secundum* lidt mindre stejlt stillet end hos *S. leptocephalum* (3 Stkr., af forskjellige Skeletter). Fladen for 1ste Mellemfodsben & *Cuneiforme primum* er betydelig større og foroven stødende sammen med Fladen for *Cuneiforme secundum*, medens de to Flader hos *S. leptocephalum* ere skilte ved et anseligt Mellemrum. Ellers er der neppe nogen fast Forskjel. — Fladen for *Cuneiforme secundum* er ret stærkt udhulet (paa Knog-

lerne fra Lapa da Escrivania Nr. 1) eller næsten plan (paa Sumidouro-Knoglen) som hos *S. leptocephalum*. Paa Knoglens øverste Spids kan findes en lille Ledflade for *Cuneiforme tertium* (paa Escrivania-Knoglerne), lidt større end hos *S. leptocephalum*, adskillende Fladerne for *Cuneiforme secundum* og 3dje Mellemfodsben; men Fladen for *Cuneiforme tertium* kan helt mangle (Sumidouro), saa at Fladerne for *Cuneiforme secundum* og 3dje Mellemfodsben støde sammen i en skarp Kant. Fladen for 3dje Mellemfodsben er svagt skaalformet udhulet (Escrivania Nr. 1), som hos *S. leptocephalum*, eller næsten plan (Sumidouro). Knoglens nedre Ende er enten (Escrivania 1) ganske som hos *S. leptocephalum*, uden Spor af Ledflade, men med ujevnt knudrede Udvæxter, blandt hvilke man dog skimter den fremspringende Midtkam i vanslægtet Tilstand; eller der kan (Sumidouro) findes en lille, yderst vanslægtet, delvis opløst, nærmest plan Ledflade for 1ste Taaled.

	S. magnum.			*S. leptoc.*		
	Escriv. 1.		Sumid.	Argentina.		
Maal af 2det Mellemfodsben.				18.	14.	16. jun.
Største Længde	$67^1/_2$		59	78	$72^1/_2$	75
Største Brede	48	$46^1/_2$	42	46	$46^1/_2$	47

3dje Mellemfodsben (18 Stkr.) synes altid at mangle Ledflade mod *Cuboideum*, medens en saadan Flade findes hos *S. leptocephalum* (6 Stkr. af 4 Skeletter), skjønt kun som ubetydelig lille og vexlende i Størrelse. Nedre Ledflade har Side-Delene lidt mere frembuede og afrundede, mindre fladtrykte. Ellers er det neppe muligt at paapege nogen fast Forskjel. — Afstanden mellem øvre og nedre Ledflade inderst og forrest kan en enkelt Gang (paa en Knogle fra Lapa de Genette) være paafaldende kortere end ellers. Knoglens bagudgaaende Udvæxt er bredere eller smallere, længere eller kortere, har omtrent tværgaaende eller skjævtstillet Bagrand. Ledfladen for *Cuneiforme tertium* er fladere eller dybere udhulet, stærkt vexlende i Form af Omrids, især den bagudgaaende Forlængelse paafaldende uens, længere eller kortere, bredere eller smallere, med lige eller bugtede Rande. Ledfladen for 2det Mellemfodsben er oftest plan, undertiden mere eller mindre stærkt udhvælvet, meget vexlende i Størrelse, dens Omrids oftest afrundet, undertiden kantet, med mere eller mindre indbuede Rande. Fladen for 4de Mellemfodsben kan være næsten plan, som hos *S. leptocephalum*, men oftest er dens bageste Del ret stærkt udhulet; i Størrelse vexler den stærkt; Omridset er oftest nyreformet, men kan være ægformet eller noget uregelmæssigt. Side-Delene af nedre Ledflade vexle noget i Graden af Fladtrykning. Altid findes Afbrydelser i nedre Ledflade, stærkt vexlende i Udstrækning og Form; undertiden ere Side-Delene opløste i mindre Afsnit, og jevnlig ere større eller mindre Dele af dem helt forsvundne. Ogsaa paa Midtkammen findes Afbrydelser i Ledbrusken, vexlende i Størrelse.

	S. magnum.																*S. leptoc.*	
	Bahu.				Hule ved Bahu.	Escriv. 1.					Escr. 5.	Gen.		Verm.		Argentina.		
Maal af 3dje Mellemfodsben.																18.	14.	16. jun.
Største Længde	.....	62½	66	67	.....	52	.....	58	58½	61	60½	62	67	65	c. 65	70½	64½	60
Største Brede	63	69½	....	69	72½	64½	54	63	62½	72	71	70	68	66	.....	75	71½	68½
Største Dybde	84	.....	99	.....	99	89½	82	89	90	93	98	93½	98½	....	c. 98	102½	97	93
Længden af Midtkammen paa nedre Ledflade	63½	....	c. 72		c. 72½	c. 68	60½	66	70	75	c. 76	76	68½	68	c. 74	78	c. 67½	72

4de Mellemfodsben (17 Stkr., de 13 omtrent hele) kan maaske siges at have en noget mindre nedre Ledflade end hos *S. leptocephalum* (6 Stkr. af 4 Skeletter), og Midtkammen paa nedre Ledflade er mere lige, saa godt som ikke buet indefter, hvad den ret tydelig plejer at være hos *S. leptocephalum*; Forskjellen i begge Henseender er dog kun ringe. Anden fast Forskjel findes neppe. — Den bagudgaaende Udvæxt fra Knoglens øverste bageste Rand vexler uhyre i Sværhed og Form. Ledfladen for *Cuboideum* vexler noget i den Grad, hvori den skraaner indefter; den er næsten plan eller svagt hvælvet ivejret; den er bredere eller smallere, fortil strækkende sig frem til Knoglens Forrand eller ikke saa langt, bagtil naaende til Knoglens Bagrand eller ikke saa langt, bagtil lige saa bred som fortil eller stærkt indsnevret, oftest paa en bred Strækning stødende sammen med Ledfladen for 3dje Mellemfodsben, men undertiden kun netop rørende den, en enkelt Gang helt skilt fra den (paa en Knogle fra Lapa da Escrivania Nr. 4). Fladen for 3dje Mellemfodsben kan være næsten plan, men oftest har den øverst og bagest et ret anseligt pukkelformet Fremspring; oftest er den i Omrids nyreformet, men den vexler paa lignende Maade som tilsvarende Flade paa 3dje Mellemfodsben. Fladen for 5te Mellemfodsben støder til Fladen for *Cuboideum* i hele dennes Længde eller kun til den forreste Del og strækker sig mere eller mindre dybt ned langs Knoglens Yderside; Omridset vexler, nyreformet, ægformet, nærmest kredsformet, nærmest trekantet o. s. v. Knoglens Forside øverst er mere eller mindre hul, idet dens Rande staa frem i meget forskjellig Grad. I nedre Ledflade findes Afbrydelser af vexlende Form; Midtkammen kan være saa godt som lige, men kan ogsaa vise en svag Begyndelse til at bøje til Siden; den Del af Ledfladen, der ligger indenfor Midtkammen, har undertiden jevnt udbuet Inderrand; men ofte er der i den frie Inderrand en mere eller mindre dyb Indbugtning. De fremspringende Knolde, der omgive nedre Ledflade, vexle stærkt i Størrelse og Form.

	S. magnum.										*S. leptoc.*		
	Bahu.		Escriv. 1.		Escr. 4.	Escriv. 5.		Gen.	Rasg.	Verm.	Argentina.		
Maal af 4de Mellemfodsben.											18.	14.	16. jun.
Største Længde	c. 103	112	113	.....	109	95	103	105	106	108	113	108	
Største Brede foroven, forrest	c. 39	44	44	.....	45	44½	44½	41½	40	50	44½	46	45
Længden af Midtkammen paa nedre Ledflade	c. 49	53½	c. 51	44½	49½	...	46	c. 51	.....	48½	53½		52

(*Scelidotherium magnum.*)

5te Mellemfodsben (15 Stkr., de 12 omtrent hele) har Knoglens bageste Rand mere eller mindre skarpkantet, medens den hos *S. leptocephalum* (6 Stkr. af 4 Skeletter) er glat afrundet. Ellers kan der neppe paapeges nogen fast Forskjel. — Knoglen kan være kortere eller længere, smallere eller bredere. Yderranden er oftest mere eller mindre indbuet paa Midten, men kan være næsten lige. Spidsen af Hæl-Udvæxten kan strække sig mere eller mindre langt tilbage, og dens fremstaaende Knuder vexle stærkt i Form. Den voldformede Forhøjning, der løber tværs over Knoglens Bagside nær dens øverste Rand, kan være stærkt fremspringende, men ogsaa ret lav, næsten svindende, som hos *S. leptocephalum*. Ledfladen for *Cuboideum* kan helde i ret forskjellig Grad mod Fladen for 4de Mellemhaandsben; den er oftest næsten plan, kun svagt udhulet, men undertiden ret stærkt fordybet. Ledfladen for 4de Mellemfodsben kan strække sig ned over næsten Halvdelen af Knoglens Inderside, men naar som oftest ikke saa langt ned; dens Omrids vexler paa tilsvarende Maade som den tilstødende Flade paa 4de Mellemfodsben. Ledfladen for 1ste Taaled er som oftest, som hos *S. leptocephalum*, stillet paa en tydelig fremspringende Kam; men en enkelt Gang (paa en Knogle fra Lapa do Rasguão do Azude) gaar den mere jevnt over i sine Omgivelser; selve Ledfladen vexler ikke lidt i Brede og Omrids, der kan være indbugtet paa forskjellig Maade.

	S. magnum.						*S. leptoc.*	
	Bahu.		Escr. 1.	Escr. 5.	Rasg.	Verm.	Argent.	
Maal af 5te Mellemfodsben.					jun.		18.	14.
Største Længde	146	150	145	141	131	157	155	158
Største Brede foroven	104	112	105	106	94	106	100	106

1ste og 2det Led af 3dje Taa (19 Stkr., de 16 omtrent hele), fast sammensmeltede, vise neppe nogen fast Forskjel fra *S. leptocephalum* (7 Stkr. af 4 Skeletter). — De to smaa Seneknogler, der ligge bag Leddet mod Mellemfodsbenet, ere oftest frie; men i sjeldne Tilfælde er en af dem fastvoxet, og enkelte Gange ere de det begge. Knoglen er i noget forskjellig Grad forkortet. De knoldformede Udvæxter paa dens Sider vexle meget i Størrelse og Form; en sjelden Gang er der paa Indersiden en broformet Udvæxt. Midtfuren paa øvre Ledflade er oftest tydelig afsmalnende bagtil, men kan ogsaa bagest være ret bred; de Dele af øvre Ledflade, der ligge paa Siderne af Midtfuren, ere oftest anselige, men vexle stærkt i Udstrækning og kunne indskrænkes stærkt ved Afbrydelser i Fladerne; forrest og yderst for Midtfuren kan Ledfladen endogsaa helt forsvinde; ogsaa i Midtfurens Bruskklædning kan der være forskjellig formede Afbrydelser, oftest i dens Midte; undertiden er hele øvre Ledflade ved Afbrydelser tværs over Midten delt i et forreste og et bageste Afsnit. Midtfuren paa nedre Ledflade vexler ikke lidt i Dybde og Brede. De nedre Ledruller kunne være bredere eller smallere; ofte er der paa Midten af dem begge større eller mindre Afbrydelser, mest i Form af Indbugtninger fra Siderne;

enkelte Gange ere begge Ledruller ved Afbrydelser i Ledbrusken delte i et forreste og et bageste Afsnit.

	S. magnum.												*S. leptoc.*		
	Bahu.				Corr.	Escr. 1.		Escr. 5.	Genette.				Argentina.		
Maal af 1ste og 2det Led af 3dje Taa, sammensmeltede.				juv.									18.	14.	16. jun.
Største Længde langs Bagsiden yderst[1])	74	c. 78	c. 82½	.....	c. 59	69½	83	....	70	69½	72	76	82	74	73
Største Dybde	74½	c. 81	c. 77	....	57½	66	....	....	66	71½	75	73	75	66	67
Største Brede ovenfor nedre Ledrulle	....	62	60½	45	47½	57	71½	59	56	56	62	63	67½	62	61

[1]) Tilvoxede Seneknogler ikke medregnede.

Kloleddet af 3dje Taa (14 Stkr., kun 3 af dem nogenlunde hele) viser neppe nogen fast Forskjel fra *S. leptocephalum* (4 Stkr. af 3 Skeletter). — Selve Kloen kan være saa godt som symmetrisk; men oftest er dens Yderside mere fladtrykt, mere lodret stillet end Indersiden. Kammen mellem Ledfurerne for 2det Taaled er mere eller mindre skarp og mere eller mindre bred. I Ledfurernes Bruskklædning kan der findes Afbrydelser af vexlende Udstrækning og Form.

	S. magnum.			*S. leptoc.*	
	Bahu.	Escr. 5.	Verm.	Argent.	
Maal af Kloled af 3dje Taa.				18.	14.
Største Længde langs Forsiden	c. 172	c. 174	c. 178	c. 191	c. 176
Største Længde langs Bagsiden	c. 129	c. 132	c. 139	c. 145	c. 136
Største Højde (Dybde) ved Grunden, med Skede	63	c. 66	69	73	71
Største Brede ved Grunden	....	60½	c. 63	66	65

1ste og 2det Led af 4de Taa (11 Stkr. foruden 2 løse 1ste Led) pleje hos voxne Dyr at være fast sammensmeltede, ligesom hos *S. leptocephalum* (4 Stkr., af 2 voxne Skeletter og et ungt); hos unge Dyr synes de at være indbyrdes frie, ligesom hos *S. leptocephalum*; i hvert Fald foreligge to 1ste Led af unge Dyr, og de have kun paa en lille Strækning været sammensmeltede med 2det Led; men ogsaa hos aldrende Dyr kan Sammenvoxningen være ufuldstændig: paa et meget aldrende Skelet fra Lapa do Bahu have de to Knogler kun i ringe Udstrækning været forenede; paa et andet aldrende Skelet fra samme Hule er Grændsen imellem dem for største Delen synlig. — 1ste og 2det Led i Forening ere ikke lidt kortere end den tilsvarende Knogle hos *S. leptocephalum*, men vise ellers neppe nogen fast Forskjel. — I Størrelsen af Baand-Fæster og andre Udvæxter er der en ikke ringe Vexlen. I Ledfladen for Mellemfodsbenet er der forskjellig formede Afbrydelser af Ledbrusken. Ledfladen for Kloleddet er smallere eller bredere, mere eller mindre dybt og skarpt skaaren. Oftest er der under Ledfladen for Kloleddet en fureformet Ledflade for en Seneknogle, vexlende i Form; undertiden er Seneknoglen fastvoxet til Taaleddet. — Paa de foreliggende 3 løse 1ste Led sees det, at Ledfladen mod 2det Led er betydelig mere fladtrykt end hos den foreliggende unge *S. leptocephalum*.

(*Scelidotherium magnum.*)

	S. magnum.								*S. leptoc.*		
	Bahu.			Escr. 1.	Escr. 5.	Gen.	Taq. 3.	Verm.	Argentina.		
Maal af 1ste og 2det Led af 4de Taa, sammensmeltede.									18.	14.	16. jun.
Største Længde langs Ydersiden	61	61½	65	66½	59½	63		c. 62	81	77	72
Største Dybde	52	53	56½			53	57		c. 56	c. 51	53
Største Brede ved Grunden	41½	43	52½	51	42½	47½		c. 42½	47	44½	42

Kloleddet af 4de Taa foreligger ikke i Samlingen. At dømme efter Ledfladen paa 2det Led maa det have været en lille knoldformet Vantrivning, som hos *S. leptocephalum.*

1ste Led af 5te Taa (5 Stkr.) synes at være lidt mere vanslægtet end hos *S. leptocephalum* (2 Stkr. af samme Skelet); baade øvre og nedre Ledflade have mistet endnu mere af den oprindelige Form og ere blevne fladere. — Knoglen vexler meget i Sværhed; især dens Yderside er i vexlende Grad udbuet. Ledfladen for Mellemfodsbenet er mere eller mindre udhulet, oftest noget bølgeformet, og meget vexlende i Størrelse og Omrids. Nedre Ledflade er svagt udbuet eller næsten plan eller svagt indbuet, undertiden bølgeformet, uden eller saa godt som uden Spor af fremstaaende Midtkam, der hos *S. leptocephalum* er nogenlunde tydelig.

	S. magnum.					*S. leptoc.*
	Bahu.			Escr. 1.		Argent.
Maal af 1ste og 2det Led af 5te Taa.						16. jun.
Største Dybde af 1ste Led	36½	37½	45	40½	41	34
Længden af 1ste og 2det Led tilsammen						57

2det Led af 5te Taa foreligger ikke; men at slutte efter Ledfladen paa 1ste Led har det været en lignende knoldformet lille Knogle som hos *S. leptocephalum* (1 Stk. foreligger), maaske lidt mere vantreven.

Et *Os falciforme pedis* findes (4 Stkr.) som hos *S. leptocephalum* (3 Stkr. af 2 Skeletter). Det er hos begge Arter en anselig, tyk, skiveformet Knogle med mere eller mindre uregelmæssigt, udtunget Omrids og med mere eller mindre ujevn Overflade. Hos *S. magnum* synes det at være forholdsvis mindre end hos *S. leptocephalum.*

	S. magnum.				*S. leptoc.*	
	Bahu.			Escr. 1.	Argent.	
Maal af *Os falciforme pedis.*					6.	16. jun.
Største Tværmaal	65½	68½	69	69½	86	61

Fra Insektædere stamme Gumlerne; de laveste Gumlere afvige ikke fra Insektæderne i andet end den Række af Egenskaber, som Gumlernes ejendommelige Vaner føre med sig. Men fra de alleroprindeligste Insektædere maa de stamme; der kan endnu hos Gumlere findes en enkelt oprindelig Egenskab, der er ukjendt hos Nutidens Insektædere og peger tilbage til Pungdyrene, men maa have været at finde hos de første Insektædere, den oprindeligste Orden af *Placentalia*: Stigbøjlen kan være stilkformet.

Det er Vanen at leve væsenligst af Termiter, der har gjort Insektædere til Gumlere. Ved Hjelp af Lugtesandsen have Gumlernes Stamformer opsporet Termiterne; ved Hjelp af Haandens Kløer have de opbrudt Termiternes faste Bo; for ret at komme i heldig Stilling til at kunne arbejde have de sat sig paa Bagbenene og støttet sig paa Halen; mangen Gang have de ogsaa maattet bruge Foden til at kradse og grave; med Tungen have de opslikket de bløde Insekter, som de ikke have haft nødig at tygge, men have kunnet knuse mod Ganen eller sluge hele. De Egenskaber, som de første Gumlere have faaet som Følge af deres Jagt paa Termiter, præge endnu de øverste Gumlere, selv om deres Vaner ere blevne ganske andre.

Det der mest iøjnefaldende har præget Gumlerne, er Tungens Brug og Følgerne deraf. Tungen selv er saa meget øvet i Strækning, at den snart er bleven lang og smal, og dens Muskler have faaet Tilbøjelighed til at voxe paa mærkelig Maade. Ogsaa Tungens Bevæge-Nerve, *Nervus hypoglossus*, voxer og udvider *Foramen condyloideum*. Spytkirtlerne, der give den lange Tunge tilbørlig Klæbrighed, voxe. Munden aabnes saa lidt som muligt, for at Byttet ikke skal undslippe eller spildes, og Mundspalten indsnevres derfor og bliver lille, ikke større end, at Tungen med Byttet netop kan glide igjennem. Paa Formen af Ansigtet har Tungen en væsenlig Indflydelse; Ansigtet bliver langt, men smalt, næsten tudformet. Tungens Tryk mod Gane og Ganesejl giver Ben-Ganen Tilbøjelighed til at forlænge sig tilbage; Ganeben og Vingeben udvide sig i Ganesejlet. — Det kan ske, at nogle af de øverste Gumlere ophøre at leve af Insekter og vænne sig til Planteføde; deres Tunge indskrænkes, men beholder dog ikke lidt af sin lange, smalle Form; og selv om Ansigtet forkortes sammen med Tungen, beholder det dog ret lille Mundspalte og smal Mundhule og noget af Tudformen.

Fortænderne blive strax satte ud af Brug, og de forsvinde helt, Hjørnetænderne ligeledes. Brugen af Kindtænderne indskrænkes strax i høj Grad, og de vanslægte. De blive til smaa Vantrivninger af ensartet simpel Kegleform, valseformede, naar Spidsen er afslidt; de miste Emaillen, og de ophøre at danne Rod; deres Tal kan forhøjes eller indskrænkes, og de

kunne helt forsvinde. Mælketandsættet gjennemgaar fra første Færd lignende Forandringer som det blivende Sæt, men forsvinder tilsidst helt. — Det kan hænde hos nogle af de øverste Gumlere, at Kindtænderne igjen tages i Brug til kraftigt Arbejde og paa forskjellig Maade voxe og forstærkes; men altid beholder Tandsættet Tegn paa, at det har været vanslægtet; Fortænder og Hjørnetænder vende aldrig tilbage, men kunne nogenlunde erstattes af de forreste Kindtænder, der rykke langt fremad; Emaillen er tabt for stedse; Rodløsheden vedvarer; Mælketænder komme ikke igjen; ad nye Veje gjenvinder Tandsættet sin Styrke.

Med Indskrænkning af Tændernes Brug følger Vantrivning af Tyggemusklerne. Tindingmusklen rykker ned paa Siden af Hjernekassen og bliver ganske tynd; Vingemusklerne blive svage; og særlig iøjnefaldende vantrives Kindmusklen, der kan indskrænkes saa meget, at den saa godt som er forsvunden. — Men paa forskjellige Trin kan Vantrivningen standses, og Musklerne kunne tilbagevinde deres Kraft; oftest kan man da af deres Virkning paa Hovedskallen se, at deres Udvikling er gaaet ad usædvanlige Omveje.

Med Vantrivning af Tænder og Tyggemuskler følge Ændringer i Hovedskallen. Fortændernes Vantrivning og Forsvinden er Skyld i, at Mellemkjæbebenet bliver svagt, med Tilbøjelighed til at miste sin *Processus nasalis*, saa at det kan ende som en lille flad Knogle liggende helt i Ganen; af samme Grund bliver Underkjæbens forreste Del spinkel, ganske rettende sig efter Tungens Paavirkning. Hjørnetændernes og Kindtændernes Indskrænkning skyldes det, at Overkjæbebenets Krop mister sin Sværhed og ikke mere sænkes nedad under Hovedskallens Axe, og at Underkjæbe-Grenen bliver spinkel, tilsidst pindformet, og ikke mere holdes i Afstand fra Hovedskallens Axe, saa at Underkjæbens Ledhoved kommer til at ligge mere og mere paa Linie med Kjæbegrenens øvre Rand. Med Kraftløsheden i Tyggemusklerne følger Indskrænkning og Forsvinden af Muskelkamme, saa at Hovedskallen faar et ejendommelig afglattet Udseende; Kindbuen, der ikke mere paavirkes kraftig af Tinding- og Kindmuskel og deres Seneblade, bliver tynd og kan tilsidst helt forsvinde; særlig er det Kindbenet, der vantrives, først mister sin Forbindelse med Tindingbenets Kindbue-Udvæxt og derefter mere og mere svinder hen, indtil det helt gaar bort; Underkjæbens *Prc. coronoideus* og *Prc. angularis* indskrænkes og kunne helt forsvinde. Som Følge af de kraftløse, ubestemte Bevægelser i Underkjæbe-Leddet forsvinder *Prc. postglenoideus*, Ledskaalen faar en meget lidt udpræget Form, og Underkjæbens Ledhoved vanslægter, saa at det tilsidst neppe er fremhævet fra Omgivelserne. — Mellemkjæben kan standses i sin Vantrivning og gjenvinde sin Styrke, mere eller mindre, men ikke under Paavirkning af Tænder; det kan ske som Følge af Paavirkning af Næsebenet, der hviler paa dens *Prc. nasalis* og kan komme til at trykke den, naar Snuden bruges som Løftestang, eller som Følge af Paavirkning af den bevægelige Næsebrusk, der hviler paa dens Gane-Del; sin helt oprindelige Form gjenvinder den dog ikke i noget Tilfælde. Selv om *Prc. nasalis* under Næsebenets Paavirkning bliver anselig, faar den dog kun en egen fremadheldende Form; bagfra er den fortrængt af Overkjæbebenet; Sømmen mod Overkjæben gjenvinder ikke sit bagud-skraa-

nende Forløb; og i Ganen udvider Mellemkjæben sig samtidig paa en egen Maade, bagtil omvoxende *Foramen incisivum.* Er det Næsebrusken, der igjen bringer Væxt i Mellemkjæben, er det nærmest kun Gane-Delen, der igjen forstærkes. Ogsaa Underkjæbens forreste Del vedbliver at være ret upaavirket af Tænder, selv om Kindtænderne rykke langt fremad, og den beholder altid noget af den Tudform, som Tungen har givet den. Tages Kindtænderne atter i Brug og voxe, kunne de derimod ikke alene gjengive Overkjæbebenets Krop og Underkjæben deres tidligere Styrke, men endogsaa forøge den i paafaldende Grad, alt i Forhold til Tændernes Størrelse; Overkjæbebenets Krop sænkes da atter nedad, i højere Grad end før, og Underkjæbens Krop skydes derved ogsaa nedad, saa at den igjen kommer til at ligge meget lavere nede end Underkjæbens Ledknude. Naar Gumlerne ophøre at æde Insekter, er det saa godt som udelukkende for at vænne sig til Planteføde; de Tyggemuskler, der tages mest i Brug og mest virke paa Hovedskallen, ere derfor Vingemusklerne og Kindmusklen, de Muskler hvormed den egenlige Tygning bedst udføres; de voxe igjen og kunne blive uhyre, langt kraftigere end hos de første Stamformer. Vingemusklerne bringe *Prc. pterygoideus*, der hos Stamformerne kun er lille og lav, til at voxe frem i Form af en høj Plade, og sammen med Kindmusklen bringe de Underkjæbens *Prc. angularis* til at brede sig stærkt; Kindmusklens Udspring gjenvinder ikke rigtig sit oprindelige Forhold til Kindbuen, der efterhaanden var vanslægtet, især i sin midterste Del; men Musklen skaffer sig ny Plads ved at frembringe en nedadrettet Udvæxt ved Kindbuens forreste Grund, enten fra Overkjæbebenet eller fra Kindbenet, en Udvæxt der kan naa en uhyre Størrelse. Underkjæbens Ledknude kan igjen blive fremtrædende og vel afgrændset, af forskjellig Form; men Underkjæbe-Leddet viser sig dog altid i en eller anden Henseende afvigende fra det sædvanlige.

Den stærke Øvelse af Lugtesandsen har bragt Hjernens *Lobi olfactorii* til at voxe og udvide deres Plads i Hjernekassen; Sibenets *Lamina cribrosa* forstørres, og dets *Concha superior* voxer, tilsidst i paafaldende Grad, forøgende Tallet paa sine Blade. Rummet mellem Øjehulerne fyldes og udvides af *Lobi olfactorii* og af Sibenet. — Hos de Gumlere, der vænne sig til Planteføde, kan Sibenet igjen indskrænkes; men altid vedbliver det at være anseligt, og Hovedskallens Ansigt beholder altid noget af den Brede mellem Øjehulerne, som det store Siben har givet det.

Følgen af Arbejdet med at opkradse Termiternes faste Bygninger er først og fremmest, at Haandens Kløer blive stærke. Fra første Færd tages vel alle fem Kløer i Brug; men ganske særlig er det Kloen paa den længste Finger, 3dje, der bruges og bliver stærk, stor og kroget, i udpræget Hængsel-Forbindelse med næstyderste Fingerled; som Bærere af Kloleddet voxe de andre Led i 3dje Finger og det tilsvarende Mellemhaandsben; de blive svære, men korte, fordi de holdes tæt sammentrykte for at danne saa urokkeligt et Fæste for Kloleddet som muligt; de presses ind i hverandre og miste meget af deres indbyrdes Bevægelighed, Kammene paa deres Ledflader forhøjes, deres Furer fordybes, og tilsidst faa de Tilbøjelighed til at voxe sammen indbyrdes. — Sin Overmagt beholder 3dje Finger næsten altid hos Gumlerne, hvorledes end

Haanden omformes. Hvad der ellers sker med den og med de andre Fingre, afhænger af den forskjellige Brug, der gjøres af dem. For Dyr, der ere vante til at kradse i Termiternes Huse, ligger det nær at bruge Hænderne til Gravning, at søge Termiterne ogsaa i deres underjordiske Bygninger; de stærke Kløer ere som skabte ogsaa dertil; men det ligger ogsaa nær at følge Termiterne paa deres Veje op i Træerne; de krogede Kløer egne sig ogsaa til Klatring, som fortrinlige Hager. Blandt de mere oprindelige Gumlere er der dem, der kunne baade grave og klatre; men de højere Gumlere ere uddannede særlig enten til Gravning eller til Klatring, eller de stamme fra Former, der have været uddannede i den ene eller den anden Retning. — Alle de Gumlere, der ere særlig uddannede som Gravere, have overvejende brugt Haandens Yderrand til Arbejdet; 4de og 5te Finger faa, fra første Færd, stærkere Kløer, og deres Led og Mellemhaandsben forkortes og føjes fastere sammen; de vinde mere eller mindre de Egenskaber, som 3dje Finger var den første til at erhverve; eller alle tre Fingre omformes endnu mere paafaldende i samme Retning; 1ste og 2den Finger beholde mere eller mindre af deres oprindelige Slankhed. Men fra denne Tilstand kan der ske Afvigelser paa forskjellig Maade; 5te Finger eller baade 4de og 5te kunne vantrives i forskjellig Grad, hemmede af 3dje; 1ste og 2den Finger kunne vantrives, eller 2den kan tages særlig i Brug og vinde næsten samme Styrke som 3dje; og andre Afvigelser kunne fremkomme; men altid vil man kunne spore Levninger af den mere oprindelige Tilstand med de svære tre yderste og de spinkle to inderste Fingre. — Alle de Gumlere, der ere særlig uddannede til Klatring, have fra første Færd overvejende brugt Kløerne paa de tre midterste Fingre, 2den, 3dje og 4de, som Hager, og 2den og 4de Finger vinde mere og mere af de Egenskaber, som 3dje var den første til at erhverve, eller alle tre Fingre gaa endnu videre i Omdannelse, medens 1ste og 5te kun en Tid lang følge noget med i Udvikling, men snart vantrives; en egen Skjebne har dog 4de Finger; som det ofte er Tilfældet hos klatrende Pattedyr, gjelder det ogsaa, fra første Færd i hvert Fald, hos de klatrende Gumlere, at forholdsvis meget af Legemets Vægt maa bæres af de to yderste Fingre; 4de Finger bliver derfor særlig lang, og 5te Finger faar noget af samme Egenskab[1]). Paa mange Maader kan Haanden omformes end yderligere hos de klatrende Gumlere, ofte næsten helt eventyrlig; men næsten altid vil man kunne spore Levninger af den mere oprindelige Tilstand med de forkortede inderste og de forlængede to yderste Fingre; mest paafaldende og holdbar er Længdeforskjellen i Mellemhaandsbenene.

En ejendommelig Vane, der allerede findes hos forholdsvis oprindelige Gumlere, der baade grave og klatre, er den: at bøje Kløerne ind under Haandfladen og træde paa Haandens Yderrand, for at ikke de svære Kløer skulle hindre Gangen. Denne Vane opgives hos de Gumlere, der uddanne sig særlig til Gravning, men vedligeholdes og udvikles hos dem, der særlig øve deres Klatre-Evne, og den kan være Grund til de mærkeligste Omdannelser af Haanden; de to yderste Fingre kunne mere eller mindre indhylles i Trædepuder og vanslægte; og Trykket af Legemets Vægt paa Haandens Yderrand kan fremkalde Forskydninger og andre Afvigelser i Haandens Knogler.

Forlemmet beholder ellers hos Gumlerne i de væsenligste Træk samme Bygning som hos Insektæderne, ret frit bevægelige Led, ret ligelig udviklede Knogler med oprindelig formede Ledflader. — Mest paafaldende afviger det fra de oprindeligste Forhold hos de bedste Gravere, hvor det bliver ualmindelig muskelstærkt, med svære Muskelkamme, med lang og stærk *Prc. anconæus*, med bredt Skulderblad og stor *Acromion*, der endogsaa kan brede sig skaalformet ud over Overarmbenets Hoved. Ogsaa de særlig klatrende Former faa, fra første Færd, særdeles muskelstærke Arme; især deres Skulderblad bliver paafaldende ved sin Brede og ved sin Tilbøjelighed til end mere at udvide og styrke sit Omraade ved at skyde Forbening ud i det Baand, der gaar fra Skulderbladets forreste Rand til *Prc. coracoideus*, og i det, der gaar fra *Acromion* til *Prc. coracoideus*. Hos dem, der have drevet Klatringen næsten til Overmaal, saa at de neppe bruge Armene som andet end som Hager, hvormed de hænge sig fast og langsomt entre afsted, miste Armene igjen meget af deres Muskelstyrke og blive forholdsvis spinkle, Knoglerne langstrakte, uden fremtrædende Kamme; men Minder om den oprindelige Styrke ere dog stadig at finde; skjønt Skulderbladet bliver forholdsvis lille, beholder det dog samme Form som tidligere, med de ejendommelige Forbeninger i Baandene, o. s. v.

Foden bruges fra første Færd paa lignende Maade som Haanden, til Kradsning i Termiternes Bo; men den bruges med langt mindre Kraft, kun mere lejlighedsvis, og den omdannes derfor ikke nær saa paafaldende som Haanden, om end paa tilsvarende Maade. — Ogsaa i Foden fremkommer saaledes en Modsætning mellem de særlig gravende og de særlig klatrende Former af lignende Slags som i Haanden: hos de gravende de to inderste Tæer svage, uden sammentrængte Led, hos de klatrende de to yderste Tæer langstrakte. Forholdet kan spores i mange Forklædninger, saaledes ogsaa hos de Gumlere, der stamme fra gravende Former, men selv helt have opgivet at bruge Foden til at grave og snarere have Hove end Kloer.

En Vane, der begynder allerede hos Gumlere, der baade grave og klatre, er den: at sætte Foden paa Højkant, saa at Fodsaalen vender nok saa meget indad som nedad. Denne Vane er vel neppe opstaaet alene for ikke under Gangen at plages af de lange Kloer, men ogsaa for at faa Foden bragt i en heldig Stilling under Klatring op ad lodrette Stammer eller Grene. — Hos de særlig klatrende Gumlere kan denne Vane fremkalde mærkelige Omformninger i Hæl-Leddet. Og den Kraft, hvormed Fodsaalen presses mod Underlaget, kan hos de bedste Klatrere fremkalde mærkelige Udbredninger af Saalen, støttede af et fladt udbredt Hælben eller af stort *Os falciforme* eller af Udvidelse af øvre Ende af 5te Mellemfodsben. I høj Grad afvigende bliver Foden hos de klatrende Gumlere, der igjen opgive Klatringen for atter at vænne sig til Gang paa Jorden.

Stor Indflydelse paa hele Baglemmets Bygning har de første Gumleres Vane at sidde paa Bagbenene, medens de med Forlemmerne arbejde i Termiternes faste Bygninger. Baglemmet faar i sin Helhed en betydelig Styrke, fordi det faar meget at bære; dets Tjeneste er dog væsenligst kun at være Støtte, og derefter formes det; dets mest fremtrædende Egenskab

er Sværhed. Ogsaa Bækkenet og dets Forbindelse med Hvirvelraden styrkes, ikke alene under Paavirkning af den Vægt, der hviler paa det, men ogsaa under Indflydelse af de stærke Rygmuskler, der tjene til at holde Forkroppen løftet. Hoftebenet bliver en svær Knogle med stærke Muskelkamme og faar desuden Tilbøjelighed til at udbrede sig skaalformet som delvis Bærer af Bughulens Indvolde, der under den oprejste Stilling mere end før komme til at hvile paa det; dets Forbindelse med Bækkenhvirvlerne bliver fastere, med Tilbøjelighed til fast Sammenvoxning, og flere af de forreste Halehvirvler have Tilbøjelighed til at smelte sammen med Bækkenhvirvlerne. Høje Torntappe og høje *Prc. mamillares* paa Lendehvirvlerne ere Følger af Rygmusklernes Styrke. — Selv om Vanen at sidde paa Bagbenene ganske opgives, saaledes som det er Tilfældet hos nogle af de mest klatrende Gumlere, beholde Baglem og Bækken dog en Del af de Egenskaber, de have faaet hos de oprindelige Former.

Halen bruges af de oprindelige Gumlere i en væsenlig Grad som Støtte, medens de sidde paa Bagbenene, og den bliver mægtig, tyk, muskelstærk; dens Tværtappe og nedre Buer blive paafaldende store, og dens stærke Muskler bidrage til at paavirke Bækkenhvirvler og de bageste Ryghvirvler og frembringe Styrke i Torntappe og *Prc. mamillares*, undertiden ogsaa i *Prc. accessorii*; Tværtappene af de Halehvirvler, der have deres Plads indenfor Sædebenet, blive saa lange, at de naa Sædebenet, forenes fast dermed ved Baand eller helt smelte sammen med det. — Det kan ske hos nogle af de øverste planteædende Gumlere, at Halen ikke mere bruges og forsvinder; men de Virkninger, den stærke Hale hos deres Forfædre har haft paa Skelettet, udslettes ikke helt; nogle af Halehvirvlerne vedblive at være sammensmeltede med Sædebenet, o. s. v.

En Vane, der gjenfindes hos mange oprindelige Pattedyr, i Hvile at rulle sig sammen i Kugleform, findes ogsaa hos de oprindelige Gumlere, og hos nogle af dem er den dreven til høj Fuldkommenhed, især hos nogle, der have faaet stærkt forhornet eller tillige forbenet Hud paa Legemets Overside, saa at Sammenrulning er bleven dem et Middel til Forsvar. Det er sikkert denne Vane, der hos Gumlerne har fremkaldt Tilbøjelighed til mærkelige Omdannelser i Brystbenets, i Ribbensbruskenes og i de bageste Ryghvirvlers Ledforbindelser: Brystbenets Led kunne blive ualmindelig frit bevægelige indbyrdes, stødende sammen i virkelige Ledføjninger; Ribbensbruskene, der mere eller mindre forbene, kunne faa vel udformede Ledføjninger med Brystbenet, og de fleste af dem kunne faa Ledforbindelser indbyrdes paa de Steder, hvor deres Rande komme til at røre hinanden; og de bageste Ryghvirvlers *Prc. accessorii* faa Ledflader paa de Steder, hvor de ved Hvirvelradens stærke Sammenbøjning komme til at gnide mod Oversiden af Tværtappen og Undersiden af forreste Ledtap af den nærmest følgende Hvirvel. — Selv hos Gumlere, der have opgivet Vanen at rulle sig sammen, ere Stamfædrenes Egenskaber i denne Henseende vedligeholdte i mere eller mindre fremtrædende Grad.

Endnu paa andre Maader kunne Gumlerne afvige fra deres Stamformer blandt Insektædere.

Som Termit-Ædere med Tilbojelighed for baade Gravning og sindig Klatring vandt de forste Gumlere deres Særpræg fra Insektæderne. Nogle vænnede sig særlig til Gravning, andre til Klatring, og baade blandt de gravende og de klatrende var der dem, der ophorte at leve af Termiter og lignende og gav sig til at leve af Plantefode, og nogle af dem ophorte igjen i væsenlig Grad at grave eller klatre og vænnede sig til at nojes med at gaa paa Jorden. I hvilken Retning Gumlerne end have uddannet sig, have de naaet at forme sig til stærkt afvigende, næsten fantastiske Skikkelser. Men et fælles Særpræg omfatter dem dog alle. Ikke alene have selv de mest afvigende Former beholdt meget af de Egenskaber, som deres Forfædre fik som Termit-Ædere; men det ser ogsaa ud, som om de forste Gumleres sindige Væsen, fremkommet ved det nogenlunde magelige Arbejde med Termiterne, havde gjennemtrængt hele Gruppen og hindret Fremkomst af forskjellige Egenskaber, der ellers let opstaa hos Pattedyr; ingen Gumler er uddannet til Løb eller Spring, ingen til springende Klatring, og ingen har paa anden Maade ovet sig i Hurtighed, ingen har faaet Syn og Horelse særlig ovede, ingen har frembragt egenlige Vaaben, ingen har faaet særlig hojt udviklet Hjerne; deres noget slove Væsen er vel en af Grundene til, at saa mange af Gumlernes hojt udviklede Former ere uddode.

At domme efter deres storre eller mindre Lighed med Insektædere er Forholdet mellem Gumlerne snarest folgende[5]):

I. Mellemkjæben af oprindelig Størrelse og Form. *Prc. accessorii* paa Lendehvirvler og bageste Brysthvirvler uden Ledforbindelse med Tværtappe og Ledtappe.

Nomarthra.

1. Kindtænderne veludviklede, Kindbuen fuldstændig, Kindbenet af sædvanlig Form, Gane- og Vingeben ikke forlængede tilbage, Ganens Bagrand med opstaaende Kant og med Spor af Tværben, tydelig *Prc. postorbitalis*, Underkjæbens Ledflade paa *Sqvama* ikke sænket nedad; Taareben findes; *Pars mastoidea* ikke dækket af *Sqvama*. Ingen af Fingrene har 1ste Led forkortet. Huden ikke skælklædt.

   Orycteropodidæ.

   Orycteropus.

2. Kindtænder mangle, Kindbue mangler, Kindbenet mangler, Gane- og Vingeben forlængede tilbage, Ganens Bagrand uden opstaaende Kant og uden Spor af Tværben, ingen *Prc. postorbitalis*, Underkjæbens Ledflade paa *Sqvama* sænket nedad; oftest intet Taareben; *Pars mastoidea* dækket af *Sqvama*. 1ste Led i 3dje Finger forkortet. Huden skælklædt.

   Manidæ.

   »Leptomanis«, Manis.

II. Mellemkjæben vanslægtet. *Prc. accessorii* paa Lendehvirvler og bageste Brysthvirvler have eller have haft Ledforbindelse med Tværtappe og Ledtappe.

Xenarthra.

1. Kindbenet af oprindelig Form og med de sædvanlige Forbindelser. Rullebenets Ledflade mod *Naviculare* glat afrundet.

   Dasypodidæ.

   Dasypodini: »Prozaëdyus«, »Stenotatus«, Euphractus, Stegotherium, Xenurus, Cheloniscus, Tolypeutes, Chlamydophorus, Dasypus.

   Peltophilini: Peltophilus.

   Chlamydotheriini: »Proeutatus«, »Eutatus«, Chlamydotherium.

Glyptodontini: »Propalæohoplophorus«, »Eucinepeltus«, Hoplophorus, Lomatophorus, Panochthus, Euryurus, Doedycurus, Glyptodon.

2. Kindbenet vanslægtet, Forbindelsen med *Prc. zygomaticus sqvamæ* løsnet. Rullebenets Ledflade mod *Naviculare* bølgeformet.
   a. Insektædende; Kindbenet uden nedadrettet Udvæxt.
      Myrmecophagidæ.
      Cycloturini: Cycloturus.
      Myrmecophagini: Tamandua, Myrmecophaga.
   b. Planteædende; Kindbenet med nedadrettet Udvæxt.
      Bradypodidæ.
      Megatheriini: Hapalops etc., Schismotherium etc., Megalonyx, Coelodon, Megatherium, Nematotherium, Mylodon, Grypotherium, Catonyx, Scelidotherium.
      Bradypodini: Choloepus, Bradypus, Scæopus.

I Form af Stamtræ.

Bradypodidæ.

Myrmecophagidæ.

Manidæ. Dasypodidæ.

Orycteropodidæ.

Orycteropodidæ. *Orycteropus*, den eneste sikkert kjendte Slægt af Familien *Orycteropodidæ*, er af alle kjendte Gumlere den, der afviger mindst fra typiske Insektædere. I flere Henseender er den mere oprindelig end nogen anden kjendt Gumler, og den forener desuden hos sig de allerfleste af de oprindelige Egenskaber, der i det hele kunne findes hos Gumlere; kun i faa Forhold er den gaaet sine egne Veje, afvigende fra Gumlernes Stamform.

Af Gumlernes Egenskaber har den allerede faaet mange. Den er udpræget Termit-Æder. Tungen er bleven lang og smal, om end ikke i nogen særlig paafaldende Grad, og har paavirket sine Omgivelser ikke lidt. Ansigtet er blevet langt og tudformet; men Ben-Ganen er bagtil meget oprindelig formet, ikke forlænget, med ophøjet Bagrand, med Spor af »Tværben«, en Ben-Bro omsluttende en Aabning mellem de bageste Hjørner af Overkjæbeben og Ganeben, med Vingeben af sædvanlig Form og paa sædvanlig Plads, med *Hamulus pterygoideus* stillet foran Trommehulen. Fortænder og Hjørnetænder ere forsvundne, Kindtænderne ere blevne simpelt valseformede, uden Emaille, rodløse, de forreste helt vantrevne, deres Tal lidt forøget; men de bageste af dem ere endnu ret anselige, med en svagt tvedelt Form, mindende om Bagkindtænder hos Insektædere, og ret typisk Tandskifte findes. Tyggemusklerne ere vel svage, men dog forholdsvis ret veludviklede. Mellemkjæbebenets Krop er vel svag; men hele Knoglen har ellers bevaret en meget oprindelig Form, med anselig, ikke fremludende *Prc. nasalis*, med Ganefladen omsluttende *Foramen incisivum* paa sædvanlig Maade. Underkjæbens forreste Del er spinkel og rendeformet, men dog forholdsvis ret stærk, og dens midterste Del er ret kraftig,

fyldt af Kindtænderne. Overkjæbebenets Krop er vel fortil spinkel; men bagtil har den beholdt sin oprindelige Sværhed, hvormed følger, at den er sænket ned under Hovedskallens Axe, saa at ogsaa Underkjæbens Krop holdes nede, liggende lavere end Ledhovedet; i Forbindelse med Styrken af Overkjæbebenets Krop staar det vist, at *Canalis infraorbitalis* har sin oprindelige Form, med bred Ydervæg. Trods sin Svækkelse er Tindingmusklen dog stærk nok til at fremkalde en tydelig *Crista temporalis* og paa Grændsen mod Øjehulen en tydelig *Prc. postorbitalis* fra Pandebenet. Og Tindingmuskel og Kindmuskel i Forening ere stærke nok til at vedligeholde en fuldstændig Kindbue, der vel er spinkel og uden Kamme, men dog har en meget oprindelig Form, særlig et veludviklet Kindben i sædvanlig Forbindelse med Overkjæbeben og med *Prc. zygomaticus sqvamæ*. Underkjæbens Muskel-Udvæxter, *Prc. coronoideus* og *Prc. angularis*, ere begge forholdsvis anselige, kun i ringe Grad vanslægtede. *Prc. postglenoideus* er endnu tilstede og ret kraftig, og Underkjæbens Ledhoved er tydelig fremhævet, skjønt noget lille. Sibenet er vel stort og har udvidet Rummet mellem Øjehulerne, men dog ikke paafaldende, og *Foramina optica* staa nær sammen. De fleste Fingre have faaet stærke Kløer, Ledføjningerne mellem Fingerleddene indbyrdes og med Mellemhaandsbenene ere blevne faste, Knoglerne indskudte i hinanden, Mellemhaandsbenene have faaet Midtkam ogsaa paa Forsiden af nedre Ende, og forskjellige andre Egenheder ere fremkomne desuden; men ingen af Fingrene har 1ste Led forkortet, Mellemhaandsbenene, i hvert Fald 2det og 3dje, have omtrent deres oprindelige Længde, i Haandroden findes et *Centrale*, og *Scaphoideum* og *Lunatum* ere ikke sammenvoxede. Skulderbladet er allerede forstærket i betydelig Grad og er paa Vej til at blive bredt; men endnu har det ikke faaet nogen paafaldende Brede. Albuebenets *Prc. anconæus* er bleven lang, men er dog ret oprindelig formet. Foden er omformet paa lignende Maade som Haanden, men meget mindre paafaldende: alle fem Tæer ere tilstede, ret ligelig udviklede; Fodroden har en meget oprindelig Bygning, Rullebenet er saaledes formet næsten som hos de fleste oprindelige Pattedyr, *Cuboideum* rører det ikke, og Ledfladen for *Naviculare* er halvkugleformet. Baglemmet har allerede i ikke ringe Grad faaet Form af Støtte, med svære Knogler; Hoftebenet er ikke lidt forstærket og udbredt, og flere af de forreste Halehvirvler ere sammenvoxede med Bækkenhvirvlerne; og de bageste Ryghvirvlers Torntappe og *Prc. mamillares* ere blevne høje. Men Bækkenet har dog i sin Helhed beholdt mere af sin oprindelige langstrakte Form, dets bageste Del er i mindre Grad forkortet i Forhold til Hoftebenet end hos andre Gumlere. Halen har faaet Form som Støttehale, muskelstærk, med lange Torntappe, Tværtappe og nedre Buer; Tværtappene af de Halehvirvler, der ligge indenfor Sædebenet, ere vel ved Baand forenede dermed; men en Sammenvoxning finder ikke Sted. Brystben og Ribbensbruske have en ganske oprindelig Form; ingen særlig Omformning som Følge af Vane at rulle sig sammen kan spores.

I Formen af Ganens bageste Rand, i de bageste Kindtænders Tvedeling, i Længden af 1ste Led i Fingrene, i Tilstedeværelsen af et *Centrale* i Haandroden og i Længden af Bækkenets bageste Del er *Orycteropus* oprindeligere end alle sine kjendte Slægtninge. I de fleste andre

opforte Egenskaber staar den omtrent paa samme Trin som de laveste af de andre. Kun i følgende Forhold er den gaaet videre end de Gumlere, der staa den nærmest: Næsen er ejendommelig omformet, noget i Stil med Tryne, indrettet som Redskab til at rode i det opkradsede Termit-Bo; Haarene omkring Næseborene ere blevne stive Børster. Maaske paa Grund af Næsebruskens Bevægelighed har Næsebenets forreste Ende faaet en ejendommelig Form, en dyb Indskjæring i Forranden. Som ret forsvarslos har den maattet øve i det mindste en af sine Sandser, Hørelsen, foruden Lugten, for i Tide at kunne mærke kommende Fjender og flygte for dem, og det ydre Øre er blevet paafaldende stort; Trommehulen har udvidet sig op i *Sqvama*, hvis *Prc. posttympanicus* er luftfyldt. *Stapes* har mistet den simple Stavform, der endnu er at finde hos andre af de laveste Gumlere, og den har faaet udpræget Form som Stigbøjle, som hos de allerfleste højere Pattedyr, og som hos mangfoldige Pattedyr, især af de lavere Grupper, Insektædere, Flagermus, Gnavere, gaar en Gren af *Carotis*, en *Arteria stapedia*, igjennem den. Øret er ellers i de fleste Henseender bygget som hos oprindelige Insektædere, med ringformet Trommeben, o. s. v. Kindtændernes indre Bygning er bleven højst ejendommelig, vel nærmest en Følge af Vanslægtning: Tandkimen er udtunget i en Mængde Spidser, omkring hvilke Tandbenet aflejres, saa at Kronen faar Udseende af at være sammensat. Endelig er *Orycteropus* noget ensidig uddannet som Graver; den har helt opgivet Klatring. Følgen er, at de to yderste Fingre, 4de og 5te, foruden 3dje, ere tagne særlig i Brug, medens 1ste Finger er sat ud af Tjeneste og er forsvunden; de yderste Fingre ere blevne forholdsvis svært og sammentrængt byggede, deres Mellemhaandsben lidt forkortede, og ikke alene paa det stærkeste, 3dje, men paa alle de tilstedeværende er der fremkommet Midtkam paa nedre Ledhoveds Forside. Kloerne ere blevne noget skjævt sammentrykte. I Haandroden er der fremkommet forskjellige Afvigelser fra det oprindelige, der vel staa i Forbindelse med Haandens Uddannelse til Gravepote; at *Cuneiforme* og *Hamatum* ere blevne særlig store, er vel Følge af Styrken af de tre yderste Fingre, som de støtte; mindre klar er Grunden til, at *Multangulum minus* og *Capitatum* smelte sammen. Armens store Muskelstyrke viser sig særlig i Formen af Skulderbladet, der har faaet en paafaldende stor *Acromion*. Baglemmet er i enkelte Forhold lidt mere uddannet som Støtte end hos andre oprindelige Gumlere; saaledes har Laarbenet allerede faaet en anselig *Crista glutæa*; Tæernes Kløer have faaet lidt Lighed med Hove.[6])

Manidæ. Fra oprindelige Orycteropodider, der i enkelte Træk have staaet lavere end *Orycteropus*, stamme Maniderne; i alt væsenligt have Manidernes Stamformer været som *Orycteropus*; de have endogsaa haft et Par af de Egenskaber, hvori *Orycteropus* staar højere end forskjellige andre Gumlere. Men i Uddannelse som Termit- eller Myre-Ædere have Maniderne naaet en langt højere Udvikling end *Orycteropus*; ligeledes i flere andre Henseender ere de afvegne mere fra Insektæderne.

Lavere end *Orycteropus* staa Maniderne i at have beholdt simpelt stavformet *Stapes*. Ligeledes staa de lavere i forskjellige Egenskaber i Lemmernes Bygning, der staa i Forbindelse med, at de ere i mindre Grad særlig uddannede som Gravere, men have beholdt Evne til baade at klatre og at grave. I Haanden er det kun en af Fingrene, 3dje, der er paafaldende omformet, den eneste, hvis Mellemhaandsben har faaet Kam paa Forsiden af nedre Ledhoved; 1ste Finger er tilstede, om end noget svag; Kloleddene have beholdt mere af den sædvanlige Kloform; Haandrodsknoglerne have ret oprindelig Form, *Multangulum minus* og *Capitatum* ere indbyrdes frie. Skulderbladet har kun en kort *Acromion*. Baglemmets Støtteform er lidt mindre udpræget; Laarbenet har ikke faaet fremspringende *Crista glutæa*, men har dog i sin fladtrykte skarprandede Form en Begyndelse dertil; Tæernes Kloer have den oprindelige Kloform.

De faa høje Egenskaber, som Maniderne have fælles med *Orycteropus*, ere: Næsebenets dybt spaltede Forrand, vel afhængig af Snudens Bevægelighed, og den ejendommelige Udvidelse af Trommehulen op i *Prc. posttympanicus sqvamæ*.

Højere end *Orycteropus* staa de kjendte Manider først og fremmest i Tungens Omdannelse og Følgerne deraf. Tungen er bleven endnu længere og smallere, ganske uhyre lang, med sin Grund, i Hvilen, skydende sig tilbage i Brysthulen, og dens Muskler kunne paa ejendommelig Maade paavirke Brystbenet. Ansigtet er endnu mere tudformet. Ben-Ganen er forlænget tilbage, saa at dens bageste Rand ligger paa Linie med Ledskaalen for Underkjæben paa *Sqvama*, og dens Bagrand har helt mistet sin oprindelige Form, den opstaaende Rand og Minderne om Tværben; Vingebenet er skudt tilbage, med *Hamulus* naaende næsten til Trommehulens Bagrand. Alle Tænder ere helt forsvundne. Tyggemusklerne ere endnu langt mere indskrænkede, paa Vej til at forsvinde. Underkjæben er endnu meget svagere, helt formet som en tynd Pind; Overkjæbebenets Krop er i hele sin Udstrækning indskrumpen, ikke sænket ret meget nedad under Hovedskallens Axe; Underkjæbens Krop holdes derfor heller ikke nede, men kommer til at ligge i Højde med Ledhovedet; *Canalis infraorbitalis* er bleven ganske kort. Paa Hjernekassen frembringe Tyggemusklerne ingen Muskelkamme, ingen *Crista temporalis* eller andet, og hvert Spor af en *Prc. postorbitalis* paa Pandebenet er forsvundet. Kindbuen er fuldstændig forsvunden; ikke alene er Kindbenet borte eller saa godt som borte, men ogsaa *Prc. zygomaticus sqvamæ*. *Prc. coronoideus* og *Prc. angularis* ere helt forsvundne. Af *Prc. postglenoideus* findes intet Spor. Underkjæbens Ledhoved er saa godt som ikke fremhævet fra sine Omgivelser. Paa en meget ejendommelig Maade er Underkjæbens Ledflade paa *Sqvama* sænket nedad paa en fremstaaende Fod; Grunden er vist, at Tungen har søgt at skaffe sig Plads i Mundhulen, der ved Kjæbernes Sammenfalden har Tilbøjelighed til at indsnevres; Tungen har trukket i Ledforbindelsen mellem Underkjæbe og *Sqvama* og har bragt Ledfladen paa *Sqvama* til at sænke sig. Sibenet har faaet endnu mere Overmagt og har endnu mere fyldt Rummet mellem Øjehulerne. 3dje Finger har faaet større Overmagt over de andre Fingre og har forholdsvis korte og svære Led, og dens Mellemhaandsben er forkortet; nogen Tilbøjelighed til Forkortning vise ogsaa de andre Mellemhaands-

ben. *Scaphoideum* og *Lunatum* ere indbyrdes sammenvoxede, vel en Følge af deres fælles Leje i Ledskaalen paa det stærke Spoleben, et Forhold der ofte opstaar hos Pattedyr af de forskjelligste Grupper. I Foden er en særlig Tillempning til Klatring ret paafaldende: Foden er stillet noget paa Højkant, og Rullebenet er formet derefter, dets Ledflade mod Skinnebenet er drejet noget indad mod Fodens Inderrand, og det har faaet Ledforbindelse med *Cuboideum*, og Ledfladen mod *Naviculare* er bleven bølgeformet, tildels udhulet. I en enkelt Henseende er Bækkenet lidt mindre oprindeligt: Sædebenet har mistet den langstrakte Form.

En paafaldende Egenhed have Maniderne faaet i deres Skælklædning. Hos mangfoldige Nutids-Pattedyr, især af de mere oprindelige, findes endnu tydelige Minder om Pattedyrenes allerældste Tider, da Haarklædningen opstod, spirende frem paa den skællede Hud, som de havde arvet efter deres Forfædre; mest iøjnefaldende ere Minderne hos forskjellige Pungdyr, Insektædere og Gnavere, der paa Haand, Fod og Hale endnu have tydelig skællet Hud, med Haar siddende bag hvert Skæl, enkeltvis eller i Grupper; den samme Ordning kan ofte spores over hele Legemet, saaledes ogsaa hos *Orycteropus*. Hos Maniderne ere de Skæl, der ellers skille Haargrupperne, paa hele Legemets Overside, paa Lemmernes Yderside og over hele Halen voxede frem som mægtige fremstaaende Plader med fast forhornet Overhud[7]), Dannelser af ganske egen Slags; de overvoxe helt Haarene, der endnu kun delvis hævde deres Plads. Hvad der er den første Grund til de vanslægtede Skæls fornyede Væxt, er ikke klart; maaske kunde det være en Maade, hvorpaa Huden værger sig mod Angreb af Insekter, hvorfor de oprindeligste Gumlere ere særlig udsatte; men senere, efter at have naaet Størrelse og Haardhed, ere Skællene blevne et Middel til Forsvar mod større Fjender; naar Skældyret ruller sig sammen, saa at den ikke skælklædte Underside dækkes, bliver det som et Pindsvin, en Kugle der er uangribelig for mange Fjender; Skællene have vist sig nyttige, ere tagne i Tjeneste og videre æggede til Væxt. Det ydre Øre har Skældyret haft Vanskelighed ved at skjule under Skællene; vistnok som saarbart og ubekvemt er det sat ud af Brug og stærkt svundet ind. Til Gjengjæld er det indre Øre højere udviklet; Trommehulens Udvidelse op i *Sqvama* er større end hos *Orycteropus*; *Prc. posttympanicus* er næsten blæreformet opsvulmet, og *Sqvama* er udvidet længere tilbage, saa at det helt dækker Ydersiden af *Pars mastoidea*. — Taarebenet er hos Maniderne alleroftest forsvundet, dets Plads tagen af de omgivende Knogler, Pandeben, Overkjæbeben og Ganeben. Hvad Grunden er til denne sære Egenskab, er ikke udfundet; maaske kunde den staa i Forbindelse med Kindbenets Vantrivning.

I Familien kjendes kun to Slægter, »*Leptomanis*« og *Manis*. Den uddøde, tertiære europæiske »*Leptomanis*« er endda noget tvivlsom, fordi den kun er kjendt efter den øverste Del af Hovedskallens Ansigt. Den synes i alt væsenligt at være som *Manis*; men i nogle Enkeltheder, i Formen af Sømmene mellem Næseben og Pandeben og mellem Pandeben og Isseben, har den lidt større Lighed med *Orycteropus*, end *Manis* har det.[8])

Dasypodidæ. Fra Orycteropodider, der i enkelte Henseender have været oprindeligere end *Orycteropus*, stamme Dasypodiderne, hvis oprindeligste Former igjen ere Stamformer for Myrmecophagider og deres Efterkommere Bradypodider.

Lavere end *Orycteropus* have Dasypodidernes Stamformer været i følgende: de have haft Kindtændernes Kim af sædvanlig Form, ikke opløst i Flige; de have haft Næsebenets Forrand glat, uden Indskjæring, de have haft stavformet *Stapes*; Trommehulen har ikke været udvidet op i *Sqvama*; og de have været noget mindre uddannede som Gravere; i Haandroden have ingen af Knoglerne været sammenvoxede; Mellemhaandsbenene have ikke haft Midtkam paa Forsiden af nedre Ende.

Men allerede de alleroprindeligste Dasypodider have faaet nogle Egenskaber, der stille dem paa et højere Trin end *Orycteropus*, Egenskaber, der gjenfindes hos alle andre Dasypodider og hos alle deres Efterkommere af andre Familier, om end ikke altid lige klart, undertiden i saa stærk Forklædning, at de næsten ere ukjendelige. Kindtænderne have faaet simplere Form, ogsaa de bageste ere simpelt valseformede, og de ere blevne mindre. Mellemkjæben er noget vanslægtet, skjønt den endnu er anselig; dens *Prc. nasalis* er ifærd med at indskrænkes. Ganens Bagrand har mistet sit oprindelige Præg; den opstaaende Kant er forsvunden, ligeledes er hvert Spor af Tværben tabt. 1ste Led i den stærke 3dje Finger er forkortet. I Haandroden er *Centrale* forsvundet. Bækkenets bageste Del er forkortet i Forhold til Hoftebenet. Lendehvirvlerne og de bageste Brysthvirvler have faaet store *Prc. accessorii*, medens de hos *Orycteropus* kun findes som svage Spor, og de ere komne i Ledforbindelse med den følgende Hvirvels Tværtap og Ledtap. Brystbenets Led have faaet udprægede ægte Ledforbindelser indbyrdes og med nedre Ender af Ribbensbruskene, og ligeledes have de fleste Ribbensbruske faaet Ledforbindelser indbyrdes. — Egenskaberne i Mellemkjæbens *Prc. nasalis* og i Ryghvirvlernes Ledforbindelser er det, der udmærker Dasypodiderne og deres Efterkommere, tilsammen Afdelingen *Xenarthra*, overfor ikke alene Orycteropodiderne, men ogsaa deres Efterkommere Maniderne, tilsammen Afdelingen *Nomarthra*.

Alle de kjendte Dasypodider ere desuden i flere Henseender højt udviklede i deres særegne Retning; de kjendte Former ere kun en Kreds af de højeste af dem, som Familien maa have omfattet. Selv de oprindeligste af de kjendte Dasypodider ere særlig tillempede i følgende: Tungens Indflydelse paa Ganen er stærkere end hos flere af deres Slægtninge; Ganen er forlænget bagtil ud over sin oprindelige Plads. Sibenet har udvidet sig mere og har skudt sin bageste Grund længere tilbage og ned mellem Øjnene, saa at *Foramina optica* ere skilte mere fra hinanden. Fordi Snuden bruges som Redskab til at rode i Jorden, lidt i Stil med Brækjern, er Næsebenet forlænget fremad, saa at det naar længere frem end Mellemkjæbens Forrand, og i Næsebrusken i Næseborets Ydervæg kan der opstaa en ejendommelig Forbening[9]); Mellemkjæben, der tildels bærer Næsebenet, er ogsaa paavirket, og den gjenvinder noget af den Størrelse og Styrke, som den paa Grund af Fortændernes Vantrivning var ifærd med at miste: men

den gjenvinder dog ikke de oprindelige Forhold; *Prc. nasalis*, der var paa Veje til at indskrænkes, gjenvinder ikke helt sin Styrke, men erstattes tildels af Overkjæbebenet, der skyder sig frem over den; Mellemkjæbens Gane-Del forstærkes derimod; men dens Form bliver en egen; den breder sig ind bag *Foramen incisivum*, som den omvoxer. *Stapes* har forladt Stavformen og faaet den sædvanlige Stigbøjle-Form. Lemmerne, især Forlemmet, ere tagne særlig i Brug som Grave-Redskaber og ere allerede hos de laveste kjendte Dasypodider omformede ikke lidt derefter, paa noget lignende Maade som hos *Orycteropus*, men dog ejendommelig. Af Fingrene ere de tre yderste blevne de mest brugte og derfor de stærkeste, med svære Kløer og med korte, sammenskudte Led, med særlig ejendommelig Ledforbindelse mellem 4de Mellemhaandsben og 1ste Fingerled, og de to yderste Mellemhaandsben ere ogsaa forkortede; 1ste og 2den Finger have derimod beholdt ret svage Kløer og ellers en ret spinkel Form, med forholdsvis langstrakte, ikke sammenskudte Led og langstrakte Mellemhaandsben; i Haandroden er *Cuneiforme* bøjet saa langt nedad, og 5te Finger er skudt saa højt opad, at *Cuneiforme* og 5te Mellemhaandsben ere komne til at støde sammen og have faaet Ledflade mod hinanden, som hos *Orycteropus*; i Senen af den stærkeste af Fingrenes Bøjemuskler, *Flexor digitorum communis profundus*, er der fremkommet en Seneknogle, der glider mod Undersiden af flere af Haandrodsknoglerne og frembringer Ledflader med dem; Spolebenet har paa sin Forside faaet en højt opstaaende Længdekam, nærmest fremkaldt af Haandens Strækkemuskler; Albuebenet er blevet ualmindelig svært, paavirket baade af Haandens Strækkemuskler og af dens Bøjemuskler, der ere lejrede omkring det, og *Prc. anconæus* har faaet en ualmindelig Længde og Sværhed, nærmest under Paavirkning af Fæstet af *Triceps*; Overarmens *Condylus internus* er stærkt fremstaaende, *Crista supinatoria* ligeledes, og *Crista deltoidea* er en svær Kam; Skulderbladet har faaet højt opstaaende Kam med langt fremragende udbredt *Acromion*. Ogsaa Foden er særlig udformet til Grave-Redskab, paa lignende Maade som Haanden, men i mindre Grad, og den er desuden særlig paavirket af Baglemmets Tjeneste som Støtte for Legemet; der er fremkommet en Forskjel mellem de tre svære ydre Tæer med de sammenskudte Led og de to spinklere indre Tæer med de mere langstrakte Led, svarende til Forskjellen mellem Fingrene, men Forskjellen mellem Tæerne er mindre udpræget; Hælbenets Udvæxt er lang og stærk; i Senen af Fodens *Flexor digitorum profundus* er der, som i den tilsvarende Muskel i Haanden, fremkommet en Seneknogle, der har dannet sig Ledflader paa Undersiden af *Naviculare* og *Cuboideum*; en Følge af den Vægt, Foden maa bære, er vist Fodens sammentrængte, faste Bygning i det hele; Følger baade af Fodens Tjeneste til Gravning og af hele Baglemmets Tjeneste som Støtte ere Underbenets svære Bygning, Sammenvoxningen af Skinneben og Lægben ved baade øvre og nedre Ende, den stærkt fremstaaende Kam paa Skinnebenet og den udbredte øvre Ende af Lægbenet, det brede muskelfyldte Rum mellem de to Knoglers Midtstykker, Laarbenets Sværhed, dets store udstaaende *Crista glutæa*, dets højt opstaaende *Trochanter major*, Hoftebenets og Sædebenets faste Sammenvoxning med Bækkenhvirvler og Halehvirvler. Hvor meget end baade Forlem og Baglem omformes hos de højeste Dasypodider af forskjellige Grupper, kan dog altid det Grundlag spores, der er at finde

hos de oprindeligste af de kjendte af Familiens Medlemmer. Huden er over en stor Del af Legemet omdannet til et Pandser af Horn og Ben. Som hos *Manis* have de Levninger af Skæl, der hos lavtstaaende Pattedyr ofte ere at finde mellem Haarene, igjen taget Væxt; men de have udformet sig paa en ganske anden Maade end hos *Manis*. Paa hele Legemets Overside, paa Lemmernes Yderside og over Halen i dens Helhed ere Skællene forstørrede og have faaet tykt Hornlag, men beholde Form af ikke fremstaaende Plader, og i Læderhuden under Hornskællene er der opstaaet Forbeninger, i Form af Smaaplader, undtagen paa de Steder, hvor Skællene ere svagest; paa Legemets Underside er der i det hele kun Begyndelser til fremtrædende Skældannelse. Paa det meste af Legemets Overside, hvor Pandseret er stærkest, støde Hornpladerne tæt sammen indbyrdes, Benpladerne ligeledes, og Haarklædningen fortrænges mere og mere, jo fastere Pandseret bliver; kun bag hver Plade, tildels ogsaa mellem Pladernes Siderande, hævde nogle faa Haar deres oprindelige Plads, eller Haarene forsvinde helt; det kan dog ogsaa ske, at Haarene erobre sig ny Plads i Furer paa Skællene. Fra første Færd svarer en Benplade til hvert Hornskæl, og saaledes vedbliver Forholdet at være hos nogle Dasypodider, skjønt dog Hornskællene for det meste dele sig mere eller mindre dybt, oftest saaledes, at hvert Hornskæl deler sig i et større Midtfelt og en mere eller mindre fuldstændig Kreds af Randfelter i større eller mindre Tal, og Skillelinierne mellem Felterne tegne sig som Fordybninger paa den underliggende Benplade; hos andre vedligeholdes den oprindelige Tilstand kun i Hovedets og Lemmernes Pandser og i mere eller mindre af det øvrige; men hvor Pandseret er stærkest og mest omformet, paa de mest fremstaaende Dele af Ryg og Hale, smelte hvert Hornskæls Randfelter sammen med de nærmest tilstødende Randfelter i de tilgrændsende Skæl og dække Sømmene mellem Benpladerne.[10]) Bevægeligheden i Halsens og i Halens Grund vedligeholdes saa meget, at Huden her holdes bøjelig, og fast Pandserdannelse hindres; fast, i større eller mindre Grad, bliver Pandseret kun paa Pande, Ryg og Hale. Ryggens Pandser kan beholde mere eller mindre af sin oprindelige Bøjelighed i hele sin Udstrækning, eller det kan stivne helt, ved fast Sammenføjning eller Sammenvoxning af Benpladerne, eller det kan blive fast i sin forreste og bageste Del, over Skulder og Hofte, medens det i Midten vinder i Bevægelighed, idet Skjoldets Plader, der her ere ordnede i Tværrækker, ved Ryggens Bøjning og Strækning ikke alene hindres i at føje sig fast sammen, men endogsaa bevæges saa stærkt, at Tværrækkerne delvis skydes hen over hverandre. Men i alle Tilfælde bliver Ryggens Pandser som et Skjold til Værn for Dyret, der i Fare søger at dække sig med det saa vidt muligt; Lemmerne trækkes ind under det, og dets Siderande blive derved mere og mere frit fremstaaende, mere og mere skarpt skilte fra Undersidens blødere Hud. Paa mange Maader kunne baade Hovedets, Ryggens og Halens Pandser yderligere omformes. Rygskjoldet faar stor Indflydelse paa Legemets Skelet. Det kommer væsenligst til at hvile paa de mest fremstaaende af Ryggens Knogler, især paa Hofteben og Sædeben, og derigjennem virker det ved sin Vægt trykkende paa hele Baglemmet, hvis Sværhed voxer i tilsvarende Grad som Pandseret. Og Hvirvelraden, der

holdes mere eller mindre ubevægelig under Skjoldet, paavirkes deraf: de midterste Halshvirvler voxe sammen indbyrdes, og Ryghvirvlerne have Tilbøjelighed til det samme; Halshvirvlernes Tværtappe støde sammen indbyrdes baade ved deres Grund og ved deres Spids og danne ejendommelige Ledflader mod hverandre; og Hvirvelkroppene, baade i Hals og Ryg, have Tilbøjelighed til at miste deres oprindelige Form; de nærme sig mere og mere til at indskrænkes til en tynd buet Knogleplade, der slutter om Rygmarvens Underside; allerede hos de oprindeligste af de kjendte Dasypodider er der tydelige Begyndelser i denne Retning.

Af de kjendte Dasypodider er det de uddøde sydamerikanske Slægter »*Prozaëdyus*« og »*Stenotatus*«, af Afdelingen *Dasypodini*, der have bevaret de fleste oprindelige Træk. De kjendes begge efter Hovedskaller og væsenlige Dele af det øvrige Skelet og Skjoldet. De staa meget nær ved *Euphractus*[11]), den oprindeligste af de nulevende Dasypodider, kun i enkelte Henseender lidt lavere: Trommebenet er nærmest ringformet, dog i Forbindelse med Forbeninger i Trommehulens indre Væg, men uden forbenet ydre Øregang. Maaske ogsaa Pandseret kan siges at have været lidt oprindeligere i et og andet Forhold; Pandeskjoldet har vistnok sluttet sig nærmere om Hovedets Form; Skulderskjoldet har været mere udstrakt og endnu mindre skarpt skilt fra Ryggens Belter. »*Prozaëdyus*« er den laveste; den har ikke det paafaldende lange Ansigt som »*Stenotatus*«.

Euphractus (af nogle kaldet *Dasypus*, med »*Zaëdyus*«) deler næsten alle de oprindelige Egenskaber, der findes hos »*Prozaëdyus*«. Den er af klar Insektæder-Type. Tænderne ere forholdsvis veludviklede, simpelt valseformede, deres Tal, vexlende fra 8 til 10 i hver Kjæbe, er hverken forhøjet eller formindsket fra det, der er det oprindelige for Gumlere, og de slides paa sædvanlig Maade, idet Underkjæben væsenligst bevæges op og ned og til Siderne. Tyggemuskler og Kjæber ere tilsvarende veludviklede; Underkjæbens Krop ligger betydelig lavere end Ledhovedet, der har sædvanlig Knopform, *Prc. coronoideus* og *Prc. angularis* ere anselige; ved Kindbuens Grund findes ingen særlig Udvæxt for Udspringet af Kindmusklen; Kindbuen er ret svag; Tindingkammen er tydelig, og Spor af *Prc. postorbitalis* paa Pandebenet findes; Ansigtet er ret langt og smalt især fortil, og Ganen er forlænget bagtil, men ikke paafaldende, og *Hamulus pterygoideus* har sin oprindelige Form, er ikke udbredt. Sibenet har ikke i nogen paafaldende Grad formet Ansigtet. Haanden har alle fem Fingre, forholdsvis ligelig udviklede; 1ste og 2den Finger ere vel slanke, men ikke paafaldende, 3dje er ikke meget sværere end 4de, der igjen kun er lidt sværere end 5te; Leddene i de tre yderste Fingre ere vel sammenskudte, men have dog ikke faaet usædvanlige Former, og ingen af Leddene ere indbyrdes sammenvoxede; 3dje Mellemhaandsben er neppe forkortet, 4de og 5te ere det kun i forholdsvis ringe Grad; ingen af Mellemhaandsbenene have faaet dybt furet nedre Ledflade, og 1ste Fingerled har ikke i nogen af Fingrene faaet Midtkam paa nedre Ledflade. Ogsaa Foden er forholdsvis ligelig udviklet. Forlemmets og Baglemmets andre Knogler ere ikke overdrevne i nogen Retning. Ryghvirvlernes Kroppe ere forholdsvis stærke, og ingen Sammenvoxninger findes; o. s. v. I Rygskjoldet som i Pande- og

Halepandser svare Hornskæl og Benplader til hverandre; men Hornskællene ere mest delvis opløste i mindre Skæl. I Midten har Rygskjoldet veludprægede Belter, der kunne skydes ikke lidt hen over hverandre; men de bevægelige Belter ere dog ikke skarpt skilte fra den foran eller den bagved liggende Del af Skjoldet, hvis Plader ogsaa ere ordnede ret tydelig i Tværrækker. I Mangelen af Tandskifte, i Trommehulens fuldstændige Omgrændsning af Ben og i Tilstedeværelsen af en lang forbenet ydre Øregang og i Sammenvoxningen af Haandrodens *Multangulum majus* og *M. minus* staar derimod *Euphractus* paa et højere Trin end »*Prozaëdyus*« eller forskjellige andre Dasypodider. Ogsaa i Pandeskjoldets ret fremtrædende Bagrand, fremkaldt ved Tryk mod Forranden af Skulderskjoldet, og i Skulderskjoldets Korthed og ret skarpe Afgrændsning fra Belterne er den mindre oprindelig end forskjellige andre. — Hos nogle af Slægtens Arter sidder den forreste øvre Tand bagest i Mellemkjæbebenet. Man kunde fristes til derfor at regne den for en Fortand eller dog en Hjørnetand og til deri at se en for Gumlere ualmindelig lav Egenskab: hos næsten ingen andre Gumlere findes nogen Tand i Mellemkjæben. Men Forholdet er vist et andet; det er vist Mellemkjæben, der har udvidet sig bagtil lidt mere end sædvanlig og har erobret et lille Stykke fra Overkjæbebenet, saa at den med det samme har omsluttet den forreste Kindtand; den har kunnet gjøre det saa meget lettere, som Kindtænderne hos disse Arter ere noget forstørrede og trænges om Pladsen i Kjæberne.

Den uddøde sydamerikanske *Macreuphractus*, kjendt efter Hovedskal og Dele af det øvrige Skelet og af Skjoldet, afviger kun lidt fra *Euphractus*. Dens væsenligste Egenhed er, at 2den øvre Tand er bleven ikke lidt større end de andre Tænder, fremstaaende næsten som Hjørnetand.

Den uddøde sydamerikanske *Stegotherium*, der kjendes efter baade Skjold og Skelet med Undtagelse af Underarm og Haand, har ogsaa stor Lighed med »*Prozaëdyus*«, men er i nogle Henseender naaet til en usædvanlig Højde i Udvikling. Tungen maa have haft større Magt; Tænderne ere stærkt indskrænkede i Størrelse, saa at de ere nær ved at forsvinde, sammentrængte paa en kort Strækning bagest i Kjæberne, og deres Tal er noget formindsket, saa at der kun er fra 7 til 5 i hver Kjæbe; Underkjæbens Krop ligger næsten i Højde med Ledhovedet, og *Prc. coronoideus* og *Prc. angularis* ere kun lidt fremtrædende; Ansigtet er ualmindelig langt og smalt. En ejendommelig pladeformet Udvæxt udspringer fra Undersiden af Kindbenets bageste Del; den kan neppe have tjent til Udspring for nogen af Tyggemusklerne, der alle maa have været svage; maaske kunde den være fremkaldt af en stærk Næsemuskel.[12])

De nævnte Slægter danne tilsammen Gruppen *Euphracti*. Overfor dem staar Gruppen *Xenuri*, hvis Særkjende er, at Forskjellen mellem de to indre og de tre ydre Fingre er bleven endnu mere udpræget.

Xenurus har sit Udspring fra »*Prozaëdyus*« eller nærstaaende Slægt. Haanden er bleven en meget mere mægtig Gravepote end hos Stamformen; 1ste og især 2den Finger ere blevne spinklere; men 3dje, 4de og 5te Finger have faaet langt mægtigere Kloer, og deres Led ere mere sammenskudte; i 3dje Finger er 1ste Led sammenvoxet med 2det; i 4de og 5te Finger

ere 1ste og 2det Led sammenvoxede indbyrdes og med de tilsvarende Mellemhaandsben; Hudfolderne om Kloernes Grund ere delvis forbenede; de to smaa Seneknogler, der ligge bag Leddet mellem Mellemhaandsben og 1ste Fingerled, ere indbyrdes sammensmeltede; Haandrodens *Multangulum minus* er sammenvoxet med 2det Mellemhaandsben; *Lunatum* og *Cuneiforme* ere foroven fjernede fra hinanden. Armens Knogler ere i tilsvarende Grad blevne svære. Sibenets bageste Del er opsvulmet i en paafaldende Grad, har udvidet Rummet mellem Øjehulerne og udpuklet Pandebenet i Blæreform.

Nær ved *Xenurus* staar *Cheloniscus*, der dog maa have sin Oprindelse fra Beltedyr, der have været lidt oprindeligere end *Xenurus*, i hvert Fald have haft indbyrdes frie Fingerled, Mellemhaandsben og Haandrodsben, men ellers have haft omtrent samme Egenskaber som *Xenurus*, baade i Haand og Siben. Hos *Cheloniscus* er 3dje Finger bleven endnu mægtigere, dens Kloled uhyre, dens Mellemhaandsben fortykket og forkortet, og Haandrodens *Capitatum* og *Lunatum*, der støtte det, ere voxede; 4de Finger er derimod noget vantreven, og 5te Finger er næsten paa Veje til at forsvinde, skjønt begge Fingre væsenlig ere formede paa samme Maade som hos *Xenurus*. Sine største Ejendommeligheder har *Cheloniscus* dog i Tændernes og Underkjæbens Forhold. Tænderne ere blevne mindre, og deres Tal er voxet, saa at der i hver Kjæbeside er omkring 20 Tænder; og de slides paa en ejendommelig Maade: Underkjæben maa øjensynlig ganske overvejende bevæges frem og tilbage, saa at alle Tænder afslides glat i samme Højde, medens Underkjæben ellers hos Beltedyrene mest bevæges til Siderne, foruden op og ned, saa at hver Tand faar tagformet Slidflade; Underkjæbens Ledflade paa *Sqvama* er hos *Cheloniscus* bleven til en langsgaaende Rende, paa Siderne begrændset af voldformede Udvæxter, og Underkjæbens Ledknude er langstrakt.

Ogsaa fra Beltedyr, der have staaet nær ved *Xenurus*, men dog lidt lavere, stammer *Tolypeutes*, der er afvegen i anden Retning end *Cheloniscus*. Dens Stamform har haft Haandens Knogler indbyrdes frie og Sibenet ikke særlig stærkt opsvulmet. Dens Egenheder ere: 3dje Finger har faaet større Overmagt over sine Omgivelser, og dens Mellemhaandsben er noget forkortet og sammenvoxet med *Capitatum*; 1ste Finger, der har beholdt sin slanke Form, er ifærd med helt at vantrives; 2den Finger er svagere, 4de ligeledes, og 5te er ifærd med at forsvinde. Pandeskjoldet er brugt som Skjold mere end ellers og har faaet fremspringende Rande, saa at det som et Laag kan dække for Hals-Aabningen i Skulderskjoldets Forrand, naar Hovedet trækkes tilbage. I Rygskjoldet ere de indbyrdes bevægelige Belter langt skarpere udprægede fra Skjoldets mere faste forreste og bageste Del som Følge af Dyrets ualmindelige Øvelse i at rulle sig sammen; men de frie Belters Tal er indskrænket. Skjoldet er blevet paafaldende svært; vel under Vægten af Skjoldet er Foden mere end ellers formet som Støtte, med hovformede Kloer. 7de Halshvirvel og 1ste Ryghvirvel smelte sammen.

Fra *Xenurus*-lignende Beltedyr lidt oprindeligere end selve *Xenurus* stammer ligeledes *Chlamydophorus*. 1ste og 2den Finger have vist hos Stamformerne til *Chlamydophorus* været lidt mindre vanslægtede end hos *Xenurus*, og ingen af Haandrodens Knogler have været sammen-

voxede med Mellemhaandsben, og Sibenet har været mindre. Den væsenligste Afvigelse fra *Xenurus* i Haandens Bygning er Væxten af *Cuneiforme*, under Paavirkning af det stærke Albueben og de stærke yderste Fingre, og Forbeningen i det Senebaand, der dækker over Senen af Fingrenes vigtigste Strækkemuskel og gaar fra *Cuneiforme* til Spoleben. Sine fleste Egenheder har *Chlamydophorus* faaet som Følge af at have vænnet sig til underjordisk Liv; hele dens Legeme er blevet et Grave-Redskab. Foruden med sin stærke Haand graver den med Foden, og Foden har faaet et ualmindelig stort fremstaaende pladeformet *Os falciforme*. Med Snude og Pande borer og skubber den, og Pandens Skjold er formet derefter og blevet skovlformet foldet paatværs, med opstaaende Plader over Pandebenet, der selv har faaet opstaaende pukkelformet Udvæxt støttende Pandeskjoldets Tværfold, alt en ejendommelig Dannelse, der har sin første Oprindelse i den lave Pukkel, som Sibenet har frembragt paa Panden, hos *Chlamydophorus* som hos *Xenurus*. Med Ryggens bageste Del skubber den Jorden bagud, og den bageste Del af Rygskjoldet er bleven en særlig fast Skive, skilt fra det øvrige af Skjoldet, presset ind mod Bagsiden af Bækkenet, hvormed den voxer sammen. Halen, der lægges frem under Bugen og trykkes imod den, har faaet fladt udbredt Spids. De Haar, der staa frem langs Siderandene af Rygskjoldet og i Skjellet mellem Rygskjoldets bageste Skive og dets øvrige Del, ere pirrede til Væxt og blevne lange stive Børster, der tilsammen virke som Koste. Øjet er kun brugt lidt, og det er stærkt vantrevet. Det samme gjelder det ydre Øre; Trommebenet er derimod højt udviklet, støttende en lang ydre Øregang af fast, tildels forbenet, Brusk, Trommehulen rummelig, fast omgrændset af Ben. — Hos en af Slægtens Arter er Folden under Rygskjoldets Siderand arbejdet saa dybt ind, vel ved Vridninger af Kroppen under Skjoldet, at Rygskjoldet kun langs Ryggens Midte er i Forbindelse med det øvrige af Kroppen.

Overfor *Euphracti* og *Xenuri* staar Gruppen *Dasypodes*, med eneste Slægt *Dasypus* (»*Tatusia*«, *Praopus*), paa et højere Trin, udmærket ved følgende: Haanden er vel klart nok bygget efter samme Plan som hos de oprindeligste *Euphracti*, fra hvem Gruppen stammer; 1ste og 2den Finger ere tydelig nok slankere byggede end de andre Fingre, med længere Led; men 2den Finger har hos Stamformerne kun i ringe Grad i Sværhed staaet tilbage for 3dje, saa at den let igjen har kunnet tages i særlig Brug og vinde næsten samme Styrke som 3dje; i denne tilsyneladende Ligestilling af 2den og 3dje Finger har *Dasypus* et af sine vigtigste Skjelnemærker overfor de andre. Som hos forskjellige af de andre er 1ste Finger ret stærkt vantreven, 4de Finger noget indskrænket, og 5te Finger er saa godt som forsvunden. De stærkeste af Fingrene have en egen Form paa deres Led; nedre Ende af Mellemhaandsbenet er dybt furet, og i Furens Bund, paa Knoglens Bagside, sidder en stærkt fremspringende lille Kam; 1ste Fingerled har paa sin øvre Ledflade en tilsvarende Form, og nedre Ledflade har faaet en Form, der paa mærkeligste Maade gjentager Formen af Mellemhaandsbenets nedre Ende. Lignende ejendommelige Ledføjninger findes i Foden. Tænderne ere ret svage, og Kjæberne ere blevne spinkle; især Underkjæben er iøjnefaldende svag. I Vingebenet har *Dasypus* den Egenhed, at Knoglen er fladt udbredt i Ganen. I Rygskjoldet, undtagen ved Randene, ere Hornpladerne ophørte at

svare til Benpladerne, idet Hornpladernes Randfelter ere smeltede sammen med de tilgrændsende Randfelter af de nærmest liggende Plader, dækkende over Benpladernes Rande. De bevægelige Belter i Rygskjoldets Midte ere ualmindelig skarpt udprægede. I Halens Pandser ere Horn- og Benplader tildels formede paa lignende Maade som i Rygskjoldet. En oprindelig Egenskab er, at Tandskifte findes.

En Modsætning til de væsenlig insektædende *Dasypodini* er Gruppen *Peltophilini*, med eneste kjendte Slægt den uddøde sydamerikanske *Peltophilus* (»*Peltephilus*«), der sikkert væsenlig har været Kjødæder, en Slags Rovdyr blandt Beltedyrene. Den kjendes efter væsenlige Dele af Skelet og Skjold. Sit Udspring har *Peltophilus* blandt de laveste *Euphracti*. Den har vist for en Del opgivet Vanen at grave og vænnet sig til mere udelukkende at bruge Lemmerne til Gang. Haanden er vel bygget paa lignende Maade som hos *Euphractus*-Gruppen; men Kløerne ere mindre skarpe, og 2den Finger har i Sværhed nærmet sig stærkt til at ligne 3dje, skjønt den dog har beholdt sine langstrakte Led. Ogsaa Fodens Kløer ere indskrænkede og have nærmet sig lidt til Hovformen. Den maa have opgivet at bruge Tungen som Fangeredskab; Tungen maa have mistet sin lange smalle Form og er bleven kort og bred, og Mundhulen og hele Ansigtet ere formede derefter. Underkjæben har den bevæget ganske overvejende lige op og ned, saa at Underkjæbens Tænder have skuret op mod Indersiden af Overkjæbens; de fleste af Overkjæbens Tænder ere da slidte mest paa Indersiden, Underkjæbens ligeledes paa Ydersiden, og Følgen er bleven, at de fleste Tænder have faaet en skarp Eg, egnet til at skjære i Kjød; de forreste Tænder ere blevne de mest brugte og derfor de stærkeste og have næsten Dolkform. Paa Grund af Ansigtets Forkortning ere de forreste Tænder komne til at staa nærmere ved Kjæbernes forreste Ende; den forreste øvre Tand, der som hos nogle Arter *Euphractus* sidder i Mellemkjæbebenet, er kommen til at staa tæt ved den tilsvarende paa modsatte Side. Under Tændernes Paavirkning ere Underkjæbens Grene indbyrdes sammenvoxede i Hagen. Tindingmusklen er øvet mere end ellers hos Beltedyr og har afsat en ret skarp Tindingkam. Snuden har været brugt som før som en Slags Løftestang, men vel paa noget anden Maade, der har medført, at et Par af Pladerne i Skjoldet over Næseryggen ere pirrede til Væxt og voxede frem som et Par stumpe Horn. Trommehulen er fast omsluttet af Ben. Hvor meget end *Peltophilus* er iført Forklædning, er dens Beltedyr-Præg dog ganske umiskjendeligt; den viser de sædvanlige Beltedyr-Egenskaber i ændret Skikkelse.[13])

Overfor baade *Dasypodini* og *Peltophilini* staa *Chlamydotheriini* som væsenlig Planteædere. Trods deres Stamformers stærke og ejendommelige Tillempning til Insektæden have de vænnet sig til Planteføde. Deres Udspring have de blandt de oprindeligste Former af Gruppen *Euphracti*; deres Afvigelser fra dem ere væsenligst: Omdannelse af Kindtænderne til bedre Tyggeredskaber, Væxt af Tyggemusklerne, især af Kindmusklen, Indskrænkning af Fodens Grave-Virksomhed.

Den oprindeligste af Gruppens Slægter, den uddøde sydamerikanske »*Proeutatus*«, af

Afdelingen »*Eutati*«, kjendt efter det meste af Skelet og Skjold, staar ret nær ved »*Prozaëdyus*«. Men Tænderne have mistet den simple Valseform; de ere udvidede og have i Tværsnit nærmest Pæreform, og de trænges mellem hverandre, saa at de komme til at staa skjævt i Kjæberne; de fylde mere i Kjæberne end før, udvide baade Over- og Underkjæben, bringe Overkjæben til at sænke sig nedad og skyde derved ogsaa Underkjæbens Krop dybere ned, saa at den kommer til at ligge endnu lavere nede end Ledhovedet. Ved Kindbuens forreste Grund har Kindmusklen med sit Udspring fremkaldt en ret anselig, skjønt kun lidt fremstaaende nedadrettet Udvæxt; med sit Fæste har Kindmusklen bragt Underkjæbens *Prc. angularis* til at udvide sig. Haanden er væsenlig som hos »*Prozaëdyus*« og andre *Euphracti*; men Kloerne ere noget svagere, mindre buede, og 2den Finger har faaet nogen Tilbøjelighed til at faa samme Sværhed som 3dje, skjønt den har beholdt klare Minder om sin tidligere Spinkelhed og de langstrakte Led. Foden er ligeledes væsenligst som hos *Euphractus*, men har faaet lidt mindre skarpe, lidt mere hovformede Kløer. Skjoldet minder meget om *Euphractus*; Ryggens bevægelige Belter ere veludviklede, men ikke skarpt skilte fra Skjoldets forreste og bageste Del.

Nær ved »*Proeutatus*«, men væsenlig paa et lidt højere Trin, staar den ligeledes uddøde sydamerikanske »*Eutatus*«. Dens mest paafaldende Egenheder ere, at Tænderne have lidt anden Form, at Sibenet er betydelig mere opsvulmet og i højere Grad har formet Ansigtet, og at 1ste og 2det Led i Fingrene ere indbyrdes sammensmeltede. Haandens Grave-Kløer have nærmest samme Form som hos »*Prozaëdyus*«.

Paa et langt højere Trin staar den uddøde sydamerikanske *Chlamydotherium*, af Afdelingen *Chlamydotheria*, kjendt efter det meste af Skelet og Skjold. Den er sikkert i Hovedsagen kun en videre Udvikling i den Retning, der er indledet af »*Proeutatus*«. Kindtænderne ere udvidede i langt mere paafaldende Grad, forlængede i Kjæbernes Retning, bøjede og foldede paalangs, i Tværsnit formede som 8-Tal eller 6-Tal, og trængende langt dybere ind i Kjæberne, som de forme endnu mere iøjnefaldende; de to forreste øvre ere skudte frem i Mellemkjæben. Tyggemusklerne ere blevne endnu mægtigere og have givet Kindbuen meget større Sværhed og udvidet Underkjæbens *Prc. angularis* i en saadan Grad, at Underkjæben er kommen til at minde om en Hovdyr-Kjæbe. Anselige *Sinus maxillares* og *S. frontales* ere fremkomne. Haanden er tagen mere i Brug som Grave-Redskab, som hos »*Eutatus*«, men i Enkeltheder anderledes udformet; ingen af Fingerleddene ere sammensmeltede; *Lunatum* og *Cuneiforme* ere øverst skilte ved et Mellemrum, som hos *Xenurus*; i nogle af Fingrene er der fremkommet ejendommelig formede Ledforbindelser, mindende fjernt om *Dasypus*; det mest særegne i Haandens Bygning er dog dens svære Knogler, især i dens Inderrand, sikkert som Følge af, at Haanden har faaet større Vægt at bære. Endnu mere paafaldende end Haanden er Foden omformet som Følge af at bære en tungere Krop; Kloleddene have næsten faaet Hov-Form. Skulder- og Lendeskjold synes at være fastere byggede end hos »*Proeutatus*« og »*Eutatus*«, skarpere skilte fra Ryggens Belter. Og Hvirvelraden har været mere stiv; nogle af de forreste Brysthvirvler ere indbyrdes sammenvoxede.

En anden planteædende Type, Afdelingen *Glyptodontini*, have Beltedyrene frembragt, en Modsætning ikke alene til *Chlamydotheriini*, men til alle andre Dasypodider. Det er Rygskjoldets Bygning og hvad dermed følger, der først og fremmest stiller Glyptodontinerne i Modsætning til alle andre Beltedyr. Deres Udspring maa de have langt tilbage mellem de oprindeligste Dasypodider, hos hvem Rygskjoldets Smaaplader vel væsenligst vare ordnede i Tværrækker og noget forskydelige mod hverandre, men som ikke havde skarpt udprægede, særlig stærkt bevægelige Belter i Rygskjoldets Midte, saaledes som det findes hos de allerfleste af Dasypodiderne, der ikke have ophørt at bevæge Ryggen. Glyptodontinerne have ikke haft nogen særlig Brug for at bevæge Ryggen; som planteædende, vistnok mest græsædende Dyr have de kunnet gaa stille omkring uden stærke Bevægelser, i Fare dækkende sig under Skjoldet, uden Forsøg paa at løbe eller at grave sig i Jorden eller at rulle sig sammen. Ryghvirvler og Skjold ere stivnede i den Stilling, der har været den sædvanligste; Ryggen er holdt i stærkt buet Stilling, for at Skjoldet saa meget som muligt skulde dække den upandsrede Underside; Forkroppen med Hovedet er sænket mod Jorden for Græsningens Skyld. Skjoldet bliver mere hvælvet end sædvanlig hos Beltedyr; alle dets smaa Benplader føjes fast sammen i takkede Sømme og kunne tildels med Alderen helt smelte sammen; og det naar tilsidst en uhyre Tykkelse og Tyngde, neppe til Gavn for Dyret, men kun en Følge af, at det ikke har været muligt at standse Aflejringen af Kalk i Huden; vel sagtens har Skjolddyrenes Føde været mere kalkholdig end de andre Beltedyrs. I Hvirvelraden ere ikke alene Taphvirvelen og flere eller færre af de følgende Halshvirvler sammenvoxede indbyrdes, som hos andre Dasypodider, men ogsaa bageste Halshvirvel (undertiden desuden næstbageste) er sammenvoxet med et Par af de forreste Brysthvirvler, som det kun en sjelden Gang, hos *Chlamydotherium*, er Tilfældet hos andre Dasypodider, og alle følgende Brysthvirvler ere sammensmeltede indbyrdes og med 1ste Lendehvirvel, ligeledes ere alle de følgende Lendehvirvler sammensmeltede indbyrdes og med Bækkenhvirvlerne (undertiden ere vist alle Ryghvirvler bag de forreste fast forenede); kun paa et Par Steder i Hals og Ryg vedligeholdtes altsaa Bevægeligheden. De Hvirvler, der voxe sammen, gaa fuldstændig i ét; baade deres Kroppe og deres Buer og Udvæxter mødes og smelte sammen, saa at Hvirvlerne tilsammen danne et fast Rør, kun med Side-Aabninger for Nerver og Aarer; Torntappene danne en sammenhængende Kam, Ledtappe eller *Prc. mamillares* ligeledes, hvor de findes; Tværtappene ere forsvundne eller saa godt som forsvundne i Ryggens bageste Del; *Prc. accessorii* inddrages ligeledes; Hvirvelkroppene ere indskrænkede i den Grad, at de ganske have mistet deres oprindelige Præg og i den største Del af Ryggen tilsammen kun danne en næsten papirtynd Væg under Rygmarven. Til Gjengjeld for den tabte Bevægelighed i det meste af Hvirvelraden udformes nogle af de faa Led, der ere blevne tilbage, paa noget særlig Maade: Ledfladerne paa Ledtappene paa den bageste af de Ryghvirvler, der ere sammenvoxede med bageste Halshvirvel, og paa den forreste af de indbyrdes sammenvoxede Ryghvirvler faa en egen Form, henholdsvis som Skaal og Halvkugle; Hvirvelkroppene

af de samme Hvirvler ere kun i Forbindelse indbyrdes ved deres Siderande, ikke i Midten, og deres Ledflader ere ligeledes ejendommelig formede, henholdsvis udhvælvede og skaalformede. Ribbenene blive paafaldende svage, skærmede som de ere under Skjoldet mod al ydre Paavirkning. Paa de øverste Rande af Hofteben og Sædeben, paa Torntappene af Bækkenhvirvler og af de Halehvirvler, der ere sammenvoxede med dem, og paa Torntappene af de bageste Rygbvirvler hviler Skjoldet. Paa alle de paagjeldende Rande frembringes mere eller mindre udbredte ru Støtteflader, og Knoglerne voxe i Sværhed. Vægten af Skjoldet kommer næsten udelukkende Baglemmet til at bære, og det voxer stærkt og faar nærmest Søjleform Laarbenet beholder væsenlig samme Form som før, men bliver længere og sværere. Underbenet bliver snarest kortere, som om det blev trykket af Vægten; men til Gjengjeld faar det en ualmindelig Brede og stærke Kamme. Endnu mere fladtrykt er Foden; de fleste af dens Knogler ere svære, men korte; Hæludvæxten vedbliver at være lang og stærk; men Rullebenet faar en mere end almindelig flad Form; *Naviculare* bliver en næsten ganske flad Skive; *Cuneiformia* og *Cuboideum* trykkes ligeledes flade; Mellemfodsbenene forkortes og fladtrykkes, Taaleddene ligeledes; Kloleddene blive hovformede; Seneknoglerne under Foden voxe stærkt; de have sikkert tjent som Støtter i svære Trædepuder; 1ste og 5te Taa kunne mere eller mindre vantrives; Forskjellen mellem 1ste og 2den Taa overfor 3dje, 4de og 5te udviskes. Forlemmet beholder mere af sit tidligere Præg; i Forhold til Baglemmet vedbliver det at være forholdsvis svagt. Mere end før tjener det som Støtte, mindre til Gravning; Knoglerne blive mere svære; men de fremspringende Kamme, der hos de mest gravende Beltedyr ere stærke, indskrænkes noget; Kloerne miste noget af den stærkt buede Form og faa lidt af Hovformen. Tænderne omformes i paafaldende Grad; trods deres oprindelig svage Bygning ægges de ved Brugen i den Grad til Væxt, at de blive et fortrinligt Redskab til at knuse sejgt Plantestof. De udvides i alle Retninger; deres Omrids i Tværsnit bliver tilsidst treslynget, omtrent som paa en *Arvicola*-Tand; deres Højde voxer uhyre; deres indre Bygning forstærkes; Tandbenet baade i Tandens Ydervæg og i dens Midte bliver særlig fast, saa at det paa disse Steder danner ophøjede Linier, naar Tanden slides. Overkjæbebenet udvides uhyre af Tænderne; dets Krop er skudt højt ivejret, sænket dybt ned og strækker sig langt bagud og er helt fyldt af Tænderne, der skyde deres Grund op i Hovedskallens Overside, op mod Panden. Underkjæbens Krop er udvidet paa tilsvarende Maade, har faaet en uhyre Højde og fyldes helt af Tænderne, der ogsaa have skudt sig tilbage langs Indersiden af *Prc. coronoideus.* Paa Grund af Overkjæbens Højde er Underkjæbens Krop sænket saa dybt ned, at Underkjæbens Ledhoved kommer til at ligge højt over den. Underkjæbe-Leddet faar en højst ejendommelig Form: Ledfladen paa *Sqvama* kommer til at ligge paa Bagsiden af en smal tværgaaende Bygning og stilles næsten lodret, Ledfladen paa Underkjæben stilles i tilsvarende Grad lodret, paa Forsiden af *Condylus.* Tyggemusklerne ere udviklede i tilsvarende Grad som Tænder og Kjæber. Tindingmusklen er bleven stærkere, hvad der især giver sig Udtryk i Styrken af den bageste Del af Kindbuen, der paavirkes af *Fascia temporalis*, vist ogsaa i Fremkomsten af en ejendomme-

lig, frit nedhængende Kam paa Øjehulens Indervæg i Skjellet mellem Øjehule og Tindinggrube. Men ganske særlig er Kindmusklen voxet og har med sit Udspring fremkaldt en mægtig nedadrettet Udvæxt fra Overkjæbebenet ved Kindbuens forreste Grund og med sit Fæste paavirket Underkjæbens *Prc. angularis*, der er voxet frem som en mægtig Plade. Snuden bruges ikke mere som Brækjern til at rode i Jorden, og den bliver ganske kort, men beholder dog meget af sin oprindelige Form, skjønt Kindtænderne i Overmunden trænge sig frem næsten til Kjæbens forreste Rand; Underkjæben beholder forrest sin Tudform, som den oprindelig havde faaet under Tungens Paavirkning.

En af de oprindeligste Slægter af *Glyptodontini* er den uddøde sydamerikanske »***Propalæohoplophorus***« (med *Cochlops* og *Metopotoxus*), der kjendes efter det meste af Skelet og Skjold. En nærstaaende Slægt er den mindre fuldstændig kjendte, ligeledes uddøde sydamerikanske »***Eucinepeltus***«, der ikke synes at afvige i stort andet end Pandeskjoldets særegne Dannelse; hos »*Propalæohoplophorus*« er Pandeskjoldet sammensat, som hos de fleste Beltedyr, af mange Smaaplader, der ligne Smaapladerne i Rygskjoldet; hos »*Eucinepeltus*« ere Smaapladerne i Pandeskjoldet ualmindelig faa og store, med ganske anderledes formet Overflade end Smaapladerne i Rygskjoldet og indbyrdes fast sammenvoxede.

De to nævnte Slægter staa begge meget nær ved den uddøde sydamerikanske ***Hoplophorus*** (*Sclerocalyptus*), der kjendes ret fuldstændig; de staa paa et lavere Trin i følgende Henseender blandt andet: de ere meget mindre og noget spinklere byggede; Haleskedens Smaaplader ere ordnede i frie Ringe næsten ud til Halespidsen, og selve Halespidsens Smaaplader ere ikke eller neppe fast sammenvoxede, medens Haleskedens yderste Halvdel hos *Hoplophorus* er et fast forbenet sammenhængende Stykke; ingen af Haleskedens Smaaplader ere forstørrede og anderledes formede end deres Omgivelser, medens adskillige af Midtfelterne paa Haleskedens Smaaplader hos *Hoplophorus*, især paa Halens Sider, ere forstørrede »Vorter«, mere eller mindre knoldformet fremstaaende eller flade eller indsænkede; Tænderne ere lavere og i noget mindre Grad formende Ansigtet, især de forreste smaa; Hjernekassens Vægge ere ikke, eller kun i mindre Grad, udposede af Lufthuler; den bageste Næsegang er ikke udvidet; Næsehulen er ikke særlig opsvulmet; *Canalis infraorbitalis* er ikke særlig udvidet; vistnok har der været 5 Fingre og 5 Tæer, medens *Hoplophorus* synes at mangle 1ste Finger og 1ste Taa.

Meget nær ved *Hoplophorus* staar den uddøde sydamerikanske ret vel kjendte ***Lomatophorus*** (»*Hoplophorus ornatus*«), der i enkelte Henseender staar lidt lavere, saaledes i at have mindre stærkt luftfyldte Vægge i Hjernekassen og i at mangle udvidet bageste Næsegang, men ellers neppe afviger i andet end at have en ejendommelig, uhyre opsvulmet, næsten blæreformet Næsehule.

En noget fjernere Slægtning af *Hoplophorus* er ***Panochthus***, uddød, sydamerikansk, fuldstændig kjendt efter Skelet og Skjold. I Fastheden af Haleskedens ydre Del, i Haleskedens Vorter, i Fingres og Tæers Tal har den lignende Egenskaber som *Hoplophorus*; men den synes

at have faaet dem ad egne Veje; dens Udspring synes at være blandt mere oprindelige Former, at slutte efter Levninger af ufuldstændig kjendte Slægtninge (»*Plohophorus*«, *Euryurus* og andre). Den er endnu mere svært bygget; den har højere Tænder; Kindbenets og Pandebenets *Prc. postorbitales* pleje at mødes, hvad de ellers kun sjelden gjøre hos Dasypodider. Den største Ejendommelighed har den dog i Formen af Tegningerne paa Overfladen af Smaapladerne i Skjoldet; de fleste af dem have helt mistet den oprindelige Form, der findes hos *Hoplophorus* og dens lavere Slægtninge; hos dem har hver Smaaplade i Skjoldet et afrundet større Midtfelt omringet af en Kreds af mindre Randfelter, i alt væsenligt som Smaaplader hos *Dasypus*; hos *Panochthus* mister Midtfeltet sin Overmagt, og Randfelternes Tal forøges, men deres Størrelse formindskes, og de ordnes i flere uregelmæssige Kredse; tilsidst faar hver Smaaplade Udseende af at være gjennemfuret af et Netværk af Furer, adskillende en Mængde smaa uregelmæssige kantede Smaafelter. Haleskeden er i Spidsen fladtrykt, medens den hos *Hoplophorus* er trind eller næsten trind, og dens Vorter ere tildels større og mere ejendommelig udformede end hos *Hoplophorus*.

En Slægtning af *Panochthus*, men udsprungen fra et lavere Trin og gaaet i nogen anden Retning, er vistnok den uddøde sydamerikanske **Euryurus** (»*Neuryurus*«), der kjendes kun ret ufuldstændig efter Stykker af Hovedskal og Skjold. Lavere end *Panochthus* er den i ikke at have Øjehulen bagtil omgjerdet af Ben, vist ogsaa i at have Smaapladerne i Haleskedens yderste Del ret frie indbyrdes. Rygskjoldets Smaaplader have mistet deres oprindelige Tegning, men paa noget anden Maade end hos *Panochthus*; Tegningen er ligesom udvisket; paa sine Steder kan der endnu spores en Tegning, med anseligt Midtfelt og Randfelter vist i flere Kredse, en Tegning, der synes at maatte være omtrent som hos Stamformerne for *Panochthus*. I Pandeskjoldet skulle Smaapladerne være omtrent som hos *Panochthus*. Haleskedens yderste Del har en lignende fladtrykt Form og lignende store Vorter som hos *Panochthus*, men er desuden ret stærkt udbredt i Spidsen, medens den hos *Panochthus* ender afsmalnende.

Væsenligst en videre Udvikling af *Euryurus* synes den uddøde sydamerikanske, ret fuldstændig kjendte **Doedycurus** at være. Den er den mest kæmpemæssige af Glyptodontinerne, øverste Led af en af de Rækker, hvori Glyptodontinerne have delt sig. Øjehulen er bagtil omgjerdet af Ben. Smaapladerne i Skjoldet have helt mistet Tegning. Haleskeden har en lignende Kølleform som hos *Euryurus*, men dens Smaaplader ere, i den ydre Del, fuldstændig sammensmeltede. Haandens Knogler ere fladtrykte mere end hos *Hoplophorus* og *Panochthus* (hos *Euryurus* kjendes Haanden ikke), og 5te Finger er saa godt som forsvunden, medens den hos *Hoplophorus* og *Panochthus* er veludviklet. (Om Foden haves ikke nærmere Oplysning.)

Paa et af de øverste Trin blandt Glyptodontinerne staar den uddøde sydamerikanske **Glyptodon**, der kjendes fuldstændig efter Skelet og Skjold. Sit Udspring maa den have blandt de oprindeligste Former af Gruppen, som »*Propalæohoplophorus*« eller nærstaaende Slægter; den har endnu oprindelige Egenskaber, der findes hos dem, men ikke mere hos de andre: Haleskeden

(*Dasypodidæ.*)

er endnu dannet af Ringe af Smaaplader næsten lige til Spidsen, de yderste Ringe ere ikke sammensmeltede til et ubevægeligt Hylster som hos de andre; i Haanden findes endnu vistnok 1ste Finger, der mangler hos de andre; i Foden findes endnu 5 veludviklede Tæer, medens 1ste Taa hos de andre er forsvunden. Men højere end nogen anden er den naaet i Kindtændernes Bygning: den forgrenede Stribe af særlig fast Tandben, der hos alle Glyptodontiner er at se midt paa Tændernes Slidflade, har faaet Bigrene. Mere end hos nogen anden har Legemets Vægt virket trykkende paa Haandens og Fodens Knogler, der ere stærkt forkortede, især paafaldende for Mellemhaands- og Mellemfodsbenenes Vedkommende; *Doedycurus* er den eneste af de andre, der i denne Henseende minder noget om *Glyptodon*. 5te Finger er vist forsvunden helt, medens den hos de fleste andre er ret veludviklet, kun hos *Doedycurus* vantreven. Som høje Egenskaber overfor lavere Slægtninge er at nævne Skjoldets Sværhed og de kegleformede Knuder paa Smaapladerne i Haleskedens Ringe.

Dasypodidæ.[14])

I. Ingen eller næsten ingen frit fremstaaende Udvæxt fra Kindbuens forreste Grund som Udspring for *Masseter*. Ryghvirvlerne alle, eller dog de fleste af dem, indbyrdes frie, deres Kroppe nærmest af sædvanlig Form. Rygskjoldets Smaaplader tildels ordnede i indbyrdes bevægelige Belter.

A. Insekt- og kjødædende; Tænderne ikke udvidede, i Tværsnit nærmest kredsformede.

1. Mundhulen lang og smal; øvre Kindtænders Rækker ikke stødende sammen fortil.
Dasypodini.

a. 2den Finger tydelig svagere end 3dje; nedre Ledflade af 1ste Fingerled i de stærkeste Fingre formet paa sædvanlig Maade. Vingebenet af sædvanlig Form. Rygskjoldets Hornplader og Benplader svare til hinanden.

α. 2den og 3dje Finger forholdsvis ligelig udviklede.
Euphracti.

1. Tænderne forholdsvis veludviklede.

a. Trommebenet uden tudformet ydre Øregang.
»Prozaëdyus«, »Stenotatus«.

b. Trommebenet med tudformet ydre Øregang.

α. Tænderne ensartede.
Euphractus.

β. 2den øvre Tand forstørret.
Macreuphractus.

2. Tænderne vantrevne.
Stegotherium.

β. 2den Finger paafaldende spinkel, 3dje Finger paafaldende stærk.
Xenuri.

1. Panden af sædvanlig Form. Den bageste Del af Rygskjoldet sædvanlig formet.

a. 1ste Finger ret veludviklet.

α. 3dje Mellemhaandsben ret langstrakt. Tændernes Tal sædvanligt. Underkjæbens Led sædvanligt.
Xenurus.

β. 3dje Mellemhaandsben stærkt forkortet. Tændernes Tal forhøjet. Underkjæbens Ledskaal en Længde-Rende.
Cheloniscus.

b. 1ste Finger ifærd med at forsvinde.
Tolypeutes.
2. Panden skovlformet. Rygskjoldets bageste Del en skiveformet Plade.
Chlamydophorus.
b. 2den Finger lige saa stærk som 3dje; nedre Ledflade af 1ste Fingerled i de stærkeste Fingre formet som nedre Ledflade paa tilsvarende Mellemhaandsben. Vingebenet udbredt pladeformet i Ganen. Rygskjoldets Hornplader svare kun delvis til Benpladerne.
Dasypodes.
Dasypus.
2. Mundhulen kort og bred; øvre Kindtænders Rækker stødende sammen fortil.
Peltophilini.
Peltophilus.
B. Tildels eller udelukkende planteædende; Tænderne udvidede, i Tværsnit ikke kredsformede.
Chlamydotheriini.
a. Tænderne kun lidt afvigende fra Valseformen.
»*Eutati*«.
α. Fingrenes Led frie.
»Proeutatus«.
β. 1ste og 2det Led i Fingrene indbyrdes sammensmeltede.
»Eutatus«.
b. Tænderne stærkt udvidede og omformede.
Chlamydotheria.
Chlamydotherium.
II. En stor frit fremstaaende Udvæxt fra Kindbuens forreste Grund som Udspring for *Masseter*. De fleste af Ryghvirvlerne indbyrdes sammenvoxede, deres Kroppe saa godt som forsvundne, mest indskrænkede til en tynd Benplade. Rygskjoldet uden bevægelige Belter af Smaaplader.
Glyptodontini.
a. Mellemhaands- og Mellemfodsben forholdsvis lange. Striben af fast Tandben midt paa Tændernes Slidflade simpelt grenet.
Hoplophori.
α. Smaapladerne i Skjoldet af oprindelig Form, hver med et Midtfelt omgivet af Randfelter. Haleskeden trind.
1. Tænderne forholdsvis lave. Haleskedens Smaaplader frie, uden forstørrede Vorter. (Vist 5 Fingre og 5 Tæer.)
a. Pandeskjoldet af sædvanlig Form, Smaapladerne talrige, smaa, frie.
»Propalæohoplophorus«.
b. Pandeskjoldet usædvanligt, Smaapladerne faa, store, sammenvoxede.
»Eucinepeltus«.
2. Tænderne højere. Haleskedens Smaaplader i Halens ydre Del sammenvoxede, nogle af dem med store Vorter. (1ste Finger og 1ste Taa mangle.)
a. Næsen af mere sædvanlig Form.
Hoplophorus.
b. Næsen blæreformet opsvulmet.
Lomatophorus.
β. Smaapladerne i Skjoldet afvigende, mistende den oprindelige Overflade-Tegning. Haleskeden i Spidsen flad.
1. Haleskedens Spids ikke udbredt.
Panochthus.
2. Haleskeden i Spidsen udbredt.

(*Dasypodidæ.*)

a. Spor af Tegning findes paa Skjoldets Smaaplader.
Euryurus.
b. Skjoldets Smaaplader helt uden Tegning.
Doedycurus.
b. Mellemhaands- og Mellemfodsben stærkt forkortede. Striben af fast Tandben midt paa Tændernes Slidflade med Bigrene.
Glyptodontes.
Glyptodon.

Myrmecophagidæ. Fra de alleroprindeligste, ukjendte Dasypodider stamme Myrmecophagiderne, fra Dasypodider, der vel allerede have faaet Familiens Egenheder i Tænder, tildels i Mellemkjæbe, Gane, Haandrod, i Forbindelsen mellem de bageste Ryghvirvlers *Prc. accessorii* og deres Omgivelser, vist ogsaa i Brystbenets og Ribbensbruskenes Forhold, men som have staaet lavere end nogen af de kjendte Dasypodider i følgende: de have ikke haft Ganen forlænget tilbage; deres Siben har ikke skudt sig tilbage mellem *Foramina optica*; de have ikke brugt Snuden som Brækjern, og Næsebenet har derfor ikke været fremheldende over Mellemkjæben, som heller ikke har været paavirket af det; *Stapes* har ikke haft Stigbøjle-Form; de have ikke været særlig uddannede til Gravning, de yderste Fingre have derfor ikke været særlig stærke og forkortede, og Lemmerne have ikke faaet de andre Ejendommeligheder, der følge med Grave-Evnens Øvelse; de have ikke haft Pandser, og Skelettet af Hvirvelrad og Lemmer har derfor manglet en Række Egenskaber, der afhænge af Pandseret, saaledes Sammenvoxning af Halshvirvler, Svækkelse af Ryghvirvlernes Kroppe, Baglemmernes udprægede Søjleform o. s. v.

Det der giver de kjendte Myrmecophagider deres Særpræg, er deres ganske særlige Uddannelse som Termit-Ædere og deres, oprindelig, særlige Øvelse i Klatring.

Tungen faar en ganske ualmindelig Længde, ligesom hos Maniderne, og dens Virkninger paa Hovedskallen minde i meget om Maniderne, skjønt de i Enkelthederne ere anderledes. Hovedskallens Ansigt forlænges stærkt, tudformet. Ben-Ganen forlænges tilbage, saa at dens bageste Rand tilsidst ligger paa Linie med Trommehulens bageste Rand; baade Ganeben og Vingeben skyde sig pladeformet ud under den bageste Næsegang; Mundingen af *Tuba Eustachii* forskydes langt bagud, og Vingebenet kommer til at deltage i Dannelsen af Trommehulens Indervæg og til at omslutte *Carotis interna*; Vingebenet breder desuden sin Ganeflade til Siden, ud under *Ala magna*. Tænderne forsvinde helt. Tyggemusklerne blive ganske svage. Mellemkjæbebenet vantrives og bliver til en ubetydelig lille Knogle, der dog bevarer sin *Prc. nasalis*, om end i indskrænket Skikkelse. Overkjæbebenets Krop skrumper ind og sænkes neppe ned under Hovedskallens Axe. Underkjæben bliver ganske tynd, pindformet, mister tilsidst *Prc. coronoideus*, næsten ogsaa *Prc. angularis*, og faar Ledhovedet sænket ned paa Linie med Kjæbegrenen; Tindingkammen forsvinder; Kindbuen opløses; af Kindbenet bliver der i det højeste kun en lille splintformet Knogle tilbage, fæstet ved Overkjæbebenet; *Prc. zygomaticus sqvamæ* bliver tilsidst en ubetydelig lille knoldformet Udvæxt; *Prc. postglenoideus* forsvinder helt.

At Haanden bruges ikke alene som Redskab til at opkradse Termiternes Bo, men ogsaa særlig til Klatring, har til Følge en Del Ændringer, der noget minde om *Manis*. Allerede hos de laveste kjendte Myrmecophagider er 3dje Finger, som hos *Manis*, særlig tagen i Brug; den har faaet en mægtig, sammentrykt Klo, med Forbening i Hudfolderne om Hornkloens Grund; dens 1ste og 2det Led ere forkortede, men blevne svære, med dybt i hinanden gribende Ledruller, og dens Mellemhaandsben er forstærket og har faaet Midtkammen paa nedre Ledflade forlænget frem paa Forsiden; de fleste af de andre Fingre, især 2den og 4de, have vel faaet Kloer af noget lignende Præg som paa 3dje Finger; men alle ere de dog vedblevne at være ret svage, eller de ere paa Veje til at vantrives, noget mindende om *Manis*; til Forskjel fra *Manis* er der opstaaet en Ulighed mellem de tre indre Fingre overfor de to ydre: sikkert som Følge af Haandens Brug til Klatring er der kommet til at hvile større Vægt paa de yderste Fingre, og deres Mellemhaandsben ere derfor blevne noget forlængede og forholdsvis stærke; og Tilskyndelse til Væxt have de ydre Fingres Mellemhaandsben end yderligere faaet ved Dyrets Vane under Gang paa Jorden at træde paa Haandens Yderrand for ikke at plages af de lange Kløer; Haandfladens Yderrand uddannes særlig som Trædepude, der slutter om de yderste Fingre; 5te Finger er selv hos de oprindeligste af de kjendte Myreslugere saaledes indhyllet i Trædepuden, at dens Kloled er sat ud af Brug og vantrevet. Hos de Myreslugere, hvis Haand er bedst uddannet som Klatre-Redskab, er den i langt højere Grad afvigende fra de oprindelige Forhold; men den er kun naaet videre i den Retning, der allerede er begyndt hos dem af Familiens Medlemmer, der i denne Henseende staa lavere. — Ogsaa Foden er hos de laveste kjendte Myrmecophagider noget omformet efter Øvelsen i Klatring, skjønt den i det hele har beholdt et ret oprindeligt Præg, med alle fem Tæer ret ligelig udviklede og med forholdsvis svage Kløer; Tillempningen til Klatring viser sig nærmest i, at 3dje Taa har mistet sin Overmagt over de andre Tæer, idet 4de og 5te Taa ere forstærkede som Følge af, at Legemets Vægt under almindelig Klatring mest falder paa Fodens Yderrand, saa at 4de Taa er lidt sværere end 3dje, og at 5te Taa næsten har samme Styrke som 4de; Foden er øvet i at stilles noget paa Højkant, en Stilling, der ogsaa tildels fastholdes under Gang paa Jorden; Yderranden af Fodsaalen er derfor særlig uddannet som Trædepude, Rullebenet har Tilbøjelighed til noget skjæv Stilling i Forhold til Hælbenet og noget skjæv Form, og Ledforbindelsen mellem Rullebenet og *Naviculare* har Tilbøjelighed til at faa en ejendommelig Form, idet Ledfladen paa *Naviculare* har mistet sin jevne Skaalform og bliver bølgeformet, mere eller mindre udpræget. Hos Familiens bedst klatrende Former er Fodens Omdannelse meget mere paafaldende. — I Forlemmets Bygning fremkommer forskjellige andre Egenskaber, der staa i Forbindelse med Øvelsen i Klatring. Albue-Leddet bliver meget frit bevægeligt; Leddet mellem Spoleben og Overarm bliver næsten et Kugle-Led; Overarmens *Condylus internus* og *Crista supinatoria* blive stærkt fremstaaende. Skulderbladet bliver bredt, dets Kam høj, med lang *Acromion*, og dets forreste Rand har Tilbøjelighed til at forlænge sig krogformet fremad og nedad og voxe sammen med *Prc. coracoideus*, der bliver ual-

mindelig stærk. — Halen tjener hos de oprindeligste kjendte Myrmecophagider ikke alene som Støtte, men bruges ogsaa som virksomt Klatre-Redskab, som Snohale.

Stapes har hos de kjendte Myrmecophagider forladt Stavformen og faaet Form som Stigbøjle, i hvert Fald oftest.

Baglemmets Tjeneste som Støtte for Legemet, medens Førlemmerne arbejde i Termit-Boet, har medført enkelte Egenskaber, hvori i hvert Fald de mindre oprindelige Myrmecophagider staa paa et højere Trin end Orycteropodider og Manider, om hvem de ellers meget minde: Sædebenet voxer fast sammen med de Halehvirvler, der ligge nærmest indenfor det; Hoftebenet breder sig bladformet fortil.

De faa kjendte Myrmecophagider ere kun en lille Levning af den Form-Række, der maa have hørt til Familien, kun enkelte af de højest udviklede Former.

Lavest blandt dem i Henseende til Uddannelse som Termit-Æder staar *Cycloturus*, af Gruppen *Cycloturini*. I Sammenligning med de andre Slægter har den ret kort Ansigt, og Ganen er i mindre Grad omformet; vel er Ganen med Ganesejlet forlænget tilbage paa Linie med Trommehulens bageste Rand, og Vingebenet er skudt pladeformet ud under *Ala magna* og de nærmeste Omgivelser; men Ganebenet har ikke strakt sig tilbage i Ganesejlet, og Vingebenet har kun sendt en smal Plade ind i Ganesejlets Yderrand, saa at den bageste Næsegang i Hovedskallen ligger ganske aaben, dens Bund kun meget ufuldstændig dannet af Knogler. Underkjæbens *Prc. coronoideus* er endnu tydelig. Sibenet er kun lidt opsvulmet, saa at Pandebenets Øjehule-Rand er skarp, og at Øjehulerne ligge forholdsvis nær ved hinanden. Ogsaa i Trommehulens Forhold staar *Cycloturus* lavere end de andre Slægter: Trommehulen har ikke, eller neppe, udvidet sig frem i Vingebenet. Ligeledes staar den lavere i, at Skulderbladets Forrand ikke er forenet med *Prc. coracoideus*, og at Sædebenet ikke er sammenvoxet med nogen af de indenfor liggende Halehvirvler. At Ribbensbruskene ikke ere i Ledforbindelse indbyrdes, ser ud som et oprindeligt Forhold, men er det dog neppe. Som Klatrer er *Cycloturus* derimod den af Familiens Slægter, der er naaet videst i Uddannelse i de fleste Henseender. Haanden er omdannet til en Hage; 3dje Finger er bleven ganske ualmindelig uhyre og overmægtig over de andre Fingre; dens Klo er bleven en mægtig Krog; dens 1ste og 2det Fingerled ere ganske korte og indbyrdes sammenvoxede; dens Mellemhaandsben er en kort tyk Knogle, der foroven har bredt sig stærkt ud under Haandrodens *Hamatum* og desuden har paavirket Haandrodens Knogler saaledes, at tre af dem, *Multangulum minus*, *Capitatum* og *Hamatum*, ere voxede sammen; 2den Finger er bleven ganske spinkel og er tæt lagt ind mod 3dje, men har ellers nærmest beholdt sin oprindelige Form; 1ste og 4de Finger ere ganske vantrevne, uden Kloled, og sees ikke i det ydre; 5te Finger er saa godt som forsvunden, indskrænket til et lille knoldformet Mellemhaandsben; Haandrodens *Pisiforme* er stort, i Spidsen pladeformet udbredt, indhyllet i stærke Muskler, tjenende næsten som en modsættelig Tommel. Albue-Leddet er paafaldende ved det stærkt udprægede Kugle-Led mellem Overarm og Spoleben. Ogsaa Foden har faaet Form som Hage,

men paa ganske anden Maade end Haanden; 1ste Taa er vantreven, har mistet Kloleddet, er ikke synlig i det ydre og er tæt lagt ind mod 2den Taa; de andre Tæer ere blevne næsten ens, med stærke Kløer, indbyrdes tæt sammenlagte, saa at deres fire Kløer i Forening virke som en enkelt Klo af noget lignende Styrke som 3dje Fingers Klo; *Os falciforme* i Fodroden er brugt som modsættelig Tommel; det er blevet en lang, stærk, i Spidsen pladeformet udbredt Knogle, langt udstaaende til Siden, ført af stærke Muskler, særlig en stærk Bøjemuskel, der gaar fra dets Spids ned til Inderranden af 1ste Mellemfodsben. Foden holdes næsten udelukkende stillet paa Højkant, og i Hæl-Leddet bevæges den saaledes, at den inderste af Rullebenets Ledruller bliver et Midtpunkt, hvorom Drejningen foregaar; Rullebenets indre Ledrulle har derfor næsten faaet Kugleform. Ogsaa Rullebenets Ledforbindelse med *Naviculare* er bleven i høj Grad egen; den svagt bølgede Ledflade, som *Naviculare* viser hos andre Myrmecophagider, er saaledes omformet, at der paa Ledfladens Inderrand er fremkommet en opstaaende afrundet Tap, der passer ind i en Fordybning paa Rullebenet, der kan drejes om den. Mere end hos nogen anden Myresluger er Halen uddannet som Snohale. Endnu en paafaldende Egenhed har *Cycloturus* i sine brede Ribben, maaske ogsaa en Følge af Klatre-Evnens Udvikling, ligesom hos *Philander*, en Følge af Musklernes Tryk paa Brystkassen.

De to indbyrdes nærstaaende Slægter ***Tamandua*** og ***Myrmecophaga***, af Gruppen ***Myrmecophagini***, have deres Oprindelse fra Myreslugere, der i Klatre-Evne have staaet langt tilbage for *Cycloturus*; de vise begge i Lemmernes Forhold væsenlig de oprindeligste Egenskaber, der kjendes i Familien; kun i Skulderbladets Form, i Sammenstødet mellem Skulderbladets Forrand og *Prc. coracoideus*, ere de mindre oprindelige. Men som Termit-Ædere ere de Familiens øverste. Ansigtet er paafaldende langt og tudformet; Ganen er forbenet i næsten hele sin Udstrækning; Underkjæbens *Prc. coronoideus* er saa godt som forsvunden. Næsehulen er bagtil opsvulmet, Pandebenets Øjehule-Rand derfor afrundet og Afstanden mellem Øjehulerne forstørret. Desuden afvige de fra de oprindelige Tilstande i følgende: Trommehulen har faaet en blæreformet Udvidelse frem i Vingebenet. Sædebenet er fast sammenvoxet med de nærmeste Halehvirvler.

Tamandua staar væsenligst lidt lavere end *Myrmecophaga*. Dens Ansigt er ikke nær saa langstrakt som hos *Myrmecophaga*; og den har beholdt sin Klatre-Evne og har Snohale, medens *Myrmecophaga* har vænnet sig til kun at færdes paa Jorden og har ophørt at bruge Halen som Snohale, hvorimod Halen har faaet en Egenhed i sin uhyre Haarvæxt. At 3dje Finger hos *Myrmecophaga* har mindre Overmagt over de andre Fingre end hos *Tamandua*, er maaske et Tegn paa større Oprindelighed i denne Henseende, men kunde maaske være en Følge af, at Haanden ikke mere bruges til Klatring. Sikkert oprindelig overfor *Tamandua* er *Myrmecophaga* i at mangle Luftrum i Ganebenet; hos *Tamandua* er der fra Næsegangen udgaaet en Luftsæk, der udposer Ganebenets lodrette Del i Form af en anselig Blære.

Myrmecophagidæ.[15])

I. Ansigtet forholdsvis kort; Pandens Øjehule-Rand skarp; Ganens bageste Del ikke forbenet i Midten; Underkjæbens *Prc. coronoideus* tydelig. Trommehulen ikke udvidet i Vingebenet. Skulderbladets Forrand ikke sammenvoxet med *Prc. coracoideus.* Sædebenet ikke sammenvoxet med Halehvirvler.

Cycloturini.

Cycloturus.

II. Ansigtet stærkt forlænget; Pandens Øjehule-Rand afrundet; Ganen i hele sin Udstrækning forbenet; Underkjæbens *Prc. coronoideus* saa godt som forsvunden. Trommehulen udvidet i Vingebenet. Skulderbladets Forrand sammenvoxet med *Prc. coracoideus.* Sædebenet sammenvoxet med de nærmeste Halehvirvler.

Myrmecophagini.

1. Ansigtet forholdsvis kort. Halen Snohale, med kort Haarklædning.
   Tamandua.
2. Ansigtet langt. Halen ikke Snohale, med lang Haarklædning.
   Myrmecophaga.

Bradypodidæ. Fra de oprindeligste Myrmecophagider have Bradypodiderne deres Udspring, fra Myreslugere, der vel allerede havde faaet ret langt, smalt, tudformet Ansigt, havde mistet næsten hele Tandsættet, havde faaet Kindbuen delvis opløst og ellers i Bygning af Lemmer og Krop væsenlig stemmede med de laveste af Myresluger-Familiens kjendte Medlemmer, men som dog havde beholdt enkelte oprindelige Egenskaber, der ikke mere findes hos nogen af de kjendte Myreslugere; de havde beholdt 5 øvre og 4 nedre Kindtænder, om end kun som smaa vantrevne, valseformede Tænder; de havde ikke faaet Ganen forlænget tilbage; de havde endnu et ret anseligt Kindben, der dog var løst helt fra *Prc. zygomaticus sqvamæ.* De havde stilkformet *Stapes.*

Det der har givet Bradypodiderne deres Særpræg overfor Myreslugerne, er, at de have ophørt at leve af Insekter og derimod vænnet sig til Planteføde, og at de, fra første Færd, have faaet en kraftigere Uddannelse til Klatring end de Myreslugere, fra hvem de stamme. Vel sagtens have Bradypodidernes Stamformer paa deres Jagt efter Termiter i Urskovens Træer set sig omgivne af en Rigdom af saftfulde Blade, der mere og mere have fristet dem og faaet dem til at opgive den mere vanskelige Søgen efter Termiter, og den Tyngde, Legemet har faaet som Følge af Planteføden, har stillet større Krav til Lemmernes Evne til at holde fast.

Fra første Færd have Bradypodiderne vist især brugt Tungen til at gribe og afplukke Blade; men kun en Tid lang ere de blevne i deres Stamformers Vaner med Hensyn til Tungens Brug; de have snart fundet det lettere at plukke og gribe med Haand og Læber eller Kjæber. Tungen er derved sat noget ud af sin oprindelige Brug og har mistet meget af sin paafaldende Længde. Sammen med Tungen skifter ogsaa Ansigtet Form og bliver kortere; men altid beholder dog Ansigtets forreste Del noget af sin Tudform; Mellemkjæben indskrænkes endogsaa endnu mere, idet den mister sin *Prc. nasalis* og ellers vantrives. De faa Kindtænder, der vare levnede hos Bradypodidernes Stamformer, tages igjen i Brug; hos de oprindeligste af Familiens

kjendte Slægter ere de allerede igjen blevne ret anselige, skjønt stadig med simpel Valseform, men høje og med Tandbenet i deres Omkreds forstærket, og den forreste i hver Kjæbe har Tilbøjelighed til at skille sig ud fra de andre og faa Krogform, vist fordi den har gjort Tjeneste ved Afrivning af Blade; hos Familiens højere Former ændres Tandsættet endnu meget mere. Tyggemusklerne tages igjen i kraftig Brug, især Kindmuskel og Vingemuskel. Tænderne fylde Kjæberne og bringe Overkjæbebenet til at sænke sig nedad, hvorved ogsaa Underkjæbens Krop skydes nedad, saa at den kommer til at ligge meget dybere nede end Ledhovedet. Kindmusklen virker stærkt paa Kindbenet, der gjenvinder sin oprindelige Styrke og endogsaa yderligere forstærkes, men dog ikke faar sin oprindelige Form, ikke gjenopretter den tabte Forbindelse med *Prc. zygomaticus sqvamæ*; fra Kindbenets nedre Rand udgaar en stor bladformet Udvæxt, fremkaldt af Senerne i Udspringet af *Masseter*. Fra Kindbenets øvre Rand udgaar en opstaaende Udvæxt, nærmest fremkaldt af *Fascia temporalis*. Kindmuskel og Vingemuskel tilsammen bringe med deres Fæste Underkjæbens *Prc. angularis* til at brede sig bladformet. Vingemusklens Udspring ægger *Prc. entopterygoideus* til at udvide sig i Form af en høj Plade.

Lemmerne ere hos de oprindeligste Bradypodider indrettede nogenlunde ligelig baade til Klatring og til Gang, skjønt mest tildannede som Klatre-Redskaber. Hos Familiens øverste Former ere de aldeles overvejende tagne i Brug enten i den ene eller den anden Retning. Allerede hos Familiens laveste Medlemmer er Skulderbladets forreste Rand forenet med *Prc. coracoideus*, *Acromion* ligeledes, og Sædebenet er sammenvoxet med de nærmeste Halehvirvler.

En af Bradypodidernes oprindeligste Slægter er den uddøde sydamerikanske ***Hapalops***, af Gruppen ***Megatheriini***, kjendt efter næsten hele Skelettet. Ansigtet er vel noget forkortet i Forhold til, hvad det vistnok har været hos Stamformerne; men i Forhold til, hvad det kan være hos forskjellige af Familiens højerestaaende Medlemmer, er det langt og smalt. Mellemkjæben har vel helt mistet sin *Prc. nasalis* og er indskrænket til at være en pladeformet Knogle, der helt ligger i Ganen; men den er dog endnu anselig, tvegrenet, omsluttende *Foramen incisivum*, og heller ikke, eller dog ikke i nogen iøjnefaldende Grad, er den tagen i ny Tjeneste som Bærer af en særlig stor Næsebrusk. Underkjæbens forreste Ende er endnu langstrakt tudformet. Kindtænderne ere vel saa høje, at de have givet Underkjæbens Krop en anselig Højde og fylde den til Bunden og i tilsvarende Grad forme Overkjæben; men de have ikke udposet Underkjæbens nedre Rand, eller dog kun i ringe Grad; de ere alle nogenlunde ens i Størrelse og Form, i Tværsnit nærmest kredsformede, de fleste dog noget fladtrykte paa For- og Bagside ved Tændernes indbyrdes Tryk; de have ingen tyk Klædning af Tandkit; den forreste øvre er rykket noget frem, næsten til Overkjæbebenets forreste Rand; den forreste nedre, der slutter ind bag den forreste øvre, naar Munden lukkes, er i tilsvarende Grad rykket fremad; begge have de lidt af Krogformen, men hverken i Form eller Størrelse ere de paafaldende. Underkjæben maa under Tygningen være ført væsenligst paa den sædvanligste Maade, til Siderne, foruden op og ned, ikke med malende Bevægelser i flere Retninger; Følgen er, at Tænderne slides paa en egen Maade;

fordi øvre og nedre Tænder staa lidt spredt og ikke lige under hverandre, men de nedre lidt længere tilbage end deres Modstandere i Overkjæben, saaledes at kun omtrent den forreste Halvdel af nedre Kindtands Slidflade virker mod den bageste Halvdel af den modstaaende øvre Tand, bliver hver af Kronerne stærkest slidt tværs over Midten af Slidfladen, paavirket af den særlig stærke opstaaende Kant paa For- eller Bagranden af Modstanderens Slidflade; hver Krone faar derved Udseende af at have to Tværkamme paa Slidfladen, en langs Forranden og en langs Bagranden. Familiens Egenheder i Tyggemusklernes Virkninger paa Hovedskallen ere allerede fuldt tilstede; saaledes har ogsaa *Prc. pterygoideus* faaet sin ejendommelige udbredte Bladform; men den er ikke luftfyldt, som den kan være det hos nogle af de mest afvigende af Familiens Medlemmer. Trommebenet har nærmest Ringform. I Haandens Bygning afviger *Hapalops* fra de oprindeligste Myrmecophagider i følgende: Forskjellen mellem de to ydre »lange« Fingre (med lange Mellemhaandsben) og de tre indre »korte« er meget mere paafaldende, idet ikke alene 3dje Finger har faaet uhyre Klo og ellers stærkt sammentrængte Led og svært og kort Mellemhaandsben, men ogsaa 1ste og 2den Finger have faaet næsten det samme, skjønt de i det hele ere svagere end 3dje; ligesom *Myrmecophaga* har *Hapalops* under Gang paa Jorden væsenlig støttet paa Haandens Yderrand, og de to yderste Fingre ere derfor blevne sværere, fordi de have haft større Vægt at bære; derimod ser det ud til, at 5te Finger hos *Hapalops* endnu har haft sin Klo og deri har været mere oprindelig end de kjendte Myrmecophagider. At *Hapalops* som Planteæder har haft en tungere Krop end *Myrmecophaga*, giver sig ogsaa Udtryk i Haandens sværere Bygning i det hele og i Sværheden af baade Under- og Overarm. Foden hos *Hapalops* viser ogsaa en skarp Forskjel mellem de to ydre og de tre indre Tæer, som de tilsvarende Fingre; de tre indre Tæer have faaet næsten lige saa stærke Kløer som de tre indre Fingre; yderligere Tegn paa stærk Uddannelse til Klatring er det sikkert, at baade øvre Ende af 5te Mellemfodsben og Spidsen af Hælbenet ere pladeformet udbredte, vist ved Pres mod Grene; og Tegn paa, at Foden under Gang paa Jorden, stillet paa Højkant, har haft en svær Vægt at bære, er det vist, dels at der baade paa bageste ydre Spids af 5te Mellemfodsben og paa den frie ydre-bageste Rand af Hælbenet er fremkommet Begyndelse til en Trædeflade, dels at Fodrodens *Naviculare*, *Cuneiformia* og *Cuboideum* ere ret stærkt fladtrykte; *Cuboideum* har udvidet sig indad og faaet anselig Ledforbindelse med Rullebenet, medens Forbindelsen hos Myreslugerne enten kun er lille eller slet ikke findes.[16]) Baglemmets Sværhed er ogsaa ellers nok saa paafaldende som Forlemmets. Halen er kraftig, men har vist kun været brugt som Støtte, ligesom hos andre oprindelige Gumlere, neppe som Snohale. De ejendommelige Ledforbindelser, der hos Myreslugere findes mellem de bageste Ryghvirvlers *Prc. accessorii* og deres Omgivelser, findes ogsaa hos *Hapalops*, men i noget indskrænket Form, vist vanslægtede.

Meget nær til *Hapalops*, neppe nok forskjellige som Slægter, slutter sig en Række ligeledes uddøde sydamerikanske Former, som *Hyperleptus*, *Eucholoeop* , *Megalonychotherium*, »*Analcimorphus*«, *Planops*, *Prepotherium*. Ogsaa *Schismotherium* og *Pelecyodon*, der neppe

ere indbyrdes forskjellige, staa yderst nær; de have faaet Ansigtet noget forkortet, hvorved forreste Kindtand er rykket nærmere til 2den.

Den uddøde nordamerikanske *Megalonyx*, der kjendes efter Hovedskallen og det meste af det øvrige Skelet, staar nær ved *Hapalops*, fra hvem den sikkert stammer. Dens mest paafaldende Afvigelse er, at den forreste Kindtand, baade i Over- og Underkjæbe, er rykket langt fremad, saa at den staar i Kjæbens forreste Rand, har faaet en ualmindelig Størrelse og i en væsenlig Grad former Hovedskallens forreste Del; baade Over- og Underkjæbe ere blevne tykt opsvulmede fortil: tilsammen virke de forreste øvre og nedre Kindtænder som stærke Niptænger: de have mistet den oprindelige Krogform og have faaet vandrette Slidflader. Baglemmets Skelet er plumpere end hos *Hapalops*; især Laarben og Underben ere kortere og sværere; de have haft en større Legemsvægt at bære. Haand og Fod kjendes ikke fuldstændig; det ser ud til, at de yderste Fingre og Tæer have manglet Kloleddene.

Den uddøde sydamerikanske *Coelodon*, der ligeledes kjendes efter Hovedskal og de fleste Dele af det øvrige Skelet, afviger fra *Hapalops* i en ganske anden Retning. Dens mest iøjnefaldende Afvigelse fra *Hapalops* er, at den forreste Kindtand, baade i Over- og Underkjæbe, er forsvunden. Andre Egenheder har den i, at dens *Prc. pterygoideus* er opsvulmet, fyldt med Luft fra Næsegangen, at 1ste og 2det Mellemfodsben ere sammenvoxede med *Cuneiformia*, o. a.

Fra *Hapalops*, eller fra *Hapalops*-lignende Dyr, er igjen i en egen Retning udgaaet den uddøde amerikanske *Megatherium*, der kjendes fuldstændig efter Skelettet. Det er den af alle Megatheriiner, der er naaet videst i Uddannelse som Planteæder, og den største af dem alle. Sikkert har den levet af ualmindelig sejge Blade, som det har krævet stor Kraft at tygge, men som have givet den Føde i Overflod; dens Sværhed har bragt den til at opgive egenlig Klatring for at færdes paa Jorden; men den har utvivlsomt været øvet i at rejse sig paa Bagbenene for med Armene at rive Grene og Blade til sig, saa højt den kunde naa.[17]) Den forreste Kindtand, baade øvre og nedre, har mistet sin Krogform; den deltager i Tygningen af Føden og har faaet ganske samme Form som de andre Kindtænder. Alle Kindtænderne have faaet en ualmindelig Størrelse, udvidede som de ere i alle Retninger, men særlig i Højden; de øvre strække deres Grund højt op i Kjæben, lige til Hovedskallens Overside, og bringe desuden Overkjæbebenets Krop til at sænke sig nedad; de nedre trænge dybt ned i Underkjæben og bringe dens nedre Rand til at udpose sig i en dybt nedgaaende Bue: paa alle Tænder findes et tykt Lag af Tandkit langs Tandens For- og Bagside, og Tandbenet langs Tandens For- og Bagrand er blevet ualmindelig haardt, saa at det ved Sliddet staar stærkt frem som Tværkamme. Kindbuen forstærkes under Paavirkning af Tyggemusklernes Seneblade: *Prc. zygomaticus squamae* har nogen Tilbøjelighed til at smelte sammen med Kindbenet, og *Prc. postorbitalis* fra Kindbenet har Tilbøjelighed til at smelte sammen med Pandebenet. Forlemmet er langt og forholdsvis spinkelt, især i Sammenligning med Baglemmet; dets Opgave er kun i mindre Grad at bære Legemets Vægt, mere at tjene som Gribe-Redskab. Haanden er mere udpræget end hos *Hapalops* formet

som Hage, og at der trædes paa dens Yderrand har givet sig stærkere Udtryk. Kun de tre midterste Fingre bære Kloer; særlig stærk er Kloen paa 3dje Finger, stærkere end hos *Hapalops*, og 3dje Fingers 1ste og 2det Led ere blevne endnu kortere og indbyrdes sammensmeltede; 1ste Finger er saa godt som forsvunden, idet der ikke findes andet af den end en lille Vantrivning af øvre Ende af dens Mellemhaandsben; og den tilsvarende Haandrodsknogle, *Multangulum majus*, er som hos *Coelodon* sammensmeltet med den, vistnok fordi begge tilsammen have været fast indhyllede i stærke Senebaand, der have omsluttet Senerne af Fingrenes Bøjemuskler; 5te Finger er uden Klo, og dens Led ere vantrevne, knoldformede, indhyllede i Trædepude; Spidsen af 5te Finger er trykket ind i Siden af Grunden af 4de, som derved har faaet nogen Skjævhed: Leddet mellem 4de Mellemhaandsben og tilsvarende 1ste Fingerled har mistet den oprindelige Form med Kam og Fure og er blevet jevnt bugtet, ganske skjævt; og baade 1ste og 2det Fingerled ere skjæve, fortrykte; alle Mellemhaandsben ere saa stærkt trykkede mod hverandre ved deres øvre Ende, at de støde sammen indbyrdes i langt større Udstrækning end hos *Hapalops*, saaledes støder Ydersiden af 3dje Mellemhaandsben endogsaa i hele sin Længde til 4de Mellemhaandsben. At 2det Led i 2den Finger er forholdsvis langt, betydelig længere end hos *Hapalops*, kunde maaske tyde paa, at Stamformen til *Megatherium* havde haft lidt mere oprindelig formede Hænder end *Hapalops*. Vistnok fordi Haanden for at stilles paa Højkant er vreden i Haandleddet, trukken bort fra Forbindelsen med Albuebenet og skudt mere ind under Spolebenet, har Albuebenet helt mistet Ledfladen mod Haandroden, mod *Cuneiforme*; mellem Albueben og *Cuneiforme* har der kun været Forbindelse ved Hjelp af stærke Baand. Øverst har *Cuneiforme* mistet Forbindelsen med *Lunatum*. Forlemmets Knogler minde ellers meget om *Hapalops*; dog har *Olecranon* faaet en ikke lidt afvigende Form; den har mistet den oprindelige lange, sammentrykte Form og er bleven kort og bred. Baglemmet er blevet overordenlig svært, men ret kort, nærmest søjleformet; dets vigtigste Opgave er at tjene som en Slags Fodstykke, naar Legemet er rejst ivejret. Foden har beholdt den Stilling, der hos de klatrende Forfædre var den bekvemmeste under Gang paa Jorden; den er stillet paa Højkant, med Yderranden nedad, endda i mere udpræget Grad end hos *Hapalops*; og den er i høj Grad omformet efter sin Tjeneste som Støtteflade for det svære Legeme og som en Slags Anker. Hos *Hapalops* er Foden i den sædvanligste Stilling ikke stort mere end hos *Tamandua* stillet paa Højkant; Rullebenet er kun i ringe Grad drejet op paa Hælbenets Inderside; det har væsenlig beholdt sine to oprindelige Ledruller mod Skinnebenet i deres oprindelige Form, skjønt noget udjevnede, tilstedende ret fri Bevægelse i Hæl-Leddet; hos *Megatherium* er Foden stillet helt paa Højkant, med Yderranden indrettet som Trædeflade; Rullebenet er drejet helt op paa Hælbenets Inderside og har ganske skiftet Form; det er i høj Grad kommet til at minde om Rullebenet hos *Cyclot-urus*; men den indre Ledrulle har ikke faaet næsten Kugleform, men Tapform, omtrent som et Stykke af en Kegleflade; det ser ud, som om Bevægelsen i Hæl-Leddet hos Stamformerne en Tid lang havde været ret fri i flere Retninger, som hos *Cycloturus* med Rullebenets indre

Ledrulle som Midtpunkt for de vigtigste Drejninger, men derefter var indskrænket, saa at nu kun en enkelt Bevægelse udføres med nogen Kraft, den simple Drejning af Foden indefter og udefter. Hælbenets Hæl-Udvæxt har mistet den fladt udbredte Form, som den havde faaet ved Pres mod Grene, og hele Knoglen er bleven næsten klumpformet, med en uhyre Trædeflade paa Yderranden. De to indre Tæer ere saa godt som fuldstændig forsvundne, udtraadte af Tjeneste; der er ikke andet tilbage af dem end en lille Vantrivning, der vel nærmest svarer til øvre Ende af 2det Mellemfodsben, sammenvoxet med *Cuneiforme secundum*. 3dje Taa har faaet en uhyre Klo, der vel snarest har gjort Tjeneste som en Ankerflig, hvormed Foden har haget sig fast i Ujevnheder i Jorden eller om Grunden af Træstammer, naar det gjaldt at faa sikkert Fodfæste; 1ste og 2det Led i 3dje Taa ere stærkt forkortede og indbyrdes sammensmeltede, og det tilsvarende Mellemfodsben er ogsaa noget forkortet, 4de og 5te Taa have mistet Kloerne og faaet de andre Taaled smaa, knoldformede, vanslægtede, mere eller mindre sammensmeltede, paa en Maade sondertraadte, indesluttede i den store Trædepude, der sikkert har klædt hele Fodens Yderrand; 4de og 5te Mellemfodsben ere indbyrdes tæt sammentrængte, stødende umiddelbart til hinanden i en stor Del af deres Længde; 4de er desuden presset ind mod Ydersiden af hele 3dje Mellemfodsben, og ved at klemmes inde mellem sine Omgivelser har det foroven mistet sin oprindelige Brede; 5te har skudt sin bageste Del hen langs Ydersiden af *Cuboideum*, har mistet sin bladformede Udvidelse og har faaet udbredt Trædeflade paa sin Yderside. *Cuboideum* er under Paavirkning af sine Omgivelser bleven en forholdsvis stærk, tyk Knogle, skydende Tunger ind mellem de Mellemfodsben, til hvilke den støder. Underbenets Knogler ere blevne paafaldende svære og indbyrdes sammenvoxede baade ved deres øvre og deres nedre Ende; Ledfladen for den ydre af Laarbenets Ledruller er paa ejendommelig Maade hvælvet ivejret, ikke skaalformet som ellers. Laarbenets Sværhed er især paafaldende i dets Brede; og Breden skyldes det sikkert, at *Crista glutæa* synes forsvunden; den er som opslugt ved Knoglens Udvidelse. Bækkenet er blevet uhyre, især Hoftebenet, svarende dels til Sværheden af de Knogler, der støtte det, dels til Massen af de Indvolde, der ofte komme til at hvile paa det, dels til Styrken af de Rygmuskler, der udspringe paa det og bidrage til at rejse Legemet ivejret; mægtige Muskler maa fra Bækkenet have strakt sig frem langs Rygraden, hvor de have fremkaldt høje Torntappe, især i Lende-Egnen, og de have i det hele bidraget til at fremkalde en ualmindelig Styrke i Ryghvirvlerne; paa en Del af de midterste Ryghvirvler er der fremkommet en egen Ledflade mellem Buerne i Midtlinien.

Ogsaa fra *Hapalops* eller fra *Hapalops*-lignende Dyr er udgaaet den uddøde sydamerikanske *Nematotherium* (med »*Analcitherium*«), der kjendes efter næsten hele Hovedskallen, men ellers kun efter nogle faa af Skelettets Dele. Den maa have tygget sin Føde paa lidt anden Maade end *Hapalops*; den har sikkert ført Underkjæben lidt mindre udpræget til Siderne, ud og ind, mere malende, skurende i forskjellig Retning; Kindtændernes Slidflader ere derfor ifærd med at miste deres udprægede Tværkamme og blive flade, og Tænderne ere begyndte lidt at

udvide sig, saa at deres Tværsnit ikke mere er det afrundet firkantede, men tildels ægformet eller bugtet; særlig den bageste nedre Kindtand er bleven afvigende, stærkt udvidet og foldet, saa at dens Tværsnit nærmer sig Ottetals-Formen. Afvigelserne fra *Hapalops* ere kun smaa; men *Nematotherium* er Grundlag for en Række mere afvigende Slægter.

Fra *Nematotherium* stammer sikkert den uddøde amerikanske *Mylodon* (med *Lestodon*), der kjendes fuldstændig efter Skelettet. Det er en af Kæmperne blandt Megatheriiner. I mange Henseender har den faaet Ligheder med *Megatherium*; men klart nok er den gaaet sine egne Veje. Dens Føde har krævet mindre Tygning end den, hvoraf *Megatherium* har levet; svær er den bleven, om end i mindre Grad end *Megatherium*; dens Sværhed har bragt den til at opgive Klatring for væsenligst at færdes paa Jorden, og den har været øvet i at rejse sig paa Bagbenene og bruge Armene til at rive Føden til sig, som *Megatherium*; men den er mere end *Megatherium* uddannet som Fodgænger; i Tænder og Hovedskal er den langt mindre omformet end *Megatherium*; Forlemmet, der i højere Grad har tjent som Støtte for Legemet under Gang, har faaet mere af samme Korthed og Sværhed som Baglemmet, og Haand og Fod og Lemmerne ellers ere i mange Enkeltheder udformede paa helt anden Maade end hos *Megatherium*. Tænderne ere i alt væsenligt som hos *Nematotherium*, kun lidt sværere; som hos baade *Hapalops* og *Nematotherium* vakler den forreste Kindtand, baade øvre og nedre, mellem Krogform og Form som de andre Kindtænder; undertiden er den dog hos *Mylodon* i en paafaldende Grad udviklet som Krog, med Form af en uhyre Hjørnetand, i høj Grad formende den forreste Del af Overansigt og Underkjæbe. Hovedskallen er ogsaa næsten ganske som hos *Hapalops* og *Nematotherium*; Mellemkjæbebenet er dog mere indskrænket, og Næsehulens forreste Del er noget udvidet, en Egenhed, hvortil der dog ogsaa kan findes Spor hos de oprindeligere Slægter blandt Megatheriiner. I Haandens Bygning afviger *Mylodon* fra *Hapalops* i følgende: 3dje Finger er bleven endnu mægtigere, med endnu stærkere Klo, med mere brede, sammenskudte, kortere 1ste og 2det Led og kortere, sværere Mellemhaandsben; 1ste og især 2den Finger have faaet noget af de samme Egenskaber, men staa dog i Kraft betydelig tilbage for 3dje, saa at deres Forskjel fra den er mere iøjnefaldende end hos *Hapalops*; 1ste Mellemhaandsben er sammenvoxet med *Multangulum majus*; de to Knogler danne tilsammen en Knogle af en ret ejendommelig Form: næsten Hammerform; det samme skal være at finde hos *Nematotherium*; baade 4de og 5te Finger have mistet Klo, og deres Led ere indskrænkede til at være smaa knoldformede Vantrivninger, der have været indesluttede i en Trædepude langs Haandens Yderrand; deres Mellemhaandsben, der have været den væsenligste Støtte i Trædepuden, ere blevne mere svære, og begge, men især 5te, have faaet anselige ujevne Trædeflader langs deres Yderside; 4de Finger er presset ind mod Ydersiden af 3dje, som derved har faaet en noget skjæv Form, med Spidsen rettet indefter; 5te Mellemhaandsben er presset ualmindelig stærkt ind mod 4de og mod *Hamatum* og har faaet ualmindelig store Ledflader mod begge disse Knogler; i Haandroden ere Knoglerne fast kilede ind mellem hverandre; baade *Cuneiforme* og *Hamatum* ere blevne sværere,

som Følge af deres Tjeneste som Støtte i Haandens Yderrand; *Cuneiforme* har øverst mistet Forbindelsen med *Lunatum*, som hos *Megatherium*; *Hamatum* har erobret Plads paa *Lunatum*. Armens og da ganske særlig Underarmens Knogler ere blevne mere svære, Underarmen er noget forkortet. Det ser ud, som om ikke alene Haandens Yderrand, men ogsaa Yderranden af Underarmen mangen Gang har tjent som Støtte, som Underlag, hvorpaa Dyret har hvilet: den frie Yderrand af baade *Olecranon* og selve Kroppen af Albuebenet er udbredt og ujevn, som om den havde været indesluttet i en Slags Trædepude. I Foden er 3dje Taa bleven ganske overmægtig, med uhyre Klo, skjønt ikke saa stor som hos *Megatherium*, ellers væsenlig bygget som hos *Hapalops*; 1ste Taa er helt forsvunden; 2den Taa er vel fuldstændig tilstede, men er bleven ganske spinkel; 4de og 5te Taa have begge mistet deres Kløer, og deres andre Led ere blevne smaa, knoldformede Vantrivninger, der have været indesluttede i Trædepude; deres Mellemfodsben ere i endnu højere Grad end de tilsvarende Knogler i Haanden blevne svære, 5te især med anselig Trædeflade langs Yderranden, ikke bladformet udbredt, foroven presset mere fast ind mod baade 4de Mellemfodsben og *Cuboideum*, hvis Yderflade det helt overvoxer; *Cuboideum* er voxet betydelig i Størrelse og Sværhed som Støtte for de to yderste svære Mellemfodsben; Hælbenet har ligesom 5te Mellemfodsben mistet sin bladformede Udvidelse og har faaet Form som en tyk Klump med stor Trædeflade paa Yderranden; Rullebenet har faaet en noget lignende Form som hos *Megatherium*, skjønt i Enkeltheder afvigende. Underbenet er blevet paafaldende kort og svært; dets Knogler ere dog ikke sammensmeltede. Ogsaa Laarbenet har faaet en paafaldende Sværhed, men naar dog ikke den Brede, som det har hos *Megatherium*; især er det smallere i sin nedre Del. Bækkenet er blevet uhyre, nok saa svært og rummeligt som hos *Megatherium*, Hoftebenet sammensmeltet ikke alene med de egenlige Bækkenhvirvler, men ogsaa med flere af de bageste Ryghvirvler, Sædebenet ligeledes med en længere Række af de forreste Halehvirvler. Stærke Rygmuskler have fremkaldt højere Torntappe og i det hele større Sværhed i Ryghvirvlerne. I det mindste nogle af Slægtens Arter havde faaet smaa Benknuder i Huden.

Den uddøde sydamerikanske ***Grypotherium***, der kjendes efter hele Hovedskallen og de vigtigste Dele af det øvrige Skelet, er en nær Slægtning af *Mylodon*. Dens vigtigste Afvigelse fra *Mylodon* er, at den har faaet den forreste Del af Næsehulen stærkere udvidet og forlænget fremad, vistnok med fremstaaende, bevægelige, tudformede Næsebor; Hovedskallens Næse-Aabning er udvidet tilbage, Overkjæbebenets Næsehule-Rand trængt bagud; som Bærer af den store Næsebrusk er Mellemkjæbebenet forlænget fremefter, forstærket og sammenvoxet med Overkjæbebenet; og som Støtte i Næsebruskens forreste Rand er der fremkommet en meget ejendommelig Benbro, der strækker sig fra forreste Spids af Mellemkjæbebenet i en Bue op til Næsebenenes forreste Spids, vistnok dannet enten af en Forbening i selve Næsebrusken eller af en Forbening i Næsebruskens Hinde, *Perichondrium*; det er maaske kun en ualmindelig Uddannelse af det lille »*Os prænasale*«, der findes hos Nutidens Dovendyr og ogsaa har været at

finde hos de uddøde. Underkjæben er forlænget fremad i tilsvarende Grad som Mellemkjæben. En Følge af Næsebruskens Bevægelighed er det sikkert, at forreste øvre Kindtand er forsvunden; Næsebrusken har bredt sig tilbage hen over dens Plads og hæmmet dens Væxt. Ogsaa hos *Grypotherium* fandtes Benknuder i Huden.

Fra *Nematotherium* stammer sikkert ogsaa *Scelidotherium*-Gruppen med de to uddøde sydamerikanske Slægter *Catonyx* og *Scelidotherium*.

Catonyx, der kjendes efter væsenlige Dele af Skelettet, har i de fleste Henseender faaet samme Egenskaber som *Scelidotherium*; men især i Haandens og Fodens Bygning har den fastholdt mere oprindelige Træk. Fingrenes Kloer have beholdt omtrent den samme krogede, buede, sammentrykte Form som hos de oprindeligere Kæmpedovendyr. Bevægeligheden mellem Haandrodens Knogler indbyrdes, mellem Mellemhaandsben og Fingerled er tildels bedre bevaret end hos *Scelidotherium*, hvis Haand er mere stivnet som Støtte for de stærkeste af Kloerne; iøjnefaldende viser det sig i Ledforbindelsen mellem 3dje og 4de Mellemhaandsben, der paa sædvanlig Maade ere skudte ind i hinanden. I Foden er 2den Taa mere oprindelig formet, med veludviklet Kloled, medens det hos *Scelidotherium* helt mangler. Haandens og Fodens Yderrande have i noget mindre Grad været udsatte for Tryk, og de Knogler, der ligge i Randene, ere i mindre Grad omformede; særlig paafaldende er det for 4de Taas Vedkommende; den har beholdt veludviklede 1ste og 2det Led og stort velformet Kloled, medens Kloleddet hos *Scelidotherium* helt mangler eller er knoldformet, sammensmeltet med det ligeledes vantrevne 2det Taaled. Enkelte høje Ejendommeligheder har *Catonyx* faaet for sig selv; det gjelder saaledes de svære, brede Ribben og den mærkelige Adskillelse af Ledfladerne for *Capitatum* og *Hamatum* paa 3dje Mellemhaandsben, en Egenhed der maaske staar i Forbindelse med, at 3dje Finger har faaet større Overmagt over sine Omgivelser, og at 3dje Mellemhaandsben er blevet bredere end ellers. Maaske ogsaa Sammenvoxning af Skinneben og Lægben vil vise sig at høre til dens høje Egenskaber.

Scelidotherium kjendes efter hele Skelettet. Den hører til Kæmperne i Familien og minder i meget om *Mylodon*, men er tildels uddannet i anden Retning. Kindtænderne udmærke sig ved deres smalle, sammentrykte, i Tværsnit buede eller bugtede Form, og de skyde sig paa ejendommelig Maade frem for hverandre; forreste Kindtand, baade øvre og nedre, har faaet Form som de andre Tænder og er stillet tæt op til dem. Hovedskallens Ansigt er blevet mere langt end hos *Nematotherium*; især ere Mellemkjæben og den tilsvarende forreste Del af Underkjæben, særlig hos den øverste af Slægtens Arter, forlængede, og Mellemkjæben har faaet en betydelig Styrke og undertiden fast Forbindelse med Overkjæbebenet, vist fordi den har maattet bære en ualmindelig stor og bevægelig Næsebrusk. Lemmerne have mest været brugte som hos *Mylodon* til Gang paa Jorden, og Dyret har kunnet rejse sig paa Bagbenene; men en Forskjel i Vaner maa der have været; det ser ud til, at *Scelidotherium* i endnu højere Grad end *Mylodon* har brugt at støtte sig paa Albuebenet, men derimod kun i ringere Grad har brugt

Halen til Støtte; og Haandens Kløer have noget faaet Præg som Gravekløer; maaske har den for at faa Føden lænet sig op mod Træstammer eller Klippevægge og kradset til sig de Snylteplanter og andet, der kunde voxe paa Stammerne eller i Klipperevner, og den har faaet sin væsenligste Form efter disse Vaner, der maaske senere igjen, i nye Omgivelser, kunne være ændrede. Af Fingrene er 3dje den stærkeste, med en mægtig Klo, der er forholdsvis lige, ikke buet, og ikke iøjnefaldende sammentrykt, men mere fladtrykt; de andre Fingerled ere meget brede og svære, 1ste stærkt forkortet; 3dje Mellemhaandsben er meget svært, men neppe forkortet; Kloen paa 2den Finger er i Form og Størrelse omtrent som paa 3dje, og 2den Finger er i alt væsenligt ellers som 3dje, ligesom hos *Hapalops*; men 1ste Finger er indskrænket, hos de laveste Arter kun en lille Vantrivning, skjønt velformet og med Klo, hos den øverste Art saa godt som helt forsvunden, idet kun Mellemhaandsbenet og et vantrevet Led ere tilbage, Mellemhaandsbenet sammenvoxet med *Multangulum majus*; 4de og 5te Finger have mistet Kløerne, og deres 2det Led er lille og knoldformet, indesluttet i Trædepude, men deres 1ste Led ret veludviklet, og deres Mellemhaandsben ere ret slanke, skjønt sværere end hos *Hapalops*, tæt sammenlagte, men uden særlig iøjnefaldende Trædeflader langs Yderranden; en ret paafaldende Egenhed er fremkommen i Ledforbindelserne mellem Mellemhaandsbenene indbyrdes: hos *Hapalops* ere deres øvre Ender hægtede ind i hverandre som hos de fleste Pattedyr, saa at det indre Mellemhaandsben ligesom hænger paa det tilgrændsende ydre; denne Sammenhægtning er iøjnefaldende ogsaa hos *Megatherium* og især hos *Mylodon*; men hos *Scelidotherium* mangler den næsten helt; Mellemhaandsbenene støde til hverandre i næsten jevne Flader, som hos adskillige Hovdyr og andre, hvor Mellemhaandsbenene ere indbyrdes fast forenede ved Baand, saa at Bevægeligheden mellem dem næsten er ophørt. Haandrodens Knogler ere fast skudte ind i hverandre, i det hele meget mindende om *Mylodon*. Armens Knogler ere blevne svære; særlig er Underarmen svær, Albuebenet i paafaldende Grad, tilsyneladende med Trædeflade langs hele Yderranden. 3dje Taa har faaet fuldstændig Overmagt over de andre Tæer; dens Klo er bleven uhyre, omtrent som hos *Megatherium*; dens 1ste og 2det Led have faaet større Brede, men ere blevne kortere og indbyrdes sammensmeltede, og 3dje Mellemfodsben er blevet ganske kort og bredt; 1ste og 2den Taa ere saa godt som forsvundne; af 1ste Taa er der ikke andet tilbage end en lille knoldformet Knogle, en Levning af 1ste Mellemfodsben sammensmeltet med *Cuneiforme primum*; af 2den Taa findes oftest kun et ganske vanslægtet lille Mellemfodsben; 4de og 5te Taa have begge været indhyllede i Trædepude, og begge have mistet Kloen; Kloleddet er dog tilstede i 4de Taa som en lille knoldformet Knogle; 1ste Led af 4de Taa er ret veludviklet, forholdsvis langstrakt, men 2det Led knoldformet og oftest sammenvoxet med 1ste; i 5te Taa ere baade 1ste og 2det Led knoldformede Vantrivninger; 4de og 5te Mellemfodsben ere indbyrdes tæt sammenlagte, 4de ogsaa lagt tæt ind mod Ydersiden af 3dje, og begge ere blevne svære Knogler, 5te endnu med Spor af bladformet Udvidelse, med stor Trædeflade langs Yderranden og foroven skydende sig helt ud over Ydersiden

af *Cuboideum*, der er blevet en tyk Knogle; ogsaa for Mellemfoden, eller rettere for 3dje og 4de Mellemfodsben, gjelder det, at deres indbyrdes Ledflader ere blevne ejendommelige, paa lignende Maade som paa de tilsvarende Knogler i Haanden; Hælbenet har i sin Hæl-Udvæxt endnu Spor af bladformet Udvidelse, men gjort næsten ukjendelig ved, at netop Hælbenets bageste Spids har faaet stor knoldformet Trædeflade; Rullebenet har faaet noget lignende Form som hos *Mylodon* og *Megatherium*, men Ledfladen mod *Cuboideum* er skaalformet, ikke udbuet. Underbenet er blevet kort og svært, meget mindende om *Mylodon*. Laarbenet har faaet en lignende Sværhed som hos *Mylodon*, men en noget anden Form; det er kortere, men mere bredt og forneden næsten lige saa bredt som foroven. Bækkenet har i det væsenlige faaet samme Styrke og Form som hos *Mylodon*. Ryghvirvlerne ere ligeledes blevne stærke; paa de fleste af dem er der fremkommet en Ledflade mellem Buerne indbyrdes, i Midtlinien, som hos *Megatherium*. Men Halen, der hos de andre Megatheriiner er lang og svær, øjensynlig tjenende som Støtte, naar Dyret staar paa Bagbenene, synes at være bleven lidt svagere, som om den noget var sat ud af Tjeneste.

Fra *Hapalops* stamme endelig ogsaa Slægterne af Gruppen **Bradypodini**. Deres Afvigelser fra *Hapalops* ere mange; men alle Afvigelser have deres Grund i, at Bradypodinerne saa godt som helt have opgivet Gang paa Jorden for udelukkende at leve klatrende i Træer[18]), klatrende paa en egen Maade, langsomt entrende afsted langs Grenenes Underside, en Klatremaade, der ligger nær for Dyr, der ikke alene selv ere vante til at afbrække Kviste ved at hage dem til sig med Hænderne, men hvis Forfædre i mange Slægtled have gjort det samme; i alle Forhold, der ikke følge med Klatre-Evnens Udvikling, stemme Bradypodinerne saa godt som fuldstændig med *Hapalops*. Lemmerne gjøre nærmest Tjeneste som Reb, hvori Legemet er ophængt, Hænder og Fødder tjene som Kroge, hvormed Rebene hages fast til Grenene; Lemmerne miste væsenlig deres oprindelige Tjeneste som Støtte for Legemet, og der forlanges ikke stort Arbejde af dem undtagen i den ene Henseende: at holde fast; den Opgave, hvorpaa den største Kraft sættes ind, er at gjøre Hænder og Fødder til Hager, der virke sikkert, ikke let give Slip. I Haanden ere, til en Begyndelse, de tre store midterste Fingre tagne i Brug; de ere lagte tæt sammen, saa at de i Forening virke som en Enhed, som en stærk enkelt Hage, naar Kloleddene bøjes ned mod Haandfladen, en Stilling, hvori de særlig øves. Kloleddene faa en ualmindelig Længde og virke tilsammen som en uhyre Klo; men hvert enkelt af dem bliver ikke særlig svært; 1ste Led af hver af de tre mellemste Fingre beholder samme Korthed som hos *Hapalops*; men de smaa Seneknogler, der ere fæstede ved dets Underside, smelte sammen med det, og selv har det Tilbøjelighed til at smelte sammen med Spidsen af Mellemhaandsbenet, alt en Følge af den Ubevægelighed, den faste Sammensnøring med Senebaand, hvori hele Haanden holdes, alene med Undtagelse af Kloleddene, for at skaffe tilstrækkelig Støtte for Kløerne; 2det Fingerled har derimod mistet sin Korthed og er blevet langstrakt, vist en Følge af, at det maa bære sin Del af Vægten af Legemet, naar det hænger i Hænder og Fødder;

dets Ledforbindelse med Kloleddet er et endnu mere skarpt udpræget Hængsel-Led end hos *Hapalops*, med stor Bevægelighed i Retning nedefter; Leddet mellem 2det og 1ste Fingerled er blevet mere ubevægeligt, Knoglerne endnu mere skarpt indkilede i hinanden; de tre midterste Mellemhaandsben blive ret lange, vist af samme Grund, der gjelder for Fingrenes 2det Led, Forskjellen i deres Længde udviskes, foroven bindes de tæt sammen, deres indbyrdes Ledflader vanslægte, og de have Tilbøjelighed til at voxe sammen indbyrdes, med den nederste Række af Haandrodsknogler og med Levningerne af 1ste og 5te Mellemhaandsben; 1ste og 5te Finger vantrives, saa at kun Levninger af øvre Ende af deres Mellemhaandsben blive tilbage. Leddet mellem Haandrod og Underarm øves i stor Bevægelighed, ligeledes alle andre Led i Armen, ogsaa Leddene mellem Spoleben og Albueben; i Hovedsagen beholde dog Ledfladerne lignende Form som hos *Hapalops*; baade Over- og Underarmens Knogler faa en paafaldende Længde, men blive ganske spinkle, uden fremstaaende Muskelkamme, alt en Følge af deres Tjeneste som Reb, hvori Legemet ophænges; men trods de store Afvigelser er det dog klart nok, at de oprindelige *Hapalops*-Former skinne igjennem; Skulderbladet bliver lille og spinkelt, men beholder ellers næsten ganske samme Egenskaber som hos Megatheriiner. Foden omformes paa ganske lignende Maade som Haanden; det er, fra første Færd, de tre midterste Tæer, der tages i Brug som Hager, og deres Kloled, deres 1ste og 2det Led og deres Mellemfodsben formes næsten som de tilsvarende Knogler i Haanden; 1ste og 5te Taa vantrives og indskrænkes som de tilsvarende Fingre. I Fodroden have de fleste Knogler Tilbøjelighed til at smelte sammen indbyrdes og med Mellemfodsbenene; kun Rullebenet beholder tilsidst sin frie Bevægelighed og forøger den; i en af de sædvanligste Stillinger er Foden som hos Megatheriinerne stillet paa Højkant med Yderranden nedad, i mere udpræget Grad end hos *Hapalops*, og efter denne Stilling er Hæl-Leddet formet: Rullebenet er drejet helt op paa Hælbenets Inderrand, som hos de højeste Megatheriiner; men ellers er Hæl-Leddet udformet paa en ganske egen Maade: Rullebenets Ledflade mod Skinnebenet er bleven ganske smal, tilsyneladende kun dannet af den ydre af de to oprindelige Ledruller, og Ledfladen mod Lægbenet er bleven endnu mere udhulet end ellers, helt grubeformet, idet Lægbenets Ledflade har taget Form som en kegleformet Tap, der trænger ind i Rullebenets Yderside; selve Hæl-Leddet er derfor ikke meget bevægeligt undtagen i enkelt Retning; det tilsteder ikke meget andet end simpel Løften og Sænken af Foden, stillet paa Højkant; men Leddet mellem Rulleben og Hælben og *Naviculare* er blevet saa ualmindelig frit, at det tilsteder at føre Foden i andre Retninger desuden; Hælbenets Hæl-Udvæxt mister for en Del sin Bladform; forneden har Hælbenet Tilbøjelighed til at udbrede sig bag Rullebenet og træde i Forbindelse med *Naviculare*, ligeledes til at udvide sig paa Bekostning af *Cuboideum*. Ogsaa Knæled og Hofteled blive ualmindelig frie; Underben og Laarben faa en lignende Form som de tilsvarende Knogler i Armen; de blive langstrakte, men spinkle, uden stærke Muskelkamme, men ikke i saa paafaldende Grad langstrakte som Armens Knogler, der gjøre mere Tjeneste. Bækkenets Knogler blive ret tynde og svage, men beholde dog om-

trent samme Former og Forbindelser som hos Megatheriiner. Sammen med Ryggens Muskler indskrænkes Ryghvirvlernes Styrke, deres Torntappe blive ganske lave, ligeledes deres øvrige Udvæxter svage, de ejendommelige Ledforbindelser mellem *Prc. accessorii* og deres Omgivelser ere nær ved at forsvinde. Halen sættes saa godt som helt ud af Brug og svinder ind til en kort Stump. En Følge af, at Forlemmet væsenlig opgiver sin Tjeneste som Støtte for Legemet, er det maaske, at det faar en mindre fast Stilling i Forhold til Hvirvelraden, og at de forreste Ribben i mindre Grad paavirkes af det; det kan ske, at det forreste eller de to forreste Ribben miste Forbindelsen med Brystbenet, ligesom det ogsaa kan ske, at det ellers vanslægtede Ribben paa 7de Halshvirvel forlænges og støder til Brystbenet.

Af Bradypodinernes Slægter er *Choloepus* den, der vel i de fleste Henseender er bleven staaende paa det laveste Trin. Dens forreste Kindtand er endnu veludviklet, fritstaaende, og har Form som Hjørnetand, som hos de fleste af de oprindeligste Megatheriiner. Hovedskallens Ansigt er ikke paafaldende forkortet, Mellemkjæbebenet ret fremstaaende og Underkjæben forrest tydelig tudformet. 1ste Fingerled, i 2den og 3dje Finger, er vel sammensmeltet med de tilstødende Seneknogler, men ellers ganske frit, skjønt stærkt indkilet i Mellemhaandsbenet; den tilstedeværende øvre Ende af 1ste Mellemhaandsben er forholdsvis lang og foroven ikke sammensmeltet med 2det Mellemhaandsben; 2det og 3dje Mellemhaandsben ere ogsaa indbyrdes frie, med forholdsvis veludviklede Ledflader mod hinanden; næsten alle Haandrodsknogler ere indbyrdes frie og have veludviklede Ledflader baade indbyrdes og mod Mellemhaandsbenene; kun *Scaphoideum* kan være sammenvoxet med *Multangulum majus*, der igjen er sammenvoxet med 1ste Mellemhaandsben. 1ste Taaled, i de tre midterste Tæer, er helt frit, som Fingerleddene; de tilstedeværende øvre Ender af 1ste og 5te Mellemfodsben ere forholdsvis lange og foroven frie; de tre midterste Mellemfodsben ere indbyrdes helt frie, skjønt ret fast sammenføjede, og med ret veludviklede Ledflader mod hverandre; alle Fodrodsknoglerne ere frie og have gode Ledflader indbyrdes og mod Mellemfodsbenene; Hælbenet er uden Forbindelse med *Naviculare* og har ikke taget Plads fra *Cuboideum*; og Gruben for Lægbenet i Ydersiden af Rullebenet er ikke helt udklædt med Ledbrusk. De forreste Ribben have ikke mistet deres Forbindelse med Brystbenet. Men i flere Henseender er *Choloepus* naaet højere end den ene eller den anden af de andre Bradypodiner: I Hovedskallen er *Prc. pterygoideus* luftfyldt og opsvulmet. I Lemmerne ere de lange Knogler blevne længere end hos andre, især paafaldende for Mellemhaands- og Mellemfodsbenenes Vedkommende; og 4de Finger er sat ud af Brug og vantreven, kun tilstede som et Stykke Mellemhaandsben, frit eller sammenvoxet foroven med 3dje Mellemhaandsben, saa at der i Haanden altsaa kun findes to veludviklede Fingre, 2den og 3dje; af 5te Finger er hvert Spor forsvundet; som Følge af Indskrænkningen af de yderste Fingre blive de tilsvarende Haandrodsknogler mindre; *Cuneiforme* og *Hamatum* miste noget af deres oprindelige Størrelse. Bageste Halshvirvels Ribben kan, hos en af Slægtens Arter, være forlænget til Brystbenet. At Ryghvirvlernes Tal hos *Choloepus* er

langt over det sædvanlige hos Bradypodider, indtil 27 mod 19, er vist ogsaa et Tegn paa høj Udvikling, en Følge af Legemets Strækning for at kunne række vidt under Klatring; vel sagtens er en lang Krop gaaet i Arv til Fosteret, hos hvem da den lange Rygsøjle er delt i flere Hvirvler.

Hos *Bradypus* er den forreste Kindtand ifærd med at vantrives, især den øvre; den er nærmet mere til de andre Tænder og har omtrent Form som de. Hovedskallens Ansigt er stærkt forkortet, Mellemkjæbebenet ganske vantrevet og Underkjæben forrest saa godt som ikke tudformet fremstaaende. 1ste Led i de tre mellemste Fingre smelter fuldstændig sammen baade med de tilstødende Seneknogler og med Mellemhaandsben; den tilstedeværende øvre Ende af 1ste Mellemhaandsben er ganske kort og foroven helt sammensmeltet med 2det; 2det, 3dje og 4de Mellemhaandsben ere ogsaa indbyrdes sammenvoxede eller dog tæt og fast sammenføjede, uden egenlige Ledflader mod hverandre, men med ru, ujevne Forbindelses-Flader, og paa lignende Maade ere de sammensmeltede med eller tæt forenede med den nedre Række af Haandrodsknogler, der igjen for største Delen ere sammensmeltede indbyrdes. 1ste Led i de tre mellemste Tæer er stillet som de tilsvarende Fingerled; de tilstedeværende øvre Ender af 1ste og 5te Mellemfodsben ere ganske korte og foroven sammenvoxede med Omgivelserne; de tre midterste Mellemfodsben ere foroven sammenvoxede eller fast sammenføjede, som de tilsvarende Mellemhaandsben, og ligeledes ere alle Fodrodsknoglerne sammenvoxede eller sammenføjede med Mellemfodsbenene og indbyrdes, kun med Undtagelse af Rullebenet, der er helt frit; Hælbenet er kommet i udstrakt Forbindelse med *Naviculare* og har taget megen Plads fra *Cuboideum*; og Gruben for Lægbenet i Ydersiden af Rullebenet er helt udklædt med Ledbrusk. Det forreste eller de to forreste Ribben miste Forbindelsen med Brystbenet. I alle disse Egenskaber staar *Bradypus* paa højere Trin end *Choloepus*; men sit Udspring maa den dog have fra Bradypodiner, der have været mere oprindelige end *Choloepus*; oprindeligere end *Choloepus* er den i følgende: *Prc. pterygoideus* er ikke opsvulmet, luftfyldt. Mellemhaands- og Mellemfodsben ere forholdsvis korte, og de lange Lemmeknogler ere i mindre paafaldende Grad forlængede; 4de Finger er fuldt saa vel uddannet som 2den og 3dje; af 5te Fingers Mellemhaandsben findes en lille Levning; *Cuneiforme* og *Hamatum* ere ikke indskrænkede. 7de Halshvirvels Ribben er ikke forlænget til Brystbenet. Ryghvirvlernes Tal er ikke forhøjet.

Scæopus[19]) er gaaet et lille Skridt bort fra *Bradypus*. Dens væsenligste Afvigelser ere, at *Prc. pterygoideus* er bleven luftfyldt, og at 4de Finger og 4de Taa ere blevne lidt spinklere.

Bradypodidæ.[20])

I. 2det Led i 3dje Finger kort; Underarm og Overarm ikke særlig forlængede, muskelstærke; 2det Led i 3dje Taa kort; 3dje Mellemfodsben kort; Underbenet ikke forlænget, muskelstærkt. Rullebenets Ledflade mod Lægbenet ikke grubeformet. Halen lang og stærk. *Megatheriini.*

(*Bradypodidæ.*)

A. Bageste nedre Tand formet omtrent som de andre.
1. Tænderne smaa, uden tykt Lag af Tandkit. Rullebenets Ledflade mod Skinnebenet væsenlig med de sædvanlige to Ledruller.
   a. De sædvanlige 5 øvre og 4 nedre Kindtænder findes.
      α. Forreste øvre og nedre Kindtand ikke overmægtige.
      Hapalops (Hyperleptus, Eucholoeops, Megalonychotherium, »Analcimorphus«, Planops, Prepotherium), Schismotherium (Pelecyodon).
      β. Forreste øvre og nedre Kindtand overmægtige.
      Megalonyx.
   b. Forreste øvre og nedre Kindtand forsvundne.
   Coelodon.
2. Tænderne meget svære, med tykt Lag af Tandkit. Rullebenets Ledflade mod Skinnebenet meget ejendommelig, den indre Ledrulle tapformet.
Megatherium.

B. Bageste nedre Tand udvidet, større end de andre, i Tværsnit ottetalsformet.
1. Ledfladen paa Rullebenet for *Cuboideum* udhvælvet.
   a. Haand og Fod vist nærmest som hos Hapalops.
   Nematotherium.
   b. Haand og Fod stærkt omdannede.
      α. Forreste øvre Kindtand veludviklet; ingen Benbro mellem Næseben og Mellemkjæbe.
      Mylodon.
      β. Forreste øvre Kindtand vantreven, forsvunden; Benbro mellem Næseben og Mellemkjæbe.
      Grypotherium.
2. Ledfladen paa Rullebenet for *Cuboideum* udhulet.
   a. Fingrenes Kløer buede, sammentrykte; 3dje Mellemhaandsben foroven skydende sig ud over 4de; veludviklet Klo paa 2den og 4de Taa.
   Catonyx.
   b. Fingrenes Kløer lige, fladtrykte; 3dje Mellemhaandsben foroven neppe skydende sig ud over 4de; ingen Klo paa 2den og 4de Taa.
   Scelidotherium.

II. 2det Led i 3dje Finger langt; Underarm og Overarm stærkt forlængede, spinkle; 2det Led i 3dje Taa langt; 3dje Mellemfodsben langt; Underbenet forlænget, spinkelt. Rullebenets Ledflade mod Lægbenet grubeformet. Halen yderst kort og svag, saa godt som manglende.
Bradypodini.

A. Forreste Kindtand formet som Hjørnetand, veludviklet. Ansigtet ret langt; Underkjæben forrest tudformet fremstaaende. Haandrodsknoglerne i den nederste Række frie indbyrdes og fra Mellemhaandsbenene; de fleste Mellemhaandsben frie indbyrdes; 1ste Fingerled, i 2den og 3dje Finger, frit; den tilstedeværende øvre Ende af 1ste Mellemhaandsben forholdsvis lang. Alle Fodrodsknogler frie indbyrdes, alle Mellemfodsben ligeledes; 1ste Led i de tre midterste Tæer frit; Hælbenet uden Forbindelse med *Naviculare.*
Choloepus.

B. Forreste Kindtand nærmest formet som de andre, noget vantreven. Ansigtet kort; Underkjæben forrest uden fremstaaende Tud. Haandrodsknoglerne i nedre Række sammenvoxede, eller fast sammenføjede, indbyrdes og med Mellemhaandsbenene; Mellemhaandsbenene indbyrdes sammenvoxede eller fast sammenføjede foroven; 1ste Fingerled, i 2den, 3dje og 4de Finger, sammenvoxet med Mellemhaandsbenet; den tilstedeværende øvre Ende af 1ste Mellemhaandsben kort. Alle Fodrodsknogler, undtagen Rullebenet, sammenvoxede eller fast sammenføjede indbyrdes og med Mellemfodsbenene, der ogsaa

ere sammenvoxede indbyrdes; 1ste Led i de tre midterste Tæer sammenvoxet med Mellemfodsbenet; Hælbenet med bred Forbindelse med *Naviculare.*

1. *Prc. pterygoideus* ikke luftfyldt. 4de Finger af lignende Styrke som 2den og 3dje; 4de Taa ligeledes stærk.
   Bradypus.
2. *Prc. pterygoideus* luftfyldt. 4de Finger svagere end 2den og 3dje; 4de Taa ligeledes svag.
   Scæopus.

Deres Oprindelse have Gumlerne sikkert i den Gamle Verden, hvor deres to laveste Familier, *Orycteropodidæ* og *Manidæ*, Afdelingen *Nomarthra*, have deres Hjemsted. Begge Familier ere væsenlig Termit- eller Myre-Ædere; de have endnu de Vaner, der fra første Færd have skilt Gumlerne fra deres Stamformer blandt Insektæderne. Orycteropodiderne ere de mindst omformede; fra dem ere de mere ejendommelig udprægede Manider udsprungne.

En af de alleroprindeligste Orycteropodider maa være udvandret til Amerika, vel sagtens ad Pattedyrenes vante Vej, fra Asien til Nord-Amerika; men i Nord-Amerika har man ikke fundet dens Spor. Til Syd-Amerika maa den, eller dens nærmeste Efterkommere, være naaet, og her er den bleven Stamform til Afdelingen *Xenarthra*, Familien *Dasypodidæ* med dens Efterkommere, alle de højerestaaende Gumlere, der saa godt som alle ere sydamerikanske. De laveste kjendte Dasypodider, hele Gruppen *Dasypodini*, leve mest af Insekter, som deres Forfædre have gjort det; men de have affødt de vistnok kjødædende *Peltophilini* og de planteædende *Chlamydotheriini* og *Glyptodontini*, alle tre Grupper omfattende nogle af de mærkeligst udformede Gumlere, alle uddøde.

Fra de oprindeligste, ikke pandserklædte, ukjendte Dasypodider stammer Familien *Myrmecophagidæ* med Grupperne *Cycloturini* og *Myrmecophagini*, alle endnu udprægede Termit-Ædere.

Og fra en af de laveste, ukjendte Myrmecophagider, der endnu ikke helt havde mistet Tænderne, stammer den planteædende Familie *Bradypodidæ*, der spaltede sig i de mere jordbundne *Megatheriini* og de udelukkende klatrende *Bradypodini*. Hele Gruppen *Megatheriini*, der udformede sig i de særeste Slægter, er uddød.

Ganske enkelte af de øverste blandt de sydamerikanske Gumlere ere i sen Tid udvandrede mod Nord. *Dasypus novemcinctus* er naaet til Nord-Amerika, hvor den endnu lever. En *Chlamydotherium*, en *Glyptodon*, en *Megatherium*, en *Mylodon* ere ligeledes komne til Nord-Amerika, men ere uddøde. Endelig er fra Syd-Amerika udgaaet Stamformen til *Megalonyx*, den eneste hidtil sikkert kjendte ejendommelige nordamerikanske Gumler-Slægt[21]), uddød som de fleste andre.

Hvad Syd-Amerika har modtaget af den øvrige Verdens Gumler-Fauna er altsaa kun lidt, vist kun en enkelt Slægt; men den ene er i Syd-Amerika bleven til mange.

Den Gumler-Fauna, der kjendes fra Lagoa Santa, omfatter Medlemmer af alle de amerikanske Familier og Underfamilier med Undtagelse af *Peltophilini*, *Cycloturini* og *Bradypodini*; den rummer 7 *Dasypodini*, 1 af *Chlamydotheriini*, 2 *Glyptodontini*, 2 *Myrmecophagini* og 5 *Megatheriini*.

Anmærkninger.

[1]) p. 3. I næsten alle sine Afhandlinger om de nulevende og jordfundne Pattedyr fra Lagoa Santa har Lund talt om Gumlerne; især de mærkelige uddøde Gumler-Slægter, som Lund var en af de første til at fremdrage, bleve for ham et Hovedemne.

Allerede i Lund's Afhandling Om Huler i Kalksten i det indre af Brasilien, 1ste Afhandling (afsendt fra Lagoa Santa i Slutningen af 1835 og udkommen som Særtryk af Videnskabernes Selskabs Skrifter i 1836), der giver en udførlig Skildring af Maquiné-Hulen, Lapa Nova de Maquiné, er der talt om Levninger af en Kæmpedovendyr-Art, som Lund foreløbig kaldte *Megatherium sp.*, og en af dens Tænder og dens Laarben ere afbildede (Tavle II, Fig. 1—4).

I Blik paa Brasiliens Dyreverden før sidste Jordomvæltning, 1ste Afhandling (sendt fra Lagoa Santa 14de Februar 1837, trykt i 1838, som Særtryk af Videnskabernes Selskabs Skrifter ligesom de følgende Afhandlinger), har Lund givet en Oversigt over de Gumlere, der nu leve i Egnen om Lagoa Santa; han nævner *Dasypus longicaudus* Pr. Max., *D. gilvipes* Ill., *D. gymnurus* Ill., *D. gigas* C., *Myrmecophaga jubata* L., *M. tamandua* C., og han henviser til andre Navne, hvorunder de have været omtalte. Om de Maader, hvorpaa de uddøde Arters Knogler findes i de mange Huler i Kalkstens-Bjergene i Egnen, oplyser Afhandlingen ellers.

I Blik paa Brasiliens Dyreverden, 2den Afhandling (fra 16de November 1837, trykt 1839), giver Lund sine Grunde for at ombytte Navnet *Dasypus longicaudus* Pr. Max. med det nye Navn *D. uroceras*; de andre nulevende Beltedyr-Arter stilles hver i sin Slægt, efter nyere Skik, i Slægterne *Euphractus*, *Xenurus* og *Priodon*, og Art-Navnet *Xenurus gymnurus* ombyttes med *X. nudicaudus* Lund. Som jordfunden nævnes *Dasypus affinis urocerati*. En Række hidtil ukjendte, uddøde Arter, og Slægter, omtales under Navnene *Myrmecophaga gigantea*, *Euryodon latidens*, *Heterodon diversidens*, *Chlamydotherium humboldtii*, *Ch. giganteum*, *Hoplophorus euphractus*, *Pachytherium magnum*, *Coelodon maquinensis*, *Megalonyx cuvieri*, *M. bucklandii*, *M. minutus*; *Coelodon maquinensis* var dog den Art, som Lund tidligere havde kaldt *Megatherium sp.* Paa Tavle I—XIII afbildes de væsenligste af de Stykker, hvorefter de fleste af disse Arter vare opstillede. En stor Del af Afhandlingen optages af en Drøftelse af Spørgsmaalet, hvorvidt Kæmpedovendyrene have været klatrende eller gravende Dyr; Lund kommer til den Slutning, at de have været klatrende.

I Blik paa Brasiliens Dyreverden, 3dje Afhandling (fra 12te September 1838, trykt i 1840) har Lund taget sin *Dasypus uroceras* tilbage; han havde overtydet sig om, at den var samme Art som *D. octocinctus* L. eller *D. longicaudus* Pr. Max. Derimod opstillede han nu Indianernes Tatu-mirim som ny Art, uden dog at give den et egenligt Art-Navn. Blandt uddøde Dyr nævner han som nye *Dasypus punctatus*, *Xenurus antiqvus*, *Hoplophorus selloi*, *Megalonyx gracilis* og *Sphenodon sp.*; blandt hulefundne Arter mente han ogsaa at gjenkjende *Megalonyx jeffersonii* Cuvier. Paa Tavle XIV—XVII er der afbildet Levninger baade af de nye, uddøde Arter og af tidligere omtalte.

I Tillæg til de to sidste Afhandlinger over Brasiliens Dyreverden før sidste Jordomvæltning (fra 4de April 1839, trykt 1840) har Lund nævnet *Hoplophorus minor* som ny hulefunden Art. Det tidligere opførte Navn *Myrmecophaga tamandua* C. er ombyttet med det rigtigere *M. tetradactyla* L.

I Fortsatte Bemærkninger over Brasiliens uddøde Dyrskabning (fra 27de Marts 1840, trykt 1842) opstiller Lund Slægten *Platyonyx*, omfattende de Arter, som han hidtil havde henført til *Megalonyx*. Slægten *Coelodon* kalder han derimod nu for *Megalonyx*. Som nye hulefundne Arter nævnes *Megatherium sp.*, *Platyonyx owenii*, *P. brongniartii*, *P. blainvillii* og *Megalonyx kaupii*. I den Fortegnelse over Lagoa-Santa-Egnens jordfundne og nulevende Pattedyr, som Lund efter Sædvane føjer til sin Afhandling, findes *Dasypus mirim* Lund første Gang som Art-Navn, opført i Listen over Nutidens Beltedyr.

I Blik paa Brasiliens Dyreverden, 4de Afhandling (fra 30te Januar 1841, trykt 1842), oplyser Lund, at hans tidligere opstillede *Myrmecophaga gigantea* var grundet paa Knogler af Arter af Slægten *Platyonyx*;

(Anm. 1.)

derimod havde han nu blandt de hulefundne Knogler opdaget Levninger af baade *Myrmecophaga jubata* og *M. tetradactyla.* De Levninger, hvorpaa Lund tidligere havde grundet sin *Chlamydotherium giganteum*, havde nu vist sig at maatte skrive sig fra to forskjellige Dyr, af hvilke det ene nu kaldes *Chlamydotherium majus*, det andet *Ocnotherium gigas.* Den *Megatherium*-Art, der var nævnet i foregaaende Afhandling, kaldes nu *Megatherium cuvieri* Desm. Som ny jordfunden Art af samme Slægt nævnes *M. laurillardii.* Som nye uddøde Arter opføres desuden *Dasypus sulcatus* og *Platyonyx agassizii. Dasypus aff. mirim* nævnes som jordfunden. Slægten *Coelodon* er igjen udskilt fra *Megalonyx.* Afhandlingens vigtigste Indhold er ellers en Fremstilling af Skelettet, især Hovedskal, Haand og Fod, hos *Platyonyx.* Tavle XXVIII—XXXVI oplyse mest om tidligere opstillede Arter; særlig fremstille de Skelet-Dele af *Platyonyx.* Et Tillæg indeholder en »Væsenlig Berigtigelse til Beskrivelsen af Haandbygningen hos *Platyonyx*«, oplyst ved Tavle XXXIX.

I Blik paa Brasiliens Dyreverden, 5te Afhandling (fra 4de Oktober 1841, trykt 1843), der mest handler om Hundene fra Lagoa Santa, findes en Fortegnelse over de Pattedyr-Arter, der ere fundne i nogle af Hulerne; ogsaa Gumlere nævnes.

I sin Conspectus Dasypodum (trykt i Overs. Vidensk. Selsk. Forhandl. for 1843, 1844, p. 79—83) har Lund givet en Oversigt over de dengang kjendte Beltedyr-Arter, med korte Kjendetegn for Slægterne og for højere og lavere Grupper. Desuden gives en særlig Fortegnelse over Beltedyrene fra Rio das Velhas Floddal, nulevende og jordfundne. Blandt de nulevende opføres som nye Arter *Xenurus sqvamicaudis*, *Dasypus geometricus* og *D. punctatulus*, blandt de jordfundne *Xenurus intermedius*, *Dasypus striatus*, *D. intermedius*, *D. gracilis*, *Hoplophorus meyeri. Euphractus aff. gilvipedi* nævnes som jordfunden. *Hoplophorus selloi* er udgaaet af Listen.

I »Meddelelse af det Udbytte de i 1844 undersøgte Knoglehuler have afgivet til Kundskaben om Brasiliens Dyreverden før sidste Jordomvæltning« (fra 22de November 1844, trykt, som Særtryk af Vidensk. Selsk. Skrifter, 1845) nævner Lund *Dasypus mirim* som jordfunden. Sin Slægt *Platyonyx* inddrager han til Fordel for Owen's tidligere opstillede *Scelidotherium*, og de mange Arter, Lund efterhaanden havde opstillet, indskrænker han nu til to, for hvilke han beholder Navnene *Scelidotherium owenii* og *S. bucklandii.* Slægten *Sphenodon* inddrages; den var opstillet efter Levninger af *Scelidotherium*-Unger. En Drøftelse af Spørgsmaalet om Kæmpedovendyrenes Evne til at klatre, i Anledning af Owen's Indvendinger mod Lund's Mening, optager en væsenlig Del af Afhandlingen.

Med et Tillæg til sidstnævnte Afhandling fulgte nogle Tavler, L—LIII og LVI, paa hvilke Lund har afbildet Hovedskaller af *Xenurus nudicaudis* og *X. sqvamicaudis* og forskjellige Skelet-Dele af *Xenurus intermedius*, *Hoplophorus* og *Scelidotherium.* Som Text til Billederne findes kun en Tavleforklaring.

Et Brev fra Lund (fra 10de Januar 1845, trykt i Overs. Vidensk. Selsk. Forhandl. for 1845, 1846, p. 59) indeholder den Oplysning, at hans *Ocnotherium* maa inddrages som enstydig med Owen's *Mylodon robustus.*

Oversættelser og Uddrag af Lund's Afhandlinger findes mange Steder, tildels fremkomne før Hoved-Afhandlingerne.

Lund har desuden efterladt et Haandskrift, der indeholder dels en udførlig Fortegnelse over de fleste af Knoglerne af de jordfundne Gumlere i hans Samling, dels indgaaende Beskrivelser og Sammenligninger af baade de nulevende og de jordfundne Arter.

Da Lund begyndte sine Undersøgelser af Dyre-Levningerne i Brasiliens Knoglehuler, var han ikke øvet i den Slags Gjerning; han maatte udføre Arbejdet i afsides Egne langt inde i Brasilien, uden tilstrækkelig Hjelp af Sammenlignings-Stof eller af Bøger; først lidt efter lidt blev Stoffet fremdraget fra Hulerne, saa at der gik lang Tid, inden kan kunde overskue det samlet; de fundne Levninger vare for en stor Del kun tarvelige, usammenhængende Brudstykker, og Hulernes Dyr vare tildels sære Skabninger, vidt forskjellige fra Nutidens. Det vilde have været et Under, om Lund ikke mangen en Gang havde fejlet i sin Opfattelse af Levningerne; et Under er det næsten, at det ikke er sket i større Grad, end sket er, og især, at Lund jevnlig selv opklarede Fejltagelserne. Af hans Haandskrift fremgaar det klart nok, at han tilsidst havde faaet stor Øvelse i at bestemme og tolke Knoglerne; den, der kun læser hans trykte Afhandlinger, vil ikke faa det rette Indtryk af hans Kundskaber.

Under sit Ophold hos Lund i Lagoa Santa indsamlede Burmeister nogle af Nutidens Gumlere; han har beskrevet dem i Systematische Uebersicht der Thiere Brasiliens, Theil I, Säugethiere, 1854, under Navnene *Dasypus 12-cinctus* Schreb., *D. hispidus* Burm., *D. 6-cinctus* L., *D. longicaudus* Pr. Max., *Myrmecophaga tetradactyla* L.

To Hovedskaller af »*Dasypus hispidus*«, hjembragte af Burmeister fra Lagoa Santa, har Giebel afbildet i Zeitschrift für die gesammten Naturwissenschaften, Bd. 18, 1861, pl. III—V, fig 3, 4.

Fortegnelse over alle de Gumlere, som Burmeister havde samlet ved Lagoa Santa og bragt til Museet i Halle, har Giebel givet i sin Afhandling Die im zoologischen Museum der Universität Halle aufgestellten Säugethiere, Zeitschr. f. d. ges. Naturw., Bd. 28, 1866.

Adskillige Knogler af Kæmpedovendyr fra Hulerne ved Lagoa Santa, baade Kjæbe-Stykker og Lemmeknogler, bleve af Hr. Claussen tilstillede Museet i Paris, og nogle af dem har Blainville ladet afbilde i sin Ostéographie, Genre Megatherium. En Text til Billederne naaede Blainville ikke at udgive; men efter hans Død udkom, i 1855, en kort Forklaring til Tavlerne. Alle de afbildede Knogler fra Lagoa Santa ere henførte til *Scelidotherium sp.*

Enkelte af de samme Knogler ere omtalte af P. Gervais i Castelnau, Expédition dans les parties centrales de l'Amérique du Sud, 7. partie, Zoologie, 1855, I, Recherches sur les Mammifères fossiles de l'Amér. méridionale, p. 49, 50, og et Underkjæbe-Stykke, med tomme Tandgruber, er afbildet, pl. 13, fig. 9; alt nævnes som hørende til en *Scelidotherium sp.*

Efter et Hælben af samme Oprindelse har P. Gervais opstillet sin *Valgipes deformis*, i Journal de Zoologie, tom. III, 1874, p. 162—164, pl. 4—7.

Paa et Besøg i Kjøbenhavn fik P. Gervais Lejlighed til at se Lund's Samling af jordfundne Knogler fra Lagoa Santa. Nogle faa Ord derom har han skrevet i Zoologie et Paléontologie Générales, I. sér., 1867—69, p. 252—254.

Liais har i sin Bog Climats, Géologie, Faune et Géographie botanique du Brésil, 1872, p. 333—388, givet en Oversigt over Brasiliens Gumlere, baade nulevende og jordfundne. For de jordfundne Gumleres Vedkommende slutter hans Fremstilling sig meget nøje til Lund's som en særdeles god Gjengivelse; men paa Grund af Misforstaaelser har han ombyttet et Par af Lund's Navne med nye; *Heterodon diversidens* Lund er bleven til *Heterodon lundii* Liais, og *Euryodon latidens* Lund er meget med Urette bleven til »*Priodontes aff. giganteo*«. Selv mener han i Hulerne at have fundet Plader af Skjoldet baade af et Beltedyr, der staar meget nær ved »*Priodontes gigas*«, og af *Dasypus punctatus* (p. 365—366).

Paa Grundlag af Lund's Samling skrev Reinhardt om De i Brasiliens Knoglehuler fundne Glyptodont-Levninger og en ny, til de gravigrade Edentater hørende Slægt, i Vidensk. Medd. Naturhist. Foren. for 1875, p. 165—236, pl. IV. I Afhandlingens første Afsnit søger han at klare, hvilke Skjolddyr-Arter der kunne eftervises i Hulerne; han henfører Levningerne til *Schistopleurum euphractum* (Lund), *Hoplophorus meyeri* Lund og en ny Art, *Glyptodon*(?) *dubius* Rhdt., opstillet efter et Par smaa Stykker af Overkjæbeben; nogle af de mest fremtrædende af Levningerne ere nærmere omtalte. I andet Afsnit opstilles en ny Slægt, *Ocnopus*, efter et Underben, som Lund havde henført til sin *Scelidotherium bucklandii*, og til samme Slægt og Art stiller Reinhardt nogle Tænder, hvorpaa Lund havde grundet sin *Megatherium laurillardii*; *Ocnopus laurillardii* (Lund) blev da det nye Dyrs Navn.

En udførlig Fremstilling af *Coelodon*-Levningerne i Lund's Samling gav Reinhardt i: Kæmpedovendyr-Slægten Coelodon, i Vidensk. Selsk. Skr., 5te Række, naturv.-mathem. Afd., XII, 3, 1878, p. 254—350, pl. I—V. Efter en Del af de Knogler, som Lund havde tilskrevet sin *C. maquinensis*, opstillede Reinhardt en ny Art, *C. escrivanensis*.

Paa Stof fra Lagoa Santa bygger væsenlig Reinhardt's Afhandling: Tandforholdene hos Bæltedyrslægten Dasypus Wglr., i Vidensk. Medd. Naturhist. Foren. for 1877, p. 1—12, ligeledes hans: Nogle Bemærkninger om Gumlernes, især Bæltedyrenes Bækken, i samme Tidsskrift for 1881, p. 154—164, pl. III. Ved Lejligheden oplyses, sidstnævnte Sted, om Enstydigheden af Burmeister's *Dasypus* (*Xenurus*) *hispidus* og Lund's ældre *Xenurus sqvamicaudis*, og Selvstændigheden af Lund's *Dasypus mirim*, overfor *D. novemcinctus*, hævdes.

I Antikritiske Bemærkninger i Anledning af Kæmpe-Dovendyr-Slægten Coelodon, i Overs. Vidensk. Selsk. Forhandl., 1886, p. 78—84, har Lütken oplyst om nogle Fejltagelser, hvori Burmeister havde gjort sig skyldig med Hensyn til Reinhardt's Afhandling om *Coelodon*. Fra de argentinske Pampas-Lag havde Burmeister faaet et Par Underkjæbe-Grene af et Kæmpedovendyr, som Ameghino havde kaldt *Oracanthus burmeisteri*; Burmeister kom til den Tro, at Kjæberne maatte tilhøre en Art *Coelodon*; men da de ikke

(Anm. 1.)
stemmede med Reinhardt's Fremstilling af *Coelodon*, mente han, at Reinhardt havde fejlet, og han skrev sin Berichtigung zu Coelodon, i Sitzungsberichte der k. preussischen Akad. der Wissensch. zu Berlin, 1885, p. 287—293, pl. IV; han søgte heri, blandt andet, at godtgjøre, at Reinhardt havde Uret, naar han opgav Tandsættet hos *Coelodon* som 4 øvre og 3 nedre Kindtænder; de argentinske Underkjæber havde 4 nedre Tænder; i de tilsvarende Overkjæber havde der vel da været 5 Tænder; og de samme Tal maatte være at finde hos den brasilianske *Coelodon*; Reinhardt, mente han, havde ladet sig vildlede af, at det Dyr, han havde haft at dømme efter, var saa lille, saa ungt, at det endnu ikke havde faaet alle sine Tænder. Lütken paaviste, at Reinhardt's Opgivelser vare fuldt ud rigtige; Burmeister havde overset, at Reinhardt's Billeder af Hovedskallen af *Coelodon* kun vare i 2/3 af den naturlige Størrelse, og havde ogsaa i andre Henseender fejlet, saaledes i sine Ord om, at ikke alle Tænderne hos Dovendyrene bryde frem til omtrent samme Tid. Indsigelse mod Burmeister fremkom ogsaa fra Ameghino, der søgte at forsvare sin *Oracanthus*, i Oracanthus und Coelodon, verschiedene Gattungen einer und derselben Familie, i Sitzungsber. Akad. Wissensch. Berlin, 1886, p. 463—466. I sit Svar paa Angrebene, Nochmalige Berichtigung zu Coelodon, i Sitzungsber. Akad. Wissensch. Berlin, 1886, p. 1127—1132, indrømmede Burmeister overfor Lütken i Hovedsagen sine Fejl, men holdt dog stadig paa, at de paagjeldende argentinske Kjæber dog nok kunde høre til Slægten *Coelodon*. Først da Burmeister selv, fra Tarija i Bolivia, fik en Underkjæbe af en mere virkelig *Coelodon*, indrømmede han fuldt ud sin Uret overfor Reinhardt, i sin Afhandling Neue Beobachtungen an Coelodon, Sitzungsber. Akad. Wissensch. Berlin, 1887, p. 857—862. — Hvad der skal forstaaes ved *Oracanthus burmeisteri*, eller *Neoracanthus burmeisteri*, som Ameghino senere har kaldt den, er neppe endnu helt opklaret; Lydekker stiller begge disse Navne som enstydige med *Megatherium americanum*, i Anales del Museo de La Plata, Paleontologia Argentina, III, 1894, p. 73, og vistnok har han Ret; det ser ud til, at »*Oracanthus*«-Kjæberne ere af Unger af *Megatherium americanum*.

Ogsaa til London, til British Museum, har Hr. Claussen sendt Gumler-Knogler fra Hulerne ved Lagoa Santa. Et Rulleben og et Skinneben derfra ere omtalte af Lydekker i hans Afhandling Description of three species of Scelidotherium, i Proceed. Zool. Soc. London, 1886, p. 491—498, pl. XLVI—XLIX, og Rullebenet er afbildet; Knoglerne ere, med Tvivl, henførte til hans nye Art *Scelidotherium bravardi*. En Underkjæbe fra samme Sted nævnes og henføres til *Scelidotherium tarijense* H. Gerv. & Amegh.

En udførlig Fortegnelse over de Gumler-Levninger fra Lagoa Santa, der findes i British Museum, har Lydekker givet i sin Catalogue of the Fossil Mammalia in the Brit. Mus., part V, 1887. Han nævner følgende Arter: *Scelidotherium bravardi* Lyd.?, *S. tarijense* H. Gerv. & Amegh.?, *Coelodon maquinensis* Lund, *Glyptodon sp.*, *G. euphractus* (Lund), *Euryurus rudis* (P. Gerv.)?, *Hoplophorus meyeri* Lund, *Hoplophorus? sp.*, *Chlamydotherium giganteum* Lund, *Ch. humboldtii* Lund, *Xenurus unicinctus* (L.), *Tatusia novemcincta* (L.), *T. punctata* (Lund).

I Flower & Lydekker's Mammals Living and Extinct, 1891, p. 198 og 200, nævnes Knogler af *Dasypus* (ɔ: *Euphractus*) *villosus* og *Tolypeutes conurus* som fundne i de brasilianske Knoglehuler. Dette maa bero paa en Fejltagelse; ingen af disse Arter kjendes derfra. Ved en Uagtsomhed var Lund i Blik paa Brasil. Dyrev., 2den Afhandl., kommen til at opføre *Tolypeutes tricinctus* L. i sin Fortegnelse over de Gumlere, der leve ved Lagoa Santa, skjønt han i en foregaaende Afhandling udtrykkelig havde sagt, at den ikke fandtes der. Det er dog neppe denne Fejl med Hensyn til *T. tricinctus*, der er Skyld i Fejlen hos Flower & Lydekker med Hensyn til *T. conurus*.

[2]) p. 3. Lund's sidste samlede Fortegnelse over Gumlere fra Lagoa Santa (Blik paa Brasiliens Dyreverden, 4de Afhandling, 1842, p. 61) er saaledes:

»Nulevende.	Fossile.
Myrmecophaga jubata L.	*Myrmecophaga aff. jubatæ.*
— *tetradactyla* L.	— *aff. tetradactylæ.*
Dasypus octocinctus L.	*Dasypus aff. octocincto.*
— *sp.* (Tatu-mirim Bras.)	— *aff. mirim.*
	— *punctatus.*
	— *sulcatus.*

Nulevende.	Fossile.
Xenurus nudicaudus m.	*Xenurus aff. nudicaudo.*
Priodon giganteus C.	
Euphractus gilvipes Ill.	
	Euryodon.
	Heterodon.
	Chlamydotherium humboldtii.
	— *majus.*
	Hoplophorus euphractus.
	— *selloi.*
	— *minor.*
	Pachytherium magnum.
	Ocnotherium gigas.
	Megatherium cuvieri.
	— *laurillardii.*
	Platyonyx cuvieri.
	— *owenii.*
	— *blainvillii.*
	— *bucklandii.*
	— *brongniartii.*
	— *minutus.*
	Coelodon maquinensis.
	— *kaupii.*
	Sphenodon.«

Dels i Lund's senere trykte Afhandlinger, dels i hans Haandskrift er der fremkommet mange Ændringer til denne Liste. Naar Hensyn tages til alle de Ændringer, som Lund selv har bragt, vil hans Liste over Gumlerne fra Lagoa Santa blive følgende:

Nulevende.	Jordfundne.
Myrmecophaga jubata L.	*Myrmecophaga affinis jubatæ.*
Myrmecophaga tetradactyla L.	*Myrmecophaga aff. tetradactylæ.*
Dasypus longicaudis Pr. Max.	*Dasypus aff. longicaudi.*
Dasypus geometricus Lund.	
Dasypus punctatulus Lund.	
Dasypus mirim Lund.	*Dasypus aff. mirim.*
	Dasypus striatus Lund.
	Dasypus intermedius Lund.
	Dasypus gracilis Lund.
	Dasypus punctatus Lund.
	Dasypus sulcatus Lund.
Xenurus nudicaudis Lund.	*Xenurus antiqvus* Lund.
	Xenurus intermedius Lund.
Xenurus sqvamicaudis Lund.	*Xenurus aff. sqvamicaudi.*
Euphractus gilvipes Ill.	*Euphractus aff. gilvipedi.*
	Chlamydotherium humboldtii Lund.
	Hoplophorus euphractus Lund.
	Hoplophorus meyeri Lund.
	Megatherium cuvieri Desm.
	Megatherium laurillardii Lund.

(Anm. 2.)

Jordfundne.
Mylodon robustus Owen.
Scelidotherium owenii Lund.
Scelidotherium bucklandii Lund.
Coelodon maquinensis Lund.

Foruden de Navne, der findes i disse to Fortegnelser, har Lund brugt adskillige andre for Gumlere fra Lagoa Santa. For Klarheds Skyld er det nødvendigt at gjennemgaa alle hans Gumler-Navne, deres Betydning og Skjebne.

Euryodon latidens Lund er snarest *Lepus brasiliensis*. Lund har opstillet den i Blik paa Brasil. Dyrev., 2den Afhandl., 1839, p. 7, Tavle I, fig. 5—6, som en Slags Beltedyr. Grundlaget var en hulefunden Kindtand, ejendommelig ved at være sammentrykt forfra bagtil, i Modsætning til Forholdet hos andre Beltedyr. Til samme Art henførte Lund med Tvivl en Fodrodsknogle og et nedre Endestykke af et Mellemfodsben, l. c., fig. 2—4. Intet Art-Navn gaves i Texten, hvor kun Slægten *Euryodon* nævnes; men i Tavleforklaringen, p. 81, har Dyret faaet Navnet »*Dasypus latidens* (Slægten *Euryodon*)«. Med næsten enhver af Lund's Afhandlinger følger en Fortegnelse over Lagoa-Santa-Egnens Pattedyr, levende og jordfundne, og i alle dem nævnes *Euryodon*. Derimod er *Euryodon latidens* ikke nævnet i hans senere Conspectus Dasypodum, 1844. I Lund's Haandskrift er den paagjeldende Tand, fra Lapa da Pedra dos Indios Nr. 1, henført én Gang til hans senere opstillede *Dasypus sulcatus*, en anden Gang til *D. punctatus*, men begge Dele med Urette; uomtvistelige Tænder, eller Kjæber med Tandgruber, af begge disse Arter, bestemte af Lund selv, foreligge fra andre Huler, og Tænderne ere ganske anderledes end Billedet af Tanden af *Euryodon*, formede som sædvanlige *Dasypus*-Tænder. I Samlingen har *Euryodon*-Tanden ikke været til at finde; Lund har vist selv opdaget, at hans Opfattelse af den har været urigtig, og har derfor skudt den tilside. Den afbildede Tand kan saa godt som umulig have tilhørt et Beltedyr af nogen Slags, og Billedet kan vanskelig forestille andet end en øvre Kindtand af *Lepus*, snarest en næstbageste Tand af *Lepus brasiliensis*, hvortil Størrelsen passer. — Navnet *Euryodon* har Lund dog ikke helt ladet falde; han bruger det i Conspectus Dasypodum, men i anden Betydning end ved Opstillingen, som Underslægt under *Dasypus*, omfattende Arterne *D. punctatus* og *D. sulcatus*.

Den afbildede Fodrodsknogle, som Lund først med Tvivl henførte til *Euryodon*, er i Haandskriftet bestemt som *Cuneiforme tertium* af *Dasypus sulcatus* eller *D. punctatus* og opgives at stamme fra Lapa da Pedra dos Indios Nr. 1. Stykket er ikke fundet i Samlingen; men *Cuneiforme tertium* af baade *D. sulcatus* og *D. punctatus* fra andre Huler foreligge, rigtig bestemte af Lund selv, og de ere formede meget anderledes, end Billedet viser. I Størrelse kunde den afbildede Knogle passe til *D. sulcatus*. At bestemme Knoglen efter Billedet er neppe muligt. (Under Trykningen af dette er Knoglen funden. Den er venstre *Cuneiforme tertium* af *Hydrochoerus capivara*.)

Det afbildede nedre Endestykke af et Mellemfodsben har Lund i sit Haandskrift henført til *Dasypus punctatus*, og det er rigtigt. Stykket findes endnu; det er fra Lapa da Pedra dos Indios Nr. 1.

Liais (Climats etc., 1872, p. 366), der øjensynlig har misforstaaet Lund's Beskrivelse, er kommen til den Tro, at *Euryodon* er en »*Priodontes*« (*Cheloniscus*), neppe forskjellig fra den nulevende Art; han kalder den »*Priodontes aff. giganteo*«.

Heterodon diversidens Lund er sikkert en Art *Canis*, vist *C. azaræ* eller *C. cancrivorus*, i hvert Fald et Rovdyr. Lund har opstillet den i sin Afhandling fra 1839, p. 7, Tavle I, fig. 1, som en Slags Beltedyr. Grundlaget var et Stykke af en Underkjæbe, med nogle Levninger af Tænder, tildels indesluttet i hærdnet Jord; til Forskjel fra andre Beltedyr skulle Tænderne være meget uens i Størrelse og Form. I Texten blev ikke noget Art-Navn givet, kun Slægten *Heterodon* blev opstillet; men i Tavleforklaringen, p. 81, har Arten faaet Navnet »*Dasypus diversidens* (Slægten *Heterodon*)«. I Lund's senere Afhandlinger omtales Dyret ikke mere; men Navnet gjentages i alle hans samlede Fortegnelser over de uddøde Dyr fra Lagoa Santa. I hans Conspectus Dasypodum, 1844, er *Heterodon* derimod ikke nævnet; heller ikke i hans Haandskrift findes et Ord om den; og i Samlingen har det ikke været muligt at finde det paagjeldende Stykke. Rimeligvis har Lund selv opdaget, at hans *Heterodon* var en Fejltagelse, og han har udskudt Stykket. At Billedet af *Heterodon*-Kjæben ikke forestiller en Kjæbe af et Beltedyr af nogen Slags, synes klart nok; men hvad det er, kan ikke siges med fuld Sikkerhed. Det er dog næsten utvivlsomt et Stykke af Underkjæben af et Rovdyr, snarest en Art *Canis*,

i Størrelse stemmende med *C. azaræ* eller *C. cancrivorus*, saaledes afbrækket, at Tændernes Kroner ere forsvundne, og kun et Stykke af Kjæbens Underrand, med nogle Rodstumper af Rovtanden, af nogle af de bageste Savtænder og af forreste Knudetand, er blevet tilbage.

I den Tro, at Lund ikke selv havde givet noget Art-Navn til sin *Heterodon*, giver Liais (Climats etc., 1872, p. 366—367) det nye Navn *Heterodon lundii*.

Fordi Navnet *Heterodon* før Lund's Tid var brugt i anden Betydning, har Trouessart (Catalogus Mammalium, Suppl., 1905, p. 811) givet det nye Slægt-Navn »*Heterodontherium*«.

Dasypus gilvipes Ill. er den Art, der i nærværende Afhandling kaldes *Euphractus sexcinctus* (L.). Lund brugte Navnet i sin Afhandling fra 1838; senere kaldte han Arten *Euphractus gilvipes* Ill. Bestemmelsen er rigtig; men Navnet *gilvipes* maa vige for det ældre, almindelig kjendte *sexcinctus*. Det er Indianernes Tatupeba, siger Lund, der gjør opmærksom paa, at Navnet peba med Urette har været tillagt en anden Art.

Dasypus gymnurus Ill. er *Xenurus duodecimcinctus* (L.). Lund brugte Navnet i 1838, og Bestemmelsen er rigtig; men Navnet *gymnurus* maa vige for det ældre *duodecimcinctus*.

Xenurus nudicaudus Lund er *Xenurus duodecimcinctus* (L.). Navnet er uden nærmere Forklaring indført i Lund's Afhandling fra 1839 i Stedet for *Dasypus gymnurus* Ill. Senere, i Conspectus Dasypodum, 1844, gav Lund det Formen *X. nudicaudis*. Nogen Beskrivelse af Arten har Lund ikke givet paa Prent; kun et Par Ord om dens Egenskaber findes i Conspectus Dasypodum; men paa Tavle L, der fulgte som Tillæg med hans Afhandling fra 1845, har han afbildet dens Hovedskal. At Lund selv regnede *Xenurus nudicaudis* for enstydig med *Dasypus gymnurus*, fremgaar af hans Conspectus Dasypodum.

Xenurus antiqvus Lund er *Xenurus duodecimcinctus* (L.). Den er opstillet, som hulefunden Art, i Lund's »3dje Afhandling«, 1840, p. 11. Der siges om den, at den viser stor Overensstemmelse med Lund's *X. nudicaudus*, og to Smaaplader af Skjoldet ere afbildede, Tavle XIV, fig. 5 & 8. I de Fortegnelser over Lagoa-Santa-Egnens Pattedyr, der folge med Lund's senere Afhandlinger, er Navnet *X. antiqvus* udeladt, ombyttet med »*Xenurus aff. nudicaudo*«; men i hans Conspectus Dasypodum, 1844, er det optaget igjen. Af Lund's Haandskrift sees det, at hans første Grundlag for Arten var et Stykke af en Underkjæbe, et Kloled af 3dje Finger og et Rulleben foruden nogle Smaaplader af Skjoldet, i det mindste en af Knoglerne, Rullebenet, fra Lapa do Bahu. De paagjeldende Stykker, dog ikke Smaapladerne af Skjoldet, kunne saa godt som sikkert paavises i Samlingen; men de ere ikke mærkede som tilhørende *X. antiqvus*; de vare henlagte mellem ikke nærmere bestemte *Xenurus*-Knogler. Lund har øjensynlig været tvivlraadig overfor sin *X. antiqvus* og med god Grund været tilbøjelig til at forene den med sin *X. nudicaudus*; det Sammenlignings-Stof, han efterhaanden har samlet, godtgjør klart nok, at ingen paaviselig Forskjel findes.

Xenurus fossilis Lund er *Xenurus duodecimcinctus* (L.). Navnet er ganske enstydigt med *X. antiqvus* Lund; det er vist kun ved en Fejlskrift indkommet i Lund's Fortegnelse over Pattedyrene ved Lagoa Santa i hans »3dje Afhandling«, 1840, p. 48, i Stedet for *X. antiqvus*, det Navn, der bruges i Texten, p. 11, og i Tavleforklaringen, p. 52.

Xenurus intermedius Lund er *Xenurus duodecimcinctus* (L.). Arten er nævnet, som hulefunden, i Conspectus Dasypodum, 1844; men der er ellers intet sagt om den. Den Knogle, hvorefter den var opstillet, er derimod afbildet som fig. 1 paa Tavle L, der fulgte som Tillæg med Lund's Afhandling fra 1845, og til Sammenligning er vedføjet Billeder af den tilsvarende Knogle af *X. nudicaudis* og *X. sqvamicaudis*, fig. 2 og 3. Grundlaget for Arten findes endnu; det er et 3dje højre Mellemhaandsben fra Lapa Vermelha. Lund siger om det i sit Haandskrift, at det er lidt kortere og meget smækrere end hos *X. duodecimcinctus* (hans *X. nudicaudis*), men noget tykkere end hos *X. sqvamicaudis* og desuden i Form lidt afvigende. Forskjellen fra *X. duodecimcinctus* er kun tilsyneladende, det ejendommelige Udseende kun fremkommet ved, at Knoglen er stærkt rullet, hvorved alle fremstaaende Rande ere afslebne; Maal, der ikke ere paavirkede af Afslibningen, ere ganske som hos *X. duodecimcinctus*, saaledes Afstanden mellem øvre og nedre Ledflade paa de mest indbøjede Steder.

Xenurus sqvamicaudis Lund maa beholde sit Navn. Arten er opstillet, som nulevende, i Conspectus Dasypodum, 1844, hvor der er givet korte Kjendemærker for den, og paa Tavle L, der fulgte med Lund's

(Anm. 2.)

Afhandling fra 1845, er afbildet Hovedskallen af et ungt Dyr, set ovenfra, stillet ved Siden af Hovedskallen af *X. nudicaudis* (*duodecimcinctus*), vist især for at vise Forskjellen i Næsebenets Form. I Lund's trykte Afhandlinger findes altsaa kun faa Oplysninger om Arten, men dog tilstrækkeligt til, at den maa regnes for rigtig opstillet. I sit Haandskrift har Lund beskrevet den udførlig efter Dyr tagne ved Lagoa Santa i 1838 og senere.

Dasypus gigas Cuv. (ↄ: *Cheloniscus giganteus* (Cuv.)) maa udgaa af Fortegnelsen over Lagoa-Santa-Egnens Dyr. Arten er vel nævnet i alle Lund's Oversigter over Egnens nulevende Arter; men han siger selv, i sin Afhandling fra 1838, p. 30, at han kun efter Brasilianernes Omtale kjender den, og i hans Samling findes intet af den, hverken blandt Nutidens eller Fortidens Dyr; og Liais siger udtrykkelig (Climats etc., 1872, p. 344 og 366), at den ikke findes i Egnen som levende. Derimod meddeler Liais, at han selv i Jorden i en Hule har fundet Plader af et Skjold, som han mente maatte være af »*Priodontes gigas*« (l. c., p. 365), og Lund's *Euryodon latidens* henfører han, som ovenfor sagt, til samme Art. Opgivelserne ere alt i alt for usikre til, at man derefter tør indføje Arten i Listen over Egnens Dyr.

Priodon giganteus Cuv., enstydigt med *Dasypus gigas*, kaldes Arten i Lund's senere Afhandlinger.

Dasypus mirim Lund er *Dasypus hybridus* Desm. Lund opstillede den i sin »3dje Afhandling«, fra 1840, p. 9—10; dog blev Art-Navnet først givet i 1842. Af Indianerne, siger Lund, kaldes den Tatu-mirim, den lille Tatu, af Brasilianerne Tatu de folhas, Blad-Tatu, paa Grund af den Larm, den frembringer ved at rode i det nedfaldne Løv i Skoven, eller Tatu gallinha, Hønse-Tatu, paa Grund af dens fine Kjød. I de trykte Afhandlinger er der kun sagt et Par Ord om dens Ydre; i Haandskriftet derimod har Lund beskrevet den udførlig. Lund selv nævner Muligheden af Overensstemmelse med Azara's Tatu-mulita, Grundlaget for *Dasypus hybridus* Desm., som han ikke kjendte af Selvsyn.

Dasypus striatus Lund er sikkert væsenligst *Dasypus hybridus* Desm., tildels *D. novemcinctus* L. Arten er nævnet, som jordfunden, i Conspectus Dasypodum, 1844; men der oplyses ellers intet om den. Som det sees af Lund's Samling, har han til Arten henført nogle Smaaplader af Skjoldet og adskillige Knogler af forskjellige Dele af Skelettet, af unge og gamle, bragte sammen fra forskjellige unævnte Huler. De fleste af Levningerne lade sig uden Tvang henføre til *D. hybridus*, nærmest den større Race af Arten; nogle faa ere utvivlsomt af *D. novemcinctus*.

Dasypus intermedius Lund er *Dasypus hybridus* Desm. Den er nævnet, som jordfunden, i Conspectus Dasypodum, 1844; ingen Oplysning gives ellers om den. Af Lund's Samling sees det, at den er opstillet efter nogle faa Lemmeknogler, nedre Halvdel af en Overarm og Midtstykke af et Skinneben fra Lapa da Lagoa do Sumidouro, et Spoleben, to Hælben og to 3dje Mellemfodsben fra unævnte Huler, de fleste af Knoglerne af unge Dyr. I Størrelse og Form stemme de alle saa godt med Knogler af *D. hybridus*, at de sikkert maa være af samme Art. Den væsenligste Grund til, at Lund har regnet dem for at tilhøre en egen Art og ikke *D. hybridus*, hans *D. mirim*, er sikkert den, at han har fundet dem for store. Men af *D. hybridus* havde han dengang til Sammenligning kun Skeletter af ikke fuldvoxne Dyr, tilmed kun af den lille Race, der nu lever ved Lagoa Santa.

Dasypus gracilis Lund er sikkert *Dasypus hybridus* Desm. Den er nævnet, som jordfunden, i Conspectus Dasypodum, 1844, men ellers uden nærmere Oplysninger. I Lund's Samling findes endnu Grundlaget for Arten; det er den nedre Halvdel af et Laarben af et ungt Dyr, uden tilvoxede Endestykker, stærkt rullet, fra en unævnt Hule. I Størrelse og Form minder det ganske om *D. hybridus*; en noget paafaldende Smalhed forneden skyldes Afslibning af fremstaaende Kanter. Stykket maa sikkert henføres til *D. hybridus*; det er for mangelfuldt til at tillade en fuldt paalidelig Bestemmelse.

Dasypus longicaudus Pr. Max. er *Dasypus novemcinctus* L. Lund brugte Navnet i sin Afhandling fra 1838, p. 29, for Brasilianernes Tatu verdadeiro, og i sin Conspectus Dasypodum, 1844, har han ligeledes optaget det, under Formen *D. longicaudis*. Bestemmelsen er rigtig; men Navnet *longicaudus* maa vige for det ældre, velkjendte *novemcinctus*, som Lund selv regner for enstydigt med det.

Dasypus uroceras Lund er *Dasypus novemcinctus* L. Lund gav Navnet i sin Afhandling fra 1839, p. 6, til den Tatu verdadeiro fra Lagoa Santa, som han før havde kaldt *D. longicaudus* Pr. Max., i den Tro, at det var en egen Art, kjendelig paa sin ret korte Hale med en ejendommelig Horn-Dannelse ved Spidsen;

maaske var det *D. octocinctus* L., mente han. I sin Afhandling fra 1840, p. 9, oplyser Lund selv, at hans *D. uroceras* var grundet paa en *D. octocinctus* (ɔ: *D. novemcinctus*) med tilfældig vanskabt Halespids, sikkert forvoldt af Sandlopper. Halen af Typen foreligger endnu; den oprindelige Halespids mangler, men Saaret er lægt; Hornklædningen paa Undersiden af den afstumpede Spids er voxet frem som en høj sammentrykt Kam, og de underliggende Benplader ere ikke lidt vanskabte.

Dasypus octocinctus L. er *Dasypus novemcinctus* L. I sin »3dje Afhandling«, fra 1840, optog Lund Navnet *D. octocinctus* L. for Brasilianernes Tatu verdadeiro, som han før havde kaldt med andre Navne, og i flere af sine følgende Afhandlinger holdt han fast ved dette. Bestemmelsen er rigtig; men Navnet *octocinctus* maa vige for det velkjendte *novemcinctus.*

Dasypus geometricus Lund er *D. novemcinctus* L. Den er nævnet, som nulevende Art, i Conspectus Dasypodum, 1844, men uden nærmere Oplysning; i sit Haandskrift giver Lund en Beskrivelse af den, men paapeger ikke Forskjellen fra andre Arter. Den er opstillet efter en Hun fanget ved Lagoa Santa i 1837. Rygskjoldet af Typen, et yngre Dyr, foreligger endnu. Nogen Forskjel fra *D. novemcinctus* har det været umuligt at finde.

Dasypus punctatulus Lund er *Dasypus novemcinctus* L. Den er kun lige nævnet af Lund som nulevende ved Lagoa Santa, i Conspectus Dasypodum, 1844; i sit Haandskrift har Lund derimod givet en udførlig Beskrivelse; men han fremhæver ikke nogen klar Forskjel fra *D. novemcinctus.* I Museet findes et udstoppet Skind og et Rygskjold, begge bestemte af Lund selv som *D. punctatulus*, begge af ganske unge Dyr. De stemme nøje med *D. novemcinctus.*

Dasypus punctatus Lund maa beholde sit Navn. Den er opstillet, som jordfunden Art, i Lund's »3dje Afhandling«, fra 1840, p. 11. Der er kun sagt et Par Ord om den; men paa Tavle XIII, fig. 5, og Tavle XIV, fig. 6, 10, 11, har Lund afbildet et Stykke af dens Laarben og et Par Smaaplader af Skjoldet. Talrige Levninger i hans Samling godtgjøre, at det er en vel udpræget Art.

Dasypus sulcatus Lund maa beholde sit Navn. Den er opstillet, som jordfunden, i Lund's »4de Afhandling«, fra 1842, p. 6. Der er næsten ikke sagt noget om den, og hvad der siges, er tildels urigtigt: den mangler ikke Huller i Skjoldets Plader. At det er en god Art, godtgjøres af de ikke faa Levninger, der findes i Samlingen. Den synes ikke at være beskreven af nogen anden end Lund. — Nogle Plader af Rygskjoldet havde Lund foreløbig henført til sin *Hoplophorus selloi.*

Hoplophorus selloi Lund er dels *Glyptodon clavipes* Ow., dels *Dasypus sulcatus* Lund. Arten er opstillet i Lund's »3dje Afhandling«, 1840, p. 12. Grundlaget var de *Glyptodon*-Levninger, som Sellow havde fundet i Uruguay og indsendt til Museet i Berlin, og som vare beskrevne af Weiss i et Afsnit af hans Afhandling: Über das südliche Ende des Gebirgszuges von Brasilien in der Provinz S. Pedro do Sul und der Banda oriental oder dem Staate von Monte Video, nach den Sammlungen des Herrn Fr. Sellow, i Abhandl. Akad. Wissensch. Berlin, for 1827, 1830, phys. Kl., p. 217—293, pl. I—V (med Billeder af Pandser-Stykker), og af D'Alton i Afhandlingen: Über die von dem verstorbenen Herrn Sellow aus der Banda oriental mitgebrachten fossilen Panzerfragmente und die dazu gehörigen Knochen-Überreste, i Abhandl. Akad. Wissensch. Berlin, for 1833, 1835, phys. Kl., p. 369—424, pl. I—IV (med Billeder af Lemmeknogler), men hidtil ikke havde faaet Navn (Weiss havde henført dem til *Megatherium*, D'Alton havde set, at de tilhørte en Slags Beltedyr). Nogle jordfundne Smaaplader af et Rygskjold fra Hulerne ved Lagoa Santa henførte Lund »indtil videre« til samme Art; tre af dem afbildede han paa sin Tavle XIV, fig. 2—4. Navnet gjentoges i Lund's senere Fortegnelser over Pattedyrene fra Lagoa-Santa-Egnen. Men i hans Conspectus Dasypodum, fra 1844, er Arten udeladt af Fortegnelsen over Arterne fra Brasilien. Hvad Grunden var, sagde Lund ikke, hverken i sine senere trykte Afhandlinger eller i sit Haandskrift; men Reinhardt (Vidensk. Medd. for 1875, p. 172—173) oplyser, at Lund fra Museet i Rio de Janeiro efter Ønske havde modtaget nogle Smaastykker af netop det Skjold, som Sellow havde fundet ved Arapey Chico i Uruguay, og som ikke vare komne til Berlin, men vare havnede i Rio de Janeiro (se Weiss, l. c., p. 278), og Lund havde derved kunnet overbevise sig om, at de paagjeldende Smaaplader fra Lagoa Santa vare af en anden Art end Skjoldet fra Uruguay.

Naar Reinhardt (l. c. p. 173) siger, at Smaapladerne af »*Hoplophorus selloi*« (eller *sellowi*, som Reinhardt rigtigere kalder den) fra Lagoa Santa ikke nævnes i Lund's haandskrevne Optegnelser, er det

(Anm. 2.)

ikke rigtigt; de ikke alene nævnes, men ere udførlig beskrevne, kun ikke under Navnet *Hoplophorus selloi*, men under Overskriften »Slægt imellem *Dasypus* og *Hoplophorus*«, og det oplyses, at de for største Delen ere fundne i Lapa do Bahu. Det lykkedes heller ikke Reinhardt i Lund's Samling at finde Grundlaget for »*Hoplophorus selloi*« fra Lagoa Santa, og da navnlig ikke de Smaaplader, som Lund havde afbildet, og Reinhardt turde derfor ikke udtale nogen Mening om dem. Baade de afbildede Plader og nogle andre lignende ere nu komne for Dagen; Reinhardt har søgt dem mellem Levninger af *Hoplophorus*; men Lund havde lagt dem, sammen med nogle Skjold-Stykker af *Dasypus sulcatus* fra Lapa da Escrivania Nr. 5 og Lapa dos Tatus, i en Pakke, der bar Udskrift: »Skjolde af *Dasypus sulcatus*«. Lund har derved ret tydelig udtrykt sin endelige Mening om dem, og hans Mening er sikkert rigtig. De ere af Skulder- eller Lendeskjoldet. Noget ejendommeligt er der ved dem eller dog ved de fleste af dem, og da først og fremmest dette, at Midtfeltet ikke som ellers paa Smaaplader fra Skulder- eller Lendeskjold hos *Dasypus sulcatus* naar ud til Pladens Bagrand, mere eller mindre udpræget, men ligger mere i Midten, ogsaa bagtil omsluttet fuldstændig af Randfelter. Men Overgangsformer til det sædvanlige findes iblandt dem, og Ligheden i andre Henseender er saa stor, at der neppe er Mulighed for, at »*Hoplophorus selloi*« fra Lagoa Santa skulde være andet end *Dasypus sulcatus*. At nogle af Pladerne ere paafaldende tykke, skriver sig sikkert fra, at de have haft deres Plads ved Bækkenets Tilheftning til Skjoldet.

De Stykker af den egenligste *Hoplophorus selloi*, som Lund havde faaet fra Uruguay gjennem Museet i Rio de Janeiro, findes ogsaa i vort Museum. De ere af *Glyptodon clavipes*.

H. Gervais & Ameghino (Mammifères fossiles de l'Amérique du Sud, 1880, p. 203—205) meddele, at de gjennem Reinhardt fra Museet i Kjøbenhavn havde laant nogle Smaaplader af Skjoldet af Lund's *Hoplophorus selloi* og havde fundet, at de meget mindede om *Glyptodon clavipes*. Maaske er det Stykkerne fra Uruguay, der have været udlaante.

Chlamydotherium humboldtii Lund kaldes i nærværende Afhandling *Chlamydotherium majus* Lund. Den er opstillet, forholdsvis udførlig omtalt, i Lund's Afhandling fra 1839, p. 8—9, og flere Levninger af den ere afbildede, dels paa de medfølgende Tavler, I, II, XII og XIII, dels paa Tavler, der fulgte med senere Afhandlinger, XIV, XV, fra 1840, XXXIV og XXXV, fra 1842. For at undgaa et barbarisk Hyldningsnavn er i nærværende Afhandling fastholdt et Navn, som Lund senere har givet Arten.

Chlamydotherium giganteum Lund maa udgaa som grundet paa en Fejltagelse. Navnet fremkom i Lund's Afhandling fra 1839, p. 9; i samme Afhandling p. 73 kaldes Dyret *Ch. gigas*, og dette Navn fastholdes i de nærmest følgende Afhandlinger, i Fortegnelserne over Dyrene fra Lagoa Santa. Om Arten siges kun, at den vist var af Næshorn-Størrelse. Hvad Grundlaget for den var, er ikke sagt; men paa Tavle II, fig. 4, 5, afbildes en af dens Tænder. I »4de Afhandling«, 1842, p. 6, oplyser Lund, at han under Navnet *Ch. gigas* havde sammenblandet Levninger af to forskjellige Dyr, det ene en *Chlamydotherium*, som han nu kalder *Ch. majus*, det andet et Kæmpedovendyr, *Ocnotherium gigas*, hvem den afbildede Tand tilhørte.

Lydekker, der øjensynlig ikke har lagt Mærke til Lund's Redegjørelse, opfører baade *Chlamydotherium giganteum* og *Ch. humboldtii* som fundne i Samlingerne i British Museum fra Knogle-Hulerne ved Lagoa Santa (Catal. Foss. Mamm. Brit. Mus., part V, 1887, p. 136—137). Efter de opgivne Maal af forskjellige Levninger er der ingen Tvivl om, at hans *Ch. giganteum* er enstydig med *Ch. humboldtii*.

Chlamydotherium majus Lund er et Navn, der kan beholdes; det er enstydigt med det ældre, men mindre vellykkede *Ch. humboldtii*. Det er givet i Lund's »4de Afhandling«, 1842, p. 6, for det ene af de to Dyr, der havde været sammenblandede under Navnet *Ch. gigas*, og det er endnu fastholdt i Conspectus Dasypodum, 1844. Lund har i 1842 ikke sagt andet om Arten end, at den skulde være en Tredjedel større end *Ch. humboldtii*, i 1844 siges derimod »parum majus«. I 5te Afhandling, 1843, p. 77, nævner Lund den som funden i Lapa da Lagoa do Sumidouro og i Lapa Vermelha, begge Steder sammen med *Ch. humboldtii*. Ellers oplyser Lund ikke noget om den i sine Afhandlinger. Men i sit Haandskrift har Lund udstreget Navnet og henført Arten til *Ch. humboldtii*. Den var opstillet efter nogle Smaaplader af Skjoldet fra de to nævnte Huler; men Lund var senere kommen til den Overbevisning, at de kun vare af aldrende *Ch. humboldtii*, og heri har han Ret. De paagjeldende Smaaplader findes endnu; de ere ikke i nogen Maade paafaldende.

Hoplophorus euphractus Lund maa beholde sit Navn. Den er opstillet som ny Slægt og Art i Lund's

Afhandling fra 1839, p. 10; der siges kun nogle faa Ord om den, ikke andet end hvad der kan passe paa enhver Glyptodont (hele Gruppen var dengang saa godt som ukjendt, og Lund havde endnu ikke haft Lejlighed til at se, hvad andre havde skrevet om den); men paa ledsagende Tavler, I, XI og XII, afbildede han baade nogle løse Smaaplader af Skjoldet, et større Skjoldstykke og en Knæskal. I sine senere Afhandlinger giver Lund kun enkelte nærmere Oplysninger i Texten, saaledes siges i den første af Afhandlingerne fra 1840, p. 12 og 16, lidt om Skjoldet og Tænderne; men paa Tavlerne afbildes adskilligt; paa Tavle XV og XVI, der fulgte med den sidstnævnte Afhandling, findes Billeder af flere af Haandens og Fodens Knogler; paa Tavle XXXV, der fulgte med Afhandlingen fra 1842, afbildes to Tænder og de sammenvoxede Halshvirvler, og paa Tavle LI—LIII, der fulgte som Tillæg med Afhandlingen fra 1845, findes Billeder af den forreste Del af en Hovedskal og af en hel Fod (sammenstillet af løst fundne Knogler og ikke i alle Henseender nøjagtig: den Knogle, der forestiller Levningerne af 1ste Taa, er en tvivlsom Knogle, som erkjendt af Lund selv, i hans Haandskrift; *Cuneiforme tertium* skulde have strakt sig et godt Stykke ud over 4de Mellemfodsben; 2det Mellemfodsben skulde have bredt sig noget ud over 3dje). Typerne for alle disse Billeder findes endnu i Samlingen; de ere alle fra Lapa do Bahu, og ere alle utvivlsomt rigtig henførte til samme Art, af hvilken talrige Levninger findes i denne Hule (nogle faa Knogler af en anden Glyptodont, vist *Glyptodon clavipes*, ere ogsaa fundne i Lapa do Bahu). Arten maa derfor siges at være forsvarlig opstillet. Den er da ogsaa godkjendt af senere Forskere, blandt dem Burmeister (i hans Monografia de los Glyptodontes, Anales del Museo Publico de Buenos Aires, tom. II, 1870—74, og andre Steder), under Lund's Navn: *Hoplophorus euphractus.*

Men Lund selv foretog tilsidst en mærkelig Ombytning af Navne. I hans Afhandlinger er der ikke mindste Antydning deraf. I hans Conspectus Dasypodum, 1844, dukker vel Navnet *Hoplophorus meyeri* frem ved Siden af *H. euphractus*; men der siges ikke noget om *H. meyeri* undtagen, at den har samme Størrelse som *H. euphractus*, og Navnet maatte derfor nærmest regnes for et nomen nudum; ingen skulde kunne gjette, at *H. meyeri* var et nyt Navn for den Art, som Lund fra første Færd havde kaldt *H. euphractus*, og at han nu med Navnet *H. euphractus* mente en anden Glyptodont, den samme der tidligere af Owen havde faaet Navnet *Glyptodon clavipes*, og som Lund i sin Afhandling fra 1839 havde kaldt *Pachytherium magnum.* At Navnet *H. euphractus* er ombyttet med *H. meyeri*, viser sig kun i Lund's Haandskrift og i hans Samling (hvor det dog ikke helt er gjennemført). Ombytningen kunde ikke forsvares, og der havde ikke været Grund til at nævne den, hvis den ikke var optagen af Reinhardt (De i Brasiliens Knoglehuler fundne Glyptodont-Levninger o. s. v., Vidensk. Medd. 1875), som deri er fulgt af andre, som Lydekker og Ameghino, der øjensynlig ikke have forstaaet Sammenhængen.

Hoplophorus minor Lund maa udgaa som forladt af Lund selv og uopklaret. Navnet findes første Gang i Lund's »Tillæg til de to sidste Afhandlinger om Brasiliens Dyreverden«, 1840, p. 18; om Dyret siges kun, at det var en mindre Art af Slægten. Navnet er gjentaget i Lund's senere Fortegnelser over Lagoa-Santa-Egnens Dyr, ogsaa i Conspectus Dasypodum fra 1844, hvor der siges om Arten: »Magnitudine suis. Forsan in futurum a præcedentibus (ɔ: *H. selloi*, *H. euphractus*, *H. meyeri*) disjungendus«; de andre Arter opgives at være »magnitudine bovis«. Hvad Grundlaget for Arten har været, er ikke oplyst, og i Lund's Haandskrift er den udeladt, som allerede sagt af Reinhardt (Vidensk. Medd. 1875, p. 172). At domme efter Størrelsen er der vel mest Sandsynlighed for, at den har været den Art, der i nærværende Afhandling kaldes *Hoplophorus euphractus* Lund.

Hoplophorus meyeri Lund. Se under *H. euphractus*.

Pachytherium magnum Lund er *Glyptodon clavipes* Owen. Den blev opstillet af Lund, som ny Slægt og Art, i hans Afhandling fra 1839, p. 10 og 73; men der blev ikke sagt andet om den end, at dens Fodknogler vare nærmest som hos Beltedyrene, men langt sværere. I sine Afhandlinger har Lund ikke senere oplyst noget om den; men Navnet er opført i alle hans Fortegnelser over Dyrene fra Lagoa Santa. Som allerede sagt af Reinhardt (Vidensk. Medd. 1875, p. 168, 197) har Lund derimod i sit Haandskrift inddraget Slægten *Pachytherium*; de Knogler, hvorefter *P. magnum* var opstillet, nogle Fodknogler fra Lapa de Soares, har han henført til den Art, som han tilsidst kaldte *Hoplophorus euphractus*, den der af Reinhardt kaldes *Schistopleurum euphractum* (Lund), og som i nærværende Afhandling regnes for ét med *Glyptodon clavipes*; Knoglerne haves endnu; Henførelsen er rigtig. (I Trouessart's Catalogus Mammalium, 1897—99, p. 1134, er *Pachytherium* gjetningsvis opført som enstydig med *Doedycurus*.)

(Anm. 2.)

Myrmecophaga tamandua Cuv. kaldes i nærværende Afhandling med det sædvanlig brugte Navn *Tamandua tetradactyla* (L.). Det var kun i sin Afhandling fra 1838 og i de nærmest følgende, at Lund brugte Navnet *M. tamandua*; i sit »Tillæg«, fra 1840, og senere kaldte han Arten *M. tetradactyla* L.

Myrmecophaga jubata L. beholder Navnet.

Coelodon maquinensis Lund maa beholde sit Navn. Den er opstillet af Lund i hans Afhandling fra 1839, p. 12, efter to stærkt forvitrede Skeletter fundne i Maquiné-Hulen; den var i en af Lund's tidligere Afhandlinger, om Huler i Kalksten, 1836, omtalt som *Megatherium sp.*, og en Kindtand og et Laarben vare afbildede. Til samme Art henførte Lund alle de *Coelodon*-Levninger, han senere fandt, blandt dem ogsaa et Skelet fra Lapa da Escrivania Nr. 5, omtalt i hans Meddelelse fra 1845, p. 22 og 30. En Tid lang tog Lund sit Slægtnavn *Coelodon* tilbage, fordi et noget lignende Navn, *Coelodonta*, var givet til en jordfunden Art Næshorn fra Europa, og han lod foreløbig *Coelodon maquinensis* indgaa som Art i Slægten *Megalonyx*, som meddelt i hans »Fortsatte Bemærkninger« fra 1842, p. 7.

Coelodon kaupii Lund, eller *Megalonyx kaupii*, maa udgaa som forladt af Lund selv og uopklaret. Navnet er første Gang opført i Lund's »Fortsatte Bemærkninger«, fra 1842, p. 11, og igjen er det at finde i hans »4de Afhandling«, 1842, p. 61, begge Steder i Fortegnelse over Pattedyrene fra Lagoa-Santa-Egnen; men intet Sted i Lund's trykte Afhandlinger er det sagt, hvorpaa det er grundet, og i hans Haandskrift findes det ikke. Lund maa have inddraget det. Grunden er maaske, at det havde vist sig, at »*Coelodon kaupii*« slet ikke var en *Coelodon*, som det er udtalt af Reinhardt, i hans Afhandling om *Coelodon*, 1878, p. 263.

Megatherium cuvieri Desm. er enstydigt med det ældre Navn *Megatherium americanum* Blumenb. Lund omtaler Arten første Gang i sine »Fortsatte Bemærkninger«, 1842, p. 7, efter en hulefunden Tand; han mente dengang, at det maaske var en egen Art; men i sin »4de Afhandling«, 1842, p. 7 og 61, har han henført den paagjeldende Tand til *M. cuvieri*, og Bestemmelsen er rigtig. Tanden, der endnu findes og er fra Lapa da Serra da Anta, har Lund afbildet paa sin Tavle XXXVI, fig. 1 og 2 (tegnet for lidt buet).

Megatherium laurillardii Lund er Ungen af *Megatherium americanum* Blumenb. Arten er opstillet i Lund's »4de Afhandling«, 1842, p. 7. Der siges ikke andet om den end, at den var paa Størrelse med Tapiren; men paa Tavle XXXV, fig. 6, 7, har Lund afbildet to af dens Kindtænder. I Lund's Samling findes endnu hans Grundlag for Arten; det var nogle Tænder, eller rettere Stykker af Tænder, fundne i Lapa Vermelha; de to fuldstændigste er det, Lund har afbildet. Lund har sikkert ikke været opmærksom paa, at Tænderne have tilhørt et ganske ungt Dyr; vel er der fremkommet en god Tyggeflade paa Kronerne; men Tænderne have dog endnu den kegledannede Form, der findes hos Unger af alle Gumlere; foroven ere de betydelig smallere end forneden. Der er intet, der kunde retfærdiggjøre en Adskillelse fra *Megatherium americanum*.

Heller ikke Reinhardt har lagt Mærke til, at *Megatherium laurillardii* er opstillet efter Tænder af et ungt Dyr; han har maget de paagjeldende Tænder sammen med et Underben af et aldrende Kæmpedovendyr (fundet i samme Hule som Tænderne), hvorpaa han har grundet sin Slægt *Ocnopus* (Vidensk. Medd. Naturhist. Foren., 1875, p. 234—235); Arten kalder han derfor *Ocnopus laurillardii*. Det er givet, at de unge Tænder af »*Megatherium laurillardii*« ikke kunne være af samme Skelet som den aldrende Knogle af »*Ocnopus*«; og det er ikke muligt, at Tænder, der ganske ligne Tænder af *Megatherium americanum*, have været at finde hos en Slægt, der, som »*Ocnopus*«, har et Underben, der kun i ringe Grad minder om *Megatherium*, men i alt væsenligt er formet som hos *Scelidotherium*. »*Ocnopus*«-Underbenet er af *Catonyx giganteus*.

Ocnotherium gigas Lund er vistnok *Mylodon robustus* Owen. Lund gav Navnet i sin »4de Afhandling«, 1842, p. 7, til et Kæmpedovendyr, som han tidligere havde sammenblandet med *Chlamydotherium*, under Navnet *Ch. giganteum*. Grundlaget var væsenligst en stor nedre hjørnetandformet forreste Kindtand, afbildet i Lund's Afhandling fra 1839, Tavle II, fig. 4, 5. I et Brev af 10de Januar 1845, trykt i Overs. Vidensk. Selsk. Forhandl. for 1845, 1846, p. 59, Anm., oplyser Lund, at det ved senere Fund var blevet ham klart, at hans *Ocnotherium gigas* var enstydig med Owen's *Mylodon robustus*. Typen for *Ocnotherium gigas*, den Tand, Lund har afbildet, findes endnu; den er fra Lapa da Pedra dos Indios Nr. 1. I Samlingen findes ogsaa enkelte andre Levninger, som Lund havde henført til samme Art, dels Tænder, dels et Par Knogler af Fødder, fra Lapa da Escrivania Nr. 1 og da Pedra dos Indios Nr. 1. For de fleste af disse Levningers Vedkommende kan der saa godt som ikke være Tvivl om, at Lund havde Ret, naar han tilsidst henregnede dem til *Mylodon*

robustus, som Owen havde opstillet i 1840; men noget tvivlsom er netop den Tand, der er afbildet som Typen for *Ocnotherium gigas*, og endnu mere tvivlsomt er et *Cuboideum* fra Lapa da Escrivania Nr. 1.

Mylodon robustus Owen har Lund sikkert rigtig erkjendt. Lund har ikke omtalt Arten forend i det ovennævnte Brev fra 1845, trykt i Overs. Vidensk. Selsk. Forhandl. 1845, 1846, p. 59, hvori det oplyses, at han til *M. robustus* henfører dels de Levninger, som han tidligere havde kaldt *Ocnotherium gigas*, dels nogle nye Fund. Af Samlingen og Haandskriftet sees det, at de nye Fund maa være enkelte Knogler fra Lapa do Bahu og Dele af et ungt Skelet fra Lapa da Escrivania Nr. 5. Lund's Bestemmelser ere utvivlsomt rigtige, i hvert Fald for de fleste Levningers Vedkommende.

Myrmecophaga gigantea Lund er dels *Catonyx giganteus* (Lund), dels *Scelidotherium magnum* Bravard, Burm., eller maaske kun en af Arterne. Lund har opstillet den i sin Afhandling fra 1839, p. 5, men ikke sagt andet om den end, at det var en Myresluger af Størrelse som en Oxe. I sine »Fortsatte Bemærkninger«, 1842, p. 7, og i sin »4de Afhandling«, 1842, p. 4, oplyser Lund, at de Knogle-Stykker, hvorpaa han havde grundet denne sin Art, skrive sig fra »Arter af Slægten *Platyonyx*«, hvad der efter Sprogbrugen i nærværende Afhandling vil sige *Catonyx giganteus* og *Scelidotherium magnum*; men Udtrykket kunde maaske ogsaa forstaaes paa anden Maade. Det vides ikke, hvilke de Stykker ere, der oprindelig have foreligget Lund.

Megalonyx bucklandii Lund kaldes i nærværende Afhandling *Catonyx giganteus* (Lund). Den er opstillet i Lund's Afhandling fra 1839, p. 25. Der siges kun om den, at den var af Størrelse som Tapiren; men paa Tavle X, fig. 3, er Grundlaget for Arten afbildet, en ufuldstændig Underkjæbe-Gren med de tre forreste Tandgruber, tomme, og med Dele af en Tand i 4de Grube. Stykket findes endnu; det er fra Lapa da Serra das Abelhas og skriver sig fra et ungt Dyr; Tænderne have endnu haft noget af den for Gumlernes Unger ejendommelige Kegleform, og Knoglens Overflade er ganske ufærdig. Trods Kjæbens Ungdom, hvortil Lund neppe har lagt Mærke, da han talte om Artens Størrelse, kan det sees, at den har været af en anden Art end Lund's samtidig opstillede *Megalonyx cuvieri*. I »Fortsatte Bemærkninger«, 1842, p. 5, henføres Arten til den nye Slægt *Platyonyx*, og i »Meddelelse af det Udbytte« o. s. v., 1845, p. 5, optages den i Owen's Slægt *Scelidotherium*. — Ellers har Lund i sin trykte Text ikke oplyst mere om Arten end dette: i »3dje Afhandling«, 1840, p. 17, siges, at fuldstændigere Fund havde vist, at den var den plumpeste af de 5 *Megalonyx*-Arter, som han dengang mente at kjende fra Lagoa Santa, og at den i Størrelse kunde overgaa *M. cuvieri*, og i Afhandlingen fra 1845, p. 6, opgives som Skjelnemærke overfor *Scelidotherium owenii*, at den har sammentrykte Kloer paa Forfødderne, to Kloer paa Bagfødderne og flade Ribben, medens *S. owenii*, den eneste anden Art af Slægten, som Lund tilsidst godkjendte fra Lagoa Santa, havde fladtrykte Kloer paa Forfødderne, kun én Klo paa Bagfødderne og rendeformet udhulede Ribben, Kjendetegn der dog ikke helt passe. — Om de senere Fund, til hvilke Lund hentyder, virkelig ere af samme Art som Underkjæben fra Lapa da Serra das Abelhas, er ikke afgjort, men dog sandsynligt. En Del af Lemmeknoglerne fra de paagjeldende Fund har Lund afbildet; paa Tavle XVI og XVII, fra 1840, findes Billeder af 4de Mellemfodsben og 3dje og 5te Mellemhaandsben (det sidstnævnte i Tavleforklaringen kaldt 1ste Mellemhaandsben, men i Haandskriftet rigtig bestemt som 5te); paa Tavle XXXIII, fra 1842, findes 3dje, 4de og 5te Mellemfodsben, paa Tavle LVI, fra 1845, er afbildet et Underben. De afbildede Knogler findes endnu; Knoglerne paa Tavle XVI, XVII og XXXIII ere fra Lapa do Bahu; Underbenet paa Tavle LVI er fra Lapa Vermelha. (Paa Tavle XXX, fra 1842, fig. 3—6, er afbildet et 4de Mellemhaandsben, der i Tavleforklaringen siges at være af *Platyonyx bucklandii*; men i den haandskrevne Fortegnelse over Samlingen henføres det, rigtig, til *Scelidotherium owenii*. Det haves i Samlingen. Det er fra Lapa do Bahu.) I Lund's Haandskrift ere mange Dele af Skelettet udførlig beskrevne, sammenlignede med »*S. owenii*«. — I nærværende Afhandling er det ikke Underkjæben fra Lapa da Serra das Abelhas, men de senere fundne Lemmeknogler, der regnes for Grundlaget for Arten. Fremfor det barbariske Hyldningsnavn *bucklandii*, der heller ikke med fuld Sikkerhed kan bruges for Arten, saaledes som den nu opfattes, er foretrukket Art-Navnet *giganteus*, det første Navn, Lund gav til nogen af Gruppens Arter. I Slægten *Scelidotherium* kan Arten ikke rummes.

Megalonyx gracilis Lund er *Catonyx giganteus* (Lund). Den er opstillet af Lund i hans »3dje Afhandling«, 1840, p. 17; der siges om den, at den udmærker sig ved en for Slægten usædvanlig Spinkelhed af de faa Levninger, der vare fundne; og paa Tavle XVII, fig. 3, afbildes en Knogle, der i Tavleforklaringen kaldes 1ste Mellemhaandsben, men i Haandskriftet rigtig er bestemt som 5te. I den Fortegnelse over Lagoa-Santa-

(Anm. 2.)
Egnens Pattedyr, der følger med Lund's »Fortsatte Bemærkninger«, 1842, er Arten udeladt, ligeledes stadig senere; men i de trykte Afhandlinger er intet sagt til Forklaring. I Lund's Haandskrift er derimod det Mellemhaandsben, der var Grundlaget for Arten, omtalt og henført til »*Scelidotherium bucklandii*«, med fuld Ret. Knoglen haves i Samlingen; den er fra Lapa do Bahu.

Megalonyx cuvieri Lund kaldes i nærværende Afhandling *Scelidotherium magnum* Bravard, Burm. Den er opstillet af Lund i hans Afhandling fra 1839, p. 25, hvor der kun er sagt om den, at den var af Størrelse som en Oxe; men paa Tavle III—X har han afbildet ikke faa Levninger af den: et Par Tænder, en næsten hel, dog tandløs Underkjæbe-Gren, en lille Stump Underkjæbe med de to bageste Tandgruber, flere Hvirvler, adskillige Lemmeknogler (nogle af dem urigtig betegnede, saaledes 2det Mellemhaandsben kaldt 4de, 4de Mellemhaandsben kaldt 2det, o. a., Fejl der ere rettede i Lund's Haandskrift); enkelte andre Lemmeknogler ere afbildede paa Tavle XXXII og XXXIII, der fulgte med »4de Afhandling«, 1842, og paa Tavle LVI, fra 1845. I »Fortsatte Bemærkninger«, 1842, p. 5, henføres Arten til den nye Slægt *Platyonyx*, og i »Meddelelse af det Udbytte« o. s. v., 1845, p. 5, optages den i Owen's Slægt *Scelidotherium*; men samtidig inddrages den, uden at det dog siges, til hvilken af de to tilsidst, og med Rette, godkjendte Arter den skal henføres, om til »*bucklandii*« eller til »*owenii*«. Af Lund's Samling og tilhørende Haandskrift sees det, at han har ladet sin *Platyonyx cuvieri* gaa ind under sin senere opstillede *Scelidotherium owenii*, og Foreningen er rigtig. — Det viser sig ogsaa af Samlingen, at den største Del af de Knogler, Lund havde afbildet som tilhørende *Megalonyx cuvieri*, ere af et ufuldstændigt, hovedløst Skelet fra Lapa de Genette; den afbildede næsten hele Underkjæbe og en Ringhvirvel stamme derimod fra Lapa do Bahu. I Lapa de Genette er der ikke fundet Knogler af mere end den ene af de to Arter af *Scelidotherium*-Gruppen, der kunne paavises fra Lagoa Santa; men i Lapa do Bahu ere begge Arter fundne. Det bliver derfor et Spørgsmaal, om Underkjæben fra Lapa do Bahu hører til samme Art som Knoglerne fra Lapa de Genette. At slutte efter Fund i andre Huler er Sammenstillingen rigtig. — Skjønt Lund har oplyst om sin *Platyonyx cuvieri* ved ikke faa Billeder, maa det siges, at Arten neppe derefter vilde kunne gjenkjendes; Billederne oplyse mere om *Scelidotherium*-Slægten end om Arten; Lydekker (Proceed. Zool. Soc. London, 1886, p. 492) har Ret, naar han finder, at der ikke er givet tilstrækkelige Kjendetegn for *Platyonyx cuvieri*; Lund's egen Opfattelse af Arten har heller ikke været klart nok udtrykt i hans Afhandlinger. Det er faldet i Burmeister's Lod første Gang at fremføre Arten i kjendelig Skikkelse; der kan ikke godt være Tvivl om, at *Platyonyx cuvieri* er den Art, hvis Hovedskal Burmeister afbilder under Navnet *Scelidotherium magnum* Bravard (Atlas de la Descr. phys. de la Rép. Argentine, 2. sect., Mammif., 3. livr., 1886, pl. XIV, XV).

Megalonyx minutus Lund er Ungen af *Scelidotherium magnum* Bravard, Burm. Den er opstillet af Lund i hans Afhandling fra 1839, p. 25; der siges ikke andet om den end, at den knap kan maale sig med Svinet i Størrelse; men Typen for Arten er afbildet, Tavle III, fig. 1, et Stykke af en Overkjæbe. Senere overførtes den til Slægten *Platyonyx*, senere igjen til *Scelidotherium*, men med det samme inddroges den, uden at det blev sagt, til hvilken af de godkjendte Arter den skulde henføres. Typen findes endnu, og af Lund's haandskrevne Fortegnelse over Samlingen sees det, at den er regnet til hans *Scelidotherium owenii* (ɔ: *S. magnum*). Den er fra Lapa da Pedra dos Indios Nr. 1. Det er et lille Brudstykke af højre Overkjæbe, med Dele af de tre bageste Tænder og med Omgivelserne af *Canalis infraorbitalis*, af et ganske ungt Dyr med endnu kegleformede, dog noget slidte Tænder, og med Knoglernes Overflade ufærdig dannet. At Dyret var en Unge, havde Lund sikkert ikke lagt Mærke til, dengang han opstillede Arten og talte om dens Størrelse. At dømme efter Tændernes Form er det saa godt som vist, at det virkelig er *S. magnum*. Fra samme Hule foreligge ikke andre Knogler af Dyr af *Scelidotherium*-Gruppen end en Del Knogler af Skelettet af et ganske ungt Dyr, maaske sammenhørende med den nævnte Overkjæbe, og nogle faa Skelet-Dele af en aldrende *Scelidotherium magnum*.

Megalonyx jeffersonii Cuv., hos Lund, er *Scelidotherium magnum* Bravard, Burm. Nogle Knogler fra Lagoa Santa mente Lund en Tid lang at maatte henføre til *Megalonyx jeffersonii*, der ellers kun kjendtes fra Nord-Amerika, saa nøje fandt han disse Knogler stemmende med Cuvier's Afbildninger af den nordamerikanske Art, siger han i sin »3dje Afhandling«, 1840, p. 17; de paagjeldende Knogler, eller da nogle af dem, har han afbildet paa sine Tavler XVI og XVII. I sine »Fortsatte Bemærkninger«, 1842, p. 6, henfører han de nævnte Knogler til sin *Platyonyx owenii* (ɔ: *Scel. magnum*). I Samlingen findes de afbildede Knogler endnu. De ere fra Lapa do Bahu. Det er 2det venstre Mellemhaandsben (pl. XVI, fig. 10, i Lund's Tavleforklaring

kaldt 4de), 3dje højre Mellemhaandsben (pl. XVI, fig. 8, 9) og et Kloled af 3dje højre Finger (pl. XVII, fig. 4). De stemme særdeles godt med de tilsvarende Knogler af »*Megalonyx cuvieri*« (ɔ: *Scel. magnum*) fra Lapa de Genette; nogle Afvigelser kunne paapeges, men alle dog uden Betydning som Art-Forskjel.

Platyonyx owenii Lund er *Scelidotherium magnum* Bravard, Burm. Navnet er første Gang opført i Lund's »Fortsatte Bemærkninger«, 1842, p. 6; det er traadt i Stedet for det urigtige *Megalonyx jeffersonii*. Paa Tavle XXX, der fulgte med »4de Afhandling«, 1842, er der afbildet et 5te Mellemhaandsben af »*P. owenii*«, fig. 7. Denne Knogle findes endnu; den er fra Lapa do Bahu; og den er kun i rene Ubetydeligheder afvigende fra den tilsvarende Knogle hos en af Typerne for *P. cuvieri*, fra Lapa de Genette, saa at der neppe kan tvivles om, at den er af samme Art. Ellers har Lund ikke sagt noget om *P. owenii* førend i sin Afhandling fra 1845, p. 6, hvor den er optagen i Owen's Slægt *Scelidotherium* og samtidig er fremhævet som den ene af de to Arter af Slægten, som Lund nu godkjendte blandt Dyrene fra Lagoa Santa; den anden var *S. bucklandii*; men det blev ikke sagt, hvilke af de mange hidtil opstillede Arter der skulde forenes med den ene og hvilke med den anden. Af Samlingen og det tilhørende Haandskrift sees det, at de allerfleste af de hidtil opstillede Arter ere henførte til *S. owenii*. Ligeledes sees det, at de Billeder af hele Hænder og Fødder, som Lund havde givet til Oplysning om Slægten *Platyonyx*, uden at nævne Arten, Tavle XXX og XXXIII, ere tegnede efter Knogler af *S. owenii*; men Knoglerne ere ikke alle virkelig sammenhørende, men mere eller mindre spredt fundne, tilhørende forskjellige Skeletter, og enkelte af de yderste Finger- og Taaled ere tilføjede som tænkte og ikke stemmende med Virkeligheden; paa sin Tavle XXXIX gav Lund selv en i væsenlige Henseender rettet Fremstilling af Haandens Bygning. Endelig sees det, at Lund havde fuldkommen Ret, da han i sin Afhandling fra 1845, p. 6, skrev, blandt andet: »Den overordenlig rige Samling, jeg nu besidder af Levninger af denne Slægt, hidrørende fra over tredive Individuer fra den spædeste til den højeste Alder, har givet mig en fortrinlig Lejlighed til at belære mig om de Forskjelligheder, som Alderen medfører, saavel som om de rent individuelle. Hvad de sidste angaar, har jeg overbevist mig om, at deres Spillerum er langt betydeligere end det, Erfaringen lærer ved de fleste andre Dyr, saa at en Del af mine opstillede Arter gaa ind«. — Navnet *owenii*, som Lund valgte for Arten, maatte vel i hvert Fald vige for det ældre og dermed ganske enstydige *cuvieri*; men hverken det ene eller det andet Navn kan fastholdes. Lund havde ikke opstillet Arten tilstrækkelig fast, klart og rigtig. Første Gang Arten er saaledes fremstillet, at den derefter nogenlunde kan gjenkjendes, bærer den Navnet *Scelidotherium magnum* Bravard, Burm.

Platyonyx brongniartii Lund er *Scelidotherium magnum* Bravard, Burm. Navnet findes første Gang i Lund's »Fortsatte Bemærkninger«, 1842, p. 11, kun i en Fortegnelse over Pattedyrene fra Lagoa Santa. I sin »4de Afhandling«, 1842, har Lund derimod givet en indgaaende Beskrivelse af Artens Hovedskal, Tænder og Haandrod og oplyst den ved Billeder, Tavle XXVIII og XXIX; men Hensigten med Beskrivelsen er mere at oplyse om Slægten *Platyonyx* end om Arten; der er næsten ikke sagt noget om, hvori den skulde skille sig fra de tidligere opstillede Arter. I sin Afhandling fra 1845, p. 6, har Lund henført den til Slægten *Scelidotherium*, men samtidig inddraget den uden at sige, med hvilken af de to tilsidst godkjendte brasilianske Arter den skulde forenes. Af Lund's Haandskrift sees det, at han forenede den med sin *S. owenii* (ɔ: *S. magnum*). Grundlaget for Arten findes endnu. Det er adskillige sammenhørende Knogler af Skelettet af et ganske ungt Dyr fra Lapa da Pedra dos Indios Nr. 4; Tænderne have noget af den ungdommelige Kegleform, Knoglernes Endestykker have været ganske løse, og deres Overflade er helt ufærdig dannet. Hovedskallen har ligget i Hulen i delvis knust Tilstand; Billedet viser den kun i uheldig istandsat Skikkelse og giver ikke nogen rigtig Forestilling om dens virkelige Form. Det eneste, der udmærker dette Skelet overfor »*S. owenii*«, er, at *Multangulum minus* og *Capitatum*, baade i højre og venstre Haandrod, ere fast sammensmeltede indbyrdes, medens de pleje at være helt frie, som Lund selv siger det, i sin »4de Afhandling«, p. 34. Det er sikkert kun denne Sammenvoxning, der har været Grunden til Opstillingen af *P. brongniartii*; i sit Haandskrift siger Lund om denne Dobbeltknogle følgende: Den »er af et ungt epiphyseret Individ; af 7 gamle Individer har jeg *Multang. minus* afsondret for sig; forresten er Formen omtrent den samme. Hvorvidt denne tidlige Sammenvoxning antyder en egen Art, som jeg i Begyndelsen troede, tør jeg nu efter flere Erfaringer ej afgjøre«. Lund har sikkert Ret i sin Tvivl; Tilfældet er vist et lignende som hos *Dasypus hybridus*, hvor *Scaphoideum* og *Lunatum* kunne findes sammensmeltede, skjønt de pleje at være frie; o. s. v.; andre, tilfældige, Sammenvoxninger ere almindelige nok blandt Knoglerne i Kæmpedovendyrenes Haand og Fod.

(Anm. 2.)

Platyonyx blainvillii Lund er et nomen nudum, uopklaret. Navnet findes første Gang i Lund's »Fortsatte Bemærkninger«, 1842, p. 11, i en Fortegnelse over Pattedyrene fra Lagoa-Santa-Egnen, og det gjentages i en senere Fortegnelse, men er derefter inddraget. Hverken i Lund's trykte Afhandlinger eller i Haandskriftet er der sagt noget om, hvorpaa det var grundet.

Platyonyx agassizii Lund er *Scelidotherium magnum* Bravard, Burm. Navnet findes kun i Lund's »4de Afhandling«, 1842, p. 70, i en Forklaring til Tavle XXXII, fig. 1, 2; det paagjeldende Billede forestiller et venstre *Naviculare* af Fodroden. Senere har Lund inddraget Arten, som det sees af Udtrykkene i hans Afhandling fra 1845, p. 6. Knoglen findes endnu i Samlingen. Den er fra Lapa de Genette og tilhører det samme Skelet, hvorpaa Lund tidligere havde grundet sin *Megalonyx cuvieri*. Lund maa selv være bleven opmærksom herpaa; i sit Haandskrift har han henført Knoglen til *S. owenii* (ɔ: *S. cuvieri*, ɔ: *S. magnum*).

Sphenodon sp. Lund er Ungerne af *Scelidotherium magnum* Bravard, Burm. og af *Catonyx giganteus* (Lund). Lund har opstillet Slægten i sin »3dje Afhandling«, 1840, p. 18. Noget Art-Navn har han ikke givet. Hvad Grundlaget var, er ikke sagt; men paa sin Tavle XVII, fig. 5—10, har Lund afbildet et lille Stykke af venstre Overkjæbe med de to forreste Tænder og to løse øvre Tænder, 3dje og 5te venstre. Stykkerne findes endnu; Overkjæbe-Stykket er fra Lapa da Serra das Abelhas, de løse Tænder fra Lapa do Bahu; alt er af ganske unge Dyr, der nylig have begyndt at slide Tænderne. I sin »Meddelelse af det Udbytte« o. s. v., 1845, p. 6—7, oplyser Lund, at det er blevet ham klart, at de paagjeldende Stykker og andre lignende ikke have tilhørt en egen Slægt, men kun været af Unger af Scelidotherier. De afbildede Type-Stykker for Slægten har han henført til sin *Scelidotherium owenii* (ɔ: *S. magnum*), som det sees af Fortegnelsen over hans Samling. Bestemmelsen er utvivlsomt rigtig for de to løse Tænders Vedkommende; men Overkjæbe-Stykket er saa godt som afgjort af »*S. bucklandii*« (ɔ: *Catonyx giganteus*), at dømme efter Formen af 1ste Tand. Andre lignende kegleformede Tænder har Lund henført dels til *S. owenii*, dels til *S. bucklandii*, med fuld Ret. — At Lund's Opfattelse af *Sphenodon* som grundet paa Unger af Arter af *Scelidotherium*-Gruppen er rigtig, fremgaar klart nok af de ikke faa Kjæber i forskjellig Alder i hans Samling. Kjendemærket for *Sphenodon* overfor *Scelidotherium* (eller *Catonyx*), de kegleformede Tænder, er kun et Ungdoms-Tegn; kegleformede Tænder gjenfindes hos Ungerne af alle Gumlere, ligesom hos Unger af andre Pattedyr med stadig voxende, rodaabne Tænder.

Den Opfattelse, som Lund tilsidst havde, er ogsaa fremsat af Owen (Descr. of the skeleton of an extinct gigantic Sloth, Mylodon robustus, 1842, p. 170); den er godkjendt af Reinhardt (Vidensk. Medd. Naturhist. Foren. for 1876, p. 413, og Kæmpedovendyr-Slægten Coelodon, 1878, p. 284) og af Burmeister (Sitzungsber. Akad. Wissensch. Berlin, 1885, p. 291; ibd., 1886, p. 1127); Liais (Climats etc., 1872, p. 363, 378) har gjengivet Lund's Ord; og P. Gervais (Zoologie et Paléontol. Génér., 1, 1867—69, p. 139) har fremsat en ganske lignende Mening. H. Gervais og Ameghino (Mammifères fossiles de l'Amérique du Sud, 1880, p. 143) derimod opretholde *Sphenodon* som Slægt under Foregivende af, at den til Forskjel fra de fleste andre af dens Slægtninge kun havde 4 øvre Kindtænder. Hvorledes de ere komne til denne Tro, er ikke let at forstaa; det stemmer i hvert Fald ikke med Virkeligheden. (Lige saa uforklarlig er den Meddelelse hos Carus & Gerstäcker, Handb. der Zoologie, Bd. 1, 1868—70, p. 179, at *Sphenodon* har »$\frac{4}{4}$ Zehen«, selv om Zehen er en Trykfejl for Zähne.)

Trods alt hvad der er gjort for at tilbagekalde Lund's Slægt *Sphenodon*, baade af Lund selv og af andre, er Navnet dog vedblevet at leve i de zoologiske Fortegnelser. — Det findes i Trouessart's Catalogus Mammalium, 1898, p. 1106, som gyldigt Slægt-Navn; som Art-Navn er endogsaa opført »*minutus* Lund«, skjønt Lund intet Art-Navn havde givet; Navnet maa vist være tilfældig overført fra Lund's *Megalonyx minutus*. — Ligeledes findes det i Palmer's Index Generum Mammalium, 1904, uden Oplysning om, at det er ugyldigt, og som Type for Slægten nævnes ved Fejltagelse *Megalonyx minutus* Lund. Palmer gjør opmærksom paa, at *Sphenodon* Lund er yngre end *Sphenodon* Gray, brugt for et Krybdyr. — Det er øjensynlig Palmer's Redegjørelser, der ere fundne af Poche, som derefter, uden nærmere Undersøgelse af Sagen, og gjentagende Palmer's Fejl, i sin Afhandling »Richtigstellung einiger Gattungsnamen unter den Säugern« (Zoologische Annalen, Bd. I, Heft 1, 1904, p. 47—49) har skrevet følgende: »*Sphenodon* Lund ... ist durch *Sphenodon* Gray ... präoccupiert. Es ist daher nötig, dafür einen neuen Namen zu schaffen, und erlaube ich mir, die Gattung nach Herrn Prof. P. Matschie, dessen scharfsinnige Forschungen bereits so viel Licht auf die Verbreitung der Säugetiere geworfen hat, *Matschiella*, nom. nov., zu nennen. Die typische Art der-

selben ist somit als *Matschiella minuta* (Ld.) zu bezeichnen«. — Ogsaa Trouessart er bleven opmærksom paa Forskjellen mellem *Sphenodon* Lund og *Sphenodon* Gray, og i sin Catalogus Mammalium, Supplementum, 1904—1905, p. 794, giver han det nye Navn *Sphenodontherium* for *Sphenodon* Lund. — Poche er senere igjen traadt i Skranken for sin »*Matschiella*«; i sin Afhandling »Einige notwendige Änderungen in der mammalogischen Nomenclatur« (Zoologische Annalen, Bd. II, Heft 4, 1908, p. 269—272) skriver han: »An die Stelle des Namens *Sphenodontherium* Trouessart ... hat der ältere und damit synonyme Name *Matschiella* Poche ... zu treten«. — Thesaurus Mastozoologiæ er ikke altsammen Guld.

Om de Navne, der i nærværende Afhandling ere brugte for Gumlere fra Lagoa Santa, og om de Beskrivelser og især Billeder af de paagjeldende Arter, der ere fremkomne, er endnu at sige:

Euphractus sexcinctus.

Hovedskal og Skelet af Underarm, Haand og Fod ere afbildede af Cuvier (Recherches sur les Ossemens fossiles, 4. éd., 1836, Atlas, pl. 212, fig. 4—6 og 14—17). Hovedskallen, set fra Siden og nedenfra, er afbildet af Rapp (Anatomische Untersuchungen über die Edentaten, 1852, pl. III, fig. 4, 5). Hovedskallen, set fra Siden og ovenfra, er afbildet af Gray (Hand-List of the Edentate, Thick-skinned and Ruminant Mammals in the British Museum, 1873, pl. VI, fig. 3, 4).

Som enstydig med *E. sexcinctus* (L.) plejer man at regne *E. gilvipes* Ill. Oldfield Thomas (Proceed. Zool. Soc. London, 1903, vol. II, p. 242—243) mener, at der maa skjelnes mellem en større Art fra Syd-Brasilien og Paraguay og en mindre fra Nord-Brasilien, at kalde henholdsvis *E. gilvipes* og *E. sexcinctus.* Der er ikke nævnet anden Forskjel mellem dem end en lille Forskjel i Størrelse, for ringe til at være Art-Forskjel, selv om den skulde vise sig fast.

Efter nogle jordfundne Levninger fra Tarija i Bolivia har Ameghino (Anales del Museo Nacional de Buenos Aires, tom. VIII, 1902, p. 256—257, pl. V, fig. 23, Billede af Over- og Underkjæbe) opstillet en *Dasypus tarijensis.* Om dens Forhold til *Euphractus sexcinctus* og *E. villosus*, med hvilke den har stor Lighed, er det neppe muligt at dømme efter det foreliggende.

Som Slægt-Navn bruges ofte *Dasypus*, men som Oldfield Thomas har paavist (Proceed. Zool. Soc. London, 1911, p. 141), tilkommer dette Navn *D. novemcinctus* og dens Slægtninge. Senere (Zool. Anzeiger, Bd. XLIV, 1914, p. 285) har Oldfield Thomas dog talt for at beholde Navnet *Dasypus* for *Euphractus* for ikke at fremkalde Forstyrrelser i de tilvante Navne; men *Dasypus* for *Euphractus* har ikke været saa almindelig brugt, at der skulde være nogen særlig Grund til at beholde det i denne Betydning; og en Grund til at forlade det er, at i modsat Fald skulde *D. novemcinctus* og dens Slægtninge kaldes med det umulige »latinske« Navn Tatu.

For Arten fra Lagoa Santa have følgende Navne været brugte: *Dasypus gilvipes* Ill. Lund, 1838. — *Euphractus gilvipes* Ill. Lund, 1839. — *Dasypus 6-cinctus* L. Burmeister, 1854.

Xenurus duodecimcinctus.

Art-Navnet »*unicinctus*« L. er ældre end *duodecimcinctus* Schreb., men efter sin Betydning altfor vildledende.

Hovedskal og Skelet af Underarm, Haand og Fod ere afbildede af Cuvier (Ossem. foss., 4. éd., 1836, Atlas, pl. 212, fig. 7—9, 11 og 18). Gray har afbildet Pandeskjoldet (Hand-List etc., 1873, pl. VIII, fig. 1).

Til Lund's *Xenurus antiqvus* har Ameghino (Notas sobre una pequeña coleccion de huesos de Mamiferos procedentes de las grutas calcáreas de Iporanga; Revista do Museu Paulista, vol. VII, 1907, p. 73—74, fig. 4) henført en Overarm fra Hulerne i São Paulo. Henførelsen er sikkert rigtig; men Adskillelsen fra *X. duodecimcinctus* kan ikke opretholdes. Den væsenligste Forskjel fra *X. duodecimcinctus* (»*Cabassus unicinctus*«) fandt Ameghino i Knoglens Størrelse; den skulde være 10 Millim. længere end hos den nulevende Art. Hos det største af de foreliggende Skeletter fra Nutiden fra Lagoa Santa er Overarmen af nøjagtig samme Størrelse som Overarmen fra São Paulo.

Der er dem, der forkaste Slægt-Navnet *Xenurus*, fordi det tidligere har været brugt for en Fugle-Slægt, der nu med Rette bærer et andet Navn, *Alectrurus.* Ameghino har da givet det nye Navn *Lysiurus* (Rev. Arg. Hist. Nat., tom. I, 1891, p. 254); andre have som »latinsk« Navn for Slægten optaget Ordet *Cabas-*

(Anm. 2.)

sous, der i 1831 skal være brugt som Underslægt-Navn af Mc Murtrie (Palmer, Index Generum Mammalium, 1904, p. 149); ogsaa Ameghino har senere godkjendt dette Navn, men skriver det *Cabassus*.

Arten fra Lagoa Santa har været kaldt: *Dasypus gymnurus* Ill. Lund, 1838. — *Xenurus nudicaudus* Lund, 1839. — *X. antiqvus* Lund, 1840. — *X. fossilis* Lund, 1840. — *X. aff. nudicaudo* Lund, 1840. — *X. intermedius* Lund, 1843. — *X. nudicaudis* Lund, 1844. — *Dasypus 12-cinctus* Schreb. Burmeister, 1854. — *Xenurus unicinctus* (L.) Lydekker, 1887. — *Cabassus antiqvus* (Lund) Ameghino, 1907.

Xenurus sqvamicaudis.

Ved Lagoa Santa fik Burmeister en ældre og en yngre Hun af denne Art, og i sin System. Uebers. d. Thiere Brasiliens, Theil 1, Säugethiere, 1854, p. 287—290, har han efter dem opstillet sin *Dasypus* (*Xenurus*) *hispidus*; han havde ikke lagt Mærke til Lund's *X. sqvamicaudis*, som allerede oplyst af Reinhardt (Vidensk. Medd. Naturhist. Foren., 1881, p. 157). Hovedskallerne af Burmeister's to Beltedyr ere senere afbildede af Giebel (Zeitschr. f. d. ges. Naturw., Bd. 18, 1861, pl. III—V, fig. 3, 4).

Til *X. sqvamicaudis* hører sikkert ogsaa Gray's *X. latirostris* (Hand-List etc., 1873, p. 22, pl. VII, fig. 1, 2, VIII, fig. 2, Billeder af Hovedskal og Pandeskjold), opstillet efter Skind og Hovedskal fra Santa Catharina.

Den Hovedskal, som Gray afbilder som tilhørende hans *Ziphila lugubris* (l. c., p. 22—23, pl. VII, fig. 3, 4), ogsaa fra Santa Catharina, kan neppe heller være af nogen anden Art end *X. sqvamicaudis*; nogen Tvivl bliver dog tilbage, især fordi de tilhørende Pandeskjolde (afbildede l. c. pl. VIII, fig. 3, 4) ere ret ejendommelige, med deres faa store Skæl.

Arten fra Lagoa Santa har været kaldt: *Xenurus sqvamicaudis* Lund, 1844. — *Dasypus hispidus* Burmeister, 1854.

Dasypus hybridus.

Der kan vel ikke være stor Tvivl om, at *D. hybridus* Desm. er den samme, der tidligere var kaldt *D. septemcinctus* af Linné og Schreber (Die Säugethiere, zweiter Theil, p. 220—221, pl. LXXII & LXXVI, fig. 3, 4); men som foreslaaet af Rhoads (Proceed. Acad. Nat. Sc. Philadelphia, 1894, p. 114) er det dog vist bedst at holde paa Navnet *D. hybridus* som det første sikre for Arten.

Hovedskal og Skelet af Bækken og Hale ere afbildede af Gray, under Navnet *Muletia septemcincta* (On the Short-tailed Armadillo, Muletia septemcincta; Proceed. Zool. Soc. London, 1874, p. 244—246, pl. XLI; Halen er kunstig afstumpet). (Den Hovedskal derimod, der er afbildet af Cuvier, Ossem. foss., 4. éd., 1836, Atlas, tom. 2, pl. 211, fig. 2—4, og som i Tavleforklaringen, p. 49, siges at være af »Tatou mulet«, hvormed menes *D. hybridus* eller *septemcinctus*, som oplyst i Texten, tom. VIII, p. 223—224, er ikke af denne Art, men af *D. novemcinctus*.) Oplysninger om Tændernes Tal og Hovedskallens Længde ere givne af Hensel (Beitr. z. Kenntn. d. Säugethiere Süd-Brasiliens; Abhandl. Akad. Wissensch. Berlin, 1872, p. 107). Dele af Pandseret ere afbildede af Lahille (Contrib. à l'étude des Édentés à bandes mobiles; Anales del Museo de La Plata, Seccion Zoologica, II, 1895, pl. I & III).

»*Tatusia megalolepis*« Cope (American Naturalist, vol. XXIII, 1889, p. 134—135), opstillet efter et Skind og Skelet fra Chapada i Matto Grosso, er vist ikke andet end *D. hybridus*; Beskrivelsen indeholder neppe noget, der kunde retfærdiggjøre en Adskillelse. Størst Vægt lægger Cope paa Forskjellen i Tallet af Smaaplader i Belterne; hos *T. megalolepis* finder han »in a movable band« kun 43 Smaaplader, hos *T. hybrida* opgiver han Tallet til 57—60. Desværre siger han ikke, i hvilket af Belterne han har talt Skællene; deres Tal er ikke ens i alle Belterne. Men i hvert Fald er der heri saa stor Vexlen, at Sagen er uden større Betydning. Oldfield Thomas (Proceed. Zool. Soc. London, 1903, vol. II, p. 243) optager Arten, skjønt med Tvivl.

At »*Tatusia* (*Muletia*) *propalatum*«, opstillet af Rhoads (Description of a new Armadillo, with remarks on the genus Muletia Gray; Proceed. Acad. Nat. Sc. Philadelphia, 1894, p. 111—114), heller ikke er artforskjellig fra *D. hybridus*, er saa godt som sikkert. Grundlaget for Arten er kun et Skind, med tilhørende Hovedskal, af et ganske ungt Dyr, fra Bahia i Brasilien, og Rhoads har ikke haft tilstrækkeligt Sammenlignings-Stof til at værdsætte dens Egenskaber. Der nævnes nogle faa og smaa Kjendetegn, hvorved den skal kunne skjelnes »from hybrida in the Academy's collection«; det bedste af dem er vel det, hvorefter den har faaet Navn: at Ganebenet naar frem foran bageste øvre Tand, medens det hos *D. hybridus* efter Rhoads skal standse 1 Millimeter bag Tandrækken; men Ganebenets Forrand vexler i Stilling hos *D. hybridus*, selv hos Dyr fra samme

Egn, saaledes hos dem fra Lagoa Santa; den ligger snart udfor 6te Tand (med »bageste øvre Tand« mener Rhoads vel 6te, siden han kun har fundet 6 øvre Tænder hos baade *D. hybridus* og *D. propalatum*; oftest findes dog 7 hos *D. hybridus*, som allerede sagt af Hensel), snart længere tilbage. Ved samme Lejlighed taler Rhoads for at optage Gray's »*Muletia*«, oprettet for *M. hybrida* som Underslægt overfor »*Tatusia*«, med *T. novemcincta* som Type. »*Muletia*« skulde afvige fra »*Tatusia*« ved at have Halen kun af Kroppens Længde, ved ikke at have Længdefure paa Undersiden af Halens yderste Del, ved at Halens første Ring kun er ufuldstændig, kun visende sig paa Undersiden, ved at Rygskjoldet kun har 6—7 frie Belter (mod 8—10) og ved kun at have 6 øvre Tænder paa hver Side (mod 7—8). Intet af disse Kjendemærker for »*Muletia*« gjelder, med Undtagelse af Belte-Tallet.

Arten fra Lagoa Santa har været kaldt: *Dasypus sp.* (Tatu mirim) Lund, 1840. — *D. mirim* Lund, 1842. — *D. aff. mirim* Lund, 1842. — *D. striatus* Lund, 1844, partim. — *D. intermedius* Lund, 1844. — ? *D. gracilis* Lund, 1844.

Dasypus novemcinctus.

Skelettet er afbildet af Cuvier (Ossem. foss., 4. éd., 1836, Atlas, pl. 211). Hovedskallen er afbildet af Krauss (Archiv für Naturgeschichte, Jahrg. 28, Bd. 1, 1862, pl. III, fig. 3 & 4). Om Tændernes Tal og Hovedskallens Størrelse hos »*Tatusia novemcincta*« fra Syd-Brasilien har Hensel givet Oplysninger (Abhandl. Akad. Wissensch. Berlin, 1872, p. 103—105). — Oplysninger om Tandskiftet hos *Dasypus* (og *Euphractus*) skyldes især Gervais, Flower, Hensel, Reinhardt, Leche (og Kükenthal). En Oversigt over Forholdene findes hos Max Weber (Die Säugetiere, 1904, p. 444—445). Se ogsaa Lahille: Anales del Museo de La Plata, Seccion Zoologica, II, 1895, p. 14—16, pl. III.

En ny Art, *Tatusia platycercus*, har Hensel opstillet efter et Skelet og Skjold fra Rio Grande do Sul uden dog at kunne give gode Grunde for Art-Forskjel fra *D. novemcinctus* (l. c., p. 105—106).

Til *D. novemcinctus* maa utvivlsomt ogsaa de Former regnes, hvis Hovedskaller Gray har afbildet under Navnene *Tatusia peba*, *T. mexicana*, *T. granadiana*, *T. leptorhyncha*, *T. brevirostris*, *T. leptocephala*, *T. boliviensis* (Hand-List etc., 1873, pl. I—III, V); de stamme fra forskjellige Egne i Syd- og Mellem-Amerika og vise smaa Forskjelligheder i Form af Taareben, Næseben og andet; men det er umuligt deri at finde Art-Forskjel; lignende smaa Afvigelser findes blandt Hovedskaller fra samme Egn, blandt Hovedskallerne fra Lagoa Santa.

Efter et Skind fra Ecuador har Lönnberg (Arkiv för Zoologi, Bd. 8, Nr. 16, 1913, p. 34—35) opstillet en ny Underart: *D. novemcinctus æqvatorialis*; han fremfører en Række Egenskaber, hvori dette Skind skal afvige fra Linné's Type for Arten. Ganske lignende Forskjelligheder findes blandt Skindene fra Lagoa Santa, lunefuldt vexlende. Ogsaa i Museet i Kjøbenhavn haves et Skind af Arten fra Ecuador; lægges det blandt Skindene fra Lagoa Santa, viser det sig ganske umuligt at udmærke det ved nogetsomhelst.

Som Slægtnavn bruges ofte *Praopus*, »*Tatusia*« eller »*Tatu*«. Med Rette er Navnet *Dasypus* brugt (se under *Euphractus*).

Arten fra LagoaS anta har været kaldt: *Dasypus longicaudus* Pr. Max. Lund, 1838. — *D. uroceras* Lund, 1839. — *D. affinis* (ɔ: *urocerati*) Lund, 1839. — *D. octocinctus* L. Lund, 1840. — *D. aff. octocincto* Lund, 1840. — *D. longicaudis* Pr. Max. Lund, 1844. — *D. geometricus* Lund, 1844. — *D. punctatulus* Lund, 1844. — *D. striatus* Lund, 1844, partim. — *Tatusia novemcincta* (L.) Lydekker, 1887.

Dasypus punctatus.

I sin Afhandling On the arrangement of the Edentate Mammalia (Proceed. Zool. Soc. London, 1851, p. 213) siger Turner jun., at der i Museum of College of Surgeons findes et Skjold af en *Dasypus* fra Nutiden, hvis Plader ere lige saa store som hos Lund's *D. punctatus*, og han mener derfor, at *D. punctatus* er en tvivlsom Art og ikke uddød. Heri kan han ikke have Ret. Den nulevende *Dasypus*-Art, til hvilken han sigter, kan vel ikke være nogen anden end *D. kappleri*, den største af Slægtens nulevende Arter. Den foreligger ikke til Sammenligning; men dens Hovedskal, dog uden Underkjæbe, er afbildet af Krauss (Ueber ein neues Gürtelthier aus Surinam; Archiv für Naturgeschichte, Jahrg. 28, Bd. 1, 1862, p. 19—34, pl. III, fig. 1 & 2) og af Gray (Hand-List etc., 1873, p. 16—17, pl. IV), og fra Lagoa Santa haves Kjæbestykker af *D. punctatus*, der kunne sammenholdes med Billederne. Det viser sig, at Underkjæbe-Stykker af ganske unge Dyr af *D. punctatus*, med Mælketænder, ere ikke lidt større end tilsvarende Afsnit af Overkjæben af den voxne

(Anm. 2.)

D. kappleri og altsaa maa være af en betydelig større Art; største Tværmaal af løst fundne Tænder af voxen *D. punctatus* er 3¾—4 Millim., medens samme Maal paa de største Tænder i Overkjæben hos *D. kappleri* er 2¾ paa Billederne hos Krauss og Gray. (De Smaaplader af Skjoldet af *D. punctatus*, som Lund har afbildet, ere iøvrigt paafaldende smaa; de maa sikkert skrive sig fra et ungt Dyr.)

Arten fra Lagoa Santa har været kaldt: *Euryodon latidens* Lund, 1839, partim. — *Dasypus punctatus* Lund, 1840. — *Tatusia punctata* (Lund) Lydekker, 1887.

Dasypus sulcatus.

Nogen Lighed med *Dasypus sulcatus* har Ameghino's *Propraopus grandis* (især: Contribucion al conocimiento de los Mamíferos fósiles de la República Argentina; Actas de la Academia Nacional de Ciencias en Córdoba, tom. VI, 1889, p. 862—863, pl. 67, fig. 1—6), der af Lydekker omtales under Navnet *Tatusia grandis* (The extinct Edentates of Argentina; Anales del Museo de La Plata, Paleontologia Argentina, III, 1894, p. 66, pl. XLIV); den kjendes efter Skjoldet. Hvad der minder om *D. sulcatus*, er dels den meget betydelige Størrelse, dels Mangelen eller Faatalligheden af Haargruber i Bagranden af Skjoldets Smaaplader, dels de ret stærkt pudeformet opstaaende Felter paa Smaapladerne og de dybe Aare-Furer. Men den er endnu noget større end den største foreliggende *D. sulcatus* fra Lagoa Santa, at dømme efter Størrelsen af Belternes Smaaplader; og hvad der især udmærker den, er, at Tegningen paa Smaapladerne baade i Skulder- og Lendepandser og i Belterne er en noget anden; Furerne, der skille Midtfeltet fra Sidefelterne i Belternes Benplader, ere næsten lige, ikke indbuede paa Midten, o. s. v.

Arten fra Lagoa Santa har været kaldt: *Hoplophorus selloi* Lund, 1840, partim. — *Dasypus sulcatus* Lund, 1842. — *Hoplophorus sellowi* Lund, Reinhardt, 1875, partim.

Chlamydotherium majus.

Slægten er gjenfunden i Plata-Landene. Efter Levninger derfra har Ameghino opstillet sin »*Ch. typum*« (først kaldet *Pampatherium typus*) (især: Contrib. Mam. Fos. Rep. Arg., 1889, p. 854—855, pl. 67). Ameghino siger ikke, hvori den skal afvige fra Lagoa-Santa-Arten, og i de afbildede Smaaplader af Skjoldet, hvorpaa Arten væsenligst er grundet, er det ikke muligt at opdage nogen Forskjel; der er al Sandsynlighed for, at »*Ch. typum*« er enstydig med *Ch. majus.* Lydekker (The extinct Edentates of Argentina; Anales del Museo de La Plata, Paleontologia Argentina, III, 1894, p. 53) lader Spørgsmaalet uafgjort. — Et Par andre Arter, hvis Forhold er mere tvivlsomt, har Ameghino desuden opstillet; det er *Ch. paranense*, *Ch.? extremum* og *Ch. intermedium.* Ogsaa en tvivlsom Art er *Ch. minutum* Moreno & Mercerat, omtalt af Lydekker (l. c., p. 54, pl. XXXIII, fig. 1—3).

Slægten, vist endda samme Art som den der fandtes ved Lagoa Santa, er ogsaa gjenfunden i Nord-Amerika, i Florida, som oplyst af Leidy (Descr. of Vertebrate Remains from Peace Creek, Florida; Transact. Wagner Free Institute of Science, 1889, p. 24—25, pl. IV, fig. 3—6).

Lund's »2den Afhandling«, hvori *Chlamydotherium*-Slægten opstilles, var afsendt fra Lagoa Santa 16de November 1837; en foreløbig Meddelelse fremkom i Overs. Vidensk. Selsk. Forhandl. 1838; Særtryk af Afhandlingen udkom i 1839; i Vidensk. Selsk. Naturv.-Mathem. Afhandl. udkom den i 1841 (alt oplyst af Gosch, Udsigt over Danmarks Zoologiske Litteratur, 3dje Afdeling, 1878, p. 295). I 1838 har ogsaa Bronn, i Lethæa Geognostica, Bd. 2, p. 1258, brugt Navnet *Chlamydotherium*, men i anden Betydning, som enstydigt med Owen's *Glyptodon*, der er opstillet i 1839. Ameghino (Rev. Arg. de Hist. Nat., tom. I, 1891, p. 252), der var i den Tro, at Lund's *Chlamydotherium* ikke kunde føres længere tilbage end til 1839, forkastede derfor Navnet som gjeldende for det Dyr, som Lund har haft for Øje, og ombyttede det med *Pampatherium* Ameghino. Palmer (Index Generum Mammalium, 1904, p. 184), der har det rette Aarstal, 1838, for Lund's Navn, siger derimod kun, at det er »possibly preoccupied by *Chlamydotherium* Bronn«. Ameghino hentyder til den Mulighed, at Navnet *Glyptodon* Owen maa vige for *Chlamydotherium* Bronn(!).

Arten fra Lagoa Santa har været kaldt: *Chlamydotherium humboldtii* Lund, 1839. — *Ch. giganteum* Lund, 1839, partim. — *Ch. gigas* Lund, 1839, partim. — *Ch. majus* Lund, 1842.

Hoplophorus euphractus.

Navnet er i nærværende Afhandling taget i den Betydning, hvori det fra første Færd blev brugt af Lund. Lund selv overførte senere Navnet til at gjelde en anden Art; til nærværende Art gav han da det nye Navn *H. meyeri*, og heri er han fulgt af Reinhardt og af andre med ham, som ovenfor sagt.

I sin Afhandling om »De i Brasiliens Knoglehuler fundne Glyptodont-Levninger« (Vidensk. Medd. Naturhist. Foren. for 1875) godkjender Reinhardt Burmeister's Henførelse af Lund's *Hoplophorus euphractus* (eller *H. meyeri* Lund, som Reinhardt kalder den) til samme Slægt som *H. ornatus* (Owen), hvad der, efter hvad man dengang kjendte, godt kunde forsvares; Næsens Bygning hos *H. ornatus* var dengang ukjendt (paa sit Billede af Hovedskallen af *H. ornatus*, Anales del Museo Publico de Buenos Aires, tom. II, 1870—74, pl. XVIII, har Burmeister tegnet Næsen i Omrids efter Lund's Tegning af *H. euphractus*). Som Skjelnemærke for *H. euphractus* overfor *H. ornatus* (der dengang bedst kjendtes efter Burmeister's Fremstilling) opfører Reinhardt Størrelsen af de forreste øvre Tænder. Han nævner ogsaa en Forskjel i Kindbuens Form, hvorpaa allerede Burmeister havde gjort opmærksom: fra Kindbuens Underrand skulde der hos *H. ornatus* under Ojehulen udgaa en fremspringende Kam, medens en saadan Kam mangler hos *H. euphractus*; men dette Fremspring maa være en tilfældig Senekam paa den Hovedskal, som Burmeister har afbildet; den findes ikke paa tre nu foreliggende Hovedskaller af *H. ornatus* i Zoologisk Museum i Kjøbenhavn, og den mangler ligeledes paa den Hovedskal, som Lydekker har afbildet (Anales del Museo de La Plata, Paleontol. Argent., III, 1894, pl. XII). — Af Levningerne fra Lagoa Santa omtaler Reinhardt næsten udelukkende det Stykke af en Hovedskal, som Lund havde afbildet; til alle de andre Levninger tages saa godt som ikke Hensyn.

Et Par smaa Stykker af et Skjold og »the middle and ungueal phalanges«, alt fra Bahia Blanca, fundet sammen, henførtes af Owen (Zoology of the Voyage of the Beagle, part I, Fossil Mammalia, 1840, p. 107, pl. XXXII, fig. 2—4) til *Hoplophorus euphractus* Lund. Om Skjoldstykkerne ere rigtig bestemte eller ej, er ikke til at afgjøre. Hvad det er, der er afbildet som 2det og 3dje Fingerled, kan ikke skjønnes; »Kloleddet« er i hvert Fald langt fra at minde om *Hoplophorus*.

Efter Stykker af et Pandser, der siges at være fra en Hule i Minas Geraes, har Nodot (Description d'un nouveau genre d'Édenté fossile, etc.; Mémoires de l'Acad. Impér. des Sciences etc. de Dijon, 2. sér., tom. V, année 1856, 1857, Sect. des Sciences, p. 97—99, Atlas, pl. 11, fig. 3—5) opstillet sin *Glyptodon gracilis*. Burmeister (Anales del Museo Publico de Buenos Aires, tom. II, 1870—74, p. 405, og andre Steder) mener, at den er enstydig med Lund's *H. euphractus*, og heri er han fulgt af andre. Hvis Findestedet for *G. gracilis* er rigtig opgivet (hvorom der er nogen Grund til at tvivle, som paavist af Reinhardt, Vidensk. Medd. 1875, p. 209), er det sandsynligt, at Burmeister har Ret; det bedste af de afbildede Stykker kunde nok se ud til at være et Stykke af Skulderpandseret af *H. euphractus*; men Ligheden med nærstaaende Former, som *Lomatophorus ornatus*, er saa stor, at en Forvexling er mulig.

Pouchet (Contrib. à l'anatomie des Édentés, deuxième mémoire, *Hoplophorus euphractus*; Journal de l'Anatomie et de la Physiologie, 3. année, 1866, p. 337—353, pl. IX, X) har under Navnet *Hoplophorus euphractus* Lund, som han regner for enstydigt med *Glyptodon ornatus* Owen, beskrevet og afbildet et Rygskjold og nogle dertil hørende Dele af Bækkenet, fra Argentina. Hvis Afbildningen af Skjoldet er blot nogenlunde rigtig, kan der ikke være Tale om, at det har tilhørt en *Hoplophorus* eller en *Lomatophorus* (*Glyptodon ornatus*); dertil ere Smaapladerne for store og for ensartede, paa Skulderen formede som paa Ryggen. Burmeister har tilsidst (Anales del Mus. Publ. de Buenos Aires, tom. II, 1870—74, p. 224) henregnet Pouchet's *Hoplophorus euphractus* til *H. ornatus*. Maaske har Burmeister Ret; men i saa Fald maa Pouchet's Billede være ganske mislykket.

Ogsaa Burmeister (Ueber Hoplophorus euphractus; Archiv für Anatomie und Physiologie, 1871, p. 164—179, pl. VII A) har under Navnet *Hoplophorus euphractus* Lund beskrevet og afbildet Pandser af Pande, Krop og Hale og omtalt flere Dele af Skelettet, alt fra Argentina. Senere (Anales del Mus. Publ. de Buenos Aires, tom. II, 1870—74, p. 218 etc.) har han henført disse Levninger til en anden Art, til *H. ornatus* (Owen).

De Billeder af Ansigt og Fod af *Hoplophorus euphractus* (og af Underbenet af »*Scelidotherium bucklandii*«), der fulgte med Lund's Afhandling fra 1845, fandt Burmeister (Anales del Mus. Publ. de Buenos Aires, tom. II, 1870—74, p. 103) saa overensstemmende med de tilsvarende Dele hos *Panochthus tuberculatus*, at han mente, de maatte fremstille en Art af samme Slægt, og han henførte dem derfor til en ny Art, *Panochthus lundii*. At dette var en Fejltagelse, at de paagjeldende Stykker virkelig høre sammen med de Pandser-Stykker, der maa regnes for Typen for *H. euphractus*, erkjendte han senere (l. c., p. 158). Og i sin indgaaende Skildring af den argentinske Art *H. ornatus* (l. c., p. 157—226, pl. XVII—XXII) søgte han at paavise Egen-

(Anm. 2.)

heder overfor *H. euphractus*; han mente at finde dem i Kindbuens Form, som ovenfor nævnt (p. 281), og i nogle af Fodens Forhold.

Lund's *H. euphractus* mener Burmeister dog virkelig at have gjenfundet i Argentina; han omtaler nogle faa Levninger af Skjoldet (Descr. phys. de la Rép. Arg., tom. III, part. I, 1879, p. 410).

Blandt de Levninger fra Hulerne i Minas Geraes, der ere havnede i British Museum, findes et Stykke af en Haleskede med store Knuder paa Siderne, af Lydekker (Catal. Foss. Mamm. Brit. Mus., part V, 1887, p. 124) henført til *Euryurus rudis* (P. Gerv.)?. Det er sandsynligt, at Stykket er af *H. euphractus*, der netop har ualmindelig fremstaaende Knuder paa Halen. Der er i Hulerne ikke fundet noget, der kunde tyde paa Tilstedeværelse af en *Euryurus*.

Baade Ameghino (Contrib. Mam. Fos. Rep. Arg., 1889, p. 805—806) og Lydekker (An. Mus. La Plata, Paleontol. Arg., III, 1894, p. 19—20) opføre »*Hoplophorus* (eller *Lomaphorus*) *meyeri*« som hørende til den argentinske Fauna, men kun efter Burmeister's Vidnesbyrd; begge sige, at de ikke selv have set Levninger fra Argentina.

Fordi Navnet *Hoplophorus* (»*Oplophorus*«) i 1837 har været givet til et Krebsdyr, har Ameghino (Revista Argentina de Hist. Nat., tom. I, 1891, p. 251) ombyttet *Hoplophorus* Lund, 1838, med det nye Navn *Sclerocalyptus*. Men som Type for Slægten har han ikke taget den Art, hvorefter Lund havde grundet Slægten, men *Hoplophorus ornatus* (Owen) Burm., der er saa forskjellig fra *H. euphractus*, at den ikke kan rummes i samme Slægt. I nærværende Afhandling er efter Lydekker's Forbillede (An. Mus. La Plata, Pal. Arg., III, 1894, p. 17, 19) Navnet *Lomatophorus* (»*Lomaphorus*«) Ameghino, 1889, brugt for den Slægt, hvortil »*Hoplophorus*« *ornatus* hører. (Til samme Slægt henfører Lydekker med Tvivl og med Urette Lund's *H. euphractus*.)

Om Arter og Slægter, der staa nær ved *H. euphractus*, findes de bedste Oplysninger hos:

Burmeister: Descripcion del Genero Hoplophorus; Anales del Museo Publico de Buenos Aires, tom. II, 1870—74; p. 157—226, pl. XVII—XXII. Det vigtigste Arbejde om *Lomatophorus ornatus*.

Ameghino: Contrib. Mam. Fos. Rep. Arg., 1889; p. 802—822, med flere Tavler. Især om *Lomatophorus*.

Lydekker: The Extinct Edentates of Argentina; Anales del Museo de La Plata, Paleontol. Argent., III, 1894, Afsnittet p. 19—27, pl. XI—XVI. Om *Lomatophorus*.

Arten fra Lagoa Santa har været kaldt: *Hoplophorus euphractus* Lund, 1839. — ?*H. minor* Lund, 1840. — *H. meyeri* Lund, 1844. — ?*Glyptodon gracilis* Nodot, 1856. — *Panochthus lundii* Burmeister, 1870. — ?*Euryurus rudis* (Gerv.) Lydekker, 1887. — *Lomaphorus meyeri* (Lund) Lydekker, 1894. — *Sclerocalyptus meyeri* (Lund) Trouessart, 1898—99.

Glyptodon clavipes.

I sin Afhandling om Glyptodont-Levningerne fra Lagoa Santa (Vidensk. Medd. 1875) søger Reinhardt at vise, at der ved Lagoa Santa har levet to Arter *Glyptodon* eller *Schistopleurum* (hvad der er det samme, Slægten »*Schistopleurum*« er kun grundet ved en Fejltagelse), begge forskjellige fra de »Arter«, der kjendtes fra andre Egne. Den ene af de to kaldte han *Schistopleurum euphractum* (Lund), den anden *Glyptodon*? *dubius* Rhdt. Grundlaget for den første var et ungt Skelet fra Lapa da Escrivania Nr. 5, som Lund havde fundet mod Slutningen af sine Hule-Undersøgelser, og som han kaldte *Hoplophorus euphractus*, skjønt han tidligere havde brugt dette Navn i en anden Betydning, for en Art, som han nu kaldte *H. meyeri*, og skjønt han ligeledes tidligere havde brugt Navnet *Pacytherium magnum* for Knogler, fra Lapa de Soares, der stemme ganske med Escrivania-Skelettet. Grundlaget for den anden vare nogle Knogler, fra Lapa do Bahu, som Lund ikke havde udskilt fra samme Art.

Reinhardt søgte at udmærke sine to Arter fra de andre dengang kjendte. Men til Sammenligning med Lagoa-Santa-Knoglerne havde han ikke meget andet end Beskrivelser og Billeder, især i Afhandlinger af Owen, Nodot, Gervais og først og fremmest Burmeister; af Gjenstande havde han kun en Afstøbning af en stor Hovedskal af »*Glyptodon typus*«, der fra Argentina er bragt til Paris, og som findes afbildet i en Afhandling af Gervais (Zool. et Paléontol. Génér., I, 1867—69, pl. XXXVII). Efter Reinhardt's Tid er der baade i Zoologisk Museum i Kjøbenhavn og i andre Museer samlet talrige Levninger, der kaste nyt Lys over Spørgsmaalene; blandt andet har det vist sig, at Former, som man havde ment at maatte regne for gode Arter, i Virkeligheden ikke kunne holdes ude fra hinanden; adskillige af de opstillede *Glyptodon*-Arter have vist sig at maatte henføres til én Art, *G. clavipes*. Det gjelder ogsaa de to Arter, som Reinhardt fastholdt.

Som Kjendemærker for »*Schistopleurum euphractum*« overfor *Glyptodon* (eller *Schistopleurum*) *typus* (der er enstydig med *G. clavipes*) nævner Reinhardt Hovedskallens ringere Størrelse, Tændernes ringere Størrelse og lidt anden Form, den forholdsvis større Afstand mellem Tindinggruberne, den mere skraanende Stilling af Nakkebenets *Supraoccipitale* og en lille Forskjel i Underkjæbens Form. Dette var de Forskjelligheder, han havde kunnet finde mellem Hovedskallen fra Escrivania-Hulen og den ovenfor nævnte Afstøbning af en Hovedskal fra Argentina. — Forskjel i Størrelse findes vel; men den er meget mindre, end Reinhardt mente. Den paagjeldende Hovedskal fra Argentina er af et ualmindelig stort Skelet; andre foreliggende Hovedskaller af samme Form ere betydelig mindre, skjønt de ere ældre. Og ikke lidt af Forskjellen i Størrelse skyldes Forskjel i Alder. Reinhardt havde selv Øje for dette som en Mulighed, men mente at kunne se bort derfra; han havde faaet Fotografier af det Skelet i Museet i Paris, der hører til den nævnte Hovedskal, og fandt, at det »er af et ikke udvoxet Dyr, som vel endog netop har været af samme Alder som det foreliggende«, ɔ: det unge Skelet fra Escrivania-Hulen; paa Fotografierne »ser man tydeligt, at Lemmeknoglernes Epiphyser til Dels endnu ikke ere groede sammen med Diaphyserne« (l. c. p. 187). Men heri har Reinhardt ikke Ret; paa Fotografierne, der haves i Museet, kan man netop kun skimte Grændselinierne for nogle af Endestykkerne paa Overarm, Albueben, Laarben og Skinneben; de synes at have været godt ifærd med at voxe fast; Skelettet har sikkert været af et meget ældre Dyr end Escrivania-Skelettet, hos hvilket Lemmeknoglernes Endestykker ere ganske frie. At slutte efter de mange Skelet-Dele af Glyptodonter, der foreligge i Museet, ser det ud til, at Lemmeknoglernes Endestykker først i meget høj Alder voxe fast. — Paa Forskjellen i Tændernes Form kan ingen Vægt lægges; dertil er den for lille, og dertil ere Forholdene i denne Henseende for vexlende. Forskjellen i deres Størrelse maa tildels være Følge af Forskjel i Alder. — Forskjellen i Pandens Form er sikkert ogsaa væsenlig et Udtryk for Forskjel i Alder; med Alderen indsnevres Panden mellem Tindinggruberne. — Forskjellen i Nakkens Form er ret paafaldende, skjønt lille; men overfor al den øvrige Overensstemmelse kan den neppe have meget at sige. — Forskjellen i Underkjæbens Form er helt ubetydelig.

Fra Burmeister's Billeder af *Glyptodon elongatus* (der senere har vist sig at være en Form af *G. clavipes*) skal *S. euphractum* ligeledes afvige ved at være mindre og ved at have bredere Pande og desuden ved at have flere Bigrene paa Tændernes Midtlister. Forskjellen i Størrelse og Pandeform maa i hvert Fald tildels være Følge af Forskjel i Alder, og i Henseende til Udvikling af Bigrene ere *Glyptodon*-Tænderne i den Grad vexlende, aldrig ens paa højre og venstre Side, at ikke meget kan bygges derpaa.

Fra Burmeister's Billeder af *Glyptodon lævis* (ogsaa en Form af *G. clavipes*) skal *S. euphractum* afvige ved at have en anderledes formet Overarm, idet den nedre Ledflade er stillet skraat, medens den hos *G. lævis* er omtrent vandret. Forskjellen er ret iøjnefaldende, men kan neppe have Betydning. Efter Burmeister have ogsaa »*G. asper*« (ɔ: *G. typus*, *G. clavipes*) og »*G. elongatus*« den vandrette Ledflade; det samme er at finde paa et af Museets Skeletter af typisk »*G. asper*«; men paa et andet Skelet, der ellers er ganske af samme Form, er Ledfladen lige saa skraat stillet som paa Escrivania-Skelettet.

Fra *Glyptodon clavipes*, saaledes som den er afbildet af Owen og Huxley, skal *S. euphractum* afvige i Form af Pande og Tænder, eller i hvert Fald i Tænderne. — Paa Owen's Billede af Hovedskallen af *G. clavipes*, siger Reinhardt, er Pandens Brede over *Foramina lacrymalia* lige saa stor som over *Prc. postorbitales*, i Modsætning til Forholdet hos *S. euphractum* og alle andre *Glyptodon*-Arter, hvor Afstanden mellem *Prc. postorbitales* er den største; paa Huxley's Billede af »*G. clavipes*« er Forholdet derimod det sædvanlige; og Reinhardt mener, at Grunden til denne Uoverensstemmelse snarest maa være, at Owen og Huxley have haft forskjellige Arter for sig. Men Uoverensstemmelse findes i Virkeligheden ikke; paa Owen's Billede, der er i ½ naturlig Størrelse, er Breden over *Foramina lacrymalia* 79 Millim., over *Prc. postorbitales* 86; Forholdet er i alt væsenligt det sædvanlige, men lidt tilsløret af stærke Ujevnheder paa Øjehulens Rand, som Følge af Alder. — I Tænderne skal *G. clavipes* afvige fra *S. euphractum* ved næsten at mangle Bikamme; i denne Henseende vexle Glyptodonterne for meget til, at der kan lægges Vægt herpaa.

De Knogler fra Lapa do Bahu, hvorpaa Reinhardt grundede sin *Glyptodon? dubius* (Vidensk. Medd. 1875, p. 212—219, pl. IV, fig. 1—3), ere et lille Stykke af højre Overkjæbe, med det meste af Gruben for 3dje Tand og noget af Kindbuen, og et lille Stykke af venstre Kindbue af samme Skelet. Fra det unge Skelet af *Glyptodon clavipes* fra Escrivania-Hulen, Typen for *Schistopleurum euphractum* (Lund) hos Reinhardt, skal *G.? dubius* afvige, 1) ved at *Canalis infraorbitalis* ikke er udelt, men ved en Benbro er delt i et øvre og et nedre Afsnit, 2) ved at Gruben for 3dje Tand har et lidt andet Leje i Forhold til Kindbuens forreste

(Anm. 2.)

Grund, lidt længere skudt tilbage, 3) ved at Gruben for 3dje Tand er større, og 4) ved at det forreste af Tandens tre Afsnit er lidt større end det mellemste, ikke omvendt. 1) Reinhardt henviser selv til den Mulighed, at den delte *Canalis infraorbitalis* er en Tilfældighed ved dette ene Skelet; saaledes er det utvivlsomt; lignende Forhold ere ikke sjeldne hos andre Dyr; det findes ogsaa undertiden hos »*Propalæohoplophorus*« (Scott: Reports of the Princeton University Expeditions to Patagonia, 1896—1899, vol. V, part I, 1903, p. 123, 136). 2) At 3dje Tand har en anden Stilling hos »*G. dubius*« end hos *G. clavipes*, kan ikke med Rette siges; det kan synes saa, naar det lille Kjæbe-Brudstykke af »*G. dubius*« ikke holdes i nøjagtig samme Stilling som Kjæben af *G. clavipes*; stilles Kjæberne nøjagtig ens, begge med Tandgruberne lodrette, er det ikke muligt at paapege nogen Forskjel i Grubernes Stilling i Forhold til Kindbuens Rod. 3) At Gruben for 3dje Tand er større hos »*G. dubius*« end hos *G. clavipes* fra Lagoa Santa, har sin Forklaring deri, at Kjæben af »*G. dubius*« er af et stort, meget aldrende Dyr, hvis Kindben har været fuldstændig sammensmeltet med Overkjæbebenet, medens den paagjeldende *G. clavipes* fra Lagoa Santa er et lille, ganske ungt Dyr med løst Kindben. 4) Forskjellen i Formen af 3dje Tand er saa lille, og Forholdet i denne Henseende saa vexlende hos *G. clavipes*, at der ingen Vægt kan ligge herpaa. — Kort sagt, de nævnte Forskjelligheder mellem »*G.? dubius*« og *G. clavipes* kunne paa ingen Maade retfærdiggjøre Opstilling af en ny Art. — (Reinhardt's Grund til at henføre den paagjeldende Art til »*Glyptodon?*«, ikke til *Schistopleurum*, var den, at han delte den dengang almindelige Tro, at disse to »Slægter« skjelnedes ved Haleskedens Form, og i Lapa do Bahu var der ikke fundet nogen af de Knuder, der mentes at være ejendommelige for *Schistopleurum*-Halen. Reinhardt nævner vel Gervais' Indsigelse mod den almindelige Opfattelse, men lægger ikke Vægt paa den. Tilfældigvis er der i Lapa do Bahu i det hele ikke fundet nogen Levning af Skjoldet af *Glyptodon* eller »*Schistopleurum*«.) — Der er i Lapa do Bahu fundet flere andre *Glyptodon*-Knogler end de to nævnte; de vare allerede af Lund, ligesom de to Kjæbestykker, erkjendte som tilhørende en anden Glyptodont end den, hvis Levninger ere de talrigste i Hulen, *Hoplophorus euphractus* Lund (fra første Færd); dem har Reinhardt ikke taget i Betragtning. I det hele har Reinhardt kun taget Hensyn til nogle faa af de *Glyptodon*-Knogler, der ere fundne ved Lagoa Santa.

Ameghino mener at have gjenfundet Lund's *Hoplophorus minor* i Argentina, og han afbilder en Smaaplade af Skjoldet under Navnet *Glyptodon minor* (Contrib. Mam. Fos. Rep. Arg., 1889, p. 783—784, pl. 53, fig. 4). Hvad Lund har ment med Navnet *H. minor*, lader sig ikke oplyse (se p. 271). Hvad Ameghino afbilder, er utvivlsomt af *Glyptodon clavipes*.

Ogsaa *Glyptodon euphractus* (Lund, Rhdt.) mener Ameghino at have fundet i Argentina, og han afbilder en Smaaplade af Skjoldet (l. c., p. 781—782, pl. 53, fig. 5). Billedet forestiller sikkert *G. clavipes*.

Lydekker (Anales del Museo de La Plata, Paleontol. Argent., III, 1894, p. 12) opfører vel Arten fra Lagoa Santa som en egen Art, under Navnet *Glyptodon euphractus* (Lund, Rhdt.), men siger dog om den: »The species is very imperfectly known, but the specimens from the Brazilian caves indicate a form of smaller size than the typical *G. clavipes*, of which they may, however, indicate a smaller race«. Vel haves fra Lagoa Santa enkelte forholdsvis smaa Skeletter, men ringe Størrelse er ikke et gjennemgaaende Mærke for *Glyptodon*-Arten fra Lagoa Santa. — Kun paa Grundlag af Ameghino's Opgivelser optager Lydekker (l. c.) »*G. euphractus*« i den argentinske Fauna.

De vigtigste Afhandlinger om *Glyptodon clavipes*, og maaske nærstaaende Arter, ere følgende:

Weiss: Über das südliche Ende des Gebirgszuges von Brasilien in der Provinz S. Pedro do Sul und der Banda oriental etc., nach den Sammlungen des Herrn Fr. Sellow; Abhandl. k. Akad. Wissensch. Berlin, aus dem Jahre 1827, 1830, phys. Kl., p. 217—293, pl. I—V. Indeholder et Afsnit, ledsaget af Billeder, om Skjoldstykker af den Skjolddyr-Art, der senere har faaet Navnet *Glyptodon clavipes*, fra Uruguay; Weiss henfører dem til *Megatherium*. En Prøve af paagjeldende Skjold haves i Museet i Kjøbenhavn (se ovenfor under *Hoplophorus selloi*, p. 269).

D'Alton: Über die von dem verstorbenen Herrn Sellow aus der Banda oriental mitgebrachten fossilen Panzerfragmente und die dazu gehörigen Knochen-Überreste; Abhandl. k. Akad. Wissensch. Berlin, aus dem Jahre 1833, 1835, phys. Kl., p. 369—424, pl. I—IV, med Billeder af Lemmeknogler. Handler om ovennævnte *Glyptodon clavipes*. Arten er ikke navnefæstet, kun nævnet som snarest en Slags Bæltedyr. Der tales om Skjoldet og om en Del af Lemmeknoglerne, især af Haand og Fod. Billederne stemme godt med typisk *G. clavipes* fra Argentina; men Levningerne ere meget ufuldstændige. (2den, 3dje og 4de Finger ere kaldte 3dje, 4de og 5te.)

Owen: Afsnittet p. 178b—e, med Tavle, i Woodbine Parish: Buenos Aires and the Provinces of the Rio de La Plata, 1839. Slægten *Glyptodon* opstilles; noget Art-Navn gives ikke. Grundlaget var en løs Tand (afbildet paa Tavlen) og en højst fantastisk Tegning (gjengiven paa Tavlen) af det tilhørende Skelet, med Skjold, saaledes som det viste sig ved Udgravningen, ved Rio Matanza Syd for Buenos Aires.

Owen: Description of a tooth and part of a skeleton of the Glyptodon clavipes, a large quadruped of the Edentate Order, to which belongs the tesselated bony armour described and figured by Mr. Clift in the former volume of the Transactions of the Geological Society, etc.; Transact. Geol. Soc., 2. ser., vol. VI, 1839, 1841, p. 81—106, pl. X—XIII. Arten *Glyptodon clavipes* opstilles, dels efter den ovennævnte Tand fra Rio Matanza, dels efter nogle faa Knogler, især af Foden, fundne ved Villanueva, Syd for Buenos Aires, sammen med et Skjold, der ved Udgravningen smuldrede hen. Til samme Art henføres, med Rette, de Levninger, der vare beskrevne af Weiss og D'Alton. Paa Tavlerne afbildes Foden, ret fuldstændig (dog manglende blandt andet 1ste og 5te Taa) og Fodens enkelte Knogler. Billederne forestille sikkert den Art, af hvilken 8 Fødder foreligge i Museet i Kjøbenhavn, stammende fra Argentina; men i Knoglernes Sammenstilling maa der være nogle Urigtigheder; den Knogle, der er afbildet som 2det Led af 2den Taa, kan umulig være dette; o. s. v.

Owen: Descriptive and illustrated Catal. of the fossil organic remains of Mammalia and Aves contained in the Museum of the Royal College of Surgeons, 1845, p. 107—120, 382—388, pl. I—V. Indeholder Fortegnelse over og Beskrivelse af adskillige Levninger henførte til *Glyptodon clavipes*, alle fra Argentina, dels fra Rio Matanza, dels fra andre Steder; Findesteder og øvrige Sammenhæng i mange Tilfælde ikke nærmere oplyste; de vigtigste af Levningerne ere afbildede, saaledes en ret fuldstændig Hovedskal (uden Underkjæbe), en Del Smaastykker af Skjoldet og endelig et næsten helt Skjold, med Haleskede, sammenstillet med Dele af Skelettet. I de fleste Tilfælde er der ikke Tvivl om, at Owen har haft Ret i at henføre Levningerne til *G. clavipes*; men den Haleskede, der var maget sammen med Kropskjoldet (skjønt den var modtagen ved en anden Lejlighed end dette), har senere vist sig at tilhøre en anden Skjolddyr-Slægt, *Lomatophorus* (*Hoplophorus*). — Som forskjellig fra *G. clavipes* opfører Owen en *G. reticulatus*, grundet paa et Par Smaastykker af Skjoldet, fra Rio Matanza; et af Stykkerne er afbildet og kan med Skikerhed siges at være af en gammel *G. clavipes*, fra Midten af Ryggen, som det godtgjøres ved Sammenligning med de mange *Glyptodon*-Skjolde fra Argentina i Museet i Kjøbenhavn.

J. Müller: Bemerkungen über die Fussknochen des fossilen Gürtelthiers, Glyptodon clavipes Ow.; Abhandl. k. Akad. Wissensch. Berlin, Jahrg. 1847 (gelesen 8. Juni 1846), p. 266—267, pl. I, II. Af Knogler, som Sellow havde hjembragt, og som vare omtalte af D'Alton, sammenstillede Joh. Müller en ret fuldstændig Fod, dog uden Kloled, afbildede den og sagde nogle faa Ord om den. Billederne stemme udmærket med *Glyptodon*-Fødder fra Argentina i Museet i Kjøbenhavn; men fordi Knoglerne ere rigtig ordnede, viser der sig paafaldende Forskjelligheder fra Owen's ovennævnte Billeder; herpaa er J. Müller ikke bleven opmærksom.

Nodot: Description d'un nouveau genre d'Édenté fossile renfermant plusieurs espèces voisines du Glyptodon; Mémoires de l'Acad. Impér. des Sciences etc. de Dijon, 2. sér., tom. V, Sect. des Sciences, année 1856, 1857, p. 1—166, Atlas, pl. I—XII. Afhandlingens vigtigste Indhold er en Skildring af Skjoldet, med Haleskede, af *Glyptodon clavipes*, efter Stykker fra Argentina, under Navnet *Schistopleurum typus*. Grunden til Opstillingen af en ny Slægt og Art var den, at paagjeldende Haleskede viste sig at være af en ganske anden Type end den, som Owen havde afbildet som tilhørende *G. clavipes*, og at det ikke faldt Nodot ind, at Owen kunde have taget fejl; og Grunden til Valget af Navnet *Schistopleurum*, den sidespaltede, var mere eller mindre tilfældige Revner i paagjeldende Skjolds Siderand. Nodot gjengiver ogsaa Owen's Beskrivelser og Billeder af *G. clavipes* etc., og selv opstiller han et Par nye Arter, efter Brudstykker af Skjolde, fra Buenos Aires og Montevideo, *G. owenii*, *G. subelevatus* (og maaske endnu et Par andre), der dog ikke, eller neppe, kunne holdes ude fra *G. clavipes*.

Burmeister: Anales del Museo Publico de Buenos Aires, tom. I, 1864—69, p. 195—204, pl. VI—VIII. Skildrer *G. clavipes* under de samme Navne som i Hoved-Arbejdet, nævnt nedenfor. Giver Billeder af det hele Skelet, af Halshvirvler, Brystben og Bækken, efter Stykker fra Argentina.

Huxley: On the osteology of the genus Glyptodon; Philos. Transact. Roy. Soc. London, 1865, p. 31—70, pl. IV—IX. Handler mest om Hovedskal, Hvirvelrad og Bækken af *Glyptodon clavipes* fra Argentina.

(Anm. 2.)

Gervais: Zoologie et Paléontologie Générales, I. sér., 1867—69, p. 146, pl. XXXVII. Giver Billede af en fuldstændig Hovedskal af *Glyptodon clavipes* (Arten ikke nævnet), set fra Siden og i Gjennemsnit.

Gervais: Mémoire sur les formes cérébrales propres aux Édentés vivants et fossiles; Nouvelles Archives du Muséum d'Hist. Nat., Paris, tom. V, 1870, p. 1—56, pl. 1—5, Afsnittet p. 8—10. Vistnok for første Gang siges det, at den Haleskede, som Owen havde sammenstillet med Kropskjoldet af *Glyptodon clavipes*, er af en anden Slægt, af en *Hoplophorus* (*Lomatophorus*).

Burmeister: Descripcion comparativa de los Generos Glyptodon y Schistopleurum; Anales del Museo Publico de Buenos Aires, tom. II, 1870—74, p. 227—393, 404—406, pl. XXIII—XLI. Det vigtigste Arbejde om *Glyptodon clavipes*, der omtales dels under dette Navn, dels under følgende andre: *G. reticulatus* Owen, *G.* (*Schistopleurum*) *asper* Burm. (nyt Navn for *S. typus* Nodot og *G. spinicaudus* Burm. antea), *G.* (*S.*) *elongatus* Burm. og *G.* (*S.*) *lævis* Burm.; Burmeister var endnu, ligesom Nodot, i den Tro, at *G. clavipes* (og maaske *G. reticulatus*) udmærkede sig fra de andre vedtagne Arter ved at have en anden Hale-Type; den rigtige Sammenhæng fremstiller Burmeister selv i Stykket: La cola de Glyptodon, i Anales del Museo Nacional de Buenos Aires, tom. III, 1883—1891, p. 466—468. Skjold og hele Skelettet skildres indgaaende. I de fleste Tilfælde stemme Burmeister's Billeder saa nøje med tidligere fremkomne Billeder af *G. clavipes*, at der ikke godt kan tvivles om, at de forestille samme Art; en Undtagelse gjør et Billede af en fuldstændig Fod, som Burmeister selv, uvist af hvilken Grund, netop har henført til *G. clavipes*; Henførelsen er vel nok rigtig; men i hvert Fald er denne Fod paafaldende forskjellig fra dem, der ere afbildede af Owen og J. Müller, hvad Burmeister ikke synes at have set, ligeledes fra dem, der foreligge i Museet i Kjøbenhavn; 2det Mellemfodsben er langt mere fladtrykt og 3dje ligeledes, især indadtil. De store Gumlere med deres overdrevne, klodsede Former have en ualmindelig Tilbøjelighed til at vexle, og meget muligt falder den paagjeldende Fod ikke udenfor Omraadet af *G. clavipes*.

Ameghino: Contrib. Mam. Fos. Rep. Arg., 1889, p. 775—790, med mange Billeder spredte paa mange Tavler. Omtaler 14 »Arter« *Glyptodon* fra Argentina, mest efter Brudstykker af Skjolde.

Lydekker: The extinct Edentates of Argentina; Anales del Museo de La Plata, Paleontologia Argentina, III, 1894, Afsnittet p. 3—12, pl. I—Va. Støttet paa et stort Stof giver Lydekker gode Grunde for at henføre alle, eller dog de fleste, opstillede Arter *Glyptodon* (sensu strict.) til én Art, *G. clavipes*. Den store Mængde *Glyptodon*-Levninger fra Argentina, der haves i Museet i Kjøbenhavn, peger ganske i samme Retning.

Arten fra Lagoa Santa har været kaldt: *Pachytherium magnum* Lund, 1839. — *Hoplophorus euphractus* Lund, 1844 (nec 1839). — *Schistopleurum euphractum* (Lund) Reinhardt, 1875. — *Glyptodon*? *dubius* Reinhardt, 1875. — *Glyptodon euphractus* (Lund) Lydekker, 1887 og 1894. — *Glyptodon clavipes* Owen var.? Lydekker, 1894.

Tamandua tetradactyla.

Ydre og Hovedskal ere afbildede af Rapp i Anatomische Untersuchungen über die Edentaten, 1852, pl. IIb og V. Et Billede af et levende Dyr fra Santa Marta i Columbia er givet af Sclater i Proceed. Zool. Soc. London, 1871, p. 546, pl. XLIII.

Oplysninger om Artens Ydre, især dens Farve-Ændringer, findes desuden i følgende Arbejder:

Rengger: Naturgeschichte der Säugethiere von Paraguay, 1830, p. 307—311.

Wagner: Die Säugethiere, von Schreber etc., Supplementband, 4. Abth., 1844, p. 206—211. Omhandler flere paafaldende Farve-Ændringer og opstiller *T. longicaudata* som Race eller Art.

Burmeister: System. Übersicht der Thiere Brasiliens, I, Säugethiere, 1854, p. 307—309. Handler om Skind af *T. tetradactyla* fra Lagoa Santa og andre Steder, vexlende i Farve, og om *T. longicaudata* fra Surinam.

Saussure: Revue et Magasin de Zoologie, 1860, p. 8—10. Opstiller en var. *mexicana*.

Gray: Hand-List of the Edentate, Thick-skinned and Ruminant Mammals in the British Museum, 1873, p. 27—28. Var. *opisthomelas*, *opistholeuca* etc.

Alston: Biologia Centrali-Americana, Mammalia, 1879—82, p. 192—193.

Cope: American Naturalist, vol. XXIII, 1889, p. 132, 133. Opstiller en var. *straminea* fra Syd-Brasilien og en Art eller Underart, *Myrmecophaga sellata*, fra Honduras og vist ogsaa fra Matto Grosso.

Oldfield Thomas: Ann. Mag. Nat. Hist., 7. ser., vol. VIII, 1901, p. 535, 536. Om Farve-Ændringer o. a. fra Egnen om Rio Jordão i S.V. Minas Geraes.

Myrmecophaga jubata.

Myrmecophaga jubata L. er det Navn, som Arten almindelig har baaret i lange Tider. Oldfield Thomas (American Naturalist, vol. XXXV, 1901, p. 143, og Proceed. Zool. Soc. London, 1911, p. 132) gjør opmærksom paa, at den skal kaldes *M. tridactyla* L. Der kan fornuftigvis ikke være nogen Grund til at forlade det velkjendte *jubata* for det urigtige *tridactyla*; Arten er ikke trefingret, men har fire, eller rettere fem Fingre.

Hele Skelettet og dets enkelte Dele ere afbildede af Cuvier: Ossem. foss., 4. éd., Atlas, tom. 2, 1836, pl. 210. Hele Skelettet er ogsaa afbildet af Rapp: Anat. Unters. über die Edentaten, 1852, pl. IVb, og af Blainville: Ostéographie, Genre Myrmecophaga, 1855 (under Navnet *Myrmecophaga tamandua*); det Skelet, Blainville har afbildet, er »provénant du Brésil, rapporté par M. Claussen«, altsaa sikkert fra Minas Geraes. Oplysninger om de store Forskjelligheder indenfor Arten i Hvirvlernes Forbindelse med Bækkenet ere givne af Pouchet i Mémoires sur le Grand Fourmilier (*Myrmecophaga jubata* L.), 1874, med Billeder paa pl. XIII. Samme Emne er drøftet af Rosenberg: Ueber die Wirbelsäule der Myrmecophaga jubata L., Festschrift für Carl Gegenbaur, 1896, p. 287—350, pl. I—III.

Coelodon maquinensis.

Coelodon maquinensis er det Navn, hvorunder Lund sammenfattede alle *Coelodon*-Levninger, som han havde fundet ved Lagoa Santa.

En Redegjørelse for Lund's Fund har Reinhardt givet i sin Afhandling Kæmpedovendyr-Slægten Coelodon, Vidensk. Selsk. Skr., 5. R., naturv. Afd., XII, 3, 1878, p. 254—350, pl. I—V. Reinhardt søger heri at godtgjøre, at det forvitrede *Coelodon*-Skelet fra Lapa Nova de Maquiné, der er Typen for Lund's Art, er artforskjelligt fra det velbevarede Skelet fra Lapa da Escrivania Nr. 5, hvorpaa han derfor grunder den nye Art *Coelodon escrivanensis*; Forskjellen skal være, at den bageste øvre Tand hos *C. maquinensis* paa Bagsiden har en ret dyb lodret Fure, medens Tandens Bagside hos *C. escrivanensis* kun er ganske svagt indbugtet. Men Forskjellen er mere tilsyneladende end virkelig; Sagen er, at ogsaa »*C. escrivanensis*« har en ret dyb Fure paa Bagsiden af bageste øvre Tand, vistnok ganske som hos Typen for *C. maquinensis*, kun er Furen paa Tænderne af den velbevarede Hovedskal fra Escrivania-Hulen næsten fyldt med Tandkit, medens Tandkittet paa Tænderne fra Maquiné-Hulen væsenlig er forvitret bort. I hvert Fald er Forskjellen saa ubetydelig, at ingen Art-Adskillelse kan bygges derpaa.

Enkelte Meddelelser om *Coelodon*-Levningerne i Kjøbenhavns Museum har Gervais allerede givet i Zoologie et Paléontol. Génér., I. sér., 1867—69, p. 253, og gjentaget i Mém. Soc. Géol. de France, 2. sér., tom. 9, 1873, p. 23. Blandt andet har han sagt, at der under den 1ste nedre Tand paa Escrivania-Hovedskallen var at se en ny Tandspire; at dette beror paa en Fejltagelse, er oplyst af Reinhardt (l. c. p. 285).

Om Burmeister's Berichtigung zu Coelodon og den deraf opstaaede Strid med Lütken og Ameghino, se Anm. 1, p. 263—264.

Nogle faa *Coelodon*-Levninger fra Hulerne ved Lagoa Santa, gjemte i British Museum, har Lydekker omtalt under Navnet *Coelodon maquinensis* (Catal. Foss. Mamm. Brit. Mus., V, 1887, p. 113—114).

En Hovedskal af en *Coelodon* fra Hulerne ved Iporanga i São Paulo har Ameghino henført til *Coelodon maquinensis*, eller *Nothrotherium maquinense*, som han kalder Arten, og han har beskrevet og afbildet den i sin Afhandling Notas sobre una pequeña coleccion de huesos de Mamiferos procedentes de las grutas calcáreas de Iporanga en el Estado de São Paulo (Revista do Museu Paulista, vol. VII, 1907, p. 59—124), der overvejende handler om Slægten *Coelodon* og dens Historie. Ogsaa Ameghino, der dog er blandt dem, der ikke stille store Fordringer til Art-Forskjel, mener, at det ikke vilde være muligt at skjelne en *Coelodon escrivanensis* fra *C. maquinensis*.

Fordi Navnet *Coelodon* forud for Lund's Tid er brugt for en Bille-Slægt, er der dem, der have ment, at Lund's *Coelodon* burde have et nyt Navn. Lydekker har foreslaaet *Nothrotherium* (»Nicholson & Lydekker, Manual of Palæontology, vol. II, 1889, p. 1299«, cf. Flower & Lydekker, Mammals Living and Extinct, 1891, p. 184); Ameghino har givet Navnet *Hypocoelus* (Revista Argentina de Hist. Nat., tom. I, 1891, p. 250). En Ændring var vel ikke nødvendig.

Efter et Stykke af en Underkjæbe fra Tarija i Bolivia har Burmeister opstillet *Coelodon tarijensis* som ny Art (Neue Beobachtungen an Coelodon; Sitzungsber. k. Akad. Wissensch. Berlin, 1887, p. 857—862). I hvilket Forhold den staar til *Coelodon maquinensis*, er ikke rigtig klart; Ameghino (Revista do Museu Pau-

(Anm. 2.)

lista, vol. VII, 1907, p. 94—99) har dog sikkert Ret i at henføre den til Slægten *Nothropus*, hos hvem der endnu i Underkjæben findes en lille forreste Kindtand foruden de tre, der ogsaa findes hos *Coelodon*.

Arten fra Lagoa Santa har været kaldt: *Megatherium sp.* Lund, 1836. — *Coelodon maquinensis* Lund, 1839. — *Megalonyx maquinensis* Lund, 1842. — ? *Megalonyx kaupii* Lund, 1842. — *Coelodon escrivanensis* Reinhardt, 1878. — *Nothrotherium escrivanense* (Rhdt.) Lydekker, (1889) 1891. — *Hypocoelus escrivanensis* (Rhdt.) Ameghino, 1891. — *Nothrotherium maquinense* (Lund) Ameghino, 1907.

Megatherium americanum.

De bedste Fremstillinger af Arten findes hos:

Pander und D'Alton: Das Riesen-Faulthier, Bradypus giganteus, abgebildet, beschrieben, und mit den verwandten Geschlechtern verglichen, 1821, med 7 Tavler. Handler om Skelettet i Madrid fra Rio Lujan i Argentina.

Cuvier: Recherches sur les Ossemens fossiles, 4. éd., tom. 8, 1. part., 1836, p. 331—370, Atlas, tom. 2, pl. 217, med Gjengivelser af de fleste af Pander & D'Alton's Billeder.

Owen: On the Megatherium (Megatherium Americanum Blumenb.), part I—V; Philos. Transact. Roy. Soc. London, 1851, 55, 56, 58, 60, med 38 Tavler. Det vigtigste Arbejde om *Megatherium*. Skildrer hele Skelettet, efter Stykker fra Argentina.

Burmeister: Description physique de la République Argentine, tom. III, 1. part., Mammifères, 1879, p. 285—322.

Lydekker: The extinct Edentates of Argentina; Anales del Museo de La Plata, Paleontologia Argentina, III, 1894, p. 71—75, pl. XLV, XLVI.

Der er opstillet flere andre Arter af Slægten, mere eller mindre tvivlsomme, og forskjellige nærstaaende, ligeledes tvivlsomme Slægter. Nogle af dem har Lydekker haft Lejlighed til at dømme og fordømme. Om andre kan endnu ingen sikker Mening haves, efter det lidet, der foreligger om dem.

Arten fra Lagoa Santa har været kaldt: *Megatherium cuvieri* Desm. Lund, 1842. — *Megatherium laurillardii* Lund, 1842. — *Ocnopus laurillardii* (Lund) Reinhardt, 1875, partim. (se p. 272 og 290—291).

Mylodon robustus.

Om *Mylodon robustus*, og maaske nærstaaende Arter, findes de bedste Oplysninger hos:

Owen: Description of the skeleton of an extinct gigantic Sloth, Mylodon robustus Owen, 1842, med 24 Tavler. Skildrer et fuldstændigt Skelet fra Buenos Aires. Det vigtigste Arbejde om Arten.

Burmeister: Descr. phys. de la Rép. Argentine, tom. III, 1. part., Mammifères, 1879, p. 345—371, under Navnene *Mylodon robustus* Ow. og *M. gracilis* Burm.

Burmeister: Atlas de la Descr. phys. de la Rép. Arg., 2. sect., Mammifères, 3. livr., Osteologie der Gravigraden, 1886, p. 110—119, pl. XIV & XVI, under Navnene *Mylodon robustus*, *M. gracilis* og *M. owenii* Brav.

Lydekker: Catal. foss. Mammalia in the British Museum, part V, 1887, p. 107—109, under Navnene *Mylodon robustus* og *M. lettsomi* Ow. S. 109 afbildes Hovedskallen af *M. lettsomi*, fra Uruguay.

Ameghino: Contrib. Mam. Fos. Rep. Arg., 1889, p. 741—754, med adskillige Billeder. Omhandler 15 »Arter« fordelte i 3 Slægter, *Mylodon*, *Promylodon* og *Pseudolestodon*.

Lydekker: The extinct Edentates of Argentina; Anales del Museo de La Plata, Paleontol. Arg., III, 1894, p. 77—80, pl. XLVIII—LII. Samler en hel Række af de opstillede Arter under Navnet *Mylodon robustus*.

Ameghino: Anales del Museo Nacional de Buenos Aires, tom. VIII, 1902, p. 252—255, pl. VI, VII. Beskriver en Hovedskal af »*Pseudolestodon tarijensis*« n. sp. fra Tarija i Bolivia.

Mylodon er opstillet af Owen (Zool. Voy. Beagle, part I, fossil Mammalia, 1840, p. 63—73, pl. XVII—XIX) som Underslægt under *Megalonyx*. Som Type for *Mylodon* valgte han (l. c. p. 68) den nordamerikanske Art, som han kaldte *M. harlani*. Som anden Art af Underslægten optog han *M. darwinii*, som han opstillede (l. c.) efter et Stykke af en Underkjæbe fra Bahia Blanca i Patagonien. Senere hævede Owen *Mylodon* til Slægt-Rang og opstillede en ny Art af Slægten, *M. robustus*, efter et helt Skelet fundet i Nærheden af Buenos Aires (Descr. skel. ext. gig. Sloth, 1842). Samtidig med Opstillingen af Underslægten *Mylodon*

havde Owen grundet en ny Slægt, *Glossotherium*, efter den bageste Del af en Hjernekasse funden ved en lille Flod, Sarandi, i Uruguay (Zool. Voy. Beagle, I, 1840, p. 57—63, pl. XVI); et Art-Navn gav han ikke. Senere fandt Owen det sandsynligt, at dette Stykke Hjernekasse af *Glossotherium* var af samme Art som den Underkjæbe, hvorefter han havde opstillet *Mylodon darwinii*, og mente, at de to Navne »may now be regarded as synonymous« (Descr. skel. ext. gig. Sloth, 1842, p. 154). Denne Owen's Mening er optagen af andre, blandt dem Lydekker (An. Mus. La Plata, Paleontol. Arg., III, 1894, p. 84, 85) og Ameghino (Grypotherium, nom de genre à effacer; Comunicaciones del Museo Nacional de Buenos Aires, tom. I, Nr. 7, 1900, p. 257—259); men den er ikke rigtig. Hele Hovedskallen af »*Mylodon darwinii*« er nu godt kjendt, efter flere Fund i Argentina, især ved Reinhardt's Afhandling om den (Vidensk. Selsk. Skr., 5. R., naturv. mathem. Afd., XII, 4, 1879, p. 353—380, pl. I, II), og man behøver kun at sammenholde Billederne af »*Glossotherium*« med dem af »*Mylodon darwinii*«, eller med selve Gjenstanden, for at overbevise sig om, at der er en betydelig Forskjel i Hjernekasserne. »*Glossotherium*« er utvivlsomt en *Mylodon* i snevreste Forstand, som allerede sagt af Reinhardt (l. c. p. 372) og Smith Woodward (Proceed. Zool. Soc. London, 1900, p. 73), enten ét med *M. robustus* eller en nærstaaende Art; »*M. darwinii*« er saa stærkt afvigende, at det er med god Grund, at Reinhardt har opstillet en ny Slægt for den: *Grypotherium*. (Da Navnet *Glossotherium* er trykt et Par Sider foran for *Mylodon* i Zool. Voy. Beagle, skal det vel regnes for det ældste Navn, der mulig kunde fortrænge *Mylodon*; men da intet Art-Navn er givet til *Glossotherium*, vil *Mylodon* dog maaske beholde Pladsen.)

Mylodon robustus er den først opstillede sydamerikanske Art af Slægten. Den næste er *M. armatus*, opstillet under Navnet *Lestodon armatus* af Gervais (Castelnau, Exp. dans les parties centrales de l'Amérique du Sud, 7. part., Zool., 1855, p. 47, pl. 12, fig. 1, 2) efter Stykker af Over- og Underkjæbe fra Buenos Aires. Arten er god, især paafaldende ved sine store hjørnetandlignende forreste Tænder i hver Kjæbe, skilte fra de følgende Tænder ved et langt Mellemrum, o. s. v. Den er senere bleven vel kjendt, især ved Afhandlinger af Gervais (Mém. Soc. Géol. de France, 2. sér., tom. IX, V. mémoire, 1873, p. 26—35, pl. VI, VII), Reinhardt (Vidensk. Selsk. Skr., 5. R., naturv. mathem. Afd., XI, 1, 1875, p. 1—39, pl. I—III) og Burmeister (Descr. phys. Rép. Arg., tom. III, part. 1, 1879, p. 371—382, under Navnet *Mylodon giganteus* Burm.); et ret fuldstændigt Skelet haves i Museet i Kjøbenhavn; den er saa forskjellig fra *M. robustus*, at der kunde være nogen Grund til at stille den i en egen Slægt, *Lestodon*, som det har været gjort.

Anderledes med en Art, *Lestodon myloides*, som Gervais opstillede samtidig med *L. armatus* (l. c. p. 47—48), efter nogle Skelet-Dele fra Argentina, som han omtalte med nogle faa Ord, saa faa, at Navnet nærmest maatte siges at være et nomen nudum. Arten skulde være en Slags Mellemform mellem *M. robustus* og *M. armatus*. Senere (Journal de Zoologie, tom. VI, 1877, p. 206) har Gervais selv stillet den i Slægten *Mylodon*, i Modsætning til *Lestodon*, og som Type for Arten nævnet de Billeder af en Hovedskal, som Blainville har givet under Navnet *Mylodon robustus* (Ostéographie, Genre Megatherium, pl. I, fig. 8, 9). Arten er den samme, der i Mellemtiden var opstillet og beskreven af Burmeister efter Skeletter fra Argentina under Navnet *Mylodon gracilis* (Anales del Museo Publico de Buenos Aires, tom. I, 1864—69, p. 166—176, pl. V), ogsaa med Henvisning til Blainville's ovennævnte Billeder, og som han senere har skildret nærmere (i Descr. phys. etc., 1879, p. 364—371, og i Osteologie der Gravigraden, Atlas de la Descr. phys. etc., 1886, p. 117—118, pl. XIV, XVI, med Billeder af helt Skelet, Hovedskaller og Tænder). Forskjellen fra *M. robustus* skal især være, at forreste øvre og nedre Tand ere hjørnetandformede, med skraatstillet, ikke vandret Slidflade, og at 2den Fingers Klo er næsten lige saa stor som Kloen paa 3dje Finger, ikke betydelig svagere. — Forskjellen i Tænderne mellem *M. robustus* og *M. gracilis* forekom H. Gervais og Ameghino saa stor, at de gjorde de to »Arter« til Typer for to Slægter, *Mylodon* og *Pseudolestodon*, og samtidig opstillede de en Række nye Arter af hver Slægt (Les Mammifères fossiles de l'Amérique du Sud, 1880, p. 154—165); til *Mylodon* henførte de 4 Arter (bortset fra *M. darwinii*), til *Pseudolestodon* 8; men alle »Arterne« ere kun ganske kort, eller slet ikke, omtalte, mange af dem grundede paa de tarveligste Levninger og ingen af dem afbildede, saa at de fleste maa siges at være nomina nuda. Nogen Bod paa Uføret blev raadet i Ameghino's Contrib. Mam. Fos. Rep. Arg., 1889, p. 740—754 (med flere Tavler), hvor der findes Billeder af de fleste »Arter«; Ameghino regner nu 4 Arter *Mylodon*, 10 *Pseudolestodon* og 1 *Promylodon*; men Redegjørelsen er kun tarvelig. — Billeder af Hovedskal og Tænder af »*Mylodon owenii* Bravard« (der af Ameghino siges at være den samme som hans *Pseudolestodon debilis*) gav Burmeister i 1886 (l. c.), og Billed af Hovedskallen af »*Mylodon lettsomi*« Owen manuscr. (Gerv. & Amegh.) gav Lydekker i 1887 (l. c.).

(Anm. 2.)

Men i 1894 søgte Lydekker (l. c.) at vise, at i hvert Fald de allerfleste af de opstillede Arter *Mylodon* og *Pseudolestodon*, og da særlig *M. gracilis*, ikke kunne skjelnes som Arter fra den typiske *M. robustus*. Bedre vil det neppe heller gaa med *Pseudolestodon tarijensis*, som Ameghino har opstillet i 1902. — De talrige argentinske *Mylodon*-Levninger i Museet i Kjøbenhavn synes at vise, at Lydekker har Ret. For adskillige af de opstillede Arters Vedkommende bliver dog nogen Usikkerhed tilbage, paa Grund af Levningernes Tarvelighed.

Arten fra Lagoa Santa har været kaldt: ? *Chlamydotherium giganteum* Lund, 1839, partim. — ? *Chlamydotherium gigas* Lund, 1839, partim. — ? *Ocnotherium gigas* Lund, 1842. — *Mylodon robustus* Owen, Lund, 1845.

Catonyx giganteus.

Ved Udredningen af Arterne af *Scelidotherium*-Gruppen fra Lagoa Santa har der været særlige Vanskeligheder. — Lund havde efterhaanden opstillet 11 Arter. De fleste af dem opgav han igjen, og tilsidst vilde han, med fuld Ret, kun erkjende to Arter; han kaldte dem *Scelidotherium owenii* og *S. bucklandii*, og i sit Haandskrift har han fremstillet mange af de Egenheder, der adskille dem. Den rette Opfattelse har han faaet saa sent, at han ikke har fundet Lejlighed til helt derefter at ordne Knoglerne i Samlingen, inden han hjemsendte den; Hovedmængden af Knoglerne er vel henført til den ene eller den anden af de to Arter; men mange ere ubestemte, og mange af dem, der tilsyneladende ere bestemte, ere i det udførlige Haandskrift opførte under det ene Navn og i den medfølgende Numer-Fortegnelse under det andet. Lund's Mening om Knoglerne er det derfor ofte ikke muligt at finde. — Alle de mange Knogler af Arterne af *Scelidotherium*-Gruppen forefandtes i Samlingen blandede mellem hverandre. Vel lod det sig snart gjøre ved Hjelp af de paaskrevne Numre, der henvise til en Fortegnelse, at ordne dem efter de Huler, hvori de ere fundne; men uheldigvis gaves saa godt som ingen Oplysninger om, hvilke Knogler der vare sammenhørende til enkelte Skeletter. I de fleste af Hulerne findes Knogler af flere Skeletter og af begge Arter; ofte har det selvfølgelig været umuligt for Lund selv at udfinde de enkelte Skeletter; men i flere Tilfælde har det ladet sig gjøre, at slutte efter Steder i Lund's Afhandlinger, hvor han taler om Fund af hele Skeletter. Endnu lader det sig i adskillige Tilfælde gjøre at mage Knogler sammen til større eller mindre Afsnit af Skelettet; men en Del Kundskab i denne Henseende maa sikkert være tabt. En særlig følelig Mangel er det, at det ikke har været muligt uimodsigelig rigtig at mage Kjæber sammen med Lemmeknogler af *Catonyx giganteus*.

Ingen andre end Lund have omtalt nærværende Art, i hvert Fald ikke med Sikkerhed (se dog *Valgipes deformis*, p. 293), og det havde været rimeligt som Art-Navn at bruge det Navn, *bucklandii*, som Lund tilsidst havde valgt for den. Men som ovenfor sagt (p. 273) har der været Indvendinger at gjøre imod det.

Som Slægt-Navn er *Catonyx* valgt, men egenlig med Urette. Lund stillede tilsidst den paagjeldende Art i Owen's Slægt *Scelidotherium*; men den typiske Art for denne Slægt, *S. leptocephalum*, er i den Grad forskjellig fra nærværende, at der ikke kan være Tale om at holde de to Arter i samme Slægt. Slægten *Platyonyx*, hvori Lund tidligere havde stillet Arten, har til Type *P. owenii*, eller *P. cuvieri*, ɔ: *Scelidotherium magnum*, og netop ikke »*P. bucklandii*«, der er langt fra at være »platyonyx«, ɔ: fladneglet. Navnet *Platyonyx* skal desuden før Lund's Tid være brugt for en Bille-Slægt. Af denne Grund gav Ameghino (Revista Argentina de Historia Natural, tom. I, 1891, p. 250) Navnet *Catonyx* i Stedet for Lund's *Platyonyx*; Meningen var vel, at *Catonyx* skulde omfatte alle de Arter, som Lund havde henført til *Platyonyx*, altsaa ogsaa *P. bucklandii*; men som Type for Slægten nævner Ameghino udtrykkelig *Platyonyx brongniartii*, vel fordi det var den af Lund's Arter, der, tilsyneladende, var bedst afbildet; og *P. brongniartii* er enstydig med *P. owenii*. Om Egenskaberne hos Lund's *Platyonyx*-Arter havde Ameghino ikke nogen rigtig Forestilling, som det kan sees af hans Ord i Contrib. Mam. Fos. Rep. Arg., 1889, p. 732; tildels var han vildledet af Lund's Billeder; han vidste ikke, at *P. brongniartii* var samme Art som en af dem, for hvilke han allerede havde oprettet Slægten *Scelidodon*, nemlig *S. capellinii* (l. c. p. 729), der er, delvis, enstydig med *Scelidotherium magnum*. Strengt taget er Navnet *Catonyx* enstydigt med *Platyonyx*, *Scelidodon* og *Scelidotherium* og altsaa ubrugeligt for nærværende Art, der netop skulde stilles i en anden Slægt; men trods alle Mangler er det foretrukket at fastholde *Catonyx* fremfor at danne et nyt Navn; Forsyndelsen er kun, at ikke »*Platyonyx brongniartii*«, men »*P. bucklandii*« indsættes som Type for Slægten.

Endnu et Slægt-Navn, *Ocnopus*, kan siges at have været brugt for Lund's *Scelidotherium bucklandii*; men det har været forbundet med saa store Fejltagelser, at det er bedst at se bort derfra. Et højre Underben af et aldrende Kæmpedovendyr har Lund afbildet, set bagfra, paa sin Tavle LVI, der fulgte som

Tillæg med hans Afhandling fra 1845, og i Tavleforklaringen har han henført det til *Scelidotherium bucklandii*. Om dette Underben, der endnu findes i Samlingen og er fra Lapa Vermelha, mener Reinhardt, at Lund med Urette havde henført det til *S. bucklandii*; det var, mente Reinhardt, af et Dyr af en anden Afdeling af Kæmpedovendyrenes Gruppe, af en nær Slægtning af *Megatherium*, og til samme Dyr henførte han de Tænder, paa hvilke Lund havde grundet sin *Megatherium laurillardii*; Dyret fik Navnet *Ocnopus laurillardii* (Lund) (Vidensk. Medd. Naturhist. Foren., 1875, p. 225—236, pl. IV, fig. 4—5). — Men Lund havde Ret i sin Bestemmelse af Underbenet som tilhørende *S. bucklandii*. Fra samme Hule som Underbenet, fra Lapa Vermelha Nr. 2, haves i Samlingen et venstre Rulleben, der ubetinget er af *S. bucklandii*, som ogsaa sagt af Lund, stemmende nøje med Rullebenet af den mest typiske *S.-bucklandii*-Fod, fra Lapa dos Tatus; det svarer ganske til Underbenet; efter alt at dømme er det af det selvsamme Skelet (i Lund's Fortegnelse over Samlingen er Underbenet opført som Nr. 1911, Rullebenet som Nr. 1912); et ganske lignende højre Rulleben haves fra Lapa do Marinho Nr. 1, og dette udfylder nøje Ledskaalen paa Underbenet fra Lapa Vermelha. Et Laarben af en utvivlsom *S. bucklandii* fra Lapa do Marinho Nr. 1 passer nøje til Ledskaalene paa øvre Ende af Underbenet fra Lapa Vermelha. — Reinhardt's Grunde til at tro, at det nævnte Underben ikke var af *S. bucklandii*, vare væsenligst, dels at Skinneben og Lægben vare indbyrdes sammenvoxede, hvad de ellers ikke ere hos Medlemmer af *Scelidotherium*-Gruppen, hvorimod de ere det hos *Megatherium*, dels at der i Lund's Samling fandtes et andet Underben, som Lund havde bestemt som tilhørende *S. bucklandii*, og som havde Skinneben og Lægben skilte og ogsaa ellers tydelig nok var forskjelligt fra Underbenet fra Lapa Vermelha og stemte med sædvanligt *Scelidotherium*. Men bortset fra Sammenvoxningen af Skinneben og Lægben er der i Underbenet fra Lapa Vermelha ikke noget, der særlig minder om *Megatherium*, hvad Reinhardt selv for en væsenlig Del indrømmer; tværtimod ere Knoglens Former i alle de vigtigste Træk som hos *Scelidotherium*; og om Sammenvoxningen er andet end et noget sygeligt Forhold eller Følge af høj Alderdom, er ikke helt sikkert; Reinhardt har selv haft Øje for denne Mulighed. Og hvad angaar det andet Underben, som Lund havde henført til *S. bucklandii*, er det aldeles afgjort af »*S. owenii*«; det er fra Lapa dos Tatus og hører sammen med Fodrod og andet; Lund maa have glemt at rette en foreløbig Bestemmelse af det; i Fortegnelsen over hans Samling er det ganske vist henført til *S. bucklandii*; men i hans udførlige Haandskrift har han opført det som tilhørende *S. owenii*, og han nævner udtrykkelig Egenskaberne hos Underbenet fra Lapa Vermelha som Kjendemærker for *S. bucklandii*. Dette maa Reinhardt have overset. — Tænderne af »*Ocnopus laurillardii*« ere af Unger af *Megatherium americanum*, som ovenfor sagt (p. 272). — Til Forklaring af Reinhardt's Stilling i denne Sag tjener det, at han ikke havde gjennemgaaet Knoglerne af Arterne af *Scelidotherium*-Gruppen i Lund's Samling, men kun set paa nogle faa af dem og derfor ingen Forestilling havde om, hvor afvigende »*S. bucklandii*« i Virkeligheden er fra ægte Scelidotherier.

Om *Valgipes* se p. 293.

Endelig kunne ogsaa Navnene *Matschiella* Poche og *Sphenodontherium* Trouessart (se ovenfor, p. 276—277) gjøre Fordring paa at nævnes som gjeldende for Lund's *Scelidotherium bucklandii*. De ere begge givne for at træde i Stedet for Navnet *Sphenodon* Lund, og Lund's »*Sphenodon sp.*« omfattede Ungerne af baade *S. bucklandii* og *S. owenii*. Men for baade *Matschiella* og *Sphenodontherium* er der, skjønt ved Fejltagelse, som Type opført Lund's *Megalonyx minutus*, som er enstydig med *Scelidotherium owenii*, ɔ: *S. magnum*.

Som en Slægtning af »*Platyonyx bucklandi*« har Ameghino (Contrib. Mam. Fos. Rep. Arg., 1889, p. 732) nævnet *P. oliveri*, opstillet efter nogle Tænder og Knogler fra Pampas-Lagene ved Buenos Aires; til de samme Levninger havde han tidligere hentydet under Navnet *Rabdiodon oliveri*, der dog kun var et nomen nudum. Han har senere igjen nævnet Arten som en af dem, der skulde indføjes i hans Slægt *Catonyx* (Revista Argentina de Historia Natural, tom. I, 1891, p. 250), og som enstydigt med Slægt-Navnet *Catonyx* opfører han *Rabdiodon* eller *Rhabdodon*. Men Lydekker (Anales del Museo de La Plata, Paleontol. Arg., III, 1894, p. 72, 73) har oplyst, at *Platyonyx oliveri* var opstillet efter Knogler af en ung *Megatherium americanum*.

Arten fra Lagoa Santa har været kaldt: ? *Myrmecophaga gigantea* Lund, 1839, partim. — ? *Megalonyx bucklandii* Lund, 1839. — *Megalonyx bucklandii* Lund, 1840. — *Megalonyx gracilis* Lund, 1840. — *Sphenodon sp.* Lund, 1840, partim. — *Platyonyx bucklandii* Lund, 1842. — *Scelidotherium bucklandii* Lund, 1845. — *Ocnopus laurillardii* (Lund) Reinhardt, 1875, partim. — *Valgipes deformis* Gervais, partim (1877, nec 1874, se p. 293). — *Sphenodon minutus* Lund, Trouessart, 1898, partim. — *Matschiella minuta* (Lund) Poche, 1904, partim. — *Sphenodontherium minutum* (Lund) Trouessart, 1904—5, partim.

(Anm. 2.)

Scelidotherium magnum.

Scelidotherium magnum Bravard, Burm. er i Lund's Afhandlinger opført under mange Navne. Det Navn, Lund endelig valgte for den, var *Scelidotherium owenii*; men det var et af de sidste, han havde givet den. Lund's Oplysninger om Arten ere saa ubestemte, at den ikke kan regnes for rigtig opstillet.

Arten er sikkert, som ovenfor sagt, den samme, hvis Hovedskal er beskreven og afbildet af Burmeister under Navnet *Scelidotherium magnum* Bravard (Atlas de la Descr. phys. de la Rép. Arg., 2. sect., Mammifères, 3. livr., Osteologie der Gravigraden, 1886, p. 103—110, pl. XIV, fig. 5, Underkjæbe, pl. XV, fig. 1, 2, 4, 7, 8, Hovedskal og Tænder, men ikke fig. 3, der vel opgives at være Hovedskal af ung *S. magnum*, men utvivlsomt er af *S. leptocephalum*, at slutte efter Tændernes Form); den paagjeldende Hovedskal er fra Argentina. Der kan paavises smaa Forskjelligheder mellem Billedet af denne Hovedskal og Hovedskallerne fra Lagoa Santa; ingen af de brasilianske Hovedskaller har Panden bag Øjehulerne saa stærkt indkneben, som Billedet af den argentinske viser det, og alle de brasilianske have Ydersiden af nedre bageste Tand lidt mere udbugtet, end den argentinske har det. Forskjellen er dog ikke saa stor, at den kunde tyde paa Art-Forskjel, og den er maaske mere tilsyneladende end virkelig; den kunde maaske bero paa Tegnefejl i Burmeister's Billeder; de bære Præg af at være ret hurtig udkastede Skitser. En lille Mulighed er der dog for Art-Forskjel, og en væsenlig Mangel er det, at Lemmerne af den argentinske *S. magnum* ikke kjendes, hvad ikke lidt forøger Usikkerheden. — Gervais (Zool. et Paléontol. Génér., I. sér., 1867—69, p. 129—132) oplyser, at Navnet *S. magnum* Bravard er et nomen nudum; det skal første Gang være opført i Bravard's Bog »Observ. géol. sur le bassin de la Plata, 1857«; derefter findes det i Bravard's »Catal. des espèces d'animaux fossiles recueillis dans l'Amérique du Sud, de 1852 à 1860, 1860«, som Gervais aftrykker; en Beskrivelse er aldrig fremkommen. Hvorledes Burmeister har kunnet bestemme den paagjeldende Hovedskal, er da en Gaade.

Som enstydig med *S. magnum* opfører Burmeister (l. c. p. 103) P. Gervais' »*Scelidotherium* de Tarija«, uden Redegjørelse og med tvivlsom Ret. En mangelfuld Hovedskal, med fastsintret Underkjæbe, var det Grundlag, hvorpaa Gervais omtalte dette Dyr (Castelnau, Exp. part. centr. Amér. Sud, 7. part., Zool., Mammif. foss., 1855, p. 50, pl. XI, fig. 2); om det var en egen Art eller kun et Alderstrin af *S. leptocephalum*, vilde han ikke afgjøre, synes det; af Hovedskallen, set fra Siden, gav han et Billede. Samme Hovedskal, ligeledes uden Art-Bestemmelse, blev afbildet af Blainville (Ostéogr., Genre Megatherium, 1855, pl. I, fig. 19), set ikke alene fra Siden, men ogsaa ovenfra og bagfra (uheldigvis er der i Tavleforklaringen kommet til at staa, at den var »des cavernes du Brésil«; men Tilføjelsen »par M. Weddell« røber Fejlen; Weddell samlede ved Tarija i Bolivia). Af H. Gervais og Ameghino blev den gjort til Grundlag for deres *Scelidotherium tarijense* (Mammif. foss. de l'Amér. du Sud, 1880, p. 149). Senere igjen har Ameghino omtalt den under Navnet *Scelidodon tarijensis* (Contrib. Mam. Fos. Rep. Arg., 1889, p. 728—729) og gjengivet P. Gervais' Afbildning. Men trods alt er det ikke muligt at danne sig en klar Forestilling om Dyret; især er det en Mangel, at Tænderne ikke kjendes. Vel er der stor Lighed med *S. magnum*, især i Underkjæbens korte svære Form; men en Mulighed for Forvexling med *Catonyx giganteus* eller andre er dog tilstede.

Som enstydig med *S. magnum* har Burmeister (Anales del Museo Nacional de Buenos Aires, tom. III, 1883—91, p. 480) ogsaa nævnt Lydekker's *S. chiliense*, opstillet efter en ufuldstændig Hovedskal fra Tarapaca, Chile (Proceed. Zool. Soc. London, 1886, p. 496—497, pl. XLVIII, XLIX). Sammenstillingen er maaske rigtig; men en nogenlunde sikker Dom lader sig neppe fælde efter det foreliggende; af *S. chiliense* er ikke afbildet andet end et Stykke Hovedskal set ovenfra og et Stykke af en tandløs Underkjæbe. Hverken denne Art eller *S. tarijense* har dog den smalle Pande, som Burmeister afbilder hos *S. magnum*, hvad dog vist er uden Betydning; mere har det maaske at sige, at forreste nedre Tandgrube hos *S. chiliense* ikke stemmer ret med *S. magnum*; den er for kort.

Scelidotherium capellinii er opstillet af H. Gervais og Ameghino (Mamm. foss. Amér. Sud, 1880, p. 149) efter et Stykke af en Underkjæbe fra Buenos Aires, men saa tarvelig beskreven, at Navnet nærmest maatte regnes for et nomen nudum; først senere omtalte Ameghino (Contrib. etc., 1889, p. 729—730) Arten udførligere, under Navnet *Scelidodon capellini*, og oplyste den blandt andet ved Gjengivelser af Burmeister's Billeder af *S. magnum* (pl. 43, fig. 1, pl. 44, fig. 5), som han regner for samme Art, men med Urette. Efter Lydekker (Anales del Museo de La Plata, Paleontol. Arg., III, 1894, p. 89) findes der i Museet i La Plata en Afstøbning af det Underkjæbe-Stykke i Museet i Paris, hvorefter Gervais og Ameghino havde opstillet

S. capellinii; et Underkjæbe-Stykke, der nøje stemmer med denne Afstøbning, har Lydekker forefundet i Museet i La Plata, og han beskriver og afbilder det (l. c. pl. LVII, fig. 3) under Navnet *Scelidotherium capellinii*, og som enstydigt med dette Navn opfører han, skjønt med Tvivl, *S. magnum* Bravard; paa denne sidste Sammenstilling ligger dog ingen Vægt, da Lydekker ikke synes at kjende Burmeister's Fremstilling af *S. magnum* undtagen fra Ameghino's Gjengivelse af den. Men Lydekker's Billede af *S. capellinii* forestiller afgjort en anden Art end *S. magnum*; Underkjæben har netop ikke den korte svære Form som hos *S. magnum*; tværtimod er den fortil meget langstrakt, med *Symphysis menti* liggende langt foran første Tand; og første Tand har ikke den langstrakte Form som hos *S. magnum*; i sine Egenskaber stemmer Kjæben paa det nærmeste med *S. leptocephalum*; det er saa godt som afgjort, at *S. capellinii* er enstydig med *S. leptocephalum*.

Callistrophus priscus vil maaske vise sig at falde sammen med *S. magnum*. Den er opstillet af A. Wagner (Sitzungsber. d. k. bayerischen Akademie der Wissensch. zu München, 1860, p. 332—335) efter en Overarm funden i vulkansk Tuf ved Chimborazo i Ecuador; den er beskreven, sammenholdt med Owen's Billeder af tilsvarende Knogle hos *Mylodon* og *Scelidotherium*, men den er ikke afbildet. Zittel, der vel har set Knoglen, henfører den, med Tvivl, til »*Platyonyx*« (Handb. der Palæontol., Mammalia, 1891—93, p. 139), og han har maaske Ret; i de Oplysninger, der hidtil haves om den, er der neppe noget, der kunde tale derimod, ɔ: at den var af *S. magnum*; men der er andre Muligheder. Den har ikke *Foramen supracondyloideum*; om *Catonyx* kan der da vel ikke være Tale.

Overfor den typiske Art af Slægten *Scelidotherium*, *S. leptocephalum*, er *S. magnum* udpræget forskjellig. Det mest ejendommelige for den er dens korte Ansigt, med de forholdsvis spinkle og frie Mellemkjæbeben, og Tilstedeværelsen af en lille veludviklet klobærende Tommelfinger, medens Kloen mangler hos *S. leptocephalum*. Men Forskjellen kan ikke regnes for mere end Art-Forskjel; Overensstemmelsen ellers er altfor stor. Ameghino har dog udskilt *S. magnum* (som han kalder *S. capellinii*) og nogle nærstaaende Former som egen Slægt »*Scelidodon*« (Contrib. etc., 1889, p. 724—731; Navnet er saa meget uden Mening, at det ikke kan tilstedes); paa Grund af Ukjendskab til Sammenhængen har han, som ovenfor sagt (p. 290), til samme Art-Gruppe givet Navnet *Catonyx*.

Efter Lund's Tid ere Knogler af *S. magnum* fra Lagoa Santa omtalte af forskjellige andre.

De ikke faa Scelidotherie-Knogler, stammende fra Claussen's Indsamlinger, som Blainville har afbildet (Ostéographie, Genre Megatherium, 1855, pl. I—IV), har han ladet være ubestemte til Art. I hvert Fald de allerfleste af dem ere af *S. magnum*. En nedre Ende af en Overarm (pl. III, fig. 29) maa vel snarest være af *Catonyx giganteus*, hvis den virkelig er fra Brasilien.

Det Hælben fra Hulerne ved Lagoa Santa, fundet af Claussen og sendt til Museet i Paris, hvorefter P. Gervais (Journal de Zoologie, tom. III, 1874, p. 162—164, pl. V, fig. 4—7) har opstillet sin *Valgipes deformis*, er af *S. magnum*. Efter Billederne at dømme kan der ingen Tvivl være. Dets paafaldende Form har sin Grund i, at store Stykker af Indersiden og af den forreste Ende ere afbrækkede. — Nogle andre Haand- og Fodknogler, der gjemmes i Museet i Paris (hvorfra de stamme, er ikke meddelt), har Gervais senere gjetningsvis henført til *Valgipes*; han har sagt et Par Ord om dem og afbildet dem (Journ. de Zool., tom. VI, 1877, p. 204—205, pl. IV, fig. 3, 6, 7). De ere, i hvert Fald de fleste af dem, af *Catonyx giganteus*.

Det Rulleben og det Skinneben, der med en Del af Claussen's Samlinger fra Hulerne ved Lagoa Santa ere havnede i British Museum og af Lydekker med Tvivl ere henførte til *Scelidotherium bravardi*, ere ligeledes af *S. magnum*. *S. bravardi* opstillede Lydekker (Proceed. Zool. Soc. London, 1886, p. 494—496, pl. XLVII og XLIX) efter et ufuldstændigt Skelet fra Argentina; kun Hovedskallen omtales dog nærmere. Hovedskallen af samme Skelet var tidligere beskreven og afbildet af Owen, der havde henført den til sin *S. leptocephalum* (Philos. Transact. Roy. Soc. London, 1857, p. 101—110, pl. VIII, fig. 2, 4, 5). Det var kun smaa og tvivlsomme Afvigelser fra den typiske *S. leptocephalum*, Lydekker kunde paavise, og Burmeister (Anales del Museo Nacional de Buenos Aires, tom. III, 1883—91, p. 479—480) erklærede *S. bravardi* for at være ét med *S. leptocephalum*. Ved denne Afgjørelse synes Lydekker at være bleven staaende; i Anales del Museo de La Plata, Paleontol. Arg., III, 1894, p. 87, opfører han selv *S. bravardi* som enstydig med *S. leptocephalum*. Lydekker's Grund til at henføre de nævnte Knogler fra Lagoa Santa til *S. bravardi* var den, at han fandt Overensstemmelse mellem Rullebenet og den tilsvarende Knogle af en Fod fra Argentina, som Burmeister (Monatsber. Akad. Wissensch. Berlin, 1881, p. 381, pl., fig. 2) havde afbildet under Navnet

(Anm. 2.)

S. leptocephalum, men som Lydekker mente maatte være af *S. bravardi*, fordi Fodens Rulleben ikke ganske var som paa det typiske Skelet af *S. leptocephalum*; Forskjellen er dog ikke saa stor, at den nødvendig tyder paa Art-Forskjel. — Der findes ingen fast Forskjel mellem Rullebenene af *S. magnum* og *S. leptocephalum* (eller *S. bravardi*). Alligevel kan det siges sikkert, at Rullebenet fra Lagoa Santa er af *S. magnum*; intet Spor af *S. leptocephalum* er nemlig ellers fundet blandt de mange *Scelidotherium*-Levninger fra Lagoa Santa. Om *Catonyx giganteus* kan der ikke være Tale.

Om den Række Knogler fra Hulerne i Brasilien, som Lydekker i Catal. of the Fossil Mammalia in the British Museum, part V, 1887, p. 98—99 og 102—104, med Tvivl henfører til *S. bravardi* Lyd. og *S. tarijense* H. Gerv. & Amegh., er det ikke muligt at have nogen Mening efter det, der foreligger paa Prent. Vel sagtens er Hovedmængden af dem af *S. magnum*, den almindeligste Art ved Lagoa Santa.

En Form, der i hvert Fald staar meget nær ved *S. magnum*, men dog vist er forskjellig som Art, er *S. patrium*, opstillet af Ameghino efter en Hovedskal fra Monte Hermoso, beskreven og afbildet i Contrib. Mam. Fos. Rep. Arg., 1889, p. 726—728, pl. XLIII, fig. 3, pl. XLIV, fig. 1—3; Ameghino henfører den til »*Scelidodon*«. Den er ogsaa omtalt af Lydekker, og dens Hovedskal er afbildet i Anales del Museo de La Plata, Paleontol. Arg., III, 1894, p. 90—91, pl. LVIII. Som enstydige med den opfører Lydekker *S. pozzii* Moreno og *S. australis* Moreno. Dens vigtigste Kjendemærke er dens ringe Størrelse.

Om Slægtens typiske Art, *S. leptocephalum*, ere de bedste Oplysninger at finde hos:

Owen: Zoology of the Voyage of the Beagle, part I, Fossil Mammalia, 1840, p. 73—99, pl. XX—XXVIII. Opstiller *S. leptocephalum* efter et ufuldstændigt Skelet fra Patagonien, med mangelfuld Hovedskal og uden det meste af Hænder og Fødder.

Gervais: Castelnau, Expéd. dans les parties centrales de l'Amérique du Sud, 7. partie, Zoologie, Mammifères fossiles, 1855, p. 50, pl. XI, fig. 1, med Billede af Hovedskal fra Buenos Aires.

Owen: On the Scelidothere (Scelidotherium leptocephalum, Owen); Philos. Transact. Roy. Soc. London, 1857, p. 101—110, pl. VIII & IX, med Billeder af Hovedskaller fra Buenos Aires.

Burmeister: Description physique de la République Argentine, tom. III, 1. part., Mammifères, 1879, p. 322—345. Beskrivelse af hele Skelettet.

Burmeister: Bericht über ein Skelet von Scelidotherium leptocephalum; Monatsber. k. preuss. Akad. d. Wissensch. Berlin, 1881, 1882, p. 374—380, pl., med Billeder af Haand og Fod o. a. af et Skelet fra Buenos Aires. Billederne ere vist nærmest at regne for Skitser; de ere neppe nøjagtige i alle Enkeltheder. Særlig paafaldende er det, at Kloen paa 2den Finger er betydelig mindre end Kloen paa 3dje; paa tre Skeletter af *S. leptocephalum* fra Argentina i Museet i Kjøbenhavn er Kloen paa 2den Finger lige saa stor som Kloen paa 3dje. Foden er tegnet, som om den var fuldstændig; men *Cuneiforme secundun* og *C. tertium* og 2det Mellemfodsben mangle.

Burmeister: Atlas de la Descr. phys. de la Rép. Arg., 2. sect., Mammif., 3. livr., Osteologie der Gravigraden, 1886, p. 97—110, pl. XIV & XV, med Billeder af helt Skelet og af Hovedskaller og Tandrader, af gammel og ung, Hovedskallen af den unge under Navnet *S. magnum*, som ovenfor sagt, p. 292.

Lydekker: Proceed. Zool. Soc. London, 1886, p. 491—498, pl. XLVI, XLVII, XLIX. Under Navnene *S. leptocephalum* og *S. bravardi*, se ovenfor, p. 293—294. Beskrivelse og Billeder af Hovedskaller og et Rulleben fra Argentina.

Lydekker: Anales del Museo de La Plata, Paleontol. Arg., III, 1894, p. 87—89, pl. LV—LVII. Under Navnene *S. leptocephalum* og *S. capellinii*, se ovenfor p. 292—293. Billeder af helt Skelet, af Hovedskaller og Kjæber fra Argentina.

Flere andre Arter *Scelidotherium* end de allerede nævnte ere opstillede, men paa saa tarveligt Grundlag, at ingen Mening kan haves om dem. Det gjelder: *Scelidotherium floweri*, *S.? bellulum* og *Scelidodon copei*, opstillede af Ameghino og omtalte i Contrib. etc., 1889, p. 724 og 730, tildels afbildede, *Scelidotherium lævidens* og *S.? parvulum*, opstillede af Moreno & Mercerat i Revista del Museo de La Plata, tom. I, 1890—91, p. 28—29 (i Særtryk), og *Scelidotherium? compressum* og *S.? bolivianum*, opstillede af Philippi i Zeitschr. d. Deutschen Geologischen Ges., Bd. XLV, 1893, p. 92—94, med Træsnit-Billeder.

Som enstydig med Lund's *Platyonyx* stiller Schlosser Ameghino's *Sphenotherus* (Zittel, Grundzüge der Paläontologie, Vertebrata, neubearbeitet, 1911, p. 417); men dette maa bero paa en ren Fejltagelse. Typen for Slægten, *Sphenotherus zavaletianus*, opstillet efter et Stykke af en Underkjæbe fra »la formacion

miocena de Tucuman y Catamarca« (Rev. Arg. Hist. Nat., tom. I, 1891, p. 95—99) er saare langt fra at minde om »*Platyonyx*«-Arterne fra Lagoa Santa; den maa være en ret nær Slægtning af *Mylodon*; Ameghino regner den til »grupo de los lestodontes«.

Arten fra Lagoa Santa har været kaldt: ? *Myrmecophaga gigantea* Lund, 1839, partim. — *Megalonyx cuvieri* Lund, 1839. — *Megalonyx minutus* Lund, 1839. — *Megalonyx jeffersonii* Cuv. Lund, 1840. — *Sphenodon sp.* Lund, 1840, partim. — *Platyonyx cuvieri*, *P. minutus*, *P. owenii*, *P. brongniartii*, *P. agassizii* Lund, 1842. — *Scelidotherium owenii* Lund, 1845. — *Valgipes deformis* Gervais, 1874 (nec 1877). — *Scelidotherium bravardi* Lydekker, 1886, partim. — ? *Scelidotherium tarijense* H. Gerv. & Amegh. Lydekker 1886, partim. — *Catonyx brongniartii* (Lund) Ameghino, 1891. — *Sphenodon minutus* Lund Trouessart, 1898, partim, errore. — *Matschiella minuta* (Lund) Poche, 1904, partim, errore. — *Sphenodontherium minutum* (Lund) Trouessart, 1904—5, partim, errore.

[3]) p. 148. Det er Lund (Meddelelse af det Udbytte o. s. v., 1845, p. 14—16), der har fremsat den Tanke, at Scelidotherierne ved Lagoa Santa for en væsenlig Del have levet af de saftfulde Planter, der voxe paa Træstammer og i Revner i Væggene af de Kalkklipper, i hvilke Knoglehulerne findes; at de jevnlig have klatret omkring paa Klipperne, godtgjøres af de talrige Skeletter af dem, der findes i Hulerne, hvor de øjensynlig ere faldne ned gjennem Spalter i Hulernes Loft. Scelidotherier have dog levet ogsaa i Egne, hvor der ikke har været Klipper, maaske heller ikke Træer; de maa altsaa dér have haft andre Vaner end ved Lagoa Santa; men deres Præg synes de at have faaet i Omgivelser som dem ved Lagoa Santa.

[4]) p. 216. Abel har set, at der blandt de amerikanske Gumlere er nogle, der have de yderste Mellemhaandsben korte, andre, der have dem lange, og han tyder det som Udtryk for to forskjelligartede Tillempninger til Gravning, ligesom de tilsvarende Forhold i Foden: »Ein Vergleich zwischen dem Handskelett von *Myrmecophaga* und *Priodon* (ɔ: *Cheloniscus*) zeigt sofort, dass hier zwei divergente Anpassungen an das Graben vorliegen. Bei *Myrmecophaga* sind die *Metacarpalia* des vierten und fünften Fingers länger als die übrigen; bei *Priodon* sind sie ausserordentlich verkürzt und das *Metacarpale* des zweiten Fingers übertrifft alle anderen bedeutend an Länge«. O. s. v. (Grundzüge der Palaeobiologie der Wirbeltiere, 1912, p. 373—374). Denne Forklaring er saare usandsynlig for Myreslugerens Vedkommende. Alle de Gumlere, der have de lange ydre Mellemhaands- og Mellemfodsben, ere klatrende eller nære Slægtninge af klatrende Former, fra hvem de stamme, og det er saa godt som givet, at de lange Knogler i Haandens og Fodens Yderrand ere en Egenhed, der følger med Klatre-Evne, hos Gumlere som hos mange andre Pattedyr (Gnavere fra Lagoa Santa, 1887, p. 162; Pungdyr, 1893, p. 11, o. s. v.).

[5]) p. 219. Til Sammenligning hidsættes et Par af de nyeste Oversigter over nulevende og uddøde Gumlere.

Zittel's Oversigt (i Handb. der Palæontologie, Mammalia, 1891—93), der nærmest kun er Tolk for Arbejder af hans Forgængere, som Cuvier, Owen, Lund, Gervais, Burmeister, Flower, Ameghino, og mest tager Hensyn til de uddøde Former, er i Uddrag følgende:

Edentata.

I. *Nomarthra.*

1. *Orycteropodidæ:* Orycteropus.
2. *Manidæ:* Manis.

II. *Xenarthra.*

A. *Vermilinguia.*

? Scotæops (senere opdaget at være ens med Stegotherium, af Dasypodinerne), ? Phororhacos (senere opdaget at være en Fugl), Myrmecophaga.

B. *Tardigrada.*

Bradypus, Choloepus, ? Entelops, ? Dideilotherium (Delotherium) (senere af dens Opstiller, Ameghino, henført til Monotremerne).

(Anm. 5.)

C. *Gravigrada.*

1. *Megatheridæ:* Zamicrus, ? Promegatherium, ? Interodon, Megatherium, Essonodontherium, Neoracanthus (Oracanthus, Ocnobates), ? Ocnopus, Nothrotherium (Coelodon, Hypocoelus, ? Valgipes).
2. *Megalonychidæ:* Hapalops (? Parhapalops, Stenocephalus), Schismotherium, Pseudhapalops, Amphihapalops, Trematherium, Geronops, Analcimorphus, Xyophorus, Planops, Paraplanops, Pelecyodon, Metopotherium, Eurysodon, Eucholoeops, Hyperleptus (Tapinotherium), Tolmodus, Prepotherium, Pliomorphus, Menilaus, Orthotherium, Nothropus, Megalonyx (Aulaxodon, Onychotherium, ? Ereptodon, ? Megalochnus, Myomorphus), ? Gnathopsis, Morotherium.
3. *Mylodontidæ:* Nematherium, Lymodon, Analcitherium, Ammotherium, ? Promylodon, Mylodon (Orycterotherium, Eubradys), Pseudolestodon, Lestodon (Platygnathus), ? Laniodon, Diodomus (Platyodon), Sphenotherus, Nephotherium, Ranculcus, Strabosodon, Scelidotherium (Scelidodon, Stenodon, Stenodontherium), Platyonyx (Rhabdiodon, Catonyx, ? Callistrophus), Glossotherium (Grypotherium, Quatriodon, Tetrodon).

D. *Glyptodontia.*

1. *Glyptodontidæ:* Glyptodon (Orycterotherium, Chlamydotherium Bronn, Pachypus, Lepitherium, Schistopleurum, Pachytherium, ? Ocnotherium), Thoracophorus (Neothoracophorus), Cochlops, ? Eucinepeltus.
2. *Hoplophoridæ:* Propalæohoplophorus, ? Asterostemma, Palæohoplophorus, Plohophorus, Hoplophorus (Sclerocalyptus, Zaphilus), Lomaphorus, Panochthus (Nopachthus), Eleutherocercus, Protoglyptodon, ? Euryodon, ? Heterodon.
3. *Doedicuridæ:* Neuryurus (Euryurus), Comaphorus, Doedicurus, Plaxhaplus, Pseudoeuryurus.

E. *Dasypoda.*

Chlamydotherium (Pampatherium), Peltephilus, Tatusia (Praopus, Propraopus), ? Prozaedyus, Dasypus (Euphractus, Zaëdyus), Proeuphractus, Stenotatus, Eutatus, Proeutatus (Thoracotherium), ? Anantiosodon, Tolypeutes, Xenurus (Lysiurus), Cheloniscus (Priodon, Prionodontes), Chlamydophorus, Stegotherium, Dasypotherium (Macroeuphractus).

Max Weber's Fremstilling af baade nulevende og uddøde (i Die Säugetiere, 1904) ser i Uddrag saaledes ud:

Tubulidentata.

Orycteropus, Plesiorycteropus, ? Palæorycteropus.

Pholidota.

Manidæ: Manis, ? Necromanis, ? Leptomanis.

Xenarthra.

I. *Anicanodonta.*

1. *Bradypodidæ:* Choloepus, Bradypus, ? Nothropus.
2. *Myrmecophagidæ:* Myrmecophaga, Tamandua, Cycloturus.
3. *Gravigrada:* ? Entelops, ? Trematherium, Eucholoeops (Hyperleptus), Hapalops (Pseudohapalops), Megatherium, Nothrotherium (Coelodon), Scelidotherium, Grypotherium (Neomylodon), Platyonyx, Mylodon, Megalonyx.

II. *Hicanodonta.*

1. *Peltephilidæ:* Peltephilus.
2. *Dasypodidæ.*

Tatusiinæ: Tatusia (ɔ: Dasypus), Cryptophractus, Scelopleura (ɔ: Scleropleura).
Dasypodinæ: Dasypus (ɔ: Euphractus), Xenurus, Priodontes, Tolypeutes.
Chlamydophorinæ: Chlamydophorus.
Chlamydotherinæ: Chlamydotherium.
Eutatus, Stegotherium.
3. *Propalæohoplophoridæ:* Propalæohoplophorus.
4. *Glyptodontidæ:* Glyptodon, Doedicurus, Hoplophorus, Lomaphorus.

Ganodonta.

1. *Conoryctidæ:* Conoryctes, Onychodectes.
2. *Stylinodontidæ:* Hemiganus, Psittacotherium, Calamodon, Stylinodon.

En Opstilling, der skyldes Osborn og Matthew (i Osborn, The Age of Mammals, 1910), er følgende:

Tæniodonta. (Ganodonta.)

1. *Conoryctidæ:* Onychodectes, Conoryctes.
2. *Stylinodontidæ:* Hemiganus (Wortmania), Psittacotherium, Calamodon, Stylinodon.

Edentata. (Xenarthra.)

I. *Pilosa.* (Anicanodonta.)
A. *Gravigrada.*
1. *Megalonychidæ.*
Megalonychinæ: Hapalops, Pelecyodon, Schismotherium, Planops, Prepotherium, Eucholoeops, Megalonychotherium, Megalonyx.
Mylodontinæ: Nematherium, Analcitherium, Scelidotherium, Lestodon (Pseudolestodon), Catonyx, Mylodon, Glossotherium (Neomylodon, Grypotherium), Paramylodon.
2. *Megatheriidæ:* Megatherium, Nothrotherium.
B. *Vermilingua.*
Myrmecophagidæ: Tamandua, Myrmecophaga, Cycloturus (Cyclopes).
C. *Tardigrada.*
Bradypodidæ: Bradypus, Choloepus.

II. *Loricata.* (Hicanodonta.)
A. *Dasypoda.*
1. *Metacheiromyidæ:* Metacheiromys.
2. *Dasypodidæ.*
Dasypodinæ: Proeutatus, Prozaëdius, Stenotatus, Eutatus, Chlamydotherium, Dasypus (ɔ: Euphractus), Xenurus, Priodon (Priodontes), Tolypeutes, Zaëdius.
Chlamydophorinæ: Chlamydophorus.
Tatusiinæ: Stegotherium, Tatusia (Tatu) (ɔ: Dasypus).
Peltephilinæ: Peltephilus.
Scleropleurinæ: Scleropleura.
B. *Glyptodontia.*
Glyptodontidæ.
Glyptodontinæ: Propalæohoplophorus, Cochlops, Eucinepeltus, Glyptodon, Glyptotherium.
Doedicurinæ: Doedicurus.
Sclerocalyptinæ: Sclerocalyptus (Hoplophorus), Panochthus.

Pholidota.

Manidæ: Leptomanis, Manis, Pholidotus.

(Anm. 5.)

Tubulidentata.

Orycteropodidæ: Palæorycteropus, Orycteropus.

Den nyeste Oversigt over de jordfundne Gumlere er den, der er given af Schlosser (i Zittel's Grundzüge der Paläontologie, neubearbeitet, Vertebrata, 1911); den er, i Uddrag, følgende:

Edentata.

I. *Nomarthra.*

1. *Orycteropodidæ:* Orycteropus, Palæorycteropus.
2. *Manidæ:* Leptomanis, Necromanis.
   Teutomanis, Galliætatus.

II. *Xenarthra.*

A. *Anicanodonta.*

1. *Ganodonta.*
   Conoryctinæ: Onychodectes, Conoryctes.
   Stylinodontinæ: Hemiganus, Psittacotherium, Calamodon, Stylinodon.
2. *Gravigrada.*
   Megatheriinæ: Megatherium, Nothrotherium (Coelodon), Neoracanthus, Essonodontherium, Zamicrus, Promegatherium, Interodon.
   Planopsinæ: Planops, Prepotherium.
   Megalonychinæ: Megalonyx, Hapalops (Geronops, Parahapalops), Eucholoeops, Hyperleptus, Schismotherium, Megalonychotherium, Analcimorphus, Pelecyodon, Proplatyarthrus, Hapaloides, Proschismotherium.
   Mylodontinæ: Mylodon, Paramylodon, Lestodon, Pseudolestodon, Scelidotherium, Sphenotherus (Platyonyx), Glossotherium (Neomylodon, Grypotherium), Nematherium (Ammotherium, Limodon), Analcitherium, Octodontherium, Orophodon.

B. *Hicanodonta.*

1. *Glyptodontidæ:* Glyptodon, Hoplophorus, Panochthus, Eleutherocercus, Doedicurus, Neuryurus, Lomaphorus, Sclerocalyptus, Glyptotherium, Propalæohoplophorus, Cochlops, Eucinepeltus, Asterostemma, Metopotoxus, Palæopeltis, Glyptatelus.
2. *Dasypodidæ:* ?Necrodasypus, ??Metachiromys, Tatusia, Dasypus, Tolypeutes, Xenurus, Chlamydotherium, Proeuphractus, Eutatus, Proëutatus, Prozaëdius, Stenotatus, Pareutatus, Stegotherium, Peltephilus, Prostegotherium, Utaëtus, Meteutatus, Machlydotherium.

Foruden de Slægt-Navne, der findes i disse Oversigter, er der givet adskillige andre som gjeldende Gumlere; Henvisninger til de fleste af dem findes i de to fortrinlige Værker, Trouessart's Catalogus Mammalium tam viventium qvam fossilium, 1897—99, med Supplementum, 1904—5, og Palmer's Index Generum Mammalium, 1904; de fleste af de samme, tilligemed en Del senere tilkomne, ere ogsaa nævnte i nærværende Afhandling, i efterfølgende Anmærkninger. Men en overvældende Mængde af de opstillede Slægter er uden Værd. Mange af dem ere grundede paa de ubetydeligste Afvigelser fra allerede kjendte Slægter; mange af dem ere opstillede efter smaa Kjæbestykker eller efter løse Tænder eller andet, der i Virkeligheden ikke tillader nogen Bestemmelse. Især er det galt fat med mange af de Slægter, som Ameghino har opstillet for jordfundne sydamerikanske Dyr. Noget Arbejde i Retning af Klaring er allerede udført af Lydekker (The extinct Edentates of Argentina; Anales del Museo de La Plata, Paleontologia Argentina, III, 1894, p. 1—105, pl. I—LXI) og af Scott (Dasypoda, Glyptodontia, Gravigrada i Reports of the Princeton University Expeditions to Patagonia, 1896—1899, vol. V, Palæontology, Mammalia of the Santa Cruz Beds, part I, Edentata, 1903—1904); men der staar meget tilbage for dem, der have Adgang til de paagjeldende Samlinger. For andre er

det i de fleste Tilfælde en Umulighed at dømme sikkert; oftest er der ikke andet at dømme efter end korte Beskrivelser uden ledsagende Billeder.

I det foregaaende Halvbind af E Museo Lundii vare urigtig formede Navne satte i » «, som oftest; i nærværende Afhandling er det kun gjennemført i Texten, ikke i alle Anmærkningerne; de »gale Navnes« Tal er altfor overvældende stort.

Det er efterhaanden blevet almindeligt at tvivle om eller rentud at nægte, at den længe godkjendte Gruppe Gumlerne er naturlig; især Flower (On the mutual affinities of the animals comprising the order Edentata, Proceed. Zool. Soc. London, 1882, p. 358—367, en Afhandling der for første Gang paa rette Maade skjelner Gumlernes Hovedgrupper) og Max Weber (Beiträge zur Anat. u. Entw. des Genus Manis; Zool. Ergebn. einer Reise in Niederländisch Ost-Indien, Bd. II, 1891; p. 110, i Særtryk; og Die Säugetiere, 1904) have fremsat den Tro, at den Gamle Verdens Gumlere slet ikke ere Slægtninge af de amerikanske. Weber opløser endogsaa Gumlerne i tre Ordener, *Tubulidentata*, *Pholidota* og *Xenarthra*, for derved at fremhæve, at intet særligt Slægtskab er paavist mellem de tre Grupper, skjønt han dog indrømmer, at de to første Grupper staa hinanden nærmere, end de staa ved *Xenarthra*.

Grunden til dette Syn paa Sagen er vel snarest, at man har søgt Slægtskab og Lighed paa urigtigt Sted; man har ventet at finde Lighed mellem de tandløse Former i den Gamle og den Nye Verden, og man er bleven overrasket over de mange Uligheder, der fandtes. Og har man gjort sig nogen Tanke om, hvilke de oprindeligste Former vare, har man vel oftest ment at finde dem blandt dem, der have de stærkeste Tænder af mest uensartet Form, som *Orycteropus*, *Peltophilus*, Megatheriider. Baade i det ene og det andet har man været uheldig. De tandløse Former i den Gamle og den Nye Verden ere nogle af de øverste Led af to forskjellige Udviklings-Rækker og derfor mere indbyrdes afvigende end lavere staaende Former. Af de tandbærende Former med forskjelligartede Tænder er det kun *Orycteropus*, der i den Henseende er oprindelig; de andre have klart nok Præg af at være afledede af Former, hos hvem Tandsættet var mere vantrevet og ensartet. De af de kjendte Former af de to Grupper, der ere de laveste og staa hinanden nærmest, ere i Hovedsagen *Orycteropus* paa den ene, Dasypodider paa den anden Side. Og man har ganske overset, at de oprindeligste Former paa begge Sider knyttes nær til Insektædere, og at en højst ejendommelig, mangesidig Tillempning til Termit-Æden er fælles for dem.

Det var en Mulighed, at Insektædere indbyrdes uafhængig i den Gamle og den Nye Verden havde givet sig til at vælge Termiter til deres vigtigste Føde; men der kan intet paavises, der kunde tyde paa, at dette skulde være Tilfældet; tværtimod, alle de kjendte amerikanske Gumlere ere i væsenlige Træk mindre oprindelige end den Gamle Verdens Gumlere, der nærmest se ud som Stamformer for de amerikanske. I forskjellige af Pattedyrenes Ordener er der Former, der have vænnet sig til at leve af Termiter eller dog af bløde Insekter eller andet, der ikke kræver megen Tygning; blandt Monotremer er der saaledes *Ornithorhynchus*, *Echidna* og *Acanthoglossus*, blandt Pungdyr *Myrmecobius* og *Tarsipes*, blandt Insektædere *Hemicentetes*, blandt Flagermus *Macroglossus* og Glossophager, blandt Rovdyr *Eupleres*, *Proteles* og *Otocyon*, o. s. v.; alle have de faaet Ligheder med Gumlere, større eller mindre; men for alles Vedkommende er det dog umiskjendeligt, hvor de have deres Tilknytning. Dersom Gumlerne havde forskjelligt Udspring, blot fra forskjellige Grupper af Insektædere, er det sandsynligt, at man vilde kunne spore det, at de ikke vilde være fælles om en lang Række ensartede Omdannelser.

Til Støtte for den gamle Opfattelse, at Gumlerne ere en naturlig Gruppe, er i nyere Tid talt af Windle & Parsons (On the Myology of the Edentata; Proceed. Zool. Soc. London, 1899, Afsnittet p. 1014—1017) og af Ameghino (Anales del Museo Nacional de Buenos Aires, tom. XIII, 1905, p. 59—95), hvis Fremstilling dog i mange Maader frister til Modsigelse.

Den Mening, at Gumlerne fra første Færd ere Insektædere, der særlig have lagt sig efter at æde Termiter, og at de Egenskaber, som de have faaet som Termit-Ædere, i en væsenlig Grad ere nedarvede til de højerestaaende, planteædende Gumlere, er fremsat i Vidensk. Medd. Naturhist. Foren. for 1882, p. 24—25. Af de faa, der i det hele have tænkt paa Spørgsmaalet om Gumlernes Oprindelse, er der ellers fremsat de mærkeligste Tanker.

Støttet paa sine indgaaende Undersøgelser over Gumlernes Hovedskaller er Parker (On the structure and development of the skull in the Mammalia, part II, Edentata; Philos. Transact. Roy. Soc. London,

(Anm. 5.)

part I, 1885, p. 1—119, pl. 1—15) kommen til den Mening, »that these Edentata are the direct children of the Prototheria« (p. 116). Lignende Udtalelser findes ogsaa i hans Bog On Mammalian Descent, 1885. Det er særlig den stilkformede *Stapes*, der kan findes hos Gumlere, der har ledet ham. Nogen klar Opfattelse af Sammenhængen finder man ikke hos Parker.

Wortman (The Ganodonta and their relationship to the Edentata; Bull. Amer. Mus. Nat. Hist., vol. IX, 1897, p. 59—110) mener, at hans Gruppe *Ganodonta*, med de tertiære nordamerikanske Slægter *Conoryctes*, *Onychodectes*, *Hemiganus*, *Psittacotherium*, *Calamodon* og *Stylinodon*, er Gumlernes, eller dog de amerikanske Gumleres Stamformer, og heri har han faaet mere eller mindre klart Medhold af andre, som Osborn (Bull. Amer. Mus. Nat. Hist., vol. XX, 1904, p. 163, og The Age of Mammals, 1910, p. 540), Max Weber (Die Säugetiere, 1904, p. 468—470) og Schlosser (Zittel, Grundzüge der Paläontologie, neubearbeitet, II, Vertebrata, 1911, p. 410—411); nogle forsigtige Indvendinger ere fremsatte af Scott (The Princeton University Exped. to Patagonia, vol. 5, 1903—5, p. 361), der dog mener, at Spørgsmaalet er aabent, og det samme mener Gregory (The Orders of Mammals; Bull. Amer. Mus. Nat. Hist., vol. XXVII, 1910, p. 340); kun Ameghino (Boletin del Instit. Geogr. Argentino, tom. XVIII, 1897, p. 83—84, 89, i Særtryk, og Anales del Museo Nacional de Buenos Aires, tom. XIII, 1905, p. 230—234), foruden Winge (Hovdyr fra Lagoa Santa, 1906, p. 212), har, med Rette, gjort ubetinget Indsigelse. — Den nævnte Række Slægter, som Wortman sikkert rigtig har sammenstillet, begynder med Former med fuldstændigt eller saa godt som fuldstændigt Tandsæt af ret oprindeligt Præg; det ejendommelige for Rækken er, at Hjørnetænderne og de fleste af Kindtænderne, især de forreste, blive større og større, især høje, rodaabne, og sprænge Emailleklædningen, saa at Emaillen kun bliver tilbage i Form af Baand langs Tændernes Sider; særlig Hjørnetænderne voxe uhyre og fortrænge tilsidst de fleste af Fortænderne eller maaske dem alle, skjønt i hvert Fald de yderste Fortænder fra første Færd følge med i Udviklingen; Kindtænderne trænges tæt sammen. Kjæberne blive meget stærke, men korte; Underkjæbens *Prc. coronoideus* bliver uhyre, Tindinggruben meget rummelig, Kindbuen stærk. Det øvrige Skelet kjendes kun hos enkelte af Rækkens Former og kun meget ufuldstændig; de Knogler, der kjendes, have gjennemgaaende et ret almindeligt Præg, mindende om, hvad der kan findes indenfor mange forskjellige af Pattedyrenes Grupper. Noget egen er Haanden hos *Psittacotherium*, der kjendes, skjønt ufuldstændig; der har været tre mellemste svære Fingre, kun lidet forskjellige i Størrelse, med store Kloled, nærmest i Stil med sammentrykte Hove med stærkt fremtrædende Saal; 1ste og 2det Fingerled ere korte, og Mellemhaandsbenene ere ligelig udviklede; Haanden har maaske været brugt til Gravning; den har neppe kunnet tjene til Klatring. — Om de øverste Ganodonter mener Wortman, at de vise saa mange Ligheder med Megatheriiner, at de maa regnes for Megatheriinernes Stamformer; han siger endogsaa, at det »may now be regarded as a positively demonstrated fact« (l. c. p. 104), at den ene Gruppe stammer fra den anden, og til Støtte for sin Mening opfører han en »astonishing array of similarities«. Nogle af de fremhævede Ligheder mellem de øverste Ganodonter og Megatheriiner ere vel virkelige; men Ligheden mellem Ganodonter og Megatheriiner er dog i disse Henseender ikke større end mellem Ganodonter og forskjellige andre Pattedyr-Grupper, saaledes Ligheden i Hvirvler, Nøgleben, Armknogler, Bækken. Andre af de opførte Ligheder ere i Virkeligheden netop Uligheder. Naar det saaledes siges, at »the manus is almost identical with that of the Ground Sloths« (ɔ: Megatheriiner), har Wortman overset, at Haanden hos Ganodonterne netop ikke har en eneste af de Egenskaber, der ere ejendommelige for Megatheriinerne; der er ikke mindste Antydning af Forkortning af de tre indre Fingre og Forlængelse af de to ydre Mellemhaandsben, eller af, at Haandens Yderrand har været støttet mod Jorden, og Kloleddene ere af en Form, der er fremmed for Megatheriinerne, der heri staa nærmere ved det sædvanlige. I de høje rodløse Tænder, i Tilstedeværelsen af en særlig stor, buet Tand forrest i Kjæberne, i det korte Ansigt med de stærke Kjæber kan det vel siges, at der er Lighed mellem de øverste *Ganodonta* og nogle af Megatheriinerne, særlig *Megalonyx* og dens nærmeste Slægtninge; men nærmere set er der netop heri den største Ulighed. Den store Tand forrest i Kjæben er hos Ganodonterne en Hjørnetand, hvad der fremgaar af Slægternes Udviklings-Række; hos Megatheriinerne er det en Kindtand (eller, hvis den øvre maaske skulde være en Hjørnetand, er den nedre det ikke, og omvendt; Wortman synes slet ikke at have været opmærksom paa Sagen; han regner uden videre den paagjeldende Tand hos Megatheriinerne for Hjørnetand, baade i Over- og Underkjæbe). Ganodonterne ere udviklede den lige Vej fra Dyr med almindeligt Tandsæt, have faaet stærkere og stærkere Tænder, Kjæber og Tyggemuskler; Megatheriinerne vise Tegn paa, at de stamme fra Dyr med vantrevet Tandsæt og ad ualmindelige Omveje have faaet de stærke Tænder og Kjæber; Ganodonterne mangle en hel Række af Megatheriinernes Egenheder; de have ikke mistet Emaillen; de have ikke

den vantrevne Mellemkjæbe; de have ikke den tudformede Underkjæbe; deres Kindbue er ikke opløst, men er ualmindelig stærk, og Kindbenet har ikke Megatheriinernes ejendommelige Udvidelser; Underkjæbens *Prc. coronoideus* er ualmindelig stor, *Prc. angularis* derimod lille, modsat Forholdet hos Megatheriiner; Underkjæbe-Leddet har ikke den ubestemte Form som hos Megatheriiner, men er et fast Hængsel-Led. Heller ikke i andre Egenskaber, der ikke staa i umiddelbar Forbindelse med Tænder og Tyggemuskler, stemme Ganodonterne med Megatheriiner; de have ikke Megatheriinernes ejendommelige korte og lavtliggende *Canalis infraorbitalis*, ikke deres egne *Foramen »mentale«* ved Forranden af *Prc. coronoideus*, o. s. v. Kort sagt, trods en vis tilsyneladende Lighed kan der neppe findes større Modsætninger end Ganodonter og Megatheriiner. — Men selv om alle de Ligheder, som Wortman nævner, havde været fuldt virkelige, var man dog ikke derfor hjulpen til en Forstaaelse af Gumlernes Oprindelse. Lighederne gjelde nemlig ikke andre Gumlere end de øverste Megatheriiner, særlig *Megalonyx*, og Wortman oplyser ikke med et Ord noget om, hvorledes *Megalonyx* skulde kunne tydes som Stamform for de andre Gumlere. Ingen Vej fører fra sædvanlige Pattedyr over *Megalonyx* til de andre Gumlere.

Ameghino's nyeste Mening om Gumlernes Oprindelse er den, at de tilligemed Monotremer og Hvaler, tilsammen Gruppen »*Homalodonta*«, stamme fra en tænkt Gruppe, »*Archæopelta*«, der igjen stammer fra »theromorphe Krybdyr« (El arco escapular de los Edentados y Monotremos y el origen reptiloide de estos dos grupos de Mamíferos; Anales del Museo Nacional de Buenos Aires, tom. XVII, 1908, p. 1—91). (Jevnfør Dommen over »Homodonter« og »Heterodonter«, Vidensk. Medd. Naturhist. Foren., 1882, p. 63—64.)

[6]) p. 222. Om jordfundne *Orycteropodidæ:*

Forsyth Major: Proceed. Zool. Soc. London, 1893, p. 239—240, med Billede. Om en Tand af *Orycteropus gaudryi* fra pliocæne Lag ved Maragha i Persien.

Andrews: On a skull of Orycteropus gaudryi, Forsyth Major, from Samos; Proceed. Zool. Soc. London, 1896, p. 296—299, med Billeder.

Plesiorycteropus har Filhol (Observations concernant les Mammifères contemporains des Æpyornis à Madagascar; Bull. du Mus. d'Hist. Nat. Paris, 1895, Afsnittet p. 14) opstillet efter den bageste Del af en Hovedskal, der viste stor Overensstemmelse med *Orycteropus*, men dog i Kindbuens Form var saa afvigende, at Bestemmelsen af Slægtskabet maatte gives med Forbehold. Der er kun sagt nogle faa Ord om Stykket.

Palæorycteropus er opstillet af Filhol (Observations concernant quelques Mammifères fossiles nouveaux du Quercy; Annales des sciences naturelles, 7. sér., Zoologie, tom. XVI, 1894, Afsnittet p. 135—136, med Billeder) efter en Overarm fra Fosforit-Lagene ved Mouillac i Frankrig; kun med Tvivl henførte han Knoglen til en Slægtning af *Orycteropus*. Ameghino (Les Édentés fossiles de France et d'Allemange; Anales del Museo Nacional de Buenos Aires, tom. XIII, 1905, Stykket p. 207—209, med Billeder) mener, at nævnte Overarm snarest minder om de oprindeligste Beltedyr. I Virkeligheden er dens Form saa almindelig, at der endnu intet sikkert kan siges om, fra hvilken Slags Dyr den skriver sig. Det er ikke vist, at det har været en Gumler.

Archæorycteropus gallicus har Ameghino (l. c. p. 223—227, med Billeder) opstillet efter et ufuldstændigt Skinneben fra Fosforit-Lagene ved Mouillac, tidligere omtalt og afbildet af Filhol (l. c. p. 140—141), der mente, at det maaske var af en Gumler med nogen Lighed med *Manis*, men fandt Bestemmelsen saa usikker, at han ikke vilde give noget Navn. Ameghino mener, at Knoglen har tilhørt et Medlem af *Orycteropus*-Familien. — I Slægten *Archæorycteropus* indføjer Ameghino (l. c.) en anden Art, *A. patagonicus*, opstillet efter en lille Stump af et Skinneben fra »crétacé supérieur (notostylopéen) de Patagonie«. — En virkelig Bestemmelse af de paagjeldende Knogler er foreløbig en Umulighed.

Scotæops, grundet paa et Stykke af en Underkjæbe fra Santa-Cruz-Lagene i Patagonien, blev i sin Tid af Ameghino, der har opstillet den, regnet til *Orycteropodidæ*, om end med Tvivl (Contrib. Mam. Fos. Rep. Arg., 1889, p. 658). Senere henførte han Slægten til Monotremerne (Énumér. synopt. Mammif. foss. des formations éocènes de Patagonie, 1894, p. 183). Tilsidst viste den sig at være ens med *Stegotherium*, af Dasypodinernes Gruppe (Bol. Acad. Nacional de Ciencias de Córdoba, tom. XVII, 1902, p. 68, i Særtryk, se ogsaa Scott, Reports of the Princeton Univ. Exp. to Patagonia, vol. V, part I, 1903, p. 13).

[7]) p. 224. Om Tydningen af Skællene hos *Manis* især:

Max Weber: Beiträge zur Anatomie und Entwickelung des Genus Manis; Zoologische Ergebnisse einer Reise in Niederländisch Ost-Indien, Bd. II, 1891, Afsnittet p. 5—21, pl. I & II.

(Anm. 8.)

[8]) p. 224. Om jordfundne *Manidæ:*

Filhol: Annales des sciences nat., 7. sér., Zoologie, tom. XVI, 1894, p. 134—135, med Billeder. Om »*Leptomanis*« fra de franske Fosforit-Lag.

Efter en Overarm fra Tertiærtiden fra Frankrig har Filhol (l. c. p. 132—134, med Billeder) opstillet en Slægt »*Necromanis*«, som han regner til Maniderne. Knoglen synes virkelig at have tilhørt et *Manis*-lignende Dyr; men det er vel ikke umuligt, at den kunde være af »*Leptomanis*«, der kun kjendes efter et Stykke Hovedskal, fra samme Aflejringer, og som Filhol selv ligeledes henfører til Maniderne.

»*Leptomanis*« regnes af Ameghino (Les Édentés fossiles de France et d'Allemagne; An. Mus. Nac. de Buenos Aires, tom. XIII, 1905, Afsnittet p. 194—206; ibd., tom. XV, 1906, p. 378—381) for at være enstydig med *Necrodasypus*, som Filhol (l. c. p. 136—140, med Billeder) havde opstillet efter et lille Stykke af et Hudpandser, et Pandeskjold, fundet i samme Lag som Hovedskal-Stykket af »*Leptomanis*«, og *Necrodasypus* regnes baade af Filhol og af Ameghino for at høre til Dasypodiderne. Der er dog endnu ikke fremført noget, der kunde godtgjøre, at *Necrodasypus*-Skjoldet ikke har været, hvad det ved første Ojekast synes at være, et Stykke Pandser af et Krybdyr, som det allerede er sagt af Max Weber (Die Säugetiere, 1904, p. 457). Ogsaa fra Nord-Amerika og fra Frankrig have Filhol og Ameghino mødt Indsigelse; i Frankrig have Gaudry og Leenhardt oplyst om, at Stykket virkelig tilhører et Krybdyr, *Placosaurus rugosus*. Ameghino har gjort Rede for Indvendingerne mod hans Mening og forgjæves søgt at svække dem (An. Mus. Nac. de Buenos Aires, tom. XV, 1906, p. 379 Anm., p. 452—460, og i Afhandlingen: Encore quelques mots sur les Tatous fossiles de France et d'Allemagne, ibd., tom. XVII, 1908, p. 93—110).

Til Maniderne hører vist ogsaa »*Teutomanis*«, som Ameghino (An. Mus. Nac. de Buenos Aires, tom. XIII, 1905, p. 215—222) har opstillet efter et Par Overarme og Spoleben og Albueben, fundne i et Lag fra Tertiærtiden i Tyskland, ved Solnhofen, og først af Quenstedt (Handbuch der Petrefaktenkunde, 3. Aufl., 1885, p. 47, Atlas, pl. 2, fig. 18—20) og Schlosser (Beiträge zur Kenntniss der Säugethierreste aus den süddeutschen Bohnerzen; Geologische und Palæontologische Abhandlungen, herausg. von Koken, Bd. IX, Heft 3, 1902, p. 146—147) henførte til *Lutra* (eller *Potamotherium*) *franconica*, senere af Schlosser (Notizen über einige Säugethierfaunen aus dem Miocän von Württemberg und Bayern; Neues Jahrbuch für Mineralogie, Geol. u. Palæontol., Beilage-Band XIX, 1904, p. 499—500, pl. XXVI) regnede for Gumler-Knogler, mindende om *Manis* og *Orycteropus*; Ameghino fordeler Knoglerne til to Arter, *T. franconica* og *T. quenstedti*; men Schlosser (Neues Jahrb. für Mineralogie, Geol. & Palæontol., 1907, Bd. I, p. 462—466) oplyser, at de sikkert ere af samme Skelet. (Se ogsaa »*Galliætatus*«, Anm. 14, p. 306.)

Til Maniderne regner Ameghino ogsaa »*Argyromanis*« *patagonica* og *Orthoarthrus mixtus*, begge opstillede efter Rulleben fra »eoceno superior (santacrucense) de la Patagonia austral« (Anales de la Sociedad Cientifica Argentina, tom. LVIII, 1904, p. 129—131, i Særtryk; Rullebenet af »*Argyromanis*« er afbildet i An. Mus. Nac. de Buenos Aires, tom. XIII, 1905, p. 89, og tom. XV, 1906, p. 377). — At dømme efter Billederne af Rullebenet af »*Argyromanis*« er det af en ret almindelig Type, og Ligheden med *Manis* er ikke saa gjennemgribende, at der er nogen Nødvendighed for at tro paa Slægtskab; med fuldt saa stor Ret kunde der tales om Slægtskab med Myrmecophagider; muligt er det ogsaa, at »*Argyromanis*« har hørt helt andre Steder hen. For at man skulde tro paa et saadant Vidunder, som at en Manide skulde have levet i Syd-Amerika, kræves ganske andre Beviser. — At *Orthoarthrus* ikke er en Manide, er endnu mere klart. Ameghino siger om dens Rulleben, at det vel minder om *Manis*, »pero presenta al mismo tiempo caracteres intermediarios muy notables entre los Manidæ y los Gravigrada primitivos«.

[9]) p. 225. Knoglen i Næsebrusken, i Næseborets Ydervæg, hos Beltedyrene er rigtig omtalt af Cuvier: »Il y a dans les cartilages des narines deux petits arcs osseux qui occupent le bord externe de ces cavités et aident à soutenir le boutoir lorsque l'animal creuse, comme les os en forme de tubercules qui sont dans le phacochère« (Recherches sur les Ossemens fossiles, 4. éd., tom. VIII, part. 1, 1836, p. 229—230). Den nævnes af Rapp (Anat. Unters. über die Edentaten, 1852, p. 32). Den er ogsaa omtalt og afbildet hos *Dasypus novemcinctus* og *D. kappleri* af Krauss (Archiv für Naturgeschichte, Jahrg. 28, Bd. 1, 1862, p. 29, pl. III). Af Max Weber nævnes den hos Beltedyrene som en Slags *Os prænasale* (Die Säugetiere, 1904, p. 436). I nyeste Tid er den ogsaa omtalt af Broom hos *Euphractus* (On an apparently hitherto undescribed nasal-floor bone in the Hairy Armadillo; Journal of Anatomy and Physiology, vol. XXXI, 1897, p. 280—282; og On the structure of the skull in Cynodont Reptiles; Proceed. Zool. Soc. London, 1911, p. 919) og af Fuchs hos *Dasypus*

novemcinctus (Ueber das Septomaxillare eines rezenten Säugetieres (Dasypus) etc.; Anat. Anzeiger, Bd. XXXVIII, Nr. 2 & 3, 1911, p. 33—55). Det menes nu, at den er et Minde om Krybdyr; men man har sikkert ikke Ret; den er utvivlsomt en Nydannelse fremkaldt af Snudens Brug som Graveredskab, af lignende Slags som Tryneknoglen hos Muldvarp og Svin. Cuvier's Opfattelse er den rette.

[10]) p. 227. Der kan ikke være Tvivl om, at det er oprindelige Træk i Dasypodidernes Pandser, at en Hornplade svarer til en Benplade, og at der bag hver Hornplade, undertiden ogsaa i dens Side-Rand, findes et Haar, eller en Haar-Gruppe, hvis Rod ligger i Benpladen; hver Hornplade med tilhørende Benplade svarer til et Krybdyr-Skæl eller til et af de Skæl, der tydelig nok ere at finde hos mange oprindelige Pattedyr især paa Oversiden af Haand og Fod og paa Halen. Heller ikke kan der være Grund til at tvivle om, at en mere eller mindre dybt delt Hornplade svarende til en udelt Benplade er ifærd med at dele sig og ikke ifærd med at opstaa ved Sammensmeltning af tidligere skilte Hornplader. Men et Forhold er der, som kan give Grund til Overvejelser: at der i Furerne mellem Hornpladens Felter kan findes Haar, hvis Rod ligger i Benpladen. Disse Haar maa sikkert være Nydannelser, ikke Levninger af tidligere mere rigelig Haarklædning. Hos de oprindeligste Dasypodider synes de slet ikke at findes; hvor de findes, pleje de at være ganske smaa; kun hos nogle af de øverste, uddøde Former synes de, efter Mærkerne paa Benpladerne at dømme, at have været store.

En omhyggelig Fremstilling af Hudens Bygning og Pandserets Fremkomst hos *Dasypus* og *Euphractus* skyldes Römer (Über den Bau und die Entwickelung des Panzers der Gürteltiere; Jenaische Zeitschrift für Naturwissenschaft, Bd. 27, 1892, p. 513—538, pl. XXIV & XXV); men til Opklaring af netop dette Spørgsmaal giver den ingen Vejledning. De Meijere's Fremstilling (i Afhandlingen Über die Haare der Säugethiere, besonders über ihre Anordnung; Morphol. Jahrb., Bd. 21, 1894, p. 312—424) af Beltedyrenes Hud er for denne Sags Vedkommende endnu mindre klar.

[11]) p. 228. *Scleropleura bruneti* er opstillet af A. Milne-Edwards (Note sur une nouvelle espèce de Tatou à cuirasse incomplète; Nouv. Arch. du Muséum d'Hist. Nat. de Paris, tom. VII, 1871, p. 177—179, pl. 12) efter et Stykke Skind, omfattende Oversiden af Hovedet, Ryg og Hale, fra Ceara, Brasilien. Det er af et Beltedyr, hvis Skjolddannelse er saare mangelfuld; paa Pandens Midte, paa det meste af Ryggens Midte og paa det meste af Halen er Huden blød, uden Pandser; paa Pandens Rande, paa Kroppens og Halens Sider findes vel Pandser, der nærmest ligner, hvad der findes hos *Euphractus*; men Smaapladerne i Pandseret have for en stor Del kun Form som afrundede Knuder, der ikke støde sammen indbyrdes. Man kunde falde, og er falden, paa den Tanke, at man her havde et oprindeligt Beltedyr med begyndende Skjolddannelse; men Forholdet er sikkert et andet. *Scleropleura* er saa godt som afgjort intet andet end *Euphractus sexcinctus* med misdannet, sygeligt Skjold.

[12]) p. 229. Scott (Reports of the Princeton University Expeditions to Patagonia, vol. V, part I, 1903, p. 36—37) mener, at *Stegotherium* staar nærmere ved *Dasypus* (»Tatu«) end ved noget andet Beltedyr. Dette er dog en Umulighed. Af de Egenskaber, der udmærke *Dasypus* overfor andre Dasypodiner, det udbredte Vingeben, de mærkelige dybt i hinanden indkilede Taaled og dybt furede nedre Ender af Mellemfodsben, det ejendommelig udprægede Rygskjold, findes intet hos *Stegotherium* (Haanden hos *Stegotherium* kjendes ikke). I alle de paagjeldende Henseender slutter *Stegotherium* sig ganske til *Euphractus*-Gruppen.

[13]) p. 232. Ameghino (Énumér. synopt. des espèces de Mammif. foss. des formations éocènes de Patagonie, 1894, p. 175—176) siger, at *Prc. zygomaticus sqvamæ* hos *Peltophilus* ved en vandret Søm er delt i et øvre og et nedre Afsnit, det nedre ogsaa skilt fra selve *Sqvama*, og paa denne Omstændighed har der været bygget meget. Men Scott, der har undersøgt samme Hovedskaller, som Ameghino har haft for sig, siger kun, at »there appears to be a suture« (Reports of the Princeton Univ. Exp. to Patagonia, vol. V, part I, 1903, p. 91). Der kan vist ikke tvivles om, at »Sømmen« enten er et tilfældigt Brud eller en Misdannelse.

[14]) p. 238. Om uddøde *Dasypodidæ* især (se ogsaa Anm. 2):

Weiss: Über das südliche Ende des Gebirgszuges von Brasilien, etc., nach den Sammlungen des Herrn Fr. Sellow; Abhandl. k. Akad. Wissensch. Berlin, 1827, 1830, phys. Kl., p. 217—293, pl. I—V. Oplyser om Skjoldet af *Glyptodon* (henført til *Megatherium*) og om et Stykke af Haleskeden af en *Panochthus*-lignende Glyptodont.

(Anm. 14.)

D'Alton: Über die von Herrn Sellow aus der Banda oriental mitgebrachten fossilen Panzerfragmente und die dazu gehörigen Knochen-Überreste; Abhandl. k. Akad. Wissensch. Berlin, 1833, 1835, phys. Kl., p. 369—424, pl. I—IV. Om *Glyptodon* (ikke navnefæstet), særlig om Skjoldet, der sammenlignes rigtig med de nulevende Beltedyrs, og om Lemmeknogler.

Owen: Descr. of a tooth and part of a skeleton of the Glyptodon clavipes, etc.; Transact. Geol. Soc., 2. ser., vol. VI, 1839, 1841, p. 81—106, pl. X—XIII. Mest om Fodens Skelet.

Owen: Descr. and illustr. Catal. of the fossil organic remains of Mammalia and Aves in the Museum of the Roy. College of Surgeons, 1845, p. 107—120, 382—388, pl. I—V. Mest om Skjoldet af *Glyptodon* (hvortil urigtig er føjet Haleskeden af *Lomatophorus*), ogsaa om Hovedskal; desuden om Skjold-Stykker af *Lomatophorus* og *Panochthus*, alt under Navnet *Glyptodon*.

J. Müller: Bemerkungen über die Fussknochen des fossilen Gürtelthiers, Glyptodon clavipes; Abhandl. k. Akad. Wissensch. Berlin, Jahrg. 1847, p. 266—267, pl. I—II.

Blainville: Ostéographie, Genre Glyptodon, 1855, pl. I—II. Billeder af Skjold-Stykker og Skelet-Dele af *Lomatophorus*, *Panochthus*, *Doedycurus*, *Glyptodon* o. a., alt under Navnet *Glyptodon*.

Nodot: Descr. d'un nouveau genre d'Édenté fossile renfermant plusieurs espèces voisines de Glyptodon; Mém. de l'Acad. Imp. des Sciences etc. de Dijon, 2. sér., tom. V, Sect. des Sciences, année 1856, 1857, p. 1—116, Atlas, pl. I—XII. Mest om *Glyptodon clavipes*, baade under dette Navn og under Navnet *Schistopleurum typus* etc., men ogsaa om *Lomatophorus* (eller *Hoplophorus*), *Panochthus* og *Doedycurus* (henførte til *Hoplophorus* og *Glyptodon*), mest om Stykker af deres Pandsere. I et eget Afsnit drøftes Glyptodonternes Levevis, for største Delen rigtig.

Huxley: Description of a new specimen of Glyptodon, recently acquired by the Roy. Coll. of Surgeons; Proceed. Roy. Soc. London, vol. XII, 1862, 1863, p. 316—326. Kort Beskrivelse af et ret fuldstændigt Skelet af *Glyptodon sp.*, mest om Hvirvelraden.

Burmeister: Anales del Museo Publico de Buenos Aires, tom. I, 1864—69, p. 71—85, 182—231, pl. VI—VIII. Om Glyptodont-Arterne fra Pampas i Argentina, især om Skelettet af *Glyptodon clavipes* (under baade dette Navn og Navnet *G. asper* etc.). Forløber for Burmeister's senere Arbejde over Gruppen.

Huxley: On the osteology of the genus Glyptodon; Philos. Transact. Roy. Soc. London, 1865, p. 31—70, pl. IV—IX. Om Hovedskal, Hvirvelrad og Bækken.

Pouchet: Contrib. à l'anatomie des Édentés, premier mémoire; Journal de l'Anatomie et de la Physiologie, 3. année, 1866, p. 113—129, pl. III—IV. Især om Halshvirvler og Bækken af *Glyptodon clavipes* og Bækken af »*Glyptodon giganteus*« (ɔ: *Doedycurus*) fra Argentina.

Burmeister: Monografia de los Glyptodontes en el Museo Publico de Buenos Aires; Anales del Museo Publico de Buenos Aires, tom. II, 1870—74, med 42 Tavler. Det vigtigste Værk om Glyptodonterne, deres Skjolde og Skeletter, handlende om Slægterne *Panochthus*, *Lomatophorus* (*Hoplophorus*), *Glyptodon* og *Doedycurus*.

P. Gervais: De l'Eutatus Seguini, grande espèce d'Edentés formant un genre nouveau dans la famille des Dasypidés; Mém. de la Soc. Géol. de France, 2. sér., tom. IX, Mém. Nr. V, 1873, p. 36—38, pl. VIII—IX, med Billeder af Hovedskal, Halshvirvler og de fleste Lemmeknogler.

Burmeister: Neue Beobachtungen an Doedicurus giganteus; Abhandl. k. Akad. Wissensch. Berlin, phys. Kl., 1878, p. 1—23, pl. 1—2, med Billeder af Bækken og Haleskede af *Doedycurus*.

Burmeister: Descr. phys. de la Rép. Argentine, tom. III, part. I, Mammifères, 1879, p. 387—425. Nærmest et Uddrag af hans Monografia de los Glyptodontes.

H. Gervais & Ameghino: Les Mammifères fossiles de l'Amérique du Sud, 1880, p. 176—221. Indeholder en kort Oversigt over de dengang kjendte Arter af Gruppen, deriblandt nogle Glyptodonter, der henføres til nye Slægter: *Euryurus* og *Thoracophorus*.

Burmeister: Beschreibung des Panzers von Eutatus Seguini; Sitzungsber. k. Akad. Wissensch. Berlin, phys. math. Cl., 1883, p. 1045—1063, pl. XIII, med Billeder af Pandser og Haandens Skelet.

Koken: Eleutherocercus, ein neuer Glyptodont aus Uruguay; Abhandl. k. Akad. Wissensch. Berlin, 1888, phys. Abth., p. 1—28, pl. I—II, med Billeder af Haleskeden.

Ameghino: Contribucion al conocimiento de los Mamíferos fósiles de la República Argentina; Actas de la Academia Nacional de Ciencias de la Rep. Arg. en Córdoba, tom. VI, 1889, p. 758—882, & Atlas,

mange Tavler. Handler om Arter af følgende antagne Slægter, de fleste nye: *Glyptodon*, *Neothoracophorus*, *Cochlops*, henregnede til *Glyptodontidæ*; *Propalæhoplophorus*, *Palæhoplophorus*, *Hoplophorus*, *Lomaphorus*, *Asterostemma*, *Plohophorus*, *Zaphilus*, *Nopachthus*, *Panochthus*, *Protoglyptodon*, *Eleutherocercus*, af *Hoplophoridæ*; *Neuryurus* (nyt Navn for *Euryurus*), *Comaphorus*, *Doedicurus*, *Plaxhaplus*, *Pseudoeuryurus*, af *Doedicuridæ*; *Chlamydotherium*, *Peltephilus*, af *Chlamydotheridæ*; *Tatusia*, *Propraopus*, af *Praopidæ*; *Dasypus*, *Zaëdyus*, *Prœuphractus*, *Macroeuphractus*, *Eutatus*, *Tolypeutes*, *Priodon*, *Xenurus*, af *Dasypidæ*; *Chlamydophorus*, af *Chlamydophoridæ*; *Stegotherium*, af *Stegotheridæ*. Stykker af Kjæber og af Skjoldet er det, hvorom der overvejende tales. Mange af de paagjeldende Stykker ere afbildede.

Ameghino: Caracteres diagnósticos de cincuenta especies nuevas de mamíferos fósiles argentinos; Revista Argentina de Historia Natural, tom. I, 1891, Stykket p. 162—163, med Billeder. Om *Tatusia neogæa* n. sp. og *Vetelia puncta* n. g. sp., henregnet til *Dasypidæ*, begge opstillede efter Plader af Skjoldet.

Ameghino: Mamíferos y aves fósiles argentinas; especies nuevas, adiciones y correcciones; Rev. Arg. de Hist. Nat., tom. I, 1891, Stykket p. 251—254. Indeholder korte Beskrivelser af en Række nye Arter, deriblandt *Stenotatus karaikensis*, henført til en ny Slægt, opstillet efter en Underkjæbe. Desuden gives nogle nye Navne for tidligere kjendte Slægter: *Sclerocalyptus*, *Pampatherium*, *Lysiurus*, for *Hoplophorus*, *Chlamydotherium*, *Xenurus*.

Ameghino: Nuevos restos de mamíferos fósiles descubiertos por Carlos Ameghino en el eoceno inferior de la Patagonia austral; Rev. Arg. de Hist. Nat., tom. I, 1891, Stykket p. 326—328. Korte Oplysninger om en Del Arter henførte til følgende Slægter, hvoraf nogle nye: *Propalæhoplophorus*, *Cochlops*, *Eucinepeltus*, af *Propalæhoplophoridæ*; *Peltephilus*, af *Stegotheridæ*; *Proeutatus*, *Prozaedyus*, af *Dasypidæ*; *Anantiosodon*, incertæ sedis.

Ameghino: Énumération synoptique des espèces de Mammifères fossiles des formations éocènes de Patagonie, 1894, p. 170—179. Giver en samlet Fortegnelse over allerede beskrevne Arter med Tilføjelse af en enkelt ny, nogle af dem henførte til de nye Slægter *Prodasypus* og *Eodasypus* af *Dasypidæ*. De fleste nævnes kun kort; men for *Peltephilus*, der nu henføres til en Familie *Peltephilidæ*, gives nærmere Oplysning om Hovedskal og enkelte andre Dele af Skelettet, ledsaget af Billeder af Hovedskallen.

Lydekker: The extinct Edentates of Argentina; Anales del Museo de La Plata, Paleontología Argentina, III, 1894, p. 1—70, pl. I—XLIV, med Billeder af Skjolde, hele Skeletter, Hovedskaller o. a. Om *Glyptodon*, *Plohophorus*, *Lomaphorus*, *Panochthus*, *Dœdicurus*, *Propalæohoplophorus*, *Chlamydotherium*, *Dasypus* (ɔ: *Euphractus* & *Macreuphractus*), *Eutatus*, *Tatusia*, *Peltephilus*. Anselig Indskrænkning af Tallet paa de opstillede Arter.

Ameghino: Première contribution à la connaissance de la faune mammalogique des couches à Pyrotherium; Boletín del Instituto Geográfico Argentino, tom. XV, 1895, Stykket p. 59—60, i Særtryk. *Palæopeltis inornatus* n. g. sp. opstilles efter Stykker af Skjoldet og henføres til en egen Familie, *Palæopeltidæ*, blandt Glyptodonter.

Ameghino: Mammifères crétacés de l'Argentine; Bol. Inst. Geogr. Argent., tom. XVIII, 1897, Stykket p. 102—106, med flere Billeder. Giver korte Oplysninger om Arter, der tidligere ere beskrevne, og om nogle nye, blandt dem *Glyptatelus tatusinus* n. g. sp. henført til *Propalæhoplophoridæ*, opstillet efter Smaastykker af Skjoldet. Afbildet er Skjold-Stykker af *Palæopeltis* og *Glyptatelus* og Hovedskal med Pandeskjold af *Peltephilus*.

Ameghino: Notices préliminaires sur des Mammifères nouveaux des terrains crétacés de Patagonie; Boletin de la Academia Nacional de Ciencias de Córdoba, tom. XVII, 1902, Stykket p. 48—68, i Særtryk. Kort Omtale af en Række nye Arter, de fleste henførte til nye Slægter. Følgende Slægter opføres: *Glyptatelus*, *Lomaphorelus*, af *Propalæhoplophoridæ*; *Palæopeltis*, af *Palæopeltidæ*; *Machlydotherium*, af *Chlamydotheridæ*; *Meteutatus*, *Archaeutatus*, *Amblytatus*, *Pseudeutatus*, *Anteutatus*, *Utaetus*, *Posteutatus*, *Parutaetus*, *Orthutaetus*, *Coelutaetus*, *Sadypus*, *Isutaetus*, *Hemiutaetus*, *Anutaetus*, *Prozaedyus*, *Pachyzaedyus*, af *Dasypidæ*; *Astegotherium*, *Pseudostegotherium*, *Prostegotherium*, af *Stegotheridæ*.

Ameghino: Première contrib. à la connaissance de la faune mammalogique des couches à Colpodon; Bol. Acad. Nac. de Ciencias de Córdoba, tom. XVII, 1902, Stykket p. 65—70, i Særtryk. Omtaler kort

(Anm. 14.)

flere Arter af følgende Slægter, hvoraf en enkelt ny: *Propalæhoplophorus*, af *Propalæhoplophoridæ*; *Proeutatus*, *Prodasypus*, *Prozaedyus*, af *Dasypidæ*; *Stegotherium*, *Pseudostegotherium*, af *Stegotheridæ*; *Peltephilus*, *Peltecoelus*, af *Peltephilidæ*.

Scott: Dasypoda & Glyptodontia, i Reports of the Princeton University Expeditions to Patagonia, 1896—1899, vol. V, Palæontology, Mammalia of the Santa Cruz Beds, part I, Edentata, 1903, p. 1—161, pl. I—XXIX. Det vigtigste Arbejde til Kundskab om Dasypodiderne fra de ældre Aflejringer. Følgende Slægter optages: *Stegotherium*, af *Tatuidæ*; *Proeutatus*, *Pareutatus* n. g., *Prozaëdius*, *Stenotatus*, af *Dasypodidæ*; *Peltephilus*, af *Peltephilidæ*; *Præuphractus*, *Vetelia*, incertæ sedis; *Propalæohoplophorus*, *Cochlops*, *Eucinepeltus*, *Asterostemma*, af *Glyptodontidæ*; *Metopotoxus*, af ? *Doedicuridæ*.

Barnum Brown: A new species of fossil Edentate from the Santa Cruz Formation of Patagonia; Bull. Amer. Mus. Nat. Hist., vol. XIX, 1903, p. 453—457, med Billeder af Hovedskal og Pandeskjold. *Eucinepeltus complicatus*.

Osborn: Glyptotherium texanum, a new Glyptodont, from the Lower Pleistocene of Texas; Bull. Amer. Mus. Nat. Hist., vol. XIX, 1903, p. 491—494, pl. XLIII, med Billede af Skjold og Haleskede. Neppe forskjellig fra *Glyptodon*.

Ameghino: Nuevas especies de mamíferos, cretáceos y terciarios de la República Argentina; Anales de la Sociedad Científica Argentina, tom. LVIII, 1904, Stykket p. 137—142, i Særtryk. Handler om nogle faa nye Arter af baade Glyptodonter og ægte Beltedyr, kun en af dem henført til en ny Slægt: *Epipeltephilus*, af *Peltephilidæ*.

Ameghino: La perforación astragaliana en Priodontes etc.; Anales del Museo Nacional de Buenos Aires, tom. XIII, 1905, p. 1—9, med Billeder af Rulleben og Hælben af *Priodontes*, *Proeutatus*, *Propraopus*.

Ameghino: La perforación astragaliana en el Orycteropus y el origen de los Orycteropidæ; An. Mus. Nac. de Buenos Aires, tom. XIII, 1905, p. 59—95. Indeholder en Del Oplysninger om Rulleben og Hælben hos Beltedyr, ledsagede af flere Billeder.

Ameghino: El arco escapular de los Edentados y Monotremos y el origen reptiloide de estos dos grupos de mamíferos; An. Mus. Nac. de Buenos Aires, tom. XVII, 1908, p. 1—91, med nogle Billeder, ogsaa af uddøde Dasypodider.

Richter: Über Hoplophorus; Palæontographica, Bd. 57, 1911, p. 257—283, pl. XXII, XXIII. Om Skjolde og enkelte andre Dele af *Lomatophorus* fra Argentina.

Barnum Brown: Brachyostracon, a new genus of Glyptodonts from Mexico; Bull. Amer. Mus. Nat. Hist., vol. XXXI, 1912, p. 167—177, pl. XIII—XVIII, med Billeder af Skjolde; i Texten ogsaa Billeder af Tænder og Bækken. Neppe forskjellig fra *Glyptodon*.

»*Galliætatus*« er opstillet af Ameghino (Les Édentés fossiles de France et d'Allemagne; An. Mus. Nac. de Buenos Aires, tom. XIII, 1905, Afsnittet p. 175—194, med Billeder) efter et Mellemhaandsben, der skal være fundet i en Samling tertiære Knogler fra Frankrig, fra Mont Ceindre ved Lyon, tilhørende Museo Nacional i Buenos Aires, og til samme Slægt har han henført forskjellige andre, mere tvivlsomme, jordfundne Knogler, dels fra samme Sted, dels fra Tyskland, fra Solnhofen (de sidste, nogle Mellemfodsknogler, et Hælben og et Laarben, omtalte af Schlosser som Gumler-Knogler, under Navnet *Lutra franconica*, i Neues Jahrb. f. Mineral., Geol. u. Palæontol., Beilage-Bd. XIX, 1904, p. 499—500). — Ameghino siger om det paagjeldende Mellemhaandsben fra Frankrig, at det har »une concordance parfaite« med den tilsvarende Knogle af *Dasypus* (»*Tatusia*«). Ligheden er i Virkeligheden, at dømme efter Billederne, saa stor, at man neppe vilde tvivle om, at Knoglen var af en *Dasypus* eller en ganske nærstaaende Slægt, hvis den var funden i Amerika; især er Overensstemmelsen i den ejendommelig formede nedre Ledflade paafaldende. Men at finde en ægte *Dasypus* i Frankrig, ikke en af Dasypodidernes oprindelige Former, men en af de mest særegent udviklede, er saa overraskende, at man fristes til at tro paa et eller andet Blændværk, og det ligger da ret nær at tænke paa Muligheden af et Uheld i Museet i Buenos Aires, hvorved argentinske Knogler vare blandede ind i det franske Fund. I hvert Fald trænger »*Galliætatus*« stærkt til en nærmere Prøvelse. — Om de Knogler fra Solnhofen, som Ameghino har henført til »*Galliætatus*«, oplyser Schlosser (Neues Jahrb. f. Mineral., Geol. u. Palæontol., 1907, Bd. I, p. 462—466), at de sikkert høre til samme Skelet, hvorefter Ameghino ogsaa har opstillet sine to Arter »*Teutomanis*« (se Anm. 8). For Schlosser's Indvendinger gjør Ameghino Rede (An. Mus. Nac. de Buenos Aires, tom. XVII, 1908, p. 104—106) og søger at afkræfte dem.

Til Beltedyrene regner Osborn (An Armadillo from the Middle Eocene, Bridger, of North America; Bull. Amer. Mus. Nat. Hist., vol. XX, 1904, p. 163—165, og The Age of Mammals, 1910, p. 541) Slægten *Metachiromys*, der skal kjendes ret fuldstændig efter Skelettet. (Wortman, der har opstillet den efter nogle Stykker af Kjæber og andre tarvelige Levninger, regnede den for en Slægtning af *Chiromys*.) Den skal minde om *Dasypus* og *Euphractus*. Men den har emailleklædte Tænder, en Egenskab, der stiller den lavere end alle kjendte Gumlere; den har ikke de ejendommelige Ledforbindelser i de bageste Ryghvirvler og i Brystbenet, der udmærke alle kjendte amerikanske Gumlere og stille dem paa et højere Trin; den har ikke Forbeninger i Huden og ikke sammenvoxede Halshvirvler, hvad der stiller den lavere end alle kjendte Beltedyr. Derimod er dens Tandsæt i visse Retninger i høj Grad paafaldende udviklet: fortil i hver Kjæbe har den en stor sammentrykt, Stødtand-lignende Tand, tilsyneladende Hjørnetand, og nær den nogle smaa Vantrivninger; ellers er den tandløs. Endnu foreligger kun en kort, foreløbig Beskrivelse af Slægten og ingen Billeder undtagen et ganske uklart lille Billede af hele Skelettet (The Age of Mammals, p. 164); en fast Mening om den er det derfor umuligt at danne sig. Er det en Gumler, kan det kun være Spidsen af et langt udløbende Sideskud af den ældste Gumler-Stamme; men den største Sandsynlighed er for, at den intet har med Gumlerne at gjøre.

[15]) p. 244. Uddøde Slægter af Myrmecophagiderne kjendes ikke med Sikkerhed.

Protamandua og *Promyrmephagus* har Ameghino (Anales de la Sociedad Cientifica Argentina, tom. LVIII, 1904, p. 127—129, i Særtryk) opstillet efter Levninger fra »eoceno superior (santacrucense) de la Patagonia austral«, og han har henført dem til *Myrmecophagidæ*. Grundlaget for den førstnævnte Slægt er et Hælben, for den sidstnævnte Slægt, der omfatter to Arter, er det to Rulleben (et af dem afbildet i Anales del Museo Nacional de Buenos Aires, tom. XV, 1906, p. 378). Efter hvad der er oplyst, ser det ud til, at Henførelsen til Myrmecophagiderne kunde være rigtig; men det maa huskes, at de oprindeligste Bradypodider i Form af Rulleben og Hælben neppe nok have afveget fra de oprindeligste Myrmecophagider. Endnu ere de to Slægter altfor lidt kjendte til, at deres Stilling kan bestemmes.

Adiastaltus, med to Arter, er opstillet af Ameghino efter to Overarme og enkelte andre Knogler fra »eocæne« Lag i Patagonien (se især Énumér. synopt. des espèces de Mammifères fossiles des formations éocènes de Patagonie, 1894, p. 183—186); han henførte Slægten til Monotremerne, med Urette. En af Overarmene har Ameghino afbildet (Publicaciones de la Universidad de La Plata, Conferencias, No. 2, Octubre 1904, p. 19). Den er klart nok af den Type, der er fælles for Myrmecophagider og Bradypodider, men er af en særlig højtudviklet ejendommelig Form, med tapformet fremstaaende nedre Ende af *Crista deltoidea*, o. s. v.; den minder paafaldende om Overarmen af *Cycloturus*, saa paafaldende, at der ikke godt kan tvivles om, at den har tilhørt en Slægt af Myrmecophagiderne, en højtstaaende Slægt af Familien, staaende nær *Cycloturus*. Men en Mulighed er der for, at Ligheden med *Cycloturus* ikke er Tegn paa nærmeste Slægtskab; Afstanden fra andre Medlemmer af Myresluger-Dovendyr-Gruppen er ikke stor; tilsvarende Omdannelser kunde vist let fremkomme i forskjellige af Gruppens Afdelinger.

[16]) p. 246. Matthew (The ancestry of the Edentates as illustrated by the skeleton of Hapalops; reprinted with additions from the American Museum Journal, vol. XII, 1912, p. 300—303) tænker sig, som rigtigt er, at *Hapalops* har kunnet baade klatre og gaa paa Jorden; men om Haandens og Fodens Stilling under Gangen hos *Hapalops* og dens Efterkommere gjør han sig Forestillinger, der neppe kunne være rigtige. Han mener, at *Hapalops* har traadt paa Fingrenes Knoer (knuckles), og at Foden derimod har hvilet fladt paa Fodsaalen. Og om Fremkomsten af de ejendommelige Haand- og Fodformer hos de yngre store Kæmpedovendyr, der stamme fra *Hapalops*, og som han tænker sig som udelukkende Fodgængere, ikke klatrende, siger han: »This position (ɔ: paa Knoerne) habitually taken would tend in the course of time in a terrestrial descendant to be modified by resting on the outer side of the hand, and in this way the peculiar twist in the fore foot of the giant ground sloths is very exactly accounted for. The hind foot also became twisted inward, but from a position resting on the sole of the foot, and this again explains how various peculiarities in the hind foot construction of the great ground sloths arose«. Men Matthew har ingen Grunde givet for den Tro, at *Hapalops* har ført Haanden paa anden Maade, end dens Slægtninge have gjort det, at den har traadt paa Knoerne og ikke som baade Myreslugere og de store Kæmpedovendyr paa Haandens Yderrand. Og for Fodens Vedkommende er det givet, at den hos *Hapalops* er en udpræget Klatrefod, med bladformet udbredt Hæludvæxt,

(Anm. 16.)
o. s. v., og at den har været stillet paa Højkant for Klatringens Skyld, en Stilling, som den sikkert har beholdt under Gang paa Jorden; herpaa tyde de brede Træderande paa Hælbenet og paa 5te Mellemfodsben. Havde *Hapalops* under Gangen sat Fodsaalen mod Jorden, havde der ikke været nogen tænkelig Grund til, at dens mere jordbundne Efterkommere skulde sætte Foden i den for Gangen højst ubekvemme Stilling, med Yderranden mod Jorden.

[17]) p. 247. Om de største af Kæmpedovendyrene, som *Megatherium*, *Mylodon*, *Scelidotherium*, have kunnet klatre eller ej, derom førtes en Drøftelse mellem Lund og Owen. Lund (Blik paa Brasil. Dyrev., 2den Afhandl., 1839, p. 13—25; Meddelelse af det Udbytte, o. s. v., 1845, p. 7—21) holdt paa, at de have været klatrende Dyr, der neppe nok kunde gaa paa Jorden, saa uheldig for Gang Fødderne vare stillede; de klatrede, mente han, paa Stammerne og de nederste Grene af Urskovens Træer eller paa Kalkklipperne og levede af Træernes Løv eller af de Snylteplanter og andre saftige Urter, der voxede paa Træstammerne og paa Klippevæggene. Owen (Descr. of Mylodon robustus, 1842, p. 138—162; On the Megatherium, part V, Philos. Transact. Roy. Soc. London, 1851, 1860, p. 823—827) mente, at de vare Fodgængere, trædende paa Yderrand af Haand og Fod, og at de neppe have kunnet klatre; deres Føde var Træernes Løv, som de havde faaet dels ved at afbrække de Grene, som de kunde naa, dels og især ved at oprykke og vælte hele Træer i Skoven; staaende paa Bagbenene og støttede paa Halen havde de arbejdet med Armene; Kloerne havde de brugt ikke alene til at fatte om Grene og Stammer, men ogsaa til at sønderrive Træernes Rødder; Bagfodens store Klo havde maaske tjent til det samme og desuden som Anker til at give Foden Fæste. Lund havde Ret i, at deres Hænder og Fødder ere byggede som typiske Klatre-Redskaber; Owen havde Ret i, at de neppe nok have brugt Hænder og Fødder til egenlig Klatring. Sandheden er, at de stamme fra Dyr, der have haft stor Evne til Klatring, men selv mere eller mindre have opgivet at klatre for at vænne sig til mere udelukkende Gang paa Jorden. Hvor meget eller hvor lidt de forskjellige Slægter have beholdt af Forfædrenes Klatre-Evne, derom kan der strides; der er ingen Nødvendighed for at tro, at Evnen helt skulde være mistet hos nogen af dem. Owen's Billede af deres Levemaade sædvanlig er sikkert i Hovedsagen rigtigt; men der er ikke noget, der kan afkræfte Lund's Mening, at de have kunnet klatre paa Stammerne og de nederste Grene af store Træer eller paa Klipper, om det end kun er sket mere som Undtagelse. Derimod havde Owen sikkert Uret, naar han mente, at de have oprykket og fældet hele Træer; Lund gjør med god Grund opmærksom paa, at Urskovens Træer staa saa tæt og ere saaledes indfiltrede i hverandre, at det oftest ikke er muligt at bringe et enkelt Træ til Fald uden særegne Forholdsregler.

I denne Sammenhæng er der Grund til at gjøre opmærksom paa en Fejltagelse, hvori Owen har gjort sig skyldig overfor Lund. Owen lader Lund mene, at der i Kæmpedovendyrenes Tid fandtes Træer »as much surpassing in size those of the present day, as the *Megatherium* exceeds the Sloth« (Descr. of Mylodon robustus, 1842, p. 161), hvad der jo vilde være en Urimelighed. Men Lund har heller ikke sagt eller ment dette. Lund havde kun sagt, at »det er tilladt at formode, at hine Tiders Vegetation bar den samme gigantiske Character, som vi se udtrykt i deres Dyreskabning« (2den Afhandl., 1839, p. 22), og han havde hermed sigtet til, hvad han i en tidligere Afhandling havde udviklet, at den Trævæxt, der nu findes paa Brasiliens Højsletter, kun er en Slags forkroblet Skov, stammende fra ægte Urskov med kæmpestore Træer. Lund har selv klarlagt Sagen (Meddelelse o. s. v., 1845, p. 19, 20), og der var for saa vidt ikke Grund til at nævne den igjen; men i nyeste Tid er Owen's Mistydning gjentagen af Matthew (The Ground Sloth Group; American Museum Journal, vol. XI, Nr. 4, 1911, p. 115).

Abel (Grundzüge der Palaeobiologie der Wirbeltiere, 1912) mener, at de største af Kæmpedovendyrene have gaaet oprejst paa Bagbenene; om *Mylodon* og *Megatherium* siger han: »Alles spricht dafür, dass diese Tiere herbivore, schwer bewegliche, vorwiegend bipede Formen gewesen sind, während ihre Ahnen vom Typus des *Scelidotherium* tetrapode Tiere waren« (p. 376); lignende Udtalelser har han fremført andre Steder. Det er vel ikke utænkeligt, at de største Kæmpedovendyr have kunnet gaa nogle Skridt paa Bagbenene; men at det ikke har været deres sædvanlige Skik at gaa oprejst, det godtgjøres allerede af de Mærker efter store Trædepuder, som de have paa Haandens Yderrand. (Hvorledes *Scelidotherium*-Typen kan siges at være Stamform for *Mylodon* og *Megatherium*, er ikke klart.)

[18]) p. 254. Om Dovendyrenes Indretning til Klatring ere Iagttagelser meddelte af, blandt andre, Abel (i Grundzüge der Palaeobiologie der Wirbeltiere, 1912) og, især indgaaende, af Anthony (Contribution

à l'étude morphologique générale des charactères d'adaptation à la vie arboricole chez les Vertébrés; Annales des sciences nat., 9. sér., Zoologie, tom. XV, 1912, p. 101—342). (Fremstillingen i nærværende Afhandling var færdig skreven i 1910.)

[19]) p. 257. Om *Scæopus* (*Bradypus torqvatus*) især:

Anthony: Études et recherches sur les Édentés Tardigrades et Gravigrades; Archives de Zoologie expérimentale et générale, IV. sér., tom. VI, 1907, p. 31—72, pl. I & II. Under Navnet *Hemibradypus mareyi.*

Poche: Über die Anatomie und die systematische Stellung von Bradypus torqvatus (Ill.); Zoologischer Anzeiger, Bd. XXXIII, 1908, p. 567—580.

Menegaux: Contribution à l'étude des Édentés actuels, Famille des Bradypodidés; Arch. Zool. expér. et génér., V. sér., tom. I, 1909, p. 277—344, pl. III—VI.

Anthony: Recherches anatomiques sur les Bradypes arboricoles, le squelette du Paresseux à collier; Annales des sciences nat., 9. sér., Zoologie, tom. IX, 1909, p. 157—285, pl. II—VI.

Poche: Neue Untersuchungen über die Anat. und die syst. Stellung von Scæopus torqvatus; Archiv für Naturgeschichte, Jahrg. 77, Bd. 1, 1911, p. 33—49, pl. IV.

Baade Anthony, Poche og Menegaux regne *Scæopus* for et Mellemled mellem *Choloepus* og *Bradypus*; Anthony mener, at *Scæopus* er den oprindeligste af Slægterne, fra hvilken *Choloepus* og *Bradypus* ere udgaaede i forskjellig Retning; hvorledes Poche tænker sig Forholdet, er mindre klart; Menegaux, der ikke holder *Scæopus* for en egen Slægt, men henfører Arten til Slægten *Bradypus*, siger, at det er den af *Bradypus*-Arterne, der staar nærmest ved *Choloepus*. Men hverken paa den ene eller den anden Maade kan *Scæopus* være en Mellemform. *Choloepus* er en Sidegren fra Grunden af Bradypodinernes Stamme; *Scæopus* er en Sidegren udsprungen nær Toppunktet, vistnok fra en eller anden af de oprindeligste Arter af Slægten *Bradypus*, hos hvem Haandrodsknoglernes og Mellemhaandsbenenes Sammenføjning ikke var fuldt saa udpræget som hos de øverste Arter. Det er kun i et Par høje Egenskaber, at *Choloepus* og *Scæopus* tilfældig ere komne til at minde om hinanden, i Oppustningen af *Prc. pterygoideus* og i Vanslægtningen af 4de Finger; men netop som en Modsætning til *Choloepus* staar *Scæopus* i at have faaet ogsaa 4de Taa vanslægtet.

[20]) p. 257. Om uddøde *Bradypodidæ* især (se ogsaa Anm. 2):

Pander und D'Alton: Das Riesen-Faulthier, 1821, med 7 Tavler. Om *Megatherium*, helt Skelet.

Cuvier: Recherches sur les Ossemens fossiles, 4. éd., tom. VIII, 1. part., 1836, p. 303—370, Atlas, tom. II, pl. 216, 217. Om *Megalonyx* og *Megatherium.*

Owen: Zoology of the Voyage of the Beagle, part I, Fossil Mammalia, 1840, p. 57—106, pl. XVI—XXXI. Om *Glossotherium* (ɔ: *Mylodon sensu strict.*), *Mylodon* (ɔ: *Mylodon* & *Grypotherium* Rhdt.), *Scelidotherium*, *Megalonyx* (ɔ: *Gnathopsis* Leidy), *Megatherium.*

Owen: Descr. of the skeleton of an extinct gigantic Sloth, Mylodon robustus, 1842, med 24 Tavler. Det vigtigste Arbejde om *Mylodon.*

Owen: On the Megatherium, part I—V; Philos. Transact. Roy. Soc. London, 1851, 55, 56, 58, 60, med 38 Tavler. Det vigtigste Arbejde om *Megatherium.*

Leidy: A Memoir on the extinct Sloth Tribe of North America; Smithsonian Contributions to Knowledge, 1855, med 6 Tavler. Det vigtigste Arbejde om *Megalonyx*. Handler ogsaa om andre Former fra Nord-Amerika, af Slægterne *Ereptodon*, *Mylodon* og *Megatherium*. Slægten *Gnathopsis*, som Leidy havde opstillet i 1852, omtales, gjeldende for en sydamerikansk Form, kjendt efter et Stykke af en Underkjæbe, som Owen i 1840 havde henført til *Megalonyx*; Burmeister (Descr. phys. Rép. Arg., Mammif., 1879, p. 386) mener, at den kunde være af *Scelidotherium.*

P. Gervais: Castelnau, Expéd. dans les parties centrales de l'Amérique du Sud, 7. part., Zoologie, Mammifères fossiles, 1855, p. 44—53, pl. 11—13. Om *Mylodon*, med *Lestodon*, *Scelidotherium* og *Megatherium.*

Blainville: Ostéographie, Genre Megatherium, 1855, pl. I—IV. Billeder af Skelet-Dele af *Megalonyx*, *Megatherium*, *Mylodon*, *Grypotherium* (henregnet til *Mylodon*), *Scelidotherium.*

Owen: On the Scelidothere; Philos. Transact. Roy. Soc. London, 1857, p. 101—110, pl. VIII, IX, med Billeder af Hovedskaller.

Burmeister: Anales del Museo Publico de Buenos Aires, tom. I, 1864—69, p. 149—182, pl. V. Om *Megatherium*, *Mylodon*, *Scelidotherium*. Billeder af Brystben af *Megatherium* og *Mylodon*, o. a.

(Anm. 20.)

P. Gervais: Du Lestodon armatus; Mém. de la Soc. Géol. de France, 2. sér., tom. IX, Mém. Nr. V, 1873, p. 21—35, pl. XXV—XXVII, med Billeder af Stykker af Hovedskallen og alle Baglemmets Knogler.

Reinhardt: Bidrag til Kundskab om Kæmpedovendyret Lestodon armatus; Vidensk. Selsk. Skr., 5. R., naturv. mathem. Afd., XI, 1, 1875, p. 1—39, pl. I—III, med Billeder af Underkjæbe, to Ryghvirvler og nogle af For- og Baglemmets Knogler.

Reinhardt: Kæmpedovendyr-Slægten Coelodon; ibd., XII, 3, 1878, p. 253—349, pl. I—V.

Reinhardt: Beskrivelse af Hovedskallen af et Kæmpedovendyr, Grypotherium darwinii, ibd., XII, 4, 1879, p. 351—381, pl. I, II. I sin Osteologie der Gravigraden, 1886, p. 119 ff., fremsætter Burmeister adskillige Indvendinger mod Reinhardt's Billeder af Hovedskallen af Grypotherium; han mener, at de i flere Henseender ere urigtige, særlig i Fremstillingen af de øvre Tandraders og Ganens Forhold, og han søger Grunden deri, »dass die in Kopenhagen hergestellte Reconstruction des grösstentheils zertrümmerten Schädels nicht naturgemäss ausgeführt ist«. Hertil er kun at sige, at den paagjeldende Hovedskal ikke var zertrümmert; kun i Hjernekassen var der nogle Brud, som det var let at istandsætte; Ansigtet, med Tandrader og Gane, var helt. Og Reinhardt's Billeder, tegnede af Cordts, med Hjelp af Fotografier, ere saa naturtro som vel muligt.

Burmeister: Descr. phys. de la Rép. Argentine, tom. III, part 1, Mammifères, 1879, p. 277—387. Skildrer Skelettet af *Megatherium*, *Scelidotherium* og *Mylodon* (med *Lestodon* og *Grypotherium*).

H. Gervais et Ameghino: Les Mammifères fossiles de l'Amérique du Sud, 1880, p. 133—177. Kort Oversigt over de dengang kjendte Arter af Gruppen. Opstilling af *Pseudolestodon* som ny Slægt.

Burmeister: Bericht über ein Skelet von Scelidotherium leptocephalum; Monatsber. k. Akad. Wissensch. Berlin, 1881, p. 374—380, pl. med Billeder af Haand og Fod.

Burmeister: Nothropus priscus, ein bisher unbekanntes fossiles Faulthier; Sitzungsber. k. Akad. Wissensch. Berlin, 1882, p. 613—620, pl. XI, med Billede af Underkjæben.

Burmeister: Atlas de la Descr. phys. de la Rép. Arg., 2. sect., Mammif., 3. livr., Osteologie der Gravigraden, 1886, p. 65—125, pl. XIV—XVI, med Billeder af Skeletter og Skelet-Dele af *Mylodon*, *Grypotherium* og *Scelidotherium*.

Ameghino: Contribucion al conocimiento de los Mamíferos fósiles de la República Argentina; Actas de la Academia Nacional de Ciencias de la Rep. Arg. en Córdoba, tom. VI, 1889, p. 654—657, 661—758, & Atlas, mange Tavler. Handler om Arter af følgende antagne Slægter, de fleste nye: *Entelops*, *Delotherium* (p. 921 ændret til *Dideilotherium*), henregnede til *Entelopsidæ* (*Dideilotherium* senere henført til Monotremerne); *Megatherium*, *Essonodontherium*, *Neoracanthus*, *Promegatherium*, *Interodon*, *Zamicrus*, henførte til *Megatheridæ*; *Ortotherium*, *Schismotherium*, *Hapalops*, *Planops*, *Xyophorus*, af *Ortotheridæ*; *Megalonyx*, *Eucholoeops*, *Pliomorphus*, *Trematherium*, *Nothropus*, *Coelodon*, *Valgipes*, *Gnathopsis*, af *Megalonycidæ*; *Lestodon*, *Laniodon*, *Diodomus*, af *Lestodontidæ*; *Scelidotherium*, *Scelidodon*, *Stenodontherium*, *Platyonyx*, *Nephotherium*, *Glossotherium*, af *Scelidotheridæ*; *Mylodon*, *Promylodon*, *Pseudolestodon*, *Nematherium*, af *Mylodontidæ*. Mest tales om Stykker af Hovedskaller og om Tænder. Meget af Stoffet er afbildet.

Cope: The Edentata of North America; American Naturalist, vol. XXIII, 1889, p. 657—664, pl. XXXI. Nævner kort de nordamerikanske Gumlere, mest Kæmpedovendyr, og giver Billeder af en Hovedskal af *Megalonyx*. Giver ogsaa en lille, meget urigtig, Oversigt over Gumlernes indbyrdes Slægtskab.

Ameghino: Sobre algunos restos de mamíferos fósiles, recogidos por el señor Manuel B. Zavaleta en la formacion miocena de Tucuman y Catamarca; Revista Argentina de Historia Natural, tom. I, 1891, Stykket p. 95—99, med Billeder. Om *Sphenotherus zavaletianus* n. g. sp., henregnet til *Lestodontidæ*, opstillet efter et Stykke Underkjæbe.

Ameghino: Rev. Arg. de Hist. Nat., tom. I, 1891, p. 151—161, med Billeder. Handler om 14 nye argentinske Arter, henførte til følgende Slægter, af hvilke flere nye: *Ortotherium*, *Hapalops*, af *Ortotheridæ*; *Menilaus*, *Hyperleptus*, *Tolmodus*, *Prepotherium*, af *Megalonycidæ*; *Lestodon*, *Sphenotherus*, af *Lestodontidæ*; *Ranculcus*, *Strabosodon*, af *Mylodontidæ*. De fleste ere opstillede efter smaa Stykker af Kjæber eller efter løse Tænder, en enkelt efter det meste af Hovedskallen.

Ameghino: Rev. Arg. de Hist. Nat., tom. I, 1891, p. 249—251. Korte Beskrivelser af nogle argentinske Kæmpedovendyr, mest allerede kjendte Arter, og Oplysninger om nye Navne for et Par kjendte Slægter: *Hypocoelus* og *Catonyx* for *Coelodon* og *Platyonyx*.

Ameghino: Rev. Arg. de Hist. Nat., tom. I, 1891, p. 315—325. Korte Oplysninger om 50 Arter, de fleste nye, fra »eoceno inferior de la Patagonia austral«, henførte til følgende Slægter, af hvilke mange nye: *Hapalops*, *Parhapalops*, af *Ortotheridæ*; *Trematherium*, *Pseudhapalops*, *Amphihapalops*, *Geronops* (ændret til *Eugeronops*, l. c. p. 397, paa Grund af en Misforstaaelse), *Analcimorphus*, *Xyophorus*, *Planops*, *Paraplanops*, *Eucholoeops*, *Pelecyodon*, *Metopotherium*, af *Megalonycidæ*; *Nematherium*, *Lymodon*, *Analcitherium*, *Ammotherium*, *Prepotherium*, af *Scelidotheridæ*.

Lindahl: Description of a skull of Megalonyx leidyi n. sp; Transact. Amer. Philos. Soc. Philadelphia, new ser., vol. XVII, 1893, p. 1—10, pl. I—V.

Ameghino: Énumér. synopt. des espèces de Mammif. foss. des form. éocènes de Patagonie, 1894, p. 141—170, med flere Billeder. Giver en samlet Oversigt over Arterne, hvoriblandt flere nye, tildels henførte til nye Slægter: *Amarorhynchus* af *Ortotheridæ*; *Mecorhinus*, *Uranocyrtus* og *Adiastemus* af *Megalonychidæ*. Enkelte Oplysninger gives om Skelettet hos de paagjeldende Kæmpedovendyr; hvad der siges om Slægter og Arter, er oftest kun lidt. En ny Familie, *Prepotheridæ*, er opstillet, omfattende *Prepotherium*, *Planops*, *Paraplanops* og *Analcimorphus*. *Trematherium* er henført til *Entelopsidæ*. *Dideilotherium*, der i 1889 regnedes til Gumlerne som en Slægtning af *Entelops*, sættes nu til Monotremerne (l. c. p. 182—183).

Lydekker: The extinct Edentates of Argentina; Anales del Museo de La Plata, Paleontologia Argentina, III, 1894, p. 70—105, pl. XLV—LXI, med Billeder af hele Skeletter, Hovedskaller o. a. Om *Megatherium*, *Mylodon*, *Glossotherium* (ɔ: *Grypotherium*), *Scelidotherium*, *Catonyx* (som enstydig med *Platyonyx*), *Nothrotherium* (ɔ: *Coelodon*), *Nothropus*, *Ortotherium*, *Eucholæops*, *Pseudhapalops*. Mange tidligere opstillede Arter inddrages.

Ameghino: Boletín del Instituto Geográfico Argentino, tom. XV, 1895, p. 56—59. *Octodontherium grande* n. g. sp. og *Orophodon hapaloides* n. g. sp. opstilles efter løse Tænder fra *Pyrotherium*-Lagene og henføres til Familierne *Mylodontidæ*? og *Orophodontidæ*.

Ameghino: Boletin del Instituto Geografico Argentino, tom. XVIII, 1897, p. 100—102, med Billeder. Korte Oplysninger om nogle faa Arter, tildels nye, henførte til allerede kjendte Slægter, fra »les gisements fossilifères crétacés de la Patagonie«. Billederne forestille Tænder af *Orophodon* og *Octodontherium*.

Lönnberg: On some remains of »Neomylodon listai« Ameghino brought home by the Swedish Expedition to Tierra del Fuego 1896; Wissenschaftliche Ergebnisse der Schwedischen Exp. nach den Magellansländern 1895—1897, Bd. II, 1899, p. 149—170, pl. XII—XIV, med Billeder af Hud, Haar og Kløer, af *Grypotherium*.

Moreno & Smith Woodward: On a portion of Mammalian skin, named Neomylodon listai, from a cavern near Consuelo Cove, Last Hope Inlet, Patagonia; Proceed. Zool. Soc. London, 1899, p. 144—156, pl. XIII—XV. Af *Grypotherium*.

Hauthal, Santiago Roth y Lehmann-Nitsche: El Mamifero misterioso de la Patagonia »Grypotherium domesticum«; Revista del Museo de La Plata, tom. IX, 1899, p. 1—65, i Særtryk, pl. I—V, med Billeder af Hud, Dele af Hovedskallen, Gjødning o. a.

Jacob: Exámen microscópico de la pieza cutánea del Mamifero misterioso de la Patagonia »Grypotherium domesticum«; ibd., tom. X, 1899, p. 1—4, i Særtryk, med Tavle.

Smith Woodward: On some remains of Grypotherium (Neomylodon) listai and associated Mammals from a cavern near Consuelo Cove, Last Hope Inlet, Patagonia; Proceed. Zool. Soc. London, 1900, p. 64—79, pl. V—IX, med Billeder af Hud, Kløer, Stykker af Hovedskal, Afstøbning af Hjerne.

Lönnberg: On a remarkable piece of skin from Cueva Eberhardt, Last Hope Inlet, Patagonia; Proceed. Zool. Soc. London, 1900, p. 379—384, med Billeder. Af *Grypotherium*.

Erland Nordenskiöld: Iakttagelser och Fynd i Grottor vid Ultima Esperanza i Sydvestra Patagonien; Kgl. Svenska Vetensk. Akad. Handl., Bd. 33, Nr. 3, 1900, p. 1—24, pl. I—VII, med Billeder af Hud, Klo, adskillige Brudstykker af Skelettet, Gjødning. Af *Grypotherium*.

Philippi: Beiträge zur Kenntn. der Knochen des Grypotherium domesticum; Archiv für Naturgeschichte, Jahrg. 1901, Bd. I, p. 271—275, pl. XV. Om Underkjæbe, Klo o. a.

Ameghino: Boletin de la Academia Nacional de Ciencias de Córdoba, tom. XVII, 1902, p. 47—48, i Særtryk. Kort Omtale af *Protobradys harmonicus* n. g. sp., af Familien *Protobradydæ*, opstillet efter et Stykke Overkjæbe med Tandgruber, fra »terrains crétacés de Patagonie«.

(Anm. 20.)

Ameghino: Bol. Acad. Nac. de Ciencias de Córdoba, tom. XVII, 1902, p. 62—65, i Særtryk. Omtaler kort flere nye Arter henførte til de to nye Slægter *Proschismotherium* og *Hapaloides*, af *Megalonychidæ*, fra »Couches à Colpodon«.

Ameghino: Notas sobre algunos Mamiferos fósiles nuevos ó poco conocidos del Valle de Tarija; Anales del Museo Nacional de Buenos Aires, tom. VIII, 1902, Stykket p. 252—255, pl. VI, VII. Om *Pseudolestodon tarijensis* n. sp., med Billeder af Hovedskal.

Barnum Brown: A new genus of Ground Sloth from the Pleistocene of Nebraska; Bull. Amer. Mus. Nat. Hist., vol. XIX, 1903, p. 569—583, pl. L, LI, med Billeder af Hovedskal. *Paramylodon*, neppe forskjellig fra *Mylodon*.

Scott: Gravigrada, i Reports of the Princeton University Expeditions to Patagonia, 1896—1899, vol. V, Palæontology, Mammalia of the Santa Cruz Beds, part I, Edentata, 1903—4, p. 161—364, pl. XXX—LXIII. Det vigtigste Arbejde til Kundskab om Bradypodiderne fra de ældre Aflejringer. Følgende Slægter optages: *Hapalops*, *Hyperleptus*, *Eucholoeops*, *Megalonychotherium* n. g., *Analcimorphus*, *Schismotherium*, *Pelecyodon*, af *Megalonychidæ*; *Planops*, *Prepotherium*, af *Planopsidæ*; *Nematherium*, *Analcitherium*, af *Mylodontidæ*.

Ameghino: Anales de la Sociedad Científica Argentina, tom. LVIII, 1904, p. 131—137. Omtaler en Del nye Arter, alle henførte til nye Slægter, fra forskjellige Aflejringer i Argentina: *Proprepotherium*, *Prepotheriops*, *Megathericulus*, af *Megatheridæ*; *Neonematherium*, *Scelidotheriops*, *Eumylodon*, *Octomylodon*, af *Mylodontidæ*.

Ameghino: Anales del Museo Nacional de Buenos Aires, tom. XII, 1905, p. 59. I en Afhandling om Pattedyrenes Rulleben er afbildet et Rulleben af *Proplatyarthrus longipes* n. g. sp., en »Gravigrad« fra »Cretáceo superior de Patagonia«. Rulleben og Hælben af flere andre Gumlere ere afbildede i samme Afhandling.

Studer: Ueber neue Funde von Grypotherium Listaei Amegh. in der Eberhardtshöhle von Ultima Esperanza; Neue Denkschr. der allgem. schweizerischen Gesellschaft für die gesamten Naturwissenschaften, Bd. XL, Abh. I, 1905, p. 1—18, pl. I—III, med Billeder af Hud, Kløer og nogle Dele af Skelettet.

Ameghino: Notas sobre una pequeña coleccion de huesos de Mamiferos de las grutas calcáreas de Iporanga; Revista do Museu Paulista, vol. VII, 1907, Stykket p. 74—119, i Særtryk, med flere Billeder. Om *Nothrotherium* (ɔ: *Coelodon*) *maquinense* og dens Forhold til andre Kæmpedovendyr.

Santiago Roth: Un nuevo genero de la familia »Megatheridæ«, Plesiomegatherium Hans-Meyeri; Revista del Museo de La Plata, tom. XVIII, 1911—12, p. 7—21.

Bradytherium madagascariense har G. Grandidier (Un nouvel Édenté subfossile de Madagascar; Bull. Mus. d'Hist. Nat. Paris, 1901, p. 54—56, med Billeder; ogsaa i Nouv. Arch. Mus. d'Hist. Nat. Paris, 4. sér., tom. VII, 1905, p. 45—46) opstillet efter et jordfundet Laarben fra Ambolisatra, og han mente, at Slægten stod nær ved *Bradypus*. Men der er ingen Tvivl om, at Laarbenet har tilhørt en Halvabe, som det allerede er sagt af Ameghino (Anales del Museo Nacional de Buenos Aires, tom. XIII, 1905, p. 235—236) og af Standing (On recently discovered subfossil Primates from Madagascar; Transact. Zool. Soc. London, vol. XVIII, part 2, 1908, p. 138—139).

[21]) p. 260. At *Megalonyx* er egen for Nord-Amerika, er endda ikke helt sikkert. Det er ikke umuligt, at et eller andet af de mange ufuldstændig kjendte sydamerikanske Kæmpedovendyr vil vise sig at være af samme Slægt.

Flere andre uddøde Gumler-Slægter have været opstillede som egne for Nord-Amerika; men alle ere de mere eller mindre tvivlsomme.

Ereptodon (især: Leidy, Smithson. Contrib. to Knowledge, 1855, p. 46, pl. XIV, XV), opstillet efter en Tand fra Natchez, Mississippi, synes neppe at være forskjellig fra *Megalonyx*.

Det samme gjelder *Megalocnus* (især: Leidy, Proceed. Acad. Nat. Sc. Philadelphia, 1868, p. 179; Slægten er ogsaa kaldt *Myomorphus*), opstillet efter en Underkjæbe fra Cuba (først beskreven af Castro; en Afstøbning findes i Museet i Kjøbenhavn; det er sikkert med Rette, at den sædvanlig stilles som enstydig med *Megalonyx*.

Morotherium, en Slags Kæmpedovendyr, opstillet af Marsh (American Journal of Science and Arts, 3. ser., vol. VII, 1874, p. 531—532) efter Levninger fra »Pliocene strata in Central California« og i Idaho, er saa ufuldstændig kjendt, at der ikke lader sig dømme om den. Ingen Billeder foreligge.

Glyptotherium, opstillet af Osborn (Bull. Amer. Mus. Nat. Hist., vol. XIX, 1903, p. 453—457, med Billeder) efter Skjold og Haleskede og enkelte andre Dele, fra Texas, er det neppe muligt at skjelne fra *Glyptodon*.

Det samme gjelder *Brachyostracon*, opstillet af Barnum Brown (Bull. Amer. Mus. Nat. Hist., vol. XXXI, 1912, p. 167—177, pl. XIII—XVIII) efter Rygskjolde og enkelte andre Dele af Skelettet, fra Mexico.

Tilsyneladende den sikreste Slægt er *Paramylodon*, opstillet af Barnum Brown (Bull. Amer. Mus. Nat. Hist., vol. XIX, 1903, p. 569—583, med 2 Tavler) efter en Hovedskal og nogle andre, tilhørende Skelet-Dele fra en plistocæn Aflejring i Nebraska. Den afviger ret paafaldende fra *Mylodon* ved at mangle den forreste af de sædvanlige 5 øvre Tænder. Men i alt andet, lige indtil Enkeltheder i Tændernes Form, stemmer den saa nøje med typisk *Mylodon*, at en Slægt-Adskillelse neppe er tilstedelig. Forklaringen er vist, at Mangelen af 1ste øvre Tand er en ren Undtagelse, gjeldende for denne ene Hovedskal. Denne Tydning er fremført ogsaa af Cockerell (A fossil Ground-Sloth in Colorado; The University of Colorado Studies, vol. VI, 1909, p. 309—312, pl. I, II) som en Mulighed; Anledningen var Fundet af en *Mylodon*-Hovedskal, der i alt væsenligt stemmede med »*Paramylodon*« undtagen i Tilstedeværelsen af den sædvanlige 1ste øvre Tand. Cockerell synes dog mest tilbøjelig til at tro paa Adskillelsens Rigtighed. Men at ret store »Ulovligheder« i Tandsættet ikke ere fremmede for Kæmpedovendyrene, vises af den ovenfor (p. 140) omtalte Hovedskal af *Mylodon robustus*, hvor de forreste Tænder paa Hovedets ene Side have faaet urigtig Stilling og dermed følgende Ændringer i Form.

Af Nutidens Gumlere ere Slægterne *Xenurus*, *Cycloturus*, *Tamandua*, *Myrmecophaga*, *Choloepus* og *Bradypus* fra Syd-Amerika naaede ind paa Terskelen til Nord-Amerika.

Tavleforklaring.

Alle Billederne ere Gjengivelser i Lystryk af Fotografier af Knogler fra Lagoa Santa.

Pl. I.

Euphractus sexcinctus. Naturlig Størrelse undtagen Fig. 4.

1—3. Hovedskal (18.) set fra Siden, ovenfra og nedenfra.

4. Bækken (18.) set fra Siden. Omtrent i halv Størrelse.

5, 6. Smaaplader af Skulderskjold og af 5te Belte af voxent Dyr (5.). Alle Pladerne i Fig. 5 ere af Skulderskjoldet; blandt dem findes to Randplader fra højre Side. I Fig. 6 ere de 2 øverste Plader fra Skulderskjoldet, de 4 andre fra Beltet, og blandt dem sees en Randplade fra højre Side og en tilgrændsende Plade.

7. Smaaplader af Skulderskjold og af 1ste Belte af ungt Dyr (10.). De 8 øverste Smaaplader ere fra Side-Delen af Skulderskjoldet; de 2 følgende ere fra Skulderskjoldets Bagrand; de 4 nederste ere af Beltet.

Pl. II.

Euphractus sexcinctus. Naturlig Størrelse. Dele af Skelettet. De fleste af Knoglerne ere af et voxent Dyr (18.); kun Hals- og Ryghvirvler, Haand og Fod ere af et yngre Dyr (25.). Øverst tilvenstre sees *Manubrium sterni*; de andre Led af Brystbenet sees yderst tilhøjre, ovenfor Halespidsen; alt set nedenfra. Tilhøjre for Laarbenet findes Knæskallen. Tilhøjre for Skulderbladet sees Nøglebenet. Nedenfor Laarben og Skulderblad ligge 2den—6te forbenede Ribbensbruske, sete nedenfra; 7de Ribbensbrusk findes tilvenstre for Ryghvirvlernes Række. De afbildede Ribben ere 1ste, 2det og 10de fra højre Side. Bag Fodens og Haandens Skelet findes Seneknogler fra Fodsaal og Haandflade, sete nedenfra.

Pl. III.

Naturlig Størrelse.

1—3. *Xenurus duodecimcinctus.* Hovedskal (11.) set fra Siden, ovenfra og nedenfra. Hammer og Ambolt mangle paa højre Side.

4. *Xenurus duodecimcinctus.* Jordfundne Smaaplader af Skulder- eller Lendeskjold og af Belterne. Lapa dos Tatus.

5—7. *Xenurus sqvamicaudis.* Hovedskal (9.) set fra Siden, ovenfra og nedenfra. Tryneknoglen sees i Næse-Aabningen.

Pl. IV.

Naturlig Størrelse.

1—3. *Dasypus hybridus.* Sædvanlig Form, ung. Hovedskal (3.) set fra Siden, ovenfra og nedenfra. Tryneknoglen sees i Næse-Aabningen.

4. *Dasypus hybridus.* Stor Form, gammel. Jordfunden Hovedskal set fra Siden. Lapa do Capão Secco.

5. *Dasypus hybridus.* Sædvanlig Form. Jordfunden Overarm. Lapa da Escrivania Nr. 5.

6. *Dasypus hybridus.* Stor Form. Nedre Halvdel af jordfunden Overarm. Lapa do Capão Secco.

7—9. *Dasypus novemcinctus.* Hovedskal (34., dog Underkjæben af 33.) set fra Siden, ovenfra og nedenfra. Ganebenet ualmindelig lidt forlænget tilbage mellem Vingebenene, og Vingebenene ualmindelig lidt udbredte i Ganen.

10. *Dasypus novemcinctus.* Smaaplader af Skulderskjold og af 5te Belte af voxent Dyr (1.). Øverst 3 Rækker Plader fra Midten og Siden af Skulderskjoldet. Nederst i Midten 8 Plader fra Skulderskjoldets Bagrand. De andre Plader ere fra forskjellige Steder i Beltet, blandt dem (yderst tilhøjre i Billedet) 4 indbyrdes sammenstødende Plader tagne nærmest Beltets Yderrand paa højre Side.

Pl. V.

Naturlig Størrelse.

1. *Dasypus punctatus* ad. Lapa dos Tatus. Smaaplader af Skulder- eller Lendeskjold og af Belterne og, nederst i Midten, 6 Smaaplader af Haleskeden.
2. *Dasypus punctatus* jun. Lapa da Escrivania Nr. 5. Smaaplader af Skulder- eller Lendeskjold og af Belterne.
3. *Dasypus sulcatus.* Lapa da Escrivania Nr. 5. To Flager af Lendeskjoldet (eller, den underste, maaske af Skulderskjold) og løse Smaaplader af Skulder- eller Lendeskjold og af Belterne.
4. *Dasypus sulcatus.* Lapa dos Tatus. Smaaplader af Skulder- eller Lendeskjold og af Belterne og, nederst tilhøjre, 6 Smaaplader af Haleskeden.

Pl. VI.

Dasypus punctatus. Naturlig Størrelse. Skelet-Dele, mest fra Lapa dos Tatus, kun det nederste af de tre Underkjæbe-Stykker fra Lapa da Escrivania Nr. 5. De afbildede Knogler af Haandens Skelet ere: 2det og 3dje venstre Mellemhaandsben med 1ste og 2det Led af 3dje Finger, et løst Kloled af 3dje højre Finger og 1ste med 2det Led af 2den højre Finger. Et løst Kloled af 3dje Taa findes bag de sammenstillede Fod-Knogler. Mellem Underben og Laarben findes Seneknoglen fra Fodsaalen, set nedenfra.

Pl. VII.

Dasypus sulcatus. Naturlig Størrelse.

Lapa da Escrivania Nr. 5. Laarben uden nedre Ende, Skinneben med lidt af Lægben.

Lapa da Lagoa do Sumidouro. Højre *Naviculare*, set udenfra, højre 4de Mellemfodsben.

Lapa dos Tatus. Knogler af et ungt Dyr: bageste Del af venstre Underkjæbe, højre Overarm uden øvre Endestykke, Fodsaalens Seneknogle set nedenfra, Kloled af 3dje Taa.

Pl. VIII.

Chlamydotherium majus. Naturlig Størrelse. Smaaplader af Skjoldet.

1—10 fra Lapa da Escrivania Nr. 11. 11—21 fra Lapa do Bahu.
1—4, 5 og 11 fra Belterne. 5 og 11 fra Belternes Rand; 11 to sammenvoxede Plader.
6—9, 13 og 14 fra Skulder- eller Lendeskjoldets Midte.
10 vist fra forreste Rand af Lendeskjoldet.
12 og 17 fra Siderandeu af Skulder- eller Lendeskjold.
18 og 19 vist fra Pandeskjoldet.
15, 16, 20 og 21 vist alle fra Haleskeden.

Pl. IX.

Chlamydotherium majus. Naturlig Størrelse. Lapa do Bahu. Øvre og nedre Tandrader, sammenhørende.

Pl. X.

Chlamydotherium majus. Formindsket, omtrent 1/2 af naturlig Størrelse. Lapa do Bahu. Hovedskal, søndret og fortrykket, set fra Siden og ovenfra. Hovedskallen undtagen Underkjæben er den samme, hvis Tænder ere afbildede paa Tavle IX; Underkjæben er af et andet, lidt mindre Skelet. (Underkjæben er den samme, som Lund har afbildet, set fra Indersiden.)

Pl. XI.

Chlamydotherium majus.

1, 2. Af Hovedskal fra Lapa da Escrivania Nr. 11. Naturlig Størrelse.
1. Bageste Del af Ganen og Grunden af Hjernekassen, set nedenfra.
2. Højre Kindben, løst i Sømmene, set fra Siden. (Underranden vender tilhøjre.)
3. Stykke af Skulderskjold. Lapa do Bahu. Lidt under halv Størrelse. (Samme Stykke er afbildet af Lund.)

Pl. XII.

Chlamydotherium majus. Formindsket, omtrent $1/3$—$1/2$ af naturlig Størrelse. Hvirvler o. a. af det mindre Skelet fra Lapa da Escrivania Nr. 11.

1. 1ste—5te og 7de Halshvirvel, 2den—5te sammenvoxede, sete ovenfra.
2. Tre forreste Brysthvirvler, sammenvoxede, sete ovenfra.
3. En af de bageste Ryghvirvler, set fra Siden.
4. Et Sæt Bækkenhvirvler, med de forreste Halehvirvler, set nedenfra.
5. Stykke af et Ribben.

6, 7. Række af Halehvirvler, sete ovenfra.

8. Række af nedre Buer, sete fra Siden.

Pl. XIII.

Chlamydotherium majus. Formindsket, omtrent $2/3$ af naturlig Størrelse. Knogler af Forlem.

1. Højre Skulderblad. Lapa do Bahu.
2. Højre Overarm af det større Skelet fra Lapa da Escrivania Nr. 11.

3, 4 og 5. Venstre Overarm, Spoleben og Albueben af det mindre Skelet fra samme Hule. Paa den mindre af Overarmene mangler det meste af *Crista supinatoria* og en Del af *Condylus internus.*

Pl. XIV.

Chlamydotherium majus. Formindsket, omtrent $2/3$ af naturlig Størrelse. Venstre Haand og højre Fod. De fleste af Knoglerne høre sammen og ere af det mindre af de to Skeletter fra Lapa da Escrivania Nr. 11. Følgende Knogler ere indføjede fra andre Skeletter: i Haanden: *Pisiforme*, 2det Mellemhaandsben, 1ste Led af 2den og 3dje Finger, alt af det større af Skeletterne fra Lapa da Escrivania Nr. 11, *Multangulum majus* og *M. minus*, *Capitatum*, *Hamatum*, 1ste Mellemhaandsben, 1ste Led af 1ste Finger og 1ste Led af 4de Finger, alt fra Lapa do Bahu, og Kloleddet af 3dje Finger fra en unævnt Hule; i Foden: 1ste Mellemfodsben, 1ste Led af 5te Taa og Kloleddet af 3dje Taa, alt af det større af Skeletterne fra Lapa da Escrivania Nr. 11, 1ste og 2det Led af 2den Taa og 2det Led af 5te Taa, alt fra Lapa do Bahu. Ved Siden af Haanden sees 2det Led og Kloleddet af 5te Finger af højre Haand af samme Skelet. Bag Haand og Fod sees Seneknoglerne fra Haandens og Fodens *Flexor digitorum profundus*, fra Undersiden.

Pl. XV.

Chlamydotherium majus. Formindsket, omtrent $1/2$—$2/3$ af naturlig Størrelse. Knogler af Baglem.

1. Venstre Laarben. Lapa do Bahu. (Nederste inderste Del kunstig eftergjort.)

2, 3, 4. Højre Laarben, venstre Underben, højre Knæskal. Lapa da Escrivania Nr. 11. Laarben og Underben af det mindre Skelet, Knæskallen af det større.

Pl. XVI.

Hoplophorus euphractus. Formindsket, omtrent $1/3$—$1/2$ af naturlig Størrelse. Lapa do Bahu. Dele af Pandser. Øverst i Midten et større Stykke af et Pandeskjold. De fleste andre Flager ere af Rygskjoldet ligesom de to enkelte Smaaplader. I underste Række findes Brudstykker af Ringe af Halepandseret og af Halens vorteformede Knolde med Omgivelser. Af Rygskjoldets Flager er den, der er af-

bildet øverst tilvenstre, fra Skulderens forreste nederste Del; Flagerne med de noget langstrakte Smaaplader skrive sig fra Skjoldets Sider; de andre ere fra Ryggens Midte. (Nærmest under Pandeskjoldet findes det Stykke af Rygskjoldet, der er afbildet af Lund som Type for *Hoplophorus euphractus.*)

Pl. XVII.

Hoplophorus euphractus. Formindsket. Lapa do Bahu. Dele af Hovedskal.

1—5. Venstre Halvdel af et Overansigt set indenfra, udenfra, ovenfra, forfra og nedenfra. (Samme, set fra Ydersiden, er afbildet af Lund som *H. euphractus.*) Omtrent ¹/₄—¹/₃ af naturlig Størrelse. I Fig. 1 ser man forrest, tilhøjre, den forreste Del af *Mesethmoideum*, støttende den forreste Del af Næsebenet; bag det har man Indblik i Luftrummene i *Concha inferior & superior* og i *Sinus frontales.*

6, 7. Bageste Del af en anden Hovedskal set forfra (saa at man ser ind i Hjernekassen og ind i Luftrummene i Hjernekassens Vægge) og nedenfra. Omtrent ¹/₂ af naturlig Størrelse.

Pl. XVIII.

Hoplophorus euphractus. Formindsket, lidt under halv Størrelse. Lapa do Bahu. Hvirvler og Lemmeknogler. Taphvirvel med de 3 følgende Halshvirvler sete ovenfra (samme Stykke afbildet af Lund som *H. euphractus*), venstre Overarm og nedre Stykke af højre (venstre med en Del af *Crista deltoidea* og det meste af *Crista supinatoria* afgnavede af Gnavere og med *Condylus internus* afbrudt, højre manglende en Del af Broen over *Foramen supracondyloideum* og Randen af *Crista supinatoria*), højre Laarben (øvre Ende af *Crista glutæa* mangelfuld, Sideranden ligeledes, o. s. v.), øvre Ende af venstre Underben, venstre Knæskal.

Pl. XIX.

Hoplophorus euphractus. Formindsket: 1—4 omtrent ¹/₂ af naturlig Størrelse, 5 og 6 mellem ¹/₂ og ²/₃. Lapa do Bahu.

1. 2det, 3dje og 4de Mellemhaandsben af højre Haand, 1ste og 3dje Led af 2den Finger, 1ste Led af 3dje, 1ste—3dje af 4de Finger. Ikke alt af samme Skelet.
2. 2det Mellemhaandsben med 1ste—3dje Fingerled af venstre Haand. Vist ikke alt af samme Skelet.
3. Venstre Fod, ret fuldstændig, sammenstillet af Knogler af flere Skeletter. (Nogle af Knoglerne, maaske de fleste, ere de samme, der ere afbildede af Lund som *H. euphractus.*)
4. 2det Mellemfodsben med 1ste—3dje Taaled af højre Fod.
5. Venstre Spoleben.
6. Højre Albueben.

Pl. XX.

Glyptodon clavipes. Lidt formindsket, omtrent ²/₃ af naturlig Størrelse. Lapa da Escrivania Nr. 5. Dele af Pandser. Vistnok det meste sammenhørende, af et yngre Dyr; kun en af Smaapladerne, midterst paa Tavlen, vist af et ældre Dyr. De to øverste af de større Flager og de 4 største af de løse Smaaplader ere vist fra Rygskjoldets Midte. De to Flager længere nede paa Tavlen ere fra Rygskjoldets Side-Dele (maaske ikke af samme Skjold). Nederst tilhøjre er afbildet en tapformet Smaaplade, vist fra Rygskjoldets Siderand, og nederst tilvenstre en større tapformet Smaaplade med et Par tilstødende Smaaplader fra Rygskjoldets Bagrand. De fire mindste Smaaplader midt paa Tavlen og de to midterste af de tapformede nederst paa Tavlen ere vist alle fra Halens Ringe.

Pl. XXI.

Glyptodon clavipes. Formindsket (i lidt forskjellig Grad), omtrent ¹/₃—¹/₂ af naturlig Størrelse. Lapa da Escrivania Nr. 5. Hovedskal, med Underkjæbe, set fra Siden, ovenfra og nedenfra.

Pl. XXII.

Glyptodon clavipes. Formindsket, omtrent 1/3 af naturlig Størrelse. Lemmeknogler.

Lapa da Escrivania Nr. 5. Sammenhørende Knogler af et voxent, men yngre Skelet: højre Overarm, venstre Spoleben (det korteste af de to afbildede), højre Albueben uden øvre og nedre Ende, venstre Laarben tildels uden Endestykker, nedre Del af højre Laarben med nedre Endestykke, højre Underben, højre Knæskal.

Lapa do Bahu. Højre Spoleben (Art-Bestemmelsen noget usikker).

Pl. XXIII.

Glyptodon clavipes. Formindsket, omtrent 3/4 af naturlig Størrelse. Lapa da Escrivania Nr. 5. Knogler af Haand og Fod, sammenhørende.

1. Af højre Haand: 4de Mellemhaandsben, 2det Led af 3dje Finger, Kloleddene af 2den—4de Finger.
2. Af venstre Haand: *Multangulum majus & minus*, sammenvoxede, *Capitatum*, 2det Mellemhaandsben, 2det Led af 2den Finger, Kloled af 1ste (?) og 2den Finger.
3. Af højre Fod: de fleste af Knoglerne. *Naviculare* og nogle Taaled mangle.
4. Af venstre Fod: *Naviculare*, set forfra.

Pl. XXIV.

Coelodon maquinensis. Lidt formindsket, omtrent 3/4—4/5 af naturlig Størrelse. Lapa da Escrivania Nr. 5. Højre og venstre Haand, mangelfulde. Mellem de to Hænder sees en Knogle, der vist er *Os falciforme manus.*

Pl. XXV.

Coelodon maquinensis. Lidt formindsket, omtrent 3/4—4/5 af naturlig Størrelse. Lapa da Escrivania Nr. 5. Højre og venstre Fod, mangelfulde.

Pl. XXVI.

Mylodon robustus etc.? Naturlig Størrelse undtagen Fig. 6.

1. *Mylodon robustus.* Lapa da Escrivania Nr. 1. 1ste og 2den øvre Tand fra højre Side, sete udenfra, vist sammenhørende.
2. *Mylodon robustus.* Lapa da Escrivania Nr. 1. En større og en mindre 1ste nedre Tand, begge fra højre Side, sete udenfra, den mindre maaske sammenhørende med ovennævnte øvre.
3. *Mylodon robustus.* Lapa da Pedra dos Indios Nr. 1. En mindre højre og en større venstre 1ste nedre Tand sete indenfra. (Yderste Spids af den større Tand er kunstig eftergjort.) (Den større Tand er Grundlag for Lund's *Ocnotherium gigas.*)
4. *Mylodon robustus.* Samme to Tænder, sete udenfra.
5. *Mylodon robustus?* juv. Lapa da Escrivania Nr. 5. Venstre Underkjæbe-Gren, set ovenfra.
6. *Mylodon robustus?* var. Lapa da Escrivania Nr. 1. Venstre *Cuboideum*, set forfra. Formindsket, omtrent 1/2—1/3 af naturlig Størrelse.

Pl. XXVII.

Catonyx giganteus. Naturlig Størrelse. Tænder.

1. Ganeflade med Tandrader, set nedenfra. Lapa da Escrivania Nr. 5.
2. Underkjæbe, begge Grene, set ovenfra. Lapa dos Tatus.

Pl. XXVIII.

Catonyx giganteus. Kjæbestykker.

1. Højre Underkjæbe, med fastsintret Plade af Hudknogler, set fra Siden. Formindsket, omtrent 1/2 af naturlig Størrelse. Lapa da Escrivania Nr. 5.

2, 3. Stykke af højre Underkjæbe af et ungt Dyr, set fra Siden og ovenfra. Formindsket, omtrent $^1/_3$—$^1/_2$ af naturlig Størrelse. Lapa da Serra das Abelhas. Art-Bestemmelsen lidt tvivlsom. Afbildet af Lund som Grundlag for *Scelidotherium bucklandii*.

4, 5. Stykke af venstre Overkjæbe af en Unge, med 1ste og 2den Tand, set nedenfra og fra Indersiden. Naturlig Størrelse. Lapa da Serra das Abelhas. (Hører til Grundlaget for Lund's *Sphenodon* og er afbildet af Lund.)

Pl. XXIX.

Catonyx giganteus. Formindsket, lidt under halv naturlig Størrelse. Lapa dos Tatus. Hvirvler, Ribben, Brystben.

5 af de forreste Halehvirvler af et Skelet og 2 af et andet, med en tilhørende nedre Bue.

2det—6te Led af Brystbenet, sete nedenfra.

Et Stykke af et Ribben, set fra Ydersiden.

Pl. XXX.

Catonyx giganteus. Formindsket, lidt over halv naturlig Størrelse. Knogler af Forlem.

Højre Overarm, set forfra. Lapa dos Tatus. Randene af *Crista deltoidea*, Broen over *Foramen supracondyloideum* og andre Dele gnavede af Gnavere.

Venstre Spoleben, nedre Ende, set forfra. Lapa dos Tatus.

Venstre Albueben, set fra Ydersiden. Lapa do Marinho Nr. 1.

Pl. XXXI.

Catonyx giganteus. Formindsket, omtrent $^1/_2$ af naturlig Størrelse. Haandens Skelet.

1. Venstre Haand, ufuldstændig. De fleste Knogler sammenhørende, fra Lapa dos Tatus, blandt dem ogsaa de frit liggende: *Pisiforme* og *Falciforme*; indføjede ere følgende Knogler af en Haand fra Lapa da Serra do Taquaral Nr. 3: *Lunatum*, *Cuneiforme*, *Hamatum* og 4de og 5te Mellemhaandsben. (Grunden til, at *Lunatum* og *Cuneiforme* ikke støde sammen, er kun den, at de ere indføjede i en Haand, hvortil de i Størrelse ikke nøje passe.)
2. Kloled af 3dje Finger, set fra Siden. Lapa dos Tatus.
3. 1ste og 2det Led af højre 1ste Finger, sete ovenfra. Lapa da Serra do Taquaral Nr. 3.
4. Kloled af 2den højre Finger, set fra Indersiden. Lapa do Bahu.
5. Venstre *Hamatum*, set forfra. Lapa do Bahu.
6. 3dje højre Mellemhaandsben, set forfra. Lapa da Serra do Taquaral Nr. 3.
7. Dele af højre Haand af et ungt Dyr. Lapa da Escrivania Nr. 5. Stykket omfatter *Cuneiforme*, *Pisiforme*, *Hamatum*, 3dje—5te Mellemhaandsben, Leddene af de tilsvarende Fingre og af 2den Finger, dog tildels meget ufuldstændige, især Kloleddene.

Pl. XXXII.

Catonyx giganteus. Formindsket, omtrent $^2/_5$ af naturlig Størrelse. Knogler af Baglem.

Højre Laarben og Rulleben, sete forfra. Lapa do Marinho Nr. 1.

Venstre Skinneben og Lægben, sete forfra. Lapa Vermelha Nr. 2. (En Del af Grundlaget for Reinhardt's »*Ocnopus laurillardii* (Lund)«.)

Knæskal, set bagfra. Lapa dos Tatus.

Pl. XXXIII.

Catonyx giganteus. Formindsket, omtrent $^2/_5$ af naturlig Størrelse. Fodens Skelet.

1. Højre Fod, næsten fuldstændig. De fleste Knogler sammenhørende, fra Lapa dos Tatus; indføjede ere følgende Knogler fra andre Huler: Kloleddet af 2den Taa og 1ste med 2det Led af 3dje Taa fra Lapa da Escrivania Nr. 5 og Leddene af 5te Taa fra en unævnt Hule, dog vist Lapa dos Tatus. (Et Hul paa Midten af Hælbenets Hæl-Udvæxt, paa Billedets venstre Side, er kunstig udfyldt.)

2. 4de og 5te Taa af venstre Fod. Lapa da Escrivania Nr. 5. Knoglerne i 4de Taa ere sammensintrede i deres naturlige Stilling. (Spidsen af Kloen paa 4de Taa er kommen til at ligge hen over Spidsen af 5te Taa.)

Pl. XXXIV.

Scelidotherium magnum. Tænder og en Hvirvel.

1. Ganeflade med Tandrader, set nedenfra. Naturlig Størrelse. Lapa da Escrivania Nr. 1.
2. Underkjæbe, begge Grene, set ovenfra. Naturlig Størrelse. Lapa da Escrivania Nr. 1.
3. 3dje Brysthvirvels Krop, set ovenfra. Formindsket, omtrent 3/4 af naturlig Størrelse. Lapa da Escrivania Nr. 5.

Pl. XXXV.

Scelidotherium magnum. Formindsket, omtrent 2/5 af naturlig Størrelse. Lapa da Escrivania Nr. 1. Hovedskal, set fra Siden, ovenfra og nedenfra. Mellemkjæbebenet mangler.

Pl. XXXVI.

Scelidotherium magnum. Formindsket. Dele af Hovedskaller.

1. Ganeflade med Tandrader, med Mellemkjæbeben, af ungt Dyr. Omtrent 3/4 af naturlig Størrelse. Lapa da Pedra dos Indios Nr. 4. (Typen for Lund's *Scelidotherium brongniartii*, afbildet af Lund.)
2. Snude, set ovenfra, med Næseben o. s. v. Omtrent 4/5 af naturlig Størrelse. Lapa da Escrivania Nr. 1.
3. Højre Underkjæbe, set fra Siden. Omtrent 1/3 af naturlig Størrelse. Lapa da Escrivania Nr. 1. Samme der er afbildet Pl. XXXIV, Fig. 2.

Pl. XXXVII.

Scelidotherium magnum. Formindsket, omtrent 2/5 af naturlig Størrelse. Hvirvler, Ribben.

Lapa da Escrivania Nr. 1. 3dje Brysthvirvel, set nedenfra. En af de bageste Brysthvirvler, set fra Siden.

Lapa da Escrivania Nr. 5. 3dje Brysthvirvels Krop, set nedenfra. Samme afbildet Pl. XXXIV, set ovenfra.

Lapa Grande de Genette. En Ringhvirvel, set ovenfra. 2 af de forreste Halehvirvler og en af de mellemste, sete ovenfra. Stykker af to Ribben, sete fra Ydersiden. Alt af samme Skelet (der er det væsenligste Grundlag for Lund's *Scelidotherium cuvieri*).

Lapa dos Tatus. 12 Halehvirvler, sete ovenfra.

Pl. XXXVIII.

Scelidotherium magnum. Formindsket, omtrent 1/2 af naturlig Størrelse. Knogler af Forlem.

Højre Overarm, set forfra. Lapa dos Tatus.

Venstre Spoleben, set forfra. Lapa de Genette.

Højre Albueben, set fra Ydersiden. Lapa da Escrivania Nr. 1.

Pl. XXXIX.

Scelidotherium magnum. Formindsket, omtrent 2/3 af naturlig Størrelse. Højre Haand, næsten fuldstændig. *Multangulum minus* er fra Lapa do Bahu; alle de andre Knogler ere fra Lapa da Escrivania Nr. 1, og de allerfleste af dem ere sammenhørende, vist kun med Undtagelse af 1ste Mellemhaandsben med *Multangulum majus* og 1ste Led af 5te Finger. De løse Knogler ere *Pisiforme*, ved Haandens Yderside, og *Falciforme*, ved Indersiden.

Pl. XL.

Scelidotherium magnum. Formindsket, omtrent $^{2}/_{3}$ af naturlig Størrelse. Knogler af Hænder.

1. Lapa da Pedra dos Indios Nr. 4. Af ungt Skelet. Af venstre Arm og Haand: nedre Ender af Spoleben og Albueben, *Scaphoideum, Lunatum, Cuneiforme, Multangulum minus* sammenvoxet med *Capitatum, Hamatum,* 3dje og 5te Mellemhaandsben, Leddene af 3dje Finger, Kloleddet dog meget ufuldstændigt. (Af det Skelet, der er Grundlaget for Lund's *Scelidotherium brongniartii.* Det meste afbildet ogsaa af Lund.)
2. Lapa Grande de Genette. Af højre Haand: 2det og 3dje Mellemhaandsben, 1ste Led af 1ste Finger, alle Led af 2den Finger. Af venstre Haand: 2det og 3dje Led af 3dje Finger. (Af et Skelet, der hører til Grundlaget for Lund's *Scelidotherium cuvieri.*)
3. Lapa da Escrivania Nr. 2. Kloled af 1ste venstre Finger, set fra Siden.
4. Lapa da Escrivania Nr. 1. Kloled af 3dje højre Finger, set fra Siden.

Pl. XLI.

Scelidotherium magnum. Formindsket, lidt under $^{2}/_{5}$ af naturlig Størrelse. Knogler af Baglem.

Højre Laarben og venstre Rulleben, sete forfra. Lapa Grande de Genette.

Højre Skinneben og Lægben, sete forfra, Knæskal set bagfra, *Fabella* set fra Indersiden og forbenet Seneskive fra Knæleddet set ovenfra, alt sammenhørende. Lapa dos Tatus.

Pl. XLII.

Scelidotherium magnum. Formindsket, omtrent $^{1}/_{2}$ af naturlig Størrelse. Fodens Skelet.

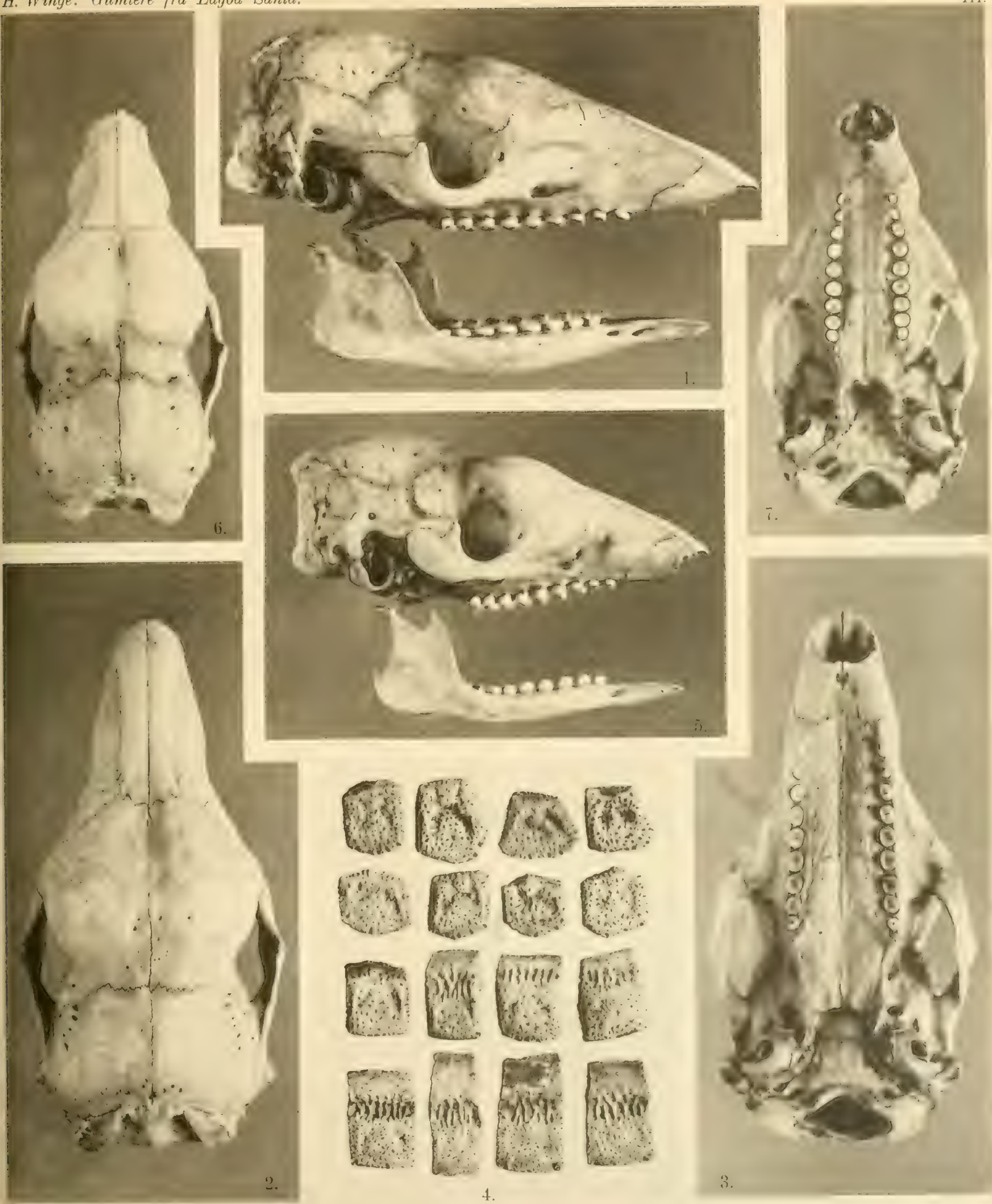
1. Højre Fod, næsten fuldstændig. De fleste af Knoglerne ere sammenhørende, fra Lapa Grande de Genette; indføjede ere følgende Knogler fra andre Huler: Rulleben fra Lapa dos Tatus, *Cuneiforme primum* og 2det Mellemfodsben fra Lapa da Escrivania Nr. 1, *Cuneiforme secundum* fra Lapa do Bahu, 5te Mellemfodsben fra Lapa da Escrivania Nr. 5, Kloled af 3dje Taa fra Lapa Vermelha, 1ste Led af 5te Taa fra Lapa do Bahu.
2. Kloled af 3dje venstre Taa, set fra Siden. Lapa do Bahu.

EUPHRACTUS SEXCINCTUS $^{1}/_{1}$

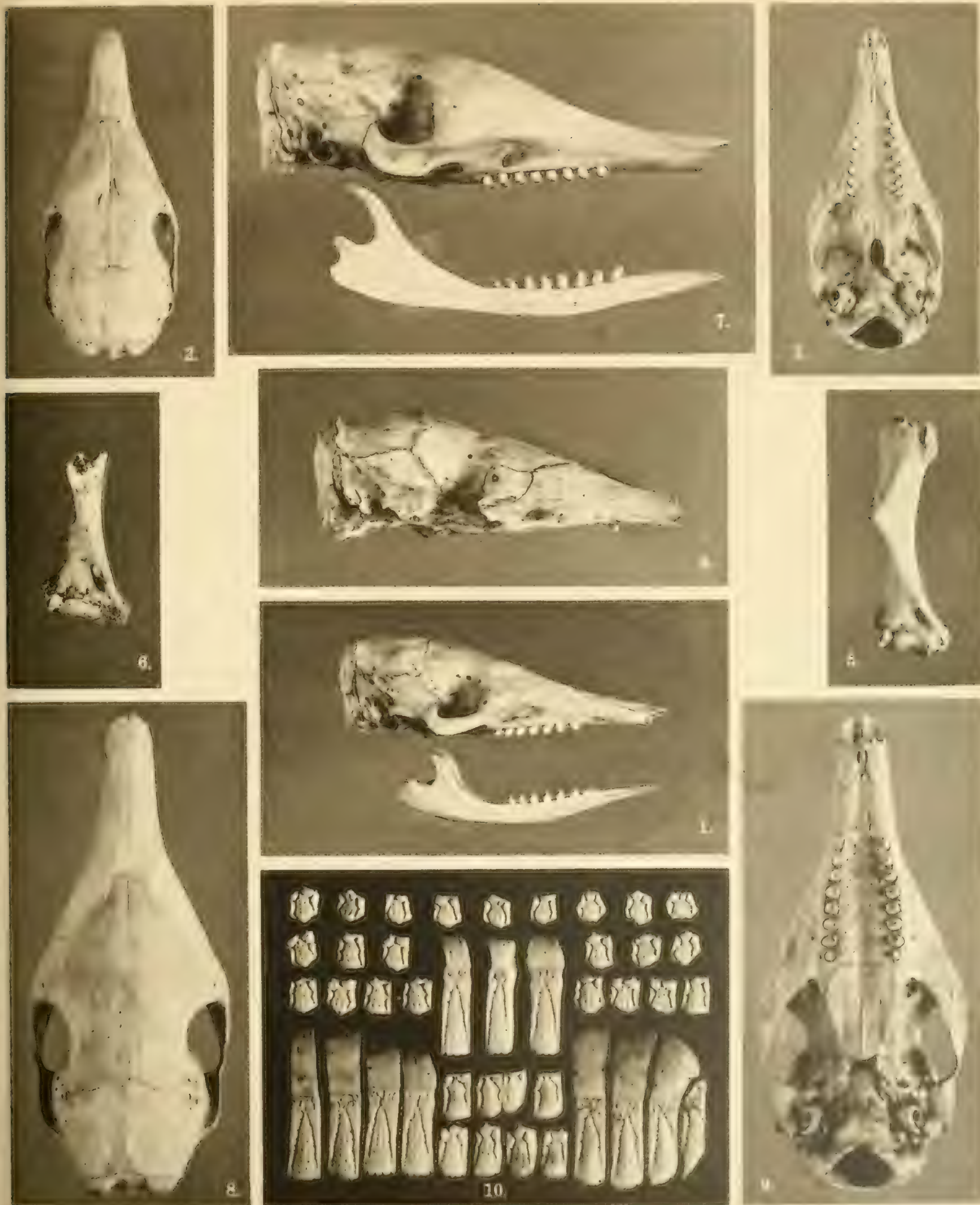

EUPHRACTUS SEXCINCTUS 1/1

Phototypi: Pacht & Crone.

1—4. XENURUS DUODECIMCINCTUS. 5—7. X. SQVAMICAUDIS. 1/1

1—6. DASYPUS HYBRIDUS. 7—10. D. NOVEMCINCTUS $^1/_1$

1, 2 DASYPUS PUNCTATUS. 3, 4. D. SULCATUS $^1/_1$.

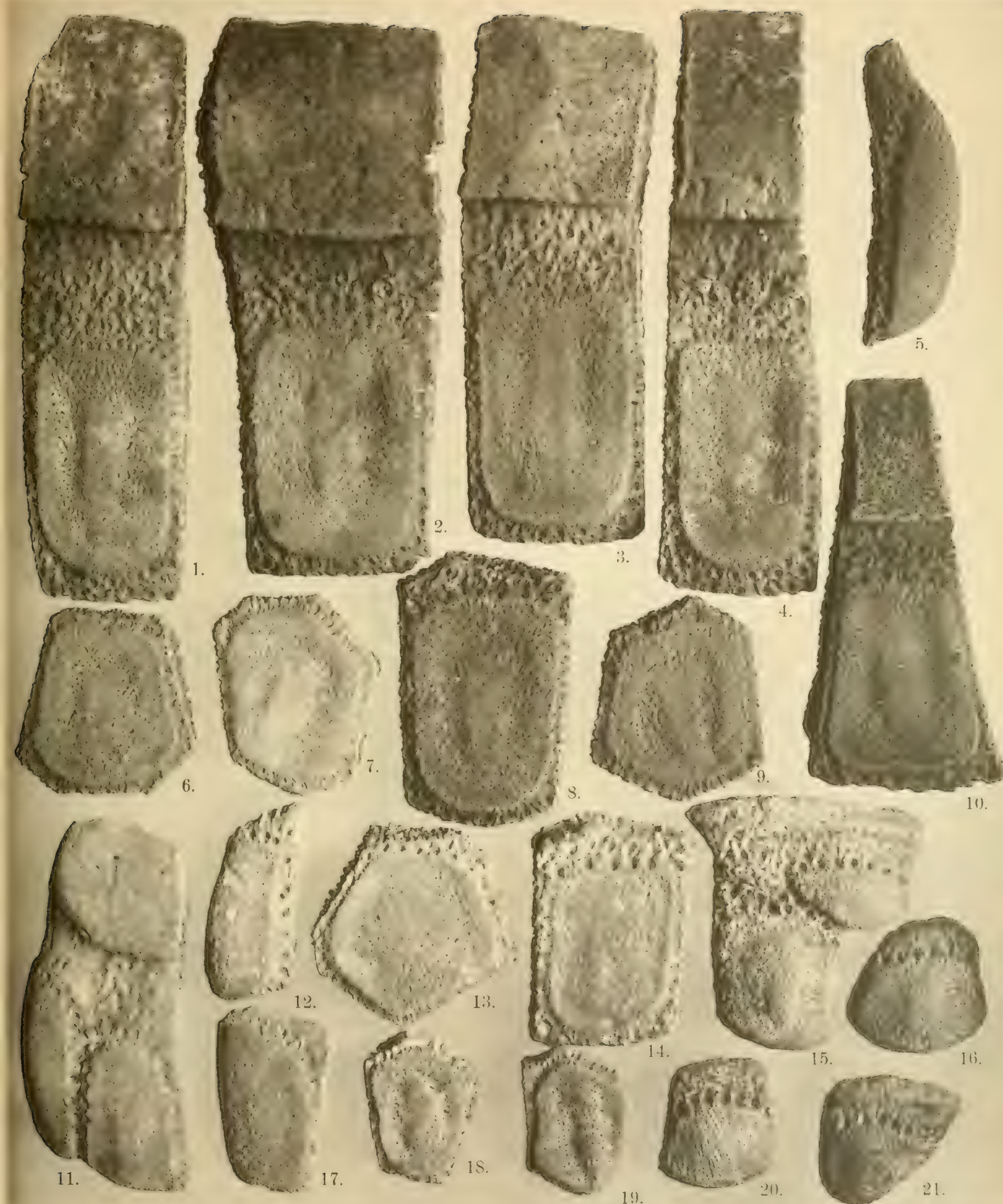

Phototyp. Pacht & Crone.

DASYPUS PUNCTATUS. 1/1.

DASYPUS SULCATUS [1]/1.

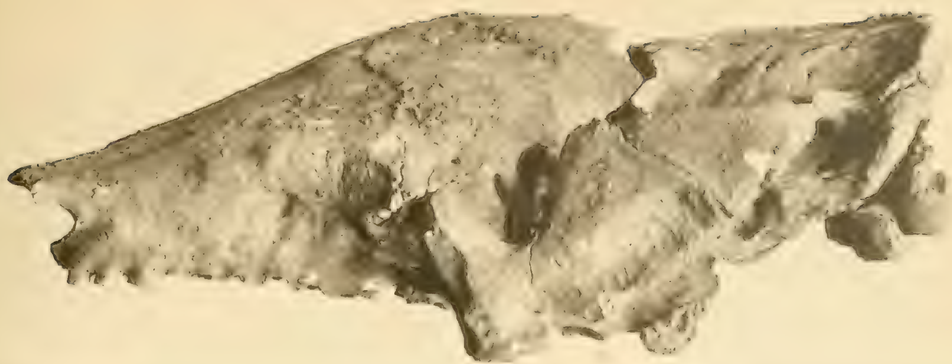
Phototypi: Pacht & Crone.

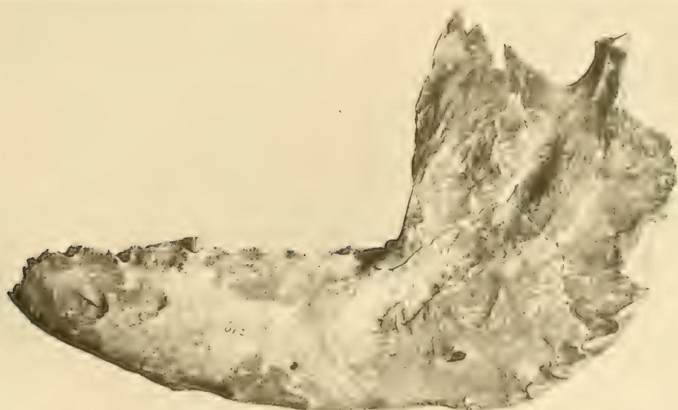
CHLAMYDOTHERIUM MAJUS. 1/1.

Phototypi: Pacht & Crone

CHLAMYDOTHERIUM MAJUS. 1/1

Phototypi Pacht & Crone

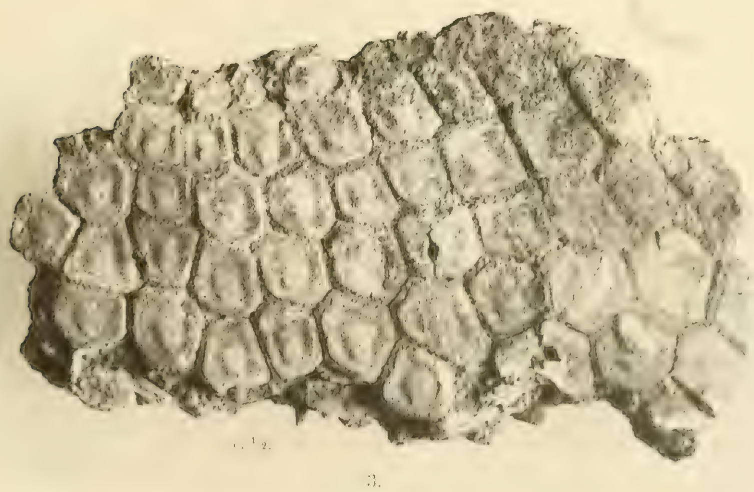
CHLAMYDOTHERIUM MAJUS. c. 1/2

1.

2.

3.

CHLAMYDOTHERIUM MAJUS

Phototypi: Pacht & Crone.

CHLAMYDOTHERIUM MAJUS. 1/3—1/2.

Phototypi: Pacht & Crone

CHLAMYDOTHERIUM MAJUS. c $\frac{2}{3}$

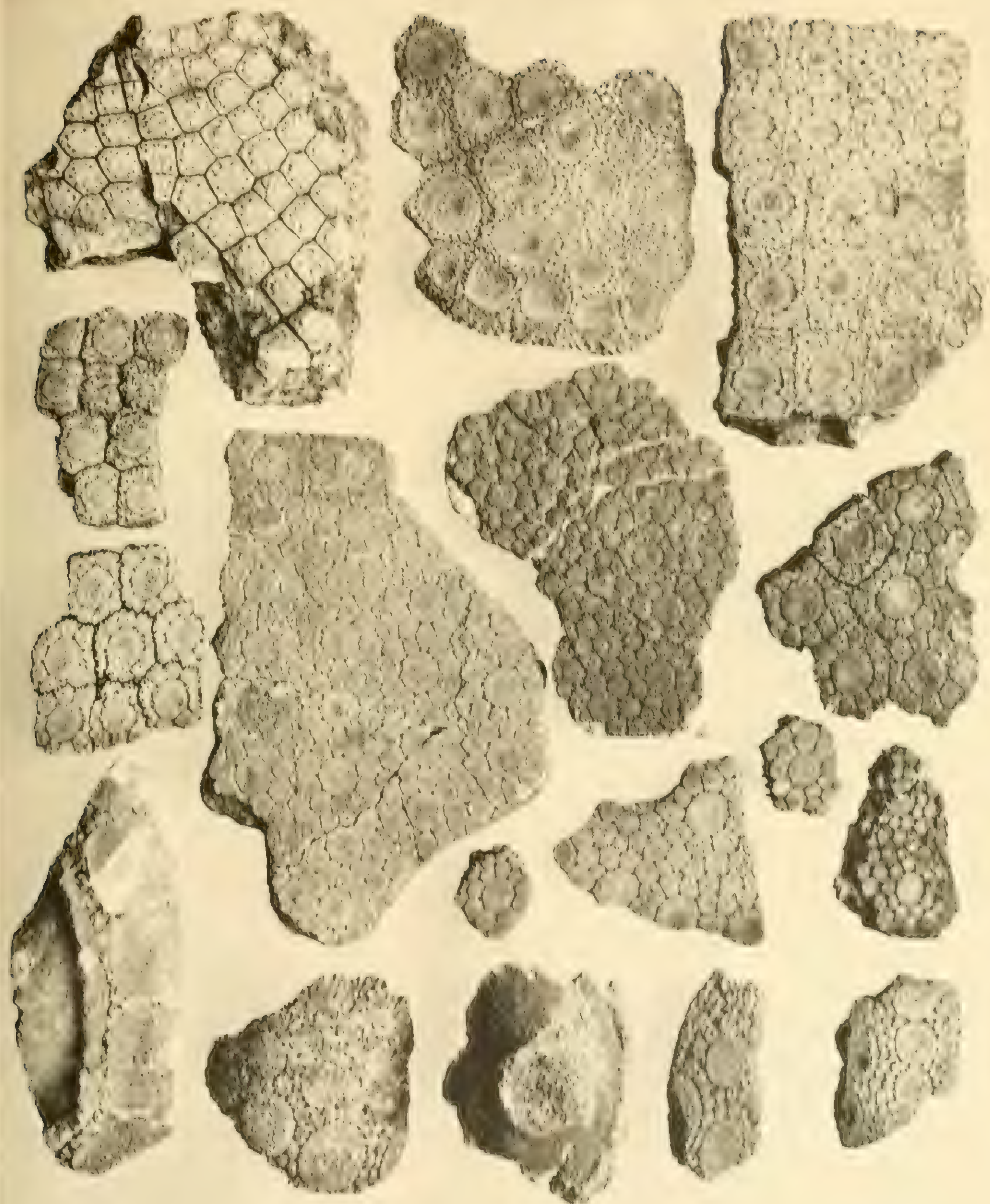

Phototypi: Pacht & Crom

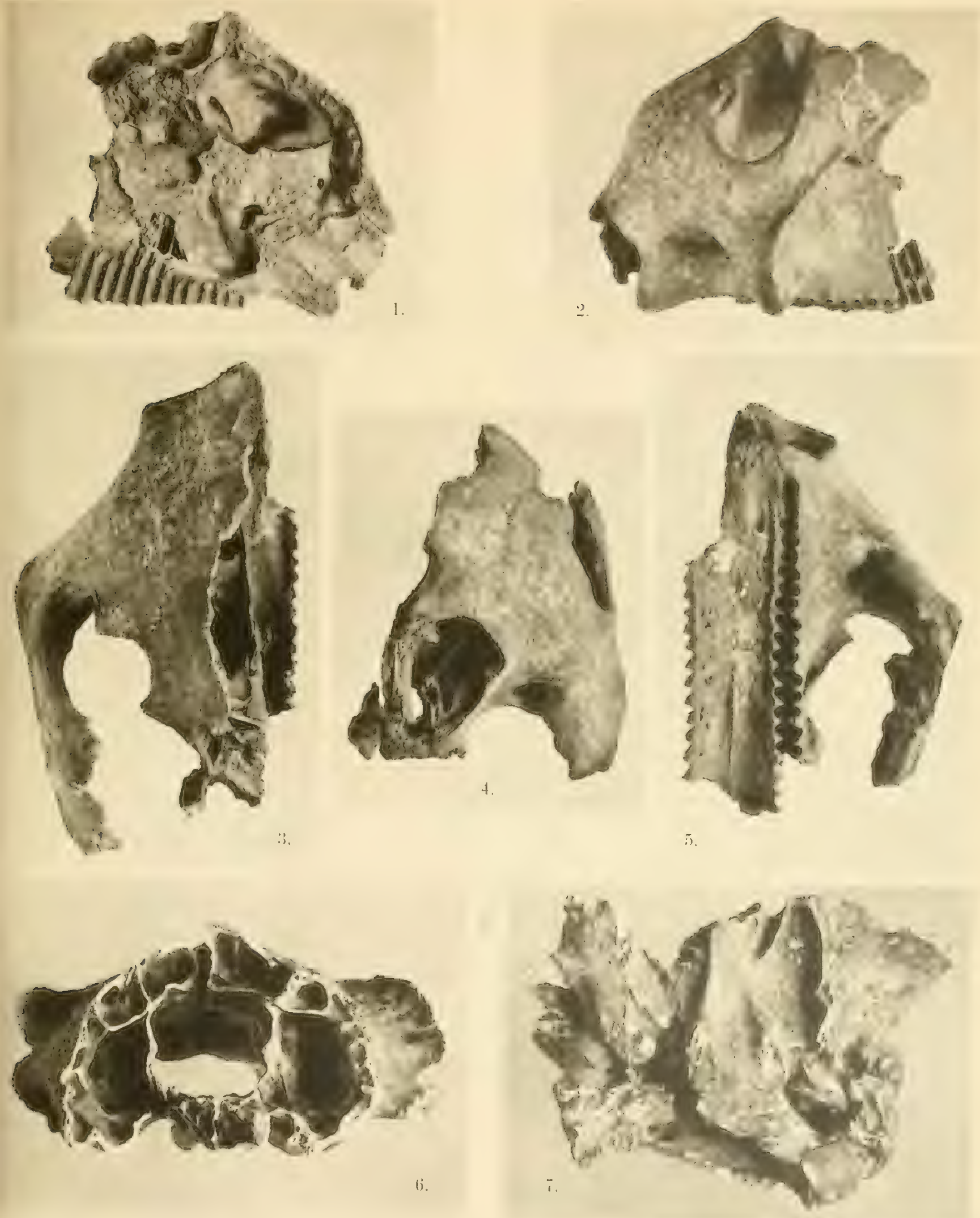
CHLAMYDOTHERIUM MAJUS. c. [illegible]

CHLAMYDOTHERIUM MAJUS. ½ ².

HOPLOPHORUS EUPHRACTUS

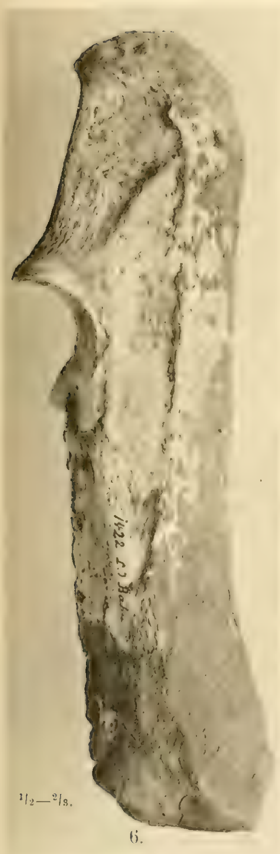

Phototypi: Pacht & Crone.

HOPLOPHORUS EUPHRACTUS. 1/4—1/2.

HOPLOPHORUS EUPHRACTUS. c. $^{1}/_{2}$.

1/2—2/3.

6.

c. 1/2

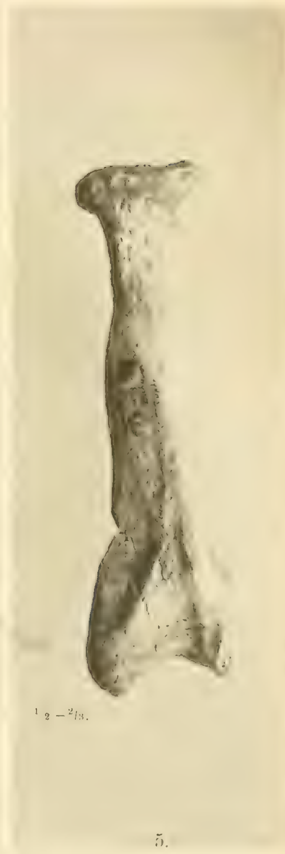
1

2

c. 1/2.

4

3.

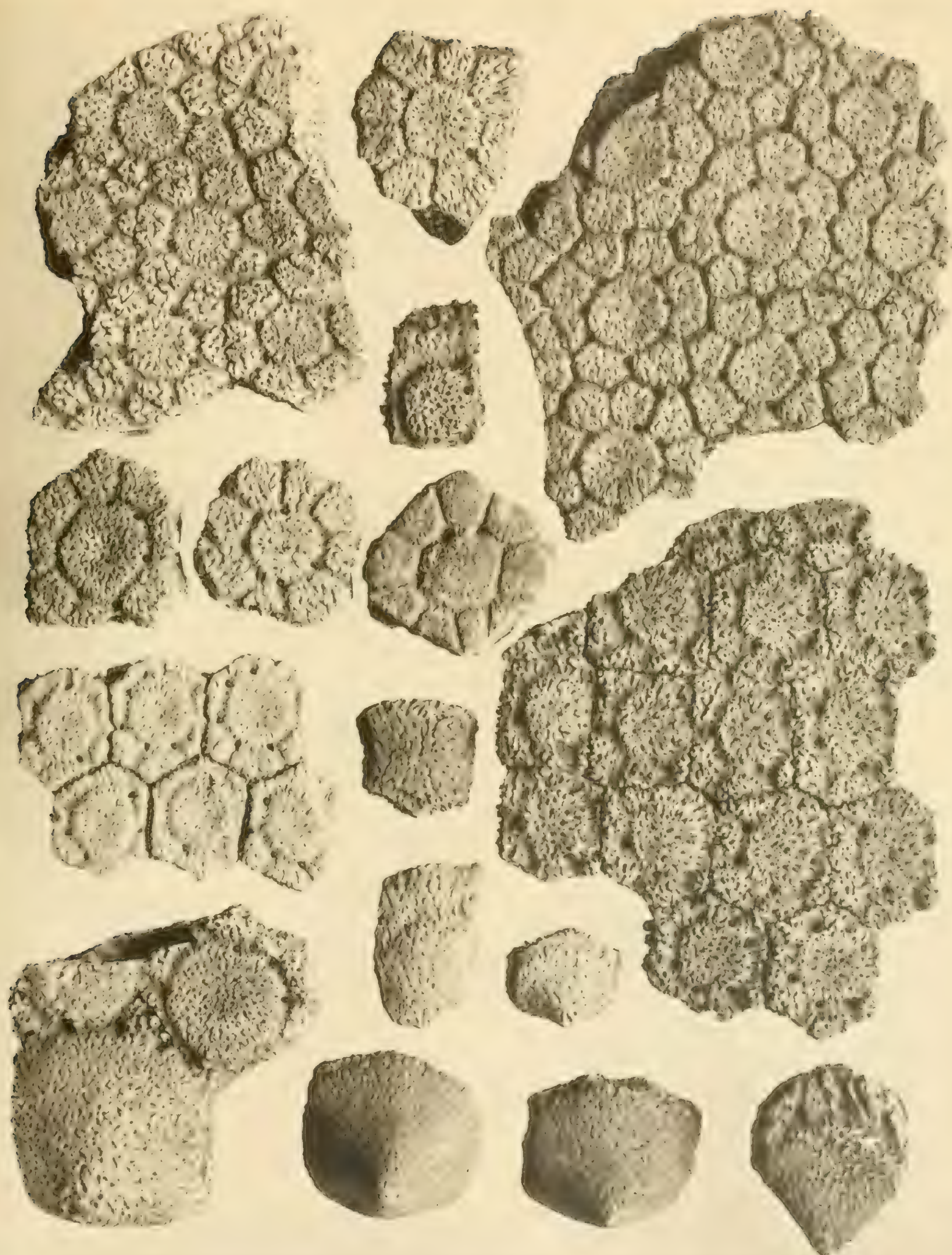

1/2 — 2/3.

5.

Phototypi: Pacht & Crone.

HOPLOPHORUS EUPHRACTUS.

GLYPTODON CLAVIPES.

Phototypi: Pacht & Crone.

GLYPTODON CLAVIPES. c. 1/3—1/2.

Phototypi: Pacht & Crone.

GLYPTODON CLAVIPES. c. ½.

Phototypi: Pacht & Crone.

GLYPTODON CLAVIPES. c. 3/4.

Phototypi Pacht & Crone

COELODON MAQUINENSIS. c. 3/4—4/5.

Phototypi: Pacht & Crone

COELODON MAQUINENSIS. c. 3/4—4/5.

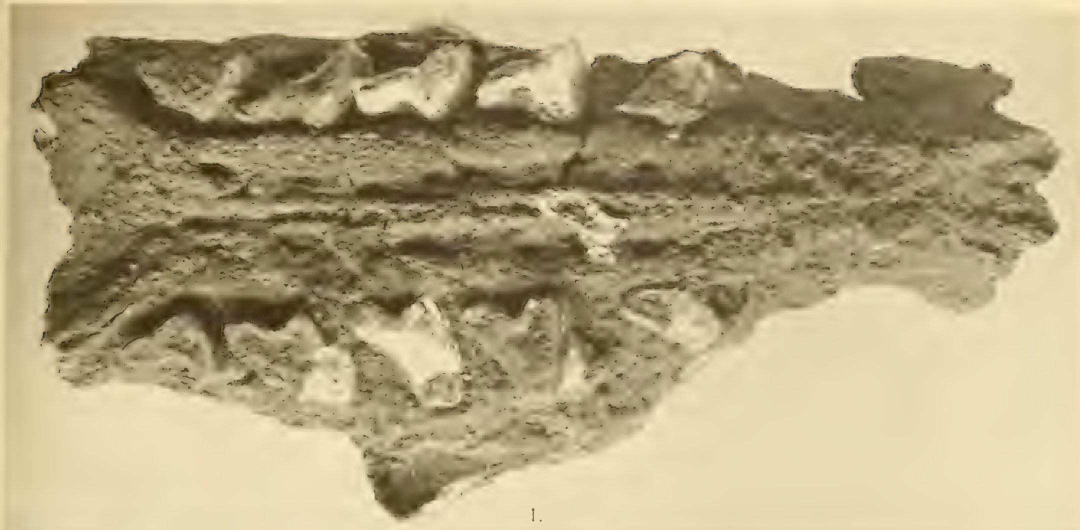

1.

2.

Phototypi: Pacht & Co.

CATONYX GIGANTEUS. 1/1

Phototypi: Pacht & Crone.

CATONYX GIGANTEUS.

CATONYX GIGANTEUS. 1/2

Phototypi: Pacht & Crone

CATONYX GIGANTEUS. 1/1

CATONYX GIGANTEUS. 1

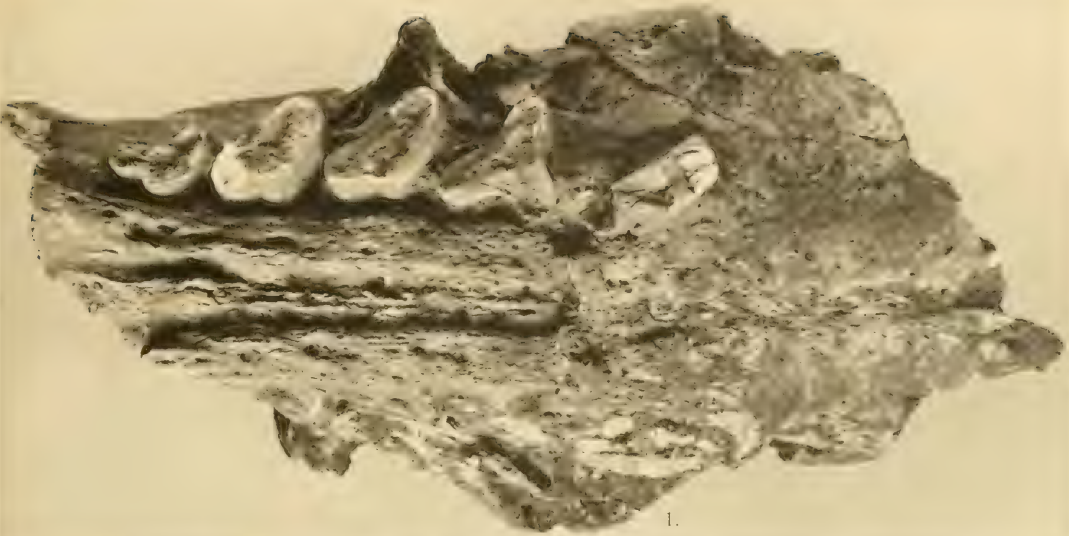
Phototyp. Pacht & Cr.

CATONYX GIGANTEUS

Phototypi: Pacht & Cr...

CATONYX GIGANTEUS. c. 2/5.

1.

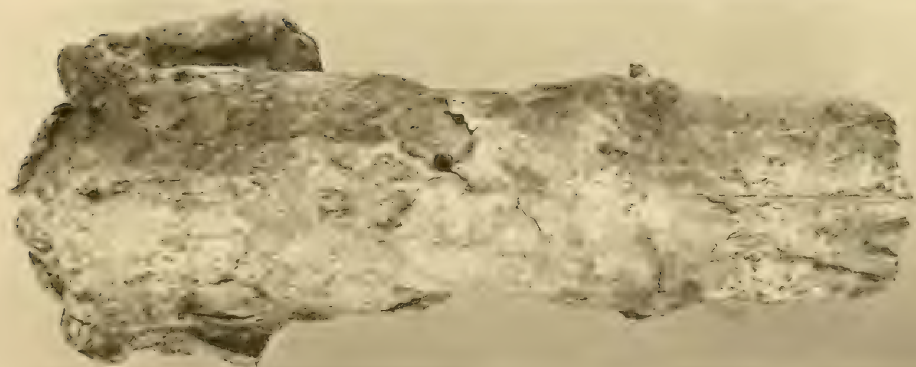
c. 3/4.

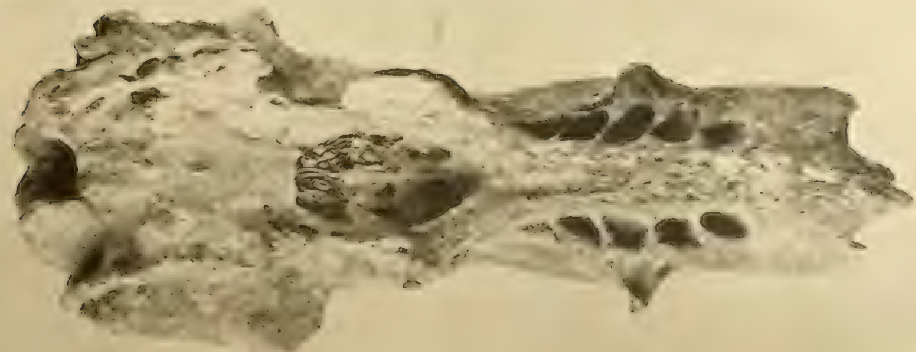
3.

2.

SCELIDOTHERIUM MAGNUM. 1/1

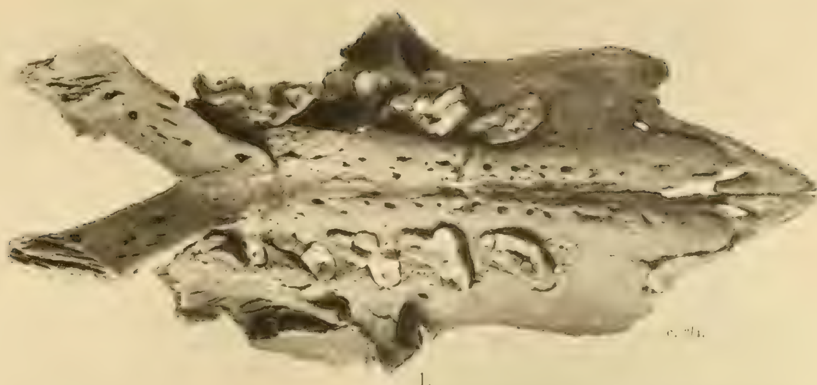

Phototypi · Pacht & Crone.

SCELIDOTHERIUM MAGNUM. c. 2/5.

1.

2.

3.

Phototypi: Pacht & Crone.

SCELIDOTHERIUM MAGNUM.

Phototypi: Pacht & Crone.

SCELIDOTHERIUM MAGNUM. c. ²/₅.

SCELIDOTHERIUM MAGNUM. — 1/2.

Phototypi:

SCELIDOTHERIUM MAGNUM. c. 2/3.

Phototypi: Pacht & Crone

SCELIDOTHERIUM MAGNUM. c. 2/3.

SCELIDOTHERIUM MAGNUM.

Phototypi: Pacht & Crone

SCELIDOTHERIUM MAGNUM. c. 1/2.

E MUSEO LUNDII.

En Samling af Afhandlinger

om

de i det indre Brasiliens Kalkstenshuler af Professor Dr. **Peter Vilhelm Lund** udgravede og i den Lundske palæontologiske Afdeling af Kjøbenhavns Universitets zoologiske Museum opbevarede Dyre- og Menneskeknogler.

Tredie Bind.

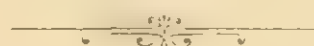
Indeholdende Afhandlinger af **H. Winge.**

Med 51 Tavler.

Paa Carlsbergfondets Bekostning

udgivet af

Dr. Hector F. E. Jungersen,
Professor i Zoologi ved Kjøbenhavns Universitet og Bestyrer af det zoologiske Museums Hvirveldyr-Afdeling og den derunder indbefattede palæontologiske Afdeling.

Kjøbenhavn.

H. Hagerups Boghandel.

Bianco Lunos Bogtrykkeri.

1906—1915.

INDHOLD.

Særtrykkene af den første Afhandling stilledes til Forfatterens Raadighed i December 1906, af den anden i April 1915.

SMITHSONIAN INSTITUTION LIBRARIES

